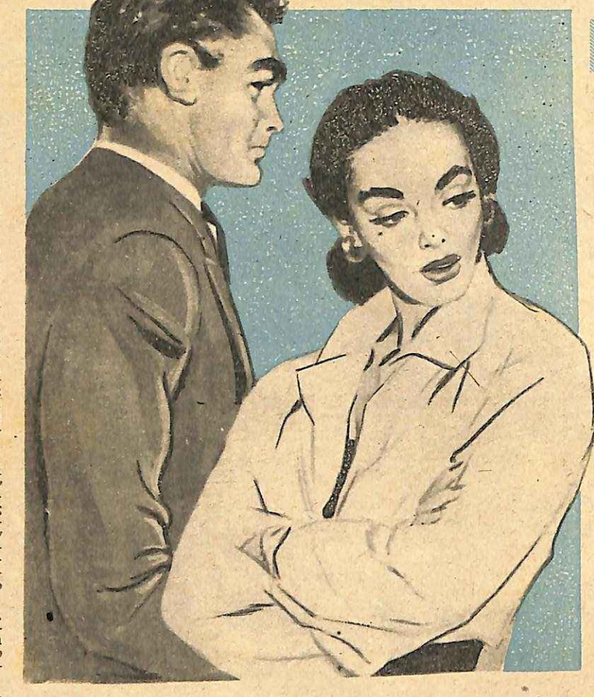
ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Δάφνη Σκούρα

4 ΔΡΑΧΜΕΣ

Καινούργι' άγάλμα καὶ σαλιά

Τὸν γνώρισε μόλις τελείωσε τὸ Γυμνάσιο. Δὲν ἦταν τῆς ἴδιας ἡλικίας ἐκεῖνος. Πάνω ἀπὸ τριάντα, διπλωμένος πιά, μὲ γραφεῖο, μὲ κάποια πελατεία. Ἡ πρώτη της ἀγάπη. Ὅσα εἶχαν προηγηθῆ, ἦταν παιχνιδάκια. Θὰ τὸν λέγαμε φλέρτ. Βλέμματα, πειράγματα, τὰ ἀστεῖα τῶν πάρτυ, κανένα φιλάκι στὰ σκαστά... Τὸ δυνατὸ χτύπημα τώρα. Ὁ ἔρωτας μὲ τὰ ὅλα του. Ἐκ μέρους της βεβαίως. Δὲν ξέρουμε γιὰ τὸν ἄλλο. Γιατὶ νὰ τὸ ἀποκλείσουμε; Ἴσως κι' αὐτός. Νέα κοπέλλα, ὁμορφη, χαριτωμένη, μὲ ζήτησι μεγάλη, μὲ καλλιέργεια πνευματική. Τί ἄλλο ἤθελε; Ἔλεγε πὼς τὴ λάτρευε. Τὸν πίστευε κι' ἦταν εὐτυχισμένη. Πόσα ἀνέμελα σπίτι μὲ τὴν ἀγκαλιά του!... Ἔβλεπε τὴ ζωή της νὰ κυλᾶ ἀπὸ πλευρό του. Ὁ γάμος, τὸ σπίτι, τὰ παιδιά. Γιὰ αἰώνια πίστι τῆς ὁρκιζόταν κι' ἐκεῖνος θὰ τὴν ἔπαιρνε. Μόνο ποὺ πάνω σ' αὐτὸ ἀοριστολογοῦσε. Δὲν ὥριζε, δηλαδή, πότε θὰ πραγματοποιοῦταν τὸ ὄνειρο, πότε θὰ πήγαινε στὸ σπίτι της νὰ τὴ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς γονεῖς. Ὅλο καὶ τῆς ζητοῦσε πίστωσι χρόνου. Νὰ στρώσῃ καλὰ τὴ δουλειά του, νὰ πυκνώσῃ τὴν πελατεία του, νὰ γίνῃ ἱκανὸς νὰ τῆς ἐξασφαλίσῃ μιὰ ζωὴ χωρὶς πλούτη, ἀλλὰ καὶ δίχως στερήσεις.

Πίστωσι χρόνου γιὰ τὴν ἕνωσι. Τὴν ἴδια ὅμως ὑπομονὴ δὲν ἔδειχνε προκειμένου γιὰ τὴν ἱκανοποίησι τῶν πόθων του. Τῆς τόδινε νὰ τὸ κατάλάθη, τῆς τόλεγε, γινόταν φορτικὸς στὴν ἀξίωσί του. Ξέφευγε ὅσο μποροῦσε ἐκεῖνη, δὲν ἤθελε νὰ μένουν μόνοι σὲ σημεῖα ἀπόμερα, γλυστροῦσε ἀπὸ δῶ, γλυστροῦσε ἀπὸ κεῖ. Ὅσο ὅμως ἡ ἄρνησί της ἦταν πιὸ ἰσχυρή, τόσο γινόταν φλογερώτερος ὁ ἄλλος.

Τόφερνε καὶ σὰ ζήτημα φιλότιμου. Ἀπέδιδε τὴ στάσι της σὲ ἔλλειψι ἐμπιστοσύνης. Ἂν— τῆς ἔλεγε— εἶσαι βέβαιη ὅτι θὰ τηρήσω τὸ λόγο μου καὶ θὰ σὲ πάρω, γιατὶ νὰ βασανιζόμαστε καὶ οἱ δύο;

Δὲν ἦταν ἀπὸ βράχο τὸ κορίτσι. Ἐρωτευμένη, ἀλλὰ συγχρόνως ἀξιοπρεπὴς καὶ περήφανη, ἐκείνη τοῦ διευκόλυνε τὴν ἀποχώρησι.

σὲ μέσα της. Ἐκείνος τῆς ἐξεδήλωσε τὴ χαρά του γιὰ τὴ συνάντησι. Τῆς εἶπε ὅμως ἀκόμη ὅτι εἶχε παντρευτῆ καὶ ὅτ. ἦταν πατέρας ἑνὸς παιδιοῦ.

Κάθισαν σ' ἕνα κέντρο γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν κουβέντα τους. Ἀναδρομὴ στὸ ἐρωτικό τους χτές. Μὲ γυναῖκα καὶ παιδί, ἀλλὰ ἡ καρδιὰ του— τῆς εἶπε—πάντα σ' αὐτήν. Ἂν ἤθελε νὰ ξανάρχιζαν τὸν παλιὸ σύνδεσμό τους...

Δὲν τόχουν τίποτα οἱ ἄντρες ν' ἀμολοῦν κάτι τέτοιες πέτρες στὰ γαλήνια νερὰ τῆς λίμνης. Δὲν τοῦ ἔφθασε ὅτι σὴν ἐγκατέλειψε γιὰ νὰ πάρῃ μιὰν ἄλλη. Τὴν κολοῦσε σὲ νέα περιπέτειες, γιὰ νὰ δώσῃ μιὰ ποιὰ λία στὴ ζωή του. Οὔτε ὁ γάμος του, οὔτε οἱ ἀρραβῶνες της τοῦ φάνηκαν ἐμπόδιο. Πουλοῦσε ἀγάπη γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς πόθους του. Ἡ ἀσυνειδησία σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς χειρότερες μορφές της.

Κι' ἐκείνη; Πῶς ἀντέδρασε ἐκείνη στὶς ἐρωτικὲς ἐκδηλώσεις του; Σεισμικὴ δόνησι στὸ εἶναι της. Γκρέμισμα τῶν κάσμων της. Εἶχε προσανατολισθῆ στὴν νέα της κατάστασι. Σχεδὸν εὐτυχισμένη. Καὶ τὸ πιὸ σπουδαῖο: Καθὼς αἰσθανόταν τὴν ἀναγκη κάποιον ν' ἀγαπήσῃ, πίστεψε ὅτι ἀγάπησε αὐτὸν ποῦ, ὕστερ' ἀπὸ τὸ πρῶτο ναυάγιο, ἔτυχε στὸ δρόμο της. Ἴσως καὶ νὰ τὸν ἀγάπησε. Ὡς ἕνα ὅμως σημεῖο. Ἀγάπη χωρὶς ρίζες. Στοῦ πρώτου ἀνεμου, τὸ ἄνθος λύγισε.

Δὲν ἦταν μόνο ἡ συνάντησι. Ἦταν καὶ ἡ πρόσκλησι, ἦταν ἡ εὐγλωττία, ἦταν ἡ θέρμη μὲ τὴν ὁποία τὴν καλοῦσε νὰ ξαναπλέξουν τὴν ἐρωτικὴ τους φωλιά.

Τώρα, τσοκισμένη, ἀνασταπμένη, τραυματισμένη, κάθεται πάνω στὰ ἐρείπια καὶ θρηνεῖ. Δὲ βλέπω πιὰ τὴν εὐτυχία κοντὰ στὸν ἄντρα ποὺ πρόκειται νὰ γίνῃ σύζυγός της. «Καταλάβαινε ὅτι δὲν τὸν ἀγαποῦσε». Βεβαιώθηκε γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ συναντήθηκε μὲ τὸν ἄλλον. Ἡ φωτιὰ ποὺ τὴ νόμιζε σβουσμένη γιὰ πάντα, βούλευε κάτω ἀπὸ τὴ στάχτη της, καὶ μόλις ἐκεῖνος τὴν ἀνασκάλψε, ξαναπῆρε ζωή, φούντωσε, ἔβγαλε φλόγες.

Καὶ τώρα; Τί γίνεται τώρα; Δὲν ἀγαπᾶ ἐκεῖνον ποὺ θὰ γίνῃ ἄντρας της. Τρελλὰ ἐρωτευμένη μ' ἐκείνον ποὺ εἶναι παντρεμένος. Ἀνάμεσα στοὺς δύο ἀναρωτιέται ποιὰ δίδει ν' ἀκολουθήσῃ.

Πάντως, ὄχι ἐκείνη ποὺ θὰ τὴν δδηγήσῃ στὸν κοινωνικὸ ἐκτροχιασμό. Θὰ τὴν καταλαβαίναμε, ἂν ἔλεγε στὸ μνηστῆρα της ὅτι δὲ μπορεῖ νὰ συνεχίσῃ μαζί του τὴν ποσ·ία ποὺ δδηγεῖ στὴν ἕνωσι. Σκληρή, ἀλλὰ ἀσφαλῆ λύσε Εἶναι πιὸ τίμιο νὰ πῆς σ' ἕναν ὅτι δὲν τὸν ἀγαπᾶς, παρὰ νὰ παίξῃς πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη του.

Μιὰ διέξοδος, αὐτό. Ἐλεεινὴ ὅμως διέξοδος εἶναι τὸ ψέλο: Νὰ δεχθῇ τὴν πρόσκλησι στὴν ἀμαρτία, καὶ εἴτε μὲ τὴν ἰδιότητα τῆς μνηστευμένης, εἴτε διολύοντας τὴ μνηστεία της νὰ ξαναρχίσῃ σχέσεις μὲ τὸν ἄνθρωπο ποὺ δὲν εἶναι πιὰ τίποτε γιὰ τὴν καρδιά της. Ἀνάθεμα καὶ δίκαιη ἐρωτικὴ τιμωρία τὸν ἐαυτό του!

Πρὶν ὅμως νὰ προχωρήσῃ στὶς ἀποφάσεις, γιατὶ δὲν ἐξετάζει καλύτερα τὸν ἐαυτό της; Πολλὲς φορὲς νομίζουμε ὅτι ἀγαποῦμε ἢ ὅτι δὲν ἀγαποῦμε, χωρὶς ἡ κρίσι μας ν' ἀνταποκρίνεται στὴν πραγματικότητα. Ἴσως νὰ ἐκτιμᾶ λανθασμένες καταστάσεις. Ψυχικὲς ποὺ δημιουργήθηκαν πάνω σὲ μιὰ ἐξαψι. Πὸ προσεκτικὴ αὐτοανάλυσι, σκέψεις σοβαρότερες, φρένα στὶς παρορμήσεις της θὰ μποροῦσαν ἀσχημα σ' ὅλο τὸ βίο της. Τὸ πιὸ σπουδαῖο: Καθὼς αἰσθανόταν τὴν ἀνάγκη κάποιον ν' ἀγαπήσῃ, πίστεψε ὅτι ἀγάπησε αὐτὸν ποῦ, ὕστερ' ἀπὸ τὸ πρῶτο ναυάγιο, ἔτυχε στὸ δρόμο της. Ἴσως καὶ νὰ τὸν ἀγάπησε. Ὡς ἕνα ὅμως σημεῖο. Ἀγάπη χωρὶς ρίζες. Στοῦ πρώτου ἀνεμου, τὸ ἄνθος λύγισε.

Δὲν ἦταν μόνο ἡ συνάντησι. Ἦταν καὶ ἡ πρόσκλησι, ἦταν ἡ εὐγλωττία, ἦταν ἡ θέρμη μὲ τὴν ὁποία τὴν καλοῦσε νὰ ξαναπλέξουν τὴν ἐρωτική τους φωλιά.

Τώρα, τσοκισμένη, ἀνασταπμένη, τραυματισμένη, κάθεται πάνω στὰ ἐρείπια καὶ θρηνεῖ. Δὲ βλέπω πιὰ τὴν εὐτυχία κοντὰ στὸν ἄντρα ποὺ πρόκειται νὰ γίνῃ σύζυγός της. «Καταλάβαινε ὅτι δὲν τὸν ἀγαποῦσε». Βεβαιώθηκε γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ συναντήθηκε μὲ τὸν ἄλλον. Ἡ φωτιὰ ποὺ τὴ νόμιζε σβουσμένη γιὰ πάντα, βούλευε κάτω ἀπὸ τὴ στάχτη της, καὶ μόλις ἐκεῖνος τὴν ἀνασκάλψε, ξαναπῆρε ζωή, φούντωσε, ἔβγαλε φλόγες.

Καὶ τώρα; Τί γίνεται τώρα; Δὲν ἀγαπᾶ ἐκεῖνον ποὺ θὰ γίνῃ ἄντρας της. Τρελλὰ ἐρωτευμένη μ' ἐκείνον ποὺ εἶναι παντρεμένος. Ἀνάμεσα στοὺς δύο ἀναρωτιέται ποιὰ δίδει ν' ἀκολουθήσῃ.

Πάντως, ὄχι ἐκείνη ποὺ θὰ τὴν δδηγήσῃ στὸν κοινωνικὸ ἐκτροχιασμό. Θὰ τὴν καταλαβαίναμε, ἂν ἔλεγε στὸ μνηστῆρα της ὅτι δὲ μπορεῖ νὰ συνεχίσῃ μαζί του τὴν ποσ·ία ποὺ δδηγεῖ στὴν ἕνωσι. Σκληρή, ἀλλὰ ἀσφαλῆ λύσε Εἶναι πιὸ τίμιο νὰ πῆς σ' ἕναν ὅτι δὲν τὸν ἀγαπᾶς, παρὰ νὰ παίξῃς πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη του.

Μιὰ διέξοδος, αὐτό. Ἐλεεινὴ ὅμως διέξοδος εἶναι τὸ ψέλο: Νὰ δεχθῇ τὴν πρόσκλησι στὴν ἁμαρτία, καὶ εἴτε μὲ τὴν ἰδιότητα τῆς μνηστευμένης, εἴτε διολύοντας τὴ μνηστεία της νὰ ξαναρχίσῃ σχέσεις μὲ τὸν ἄνθρωπο ποὺ δὲν εἶναι πιὰ τίποτε γιὰ τὴν καρδιά της. Ἀνάθεμα καὶ δίκαιη ἐρωτικὴ τιμωρία τὸν ἐαυτό του!

Πρὶν ὅμως νὰ προχωρήσῃ στὶς ἀποφάσεις, γιατὶ δὲν ἐξετάζει καλύτερα τὸν ἐαυτό της; Πολλὲς φορὲς νομίζουμε ὅτι ἀγαποῦμε ἢ ὅτι δὲν ἀγαποῦμε, χωρὶς ἡ κρίσι μας ν' ἀνταποκρίνεται στὴν πραγματικότητα. Ἴσως νὰ ἐκτιμᾶ λανθασμένες καταστάσεις. Ψυχικὲς ποὺ δημιουργήθηκαν πάνω σὲ μιὰ ἐξαψι. Πὸ προσεκτικὴ αὐτοανάλυσι, σκέψεις σοβαρότερες, φρένα στὶς παρορμήσεις της θὰ μποροῦσαν ἀσχημα σ' ὅλο τὸ βίο της.

Π ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Η ΚΟΛΑΣΙ ΕΙΝΑΙ... ΔΡΟΣΕΡΗ

Ἕνας ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Κολάσεως σκέφθηκε τελευταίως νὰ μετρήσῃ τὴ θερμοκρασία τοῦ τόπου του καὶ τὴ βρῆκε μόλις 37 βαθμούς... Πρέπει νὰ παραδεχθῆτε πὼς δὲν ἦταν καθόλου ὑπερβολικὴ γιὰ τὴν Κόλασι!... Σημειωτέον ὅμως ὅτι δὲν πρόκειται γιά... τὸ βασίλειο τοῦ Σατανᾶ, ἀλλὰ γιὰ ἕνα δημόσιο χωριουδάκι τῆς Καλιφορνίας, μὲ ἐλάχιστους κατοίκους, καὶ σχετικά... δροσερό!

Πολὺ μεγαλείτερη ζέστη ὑπάρχει σ' ἕνα ἄλλο μέρος τῆς Καλιφορνίας — ποὺ θεωρεῖται μάλιστα τὸ θερμότερο τοῦ κόσμου: Εἶναι μιὰ ἔρημη ἔκτασι, ποὺ ὀνομάζεται Κοιλὰς τοῦ θανάτου κι' ὅπου ἡ θερμοκρασία ἀνεβαίνει μέχρι 57 βαθμούς.

Ἀκόμη καὶ τὰ μεσάνυκτα, τὸ καλοκαῖρι, τὸ θερμόμετρο σ' αὐτὴ τὴν περιοχὴ δείχνει 48—49 βαθμούς. Κι' οἱ γυμνοὶ βράχοι πυρώνονται τόσο, ὥστε παθαίνει κανεὶς ἐγκαύματα ἂν ἀκουμπήσῃ ἀπάνω τὸ χέρι του.

Ἕνα ἄλλο πολὺ ζεστὸ μέρος εἶναι ἡ χερσόνησος Μουζεντάρ, στὴν εἴσοδο τοῦ Περσικοῦ Κόλπου, ὅπου σημειώθηκε κάποτε θερμοκρασία 67 βαθμῶν.

ΑΘΗΝΑΙ, 21 ΙΟΥΛΙΟΥ 1960 — ΕΤΟΣ ΚΓ' — ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 1130

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἱδρυτής: Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ—Γραφεῖα: Δραγατσανίου 4—Τηλ. 36-781

Τὸ ἀντρόγυνο τοῦ δευτέρου ὀρόφου μιᾶς κεντρικῆς πολυκατοικίας ἔλειπε κάθε πρωὶ καὶ κάθε ἀπόγευμα. Καὶ τὸ ὑπηρετριάκι, μένοντας μόνο, ἔβαζε τὸ ραδιόφωνο στὴ διαπασῶν. Ἀναστατώνονταν οἱ ἄλλοι ἔνοικοι κι' ἔσπευδαν νὰ βομβαρδίσουν μὲ διαμαρτυρίες τὸν κύριο καὶ τὴν κυρία τῆς φιλόμουσης ὑπηρέτριας μόλις ἐπέστρεφαν, τὸ βράδυ. Ἀλλὰ ἐκεῖνοι, ἀσυγκίνητοι ἀπὸ τὸ μαστύριο τῶν ἄλλων, θεωροῦσαν περιττὸ νὰ κακοκαρδίσουν μιὰ ὑπηρέτρια πιστή, ἐργατικὴ κι' ὡφωσιωμένη — δηλαδή, σωστὸ λαχεῖο — ὅπως ἦταν ἡ δική τους, στερώντας τὴν ἀπό... τὸ «χόμπυ» της!

Ὥσπου, ἕνα ὡραῖο πρωΐ, ξέσπασε τὸ δρᾶμα. Ἕνας νέος, μὲ μπλὲ φόρμα, ποὺ κρατοῦσε ἕνα κιβώτιο μὲ ἐργαλεῖα, χτύπησε τὸ κουδοῦνι στὸ διαμέρισμα τοῦ δευτέρου.

—Ἔρχομαι ἀπὸ τὸ κατάστημα τάδε, ἐξήγησε στὸ ὑπηρετριάκι ποὺ τοῦ ἄνοιξε. Εἰδοποίησε ὁ κύριός σου νὰ κάνουμε μιὰ μικρὴ ἐπισκευὴ στὸ ραδιόφωνο, γιατὶ δὲν παίρνει, λέει, καλὰ τοὺς ξένους σταθμούς.

Ἀνύποπτο, τὸ ὑπηρετριάκι τὸν ὁδήγησε στὴ σάλα καὶ τὸν ἄφησε μόνο μὲ τὸ ραδιόφωνο, γιὰ νὰ συνεχίσῃ στὴν κουζίνα τὸ μαγείρεμα.

Σ' ἕνα τέταρτο, ἄκουσε τὸν «τεχνίτη» νὰ φεύγῃ.

—Ἐν τάξει τὸ ραδιόφωνο; τοῦ φώναξε.

—Ἐν τάξει! Τώρα δουλεύει προϊόντα!

Χαρούμενο, πήγε τὸ ὑπηρετριάκι νὰ γυρίσῃ τὸ κουμπὶ γιὰ νὰ πλημμυρίσῃ μελωδίες τὸ σπίτι. Ἀλλὰ δὲν ἄκουστηκε οὔτε ἦχος. Ὁ ἄγνωστος εἶχε καταστρέψει τὸ ραδιόφωνο, ἀφαιρῶντας του σχεδὸν ὅλα τὰ ἐξαρτήματα! Καὶ τ' ἀφεντικὰ τῆς ὑπηρετοιούλας, ποὺ κλαίει καὶ ὀδύρεται, ἀκόμη ψάχνουν νὰ βροῦν... τὸν ἠθικὸ αὐτουργὸ ἀνάμεσα στοὺς ἐνοίκους τῆς πολυκατοικίας!

❖

Ἡ ἀστυνομία ἀπαγορεύει στοὺς ἐφημεριδοπῶλες νὰ διαλαλοῦν... τὸ ἐμπόρευμά τους, δηλ. τοὺς τίτλους τῶν εἰδήσεων.

Ἕνας τετραπέρατος, ὅμως, ἐφημεριδοπώλης βρῆκε τὸν τρόπο νὰ καταστρατηγῆ... τεχνηέντως τὴν ἀπαγόρευσι τῆς ἀστυνομίας καὶ συγχρόνως... νὰ ψυχαγωγῆ καὶ τοὺς Ἀθηναίους, πουλώντας ἔτσι καὶ περισσότερα φύλλα. Καὶ ὡρύετο, προχθὲς τὸ μεσημέρι, ἔξω ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους:

—Αἱματηραὶ συμπλοκαὶ στὴν Ἰταλία!

—Ἀρχισε κι' αὐτοῦ... ἡ γκρίνια!

—Ὁ Ἀβραὰμ κοιμήθηκε... στὸ ψυγεῖο!

—Ἀνεκαλύφθη τὸ φάρμακο... τῆς τρέλλας!

Καὶ μάζευε βροχὴ τὶς δραχμοῦλες καὶ τὰ πενηνταράκια. Δῶσε μου καὶ μένα μπάρμπα, πήγαινε ἡ πώλησις τῶν ἐφημερίδων! Ἀθάνατο... δαιμόνιον τῆς φυλῆς!

❖

Ἀληθινες ἀνθρωποπαγίδες ἔχουν καταντήσει στοὺς κεντρικοὺς δρόμους οἱ τέντες μερικῶν καταστημάτων, ὅπως κρέμονται... ὡς Δαμόκλειοι σπάθαι πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν ἀφηρημένων ποὺ εἶναι φυσικόν, ἀλλωστε, νὰ γίνεται τὸ μυαλό τους... κουρκοῦτι μ' αὐτὰ τὰ ἀφόρητα χαμψίνια.

Ἕνας τέτοιος ἀφηρημένος ἦ ἁπλῶς ἀπεφασισμένος ἀπὸ τὴ ζέστη, τρακάρισε στὸ σίδερο μιᾶς τέντας, ποὺ κρεμόταν ἐνάμισυ μέτρο πάνω ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιο, καὶ ἔκανε ὁλόκληρο καβούμπαλο στὸ κεφάλι. Πῶς δὲν ἔβγαλε καὶ κανένα... φεγγίτη, ἅγιο εἶχε, ὡρισμένος, ὁ Χριστιανός!

— Νὰ ἀνεβάζετε τὶς τέντα σας ψηλότερα! φώναξε στὸν καταστηματάρχη, ποὺ στεκόταν, στὴν πόρτα τοῦ καταστήματος... καὶ βαροῦσε μύγες.

Ἀλλὰ ἔτυχε ὁ καταστηματάρχης νὰ εἶναι λιγάκι τσαγκός. Καὶ τοῦ πῆδε ἀμέσως τὸν ἄφρα:

— Κι' ἐσύ, στραβομάρα ἔχεις, κακομοίρη; Πρόσεχε πῶς περπατᾶς! Δὲ βρίσκεσαι στὸ χωριό σου!

Δὲ φτάνει, μὲ ἄλλους λόγους, ὅτι σκουντουφλᾶ καινείς. Ἀλλὰ τοῦ λένε... καὶ τύφλα, ἀπὸ πάνω!

❖

Κουνιστη καὶ λυγιστὴ ἀνηφόριζε τὴν ὁδὸν Ἱπποκράτους μιὰ νεαρή, μὲ ὅλες τὶς αἰθέριες καμπύλες της ἐπιμελῶς στυλιζαρισμένες σ' ἕνα ξώπλατο. προϊὼν φορεματάκι, κολλητὸ πάνω στὸ φειδίσιο σῶμα της. Μπουκιὰ καὶ συνώριο, κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον...

Ὅταν ἔφτασε στὴ γωνία Ἱπποκράτους, ὅπου χτίζεται ἕνα καινούργιο γιαπί, ἀκούστηκε φοβερὸς... βουνηθιὸς ἀπὸ ἕνα μαστοράκο ποὺ ἀνακάτευε. μισόγυμνος, τὸ τσιμέντο καὶ τὸ πετραδάκι, μὲ τὸ φτυάρι, μέσα στὸ καταμεσήμερο:

—Ἀμάν! Μ' ἔκαψες ποὺ νὰ καῆς...

Ἀλλὰ πῆρε τὴν ἀπάντησι πλησωμένη, ἀπὸ τὴ νεαρή:

— Δὲν πᾶς μωρὲ νὰ πιαλώσῃς... τὴ φανέλλα σου;

— Τί νὰ πιαλώσω ἀπὸ δαύτη, κούκλα μου ποὺ δὲν τὴν πιάνει οὔτε ἀγκίστρι! ἀπάντησε σαστισμένος ὁ νεοιὸς ἐργατάκος.

Καὶ ἄρχισε πάλι νὰ ἀνακατώνῃ τὸ τσιμέντο καὶ τὸ γαλικάκι μὲ τὸ φτυάρι!

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

— Γιὰ τὸ Θεό! Πρόσεχε λίγο πῶς σηκώνεις τὸ τηλέφωνο, βρὲ γυναῖκα!

Λυρικὰ τραγούδια

ΣΤΗ ΒΕΡΑΝΤΑ

Βράδυ σὲ κυττάζω πάντα
στὴν μικρὴ σου τὴν βεράντα
ποὺ τὶς γλάστρες σου ποτίζεις
μὲ καμάρι τουφεκοῦ,
μιὰ μπεγκόνια καβαρίζεις
καὶ τῆς κάνεις τουαλέττα
ξεδιψᾶς καὶ μιὰ βιολέττα
μὲ νεράκι δροσερό.

★

Καὶ ζηλεύω, κάθε βράδυ
ἕνα τουφεκὸ σου γάδι
στοῦ βασιλικοῦ τὴν γλάστρα
μὲ τὸ γέρι σου στὸ ἀφρί
καὶ τὴν γλάστρα τὴν ζηλεύω
ποὺ φουντώνει κάτω ἀπ' τ' ἄστρα
καὶ θὰ ἤθελα ν' ἀνέβω
στὴν βεράντα νὰ σὲ βρῶ...

★

Νὰ σὲ βρῶ, νὰ σοῦ μιλήσω,
νὰ σοῦ πῶ κάθε καϋμό μου,
κι' ἔτσι νὰ τὸν ξεγειλίσω
ἀπὸ μιὰ καρδιὰ βαρειά,
ποὺ ἀλήθεια μὲ βαραίνει
μέσ' τὸν πόνο τὸν πικρό μου
καὶ ἀδίκως περιμένει
γιὰ νὰ βρῇ παρηγοριά.

★

Βράδυ σὲ κυττάζω πάντα
στὴν κομψὴ σου τὴν βεράντα,
μὰ ἐσὺ δὲ μὲ κυττάζεις
οὔτε ξέρεις ἂν περνῶ
κι' οὔτε διόλου λογαριάζεις
ἂν περνᾶ κι' ἂν ὑποφέρω
κάποιος ποὺ σὲ θέλει ταῖρι,
στὸ σοκάκκι τὸ στενό.

★

Κάθε βράδυ ποὺ διαβαίνω
στὸ σοκάκι, πῶς μ' ἀρέσει
μιὰ ματιὰ σου νὰ προσμένω
μὲ γαυδγελα γλυκά!
Κι' ἐγὼ ἐλπίδα μου μεγάλη
κάποια γλάστρα νὰ σοῦ πέσῃ
νὰ μὲ πάσῃ στὸ κεφάλι
νὰ γλυτώσω ὁριστικά!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΟΜ.
ΑΡΙΘ.

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ της καρδιάς

ΤΟ ΜΟΙΡΑΙΟ ΑΣΤΕΙΟ

ΕΙΧΕ αρχίσει να βραδυάζη, ὅταν ὁ Ἀρνὼ ἔφτασε στὴν ἄκρη τοῦ μικροῦ δάσους. Θυμήθηκε τότε πὼς ὑπῆρχε κάπου ἐκεῖ γύρω ἕνα παγκάκι, ὅπου ξεκουραζόταν κάμμιὰ φορά, ὅταν κυνηγοῦσε.

Ἡ μέρα ἦταν ζεστὴ καὶ τὸ κυνήγι πολὺ λίγο. Ἡ συντροφιὰ εἶχε ξεκινήσει ἀπ' τὰ χαράματα. Τὴν ἀποτελοῦσαν πολλοὶ γείτονες καλεσμένοι στὸν πύργο καὶ φίλοι ἀπ' τὴν γειτονικὴ πόλι.

Ἡ Λώρα λάτρευε αὐτὲς τὶς κυνηγετικὲς ἐκδρομές. Μὰ κι' ὁ Ἀρνὼ εὐχαριστιόταν πολὺ ποὺ ἔβλεπε τὴ γυναίκα του νὰ συμμερίζεται τὰ γοῦστα του γιὰ τὴ χωριάτικη ζωὴ — αὐτὴ ποὺ ἦταν συνηθισμένη στὴ κλιδὶ μιᾶς νέας κι' ὁμορφης γυναίκας.

Γιατὶ ἡ Λώρα ἦταν πολὺ νεώτερη ἀπ' τὸν ἄντρα της. Κι' ὁ Ζὰκ θαρολαί, ὁ φίλος καὶ πρώην συμμαθητὴς του — ἀλλὰ ἀρκετὰ πιὸ μ κρὸς ἀπ' αὐτὸν — τοῦ-λεγε πάντα γελῶντας:

— Εὐτυχῶς ποὺ δὲν παντρεύτηκες στὰ 20 χρόνια σου! Διαφορετικά, θὰ εἴχαμε γιὰ οἰκοδεσποίνα μιὰ ἡλικιωμένη, κακότροπη καὶ ἴσως ἀσκημη κυρία.

Ὁ ἴδιος δὲν εἶχε σκεφθῆ ποτὲ γιὰ παντρειὰ — μ' ὅλο ποὺ ἦταν 35 χρονῶν καὶ τὰ μαλλιά του εἶχαν ἀρχίσει νὰ γκριζάρουν στοὺς κροτάφους.

— Προτιμῶ νὰ καμαρώνω τὴν εὐτυχία τῶν ἄλλων! ἔλεγε, ὅταν τοῦ κάνανε οἱ φίλοι του καμμιὰ σχετικὴ παρατήρησι

Τώρα ὁ Ἀρνὼ ἦταν μονάχος. Εἶχε χάσει τὰ ἴχνη τῶν ἄλλων κυνηγῶν, ποὺ θὰ εἶχαν πλανηθῆ ἴσως στὰ διάφορα μονοπάτια.

Ἡ νύχτα ἐπεφτε αἰνά-σιγά, πνίγοντας μέσα στὴ σιωπὴ τὴν ἐξοχή. Μονάχα τὰ τριζόνια σκόρπιζαν γύρω τὴ δυνατὴ καὶ διαπεραστικὴ συναυλία τους.

Ὁ Ἀρνὼ ἦταν ἕτοιμος νὰ διασχίση τὸ λειβάδι, γιὰ νὰ φτάση στὸ παγκάκι, ὅταν ἀντιλήφθηκε πὼς κάθονταν κι' ὅλας σ' αὐτὸ δυὸ ἄλλα πρόσωπα. Δὲ δυσκολεύτηκε νὰ τ' ἀναγνωρίση μέσα στὸ μισόφωτο τοῦ δειλινοῦ: Ἦταν ἡ Λώρα κι' ὁ Ζὰκ.

«Δίχως ἄλλο, θὰ σταματήσανε κι' αὐτοὶ ἐδῶ γιὰ νὰ ξεκουραστοῦνε λιγάκι» εἶπε μὲ τὸ νοῦ του.

Ἀπορροφημένοι ἀπ' τὴν κουβέντα τους, δὲν εἶχαν ἀντιληφθῆ ἀκόμα τὴν παρουσία του.

Ἔκανε μερικὰ βήματα πρὸς τὸ μέρος τους. Ὕστερα τοῦ ἦρθε ἡ ἰδέα νὰ τοὺς κάνη ἔν' ἀστεῖο. Σήκωσε λοιπὸν τὸ ντου φέκι του, τὸ στήριξε στὸν ὦμο του καὶ τοὺς σημάδεψε.

Βλέποντας ὅμως αὐτὴ τὴν κίνησί του, ἡ Λώρα πετάχτηκε ὄρθια, κατάχλωμη.

— Ἀρνώ!.. . φώναξε πνιγμένα.

Εἶχε πιστέψει ἄραγε πὼς ἦταν ἀληθινὴ ἡ χειρονομία του; Τὴν κουτσή;

Κατάπληκτος γιὰ τὸν τρόμο τους, ὁ Ἀρνὼ δὲ διέκοψε ἀμέσως τὸ ἀστεῖο του. Κάποια ἀγνωστη δύναμη τὸν ἐσπρωχνε νὰ συνεχίση τὴν ἀγωνία ποὺ εἶχε γεννηθῆ στὴν ψυχὴ τους.

Ὁ τρόμος εἶχε ἀλλοιώσει φοβερὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς γυναίκας του. Ἡ ματιά της, γεμάτη ἀγωνία, φαινόταν σάν νὰ περίμενε τὸ μοιραῖο πυροβολισμό.

Ἡ σκέψι πὼς ἡ Λώρα τὸν θεώρουσε ἱκανὸ γιὰ μιὰ τέτοια πρᾶξι, ἔφερνε μιὰ περίεργη ταραχὴ στὴν Ἀρνώ... Ἐκείνη πῆγε πιὸ κοντά του, σκεπάζοντας μὲ τὸ κορμί της τὸ Ζὰκ, ποὺ εἶχε σηκωθῆ κι' αὐτὸς σιγὰ-σιγὰ ἀπ' τὸν πάγκο.

Μὰ δὲν τὸ καταλαβαίνανε λοιπὸν πὼς ἦταν ἁπλῶς ἕνα—ἀνοστο ἴσως — ἀστεῖο;

Ἀρχισε τώρα νὰ μετανοιώνη γιὰ τὴ θλιβερὴ αὐτὴ σκηνὴ ποὺ εἶχε προκαλέσει, κι' ἦταν ἕτοιμος νὰ σταματήση, ὅταν ἡ Λώρα τοῦ φώναξε βραχνά:

— Ὄχι, ὄχι αὐτόν, Ἀρνώ! Σκότωσε ἐμένα, ἂν θέλης! Ἐγὼ εἶμαι ἡ μόνη ἔνοχη!...

Ἡ κάννη τοῦ ντουφεκιοῦ δὲ φάνηκε νὰ τρέμη καθόλου...

Ὁ Ἀρνὼ στεκόταν ἀκίνητος, σὰν τραγικο σύμβολο. Ὅλα ἄρχισαν νὰ τοῦ φαίνωνται ἀλλόκοτα γύρω του... Μήπως ὀφειλόταν αὐτὸ στὴ νύχτα ποὺ γινόταν ὁλοένα πιὸ πυκνή; Ἢ σ' ἀλήθεια τὰ μάτια του εἶχαν ἀρχίσει τώρα νὰ βλέπουν πιὸ ξεκάθαρα ὡρισμένα πράγματα στὴ ζωή;...

Ἡ Λώρα κι' ὁ Ζὰκ, σφιγμένοι ὁ ἕνας πάνω στὸν ἄλλο, φαίνονταν σὰν νὰθέλαν νὰ πεθάνουν μαζί, ἀγκαλιασμένοι. Δὲν ξεκάρφωναν τὰ μάτια τους ἀπ' τὸν Ἀρνώ, ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ τοὺς σημαδεύη...

Μιὰ λύπη βαθειά, ἕνας συγκλονιστικὸς πόνος ἔκανε τὸν Ἀρνὼ νὰ κλονιστῆ στὰ πόδια του. Θἄλεγε κανείς πὼς τὸν εἶχε περικυκλώσει ὁλόκληρο ἕνα ἀτέλειωτο κενό. Θαρροῦσε πὼς κάτι τὸ λειβάδι εἶχε γίνει μέσα σὲ μιᾶς ἀδιεξόδου καὶ πὼς ἦταν πιὰ ἀδύνατο νὰ περάσουνε τὰ πελώρια τείχη του, ποὺ τοὺς ἀπομόνωναν καὶ τοὺς τρεῖς ἀπ' τὸν ὑπόλοιπο κόσμο!

Τί ἀλλοιώτικα πρόσωπα ποὺ εἶχαν ὅλοι τους ἀπόψε!... Γνωρίζονταν τόσα χρόνια κι' ἐκτιμοῦσαν βαθειὰ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Κι' ὅμως ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἀντίκρυζαν τὶς ἀληθινὲς μορφὲς τους, γυμνὲς ἀπὸ κάθε συμβατικὴ μάσκα, ὅπου τὸ μίσος, ὁ τρόμος κι' ἡ ἀπιδία εἶχαν ἀρχίσει ν' ἁπλώνουν σιγὰ σ' ἀγὰ τὴν ἀμείλικτη σφραγίδα τους...

Ποιὸς ἀπ' τοὺς τρεῖς ἄραγε θὰ εἶχε τὸ κουράγιο νὰ φωνάξη, νὰ μιλήση, ἔστω μονάχα γιὰ νὰ διακόψη τὴ σχεδὸν ἀφόρητη σιωπὴ ποὺ τοὺς πίεζε;...

Ὁ Ἀρνώ, ἀπαθὴς πάντα, δὲν κουνιόταν ἀπ' τὴ θέσι του... Ὁ ἀγὼν τοῦ εὐτυχισμένου παρελθόντος του, ὁλο τὸ γεμᾶτο ρόδινες ἐλπίδες μέλλον του, ἡ γαλήνη, ἡ εὐτυχία, ὅλα, ὅλα εἶχαν χωριαστὴ μὲ μιὰ λέξι, ὅπως ἕνα ἐλατήριο στηματάει ἀπότομα τὴν κίνησι μιᾶς θαυμάσιας μηχανῆς.

Ἡ Λώρα εἶχε τὴ διάθεσι νὰ τοῦ φωνάξη: «Ἔλα! Τράσηξε, τοάθηξε λοιπόν! Τώρα ποὺ τὰ ξέρεις ὅλα, γιατὶ νὰ συνεχίζης αὐτὸ τὸ μαρτύριο;... Σοῦ προσφέρω τὸ κορμί μου, τὴ ζωή μου, εὐτυχισμένη ὡστόσο γιατὶ τὸν ἀγαπάω... καὶ γιατὶ βρίσκω πὼς ἔχεις δίκηο!»

Μὰ τὰ λόγια πάγωναν στὰ χείλη της, μπροστὰ στὸ ζωντανὸ τώρα νὰ μετανοιώνη γιὰ τὴ θλιβερὴ αὐτὴ σκηνὴ ποὺ εἶχε προκαλέσει, κι' ἦταν ἕτοιμος νὰ σταματήση, ὅταν ἡ Λώρα τοῦ φώναξε βραχνά:

— Ὄχι, ὄχι αὐτόν, Ἀρνώ! Σκότωσε ἐμένα, ἂν θέλης! Ἐγὼ εἶμαι ἡ μόνη ἔνοχη!...

Ἡ κάννη τοῦ ντουφεκιοῦ δὲ φάνηκε νὰ τρέμη καθόλου...

Ὁ Ἀρνὼ στεκόταν ἀκίνητος,

ΑΜΑΞΑΚΙ ΓΙΑ ΑΝΩΜΑΛΑ ΕΔΑΦΗ

Σὲ μιὰ ἔκθεσι εἰδῶν. ποὺ ἀποθέλπουν νὰ κάνουν πιὸ ἄνετη τὴ ζωὴ τῶν βρεφῶν, ἐπεδείχθη μεταξὺ ἄλλων στὸ Παρίσι καὶ τὸ παιδικὸ αὐτὸ ἁμαξάκι, τὸ ὁποῖο παρουσιάζει πολλὰ πλεονεκτήματα. Τὸ κυριότερο ἀπ' αὐτὰ εἶναι ὅτι προφυλάσσει τὸ μωρὸ ἀπὸ τὰ τραντάγματα, ἀσοδήποτε ἀνώμαλο κι' ἂν εἶναι τὸ ἔδαφος. πάνω στὸ ὁποῖο κυκλοφορεῖ τὸ ἁμαξάκι.

ΤΟ ΕΠΙΑΣΕ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ

Ὁ μικρὸς Τέρρυ Μπάρνετ, ἡλικίας 11 χρόνων εἶναι σήμερα στὴ Φλόριντα (Η.Π.Α.) τὸ πρόσωπο τῆς ἡμέρας. Ὁ μικρὸς αὐτὸς ἁψαφᾶς κατώρθωσε νὰ πιάση μόνος του, χωρὶς καμμιὰ ξένη βοήθεια, τὸν τεράστιο καρχαρία κοντὰ στὸ ὁποῖο πλζάρει στὴ φωτογραφία μας. Ὁ Τέρρυ, ποὺ ψάρευε μὲ δικό του καλάμι ἀπὸ τὸ πλοιάριο τοῦ πατέρα του, ἔπιασε τὸν τεράστιο καρχαρία μὲ μήκους 3½ μέτρων μὲ ἕνα ἁρμιδι ἀπὸ νάϋλον, ποὺ τοῦ εἶχαν πουλήσει γιὰ ψάρια τῶν 20 γιλιογράμμων τὸ πολύ. Ὁ καρχαρίας ἀνεβάστηκε στὸ πλοιάριο ὕστερα ἀπὸ μιὰ πάλη ποὺ κράτησε μιάμιση ὥρα.

✪✪

ΤΟ ΜΗ ΧΕΙΡΟΝ...

— Διστάζω ποιάν ἀπ' τὶς δυὸ κλίσεις μου ν' ἀκολουθήσω: τὴ ζωγραφικὴ ἢ τὴν ποίησι;

— Ἂν θέλετε νὰ μ' ἀκούσετε. ἀκολουθῆστε τὴ ζωγραφική.

— Εἶδατε τοὺς πίνακές μου;

— Ὄχι. ἀλλά... διάβασα τοὺς στίχους σας!

ΟΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΤΗΣ ΤΑΠΕΙΝΩΝ

Τὸ θαῦμα

Θεέ μου, θέλω νὰ σοῦ πῶ εὐχαριστῶ,
ποὺ ἀπ' τὸ βίο μὲ ἀπήλλαξες τὸ σκέλος
καὶ σ' ἕνα θαῦμα πρέπει αὐτὸ νὰ τὸ χρωστῶ
ποὺ ἔβαλε γνῶσι, ἐπὶ τέλους, ἡ Ζαφείρω.

Σήμερα ἔγινε αὐτὴ ἡ ἄλλαγὴ
κι' οὔτε θὰ πίστευα, Πανάγαθε, ποτέ μου
νὰ μὲ κυτάξη ἡ κυρά μου μὲ στοργὴ
καὶ νὰ μοῦ πῆ: «Πῶς εἶσαι σήμερα γουσέ μου;»

Παραξενεύτηκα μ' αὐτὸ τὸ ξαφνικὸ
κι' ἐνῶ τὴν κύτταξα περίεργα κουμάτι,
αὐτὴ μοῦ λέει μ' ἕνα ὕφος στοργικό:
— Κάτσε, τζουντζοῦκο μου, ἀκόμα στὸ κρεβάτι!

Ἔκανα δίπαχ τὸ σταυρό μου νοερά,
μὰ νὰ καὶ πάλι ἡ Ζαφείρω σὲ λιγάκι
ἤρθε κοντά μου καὶ μοῦ εἶπε τουφερά:
— Πάω, γουσέ μου, νὰ σοῦ φτιάξω παφεδάκι!

— Δόξα σου! φώναξα μὲ ὄψι ταπεινή,
ποὺβαλε γνῶσι, ἡ κυρά μου, στὸ κεφάλι.
Μὰ ξάφνου πλάϊ μου ἀκούω μιὰ φωνή:
— Σύντα νὰ φέσης τὸν καφὲ μου. Βρὲ ρεμάλι!

Καὶ βλέπω πλάϊ τὴ Ζαφείρω ὁ φτωχὸς
καὶ μόνον τότε ἀντελήφθην περιτράνως
πὼς ἦταν ὄνειρο. Θεέ μου, ἀτυγῶς.
καθ' ὅτι... ξέσκεπος κοιμοῦνα ὁ γάνος!

Ο ΙΑΛΛΙΠΩΡΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

600 παιδιὰ στὸ δρόμο

Ἔκλεισε ὁ παιδικὸς Σταθμὸς τῆς Ἑταιρείας προστασίας Ἀνηλίκων

ΕΔΩ καὶ λίγες ἡμέρες, ἔκλεισε ὁ Παιδικὸς Σταθμὸς τῆς Ἑταιρείας Προστασίας Ἀνηλίκων, καὶ ἔζησε μιὰ παιδικὴ ἐμειναν στοὺς δρόμους!... Μέσα στὸ χορὸ τῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων καὶ τῶν δισεκατομμυρίων δραχμῶν, ἐνῶ χτίζονται συγκροτήματα πολυκατοικιῶν, ἐνῶ ἀποκτοῦμε θαυμάσιες λεωφόρους, ἐνῶ ἐχουμε τὶς περισσότερες καὶ τὶς πολυτελέστερες λιμουζίνες τῆς Εὐρώπης, δὲν ἐχουμε τὰ μέσα νὰ διατηρήσουμε ἕνα Παιδικὸ Σταθμὸ τῆς Ἑταιρείας Προστασίας Ἀνηλίκων, ποὺ ἐστοίχιζε ἑπτὰ χιλιάδες δραχμὲς τὸ μήνα!...

Ἡ λέξι «ντροπὴ» εἶναι πολὺ ἐπιεικὴς γιὰ νὰ χαρακτηρίση τὴν κατάστασι ποὺ δημιουργήθηκε καὶ τὴν βαρειὰ ἀμέλεια τῶν ἐνδιαφερομένων γιὰ τὸ Ἑλληνόπουλο—τὸ φτωχό, τὸ ἀνήλικο, τὸ ἀπροστάτευτο παιδί, ποὺ μένει στοὺς δρόμους χωρὶς γονεῖς, χωρὶς σπίτι, χωρὶς δουλειά, χωρὶς φαΐ καὶ χωρὶς ὕπνο. ξερὸ φόλλο ποὺ τὸ δέρνει ὁ ἄνεμος!

Γιὰ τὰ παιδιὰ τ' ἀπροστάτευτα, τὰ χωρὶς οἰκογένεια, ἔχουμε χρέωσι τόσα καὶ τόσα... Ἔχουμε ἀκόμη ἀσχοληθῆ πολλὲς φορὲς μὲ τὸ θαυμάσιο ἔργο τῆς Ἑταιρείας Προστασίας Ἀνηλίκων τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνες τῆς κ. Εὐαγθίας Γκινοπούλου, ποὺ ὑπῆρξε ὁ ἐμπνευστὴς καὶ ὁ δημιουργός της, τὶς προσπάθειες τοῦ εἰσαγγελέως Σπηλιοπούλου, τὴ συνεχῆ βοήθεια τῆς κ. Ἀλκατερίνης Δηλαθέρη, τῆς κ. Παπαμιχαὴλ, τῆς κ. Κονελλοπούλου, τῆς κ. Ἀλευρᾶ κι' ὁλόκληρου τοῦ ἐπιτελείου τῶν πολυτίμων συνεργατῶν της.

Μὰ τώρα τὰ πράγματα... μπερδεύτηκαν κι' ὁ κόμπος ἔφτασε στὸ χτένι. Τώρα ποὺ ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ κόσμου χαίρονται τὸν ἥλιο καὶ τὴ θάλασσα, στὰ νησιὰ καὶ στὶς ἀκρογιαλιές, στὶς διάφορες κατασκηνώσεις, ὑπάρχουν παιδιὰ ἀπροστάτευτα. ποὺ περιφέρονται στοὺς δρόμους μὲ τὸν κίνδυνο νὰ τὰ μαζέψη ἡ ἀστυνομία καὶ νὰ τὰ καταδικάση ἐπί.. ἀλητείᾳ!

Μὰ ἂς ἰδοῦμε πῶς ἀκριβῶς ἔχει αὐτὸ τὸ θέμα τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἑταιρείας Προστασίας Ἀνηλίκων. "Ας δοῦμε τι λέει ἡ πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας κ. Ἀλευρᾶ. ποὺ χρόνια τώρα ἀγωνίζεται νὰ προστατεύση τὸ φτωχὸ Ἑλληνόπουλο.

— Εἶναι ἀλήθεια, τὴν ρωτήσαμε μὲ κάποια δικαιολογημένη ἔκπληξι, ὅτι κλείνει ὁ Παιδικὸς Σταθμὸς τῆς Ἑταιρείας;

— Δὲν κλείνει, μᾶς ἐξήγησε μὲ πίκρα, ἀλλὰ ἔκλεισε ἤδη!...

— Καὶ γιατὶ ἔκλεισε;

— Γιατὶ δὲν-ὑπῆρχαν χρήματα γιὰ νὰ συντηρηθῆ.

— Καὶ πόσα χρήματα χρειάζονταν τὸ μῆνα γιὰ νὰ λειτουργήση;

— Ἑπτὰ χιλιάδες δραχμές.

— Πῶς εἶπατε;..,

— Μάλιστα, ἑπτὰ χιλιάδες...

— Πόσα παιδιὰ ἐφρόντιζαν προστασία σ' αὐτὸν κάθε χρόνο;

— Περὶ τὰ ἑξακόσια παιδιά, ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Κατέφευγαν σὲ μᾶς, τοὺς παρείχαμε στέγη καὶ τροφὴ καὶ φροντίζαμε νὰ τὰ βγάλουμε ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ ἀδιέξοδο ποὺ εἶχαν περιέλθει καὶ νὰ τὰ στείλουμε πάλι στὰ χωριά τους.

— Ποῦ στεγαζόταν αὐτὸς ὁ Παιδικὸς Σταθμός;

— Στὴν Κολοκυθοῦ, σ' ἕνα βουτσάιο τοῦ Δήμου, ποὺ τὸ εἴχαμε ἐπισκευάσει, ἔτσι ὥστε νὰ ἔχουν τὰ παιδιὰ ὅλες τὶς δυνατὲς ἀνέσεις τους.

— Θὰ θέλαμε, παρακαλέσαμε τὴν κ. Ἀλευρά, νὰ μᾶς ἀφηγηθῆτε ὅλο τὸ ἱστορικὸ αὐτῆς τῆς τόσο περίεργης ὑποθέσεως.

Θυμόσαστε, μᾶς εἶπε, ὅτι ὁ Σταθμὸς αὐτὸς ἦταν πρῶτα στὸ Θησεῖο. Ἔπειτα μεταφέρθηκε στὴν Κολοκυθοῦ, ὅπου καὶ λειτουργοῦσε μὲ τὴ φροντίδα τῶν ἐπιμελητῶν τῆς ἑταιρείας. Ξέρετε τὸ βράμα τοῦ φτωχοῦ Ἑλληνόπουλου καὶ τοὺς κινδύνους ποὺ ἀντιμετωπίζει, ὄχι μόνο στὶς μεγαλοπόλεις, ἀλλὰ παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν ἄνθρωποι χωρὶς καρδιὰ καὶ μὲ σκοτεινὲς κι' ἀκατονόμαστα πάθη.

Ἀτυχῶς, ἀπὸ πολλὰ χρόνια τώρα, ἐξαιτίας ἡ παράδοσι τοῦ «παραγωγοῦ». "Αλλοτε κάθε καλὸς τεχνίτης ὀνειρευόταν νὰ ἔχη κοντά του ἕνα παιδί, ποὺ νὰ τὸ διδάξη καὶ νὰ τοῦ ἀποκαλύψη ὅλα τὰ μυστικὰ τῆς τέχνης του. Καὶ ζοῦσε μὲ τὴν κρυφὴ ἐλπίδα πὼς αὐτὸ τὸ παιδί, ὁ «παραγωγός», θὰ μποροῦσε νὰ συνεχίση τὴν παράδοσι τῆς δουλειᾶς του. Δυστυχῶς, αὐτὸ τὸ γεγονὸς δὲν ὑπάρχει πιά. Κανεὶς τεχνίτης, κανένας βιοτέχνης κανένας ἐπαγγελματίας δὲν παίρνει πιὰ στὴ δουλειά του ἕνα μικρὸ παιδί, γιατὶ ἔχει νὰ ἀντιμετωπίση τοὺς νόμους τοῦ ΙΚΑ. Οἱ νόμοι αὐτοὶ προστατεύουν ἴσως κάθε ἐργαζόμενο ἐνήλικο, ἀλλὰ εἶναι δίκοπο μαχαίρι γιὰ τοὺς μικρούς, τοὺς μαθητευομένους. Φυσικὰ ἔχουν κι' αὐτοὶ οἱ μικροὶ ἀνάγκη προστασίας καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τοὺς ἐκμετταλλεύωνται οἱ ἐργοδότες τους. Οἱ τελευταῖοι ὅμως διστάζουν νὰ πάρουν ἕνα παιδὶ μιὰ δουλειά. Τὰ ἐλάχιστα χρήματα ποὺ τοῦ ἔχουν δώσει οἱ δικοί του ἢ ποὺ ἔχει ἐξοικονομήσει, γρήγορα ἐξανεμίζονται. Μένει νηστικὸς καὶ ἄστεγος στοὺς δρόμους. Δὲ μποροῦν, βέβαια, ὅλοι αὐτοὶ οἱ μικροὶ νὰ πουλᾶνε κουλούρια, σακοῦλες γιάϋλον καὶ μπανέλλες γιὰ τὰ πουκάμισα... Ἀρχίζει τὸ ἄγριο, τὸ σκληρὸ κυνηγητὸ τῆς Ἀστυνομίας, τὸ Αὐτόφωρο καὶ ἡ ἀλητεία... "Αν τὸ παιδί, αὐτὸ τὸ ἄτυχο παιδὶ ποὺ ξεκίνησε μὲ τόσα ὄνειρα ἀπὸ τὸ χωριὸ του γιὰ νὰ κατακτήση τὴν ζωή, μαζευθῆ «ἀσκόπως περιφερόμενον», δδηγεῖται στὸ δικαστήριο καὶ καταδικάζεται ἐπὶ ἀλητείᾳ.

»Αὐτὸ τὸ φτωχό, τὸ δυστυχισμένο παιδί, κι' ἀκόμη ἕνα πλῆθος ἄλλων, ποὺ εἶχαν φύγει ἀπὸ τὴ φοβερὴ κόλασι τῆς οἰκογενείας τους, προστάτευε ἡ Ἑταιρεία Προστασίας Ἀνηλίκων. Τὸ παίρναμε αὐτὸ τὸ παιδί, τὸ φιλοξενούσαμε στὸν Παιδικὸ Σταθμό, οἱ ἐπιμελήτριες ἐρευνοῦσαν κι' ἐξακριβώναν μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴν περίπτωσί του. Ἔπειτα φροντίζαμε νὰ τοποθετηθῆ κάπου, κι' ἂν αὐτὸ ἦταν ἀδύνατο καταφέραμε νὰ τὸ στείλουμε πάλι στὸ χωριό του. Γιατὶ ὅλα τὰ παιδιὰ ποὺ καταφεύγουν στὶς διάφορες πόλεις τῆς Ἑλλάδος κι' εἶναι ὁλομόναχα κι' ἀπροστάτευτα, μᾶς τὰ στέλναν στὴν ἑταιρείαι, γιὰ νὰ κυττάξουμε τὶς περιπτώσεις τους καὶ νὰ τὰ φροντίσουμε. Τὰ περισσότερα μάλιστα ἐρχόντουσαν μόνα τους νὰ μᾶς βροῦνε. μᾶς ἐξιστοροῦσαν τὸ δράμα τους, τὴν ἀνάγκη ποὺ εἶχαν νὰ δουλέψουν, καὶ μᾶς παρακαλοῦσαν νὰ τὰ βοηθήσουμε. Αὐτὰ τὰ παιδιά, ποὺ ξεπερνοῦσαν κάθε χρόνο τὰ ἑξακόσια, τὰ φιλοξενούσαμε γιὰ λίγο καιρὸ στὸν Παιδικὸ Σταθμὸ τῆς Ἑταιρείας Προστασίας Ἀνηλίκων.

— Καὶ τώρα ποὺ δὲν ἔχει πόρους γιὰ νὰ συν·χίση τὴ λειτουργία του, τί θὰ γίνη;

— Τίποτα. Τὰ παιδιὰ εἶναι καταδικασμένα νὰ μείνουν ἄστεγα καὶ ἀπροστάτευτα στὸν δρόμο, γιατὶ ἐμεῖς δὲ μποροῦμε πιὰ νὰ τὰ βοηθήσουμε.

— Μὲ συγχωρῆτε, ἀλλὰ θὰ ἤθελα νὰ μὲ πληροφορήσετε μὲ τί πόρους ζῆ ἡ Ἑταιρεία καὶ πῶς ἀντιμετωπίζει τὰ ἀμέτρητα δράματα τῶν μικρῶν φτωχῶν παιδιῶν;...

— Τὸ ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης, χάρις στὸ ἐνδιαφέρον ποὺ δείχνει ὁ ὑπουργὸς κ. Καλλίας, μᾶς ἐνισχύει μ' ἕνα ποσὸν ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν περιθωρίων του.

— Εἶναι ἀρκετὸ αὐτὸ τὸ ποσὸν γιὰ νὰ καλύψη τὶς ἀνάγκες τῆς Ἑταιρείας;

— "Οχι. Εἶναι σταγόνα στὸν ὠκεανό.

— Τὶ θὰ μποροῦσε λοιπὸν νὰ γίνη;

— Νὰ ἐνδιαφερθῆ ἡ ἰδιωτικὴ φιλανθρωπία. Ἔχουμε ἤδη ἕνα ἰδιόκτητο οἰκόπεδο, σὲ μιὰ θαυμασία θέσι τοῦ Περισσοῦ. Χρειάζεται 1½ ἑκατομμύριο γιὰ νὰ χτισθῆ καὶ νὰ λειτουργήση ἕνας ὑποδειγματικὸς Σταθμός. "Αν βρεθῆ αὐτὸ τὸ ποσόν, σώζονται ἑξακόσια ἀπροστάτευτα Ἑλληνόπουλα τὸ χρόνο!

— Δὲ θὰ μποροῦσε κάπου νὰ προστεθῆ μιὰ δεκάρα γιὰ νὰ προστασία τῶν ἀνηλίκων; Μιὰ δεκάρα σ' ἕνα εἰσιτήριο, ποιός δὲ θὰ τὴν ἔδινε; Αὐτὴ ἡ δεκάρα θὰ ἔσωζε ἀπὸ τὸν ἠθικὸ κίνδυνο. ἀπὸ τὴν ἀλητεία καὶ τὴν πλήρη καταστροφὴ χιλιάδες, πολλὲς χιλιάδες Ἑλληνόπουλα. Δὲ θὰ μποροῦσε νὰ προστεθῆ μιὰ δεκάρα στὴν τιμὴ τῶν εἰδῶν πολυτελείας; Στὰ ἰδιωτικὰ χρήσεως αὐτοκίνητα; Στὰ εἰσιτήρια τῶν δημοσίων θεαμάτων; Στὰ κοσμικὰ κέντρα: Ἐκεῖ ποὺ ξοδεύει κανεὶς τὸ βράδυ τριακόσιες, πεντακόσιες καὶ χίλιες δραχμὲς γιὰ νὰ πιῆ τὸ οὐΐσκυ του καὶ νὰ «κάνη κ·φάλι», δὲ θὰ μποροῦσε νὰ πληρώση χίλιες δραχμὲς καὶ δέκα λεπτά; Ποιός "Ελληνας δὲ θὰ ἔδινε αὐτὴ τὴ δεκάρα, γιὰ νὰ προστατευθοῦν ὅλες οἱ χιλιάδες τῶν φτωχῶν Ἑλληνόπουλων;

— Ἀτυχῶς, τίποτε ἀκόμη δὲν ἔχει γίνει καὶ ἔτσι ἡ Ἑταιρεία Προστασίας Ἀνηλίκων ἀντιμετωπίζει χίλια ζωτικὰ οἰκονομικὰ προβλήματα, ὅπως τώρα τὸ θέμα τοῦ παιδικοῦ Σταθμοῦ ποὺ ἔκλεισε...

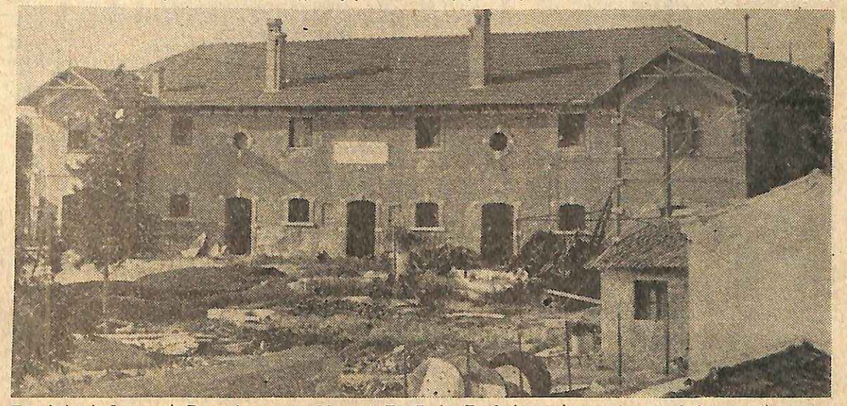
— Καὶ δὲν ὑπάρχουν ἑπτὰ χιλιάδες δραχμὲς τὸ μῆνα, γιὰ νὰ λειτουργήση πάλι ὁ παιδικὸς Σταθμός;

— Δὲν ὑπάρχουν...

Αὐτὰ μᾶς ἀνέφερε ἡ πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Προστασίας Ἀνηλίκων κ. Ἀλευρά. "Οπως βλέπετε, ἐνῶ μελετᾶμε τὰ σχέδια τῶν πυραύλων καὶ τὰ ταξίδια στὸ στερέωμα, τὴν ἐπονὶ τὰ ἀτομικῆς ἐνεργείας δὲν διαθέτουμε ἑπτὰ χιλιάδες δραχμὲς τὸ μῆνα, γιὰ νὰ συν·χίση τὴ λειτουργία τοῦ ὁ Παιδικὸς Σταθμὸς τῆς Ἑταιρείας Προστασίας Ἀνηλίκων. ποὺ φιλοξενεῖ κάθε χρόνο περὶ τὰ 600 ἀστεγα καὶ πεινασμένα παιδιὰ ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα...

Μπράβο μας! Γιατὶ εἴμαστε ἀσυναγώνιστοι. μὲ τὶς πολυκατοικίες μας, τὶς λιμουζίνες μας, τὰ γλέντια μας καὶ τὶς πολυτελεῖς ἀμφιέσεις τῶν κυριῶν μας. Μπράβο μας. Αὐτὸ μόνον στὴν Ἑλλάδα θὰ μποροῦσε νὰ συμβῆ!...

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

Σ' αὐτὸ τὸ Δημοτικὸ Βουστάσιο στεγαζόταν ὁ Παιδικὸς Σταθμός, ποὺ σταμάτησε τὴ λειτουργία του.

Ἡ ὁσιομάρτυς ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ἀπὸ τοὺς Ἀνίσους τῆς ἑβδομάδος

Η Ἁγία Παρασκευὴ γεννήθηκε στὴ Ρώμη, κατὰ τὰ μέσα τοῦ 2ου αἰώνα, στὶς ἡμέρες τοῦ αὐτοκράτορα Τίτου Αὐρηλίου. Ὁ πατέρας της Ἀγάθων κι' ἡ μητέρα της Πολιτέα, ἦταν Ἕλληνες καὶ πιστὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Ἀνάθρεψαν, λοιπόν, τὸ παιδί τους μέσα στὴν εὐσέβεια καὶ τὸ ἔμπασαν — μὲ τὰ λόγια τους καὶ μὲ τὸ παράδειγμά τους — στὸ δρόμο τῆς χριστιανικῆς τελειότητος.

Ἀπὸ παιδί ἀκόμη, θ' ἄρχισε νὰ ἐλκύεται ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸ νόημα τοῦ ὀνόματος, ποὺ τῆς εἶχαν δώσει. Παρασκευὴ σημαίνει προετοιμασία. Γι' αὐτὸ λέγεται ἔτσι κι' ἡ μέρα τῆς ἑβδομάδας ποὺ εἶναι πρὶν ἀπὸ τὸ Σάββατο, πρὶν δηλαδὴ ἀπὸ τὴ μέρα τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῆς χαρᾶς. Οἱ Ἰουδαῖοι, τὴν παραμονὴ τοῦ Σαββάτου, ἔκαναν ἐτοιμασίες, παρασκευάζονταν γιὰ νὰ τὸ γιορτάσουν. Ψώνιζαν, συγύριζαν τὰ σπίτια τους, ἑτοίμαζαν τὰ καλά τους φορέματα.

Ἡ ἁγία, λοιπόν, θὰ σκεφτόταν: «Γιὰ μᾶς τοὺς χριστιανούς, ἡ ζωὴ ποὺ κάνουμε ἐδῶ κάτω στὴ γῆ, εἶναι μιὰ παραμονή, μιὰ περίοδος προετοιμασίας, μιὰ συμβολικὴ Παρασκευή, ποὺ θὰ τὴν ἀκολουθήσῃ τὸ αἰώνιο Σάββατο τῆς ἄλλης ζωῆς, ἡ ἀβασίλευτη μέρα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀναπαύσεως. Ἐδῶ κάτω στὴ γῆ, ἔχουμε χρέος νὰ προετοιμαζόμαστε, ὥστε νὰ εἰσέλθουμε ἀξια στὴ χαρὰ τοῦ Κυρίου μας, στὸ εὐλογημένο Σάββατο τῆς οὐράνιας βασιλείας. Νὰ συγυρίζουμε καὶ νὰ καθαρίζουμε τὸ σπίτι τῆς ψυχῆς μας μὲ τὴ μετάνοια. Νὰ ὑφαίνουμε τὴ στολὴ τῆς ἀγνότητος καὶ τῶν καλῶν ἔργων, μὲ τὴν ὁποία θὰ περάσουμε στὸ νυμφῶνα τοῦ Χριστοῦ».

Αὐτὲς τὶς σκέψεις θὰ ἔκανε ἀκατάπαυστα ἡ ἁγία, φέρνοντας στὸ νοῦ της τὸ ὁμορφο ὄνομά της. Κι' ἔτσι κατώρθωσε νὰ κάνῃ τὸ ὄνομα αὐτὸ πραγματικότητα στὸ βίο της. Γιατί, στ' ἀλήθεια, ὁ βίος της στάθηκε προετοιμασία καὶ παρασκευὴ γιὰ τὴν ἄνω ζωή, τὸν Παράδεισο.

Ἡ Παρασκευὴ ἦταν πολὺ ὡραία καὶ στὸ σῶμα. Γι' αὐτὸ ὅταν ἔφτασε σὲ ὥρα γάμου, τὴ ζήτησαν γιὰ γυναῖκα τους πολλοὶ νέοι. Ἀλλὰ ἐκείνη δὲ θέλησε νὰ παντρευθῇ. Ἦταν ἐντελῶς ἀφοσιωμένη στὴ θρησκεία καὶ προώριζε τὸν ἑαυτό της γιὰ μιὰ ἰδιαίτερη ἀποστολή. Δὲ στοχαζόταν τίποτ' ἄλλο, παρὰ πῶς νὰ ἀρέσῃ στὸ νυμφίο Χριστό. Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ἔλεγε γι' αὐτήν: «Ἡ Ἁγία Παρασκευὴ ἦταν κόρη ἀπὸ εὐγενικὸ σπίτι. Σὰν ἔμεινε ὀρφανή, μοίρασε ὅλο τὸ βιός της στοὺς φτωχοὺς κι' ἔτσι ἀγόρασε προκαταβολικὰ τὸν Παράδεισο. Γιὰ φτιασίδια της μετακειριζόταν τὰ δάκρυα, ποὺ ἔχυνε καθὼς προσευχόταν. Γιὰ σκουλαρίκια εἶχε τὴν προσοχή, μὲ τὴν ὁποία ἄκουε τὸ Εὐαγγέλιο. Γιὰ περιδέραιό της εἶχε τὶς νηστεῖες. Σὰ δαχτυλίδια εἶχε τοὺς κόμπους, ποὺ εἶχαν βγῆ στὰ δάχτυλά της ἀπὸ τὶς πολλὲς μετάνοιες, ποὺ ἔκανε. Σὰ χρυσὸ ζωνάρι, τὴν παρθενία ποὺ φύλαξε σ' ὅλη της τὴ ζωή. Σὰ φόρεμα, τὴ σεμνὴ συμπεριφορά...».

Μ' αὐτὰ ὅλα τὰ χαρίσματα στολισμένη, ἐπιδόθηκε στὸ νὰ κηρύττῃ τὸ Χριστό, πηγαίνοντας ἀπὸ τόπο σὲ τόπο καὶ μὴ λογαριάζοντας κόπους καὶ κινδύνους.

Ἀφοῦ πέρασε πολλὲς πόλεις καὶ χωριά, γύρισε κατόπιν στὴ Ρώμη, ὄχι γιὰ νὰ ξεκουραστῇ, ἀλλὰ μὲ σκοπὸ νὰ ξεκινήσῃ πάλι γιὰ ἄλλη περιοδεία. Στὸ μεταξύ, ὅμως, ἡ φήμη της εἶχε φτάσει στ' αὐτιὰ τοῦ αὐτοκράτορα, ποὺ τὴν κάλεσε μπροστά του γιὰ ν' ἀπολογηθῇ. Ἡ στάσι της τὸν ἐξόργισε καὶ πρόσταξε νὰ τὴ βασανίσουν. Ἀλλὰ ἡ δοκιμασία ποὺ ὑπέστη ἡ ἁγία, δὲν τὴν πτόησε.

«Ὅταν, μετὰ τὰ βασανιστήρια, τὴν ἔκλεισαν σ' ἕνα κελλί, ἔπεσε στὰ γόνατα καὶ προσευχήθηκε μὲ ζέση, δοξάζοντας κι' εὐχαριστώντας τὸν Κύριο, ποὺ τῆς εἶχε συμπαρασταθῇ μὲ τὴν ἀόρατη δύναμί του.

Καθὼς δέστανε, ἔλαμψε ξαφνικὰ ἕνα ἀνεπαφτα γλυκὸ φῶς στὸ κελλὶ τῆς κι' ἀκούστηκε μιὰ φωνὴ ποὺ ἔλεγε:

— Χαῖρε, Παρασκευὴ ἀθληφόρε. Ὁ Κύριος εἶναι μαζί σου.

Κι' εὐθὺς, ἔπεσαν οἱ ἁλυσίδες, ποὺ περιέβαλλαν τὸν τράχηλο καὶ τὰ χέρια τῆς ἁγίας.

Τὴν ἑπομένη συνεχίστηκαν τὰ βασανιστήρια. Στὸ τέλος, ὁ αὐτοκράτορας τὴν ἄφησε ἐλεύθερη, ὕστερα ἀπὸ ἕνα θαῦμα, ποὺ τοῦ ἔκανε μεγάλη ἐντύπωσι.

Τὸ μαρτύριό της συνέβη ἀρκετὰ ἀργότερα, στὶς ἡμέρες τοῦ αὐτοκράτορα Μάρκου Αὐρηλίου ὕστερα ἀπὸ νέες καταποφόρες περιοδεῖες. Ἡ Ἁγία Παρασκευὴ καταδικάσθηκε τότε στὸν δι' ἀποκεφαλισμοῦ θάνατο, ἀφοῦ προηγουμένως στηλίτευσε τὴν ψεύτικη θρησκεία τῶν εἰδώλων καὶ τόνισε μπροστὰ στὸ δικαστή της Ταράσιο, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός.

ΒΑΣ. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ

— *Βαστάει ἡ καρδιὰ σας νὰ στείλετε στὴ φυλακὴ ἕνα τέτοιο ὁμορφόπαιδο;*

Ἐπικαίροι στίχοι

ΠΕΡΙ «ΠΙΕΣΕΩΣ»

Ἂν καὶ φούντωσε τὸ θέρος σὰν καμίνι φλογερό
οὐκ ὀλίγες συνοικίες τὴν περνοῦν χωρὶς νερό
καὶ ἡ Οὐλεν μᾶς δηλώνει, κατὰ τρόπον ἀφελῆ,
πὼς ἡ... πίεσις τὰ φταίει, ποὺναι φέτος χαμηλή...

*

Τέτοιες δικαιολογίες ἀραδιάζει στὸ κοινὸν
καὶ πολὺ δικαίως εἶναι οἱ ἀστοὶ ἔξω φρενῶν,
γιατὶ ὅταν φεύ! σημαίνῃ τοῦ λογαριασμοῦ ἡ μέρα,
τότε ἡ... πίεσις τῆς Οὐλεν μᾶς ἀλλάζει τὸν πατέρα!

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Μὲ τὴν ἀνασκαπτόμενη ὁδὸ τῶν Ἀχαρνῶν,
ταλαιπωρεῖται ἀφάνταστα τὸ δύσμοιρο κοινόν
καί, κατὰ τὰ φαινόμενα, γιὰ μῆνες θὰ παιδεύεται
κι' ἰδίως στὰ ὁρύγματα θά... κατασακατεύεται!

*

Μαρτύρια τοῦ μέλλονται πολλὰ νὰ ὑποστῇ
κι' ἀπ' τὰ γκρεμοτσακίσματα, τὰ συνεχῆ κι' ἐπίμονα
θὰ ἐπαληθεύσῃ ἀργότερα, ἡ φράσις ἡ γνωστή:
«Κουτσοί, στραβοί, παράλυτοι στὸν... Ἀπ-Παντελε-(ήμονα!)»

ΚΑΥΓΑΣ ΜΕ... ΝΟΤΕΣ

Μὲ τὸν Μάνο Χατζηδάκι οἱ συνθέτες τάχουν βάλει
καὶ δὲ θέλουν νὰ τὸν ξέρουν οὔτε γιὰ συνάδελφό (τους,
γιατὶ μίλησε, ὅπως λένε, μὲ ἀπρέπεια μεγάλη
καὶ τοὺς ἔβγαλε ὅλους σκάρτους καί, πρὸ πάντων, (ἀμορφώτους..

*

Ἐναντίον του τὸ ἄχτι ὀλῶνῶν ἔχει φουντώσει
κι' ὅλοι, ἐν πάσῃ περιπτώσει,
τοῦ τὰ ψέλνουν εὐθαρσῶς...
Κι' ἔχουν τόσο ξεσπαθώσει,
κι' ἔχουν πάρει φόρα τόση,
ποὺ ἀσφαλῶς δὲν τὸν ξεπιλένει οὔτε καὶ ὁ... («Ἰ-(λισός»)!

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ... ΠΑΣΤΡΙΚΕΣ

Ἀπ' τὴ Σούδα τοῦ φαλήρου κι' ὣς τὴ Βάρκιζα (σχεδόν,
συναντᾷς ἀκαθαρσίες κι' ὀχετοὺς εἰδῶν-εἰδῶν
κι' οἱ ἀκτὲς μας, ἐν ὀλίγοις, οἱ χιλιοτραγουδημέ-(νες,
θεωροῦνται ἐπικινδύνως ρυπαρὲς καὶ μολυσμένες...

*

Ἔτσι, ἐνῶ τὸν τουρισμό μας ἐξυμνοῦμε νύχτα-μέρα,
ἀναγκάζουμε τοὺς ξένους, ποὺ μᾶς ἔρχοντ' ἐδῶ (πέρα,
νὰ οἰκτείρουν τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀγνὸ γαλάζιο χρῶμα
καὶ νὰ φεύγουν τραγουδῶντας τό: («Ἀριδεντέρτσι
καὶ νὰ φεύγουν τραγουδῶντας τό: (...βρῶμα)!

ΑΛΛΑΓΗ ΠΟΡΕΙΑΣ

Μὲ τὸν Τέλη καὶ τὴν Κάλλας πάλι ὁ κόσμος ἀσχο-(λεῖται
καὶ παντοῦ, αὐτὲς τὶς μέρες, συζητεῖται καὶ θρυ-(λεῖται
ὅτι ἄλλαξε ἀνελπίστως ἡ Μαρία τὴν παντιέρα
καὶ δὲ θέλει στοῦ Ὠνάση νὰ βρεθῇ τὴν «κρουα-(ζιέρα»...

*

Ἄλλη στάσι κι' ἄλλο ὕφος, αἰφνιδίως πῆρε, ἤτοι,
μπρὸς στὸν μόλις πρὸ τριμήνου προσφιλῆ της... (πλοιοκτήτη
κι' οἱ κακὲς οἱ γλῶσσες λένε, πανταχοῦ σὲ κάθε (χώρα,
πὼς τὸν χώρισε ἀπ' τὴν Τίνα καὶ... «νερὰ τοῦ κά-(νει» τώρα!

ΤΩΝ ΤΡΟΧΩΝ

Φόρα παίρνουν, κάθε μέρα, τραίνα καὶ ὠτομοτρὶς
καὶ πολίτες πετσοκόβουν, πότε δυὸ καὶ πότε τρεῖς,
μ' ὁλ' αὐτὰ οἱ ἁρμόδιοι μας βρίσκουν εὔκολες προ-(φάσεις
κι' ὅλο ρίχνουν τὴν εὐθύνη στὶς «ἰσόπεδες δια-(βάσεις».

*

Ἔτσι φτάσαμε, ποὺ λέτε, στὴν μοιραία ἐποχή,
ποὺ θερίζουν ἀσυδότως οἱ λογῆς-λογῆς... τροχοί
κι' ἀσφαλῶς, κατόπιν τούτου, δὲν χωρεῖ ἐνδοιασμὸς
πὼς στὴ χώρα μας ὑπάρχει πλήρης... ἑκτροχια-(σμός!

Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ

Τρία ἀγκάθια
ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΤΣΩΡΤΣΙΛ

Πέτυχε ὡς πολιτικός, ἀλλ' ἀπέτυχε ὡς πατέρας

ΠΡΙΝ ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες, τὸ ἀνώτατο ἀγγλικὸ διακστήριο ἐπεκύρωσε τὸ διαζύγιο μεταξὺ τοῦ Ντάνκαν Σάντις, ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας, καὶ τῆς συζύγου του Διάνας, ποὺ εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀπὸ τὶς κόρες τοῦ Οὐϊστων Τσῶρτσιλ. Μὲ τὸ καινούργιο αὐτὸ διαζύγιο ἀνῆλθαν σὲ ὀχτὼ οἱ ἀποτυχημένοι γάμοι τῆς οἰκογενείας Τσῶρτσιλ.

Ἡ Διάνα ζοῦσε ἀπὸ τρία χρόνια χωρισμένη ἀπὸ τὸν ἄντρα της. Εἶναι σήμερα 50 χρόνων καὶ μητέρα τριῶν ἀγοριῶν. Εἶχε παντρευτῇ σὲ πρῶτο γάμο τὸν Νοτιοαφρικανὸ πολυεκατομμυριοῦχο Τζὼν Μίλνερ Μπάϊλεϋ, ἀπὸ τὸν ὁποῖο χώρισε ὕστερα ἀπὸ τρία χρόνια. Τὸ 1935, παντρεύτηκε τὸν Ντάνκαν Σάντις, ποὺ ἦταν τότε ἕνας ἀσήμαντος καὶ ἄγνωστος πολιτικός. Ἀλλ' ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἔγινε «ὁ γαμπρὸς τοῦ Τσῶρτσιλ», ἄρχισε ν' ἀνεβαίνῃ στὴν πολιτικὴ ἱεραρχία κι' ἔγινε ἀργότερα ὑφυπουργὸς καὶ ὑπουργός.

Ἡ Διάνα, ἡ δεύτερη κόρη του Σάρα κι' ὁ γυιός του Ράντολφ, ὅπως τονίζουν οἱ βιογράφοι τοῦ Τσῶρτσιλ, τοῦ ἔδωσαν σὲ διάστημα πενῆντα χρόνων μεγαλύτερες σκοτοῦρες ἀπὸ ὅλες τὶς συγκυρίησεις καὶ τὶς ἀγωνίες ποὺ συγκλόνισαν τὴν Ἀγγλία κατὰ τὴν ἴδια περίοδο. Τὰ τρία αὐτὰ παιδιὰ ἦταν πάντα τρία ἀγκάθια μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ἐγέρου.

Ἀλλὰ τὸ ρεκόρ κατέχει ἀναμισθήτητα ἡ Σάρα, ποὺ εἶναι τὸ τρίτο στὴ σειρὰ ἀπὸ τὰ παιδιὰ του. Οἱ Ἄγγλοι τὴν ἀποκαλοῦν «μουλάρα», πρᾶγμα ποὺ σημαίνει πολλά... Ἀναγνωρίζουν ὅμως, τὸ καλλιτεχνικὸ της ταλέντο καὶ θεβαιώνουν ὅτι ὁ γέρο Τσῶρτσιλ, παρὰ τὶς στενοχώριες ποὺ τοῦ ἔδωσε, τὴν ἀγαπάει περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ παιδιά του.

Ἡ Σάρα, ἀπὸ μικρὴ ἀκόμη, εἶχε φέρει σὲ ἀπόγνωσι τοὺς γονεῖς της. Πηδοῦσε σὰν κατσίκι, χαλοῦσε τὸν κόσμο μὲ τὶς φωνές της, ἔκανε ὅλων τῶν εἰδῶν τὶς τρέλλες καὶ δὲ διάβαζε ποτέ. Ὅταν μεγάλωσε, θέλησε νὰ γίνῃ χορεύτρια, ἀλλά, μ' ὅλη τὴν ἐπιμονὴ ποὺ ἔδειξε, δὲν κατάφερε νὰ ξεπεράσῃ τὴ μετριότητα. Αὐτὸ δὲν τὴν ἐμπόδισε, ὡστόσο, νὰ ἐμφανιστῇ σὲ ἡλικία 21 χρόνων στὸ μπαλέτο ἑνὸς θεάτρου τοῦ Λονδίνου. Ὁ πατέρας της στενοχωρήθηκε καὶ γιὰ πολὺν καιρὸ ἔπαψε νὰ τῆς μιλᾷ...

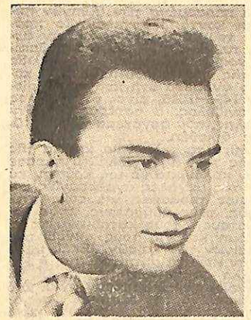
Ἡ Σάρα θεώρησε προσβλητικὴ γι' αὐτὴν τὴ σιωπὴ τοῦ πατέρα της καί, μιὰ μέρα, ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι. Μετάνοιωσε ὅμως κατόπιν καὶ ξαναγύρισε. Ὁ πατέρας της, φυσικά, τὴ συγχώρησε... Ἡ μανία της γιὰ τὸ χορὸ τῆς πέρασε, ὅταν παντρεύτηκε τὸν ἠθοποιὸ Βὶκ Ὄλιβερ. Ἔγινε τότε κι' αὐτὴ ἠθοποιὸς καὶ τὸ 1939 ἐμφανίστηκε στὸ θέατρο. Σὲ λίγο ὅμως ξέσπασε ὁ πόλεμος. Ἡ Σάρα κατατάχτηκε τότε ὡς στρατιώτισσα κι' ἔγινε ἡ γραμματεὺς κι' ἡ μυστικοσύμβουλος τοῦ πατέρα της, ποὺ τὴν ἔπαιρνε μαζί του σ' ὅλες τὶς διεθνεῖς διασκέψεις.

Μετὰ τὸν πόλεμο, ἡ Σάρα ξαναγύρισε στὸ θέατρο. «Θέλω νὰ πάψετε νὰ μὲ βλέπετε σὰν κόρη τοῦ Τσῶρτσιλ, φώναξε σ' ὅλους. Εἶμαι μόνον ἠθοποιός». Τὸ 1949, χώρισε τὸν Ὄλιβερ καὶ παντρεύτηκε τὸ φωτογράφο Ἄντονυ Μπωσάν. Οἱ δυὸ σύζυγοι ἔζησαν μαζὶ πέντε χρόνια. Ἀλλά, στὸ τέλος, ὁ Μπωσὰν δὲ μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ περισσότερο τὰ καπρίτσια καὶ τοὺς ἐξοργενισμοὺς της καὶ ζήτησε διαζύγιο. Ἕνα χρόνο μετὰ τὴν ἔκδοσί του, ὅμως, αὐτοκτόνησε σὲ μιὰ στιγμὴ μελαγχολίας.

Ἡ Σάρα, μ' ὅλο ποὺ εἶχε φτάσει πιὰ τὰ 45, συνέχισε τὶς τρέλλες της. Οἱ ἐφημερίδες ἀνέφεραν κάθε τόσο τὸ δνομά της. Κάποτε, γιὰ μιὰ ἀσήμαντη ἀφορμή, σήγτηκε πάνω σ' ἕνα πόλισμαν καὶ ἔγρονθοκόπησε. Κάποτε ἄλλοτε ἔσπασε μιὰ μποτίλια οὐΐσκυ πάνω στὸ κεφάλι ἑνὸς μπάρμαν. Μιὰ ἄλλη φορά, τὴν ἔπιασαν γὰ ὁδηγῇ τὸ αὐτοκίνητό της στοὺς κεντρικοὺς δρόμους τοῦ Λονδίνου μὲ ταχύτητα 100 χιλιομέτρων τὴν ὥρα. Ἦταν τύφλα στὸ μεθύσι... Γιατί, στὸ μεταξύ, τὸ εἶχε οἰξ: σὺ κέφι.

Ὁ Τσῶρτσιλ δὲν ἀπογοητεύτηκε λιγώτερο ἀπὸ τὸ γυιό του Ράντολφ, ποὺ ἡ ζωή του ἦταν μιὰ σειρὰ ἀπὸ γκάφες, ἀπρέπειες καὶ ἀπερισκεψίες. Ὁ Ράντολφ ἀνακατεύτηκε στὴν πολιτικὴ στὴν ἴδια περιφέρεια μὲ τὸ γαμπρό του Ντοῦνκαν Σάντις καὶ τὸν πολέμησε μὲ μεγάλο πεῖσμα. Στὶς προκλογικὲς περιοδεῖες, γαμπρὸς καὶ κουνιάδος στόλιζαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ ἐπίθετα ποὺ τὰ χρησιμοποιοῦν μόνον θαστάζοι. Ὁ Σάντις, μιλῶντας γιὰ τὶς μεταπηδήσεις τοῦ Ράντολφ ἀπὸ τὸ ἕνα κόμμα στὸ ἄλλο, εἶπε κάποτε γι' αὐτὸν ἐπιγραμματικά: «Εἶναι μιὰ πολιτικὴ σαραντααποδαρδα. ποὺ ἔχει κι' ἀπὸ ἕνα πόδι σὲ κάθε κόμμα». Ὁ Ράντολφ, ἔγραψε ὅμως, μεγαλύτερη ἐπιτυχία ὡς δημοσιογράφος καὶ τὰ ἄθθρα του γιὰ τὸ ἐλάθος τοῦ Σουέζ διαβάστηκαν μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους. Σ' αὐτὰ κατέκρινε δριμύτατα τὸν Ἄντονυ Ἴντεν.

Ὁ Ράντολφ ἀκολουθῶντας τὴν... τακτικὴ τῆς οἰκογενείας, χώρισε ἐπίσης τὴ γυναῖκα του Παμέλα.

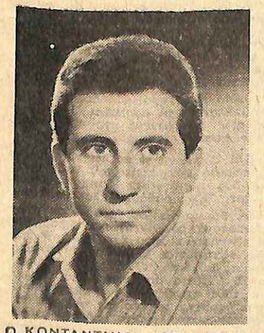
Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΩΤΕΙΝΑΚΗΣ (20 χρόνων), ἀπὸ τὸ Ἡράκλειον Κρήτης ἐλπίζει νὰ προσφέρῃ κι' αὐτὸς κάτι στὸν ἑλληνικὸ κινηματογράφο

Ο ΚΩΝΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΡΑΚΑΤΟΣ (21 χρόνων) ἀπὸ τὸ Παλ. Φάληρον, εἶναι δεινὸς κολυμβητής.

Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΟΥΡΤΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα μοιάζει μὲ τὸν Ζὰν-Πὼλ Μπελμόντο.

Ο ΚΩΝΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ, ἀπὸ τὴν Πάτρα, εἶναι καθὼς δηλώνει στὸ γράμμα του πολὺ ριψοκίνδυνος καὶ τίποτα δὲν τὸν φοβίζει.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία θὰ κοίνῃ ἐκείνους καὶ ἐκείνες, ποὺ θὰ πάρουν μέρος στὸ Διαγωνισμὸ τοῦ «Θησαυροῦ» καὶ τῆς «Φίνος—Φίλμ» εἶνε κατ' ἀλφαβητικὴ σειρὰ τὰ ἀκόλουθα·

ΒΑΛΑΚΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΗ
ΒΑΡΙΑΝΟ ΤΖΙΟΒΑΝΝΙ
('Ιταλὸς ὑπερατὲρ)
ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ ΑΛΙΚΗ
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΝΤΙΝΟΣ
(Σκηνοθέτης)
ΙΩΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜ.
(Σκηνοθέτης)
ΚΕΛΕΣΙΔΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
(Μακιγιὲρ)
ΛΑΣΚΟΣ ΟΡΕΣΤΗΣ
(Σκηνοθέτης)
ΛΑΣΣΑΛΥ ΓΟΥΩΛΤΕΡ
('Άγγλος ὑπερατὲρ)
ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
('Ηθοποιὸς)
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ ΑΛΕΚΟΣ
(Συγγραφεὺς - Σκηνοθέτης)
ΧΑΤΖΗΔΑΚΙΣ ΜΑΝΟΣ
(Μουσικοσυνθέτης)

Γιὰ νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἀναγνῶστες του στὴν ἔκδοσι καταλλήλων φωτογρλφιῶν γιὰ τὸ διαγωνισμό του, ὁ «Θησαυρὸς» συνεβλήθη ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ὅρους μὲ τρία ἀπὸ τὰ καλύτερα φωτογραφικὰ στούντιο τῆς Ἀθήνας, στὰ ὁποῖα μὲ ἕνα παραπεμπτικὸ σημείωμα, (ποὺ θὰ λαμβάνουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας), θὰ μποροῦν μὲ μιὰ μικρὴ ἐπιβάρυνσι ἀπὸ μέρους τους νὰ παίρνουν δυὸ φωτογραφίες ἀπὸ τὴν κάθε πόζα τους.

Μιὰ τρίτη παραδίδεται στὸ «Θησαυρό», ὁ ὁποῖος καὶ θὰ ἐπιβαρύνεται μὲ τὸ κόστος της.

Οἱ καλλιτέχνες φωτογράφοι, μὲ τοὺς ὁποίους συνεβλήθη ὁ «Θησαυρὸς» εἶναι οἱ ἀκόλουθοι, κατ' ἀλφαβητικὴ σειρά:

ΕΛΙΤ: Θήρας 2 καὶ Φωκίωνος Νέγρη. Τηλ. 871—792.
ΚΑΡΑΠΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ: Πατησίων 207 (Στάσις Λυσσιατρείου). Τηλ. 871—050.
ΣΚΑΝΑΤΟΒΙΤΣ: Ὑμηττοῦ 84 (τ. Παγκρατίου) Τηλ. 71—067.
(Τὰ φωτογραφεῖα παραμένουν κλειστὰ τὴν Τετάρτη).

Φυσικά, αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει, ὅσους θέλουν, νὰ προτιμήσουν ὁποιονδήποτε ἄλλον φωτογράφο, ἀναλαμβάνοντας στὴν περίπτωσι αὐτὴ ὁλόκληρη τὴ δαπάνη.

Σκοπὸς τοῦ διαγωνισμοῦ εἶναι ν' ἀνακαλύψῃ τὸ ταλέντο ποὺ βρίσκεται κρυμμένο μέσα σὲ ὁποιοδήποτε ἄτομο καὶ νὰ τὸ φέρῃ μπροστὰ στὸ φῶς τῶν προβολέων τῶν κινηματογραφικῶν στούντιο.

Ἡ ὁμορφιὰ μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ προσόν, δὲν εἶναι ὅμως ἀπαραίτητη προϋπόθεσι γιὰ τὴ συμμετοχὴ στὸν

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Δὲν ὑπάρχει, ἐξ ἄλλου, κανένας περιορισμὸς καὶ καιμιὰ δεσμευσι. Μποροῦν νὰ πάρουν μέρος πρόσωπα ὁποιασδήποτε ἡλικίας, ἀρκεῖ βέβαια νὰ ἔχουν κάποιο ταλέντο. ἢ νὰ πιστεύουν ὅτι ἔχουν

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν καὶ ἀπὸ σήμερα νὰ δηλώσουν συμμετοχὴ στὸ Διαγωνισμό, ἀρκεῖ νὰ συμμορφωθοῦν μὲ τοὺς κάτωθι τρεῖς ὅρους:

1) Θὰ βγάλουν δυὸ καθαρὲς φωτογραφίες σὲ σχῆμα καρτποστάλ, δηλαδὴ ἕνα κεφάλι ἢ μπούστο καὶ μιὰ ὁλόσωμη.

2) Στὴν ἐπιστολή, ποὺ πρέπει νὰ εἶναι εὐανάγνωστη καὶ γραμμένη πάντα ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἀποστολέα, νὰ ἀναφέρωνται οἱ γνώσεις του (σχολικὲς σπουδὲς καὶ τυχὸν ἔξενες γλῶσσες, μουσική, χορός κλασσικὸς ἢ μοντέρνος, κολύμπι, ποδήλατο, σκί, σωφάρισμα, κλπ.) ἀπαραίτητως δὲ καὶ ἡ ἡλικία.

3) Θὰ ἐσωκλείσουν τὶς φωτογραφίες στὸ γράμμα καὶ θὰ τὸ στείλουν στὰ γραφεῖα τοῦ «Θησαυροῦ», Δραγατσανίου 4, Ἀθῆναι (Τύπια Κινηματογραφικοῦ Διαγωνισμοῦ), γιατὶ ἀλλη ἐπιβάρυνσι.

Ὁ διαγωνισμός, βέβαια, δὲν ἀφορᾷ μόνο τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς διαμένοντας στὴν ἐπαρχία (γι' αὐτὸ ἄλλωστε χαρακτηρίστηκε καὶ Πανελλήνιος). Γιὰ τοὺς τελευταίους οἱ δυὸ φίρμες ἐμπιστοσύνης

ΘΗΣΑΥΡΟΣ – ΦΙΝΟΣ ΦΙΛΜ

ἔχουν καταστρώσει ἕνα σχέδιο ἐπαφῆς μαζί τους, ποὺ θ' ἀνακοινωθῇ ἐν καιρῷ.

Οἱ φωτογραφίες, ποὺ λαβαίνουμε συγκεντρώνονται—κατὰ κατηγορίες—σὲ ἅλμπουμ, τὰ ὁποῖα ὁ «Θησαυρὸς» θὰ ἔχῃ στὴ διάθεσι τῶν Ἑλλήνων σκηνοθετῶν.

Ὅπως γράψαμε ἤδη, ἡ «ΦΙΝΟΣ—ΦΙΛΜ» θὰ βραβεύσῃ τοὺς τέσσερις πρώτους, ποὺ θὰ διακριθοῦν στὸ διαγωνισμό μας (δυὸ ἀπὸ τὸ κάθε φύλο) καὶ θὰ τοὺς δώσῃ ἀμέσως τὴν εὐκαιρία νὰ πρωταγωνιστήσουν σὲ φίλμ καὶ νὰ ἀμειφθοῦν μὲ τὴν τρέχουσα τιμὴ τῶν ἄλλων πρωταγωνιστῶν.

Ἐπίσης, γιὰ ὅσους διατιστωθῇ ὅτι ἔχουν μὲν ταλέντο, ὄχι ὅμως καὶ τὴν ἀπαιτουμένη τεχνικὴ κατάρτισι, ἡ «ΦΙΝΟΣ-ΦΙΛΜ» καὶ ὁ «ΘΗΣΑΥΡΟΣ» ἔχουν ἐξασφαλίσει 20 ὑποτροφίες (δέκα ἐκπροσώπων ἀπὸ τὸ κάθε φύλο) σὲ κινηματογραφικὲς σχολές.

(Στὴ σελίδα 6 ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Διαγωνισμοῦ μας)

Η ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ ΒΑΦΕΙΑΔΑΚΗ (10 χρόνων), ἀπὸ τὸ Περιστέρι ('Αθηνῶν), ὀνειρεύεται ἀπὸ μικρὴ (!) νὰ γίνῃ μιὰ μεγάλη στάρ.

Η ΡΟΥΛΑ ΒΑΝΤΣΗ (16 χρόνων), ἀπὸ τὰ Νιόχτιστα Θεσσαλονίκης, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὁμορφιὰ διαθέτει καθὼς δείχνει τὸ γράμμα της καὶ πνεῦμα.

Η ΡΙΤΑ ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΤΟΥ (20 χρόνων) ἀπὸ τὴ Νέα Ἰωνία ('Αθηνῶν), εἶναι καλὴ κολυμβήτρια καὶ ξέρει ὅλους τοὺς μοντέρνους χορούς.

Η ΝΤΕΠΗ (17 χρόνων), ἀπὸ τὸ Δικηγορικὰ Γλυφάδας ἔχει ὡραιότατο παράστημα καὶ μιὰ γλυκειὰ φωνή, ποὺ θὰ τὴ βοηθήσῃ πολύ.

Τοπωνυμικά παράδοξα — Γ. Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ

Καλογρέζα

Η ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ, ὁ γνωστότατος συνοικισμός, ποὺ βρίσκεται πιὸ κάτω ἀπὸ τὸ ὑψωματάκι τῆς Φιλοθέης, κατὰ τὴ δυτικὴ μεριά, εἶχε ἄλλοτε τὸ ὄνομα Περσὸς (Περισσὸς δὲν ὑπάρχει καὶ εἶναι λάθος) ἀπὸ τὴν ἀρχαία τοπωνυμία μιᾶς γειτονικῆς θέσεως, ἀπ' ὅπου ἐπήγαζε τὸ ρεῦμα τοῦ Περσοῦ.

Ἐπίσης λεγόταν ἡ θέσι καὶ Λυκοβούνια, μαζὶ μὲ ὅλα τὰ ἄλλα γύρω βουνάκια τῆς περιοχῆς ἐκείνης. Τὰ γνωστὰ σὲ ὅλους μας, ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ Ψυχικὸ καὶ τελειώνουν στὰ κράσπεδα τῆς Φιλοθέης, ἐκεῖ ποὺ περνοῦν τὰ σίδερα τοῦ τραίνου τοῦ Λαυρίου. Ἄλλη ὀνομασία, δεύτερη αὐτή καὶ πάλι ἀσχετη μὲ τὴν πραγματική Καλογρέζα, ἦταν τῶν Χαλκωματάδων. Καὶ τρίτη τῶν Πλατυπόδων.

Ἡ Καλογρέζα, φημισμένη ἀπὸ παμπάλαια γιὰ τὰ ἔκτακτα κανάτια της τοῦ νεροῦ, σήμερα εἶναι ὁριστικὰ καὶ τελειωτικὰ γνωστὴ μὲ τὴν ὀνομασία αὐτή. Ἀλλὰ καὶ σ' ὅλους τοὺς καιροὺς καὶ τὶς ἐποχές, ἐπικρατέστερον ἦταν αὐτὴ ἡ ὀνομασία τῆς περιοχῆς, ποὺ ὁ Ἀθηναιογράφος (καὶ καλύτερος ἀπὸ τοὺς μεταγενεστέρους λογιώτατος) Διονύσιος Σουρμελῆς στ' ἀττικὰ καὶ στὰ δημοτικὰ ἄρθρα του θεωρεῖ πὼς προῆλθε ἀπὸ τὶς ἰδιοκτησίες Καλογράνη (Καλογράνεζα, ἴσως, ἀρχικά).

Ὁ Θεόδωρος Πολυκράτης σὲ μιὰ μελέτη του τὴν ἐξηγεῖ καὶ πιστεύει ὅτι σημαίνει «μέγα φρέαρ» — μεγάλο πηγάδι. Καὶ τέλος ὁ ἀλησμόνητος καὶ ἀκούραστος μὰ καὶ τόσο ρεμνὸς καὶ μεγάλος ἐρευνητὴς τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν Δημήτριος Καμπούρογλου, ἀποκλίνει σταθερὰ ὑπὲρ τῆς γνώμης ὅτι Καλογρέζα σημαίνει ἁπλῶς Καλόγηρα. Λέει, μάλιστα, πὼς αὐτὸ τὸ βεβαίωσε κι' ἕνας ἀλβανομαθὴς φιλόλογος ποὺ γνώριζε καὶ μιὰ ἄλλη τοποθεσία, ποὺ ἀπὸ τὸν ἴδιο λόγο (ἀπὸ κάποια καλογρηά, δηλαδή, ποὺ ἀσκήτευε ἐκεῖ) εἶχε πάρει τὸ ὄνομα Καλογρέζα. Αὐτὴ ἡ δεύτερη Καλογρέζα βρισκόταν, στὴ Σαλαμίνα.

Ἡ τελευταία αὐτὴ ἐξήγησι τοῦ Καμπούρογλου φαίνεται καὶ ἡ πιθανώτερη.

Κι' ἐγώ, ἀπὸ κάποιες συμπτωματικὲς μελέτες μου γύρω στὸ λαϊκὸ γλωσσικὸ κύκλο τῆς παλιότερης ἀθηναϊκῆς διαλέκτου, εἶχα συναντήσει ἀπειρες φορὲς τὴν κατάληξι ἕζα καὶ ἔσα στὰ θηλυκὰ ὀνόματα. Ὅπως «γιατρέζα» καὶ «γιατρέσσα» ἀντὶ γιὰ τὸ σσα ἡ γιατρίνα («Μαρκέζα» ἀντὶ μαρκησία, «Παγκαλέσσα» ἀντὶ Παγκαλίνα καὶ ἄλλα πολλά.

Ἀλλὰ ποιὰ ἦταν ἡ Καλόγρηα, ποὺ ἀπὸ αὐτὴν πῆρε τ' ὄνομά της ἡ Καλογρέζα; Ἦταν ἡ Φιλοθέη, ποὺ «περιεβλήθη τὸ φενγίον τῆς ἀγιωσύνης» κατὰ τὴν ἐπίσημη ἱεραπικὴ ἔκφρασι, ἁγίασε δηλαδή. Γιὰ τὸ βίο, τὸ δοᾶσι καὶ τὸ θάνατο τῆς ἔξοχης αὐτῆς γυναικείας φυσιογνωμίας θὰ γράψουμε στὸ σημείωμά μας περὶ «Φιλοθέης», ὅταν ἔρθη ἡ σειρά του. Σήμερα θὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν καταγωγὴ τῆς θαυμαστῆς Ἀθηναίας κόρης Φιλοθέης.

Πρέπει ὅμως νὰ λίγο καὶ μὲ τρία λόγια νὰ νυρίσουμε στοὺς χρόνους ποὺ ἔζησε ἡ Φιλοθέη (1524—1589) γιὰ νὰ τοὺς βρίσκουμε τοὺς Ἀθηναίους κωρισμένους σὲ τάξεις κοινωνικές.

Οἱ κοινωνικὲς τάξεις τῶν Ἀθηνῶν, τότε, ἦταν: πρῶτη τῶν ἀρχόντων, δεύτερη τῶν νοικοκυραίων, τρίτη τῶν παζαριτῶν καὶ τετάρτη τῶν ζωτάρηδων. Ὁ περίφημος ἐρευνητὴς βρίσκει πὼς αὐτὲς οἱ κοινωνικὲς διαβαθμίσεις τῶν Ἀθηναίων εἶχαν τὶς ρίζες τους στοὺς βυζαντινοὺς χρόνους, ἀποκοιμήθηκαν δυστερα ἐπὶ ὅρων κοκκινάτης, δίχως καὶ ν' ἀπονεκρωθοῦν, ἔβδισαν μεσικὰ σημεῖα ζωῆς στὸν καιρὸ τῆς Ὀλωσεντινοκρατίας καὶ τέλος ξύπνησαν ἐντελῶς στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας.

Οἱ Τοῦρκοι εἶχαν ἕνα κάποιον ἄμυητο σεβασμὸ στὰ τζάκια, κι' ἕνα διοικητικὸ νοῦστημα ποὺ κα θιστοῦσε ὑπεύθυνους, γιὰ τὴν συμπεριφορά, καὶ τὴν διαγωγὴ τῶν πολλῶν, τοὺς λίγους. Ἀπ' αὐτοὺς τοὺς λίγους ζητοῦσαν εὐθῦνες. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, αὐτὸ εὐκόλυνε τὴν εἰσπραξὶ τῆς τακτικῆς καὶ τῆς ἔκτακτης — κατὰ τὴν τύχη καὶ τὴν περίστασι — φορολογίας, ποὺ πολλὰ ἀστεῖα δὲν ἐσήκωνε.

Γιὰ τὸν ἀριθμὸ τῶν παλιῶν ἀρχοντικῶν οἰκογενειῶν τῆς Ἀθήνας, οἱ πηγὲς δὲν συμφωνοῦν. Ἄλλες μιλάνε γιὰ δέκα, ἄλλες γιὰ δώδεκα κι' ἄλλες τὶς ἀνεβάζουνε σὲ καμμιὰ τριανταριά. Ἡ ἀσυμφωνία δὲν εἶναι ἀνεξήγητη, ἂν σκεφτοῦμε ὅτι ὑπῆρχαν καὶ ξεπεσμένοι ἄρχοντες, ποὺ οἱ ἄλλοι, ἐκεῖνοι ποὺ βαστοῦσαν γερὰ ἀκόμη, τοὺς λογαριάζανε γιὰ παρακατιανούς καὶ τοὺς βάζανε σὲ ἄλλες τάξεις. Μάλιστα ἕναν τέτοιο ξεπεσμένο ἄρχοντα, Ροῦτο τ' ὄνομά του, ποὺ πέτυχε γιὰ τὴν καλὴ καὶ ὠφέλιμη δρᾶσι του νὰ ἐκλεγῆ Δημογέροντας, ἀν καὶ ξεπεσμένος ἀπὸ τὸν ἀρχοντολόγιο, ὁ Βοεβόδας τῆς Ἀθήνας δὲν τὸν ἀναγνώρισε καὶ δὲν τὸν «περιέθαλεν καθ' ὁ μὴ ἄρχοντα διὰ καφτανίου, ὅπως τοὺς ἑτέρους ὗιους». (Καφτάνι ἦταν ἐπίδικος μανδύας ἀρχοντικός, ποὺ τὸν λέγανε καὶ τσουμπὲ καὶ ποὺ ἦταν μακρὺς ὡς τοὺς ἀστραγάλους). Ἀπὸ τότε, λοιπόν, ἔμεινε καὶ τὸ παροιμιακό: («Τὴν ἔπαθε σὰν τὸν Ροῦτο»). Αὐτὸ τὸ περιστατικὸ ἕνας ἀθηναιογράφος, ὁ Θ. Ν. Φιλαδελφέας, δὲν τὸ παραδέχεται καὶ λέει πὼς, ἂν σώζεται τέτοιο ἀνέκδοτο ἀπὸ γραφτὴ ἢ προφορικὴ παράδοσι, εἶνε δημιούργημα «γελοίου τινὸς καλ κακοφόρου ἀρχοντος».

Ἡ οἰκογένεια Μπενιζέλων εἶναι μιὰ ἀπ' τὶς παλιότερες ἀρχοντικὲς τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὶς 12 νὰ ποῦμε.

Ἡ πρώτη ἱστορικὰ βεβαιωμένη ἐμφάνισι ἄρχοντος Μπενιζέλου στὰ περασμένα τῶν Ἀθηνῶν πέφτει κοντὰ στὰ τελευταῖα χρόνια τοῦ 15ου αἰώνα καὶ τὴν ἀρχὴ τοῦ 16ου. Ὁ πρῶτος βεβαιωμένος ἀντιπρόσωπος τῆς παλιᾶς αὐτῆς γενιᾶς, ποὺ ἦρθε στὸν κόσμο ἀνάμεσα στὴ χρονικὴ περίοδο 1495—1505, εἶναι ὁ Ἄγγελος Μπενιζέλος, ὁ πατέρας τῆς Ρηγίλλης, ποὺ ἀργότερα γίνεται Ὀσία Φιλοθέη.

Αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς της, ἡ Ρηγίλλη τὰ πέρασε σὰν καλόγρηα σὲ μιὰ κρύπτη, κάνοντας μεγάλες ἀγαθοεργίες καὶ θυσίες τεράστιες γιὰ τοὺς φτωχούς, τοὺς ἀδύνατους, τοὺς ἄρρωστους, τοὺς καταδιωγμένους, ἀκόμη καὶ γιὰ τοὺς φυγόδικους ἐκείνων τῶν καιρῶν. Ἐκεῖ, μέσα στὴν κρύπτη αὐτή, πέθανε ἡ Ρηγίλλη σὲ μεγάλη ἡλικία. Οἱ Ἀθηναῖοι τὴν θεωροῦσαν ἁγία. Στὸ ἀγαπημένο της ἐξοχικὸ κτῆμα, στὴν Καλογρέζα, ξεψύχησε κατὰ τὶς 19 Φεβρουαρίου τοῦ 1859 καὶ ὅλος ὁ γύρω τόπος τὴν ἐθρήνησε ἀπαρηγόρητα. Ἀπὸ αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἐμπνευσμένη θεϊκὰ γυναίκα, ἡ περιοχὴ ἔχει πάρει τ' ὄνομα Καλογρέζα.

"Ἴσως μείνη ἡ ἀπορία γιατὶ δὲν πῆρε τὸ ἴδιο τ' ὄνομά της. Ὑπάρχει ὅμως καὶ τὸ γειτονικὸ μέρος μὲ τὴν ὀνομασία της

Ἀλλὰ εἴπαμε ὅτι αὐτὰ θὰ τ' ἀναφέρουμε στὸ ἄλλο σημείωμά μας γιὰ τὴ Φιλοθέη. Σήμερα ἤταν ἡ σειρὰ τῆς Καλογρέζας.

Γ. Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Τὸ μεσημβρινὸ ἄκρο τῆς Καλογρέζας, ποὺ συνορεύει μὲ τὴ Φιλοθέη.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΔΙΑΙΤΑ τοῦ τουρίστα

Πῶς θὰ περάσετε εὐχάριστες διακοπές

ΕΝΤΕΚΑ μῆνες στὸ χρόνο εἰμαστε συνηθισμένοι σ' ἕναν τρόπο ζωῆς, ποὺ ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς ἕνα εἶδος routinας. Ἀλλὰ ὅταν ἔρχεται τὸ καλοκαίρι, ξεφεύγουμε ἀπ' αὐτὴ τὴ routίνα καὶ, γιὰ ἕνα μῆνα, προσπαθοῦμε νὰ ζήσωμε μιὰ ζωὴ ὁλότελα διαφορετική. Ὁ ὀργανισμός μας, ὅμως δὲν ἐννοεῖ νὰ στερηθῆ ἀπὸ τὶς συνήθειές του, κι' ἔτσι οἱ καλοκαιριὲς διακοπὲς ἀποτελοῦν γιὰ πολλοὺς ἀνθρώπους μιὰ δυσάρεστη δοκιμασία.

Τὸ κυριώτερο ποὺ πρέπει νὰ προσέξη ὁ τουρίστας, ὁ παραθερίστης κλπ. εἶναι τὸ στομάχι του. Ὁ ὀργανισμός μας μπορεῖ νὰ προσαρμοστῆ στὸν πιὸ ἀπίθανο συθμὸ ζωῆς, ἀλλὰ δὲν ἀνέχεται τὶς ἀπότομες μεταβολές. Αὐτὸ ἰσχύει περισσότερο γιὰ τὸ πεπτικὸ μας σύστημα. Δὲν εἶναι δὲ μόνον ἡ ἀλλαγὴ τῶν φαγητῶν, ποὺ κάνει κακὸ στὸ στομάχι μας, ἀλλὰ καὶ ἡ μεταβολὴ τῶν ὡρῶν τῶν νευμάτων, ἡ κούρασι κλπ.

Θὰ ρωτήσετε ὅμως: Πῶς τὰ καταφέρουνοι οἱ ἐπιχειρηματίες ποὺ βγάσκοντα σήμερα στὸ Παρίσι μεβαήριο στὴ Νέα Ὑόρκη κι' ἐπίσης ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες στὴ Βαγδάτη ἢ τὸ Κάϊρο; Ἔχουν τόσο γερὸ στομάχι; "Ἡ ἔχουν ἐξοικειωθῆ σ' αὐτὲς τὶς μεταβολές; Οὔτε τὸ ἕνα οὔτε τὸ ἄλλο. Ἀλλὰ ἐξέρουν τί πρέπει νὰ κάνουν, γιὰ νὰ μὴν παθαίνουν τίποτα. Καί, πρῶτα-πρῶτα, φροντίζουν νὰ μὴν ἀτομακρυνθοῦν ἀπὸ τὶς συνήθειές τους. Ἔπειτα, στὰ κοσμοπολίτικά ξενοδοχεῖα ποὺ πηγαίνουν, τρῶνε φαγητὰ τῆς «διεθνοῦς» κουζίνας, ποὺ φέρνουν, δηλαδή, σ' ὅλες τὶς χῶρες, κι' ἀποφεύγουν τὰ τοπικὰ φαγητὰ ἢ τὰ δοκιμάζουν μόνο σ' ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις. "Ἔτσι, διατηροῦν τὸ στομάχι τους σὲ φόρμα καὶ παρὰ τὶς συχνὲς μετακινήσεις τους δὲν ξεφεύγουν ἀπὸ τὶς συνήθειές τους. Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ κάνουν κι' ἐκεῖνοι ποὺ πάνε σὲ ταξίδι τὸ καλοκαίρι.

Ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος γιὰ τοὺς τουρίστες εἶναι οἱ καλίτιδες, ποὺ παίρνουν κάποτε πολὺ σοβαρὴ μορφή. Περισσότερο πρέπει νὰ προσέχουν ἐκεῖνοι ποὺ ἐπισκέπτονται διαδοχικὰ δύο, τρεῖς ἢ καὶ περισσότερες χῶρες, σὲ διάστημα μόνο 15 ἢ 20 ἡμερῶν (ὅπως γίνεται μὲ τὰ καλούμενα τουριστικὰ ταξίδια τῆς ἐποχῆς μας). Θὰ ἦταν τρομερὴ δοκιμασία γιὰ τὸ στομάχι τους, ἂν, σὲ κάθε χώρα ἀπὸ ὅπου περνοῦν, ἔτρωγαν τὰ ἰδιαίτερα τοπικὰ φαγητὰ ποὺ σερβίρονται στὰ διάφορα κέντρα. Ὁ κανόνας, τοὐναντίον, πρέπει νὰ εἶναι: «Διεθνῆ» φαγητὰ καὶ στὶς ὧρες ποὺ τρῶτε καὶ στὸ σπίτι σας, τοπικὰ φαγητὰ μόνον σ' ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις.

Προσέγετε ἐπίσης τὰ γοργαρικὰ καὶ τὰ φρούτα, ποὺ παραλλάσσουν ἀπὸ τὴ μιὰ χώρα στὴν ἄλλη καὶ ποὺ μπορεῖ νὰ σᾶς πειράξουν ἂν ἔγετε κάπως εὐαίσθητο στομάχι.

Προκειμένου, ἐξ ἄλλου, γιὰ ἕνα θαλάσσιο ἢ ἀεροπορικὸ ταξίδι, οἱ ὑγιεινολόγοι συμβουλεύουν νὰ φᾶμε ἐλαφρὰ προτοῦ μποῦμε στὸ πλοῖο ἢ τὸ ἀεροπλάνο. Τὸ ἄδειο στομάχι μᾶς προδιαθέτει περισσότερο στὴ ναυτία. Πολὺ καλὸ κάνουν ἐπίσης τὰ ἀφρώδη ποτὰ (λεμονάδες, πορτοκαλάδες), ποὺ διαστέλλουν τὰ τοιχώματα τοῦ στομάχου καὶ περιορίζουν τοὺς σπασμοὺς του ἢ τοὺς ἐξουδετερώνουν. Τὸ ἴδιο ἀξιοσύστατες εἶναι καὶ οἱ ἐλαστικὲς ζῶνες ποὺ σφίγνουν τὴν κοιλιά. Μπορεῖτε ἀκόμη νὰ χρησιμοποιῆσετε τὰ διάφορα εἰδικὰ φάρμακα ἐναντίον τῆς ναυτίας.

Οἱ στατιστικὲς δείγνουν ὅτι οἱ πιὸ δυσάρεστες ὧρες γιὰ ὅσους ταξιδεύουν μὲ πλοῖα ἢ ἀεροπλάνα, εἶναι κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἀπογεύματος. Οἱ ἐπιβάτες κυριεύονται τότε ἀπὸ ὑπνηλία καὶ μερικοὶ παροιμιάζουν ἀνησυχαστικὰ συμπτώματα (κωματώδη κατάσταση κλπ.). Γι' αὐτὸ εἶναι προτιμότερο, νὰ τρῶτε πολὺ ἐλαφρὰ τὸ μεσημέρι. Πρέπει ἐπίσης ν' ἀποφεύγετε τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά.

Καὶ τώρα, νὰ τί πρέπει νὰ περιέχη τὸ φορητὸ φαρμακεῖο τοῦ ταξιδιώτη: Ἐνα-δυὸ κουτιὰ νάζες, δαμπάκι, λευκοπλάστ. Ἕνα σαββάκι μεσκουρογρώμι. Ὄχι βάσμα ἰωδίου, ποὺ, ὅταν μείνη κάμποσο καιρό, γίνεται καυστικό, γιατὶ τὸ οἰνόπνευμα ὅπου ἔγει γίνει ἡ διάλυσι ἐξατμίζεται βαθμιαία. Λίγο οἰνόπνευμα 90 βαθμῶν. Ὀξυζένέ. Ἀσπιρίνη (ἢ ὑπόθετα ἀσπιρίνης, γιὰ κείνους ποὺ τοὺς πειράζει στὸ στομάχι). Μερικὰ ὑπόθετα γλυκερίνης γιὰ τὴν περίπτωσι δυσκοιλιότητος. Λίγο λαόδανο γιὰ τὴ διάρροια. Καμπριὲ κατὰ τῆς ναυτίας, σὲ περίπτωσι ποὺ ταξιδεύετε μὲ πλοῖο ἢ ἀεροπλάνο. "Ὀχι σουλφαμίδες ἢ ἀντιβιωτικά, γιὰ αὐτὰ μόνο ὁ γιατρὸς μπορεῖ νὰ τὰ διατάξη).

Ἀλαϊὰ — Η ΦΑΡΜΑΚΟΜΥΓΑ

Μυστικὴ παρακολούθησις

ΜΟΥΤΡΩΜΕΝΗ, κακόκεφη καὶ συννεφιασμένη βαδίζει στὸ δρόμο της ἡ Ἀγλαΐα, παρατηρώντας γύρω της ἐρευνητικά.

Κάθε τόσο κουνάει τὸ κεφάλι της μελαγχολικὰ καὶ μουρμουρίζει μὲ ἀπογοήτευσι:

—Ἄμ' γι' αὐτὸ κοντεύουμε νὰ πᾶμε κατὰ διαόλου!

Ἡ παρατήρησι ἀφορᾶ τὶς μοντέρνες ὑπαρξεις, ποὺ τώρα τὸ καλοκαίρι κυκλοφοροῦν στοὺς δρόμους πολὺ νεγκλιζέ. Αὐτὸ χτυπάει στὰ νεῦρα τὴν Ἀγλαΐα ποὺ παριστάνει τὴ σεμνότυφη ὄχι ἀπὸ πεποίθησι, ἀλλὰ γιατὶ οἱ νεγκλιζὲ ἐμφανίσεις ὑπογραμμίζουν ὡραῖα σώματα, χυτὰ μπράτσα, βελούδινες πλάτες καὶ λοιπὰ σωματικὰ προσόντα ποὺ αὐτὴ τὰ στερεῖται δυστυχῶς. Ἔτσι, κάθε τολμηρὴ ἐμφάνισι, σοκάρει τὴν ἐπίπλαστη σεμνοτυφία της καὶ τὴ δαιμονίζει.

— Χάθηκε σήμερα τὸ φιλότιμο ἀπὸ τὶς γυναῖκες!... μουρμουρίζει μὲ κακία. Μωρέ, δὲν πέφτει μιὰ βόμβα νὰ μᾶς κάνη ὅλους καστανόχωμα γιὰ τὰ λουλούδια, ὅπως κατάντησε ἡ κοινωνία;..

Καὶ συνεχίζει τὸν ἐξάψαλμο κατὰ τῆς ἐκτσιπισωσίας τῶν γυναικῶν, ὅταν ξαφνικὰ μένη ἄναυδη. Σὲ κάποια κούρσα ποὺ πέρασε ἐκεῖνη τὴ στιγμή, διέκρινε τὴ σιλουέττα τῆς κυρίας Λούλας, ποὺ μένει στὴν ἴδια πολυκατοικία, ποὺ τὴ συνόδευε ἕνας φαλακρὸς κύριος. Φίλος της προφανῶς, ὅπως φαίνόταν ἀπὸ τὸ χέρι ποὺ εἶχε ἁπλώσει καὶ τὴν κρατοῦσε τρυφερὰ ἀπὸ τὴ μέση.

—Α! τὴν ἀδιάντροπη, ἔκανε ἡ Ἀγλαΐα σακαρισμένη ἀπὸ τὴν ἔξαφνικὴ ἀποκάλυψι. Α! τὴ βρωμοσα! Καὶ μᾶς ἔκανε καὶ τὴ σοβαρή! Ὥστε γι' αὐτὸ ἔβουγε πρωῒ - πρωῒ λουσαρισμένη, δηθὲν πὼς θὰ πάη στὰ μαγαζιά.

Καὶ χωρὶς νὰ χάση καιρὸ σταματάει ἕνα ταξὶ καὶ ἐπιβιβάζεται φουριόζα.

— Γρήγορα, λέει στὸν ὁδηγό, παρακολουθῆστε αὐτὴ τὴ μαύρη κούρσα! Τὸ νοῦ σου μὴ μᾶς ξεφύγη!

Ὁ ὁδηγὸς ἀνοίγει ταχύτητα καὶ ἀκολουθεῖ, ἐξ ἀποστάσεως, τὴν προπορευομένη κούρσα μὲ τὸ παράνομο ζευγάρι. Ἀπὸ τὸ πίσω τζάμι τῆς κούρσας ἡ Ἀγλαΐα διακρίνει τὴ φαλάκρα τοῦ φίλου καὶ τὰ ξανθὰ μαλλιὰ τῆς κυρίας Λούλας.

—Α! τὴν ξεμυαλίστρα! Α! τὴν παληογυναίκα! ξεφωνίζει κάθε τόσο, δηθὲν ἀγανακτισμένη μὲ τὴ συμπεριφορὰ τῆς κυρίας Λούλας.

Στὸ βάθος ὅμως εἶναι εὐχαριστημένη ποὺ τῆς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ τὴν πιάση στὰ πράσα. Γιατὶ τῆς κάθεται στὸ στομάχι ἡ κυρία Λούλα, ἀπὸ τότε ποὺ φιλονείκησε μαζί της κι' ἐκείνη τὴν ἀποκάλεσε φαρμακοῦτσα!» καὶ ἀκίτριγο πυρετό!» Ἀπὸ τότε περίμενε τὴν εὐκαιρία νὰ τὴν ἐκδικηθῆ. Καὶ νὰ πῶ σήμερα τῆς δινότανε μιὰ εὐκαιρία μοναδική!

— Τώρα θὰ σοῦ δείξω ἐγώ, κυρία Λούλα, ποιὸς εἶναι κίτρινος πυρετός. Ἔλεγε ἀπὸ μέσα της παρακολουθώντας μὲ μάτι ἄγρυπνο τὴ μαύρη κοῦρσα μὴν τὴς ξεφύγη σὲ κανένα στενοσόκακο καὶ χάση τὴν εὐκαιρία τῆς ἐκδικήσεως.

Καὶ νά, ποὺ σ' ἕνα σταυροδρόμι ἀνάβει ξαφνικὰ τὸ κόκκινο φῶς τῆς Τροχαίας καὶ σταματάει τὸ ταξί. ἐνῶ ἡ κοῦρσα εἶγε προσπεράσει καὶ συνέχιζε τὸ δρόμο της.

— Πού νὰ πάρη ἡ ὀργή, νὰ πάρη! μουρμούρισε ἡ Ἀγλαΐα κατασκασμένη. Τώρα βρῆκε ν' ἀνάψη κι' αὐτὸ τὸ ρημάδι!

Κι' ὅσο ἐβλεπε τὴν κοῦρσα νὰ ἀπομακρύνεται, τόσο σκύλιαζε. "Οταν τελικὰ ἄναψε τὸ πράσινο φῶς, ἡ κοῦρσα μόλις ἔστριβε ψηλὰ σὲ μιὰ πάροδο.

— Τρέξε νὰ τοὺς προλάβουμε! παράγγειλε στὸ σωφέρ.

Καὶ τὸ ταξὶ ξεχύθηκε στὴ λεωφόρο.

Εὐτυχῶς, ὅταν τὸ ταξὶ ἔστριψε στὴν ἴδια πάροδο, πρόφτασε ἡ Ἀγλαΐα νὰ δῆ ἀπὸ μακρυὰ τὸ φαλακρὸ κύριο νὰ χώνεται βιαστικὰ σὲ κάποια πολυκατοικία. Πρόλαβε μάλιστα νὰ δῆ καὶ τὴν ἄκρη τοῦ φορέματος τῆς κυρίας Λούλας ποὺ προπορεύτηκε.

— Δόξα σοι ὁ Θεός! ἔκανε ἡ Ἀγλαΐα καὶ ἀναπνευσε μὲ ἀνακούφισι. Τώρα σ' ἔχω στὸ χέρι, κυρία Λούλα!

Πλήρωσε τὸ σωφὲρ καὶ κατευθύνθηκε κι' αὐτὴ στὴν πολυκατοικία. Τώρα ἔπρεπε νὰ διαπιστώση ποὺ κατέφυγε τὸ παράνομο ζευγάρι. Σίγουρα σὲ καμμιὰ ἐρωτικὴ φωλιά, ποὺ θὰ διατηροῦσε ἐκεῖ ὁ φαλακρὸς γόης. Ἀλλὰ ποῦ;

Ἡ Ἀγλαΐα ὅμως δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκείνες ποὺ τὰ χάνουν εὔκολα. Κι' ἀφοῦ ἀγόρασε μιὰ ἐφημερίδα ἀπὸ τὸ περίπτερο, μπῆκε στὴν πολυκατοικία καὶ τράβηξε κατ' εὐθείαν στὸ θυρωρεῖο.

— Μὲ συγχωρῆτε, λέει εὐγενικὰ στὸ θυρωρό. Αὐτὴ ἡ ἐφημερίδα ἔπεσε τοῦ κυρίου ποὺ μπῆκε ἐδῶ πρὸ ὀλίγου, καθὼς κατέβαινε ἀπὸ τὴν κούρσα. Ἐκεῖνου τοῦ κυρίου μὲ τὴ φαλάκρα. ποὺ συνώδευε μιὰ νόστιμη κυρία, ξανθειά...

— Κατάλαβα. ἀπάντησε ὁ θυρωρός. Τοῦ κυρίου Τσιριμτιμπῆ, ἐννοεῖτε... Μένει στὸ δεύτερο δρόφο. Ἂν θέλετε, ἀφῆστε την ἐφημερίδα νὰ τοῦ τὴ δώσω ἐγὼ γιὰ νὰ μὴν κάνετε τὸν κόπο ν' ἀνεβαίνετε...

Ἔχει χαλάσει καὶ τὸ ἀσανσέρ.

— Δὲν ἔγω ἀντίρρησι! ἀπάντησε ἡ Ἀγλαΐα.

Καὶ ἀφοῦ ἄφισε τὴν ἐφημερίδα, ἀναχώρησε. Εἶχε μάθει τώρα, ὅ,τι ἔπρεπε νὰ ξέρη. Ὁ φίλος τῆς κυρίας Λούλας λεγότανε Τσιριμτιμπῆς κι' εἶχε διαμέρισμα στὸ δεύτερο δρόφο ὅπου ὠδήγησε τὴ λεγάμενη. Τρέχει ἀμέσως στὸ περίπτερο, καὶ παίρνει στὸ τηλέφωνο τὸ σύζυγο τῆς κυρίας Λούλας, στὸ μαγαζί του.

—Ὁ κύριος Ἀλέκος; Ἐδῶ Ἀγλαΐα. κύριε Ἀλέκο. Μὲ συγχωρῆτε ποὺ θὰ σᾶς λυπήσω. ἀλλὰ πάρτε ἕνα ταξὶ κι' ἐλᾶτε ὁδὸς τάδε ἀριθμὸς δεῖνα, γιὰ νὰ συλλάβετε ἐπ' αὐτοφώρω τὴν προκομμένη τὴ σύζυγό σας μὲ τὸ φίλο της... Δὲν εἶναι δυνατόν; Τί δὲν εἶναι δυνατόν, χριστιανέ μου. ἀφοῦ τοὺς εἶδα μὲ τὰ μάτια μου. Εἶναι κλεισμένη τώρα στὸ διαμέρισμα τοῦ φίλου της τοῦ Τσιριμτιμπῆ. Ποιος εἶναι αὐτός; Ἐγὼ ξέρω; Ἐλᾶτε λοιπὸν γρήγορα νὰ τοὺς πιάσετε στὴ φάκα. Καὶ ποῦ εἶστε! Πᾶρτε μαζί κι' ἕναν ἀστυφύλακα γιὰ μάρτυρα, γιὰ νὰ βγῆ εὔκολα τὸ διαζύγιο!...

Καὶ κλείνει τὸ τηλέφωνο γιὰ νὰ πάρη καινούργιο ἀριθμό.

—Ἐσὺ εἶσαι Πανωραία μου; Τὸ καὶ τὸ μὲ τὴν κυρία Λούλα. Πάρε ὅλες τὶς κυρίες τῆς πολυκατοικίας κι' ἐλᾶτε νὰ ὁπολαύσετε τὸ θέαμα!

Καὶ κλείνει πάλι τὸ τηλέφωνο, γιὰ νὰ πάρη τὸν Ἀριστόβουλο αὐτὴ τὴ φορά.

— Θυμᾶσαι, βρὲ ζῶο, τί μοῦ ἔλεγες γιὰ τὴν κυρία Λούλα; "Οτι ἤτανε γυναῖκα σοβαρὴ καὶ ἀξιοπρεπής! Ἔλα λοιπὸν νὰ δῆς ποιὰ εἶναι ἡ κυρία Λούλα σου! Βλάκα!

Κι' ἀφοῦ τοῦ ἐξήγησε περὶ τίνος ἐπρόκειτο καὶ τοῦ ἔδοστε ὁδὸ καὶ ἀριθμό, ἔκλεισε τὸ τηλέφωνο κι' ἔπιασε πόστο κοντὰ στὴν πόρτα τῆς πολυκατοικίας, παρακολουθώντας τὴν κίνησι καὶ περιμένοντας τὴν ὥριξι τοῦ συζύγου καὶ τῶν λοιπῶν. Σὲ λίγο ἀριθάρει ἡ Πανωραία μὲ πέντε - ἕξη κυρίες τῆς πολυκατοικίας.

— Καλὲ Ἀγλαΐα μου, ἀλήθεια; Πῶ, πῶ, ντροπές! Καὶ ποῦ εἶναι τώρα τὰ πιτσουνάκια μου;

— Στὸ διαμέρισμα τοῦ λεγάμενου! ἀπάντησε μὲ χαιρεκακία ἡ Ἀγλαΐα.

Σὲ λίγο, νὰ κι' ὁ Ἀριστόβουλος.

—Ἀβύατο νὰ τὸ πιστέψω, Ἀγλαΐτσα μου! Ἡ κυρία Λούλα μὲ φίλο; Ἀπίστευτο!

— Τὸν κακὸ σου τὸ φλάρο. ἠλίθιε! τὸν ἀποπῆρε ἡ Ἀγλαΐα, ἐνευρισμένη ποὺ ἔβγαν ἐμπρόσθιο τὴν εἰλικρίνειά της. Τί ἀπίστευτο, βρὲ κολοκύθα; Σταυδὴ θὰ μὲ κάνης, ἀφοῦ τοὺς εἶδα μὲ τὰ μάτια μου;

Τὴν ἴδια στιγμὴ καταφθάνει ἔξαλλος ὁ κύριος Ἀλέκος, μαζὶ μ' ἕναν ἀστυφύλακα!

— Ποῦ εἶναι ἡ ἄτιμη; ρώτησε τὴν Ἀγλαΐα ἔξω φρενῶν.

— Κολέ, μὴν κάνετε ἔτσι τὸν κεθσύχασε ἐκείνη. "Αλλωστε οὔτε ὁ πρῶτος εἶστε, οὔτε ὁ τελευταῖος!... Ψέματα;

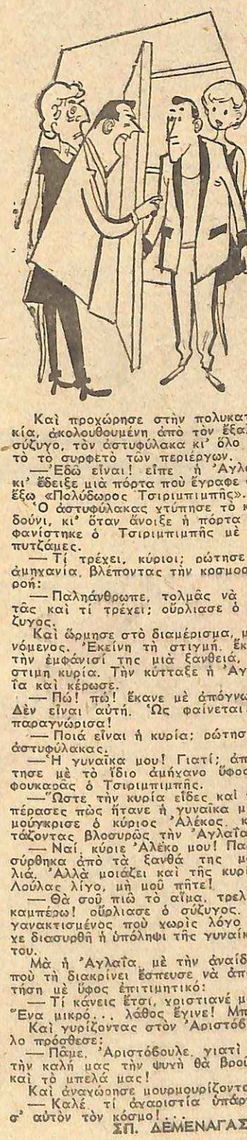
— Θὰ τὴν κουρέψω μὲ τὴν φιλὴ μηγανή. Ἔκανε ἀλλόφρων ὁ σύζυγος. Μὲ τὶς φωνές του, ἄρχισαν νὰ μαζεύωνται περίεργοι.

— Τί ἔγινε; Τί συνέβη; ρωτοῦσε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο.

— Παρακαλῶ, διαλυθῆτε! φώναξε τὸ ὄργανο τῆς τάξεως.

Ἀλλὰ τὸ πλῆθος μεγάλωνε ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη.

— Καλὲ τί καθόμαστε; εἶπε σὲ μιὰ στιγμὴ ἡ Ἀγλαΐα. Πᾶμε νὰ τοὺς κάνουμε τσακωτούς!

Καὶ προχώρησε στὴν πολυκατοικία, ἀκολουθουμένη ἀπὸ τὸ ἑξαλλο σύζυγο, τὸν ἀστυφύλακα κι' ὅλο αὐτὸ τὸ συρφετὸ τῶν περίεργων.

—Ἐδῶ εἶναι! εἶπε ἡ Ἀγλαΐα κι' ἔδειξε μιὰ πόρτα ποὺ ἔγραφε ἀπ' ἔξω «Πολύθωρος Τσιριμτιμπῆς».

Ὁ ἀστυφύλακας ντύπησε τὸ κουδούνι, κι' ὅταν ἄνοιξε ἡ πόρτα ἐμφανίστηκε ὁ

Τί είναι ΗΖΗΛΕΙΑ;

Τι είναι ὁ Ἔρωτας:

Ὁ ὑγιὴς Ἔρωτας εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ θαυμαστὲς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς, εἶναι ἡ ἴδια ἡ ἀγάπη γιὰ τὴ ζωη. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνα ἀνάπόσπαστο καὶ ἀδιαίρετο μέρος τῆς ἀνθρωπότητας καὶ σὰν τέτοιο, δὲ μπορεῖ νὰ ὑποφέρη τὴ μοναξιὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς του. "Ετσι, ἀναζητεῖ τὸ σύντροφο, ποὺ θὰ τὸν μεταμορφώση ἀπὸ μοναχικό, ἐρημίκο καὶ στεῖρο ἄτομο, σὲ ἕνα ὃν ποὺ ζῆ, κινεῖται καὶ δρᾶ μέσα στὴν ἀνθρώπινη κοινωνία. Ὁ Ἔρωτας εἶναι γιὰ τὸν ἄνθρωπο, τὸ πρῶτο συναίσθημα, ποὺ τὸν κάνει νὰ βγαίνη ἀπὸ τὸ στενὸ κλοιὸ τοῦ ἑαυτοῦ του, συντθέτει σὲ ἐνέργεια ὅλη του τὴ δημιουργικότητα, ἐντείνει τὴ ζωτικότητά του καὶ τὸν κάνει νὰ γεύεται καὶ νὰ χαίρεται τὴ ζωή. Ἡ ψυχικὴ αὐτὴ ἕνωσι τοῦ ἀνθρώπου μὲ ἕνα ἄλλο ὃν ποὺ τὸν συμπληρώνει καὶ τοῦ δυναμώνει τὸν ψυχικὸ του τόνο, εἶναι τόσο ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη καὶ τόσο βασικὸς παράγοντας τῆς ζωῆς, ποὺ κατάντησε νὰ κυριαρχῆ σ' ὅλη τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Ἔρωτας, ὅμως, δὲν εἶναι — ἡ πολὺ σπάνια εἶναι — πηγὴ χαρᾶς καὶ δημιουργίας. Πολλὲς φορὲς εἶναι πηγὴ δυστυχίας καὶ καταστροφῆς. Γιατί αὐτό; Γιατὶ ὁ Ἔρωτας, γιὰ νὰ εἶναι ὁλοκληρωμένος, ἀπαιτεῖ τὴν ἀμοιβαιότητα. Μόνο αὐτὴ τοῦ δίνει βάθος καὶ ἐὐτυχία καὶ μόνο μ' αὐτὴν εἶναι πραγματικὸς καὶ ὁλοκληρωμένος. Ὁ ἐρωτευμένος ἀπαιτεῖ νὰ βρῆ ἀπόλυτη ἀνταπόκρισι στὰ αἰσθήματά του, κι' αὐτὸ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς δυστυχίας του.

Ὁ κόσμος εἶναι ἀπέραντος, οἱ ἄνθρωποι πάρα πολλοὶ καὶ οἱ πειρασμοὶ ἀπείροι γιὰ τὸ ἀγαπημένο του πρόσωπο. Πῶς νὰ εἶναι βέβαιος ὁ ἐρωτευμένος, ὅτι τὸ ἀντικείμενο τῆς ἀγάπης του τοῦ εἶναι τόσο ἀφοσιωμένο, ὅσο ἐκεῖνος σ' αὐτό; Πῶς μπορεῖ νὰ ξέρη ἂν ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη δὲ θὰ παρουσιαστῆ ἕνα

Ἡ ἐρωτικὴ ζήλεια

ἄλλο πρόσωπο, ποὺ θὰ τὸν τραβήξη;

Ἀπ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἀρχίζει ἡ ἐρωτικὴ ζήλεια. Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἀπλῆ ἐρωτικὴ ἀνησυχία στὶς ὧρες ποὺ τὸ ἀγαπημένο πρόσωπο βρίσκεται μακρυά, καὶ καταλήγει στὴν παθολογικὴ ἐρωτικὴ ζηλοτυπία, ποὺ συχνὰ ἔχει ὀλέθρια ἀποτελέσματα.

Σὲ ποιὰ ἄτομα ἐκδηλώνεται ἡ ἐρωτικὴ ζήλεια;

Κατ' ἀρχὴν ζηλεύουν οἱ ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἔχουν ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό τους καὶ στὴ δύναμί τους, ἐκεῖνοι, ποὺ σ' ὅλη τους τὴν κοινωνικὴ ζωὴ νοιώθουν ἔλλειψι ἀσφαλείας καὶ μοναξιὰ καὶ βλέπουν τὸν κόσμο σὰν ἐχθρό τους. Ἡ ρίζα, δηλαδή, τῆς ἐρωτικῆς ζήλειας βρίσκεται μέσα στὸν ἴδιο τὸ χαραχτῆρα τοῦ ἀνθρώπου καὶ οἱ ἐκδηλώσεις της εἶναι ἀνάλογες μὲ τὴ στάσι του ἀπέναντι στὴ ζωή. Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ δὲν αἰσθάνεται πὼς «στέκει γερὰ στὰ πόδια του». δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ γεγονότα ποὺ νὰ δίνουν τροφὴ στὴ ζήλεια του. Εἶναι διασκῶς ἀνήσυχος καὶ ὑποπτεύεται τὰ πάντα.

Εἶναι γεγονὸς πὼς ἡ ἐρωτικὴ ζήλεια δὲν ἔχει μεγάλη σχέσι μὲ τὸν ἀληθινὸ ἔρωτα, μὲ τὴν ἀληθινὴ ἀγάπη. Ἡ ζήλεια στὸν ἔρωτα ἀποτελεῖται ἀπὸ φόβο, ἀνησυχία καὶ φιλυποψία. "Ο,τι κακὸ ἐλάττωμα ἔχει κρυμμένο μέσα του ὁ ζηλότυπος, τὸ «προβάλλει», δηλαδὴ τὸ βλέπει μὲ τὴ φαντασία του στὸ πρόσωπο τοῦ «ἀγαπημένου του». Ὅ,τι κακοπαθήματα πέρασε στὴ ζωή του ἀπὸ τὶς κακίες τῶν ἀνθρώπων, ποὺ τὸν ἔβγαλε πληγώσει, φοβᾶται ὁλόενα πὼς θὰ τὰ ὑποστῆ καὶ ἀπὸ τὸ ἀντικείμενο τοῦ Ἔρωτά του. Ἔτσι, ἡ ἐρωτικὴ ζήλεια ἀποτελεῖ ἕνα ἀντικαθρέφτισμα τῆς ψυχικῆς του στάσεως ἀπέναντι στὴ ζωὴ γενικά. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἔρωτας εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ βασικώτερά του ἔνστικτα — καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ κάτι ποὺ ἔχει σχέσι καὶ μὲ τὴν ψυχικὴ του ζωή, ἀφοῦ τὸν φέρνει σὲ στενὴ ἐπαφὴ μὲ ἕνα ἄλλο πρόσωπο, ποὺ δὲν τὸν συνδέουν μαζί του δεσμοὶ αἵματος ἢ οἰκογενειακοί, ἀλλὰ εἶναι ἕνας ξένος, ποὺ ἔχει ξεχωρίσει ἀπὸ τὸν ἀδιάφορο καὶ πολλὲς φορὲς ἐχθρικὸ ἐξωκογενειακό του κόσμο — εἶναι φυσικό, οἱ ψυχικές του ἀντιδράσεις νὰ ἐκδηλώνωνται πολὺ βασανιστικώτερα.

Ποιὲς εἶναι αὐτὲς οἱ ἀντιδράσεις;

"Οπως εἴπαμε κι' ἀλλοῦ, ἡ ζήλεια εἶναι μιὰ ψυχικὴ ἀφρώστεια, καὶ γι' αὐτὸ οἱ ἐκδηλώσεις της εἶναι ἀρρωστημένες. Οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὸ ζήτημα τῆς ζήλειας ἔχουν χωρίσει τοὺς ἐρωτικοὺς ζηλότυπους σὲ δύο κατηγορίες, στοὺς μαζοχιστὲς καὶ στοὺς σαδιστές.

Ὁ μαζοχιστὴς ζηλότυπος εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ βασανίζη τὸν ἑαυτό του μὲ δυσάρεστες σκέψεις καὶ συναισθήματα. Πιστεύει πὼς ἔχει ὁ ἴδιος ἕνα σωρὸ ἐλαττώματα καὶ μειονεκτήματα καὶ πὼς δὲν ἀντέχει σὲ καμμιὰ σύγκρισι μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ὑποπτεύεται τὸν καθένα, ποὺ θὰ πλησιάση τὸ ἀγαπημένο του πρόσωπο καὶ οἱ σκέψεις του εἶναι γεμᾶτες ἀπὸ βασανιστικὲς καὶ προσβλητικὲς ὑποψίες. Ὁ μαζοχιστὴς δὲν ἐκδηλώνει ποτὲ τὴ ζήλεια του, ἀλλὰ τὴν κρατεῖ κρυμμένη μέσα του, ἔτσι ποὺ τὸν τρώει σὰ σαράκι. Στὸ τέλος, συνηθίζει τόσο πολὺ σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι, ὥστε τοῦ γίνεται ἀνάγκη, καὶ τότε πιὰ προκαλεῖ μόνος του τὶς προϋποθέσεις γιὰ νὰ θρέψη τὸ πάθος του, νὰ φθάνει στὸ σημεῖο νὰ αἰσθάνεται μιὰ περίεργη ἡδονή, ὅταν βλέπη τὸν ἀγαπημένο ἢ τὴν ἀγαπημένη του νὰ φλερτάρη μὲ ἄλλα πρόσωπα, καὶ ἀγαπάει αὐτὴ του τὴν ταπείνωσι. Αὐτὴ ἡ μορφὴ τῆς ζήλειας παίρνει πολλὲς φορὲς ὑστερικὴ μορφὴ καὶ καταλήγει σὲ σωματικὲς ἀρρώστειες, ὅπως εἶναι τὸ ἕλκος τοῦ στομάχου, οἱ παθήσεις τῶν ἐντέρων, οἱ καρδιοπάθειες, ἀκόμα καὶ ὁ καρκίνος. "Αλλες φορὲς πάλι, ἡ ἀπόγνωσι τοῦ μαζοχιστῆ τὸν σπρώχνει στὴν αὐτοκτονία.

Ἀντίθετα, ὁ σαδιστὴς ζηλότυπος κινεῖται ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς ἐπιθετικότητας, τῆς κυριαρχίας, καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐπιβάλη τὴ δύναμί του στὸ ἀντικείμενο τοῦ Ἔρωτά του. Ὁ τύπος αὐτὸς ἡδονίζεται πραγματικά, ὅταν βλέπη τὸν ἀγαπημένο ἢ τὴν ἀγαπημένη του νὰ βασανίζεται ἐξ αἰτίας του. Γι' αὐτὸ τὸν βασανίζει μὲ ἀστήρικτες ὑποψίες, τοῦ ἐπιβάλλει περιορισμοὺς καὶ πολλὲς φορὲς φθάνει καὶ σὲ βιαιοπραγίες. Κατηγορεῖ κάθε πρόσωπο, ποὺ πλησιάζει τὸ ἐρωτικό του ἀντικείμενο καὶ τοῦ ἀπαγορεύει νὰ ἔρχεται σὲ ὁποιαδήποτε ἐπαφὴ μαζί του. Ἡ ἐπιθετικότης τοῦ σαδιστῆ ζηλότυπου, ὅταν ἔχη γίνει ἀρρώστεια, μπορεῖ νὰ καταλήξη στὸ ἔγκλημα.

Εἶναι δυνατὸ νὰ θεραπευθῆ ἡ ἐρωτικὴ ζηλοτυπία;

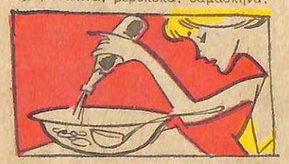
Δυστυχῶς ὄχι. Ἡ ζήλεια στὸν ἐρωτικὸ δεσμό, καὶ μάλιστα στὸν ἐλεύθερο, δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ θεραπευθῆ, ὅταν ἔχη πάρει πιὰ νοσηρὸ χαραχτῆρα. Γιατί, ὅπως εἴπαμε, ἡ νοσηρὴ μορφὴ τῆς ζήλειας δὲν ἔχει τόσο σχέσι μὲ τὸν ἀληθινὸ Ἔρωτα καὶ τὴν ἀγάπη, ὅσο μὲ τὴ γενικὴ στάσι τοῦ ἀτόμου στὶς σχέσεις του μὲ τὸν ἔξω κόσμο. Ἔτσι ἡ θεραπεία τῆς ζήλειας ἀνήκει στὸν τομέα τῆς γενικῆς ψυχιατρικῆς, ποὺ θεραπεύει τὶς γενικὲς ψυχικὲς καταστάσεις. Γιὰ νὰ θεραπευθῆ ὁ παθολογικὰ ζηλότυπος, θὰ πρέπει νὰ συνειδητοποίηση καὶ νὰ θεραπεύση ὅλες τὶς πληγές, ποὺ ἔχει δεχθῆ ἡ ψυχή του ἀπὸ τὸν ἔξω κόσμο, νὰ μεταβάλη τὴ στάσι του ἀπέναντι σ' αὐτόν, δηλαδή, ν' ἀλλάξη νοοτροπία. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι καθόλου εὔκολο. Τὸ πρόσωπο, ποὺ θὰ συνδέση μὲ ἕνα παθολογικὰ ζηλότυπο ἄτομο, θὰ πρέπει νὰ ἔχη ἀνεξάντλητη ὑπομονή, ψυχολογικὴ δεξιοτεχνία καὶ τόση δύναμι, ὥστε νὰ κατορθώση νὰ δημιουργήση στὸ ἄλλο πρόσωπο τὸ αἴσθημα τῆς αὐτοπεποιθήσεως, ποὺ θὰ τὸ βοηθήση νὰ πετύχη στὴ ζωὴ του καὶ νὰ βλέπη μὲ φιλικὸ μάτι τὸν κόσμο.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Σωματικὰ αἴτια τῆς ζήλειας.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ για τις γυναῖκες

Σαλάτες μὲ φροῦτα

Πολύχρωμη σαλάτα.— Ὑλικὰ γιὰ 6 ἄτομα: 2 μπανάνες, 1 κιλὸ ἀπὸ φροῦτα τῆς ἐποχῆς (φράουλες, ροδάκινα, βερύκοκα, δαμάσκηνα.

μῆλα, ἀχλάδια), χυμὸς ἑνὸς λεμονιοῦ. Θὰ ξεφλουδίσετε τὶς μπανάνες καὶ θὰ τὶς κόψετε σὲ στρογγυλὲς φέτες. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, θὰ καθαρίσετε τὰ ἄλλα φροῦτα, θὰ βγάλετε τὰ κουκούτσια καὶ θὰ τὰ κόψετε σὲ φέτες. Θὰ τὰ περιχύσετε κατόπιν μὲ τὸ χυμὸ τοῦ λεμονιοῦ καὶ θὰ τὰ πουδράρετε μὲ πολὺ λεπτὴ ζάχαρη. Προτοῦ τὰ χρησιμοποιήσετε, πρέπει νὰ τὰ ἀφίσετε τούλάχιστον 3 ὧρες στὸ ψυγεῖο γιὰ νὰ παγώσουν. Τὰ ἀχλάδια καὶ τὰ μῆλα θὰ τὰ βάλετε κάτω ἀπὸ τὰ ἄλλα φροῦτα, γιατὶ ἡ ἐπαφὴ μὲ τὸν ἀέσα τὰ κάνει νὰ μαυρίζουν.

"Αν θέλετε, μπορεῖτε νὰ περιχύσετε αὐτὴ τὴ σαλάτα μ' ἕνα ποτῆρι λευκὸ ἢ κόκκινο κρασί.

Σαλάτα μ σιρόπι. — Ὑλικὰ γιὰ 8 ἄτομα: 250 γραμμάρια ζάχαρη, 250 γραμμάρια νερό, 1½ κιλὸ διάφορα φροῦτα (σταφύλια, βερύκοκα, δαμάσκηνα, πεπόνι), 75 γραμμάρια φιλοκομμένα ἀμύγδαλα, 1 ποτῆρι κίος ἢ μαρασκῖνο. Θὰ βάλετε τὴ ζάχαρη καὶ τὸ νερὸ νὰ βράσουν. Ἀφοῦ κρυώση αὐτὸ τὸ σιρόπι, θὰ προσθέστε τὸ λικὲρ καὶ κατόπιν τὰ διάφορα φροῦτα, κομμένα σὲ μικρὲς φέτες. Κι' ἡ σαλάτα αὐτὴ πρέπει νὰ μείνη 3 ὧρες στὸ ψυγεῖο.

Τὴ σαλάτα αὐτὴ μπορεῖτε νὰ τὴν σερβίρετε μέσα σ' ἕνα πεπόνι, ἕνα πορτοκάλι ἢ ἕνα κίτρο. Προκειμένου γιὰ τὸ πεπόνι, θὰ βγάλετε τὴν ἐξωτερικὴ φλούδα καὶ τὰ κουκούτσια καὶ θὰ γεμίσετε τὸ ἐσωτερικό του μὲ τὴ σαλάτα. Προκειμένου γιὰ τὸ πορτοκάλι ἢ τὸ κίτρο, θὰ βγάλετε μ' ἕνα κουταλάκι τὸ ἐσωτερικό του καὶ θὰ τὸ γεμίσετε μὲ τὴ σαλάτα.

Σαλάτα μὲ κίτρο.— Ὑλικὰ γιὰ 6 ἄτομα: 3 κίτρα, ἕνα κουτάκι ἀνανάδες, 1 κιλὸ φροῦτα, 100 γραμμάρια ζάχαρη, 2 μεγάλα κουτάλια μαρασκῖνο, κομμένα σαντιγύ. Θὰ κόψετε τὰ κίτρα καὶ τὰ ἄλλα φροῦτα σὲ μικρὲς φέτες, θὰ τὰ πουδράρετε μὲ τὴ ζάχαρη καὶ θὰ τὰ περιχύσετε μὲ τὸ μαρασκῖνο. Θὰ τὰ βάλετε τρεῖς ὧρες στὸ ψυγεῖο καί, κατὰ τὸ σερβίρισμα, θὰ τὰ στολίσετε μὲ παγωμένη κρέμα σαντιγύ.

Ὁ καθαρισμὸς τῶν ψάθινων καπελλῶν

Τὰ ψάθινα καπέλλα καθαρίζουν εὔκολα μὲ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κόβετε στὴ μέση ἕνα λεμόνι καὶ τρίβετε μ' αὐτὸ τὴν ψάθα. "Υστερα τὴν πουντράρετε μὲ ψιλὸ θειάφι καὶ τὴν ἀφίνετε κάμποση ὥρα στὸν ἥλιο. Τὴ βουρτσίζετε ἔπειτα καλά.

Ἡ περιποίησι τῶν μαλλιῶν

Περιποιηθῆτε τὰ μαλλιά σας. Βουρτσίζετέ τα, τρίβετε τὸ τριχωτὸ δέρμα μ' ἕνα μίγμα ἀπὸ λινόπνευμα καὶ λάδι, ποὺ δυναμώνει τὶς ρίζες τους. Ὅσο πιὸ τονωμένες εἶναι οἱ τοίχες, τόσο πιὸ ἐν τάξει φαίνεται τὸ κεφάλι. Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸ τοῦ ὡραίου κεφαλιοῦ. Δὲν τὸ δημιουργεῖ ὁ κομμωτής, ἀλλ' ἡ ζωτικότης τῶν τριχῶν.

Γιὰ τὰ πόδια

Γιὰ νὰ ἔχετε ὡραῖα πόδια, κάνετε κάθε βράδυ ἕνα σύντομο ποδόλουτρο κι' ἀλείφετέ τα ὕστερα μ' ἕνα λάδι. Τὰ νύχια τους ἀπαιτοῦν κι' αὐτὰ περιποίησι, ὅπως τῶν χεριῶν.

"Ενας ἀστράγαλος πολὺ παχύς, μπορεῖ νὰ κρυφτῆ κάπως μὲ σκοῦρες κάλτσες, παπούτσια ἀνοιχτὰ κο μέτριο τακούνι.

Ἰώδιο καὶ σῦζο

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀγαγκάζονται, γιὰ λόγους ὑγείας, νὰ πίνουν ἐπὶ μῆνες κάθε μέρα σταγόνες βάμματος ἰωδίου. Καταλήγουν δὲ ν' ἀηδιάσουν πιὰ τὴ γεῦσι καὶ τὴ μυρωδιά του. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι προσθέστε μερικὲς σταγόνες σῦζο στὴ διάλυσι τοῦ ἰωδίου. Θὰ γίνη πολὺ πιὸ εὐληπτη.

Ἕνα λεπτὸ ζήτημα

"Οταν ἕνας κύριος συναντήση στὸ δρόμο ἕνα νειόπαντρο ζευγάρι καὶ εἶναι παλιὸς οἰκογενειακὸς φίλος τῆς κυρίας, πρέπει νὰ τὴν πλησιάση, νὰ τὴν εὐχηθῆ γιὰ τὸ γάμο της καὶ νὰ τῆς ζητήση ἀμέσως νὰ τὸν συστήση στὸν ἄντρα της. Θ' ἀνταλλάξη ὕστερα λίγες λέξεις μαζί τους καὶ θὰ τοὺς ἀποχαιρετήση.

"Αν ἀποφύγη νὰ τὴν κυττάξη ἢ νὰ τὴ γαιρετήση, θὰ κάνη λάθος γιὰ δυὸ λόγους: Πρῶτον, γιατὶ δὲ γαιρετάει κανεὶς μόνο τὰ πρόσωπα ποὺ δὲν τὸ ἀξίζουνε. Δεύτερον, γιατὶ ὅποιος ἔρει τὶς παλιὲς φιλικὲς σχέσεις του μὲ τὴν κυρία πρὶν ἀπ' τὸ γάμο της, μπορεῖ νὰ ὑποθέση ὅτι συνέβη κάτι μεταξύ τους ποὺ τοὺς ψύχρανε. Ἀλλὰ κι' ὁ σύζυγος, ἂν τὸ μάθη, ἔχει δικαίωμα νὰ βάλη κακὸ στὸ νοῦ του.

Δῶρα γιὰ τοὺς ἄντρες

Δὲν ἀποκλείεται νὰ στείλετε λουλούδια σ' ἕναν ἄντρα, γιὰ τὴν ὀνομαστική γιορτὴ ἢ γιὰ τὰ γενέθλιά του. Προτιμότερα ὅμως καὶ πιὸ εὐ-

χάριστα, εἶναι τὰ τσιγαρα — ἢ γιὰ κυπρίζη — εἴτε ἕνα μικρὸ πραγματάκι, π. χ. ἕνα σταχτοδοχεῖο, χωρὶς μεγάλη ἀξία, ποὺ μένει ὅμως σὰν ἐνθύμιο.

Πῶς φρεσκάρονται τὰ ταμπλὸ

Οἱ ἐλαιογραφίες καθαρίζονται, μὲ λίγη ὑπομονὴ καὶ προσοχή. Τὶς πλένετε πρῶτα μ' ἕνα σφουγγαράκι μὲ σαπουνάδα, κι' ὕστερα δυὸ-τρεῖς φορὲς μ' ἕνα πανὶ βρεγμένο μὲ καθαρὸ νερό. Τὶς σκουπίζετε μὲ μιὰ στεγνὴ φανέλλα. "Επειτα τὶς περνᾶτε γρήγορα μ' ἕνα καθασὸ πανί, βρεγμένο μ' ἐλάχιστο νέφτι.

Γιὰ νὰ φρεσκάρετε πίνακες ποὺ ἔχουν σκουρύνει ἀπ' τὸ χρόνο, τὴ σκόνη, τὴν ὑγρασία καὶ τὴν καπνιά — τόσο ποὺ ἔχουν ἀλλοιωθῆ οἱ ἀποχρώσεις καὶ οἱ γραμμές τους — τοὺς βάζετε πάνω σ' ἕνα τραπέζι καὶ τοὺς τρίβετε ἐλαφρὰ μὲ μισὸ κρεμμύδι. "Υστερα τοὺς πλένετε μὲ καθαρὸ νερό, τοὺς σκουπίζετε καὶ τοὺς τσίβετε ἐλαφρὰ μ' ἕνα πανάκι βουτηγμένο σὲ λινέλαιο.

"Αν ὅμως πρόκειται γιὰ ἔργα μεγάλης ἀξίας, εἶναι φρονιμώτερο ν' ἀναθέσετε σ' ἕνα ἐμπειρο εἰδικὸ τὸ καθάρισμά τους.

Ἱστορίες τῆς ζωῆς

Π. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

Μιὰ νύχτα ΣΤΗΝ ΤΑΡΑΤΣΑ

ΕΛΕΓΑ στὸ φίλο μου τὸν Ἀπόστολο πόσο μαρτυρικὸς εἶναι ὁ ὕπνος τώρα τὸ καλοκαιρι. Ἰὸ σπίτι, ποὺ τὸ ψήνει ὅλη μέρα ὁ ἥλιος, βραζει τὴ νύχτα, τὰ σεντόνια νομίζεις πως εἶναι θερμοφόρες καὶ δὲν λείπει ποτὲ καὶ τὸ ἀπαραιτητο κουνούπι, ποὺ κάνει μυστηριώδεις πτήσεις, σαν Βῆτα 2, ἀθέατο ἀπανω ἀπο το κεφάλι σου καὶ χωρὶς νὰ μπορῆς νὰ τὸ καταρρίψης! Ἀναπνέεις μὲ δυσκολια, σὰν κάποιος νὰ σοῦ κόβη τὴν ἀνάσα. Κι' αντε νὰ κλεισης μάτι. Αὐτὰ ἔλεγα στον Ἀπόστολο, επειδὴ με ρωτησε γιατι τὰ μάτια μου ἤτανε πρησμένα καὶ κόκκινα, κι' ἐκεινος μου εἰπε:

— Καὶ τὴν ταράτσα γιατὶ τὴν ἐχετε;

— Γιὰ ν' ἀπλωνουμε τὰ ροῦχα.

— Μάλιστα. Ἀλλὰ τὴ νυχτα ἀπλώνονται καὶ οἱ ἄνθρωποι. Ἐγὼ κοιμᾶμαι στὴν ταρατσα μου καὶ κανω ἕναν ὑπνο παραδεισο. Ἀπο πανω μου ὁ οὐρανος μὲ τ' ἀστρα, ποῦ καὶ ποῦ φυσαει καὶ λίγο ἀεράκι κι' ὅσο νὰ πῆς ὑπάρχει μεγαλη διαφορὰ θερμοκρασίας ἀπο ταράτσα μέχρι τὸν κλειστο χωρο τοῦ δωματιου. Ἀφήνω το θεαματικὸ μέρος του ζητηματος! Πρὶν πλαγιασω, ἀνάβω ἕνα τσιγαρακι καὶ ἀπολαμβανω τὴ μαγευτικὴ θέα τῆς πόλεως. Τὰ φῶτα, τὴ μακρυνὴ θάλασσα, τὰ βαπόρια στὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντος, κι' ἔτσι πέφτω καὶ κοιμᾶμαι γεμάτος καλὴ διάθεσι κι' αἰσιοδοξία. Κι' ἐσὺ κάθεσαι καὶ καδουρντίζεσαι στὸ δωμάτιό σου, ἐνῶ ἐχεις τὴν Ἐλβετία πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι σου. Αἰσχος!

— Δὲν τὸ σκέφτηκα, Ἀπόστολε. Ἀπόψε κι' ὅλας θὰ βάλω μπρός.

*

Κι' ἔχω μιὰ ταράτσα πολὺ συμπαθητική, μὲ μπόλικη σέα γύρω. Μόνο ποὺ τὴ θαλασσα μοὺ τὴν κρυβει ἕνα κτίριο, ποὺ εἶναι κολλητο σὲ κεινο ποὺ μένω ἐγὼ κι' ἐχει καὶ δαὐτο ταράτσα ἀλλὰ δὲν πειράζει. Νὰ μὴν τὰ θέλουμε ὅλα δικά μας. Δυὸ ὁλοκληρα χρυνια εἰχα ν' ἀνέβω ἐκει πανω, γι' αὐτο καὶ τὴν εἰχα ξεχασει, φαινεται. Καλλιο ἀργα παρὰ ποτέ. Νοιωσα ἕνα στρωμα μὲ τὰ σχετικὰ φεγγαρια καὶ μαξιλαρια, ἕνα ντεριμὸκα μὲ κρῦο νερὸ καὶ τὰ διευθετῶ κατάλληλα. Ἀνάβω ἕνα τσιγαρο, κατα τὴ συμβουλὴ τοῦ Ἀποστολου, καὶ ἀρχίζω νὰ θαυμάζω τὴ θέα: Τ' ἀστέρια ποὺ λαμπουν σὰν διαμαντάκια στὰ πέρατα τοῦ οὐρανου, ἕνα κομμάτι φεγγαρι, τὰ φωτα τῆς πολεως καὶ τὰ παρομοια. Θεέ μου, τι μαγεια! Μοῦρχεται νὰ δακρύσω. Νὰ ἡ μεγαλοπρεπὴς Πάρνηθα, πέρα νὰ ἡ πιεντελὴ που βγαλει το μάρμαρο, νὰ ὁ Ὑμηττὸς μὲ το μυστικὸ του, ποὺ παραγει τὸ μέλι καὶ νὰ ὁ τοιχος τοῦ βιπλανοῦ σπιτιοῦ ποὺ δὲν ἀφηνει τὰ μάτι μου νὰ πάη παρακάτω γιὰ νὰ ἰδῆ καὶ μιὰ στάλα Σαρωνικο. Ἰσα νὰ ἰδοῦμε κι' αὐτο σὲ τί γίνεται. Ἐσὺ, λοιπὸν, πρὸς τὰ πισω μου, εἶναι μιὰ ἄλλη ταράτσα, καπου ἕνα μετρο πιο ψηλὰ ἀπὸ τὴ δική μου. Καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ μου ἄλλες ταράτσες καὶ ταρατσοῦλες. Βρε τι ταρατσομανι εἶναι τοῦτο! Γιὰ νὰ σκύψω λίγο, νὰ ἰδῶ καὶ τὴν κοντινή. Εἶναι ἕνα μέτρο πιὸ χαμηλὴ ἀπο τὴ δική μου. Ἀλλ' ἐδω κοιμοῦνται οἱ ἄνθρωποι. Δυὸ-τρεῖς ἄνθρωποι, μάλιστα. Τὸ μάτι μου συλλαμβάνει ἕνα πολυ ἐνδιαφερον θεαμα. Πρόκειται, συγκεκριμμένα, γιὰ μιὰ κυρια πού, ἔνεκα ἡ ζέστη, εἶναι πολυ νεγλιζὲ καὶ τὸ σεντόνι ἐχει ἀποτραβηχτῆ σχεδὸν μέχρι τὰ ποδια της. Καὶ ὅπως ἡ κυρια ἐχει γύρει προς τ' ἀριστερο πλευρο καὶ πέφτει καὶ τὸ φως τοῦ φεγγαριοῦ, ἡ εἰκονα ποὺ παρουσιάζεται εἶναι ἀπὸ κεινες που δὲν μπορει κανεὶς νὰ μὴ σταθῆ κάμποση ὥρα νὰ τὴ θαυμάση, ἰδίως ὅταν τοῦ ἀρέση το ὡραῖον, ὅπως σὲ μένα. Κι' ἐπειδὴ συμβαίνει νὰ φοράω καὶ γυαλιά, τὰ βγάζω, τὰ σκουπίζω καλὰ κι' ἔτσι παρακολουθῶ καλύτερα τὸ ἐξαίσιο τοπίο ποὺ προβάλλει. Πόση ὥρα στέκομαι ἐκεί; Ἴσως μισή, ἴσως καὶ μια. Καὶ ἴσως θὰ ἠμέρωνα, ἂν δὲν ἄκουγα μιὰ βαρειὰ καὶ ἀγρια ἀντρικὴ φωνὴ νὰ μοῦ κόβη τοὺς αἰσθητικους μου ρεμβασμούς:

— Τι κυττᾶς ἐκεῖ, ρέ;

Ἦταν ὁ ἄντρας ποὺ κοιμόταν δίπλα ἀπὸ τὴν κυρία.

— Τὸ φεγγάρι! ἀπαντῶ.

— Ποιὸ φεγγάρι, ρέ; Τὸ φεγγάρι εἶναι ψηλά.

— Μπά; Δεν τὸ πρόσεξα. Εἶμαι μόψη, ξέρετε.

Στὸ μεταξὺ ἐχει τραβηξει τὸ σεντόνι κι' ἐχει ρίξει τὴν αὐλαια στὸ ἐκπαγλο θεαμα. Μ' αὐτὸ τὸ τραβηγμα τοῦ σεντονιοῦ, ἡ κυρια ξυπνάει λίγο τρομαγμένη.

— Τί εἶναι, Χαρίλαε;

— Αὐτος ὁ βλακας ἐκεῖ πάνω ἐχει στηθῆ καὶ κυττάει. Τί κυττᾶς, ρέ;

— Εἶπαμε, κύριε, Το φεγγάρι.

— Ἄε στὸ διάολο τώρα. Καὶ ἄκου δῶ. Ἂ σὲ ξαναδῶ ἐκει, θὰ σὲ πυροβολήσω. Κανάγια!

Ἀποσυρθηκα, γιὰ νὰ προλάβω τὸν πυροβολισμό. Καὶ ἡ παράστασι ἔλαβε τέλος. Ἕνα τέλος βαναυσο, ποὺ φανερωνε ἔλλειψι πολιτισμοῦ ἐκ μέρους ἐκείνου τοῦ θηρίου. Καὶ ὄχι τίποτ' ἀλλο, ἀλλὰ ποὺ νὰ τολμήσω νὰ προβαλω ἀλλη νύχτα στὸ προνομιοῦχο ἐκεῖνο θεωρειο.

Τέλος πάντων, αὐτὸ ἤτανε. Ἂς ξαναϊδοῦμε, λοιπόν, τὸν Ὑμηττο καὶ ἂς πλαγιάσουμε. Καθως ἀνάβω το τελευταῖο τσιγαρο, ἀκούω κάτι φωνες, ὄχι δυνατὲς βέβαια, ἀλλὰ κάπως νευρικές. Ἐρχονται απο μιὰν ἀλλη ταράτσα, που δὲν εἶχο ἀντιληφθῆ τὴν ὕπαρξί της. Αὐτὴ βρισκεται λίγο πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τὴ δική μου — εἶναι ἕνα κομματι ταράτσας, τὸ ὑπολοιπο κόβεται ἀπὸ ἕνα τοιχωμα. Προκειται γιὰ δύο φωνές, μιὰ ἀντρικὴ καὶ μιὰ γυναικεια. Ἂς ἀκούσουμε τι λένε. Ὄχι, δὲν εἶμαι καθόλου περιεργος, ἀλλὰ πάλι ἀμα ἀκούσ ἕνα ἀντρογυνο νὰ κουζουντιάζη νομίζοντας πὼς εἶναι μονάχο του, τι θὰ κάνης; Αὐτὸ ἐχεις, θὲς δὲ θὲς θ' ἀκούσης. Κι' ἂν δὲν ἀκούς κολὰ τὰ φέρνεις πιὸ κοντά, γιὰ νὰ μὴ σοῦ ξεφύγη κουβέντα.

χαμένος ὁ Λεωνίδας, ἕνα ταραχοποιὸ στοιχεῖο τῆς γειτονιᾶς, ποὺ κάνει ἐπεισόδια καὶ δὲν τοῦ μιλάει κανείς. Ἕνας ἄντρας τετράγωνος, μὲ κάτι πλάτες σὰν ποδοσφαιρικὸ γήπεδο, ἔχει κάνει καὶ παλαιστής. Σ' αὐτὸ βασίζεται κι' ἔχει πάρει τέτοιο θράσος... καὶ προκαλεῖ τὴν κοινωνία. Σ' αὐτὸ τὸ ταπεινὸ ἐπίπεδο δὲν εἶμαι ἁρμόδιος νὰ τὸν ἀντιμετωπίσω. Καλύτερα νὰ μεταχειρισθῶ διπλωματικὰ μέσα, στὰ ὁποῖα διαπρέπω. Αὔριο τὸ βράδυ θὰ τοσοβεστήσω ἕνα πυκνὸ δίχτυ ἁπάνω ἀπὸ τὸ στρῶμα μου καὶ ἂς πετάη κουκούτσια, ἂν δὲ βαρυέται. Τώρα ἂς ξανακοιμηθοῦμε.

★

Μόλις κάνω νὰ κλείσω τὰ μάτια μου, ἀκούω ἕνα ὑποπτο σύρσιμο στὴν ταράτσα μου. Ὁ φόβος μὲ ὑποχρεώνει ν' ἀνοίξω μόνο τὸ ἕνα μάτι. Κάποιος τύπος ἔχει σκαφαλώσει στὸ πρεβάζι τῆς ταράτσας μου σὰν κλέφτης, πηδάει καὶ κατευθύνεται μὲ σιγυνὰ βήματα πρὸς τὴ δεξιὰ πλευρά. Σηκώνομαι.

— Ποιός εἶσαι σύ; βρίσκω τὸ θάρρος νὰ τοῦ πῶ.

—"Ενας γείτονας! μοῦ ἀπαντᾶ, πιὸ φοβισμένος ἀπὸ μένα

— Καὶ τί θέλεις στὴν ταράτσα μου;

— Νὰ περάσω στὴν ἀπέναντι, ἀπὸ κει. Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, δὲν ἤξερα ὅτι κατοικεῖται ἀπόψε ἡ ταράτσα Τὶς ἄλλες νύχτες ἤτανε ἔρημη.

—"Ωστε περνᾶτε ταχτικὰ ἀπὸ δῶ; Χωμολέπαμε.

— Ναί, πότε - πότε...

"Εσκιψε στ' αὐτί μου καὶ μοῦ ψιθύρισε: «"Ἐχω ἕνα ραντεβουδάκι μὲ τὴν ταράτσα ἐκείνη. Πρόκειται νὰ συζητήσουμε γιὰ κάποια οἰκογενειακὰ ζητήματα». Καὶ μοῦδειξε τὴν ταράτσα ἐκείνη, ὅπου εἶχε διεξαχθῆ ἡ ταρατσομουρμοῦρα.

— Καταλάβατε;

Μάλιστα, εἶχα καταλάβει. "Οχι μόνο τὸ λόγο τῆς συναντήσεως, ἀλλὰ καὶ τὸ λόγο τῆς ταρατσομουρμούρας, ποὺ ἀνάγκασε τὸν ταλαιπωρο ἐκεῖνο ἄνθρωπο ν' ἀφπάξη τὸ μαξιλάρι του καὶ νὰ κατέβη νὰ βρῆ τὴν ἡσυχία του στὸ δωμάτιό του.

— Πᾶστε, κύριε!

Ὁ γείτονικὸς ἐκεῖνος γέρος ἀλαφροπήδησε καὶ χάθηκε στὴ ταράτσα.

★

Τώρα ἂς ξαναπέσουμε νὰ κοιμηθοῦμε, εἶναι τοεις ἡ ὥρα. Δὲν ἀργεῖ νὰ μὲ πάρη ὁ ὕπνος. "Ομως μέσα στὸν ὕπνο μου, βλέπω ἕνα ποσάζενο ὄνειρο. Πῶς τάχα, λέει, βρίσκομαι σ' ἕνα δάσος ποὺ ἔχει πάσει φωτιά, καὶ οἱ φλόγες μὲ περικυκλώνουν. Αἰσθάνομαι δὲ μιὰ δυσ τη θερμότητα ἰδίως στὰ πόδια καὶ σὲ λίγο ἕνα κάψιμο. Ξυπνάω. Καὶ βλέπω μὲ τρόμο πῶς τὸ σεντόνι μου ἔχει πιάσει φωτιὰ καὶ καπνίζει.

— Φωτιά! Φωτιά! φωνάζω.

Καὶ ξεπηδοῦν τρομαγμένοι ἄνθρωποι μὲ πυτζάμες καὶ νυχτικὰ σὰν φαντάσματα ἀπὸ τὶς διπλανὲς ταράτσες κι' ἔρχονται καὶ μερικοὶ στὴ δική μου. Ναί, δὲν φώναξα ἄδικα, ὑπάρχει μιὰ ἐστία πυρκαϊᾶς στὴ στρωμνή μου, ποὺ βγάζει καπνό.

—'Απὸ τσιγάρο εἶναι! λέει ἕνας. Νὰ καὶ τὸ ἀποτσίγαρο!

— Δὲν καπνίζουν, κύριε, ὅταν κοιμοῦνται! μοῦ παρατηρεῖ δεύτερος.

— Δὲν ἐκάπνιζα, κύριε, ἀπαντῶ. Οὐδέποτε καπνίζω ξαπλωμένος.

— Τότε ἀπὸ ποῦ ἦρθε τὸ ἀναμένο τσιγάρο;

Τὴν ἴδια στιγμὴ ἔρχεται καὶ μιὰ δόσι νεροῦ ἀπὸ τὴν ψηλὴ ταράτσα.

—'Απὸ κει, λέω!

"Εγινε σιωπή.

— Εἶναι οὐρὰ τὸ κάθαρμα, ὁ Λεωνίδας, λέει ἕνας κύριος μὲ μισὴ πυτζάμα. Πρέπει νὰ ζητήσουμε προστασία ἀπὸ τὴν ἀστυνομία.

— Ζητῆστε σεῖς, τοὺς λέω. "Οσο γιὰ μένα, ποτὲ δὲν θὰ πατήσω τὴ στρωμνή μου καὶ σᾶς καληνυχτίζω.

★

Καὶ κατέβηκα στὸ ὡραῖο μου κρεβατάκι. Κουφόβρασι, ἑκατὸ φορές. Ἀλλὰ τουλάχιστον οὔτε ροβακινοκούκουτσι ἔγω, οὔτε παρεζηγήσεις μὲ τοὺς διπλανούς, οὔτε νυκτερινοὺς διαστάσεις, οὔτε πυρκαϊὲς καὶ καταβρέγματα.

— Λοιπόν, πῶς πᾶνε ἡ χτεσινὴ νύχτα μὲ σωτάει ὁ 'Απόστολος.

— Πολὺ ὡραία, τοῦ λέω καὶ τοῦ δείχνω τὸ μάτι μου, ποὺ εἶναι πρησμένο ἀπὸ τὸ κουκούτσι.

Αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη νύχτα ὕπνου στὴν ταράτσα μου. Καὶ ἡ τελευταία βέβαια. "Οσο γιὰ τὸ Λεωνίδα, ὅταν τὸν ἀντιλαμβάνωμαι στὸ δρόμο, κάνω πῶς δὲν τὸν βλέπω. Θὰ καταλάβη ἄρα γε τὴν περιφρόνησί μου;

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

Θεατρικά

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Πικάντικο ρεπορτὰζ

ΚΑΠΩΣ πρόωρα ἄρχισαν οἱ ζυμώσεις γιὰ τὴ χειμερινὴ θεατρικὴ σαιζόν.

"Ετσι, γιὰ τὸ μοναδικὸ μουσικὸ θέατρο τοῦ χειμῶνα, τὸ «Ἀκροπόλ», φέρεται ὡς ὑποψήφιος θιασάρχης ὁ Νίκος Σταυρίδης.

✪ Οἱ παραστάσεις τῆς «Νόρμας» τοῦ Μπελίνι, μὲ τὴν Μαρία Κάλλας στὴν Ἐπίδαυρο, προβλέπεται ὅτι θὰ ἀποτελέσουν, καλλιτεχνικὸ καὶ κοσμικὸ γεγονός.

'Η κορυφαία ὑψίφωνος ποὺ θεωρεῖται ὡς ἡ μοναδικὴ ἐρμηνεύτρια τῆς «Νόρμας» σὲ ὅλο τὸν κόσμο, θὰ βρίσκεται στὴν 'Αθήνα τὸ πρῶτο δεκαπενθήμερο τοῦ Αὐγούστου, μαζὶ μὲ τὸν διάσημο μαέστρο Σεμπαστιάνι, γιὰ τὶς δοκιμὲς τοῦ ἔργου.

Στὸ μεταξύ, ἡ ζήτησι τῶν εἰσιτηρίων, γιὰ τὶς τρεῖς παραστάσεις τῆς «Νόρμας», ἔχουν κινήσει τὸ ἐνδιαφέρον πολλῶν ξένων, ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἡ δὲ ζήτησι τῶν εἰσιτηρίων εἶναι πρωτοφανής. Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι ἡ «Νόρμα» θεωρεῖται ὡς ἡ δυσκολώτερη ὄπερα καὶ γι' αὐτὸ παίζεται σπάνια.

✪ 'Η κ. Κατερίνα γιόρτασε τὴν ἐπιτυχία τῆς ἰταλικῆς κωμῳδίας, «Τριάντα δευτερόλεπτα ἔρωτας», ποὺ ἔργεται ἐπὶ κεφαλῆς ὅλων τῶν φετεινῶν ἔργων πρόζας, μὲ ἕνα καλλιτεχνικὸ πάρτυ, ποὺ δόθηκε στὸν κῆπο τοῦ θεάτρου τῆς πλατείας Κυριακοῦ.

'Εκτὸς ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ θιάσου, ἔλαβαν μέρος καὶ πολλοὶ προσκεκλημένοι, τὸ δὲ γλέντι, μὲ ἑλληνικοὺς χορούς κράτησε ὡς τὶς πρωϊνὲς ὧρες.

✪ Στὴν 'Αθήνα βρίσκεται γιὰ λίγες μέρες,ὁ δημοφίλης τραγουδιστὴς Τζίμης Μακούλης.

'Ο Μακούλης ποὺ θριαμβεύει ἐπὶ τρία χρόνια στὴ Γερμανία καὶ ποὺ βρίσκεται σήμερα στὴν πρώτη σειρὰ τῶν καλλιτέρων τραγουδιστῶν τῆς Εὐρώπης, ἔρχεται τώρα ἀπὸ τὴ Ρουμανία, ὅπου ἔδωσε 20 ρεσιτὰλ μὲ ἐγγλέζη ἐπιτυχία.

'Εκτὸς ἀπὸ τὸ τραγούδι ὁ Μακούλης σπιεύωσε ἀξιόλογη ἐπιτυχία καὶ ὡς ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου. "Επαιξε ἤδη σὲ δυὸ ταινίες, τώρα δὲ ποόκειται νὰ λάβη μέρος καὶ σὲ τρεῖς νέες. Σὲ μιὰ μάλιστα ἀπ' αὐτὲς θὰ τραγουδήση ἑλληνικὰ τὸ γνωστὸ παληὸ τραγουδάκι «Μάρω, Μάρω, μιὰ φορὰ εἶν' τὰ νειᾶτα».

Τέλος, ὁ Μακούλης εἶναι ὁ πρῶτος "Ελληνας τραγουδιστὴς, ποὺ ποόκειται νὰ μεταβῆ τὸ χειμῶνα γιὰ σειρὰ ἐμφανίσεων στὴ Μόσχα.

'Η Γοργὼ Χρέλια

'Ο Παντελὴς Τιτάκης

✪ Τὸ μοναδικὸ στὸ εἶδος του ἑλληνικὸ χορευτικὸ ζευγάρι, 'Αλέκος Μπάλασας καὶ Βέρα "Ελλεν, ὕστερα ἀπὸ σειρὰ ἐπιτυχῶν ἐμφανίσεων στὸ Σικάγο καὶ τὴ Νέα 'Υόρκη, γύρισε πάλι στὸ Παρίσι, ὅπου θὰ κάνη τὴν ἐπανεμφάνισί του στὸ «Λίντο».

'Ο Μπάλασας καὶ ἡ Βέρα "Ελλεν, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ «πλαστικά», ποὺ τοὺς ἐπέβαλαν γιὰ πολὺν καιρὸ στὴν ἀγαπημένη τους ἀτραξιόν, θὰ παρουσιάσουν στὸ «Λίντο», γιὰ πρώτη φορὰ καὶ ἕνα μάγκινο γκὶνεο πάνω στὴ γνωστὴ μελωδία τοῦ Χατζιδάκη «Τὰ παιδιὰ τοῦ Πειραιᾶ».

✪ 'Ο Χατζιδάκης ἔγραψε δυὸ νέο τραγούδια, τὰ «Γίνε πουλὶ» καὶ «Γιὰ σένα ἀγάπη μου», ποὺ θὰ ἀκουστοῦν σὲ μιὰ νέα ἑλληνικὴ ταινία.

✪ Σὲ μιὰ ἄλλη ἑλληνικὴ ταινία, ὁ Γιάννης Φλερὸ ἑτοιμάζει ἕνα πρωτότυπο χορευτικό, τὴ λειτουργία ἑνὸς μηγανικοῦ συγκροτήματος, στὸ ὁποῖο, ἡ Λίντα "Αλμα θὰ ἐμφανίζεται ὡς... τουρμπίνα!

✪ 'Η Νινὴ Ζαχᾶ ὕστερα ἀπὸ ἑνὸς ἔτους παραμονὴ στὴν 'Αμερική, ἐπιστρέφει τώρα στὴ Γερμανία.

'Η διαλεχτὴ τραγουδίστρια τραγουδάει, ὅπως καὶ ὁ Μακούλης, σὲ 6 γλῶσσες, ὑπέγραψε συμβόλαιο μὲ μιὰ γερμανικὴ ἑταιρεία δίσκων καὶ ἠχογράφησε ἤδη τὰ πρῶτα τρία τραγούδια στὴ γερμανική.

✪ Μετὰ τὸ «Λαϊκὸ Θέατρο» καὶ τὸ θέατρο «Βέμπο», θὰ παρουσιάση στὸ εἶδος τοῦ "Πατούγα» μιὰ ἑλληνικὴ ἠθογραφία τῶν κ.κ. Τραϊζόγου καὶ Φωτιάδη μὲ τὸν τίτλο «Φουρτοῦνες καὶ μπουνάτσες», ὅπου κατὰ τὴ διάρκεια ἑνὸς λαϊκοῦ πανηγυρισμοῦ, θὰ παρουσιάζεται ἐπὶ σκηνῆς ἕνα μεγάλο ἑλληνικὸ μπαλέτο.

✪ 'Επίσης, στὸ «Περροκὲ» πρόκειται νὰ ἐμφανιστῆ, ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες ἕνα ἀξιόλογο γαλλικὸ μπαλέτο.

✪ Στὸ ἔργο τοῦ θεάτρου «Σαμαρτζῆ» «Δέκα μέρες στὸ Παρίσι», σημειώνει πολλὴ ἐπιτυχία, μία νέα ἠθοποιὸς τῆς πρόζας, δεκαοχτὼ ἐτῶν, ἡ Γοργὼ Χρέλια.

'Η νέα καλλιτέχνις δὲν ἔγει τελειώσει καμιὰ δραματικὴ σχολή, ἤπιε ὅμως ἄριστα ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος, γιατὶ θεωρήθηκε ἐξαιρετικὸ ταλέντο.

✪ "Ενας "Ελληνας τραγουδιστής, ὁ Παντελὴς Τιτάκης, τῆς ὀργήστρας Ρουγκατᾶ, ἠχογράφησε σὲ δίσκους ἰταλικὰ τραγούδια, ποὺ σημειώνουν μεγάλη ἐπιτυχία.

✪ Σὲ μιὰ μεγάλη γιορτή, ποὺ ἑτοιμάζεται γιὰ τὸν Σεπτέμβριο στὸ σ"Αλσος» τοῦ Παΐλιου τοῦ "Αρεως, θὰ ἀκουστοῦν, μὲ μεγάλη ὀργήστρα τὰ τραγούδια, ποὺ ἀπερρίφθησαν κατὰ τὴν ἀγωγὴ ἐπιλογὴ τοῦ Φεστιβὰλ τῆς Ραδιοφωνίας.

✪ 'Η Θέσπις-Φίλμ, γυρίζει μιὰ μουσικὴ κωμῳδία μὲ τὸν τίτλο «Οἱ 900 τῆς Μασίνας». Παόκειται γιὰ μιὰ παλιὰ θεατρικὴ κωμῳδία τοῦ κ. Π. Καγιᾶ «Τοπικὸς παράνομος σὲ κινηματογραφικὴ προσαρμογὴ τῶν κ.κ. Σαντᾶ καὶ Δούκα μὲ πρωταγωνιστρια τὴν Γκέλυ Μαυροπούλου. Τὴ μουσικὴ τοῦ νέου φίλμ ἔγραψε ὁ γνωστὸς μουσικοσυνθέτης κ. 'Αλέκος Σπάθης.

Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

ΜΑΘΕΤΕ νὰ ψωνίζετε

'Η καλὴ συμπεριφορὰ τοῦ πελάτη καὶ τοῦ ὑπαλλήλου

ΞΕΡΕΤΕ πῶς πρέπει νὰ ψωνίζετε; Μὴ διαστῆτε ν' ἀπαντήσετε «ναί», πρὶν διαβάσετε τὶς παρακάτω συμβουλὲς ποὺ σᾶς δίνουμε καὶ ποὺ ἀφοροῦν τὴν καλὴ συμπεριφορὰ τοῦ πελάτη. Ἰδίως δὲ τῆς πελάτισσας.

Εἶναι περιττὸ νὰ μπαίνη ὁλόκληρη συντροφιὰ σ' ἕνα κατάστημα, γιὰ ν' ἀγοράση ἕνας ἀπ' ὅλους μιὰ ὁραγμὴ καρφίτσες...

Πρὶν μπῆτε στὸ κατάστημα, πρέπει νὰ ξέρετε καλὰ τί πρόκειται ν' ἀγοράσετε. 'Η καλλίτερη ἰδιότης ἐκείνου ποὺ ψωνίζει, εἶναι ἡ ἀποφασιστικότης.

Χαιρετᾶτε μὲ εὐγένεια τὸν καταστηματάρχη ἢ τὸν ὑπάλληλο ποὺ θὰ σᾶς ὑποδεχθῆ, καὶ πέστε του καθαρὰ τί γρειάζεσθε. Προσπαθῆστε νὰ κάνετε γρήγορα τὴν ἐκλογή σας, γιὰ νὰ μὴν ἐξαντλήσετε τὴν ὑπομονὴ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἄλλων πελατῶν ποὺ περιμένουν τὴ σειρά τους.

Μὴ ζητᾶτε νὰ μετατοπίσετε ὅλα τὰ πράγματα, ἀκόμα κι' αὐτὰ ποὺ βρίσκονται στὶς πιὸ ἀπρόσιτες γωνιές, ἂν δὲν ὑπάρχη ἀπόλυτη ἀνάγκη. Στὴν περίπτωσι π.χ. ποὺ σκοπεύετε ν' ἀγοράσετε ἕνα βελάκι, δὲν εἶναι σωστὸ κ.' εὐγενικὸ νὰ δοκιμάζετε ὅλα τὰ καπέλα... γιὰ νὰ μὴν ψωνίσετε τελικὰ οὔτε τὸ θέλο!

"Αν δὲ βρῆτε ὅ,τι ἐπιθυμεῖτε, μὴ δείχνετε περιφρόνησι γιὰ τὴν ποιότητα τῶν ἄλλων πραγμάτων ποὺ ὑπάρχουν στὸ κατάστημα Μὴ τὰ γαρακτηρίζετε "ἄσχημα» ἢ «ἄγοστα». Μπορεῖτε νὰ πῆτε ἁπλῶς: «Δὲν εἶναι τοῦ γούστου μου. "Ηθελα κάτι ἀλλοιώτικο...»

Δὲν εἶσαστε ὑποχρεωμένη, θέβαια, νὰ ψωνίσετε ὁπωσδήποτε, ὅταν δὲν ὑπάρχη στὸ κατάστημα ἐκεῖνο ποὺ ζητᾶτε. Πρέπει ὅμως νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε αὐτὸ ἐγκαίρως. Γιατί, ἂν μείνετε μιὰ ὁλόκληρη ὥρα γιὰ ἕνα κατάστημα καὶ ἀναστατώσετε τὸ κάθε τι, ἔγετε ὑποχρέωσι ὕστερα ν' ἀποζημιώσετε κάπως τὸν καταστηματάργη καὶ τοὺς ὑπαλλήλους γιὰ τὴν ὥρα ποὺ γάσανε καὶ γιὰ τοὺς κόπους ποὺ καταβάλανε γιὰ νὰ σᾶς περιποιηθοῦνε.

Μὴ ζητᾶτε νὰ πάρετε τὴ σειρὰ ἐκείνων ποὺ προηγοῦνται ἀπὸ σᾶς, μὲ τὸ δικαιολογητικὸ ὅτι «βιάζεσθε». Μήπως κι' οἱ ἄλλοι εἶναι... γασομέρηδες;

Μιλᾶτε μὲ γαμηλὴ φωνή. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ διακηρύξετε σ' ὅλο τὸν κόσμο τί πρόκειται νὰ ψωνίσετε. Οὔτε κι' ἐνδιαφέρεται ἄλλωστε κανεὶς γι' αὐτὴ τὴν ἀτομική σας ἀπόθεσι...

Μὴ ζητᾶτε ἐπίμονα νὰ σᾶς κάνουν ἐκπτώσεις. Τὸ παζάρεμα δὲ δείγνει εὐγένεια καὶ λεπτότητα. "Αν βρίσκετε πολὺ ἀκριθὸ τὸ ἐμπόρευμα ποὺ διαλέξατε, πέστε καθαρὰ στὸν ὑπάλληλο ὅτι θέλατε νὰ ξοδέψετε λιγώτερα.

'Η φράσι «Θὰ ξαναπεράσω» γρησιμοποιεῖται τόσο πολὺ σὰν πρόφασι, ὥστε εἶναι προτιμώτερο νὰ μὴ τὴν μετατρέπετε καὶ σεῖς. "Οταν δὲ θέλετε, μὴν ψωνίζετε. Χαιρετῆστε, ζητῆστε συγγώρωση καὶ φύγετε. Τίποτ' ἄλλο...

Μὴν ἀγγίζετε ὅλα τὰ πράγματα. Μὴ ζητᾶτε οἰκονομικὲς διευκολύνσεις, γιὰ νὰ μὴν ἀντιμετωπίσετε δυσάρεστες ἀσγήσεις — ἐκτὸς ἂν τὸ κατάστημα πουλᾶη γενικὰ μὲ δόσεις.

"Αν ἀρπάξατε πῶς μπορεῖ ν' ἀναγκαστῆτε ν' ἀλλάξετε αὐτὸ ποὺ ἀγοράσατε, κάνετε ἀπὸ πρὶν τὴ σγετικὴ συμφωνία μὲ τὸν καταστηματάργη ἢ τὸν ἐκπρόσωπό του, ὥστε νὰ μὴν ἔγετε ὕστερα ἄπρεπες κι' ἐνογλητικὲς λογομαγίες.

'Ο ὑπάλληλος δὲν πρέπει νὰ ἐπιμένη μέγρι φοτικότητος, γιὰ νὰ πείση τὸν πελάτη νὰ ψωνίση. 'Οφείλει ἐξ ἄλλου νὰ τοῦ ἀφίση ἐλευθερία ἐκλογῆς καὶ νὰ μὴ τοῦ δίνη συμβουλές, ἂν δὲν τοῦ τὶς ζητήση ἐκεῖνος. Πρέπει νὰ φέρεται φιλοφρονητικά... ἀκόμα κι' ὅταν θὰ ἐπιθυμοῦσε πολὺ νὰ πνίξη ἕναν ἀνυπόφορο πελάτη!

"Εγει ὑποχρέωσι, ἀπὸ ἐπαγγελματικὸ καθῆκον καὶ ἀπὸ εὐγένεια, νὰ συμπορεύεται μὲ τὶς ἐπιθυμίες τῶν πελατῶν μὲ τὸ γαμόγελο στὰ γείλη, δείγνοντας μὲ τὸν τρόπο του πῶς ἤρθε στὸν κόσμο... μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ τοὺς εὐγαριστήση!

'Απ' τὸ ἄλλο μέρος, ὁ πελάτης ἂς φέγη τὸν ἑαυτό του στὴ θέσι τοῦ ὑπαλλήλου, γιὰ νὰ βλέπη ἂν θὰ μποροῦσε τότε νὰ ὑποφέση τὶς ἀπαιτήσεις του καὶ τὴ συμπεριφορά του.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ

Δίπλενο πιρόταφος

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

'Ο Πετρίτης πηγαίνει μὲ τὴ Στέλλα σ' ἕνα φίλο του ἐργοστασιάρχη στὸ Σκαραμαγκᾶ, γιὰ νὰ ζητήση μιὰ δουλειά, γιὰ τὴν ἀδελφή της. Κατὰ τὴ διαδρομή τους, τῆς κάνει ἕνα σωρὸ φιλοφρονήματα, ποὺ σαστίζουν κυριολεκτικὰ τὴ Στέλλα. Στὸ ἐργοστάσιο δὲν βρίσκουν τὸ φίλο του καὶ ὁ Πετρίτης παρασύρει τὴ Στέλλα σ' ἕνα παραλιακὸ κέντρο, ὅπου τὴ μεθάει συμπολεκτικὰ μὲ τὰ λόγια του καὶ τὸ κρασί. "Επειτα ἀπὸ τρεῖς ὧρες ξαναγυρίζουν στὸ ἐργοστάσιο, ὅπου ὁ φίλος τοῦ Πετρίτη δὲν δίνει καμμιὰ θετικὴ ἀπάντησι γιὰ τὴ δουλειά. 'Ο Πετρίτης ὅμως εἶναι αἰσιόδοξος καὶ ἀφοῦ κάνει τῆς Στέλλας κανονικὴ ἐρωτικὴ ἐξομολόγησι, τῆς δίνει ραντεβοῦ γιὰ μεθαύριο, γιὰ νὰ ξαναπᾶνε στὸ ἐργοστάσιο. 'Αλλὰ κι' αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ ἀπάντησι εἶναι ἀόριστη. 'Ο Πετρίτης τότε προτείνει στὴ Στέλλα νὰ τὴν πάρη στὴ δουλειά του, γιὰ νὰ τοῦ κάνη διαφημίσεις. 'Ο Νέμης φαίνεται ἐνθουσιασμένος, λέγοντας στὴ Στέλλα ὅτι ὁ Πετρίτης θὰ εἶναι γι' αὐτὴν ἐσωτερικὸς σύμβουλος. Τῆς Στέλλας ὅμως δὲν τῆς ἀρέσει νὰ πηγαίνη τὸ βράδυ στὸ γραφεῖο τοῦ Πετρίτη, ὅπως τῆς προτείνει ἐκείνος. Τὸ τόσο τοῦ ἑτοιμάζει ἕνα σκέδιο καὶ τοῦ τὸ πηγαίνει. 'Εκεῖνος τὸ βρίσκει ἀριστούργημα!

9ον

— Εἶσαι ταλέντο σπουδαῖο, φώναξε μ' ἐνθουσιασμὸ ὁ Πετρίτης. Δὲν στόχουν πῆ οἱ καθηγηταί σου:

— Μοῦ λένε πὼς ἔγω κλίσι...

— Τί κλίσι; 'Εσὺ εἶσαι σπουδαία.

— Εἶναι καλό;

— Καλό; 'Αφοῦ σοῦ λέω ἀριστούργημα;

— Δηλαδή, τὸ παίρνεις;

— Τὸ ἁρπάζω, ὄχι τὸ παίρνω. Καὶ θὰ πάσης συγχρόνως σήμερα τὴν ἀμοιβή σου γι' αὐτὸ καὶ γι' ἄλλη μιὰ παραγγελία.

Σθέλτος, κομψός, ἄνοιξε τὸ γοηματοκιθώτιό του, ἔβγαλε μερικὰ γρήματα καὶ τῆς τὰθωσε. 'Η Στέλλα τὸν κύτταξε ἐκστατική.

— Τόσα πολλά;

— Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρχή. τῆς εἶπε γελαστός.

Τὸ μυαλό της ζαλίστηκε. Δὲν ἤθελε νὰ τὸ πιστέψη.

— Μὰ... γιὰ τοῦτο μόνο τὸ σγέδιο:

— Μπορεῖ ἐσὺ νὰ μὴ κοπίασες νὰ τὸ φτιάξης, ἐμένα ὅμως μπορεῖ νὰ μοῦ φέρη πολλὰ κέρδη. Γι' αὐτό... ἐνγοια σου, ξέρω τί κάνω δὲν πρόκειται νὰ ζημιωθῶ.

Κάθησε ἔπειτα στὸ γραφεῖο του καὶ τῆς μίλησε γιὰ κάτι ἄλλες μακέτες. 'Η Στέλλα ἐνθουσιαζόταν μὲ τὶς ἰδέες του τοὖλεγε κι' αὐτὴ τὶς δικές της. Στὸ τέλος. αὐτὸς σηκώθηκε καὶ μὲ ὕφος πατοικὸ τὴν ἀγκάλιασε γιὰ μιὰ στιγμή.

— Εἶμαι τόσο εὐτυχισμένος ποὺ σὲ βρῆκα! Θὰ συνεργαστοῦμε περίφημα.

Πρὶν προφτάση ν' ἀνησυχήση, ἔφυγε κιόλας ἀπὸ κοντά της, κι' ἄναψε τσιγάρο.

—Λοιπόν, τῆς εἶπε εὔθυμα. Τί κάνουμε ἀπόψε; Πῶς θέλεις νὰ γιορτάσουμε τὰ πρῶτα σου κέρδη;

— Θὰ πάω σπίτι, ἀποκρίθηκε γρήγορα ἡ μικρή.

— Οὔφ... τόσο πεζά; Δὲ θέλεις νὰ κάνουμε μιὰ βολτίτσα. νὰ σὲ κεράσω κάτι;

— 'Αποκλείεται, τοῦ ἀποκρίθηκε κοφτά.

Γέλασε αὐτός.

— Εἶσαι ἀμίμητη μὲ τὸ αὐστηρό σου ὕφος. Καλά, δὲν ἐπιμένω. Πρέπει νὰ γνωριστοῦμε λιγάκι ἀκόμα.

— Γιὰ τὴ Θάλεια τί ἔγινε; ρώτησε ἡ Στέλλα ἀνήσυχη.

— 'Α. ναί, ἔκανε αὐτὸς ξέγνοια στα. Αὔριο θὰ δώση τὴν ἀπάντησι ὁ Δέλλας. Εἶπε νὰ πάμε ἐκεῖ αὔριο τ' ἀπογευματάκι, νὰ μιλήσουμε. Λοιπόν. φέρε μου κατὰ τὶς πέντε τὸ καινούργιο σχέδιο. καὶ θὰ πᾶμε ὕστερα νὰ τὸ τελειώσουνε κι' αὐτὸ τὸ ζήτημα.

Τοὔδωσε ἡ Στέλλα τὸ χέρι.

— "Οχι. δά, γέλασε αὐτός. Θὰ φύγουμε μαζί. Θὰ σὲ πετάξω ἴσαμε τὸ σπίτι σου. Γιατί νὰ πὰς μὲ τὸ λεωφορεῖο, μιὰ καὶ θ' ἀνεβῶ κι' ἐγὼ στὴν 'Αθήνα;

Στὴ διαδρομὴ τῆς φέρθηκε ἄψογα. Κι' ἐνῶ στὴν ἀρχὴ ἐνοιωθε κάποια ἀνησυχία ἡ κοπέλλα ποὺ βρισκόταν νύχτα μ' ἕναν ἄντρα στὸ αὐτοκίνητο. λίγο-λίγο ἀφινόταν στὴ χαρά της μονάγα.

Διπλὴ, τριπλὴ χαρά. 'Αφ' ἑνὸς γιὰ τὸ οἰκονομικὸ ζήτημα. ἀφ' ἑτέρου γιὰ τὸ καλλιτεγνικό. Ναί, τῆς ἐργόταν νὰ ξεφωνίση ἀπὸ ἐνθουσιασμό. ποὺ τοῦ ἄρεσε τόσο ἡ ἐργασία της. Εἶγε τὴν ἐντύπωσι πὼς εἶγε κατακτήσει τὸν κόσμο. "Ισως νὰ συντελοῦσε σ' αὐτὸ κι' ἡ εὐγαρίστησι ποὺ ἔνοιωθε νὰ βρίσκεται στὴν ἀναπαυτικὴ κούρσα. Θυμόταν τὰ λόγια τῆς Ρίκας:

— Γίνεσαι ἄλλος ἄνθρωπος, ὅταν ξαπλώνεσαι μ' ὅλη σου τὴ μεγαλοπρέπεια στὴν κούρσα. Φεύγεις ὁλότελα ἀπὸ τὸν ἑαυτό σου!

Δίπλα της, ὁ Φάνης ὁδηγοῦσε μὲ ὅλη του τὴν ἄνεσι καὶ κάθε τόσο τῆς πετοῦσε κανένα γλυκὸ λογάκι, εὐγενικὸ ὅμως καὶ διακριτικό.

Τὴν ἄφησε κοντὰ στὸ σπίτι της. κατόπιν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο τῆς ἄνοιξε τὴν πόρτα, λὲς κι' ἦταν καμμιὰ πριγκηπέσσα, καὶ τῆς ἔσφιξε τὸ γέρι θερμά:

— Καληνύχτα, γλυκό μου κοριτσάκι! Μοῦδωσες πολλὴ γαρὰ ἀπόψε...

'Ανέβηκε τὶς σκάλες τοῦ σπιτιοῦ της πετώντας. 'Αργότερα. στὸ κρεβάτι της, κατάλαβε πὼς δὲν ἀποτάνω μονάγα γιὰ τὴν ἐπιτυχία της καὶ γιὰ τὰ πρῶτα της κέρδη, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ ἄψογο φέρσιμό του.

— Εἶναι κύριος. φαίνεται. τῆς εἶπε ἡ Θάλεια καθὼς τὰ συζήσινα.

— Δὲν ἔγει φαίνεται πονηριά. εἶπε ἡ Θάλεια.

— Εἶναι εὐτυχισμένη ἀδερφούλα μου. Δὲ βλέπω τὴν ὥρα νὰ τὸ μαστυρήσω καὶ στὴ μαμὰ καὶ στὸ πατέρα καὶ νὰ τοὺς δώσω τὰ κέρδη...

— "Ασε νὰ τακτοποιηθῆ καὶ τὸ δικό μου τὸ ζήτημα, εἶπε ἡ Θάλεια.

ΟΛΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ

Μετὰ τρεῖς ἡμέρες, ἡ Στέλλα νόμιζε ὅτι ζοῦσε κάποιο ἀπίθανο ὄνειρο. "Ολα εἶγαν τακτοποιηθῆ περίφημα 'Η Θάλεια εἶγε πιάσει κιόλας δουλειά. Τὸ γραφεῖο τοῦ Δέλλα. στὸν Πειραιά, ἦταν ἕνα μικρό, ταπεινὸ γραφειάκι, κι' ἡ μόνη ἐργασία τῆς Θάλειας θὰ ἦταν νὰ κάθεται ἐκεῖ πέντε - ἑξη ὧρες τὴν ἡμέρα καὶ ν' ἀπαντᾶη στὸ τηλέφωνο. Τῆς ἔδωσε μειρὲς ὁδηγίες ὁ Δέλλας τί ἔπρεπε νὰ λέη. 'Ο μισθὸς ἦταν μικρός, ἀλλά, ὁ Πετρίτης τῆς ἐξήγησε, ὅτι αὐτὸ ἦταν μόνον ἡ ἀρχή, ὅτι ὁ Δέλλας θ' ἀνοιγε ἄλλο γραφεῖο, σπουδαῖο, μετὰ δυὸ - τρεῖς μῆνες, καὶ τότε ἡ Θάλεια θὰ εἶγε πιὸ πολλὴ ἀπασχόλησι καὶ φυσικὰ μεγαλείτερο μισθό. 'Αντίθετα τὴ Στέλλα τὴν πλήρωνε μὲ ἡγεμονικὴ γενναιοδωρία. "Οταν τὸ εἶπε στὴ Ρίκα καὶ σὲ κάτι ἄλλους συμαθητές της. αὐτοὶ ἔμειναν μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτό:

— Μὰ ἐσὺ ἐξασφάλισες τὴν τύχη σου! τῆς εἶπαν.

'Η

Κι' ὁ νοῦς της πῆγε στὴν ἀδελφή της.

— Τὸν ξέγραψα ὁριστικά. Τοῦ τὄχω δώσει νὰ τὸ καταλάβη μὲ κάθε τρόπο Μονάχα ἂν εἶναι πολὺ Βλάκας, θὰ ἐπιμένη νὰ λέη πὼς μ' ἀγαπάει.

— Τὸ λέει ἀκόμη; ρώτησε ἡ Στέλλα, ποσπαθώντας νὰ φανῆ ἀδιάφορη.

— Μοῦ φαίνεται ὅτι τοῦ πέρασε, γέλασε ἡ Ρίκα. "Ἐχω νὰ τὸν ἰδῶ καιρό. Δὲν δώσαμε ἄλλες ἐξηγήσεις... Τὰ ξέρει ὅλα γιὰ τὸν Καραφόντη .. μοῦκανε μιὰ μέρα μιὰ σκηνὴ ζηλοτυπίας, κι' ἔπειτα τραβήχτηκε. Ἔχει βλέπεις καὶ τὴν ἀξιοπρέπειά του, δὲν τὸ ρίχνει.

«Θὰ χαρῆ ἡ Θάλεια νὰ τ' ἀκούση, αὐτὰ» συλλογιζόταν ἡ Στέλλα. ὅσο ἄκουγε αὐτὰ τὰ λόγια.

Κι' ἡ Ρίκα συνέχισε:

— Τὸ Ντίνο, οὔτε τὸν λογαριάζω! 'Εκεῖνος ποὺ μοῦχει ἀνασταπώσει τὸ μυαλό, εἶναι ὁ Καραφόντης. Εἶμαι τρελλὴ γι' αὐτόν, τὸ καταλαβαίνεις; Κι' αὐτός, εἶναι ξετρελλαμένος μαζί μου. Κι' ἐν τούτοις, δὲν ἔχει θάρρος. Νά,προχθὲς στὸ Λουτράκι, μοῦ ἤρθε νὰ τὸν σκοτώσω. Κατάλαβες, νὰ περάσουμε μιὰ ὁλόκληρη μέρα μαζί, σὰν τοὺς Βλάκες!...

— Παραπονιέσαι γι' αὐτό; ἀπόρησε ἡ Στέλλα.

— Τί θέλεις, νὰ καμαρώνω;Φυσικά. παραπονιέμαι, 'Επειδή, ὅσο συλλογίζεται, τόσο πολὺ τάχα τὴν ἀξιοπρέπειά μου, δὲ θὰ γίνη τίποτε. Σὲ τέτοιες περιστάσεις πρέπει κανεὶς νὰ τὰ παίζη ὅλα γιὰ ὅλα, ἂν θέλη νὰ κερδίση τὸ παιχνίδι.

—Τὸ σκληρὸ παιχνίδι ποὺ βάλθηκες νὰ κερδίσης, εἶπε μὲ πικρία ἡ Στέλλα.

— Τί νὰ κάνω; ἀποκρίθηκε ζωηρὰ ἡ Ρίκα. Φταίω ἐγὼ ποὺ εἶναι παντρεμένος; Μακάρι νὰ μοῦ τύχαινε κι' ἐμένα ἕνας ἐλεύθερος σὰν τὸν Πετρίτη. Ἄχ, καϋμένη Στέλλα!... 'Η τύχη πάει σ' ὅποιους δὲν ξέρουν νὰ τὴν ἐκτιμήσουν.

— Καλά, ὅλα τὰ παραδέχομαι, εἶπε ἡ Στέλλα. 'Αλλὰ μοῦ κακοφαίνεται νὰ μοῦ λὲς ὅτι τὰ ἔργα ποὺ τοῦ δείχνω, δὲν ἀξίζουν!

— Αὐτὸ εἶναι πολὺ εὔκολο νὰ τὸ ἐξακριβώσης, εἶπε ἡ Ρίκα. Δὲν ἔχεις παρὰ νὰ τὰ φέρης ἐδῶ, νὰ τά δείξης, ἢ νὰ τὰ πᾶς σὲ κανένα διαφημιστή, ἀπὸ κείνους ποὺ ξέρουν, νὰ ἰδοῦμε τί θὰ σοῦ ποῦνε.

— Αὐτὸ θὰ κάνω! συμφώνησε ἡ Στέλλα.

"Αφησε ὅμως τὶς ἡμέρες νὰ κυλᾶνε καὶ δὲν τὸ κανε. "Ολα πήγαιναν περίφημα. 'Ο Πετρίτης θαύμαζε ὅ,τι καὶ νὰ τοῦ παρουσίαζε καὶ πλήρωνε.

Στοὺς γονεῖς τους εἶχαν πῆ οἱ δυὸ κοπέλλες κάποιο μυθιστόρημα ποὺ εἶχαν. πλάσει. Πὼς κάποια σπουδάστρια τοῦ Πολυτεχνείου εἶχε μιλήσει τῆς Στέλλας γιὰ τὸν Πετρίτη, πὼς πῆγε αὐτὴ καὶ τοῦ παρουσιάστηκε κρυφά,καὶ τοὔδειξε ἔργα της, πὼς ἐκεῖνος ἐνθουσιάστηκε, καὶ τυχαία μπόρεσε νὰ βοηθήση καὶ τὴ Θάλεια νὰ βρῆ ἐργασία.

Στὴν ἀρχὴ ὁ Νικοκλῆς φάνηκε δύσπιστος, ἐπιφυλακτικός. "Οταν ὅμως εἶδε ὅτι ἡ Στέλλα ἐργαζόταν μὲ ὅλη της τὴν ψυχὴ ὁλόκληρο τὸ πρωΐ. πὼς ἔκλεβε ὧρες ἀπὸ τὸ Πολυτεχνεῖο γιὰ νὰ ἑτοιμάζη τὰ σχέδιά της. καὶ πὼς δούλευε πραγματικά, σοβαρά, οἱ φόβοι κι' οἱ δυσπιστίες ἔφυγαν ἀπὸ τὴν καρδιά του.

—'Ο Θεὸς μᾶς λυπήθηκε! ἔλεγε ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ἡ Μαρία, μὲ μάτια βουρκωμένα. Μονάχα ποὺ θὰ τὸ μάθη ὁ Γιαννάκης, θὰ πετάξη ἀπὸ τὴ χαρά του.'Ο Γιαννάκης μας ποὺ μᾶς ἔκαψε τὴν καρδιά!...

Σὰν νἄπρεπε νάρθουνε ὅλα τὰ καλὰ μαζεμένα, τὸ ἄλλο πρωὶ ποὺ τηλεφώνησαν στὸ σανατόριο, ἐμαθαν ποὺ πήγαινε καλύτερα ὁ Γιαννάκης.

—"Ολα θὰ πάνε καλά! εἶπε ὁ Νικοκλῆς ἐκείνη τὴν ἡμέρα.

Καὶ πρώτη φορά, ἀπὸ τὸ ξανακύλισμα τῆς ἀρρώστειας τοῦ γυιοῦ του, τὸν εἶδαν νὰ χαμογελᾶη.

ΜΙΑ... ΑΘΩΑ ΠΡΟΤΑΣΙ

"Επλεε σὲ πελάγη εὐτυχίας μετὰ κάμποσες ἡμέρες ἡ Στέλλα. Μὲ τὰ σχέδιά της μέσα στὸ χαρτοφύλακα, πήγαινε τρεχάτη στὸ γραφεῖο τοῦ Πετρίτη. Τῆς εἶχε πῆ νὰ περάση τὸ μεσημέρι, ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Εἶχε βρέξει τὴν αὐγή, πρωτοβρόχι τοῦ Σεπτέμβρη. Ἔνα γλιαρὸ ἀεράκι περνοῦσε στὶς κορφὲς τῶν δέντρων, καὶ σκορποῦσε τὶς σταγόνες τῆς βροχῆς ποὺ μενεν ἀκόμη ἀπάνω στὰ φύλλα. Στὸν οὐρανό, σπασμένα σύννεφα κυνηγιόνταν, λευκά, γκρίζα, ρόδινα. 'Η θάλασσα, ἔπαιρνε χίλια χρώματα, γινόταν ἕνα θαυμαστὸ μωσαϊκό, κι' ἀνατρίχιαζε. "Ολα παιχνίδιζαν, θαρρεῖς, λὲς κι' εἶχε περάσει κάποια σοβαρὴ σκέψη γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀπάνω τους, καὶ τώρα προσπαθοῦσαν μὲ παιχνίδια νὰ τὴν ἀποδιώξουν. 'Η Στέλλα πετοῦσε. 'Ο Ντέμης θὰ τὴν περίμενε, ὅταν θἄφευγε ἀπὸ τοῦ Πετρίτη, νὰ κάνουν μιὰ βόλτα μαζὶ στὸ Πασαλιμάνι. Εἶχαν καιρὸ νὰ συναντηθοῦνε ἔτσι ξέγνοιαστα. Πινιόνταν πραγματικὰ στὴ δουλειὰ ἡ Στέλλα, γιὰ νὰ προσθαίνη καὶ τὰ μαθήματά της καὶ τὴν ἐργασία της, κι' ὁ Ντέμης δὲν εἶχε ἐπιμείνει πολὺ νὰ τὴν ἰδῆ τώρα τελευταία. Χθὲς ὅμως, τῆς εἶχε τηλεφωνήσει ἀκριβῶς στὸ γραφεῖο τοῦ Πετρίτη, ὅτι θὰ τὴν περίμενε. Κι' ἡ Στέλλα δὲν ἔβλεπε τὴν ὥρα νὰ τελειώση τὴ σοβαρὴ δουλειά, καὶ νὰ ἰδῆ τὸν ἀγαπημένο της.

'Ο Πετρίτης τὴν ὑποδέχθηκε μὲ τὸ γοητευτικό του ὕφος, ὅπως πάντα. Ἀθελά της, κάθε φορὰ ποὺ τὸν ἔβλεπε ἡ Στέλλα, ψηλό, ἀθλητικό, σὰν βόρειο ἔλεγε μέσα της πὼς πραγματικὰ ἦταν ἕνας ἄντρας ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τὸν ἐρωτευθῆ κάθε γυναίκα... Κάθε γυναίκα, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτήν, ἐπειδὴ αὐτὴ ἀγαποῦσε τὸ Ντέμη της, κι ἡ καρδιά της δὲ χωροῦσε ἄλλη ἀγάπη.

Τοὔδειξε τὰ σχέδιά της, κι' ὁ Φάνης τὰ ηὗρε περίφημα. Πάντα σχεδὸν τἀβρισκε περίφημα καὶ τὰ πλήρωνε ἀμέσως. Καμμιὰ φορὰ παραξενευόταν ἡ κοπέλλα, τί τἄκανε αὐτὰ τὰ σχέδια, πότε ἐπὶ τέλους θὰ τἄβλεπε τυπωμένα. Αὐτὸς γελοῦσε:

— Τί σὲ νοιάζει; Θἀρθῆ ἡ ὥρα τους. "Ολα τὰ πράγματα θέλουν τὴ σειρά τους.

"Οταν τέλειωσαν μὲ τὰ σχέδια ὁ Πετρίτης στήλωσε τὰ γκριζογάλανα μάτια του, ποὺ ἔνιωθαν τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἦταν συνηθισμένα νὰ κυττᾶνε μακρυὰ σὰ μάτια θαλασσινοῦ, στὰ μάτια της. Στὰ χείλη του ἄνθισε τὸ πιὸ γοητευτικό του χαμόγελο:

—"Ε, Στέλλα, δὲν πιστεύω νἄχης παράπονο ἀπὸ τὴ γνωριμία μας;

— Κάθε ἄλλο, τοῦ ἀποκρίθηκε μὲ χαρά.

Τῆς ἔπιασε τὸ χέρι. τὸ χάϊδεψε.

— Αὐτὰ τὰ χεράκια, τὰ μαγικά σου τὰ χεράκια, καὶ τί δὲν καταφέρνουν!

Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἡ κοπέλλα ἔνοιωσε κάποιο παράξενο συναίσθημα. Τὸ χάδι του αὐτό, μαζὶ πατρικὸ καὶ ἐρωτικό, δὲν ἐμοιαζε μὲ τὸ χάδι τοῦ Ντέμη. 'Εκεῖνος ἦταν ὁρμητικός, τὴ χάϊδευε τολμηρά, ἀπαιτητικά, κι' ὅταν τὸν ἐμπόδιζε, θύμωνε. 'Ο Φάνης ἦταν ἀδρός, τὴν μεταχειριζόταν σὰν νὰ ἦταν μικρή, ἢ σὰν κάτι τὸ πολύτιμο καὶ τὸ εὔθραυστο.

Δὲν σκέφθηκε νὰ τραβήξη τὸ χέρι της ἀπὸ τὸ δικό του. Τοῦ χαμογέλασε, ὅπως θὰ χαμογελοῦσε σ' ἕνα ἀγαπητὸ συγγενή.

'Εκεῖνος ἔσκυψε ἀπάνω της.

— Στέλλα... ἀγάπη μου...

Καιρὸ τώρα δὲν τῆς εἶχε μιλήσει γιὰ ἀγάπη. 'Η λέξη αὐτή, ἄξαφνα στὰ χείλη του, σὰν νὰ τὴν εἶχε ξυπνήσει. Τράβηξε ἀπότομα τὸ χέρι της

— Δὲν πρέπει νὰ μοῦ κάνης τόσο τὴ σκληρή...

Τοὔρριξε μιὰ ὑπερήφανη ματιά.

— Κύριε Πετρίτη...

—"Ω ἔκανε αὐτός, θλιμμένα. Πάλι φοχίζουμε ἔτσι;

—"Αν μοῦ μιλᾶς γιὰ ἀγάπη...

— Μὲ συγχωρῆς... ἀγάπη μου γέλασε αὐτός.

"Επειτα πῆρε τὸ πιὸ πατρικό του ὕφος.

— Τί σὲ πειράζει, ἂν σοῦ μιλάω γιὰ ἀγάπη; Τὸ ξέρω πὼς δὲ μ' ἀγαπᾶς ἐσύ, καὶ τὸ ξέρεις πολὺ καλά, ὅτι ἡ δική μου ἡ ἀγάπη εἶναι ἕνα ὄνειρο. Γιατί δὲ μ' ἀφίνεις νὰ χαίρωμαι τ' ὄνειρό μου;

'Η Στέλλα γέλασε. Τώρα πάλι εἶχε γίνει ὅπως πρῶτα, ὁ ἀδρός, ὁ ἱπποτικὸς ἐργοδότης.

— Στέλλα, τῆς εἶπε μετὰ λίγη ὥρα, πολὺ ἀπάλ, τύπωσα τὴν πρώτη σου διαφήμισι.

— Ἀλήθεια; τὸν ρώτησε κοκκινίζοντας ἀπὸ χαρά.

— Ναί... Εἶγινε θαῦμα!

—Μπορῶ νὰ ἰδῶ κανένα φύλλο;

— Δὲν ἔχω ἐδῶ κανένα. Θὰ ἤθελα ὅμως νὰ τὰ ἰδοῦμε μαζί, στὸ τυπογραφεῖο. "Εχω μερικοὺς ἐνδοιασμοὺς καὶ θὰ ἤθελα τὴ γνώμη σου.

— Εὐχαρίστως.

— Σὲ περιμένω ἀπόψε στὶς ἑπτά, ποὺ θὰ κλείσω τὸ γραφεῖο.

— Τόσο ἀργά;

—"Εχω τὸ λόγο μου, γέλασε αὐτός.

Τὸν κύτταξε ἐρωτηματικά.

— Στελλίτσα, ἔκανε τότε ὁ Πετρίτης, σὰν νὰ μιλοῦσε σὲ κανένα κοριτσάκι. Στελλίτσα, θὰ κάνης ἕνα χατήρι στὸν κακομοίρη τὸν παππού;

— Ποιόν παππού; σάστισε ἡ κοπέλλα.

— Σ' ἐμένα, ἔκανε ὁ Φάνης μὲ ὕφος μισοκακόμοιρο. Δὲν εἶμαι παππούς γιὰ σένα, δὲ σοῦ φαίνομαι γιὰ παππούς;

"Αθελά της ξεκαρδίστηκε στὰ γέλια ἡ κοπέλλα.

— Θὰ παρεξενεύονταν πολὺ οἱ ἄνθρωποι, ἂν σὲ παρουσίαζα γιὰ παππού μου.

— Χωρὶς τ' ἀστεῖα, Στέλλα, θὰ ἤθελες νὰ μοῦ κάνης μιὰ χάρι;

—"Αν περνάη ἀπὸ τὸ χέρι μου.

— Εἶναι πολὺ εὔκολο. Νὰ πᾶμε κάπου νὰ χορέψουμε μαζὶ ἀπόψε. Νά, στὴ Γλυφάδα, στ' 'Αστέρια...

Τὸ αἷμα ἀνέβηκε στὸ κεφάλι της.

— Δὲ γίνεται...

— Τὸ ἤξερα ὅτι θἄλεγες ὄχι, ἔκανε αὐτός, χωρὶς νὰ ταραχτῆ. Εἶσαι ἀπὸ τὶς κοπέλλες ποὺ λένε πάντα ὄχι, στὴν ἀρχή.

—"Οχι μόνον στὴν ἀρχή, ἀλλὰ καὶ στὸ τέλος, γέλασε ἡ Στέλλα.

'Ηταν κάτι παράξενο. Μαζί του αἰσθανόταν ἀπόλυτη ἄνεσι τώρα. Ἴσως ἐπειδὴ τὴν μεταχειριζόταν σὰν μικρὸ χαϊδεμένο κοριτσάκι.

— Τόσο μεγάλο εἶναι τὸ χατήρι ποὺ σοῦ ζητῶ;

— Δὲ γίνεται..

— Δὲν πιστεύω νὰ μὲ φοβᾶσαι, τῆς εἶπε καὶ τὴν κύτταξε στὰ μάτια.

—"Οχι...

— Δὲν πρέπει νὰ εἶσαι κουτή. "Αν... ἂν δὲν ἤμουν... παππούς, ὅπως σοῦ εἶπα.. τόσες φορὲς βρεθήκαμε μαζί...

— Δὲ σὲ φοβᾶμαι, τοῦ εἶπε μὲ πεποίθησι.

— Τότε; Γιατί αὐτὴ ἡ ἄρνησι;

— Τί θὰ πῶ στὸ σπίτι μου;

"Εκανε αὐτὸς μιὰ ἀόριστη κίνησι.

—'Οτιδήποτε. Οἱ κοπέλλες βρίσκουν πάντα κάποια δικαιολογία.

— Μά... τί ὥρα θὰ γυρίσουμε;

— Θὰ μείνουμε ὁπωσδήποτε ἴσαμε τὰ μεσάνυχτα.

—'Αποκλείεται...

— Δὲ θέλεις γι' αὐτὸ ἀποκλείεται.

Τὰ μάτια του σκούρηναν, καθὼς τὴν κύτταξαν αὐστηρά. 'Η καρδιά της βούλιαξε. Γιὰ τίποτε στὸν κόσμο δὲ θὰ ἤθελε νὰ τὸν ψυχοράνη.

— Μὴ θυμώνης, σὲ παρακαλῶ τοῦ εἶπε παρακλητικά.

"Εσφιξε τὰ χείλη του, καὶ τὸ ροδοκόκκινο πρόσωπό του σκοτείνιασε:

— Νομίζω πὼς ἔχω λόγο νὰ θυμώσω. Τί σοῦ ζήτησα; Δυὸ-τρεῖς ὧρες, νὰ μοῦ δώσης λίγη χαρά. Καιρὸ τώρα πλάθω τὸ ὄνειρο νὰ σὲ πάρω νὰ χορέψουμε μαζὶ στὰ 'Αστέρια.. τώρα, ὅσο εἶναι ἀκόμη ζεστὸς ὁ καιρός. 'Εσὺ ὅμως, τὰ βρίσκεις ὅλα δύσκολα, ὅλα βουνά... Κι' ὅμως, νομίζω, πὼς θἄπρεπε νὰ δείξης κι' ἐσὺ κάποια καλωσύνη!

'Η καρδιά της χτυποῦσε. Κάτω ἀπὸ τὰ λόγια του, σὰν νὰ κρυβόταν μιὰ ἀόριστη φοβέρα κι' ἡ Στέλλα τὴ μετέφρασε μὲ λόγια αὐτὴ τὴ φοβέρα, μέσα της:

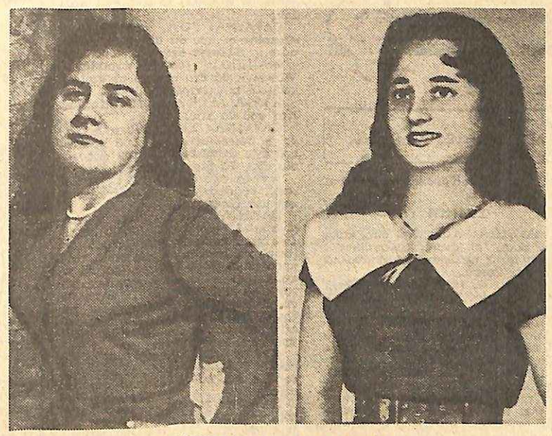
«"Αν δὲν δείξης κι' ἐσὺ κάποια καλωσύνη, τότε, ἴσως νὰ σταματήση κι' ἡ συνεργασία μας».

'Η φαντασία της ἔτρεξε, προγώρησε. Μονάχα ἡ σκέψη πὼς ἦταν δυνατὸν νὰ σταματήση τὴν ἐργασία της τώρα, τὴν πάγωσε. Τώρα τῆς φαινόταν ἀδύνατο νὰ ζήσουν χωρὶς τὰ κέρδη της. Πραγματικά, αὐτὰ ἦταν τὸ μαγικό, θαυματουργὸ κλειδί, ποὺ εἶχε φέρει τὴν ἰσορροπία στὸ σπίτι. 'Ο Γιαννάκης περνοῦσε περίφημα, σὲ καλὴ θέσι, στὸ σανατόριο, χάρις στὰ δικά της τὰ κέρδη καὶ τὸ μέτωπο τοῦ πατέρα δὲν αὐλακωνόταν πιά, ὅπως ποιν ἀπὸ λίγο καιρό, ἀπὸ τὸ διαρκῶς ἄλυτο οἰκονομικὸ πρόβλημα.

'Ο Φάνης τῆς γύρισε τὴν πλάτη καὶ κύτταξε ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο.

'Η σιλουέττα του ἦταν ἀθλητική, γερή, τὸ κεφάλι του στημένο καμαρωτὰ στοὺς ὤμους του, τὸ σύνολό του ἔδειχνε δύναμι καὶ ἄνεσι. Τώρα ὅμως, ὅλη του ἡ στάσι ἔδειχνε πεῖσμα καὶ θυμό.

— Φάνη, πρόφερε ἡ κοπέλλα.

ΑΓΑΠΟΥΣΑΝ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΑΝΔΡΑ

Οἱ δυὸ αὐτὲς νέες εἶναι ἡ Φόσκα Μπαρμπαρόλι καὶ ἡ Ροζίτα Μπονίνι, ποὺ μένουν καὶ οἱ δυὸ στὴ Ροστολένα, ἕνα χωριουδάκι κοντὰ στὴ Φλωρεντία. Γειτόνισες καὶ φίλες ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ἡ Φόσκα καὶ ἡ Ροζίτα ἐρωτεύτηκαν καὶ οἱ δυὸ τὸν ἴδιο ἄντρα, μὴ βρίσκοντας δὲ ἄλλη λύσι, ἀποφάσισαν ν' αὐτοκτονήσουν. Γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὸ σκοπό τους, πῆγαν σ' ἕνα μπάρ, παρήγγειλαν δυὸ μπύρες κι' ἔρριξαν μέσα στὰ ποτήρια ποντικοφάρμακο. Οἱ γιατροὶ κατώρθωσαν νὰ γλυτώσουν μόνο τὴ Ροζίτα (δεξιά), ἡ ὁποία καὶ ἀποκάλυψε στοὺς ἀστυνομικοὺς τὰ αἴτια, ποὺ τὶς ὠδήγησαν στὴν ἀπόφασι ν' αὐτοκτονήσουν.

προσπαθῶντας νὰ κάνη τὴ φωνή της παιχνιδιάρικη, γιατί θυμώνεις; Πρέπει νὰ καταλάβης... Οἱ γονεῖς μου εἶναι αὐστηροί.

Γύρισε ἀπότομα, τὴν κύτταξε:

— Θὰ μοῦ πῆς, ὅτι δὲν τοὺς ξεγέλασες ποτέ; "Οτι δὲν εἶχες ποτὲ κανένα ραντεβοῦ κρυφά;

Τὰ μάγουλά της ἔγιναν φωτιά. Δὲν ἤξερε ἂν εἶχε ἰδέα αὐτὸς γιὰ τὴν ἀγάπη της, δὲν ἤξερε τί ἦταν δυνατὸν νὰ τοὔχει πῆ ὁ Ντέμης.

—'Οπωσδήποτε θὰ τοὺς ἔχης πῆ ἕνα σωρὸ ψέμματα ὡς τώρα. 'Επειδὴ στὸ ζητῶ ὅμως ἐγώ, φέρνεις τὸν κατακλυσμό. Νὰ τοὺς πῆς, ὅτι πᾶς μὲ κάποια συντροφιά να χορέψης. Δὲν πιστεύω νὰ μὴν ἔχης πάει ποτὲ μὲ συντροφιά..

— Μὰ εἶναι δύσκολο, πολὺ δύσκολο, ψιθύρισε ἡ Στέλλα, πραγματικὰ στενοχωρημένη.

— Θὰ σὲ ρωτήσουν λεπτομέρειες;

—"Ολες τὶς λεπτομέρειες. Μὲ ρωτᾶνε πάντα.

— Εἶναι καλοὶ γονεῖς! εἰρωνεύτηκε ὁ Φάνης.

'Η Στέλλα ἄνοιξε:

— Ναί, Φάνη, εἶναι καλοὶ γονεῖς. Θέλουν νὰ ξέρουν τί κάνω. ποὺ πάω, πότε θὰ γυρίσω.

— Περίφημα! Δὲν πρόκειται νὰ κάνης κακό... 'Η κι' αὐτὸ δὲν τὸ ξέρεις;

Τὴν κύτταξε στὰ μάτια, καὶ τὰ δικά του μάτια εἶχαν πάρει ἐκείνη τὴν ὥρα μιὰ γελαστή, ἀθῶα ἔκφρασι.

— Δὲν ξέρω... τραύλισε ἡ Στέλλα.

— Τὸ ξέρεις πολὺ καλά, τῆς φώναξε καὶ πέρασε τὸ χέρι του γύρω στοὺς ὤμους της. μὲ μιὰ κίνησι πατρική. Τὸ ξέρεις πολὺ καλά, ὅτι εἶσαι τὸ γλυκό μου κοριτσάκι. 'Εγώ... σ' ἀγαπῶ, στὸ εἶπα. 'Αλλὰ τὸ ξέρω, μικρούλα μου ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὲ σκεφθῆ ἐσύ. ἐμένα... Τὸ ξέρω, ὅτι φθὴς ἐσύ. ἐμένα... Τὸ ξέρω, ὅτι φθὴς ἐσύ. ἐμένα... καὶ ἄλλο σίγουρα ἀγαπᾶς κανέναν νέο, ποὺ ταιριάζετε στὴν ἡλικία. Γι' αὐτό, μὴ φοβᾶσαι, δὲ θὰ φεθῶ σὰν ἐξαλλος γυμνασιόπαις. Δὲν εἶμαι ὅμως καὶ τόσο γέρος. Δὲν εἶμαι ὅμως καὶ τόσο γέρος. Θέλεις ἀπὸ φόβο, θέλεις ἀπὸ ὥστε νὰ μὴν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σοῦ ζητήσω μιὰ τόσο εὔκολη χαρά... "Ε, τί λές; Στὴ μία θὰ εἶσαι σπίτι σου, σοῦ δίνω τὸ λόγο μου. Θὰ τ' ἀποφασίσης;

— Θὰ προσπαθήσω...

Πῶς τοῦ τὸ εἶπε, κι' αὐτὴ δὲν τὸ κατάλαβε καλά.. καλά. 'Επειδὴ φοβήθηκε νὰ τοῦ ἀρνηθῆ πάλι, ἢ ἐπειδὴ ἦταν κι' ἡ δική της ἐπιθυμία ἐκείνη τὴ στιγμή, μιὰ ξαφνικὴ ἐπιθυμία. νὰ πάη νὰ χορέψη μαζί του;...

Στὰ γκριζογάλανα μάτια του πέρασε μιὰ ἀστραπή.

— Χωρὶς ἄλλο! τῆς φώναξε,μὲ νεανικὴ χαρά.

— Θὰ προσπαθήσω... δὲν ξέρω.

—"Οχι, θέλω νὰ μοῦ δώσης τὸ λόγο σου.

— Μὰ τί νὰ πῶ;

— Σοῦ εἶπα τὸ μαστορεμένο ψέμμα. Δὲν ἔχεις καμμιὰ φίλη νὰ σοῦ κάνη ἕνα τηλεφώνημα γιὰ κάποιο ξαφνικὸ πάρτυ;

'Ο νοῦς τῆς Στέλλας πῆγε στὴ Ρίκα.

—"Ισως...

—"Αφησε τὰ ἴσως. Χωρὶς ἄλλο. Θὰ σὲ περιμένω στὶς ἑπτὰ ἐδῶ, νὰ πᾶμε γιὰ τὰ σχέδια... "Η καλύτερα, στάσου. "Ασε σήμερα τὰ σχέδια. Θὰ εἶσαι καλοντυμένη, δὲν εἶναι ἔτσι; Ποῦ νὰ τρέχουμε στὰ τυπογραφεῖα; Στὶς ὀκτὼ θὰ σὲ περιμένω μὲ τὴν κουρσίτσα λίγο πιὸ πέρα ἀπὸ τὸ σπίτι σου. Τώρα. Δὲ σὲ κρατῶ ἄλλο...

"Εφυγε ἡ Στέλλα ζαλισμένη ἀπὸ τὸ γραφεῖο. Στὸ διάδρομο σταμάτησε μιὰ στιγμή, ἔκανε ἕνα βῆμα πρὸς τὰ πίσω. Τὸ εἶχε κιόλας μετανοιώσει. Θὰ ἤθελε νὰ τοῦ πῆ πὼς δὲν εἶναι δυνατόν. 'Αλλὰ φοβήθηκε.

— Καλύτερα νὰ τοῦ τηλεφωνήσω, συλλογίστηκε, νὰ τοῦ τηλεφωνήσω πρὶν ἀπὸ τὶς ἑπτὰ στὸ γραφεῖο του, ὅτι οἱ γονεῖς μου δὲ μ' ἀφίνουν. Κι' ἔτσι δὲ θὰ μπορέσω ἀ ἐπιμείνη ἄλλο.

Μ' αὐτὴ τὴ σκέψι κατέβηκε ξαφνιασμένη

Κάθε βῆμα ποὖκανε μακρυὰ ἀπὸ τὸ γραφεῖο του, λὲς καὶ τῆς παρουσίαζε τὰ πράγματα διαφορετικά. Μπροστά του, δὲν εἶχε κατορθώσει ν' ἀρνηθῆ ὡς τὸ τέλος. Θέλεις ἀπὸ φόβο, θέλεις ἀπὸ τὴν παράξενη γοητεία ποὺ ἐξασκοῦσε ἀπάνω της, δὲν εἶχε τολμήσει νὰ τοῦ πῆ ἕνα κατηγορηματικὸ ὀχι. Τώρα ὅμως, μακρυά του, ἔβλεπε τὰ πράγματα τελείως ἀλλοιώτικα:

— Θὰ τοῦ πῶ σήμερα ὅτι δὲ μ' ἀφίνουν οἱ γονεῖς μου. 'Οπως καὶ πραγματικά. δὲ θὰ μ' ἀφήσουν. Δὲ θἄλω νὰ κάνω συνωμοσία μὲ τὴ Ρίκα. Γιατί νὰ τὸ κάνω;

Τοὺς εἶπα καὶ τοὺς λέω ψέμματα γιὰ τὸ Ντέμη, ἀλλὰ τὸν ἀγαπῶ. Γιατί νὰ τοὺς πῶ ψέμματα καὶ γιὰ τὸν Πετρίτη;

'Ανάσανε βαθειά, μόλις βγῆκε ἔθω, στὸν ἀέρα, κι' ἔνοιωσε τὸ στῆθος της νὰ φουσκώνη. Μέσα, νὰ τὴν ἔπνιγε κάτι. 'Εδῶ στὸ φῶς. στὸν ἥλιο, ὅλα ἀλλαζαν.

'Ο Ντέμης τὴν περίμενε. Τὸν εἶδε ἀντίκρυ στὸ πεζοδρόμιο κι' ἡ καρδιά της σκίρτησε. "Ολοι οἱ φόβοι, ὅλες οἱ ἔγνοιες κι' οἱ δυσκολίες, διαλύθηκαν μὲ μιᾶς. "Ετσεξε κατεπάνω του, εὐτυχισμένη.

—"Αργησες, τῆς εἶπε ὁ Ντέμης ἀντὶ νὰ τὴν καλημερίση.

Η ΑΝΕΞΗΓΗΤΗ ΣΤΑΣΙ ΤΟΥ ΝΤΕΜΗ

Εἶχε ἀργήσει πραγματικά. μὲ τὴν κουβέντα τοῦ Φάνη. κάμποσα λεπτὰ τῆς ὥρας.

— Θὰ σοῦ ἐξηγήσω, τοῦ ἀπορίθηκε, κυττάζοντάς την μὲ μάτια εὐτυχισμένα

— Πολὺ χαρούμενη σὲ βλέπω, τῆς εἶπε ὁ Ντέμης, καὶ στὰ ὁλόμαυρα μάτια του πέρασε μιὰ παράξενη σπίθα.

— Εἶμαι χαρούμενη ποὺ σὲ βλέπω, τοῦ ἀποκρίθηκε.

Καὶ αὐθόρμητα κρεμάστηκε στὸ μπράτσο του.

Τώρα, καθὼς τὸν ἔβλεπε ἀμέσως μετὰ τὸ Φάνη, ἐνοιωθε τὴν εὐτυχία ποὺ νοιώθει κάθε ἐρωτευμένη κοπέλλα, ὅταν διαπιστώνη πὼς ὁ ἀγαπημένος της εἶναι πραγματικὰ ἕνας γοητευτικὸς ἄντρας. 'Ο Φάνης ἔκαιγε καρδιές, ὅλοι ἔλεγαν πὼς εἶναι ἀπὸ τοὺς ὡραιότερους ἄντρες ποὺ θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ φανταστῆ

Κι' ὁ Ντέμης, ὁ Ντέμης της, τῆς φάνηκε ἀκόμη πιὸ ὡραῖος, μὲ τὸ βεργολυγερό, κάτως ἀδύνατο κορμί, μὲ τὴ σταθάτη σιλλουέτα, καὶ μὲ τὸ μελαγοεινό του πρόσωπο.

Περίμενε πὼς θὰ πεονοῦσε τὸ χέρι του στὴ μέση της. ὅπως ἄλλοτε. 'Εκεῖνος ὅμως ἔμεινε ἀλύγιστος. Τὴν ἄλλη στιγμὴ ἡ φωνή του ἀκούστηκε. Βραχνή:

— Πὲς τὴν ἀλήθεια. Γιατί εἶσαι εὐτυχισμένη; 'Ασφαλῶς ὄχι ἐπειδὴ μὲ βλέπεις.

Σταμάτησε ἡ κοπέλλα. τὸν κύτταξε στὰ μάτια. "Ηταν σίγουση πὼς ἀστειευόταν ὁ ἀγαπημένος της.

— Δὲν το ξέρεις, πὼς ἡ μόνη μου εὐτυχία εἶναι νὰ σὲ βλέπω; τοῦ ἀποκρίθηκε.

— Γι' αὐτὸ ἔχουμε ἕναν αἰώνα νὰ συναντηθοῦμε!...

— Ντέμη... τὸ ξέρεις.. τὸ ξέρεις ὅτι τρέμω τοὺς γονεῖς μου. .

—"Αλλοτε δὲν τοὺς ἔτρεμες;

—"Αλλοτε... ἤμουν σίγουση πὼς θἄλεναν τὸ ναὶ μόλις θἄ σὲ ζητοῦσες.

— Τώρα ὅμως. ἔμαθαν ὅτι δὲν εἶμαι ἀντάξιός σου. φυσικά. τὸ ξέχασα...

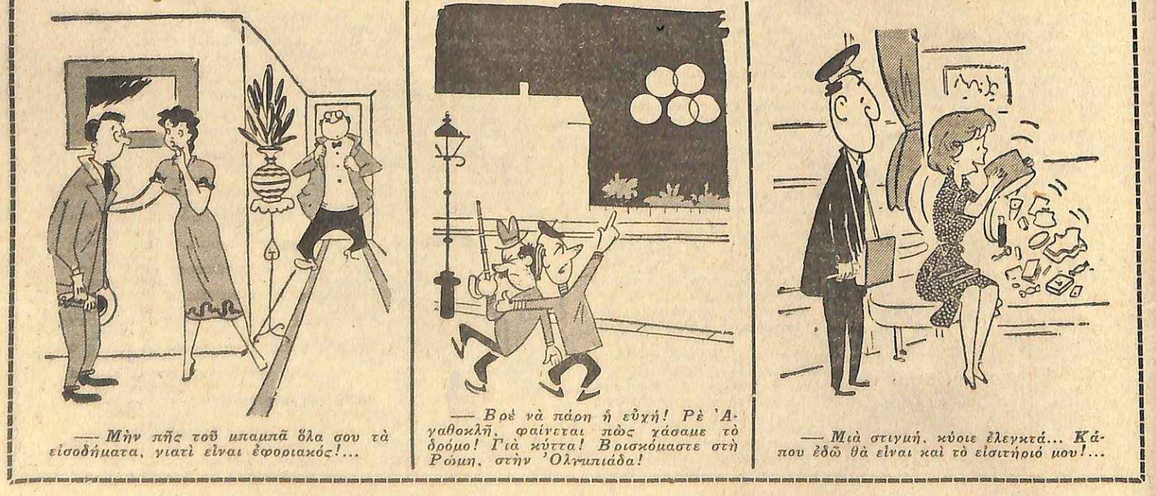
—'Εξ ἄλλου, Ντέμη, δὲν πρέπει νὰ εἶσαι ἄδικος. Κι' ἐσὺ δὲν ἐπεδίωξες...

Αὐτὴ ἦταν ἀλήθεια. Τὸν τελευταῖο καιρό, ὁ Ντέμης δὲν εἶχε κάνει καμμιὰ προσπάθεια νἀποθῆ κοντά της. νὰ συναντηθοῦνε.

Τὸ πρόσωπό του σκοτείνιασε.

—"Αν δὲν ἐπεδίωξα ἐγὼ νὰ συναντηθοῦμε, εἶχα τὸ λόγο μου.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια

— Μὴν πῆς τοῦ μπαμπᾶ ὅλα σου τὰ εἰσοδήματα, γιατὶ εἶναι ἐφοριακός!...

— Βρὲ νὰ πάρη ἡ εὐχή! Ρὲ 'Αγαθοκλῆ, φαίνεται πὼς γάσαμε τὸ δρόμο! Γιὰ κύτταξε! Βρισκόμαστε στὴ Ρώμη, στὴν 'Ολυμπιάδα!

— Μιὰ στιγμή, κύριε ἐλεγκτά... Κάπου ἐδῶ θὰ εἶναι καὶ τὸ εἰσιτήριό μου!...

Ένα μικρὸ δῶρο

ΠΡΟΣΩΠΑ:
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ, ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ, γιαγιά του, ΠΑΥΛΙΝΑ

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Βλέπω πὼς εἶσαι προκατειλημμένος ἐναντίον τῶν σύγχρονων κοριτσιῶν... Μπορεῖς νὰ μοῦ πῆς τὰ ἐλαττώματά τους;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ: Εἶναι κοκκέτες, πολυέξοδες, φλύαρες, περνοῦν τὸν καιρό τους στὰ ἐμπορικὰ ἢ στὰ κέντρα, καί...

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Φτάνει!, Φτάνει!... Ἂν σ' ἄκουγε κανεὶς θὰ νόμιζε πὼς ἡ σημερινὴ κοινωνία βαδίζει στὴν καταστροφή.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ: Δυστυχῶς, αὐτὸ συμβαίνει.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Μὴν εἶσα τόσο ἀπαισιόδοξος. Τὰ λὲς ἐλ' αὐτὰ γιὰ νὰ βρίσκης προφάσεις καὶ νὰ μὴν παντρεύεσαι...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ: Δὲν ἀφοῦμαι πὼς μ' ἀρέσει ἡ ζωὴ τοῦ ἀνύπαντρου. Δὲν σᾶς κρύβω ὅτι, παρὰ νὰ παντρευτῶ μιὰ ἀπ' αὐτὲς ποὺ γορεύουν στὰ σαλόνια ἢ μιλοῦν ὥρες ὁλόκληρες γιὰ τὶς τουαλέττες τους καὶ τὰ μπιζού τους, προτιμώτερο νὰ μείνω μόνος γιὰ πάντα... Θὰ πῆτε, ποιός θὰ μὲ περιποιήται ἂν μείνω γεροντοπαλλήκαρο; Ἐ, κάποια ὑπηρέτρια θὰ βρεθῆ ὡς τότε.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Δὲν πιστεύω νὰ μιλᾶς σοβαρά!... Μὰ δὲν σκέφτεσαι τί θλιβερὴ ζωὴ περνάνε τὰ γεροντοπαλλήκαρα;... Πές μου, πῶς θὰ περνᾶς τὶς ὧρες μόνος σου;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ: Θὰ διαβάζω, θὰ πείζω μουσική, θὰ δέχωμαι μεριμνοὺς φίλους μου...

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: ... Ποὺ θὰ τοὺς ψήνης τὸ τσαΐ μόνος σου... Σὲ συμβουλεύω νὰ φορέσης καὶ μιὰ ποδιά...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ: Θὰ πηγαίνω στὰ θέατρα στὶς συναυλίες...

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Δηλαδή, θὰ ζῆς μιὰ ζωοῦλα ἀπόλυτα ἐγωιστική...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ: Μά, γιαγιά μου, ἡ ἐλευθερία ποὺ λέτε, δὲν εἶναι προτιμώτερη ἀπὸ μιὰ ζωὴ θασανισμένη κοντὰ σὲ μιὰ γυναίκα, ποὺ ἡ ψυχοσύνθεσί της θὰ μὲ κάνη νὰ ὑποφέρω; Καὶ γιὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι δὲν εἶμαι προκατειλημμένος ἐναντίον τῶν σύγχρονων κοριτσιῶν, σᾶς δίνω τὸ λόγο μου ὅτι θὰ ζητήσω σὲ γάμο τὴν πρώτη κοπέλλα ποὺ θὰ γνωρίσω ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμή, ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ εἶναι γαριτωμένη, ἁπλή, ἀφελής, ἐνδιαφέρουσα καί, φυσικά, νὰ μοῦ ἀρέση λίγο... Ἀλλὰ κοίτα, ποὺ νὰ ἐκπληρώνη αὐτοὺς τοὺς ὅρους δὲ φαίνεται σήμερα... (Χτυπάει τὸ κουδούνι τῆς ἐξώπορτας). Θεέ μου! Ἔρχονται ἐπισκέψεις. Καὶ πῶς συναίνουμαι τὶς συστάσεις καὶ τὶς κουβέντες μὲ κυρίες!... Γιαγιά, σᾶς ἀφήνω.. (Κρύβεται πίσω ἀπὸ ἕνα παραθύρι).

ΣΚΗΝΗ ΙΙ

ΠΑΥΛΙΝΑ: Καλημέρα σας, καλή μου φίλη. Ἡ ἀνοιξη ξαναγύρισε... Δέστε αὐτὰ τὰ ὡραῖα τριανταφυλλα ποὺ σᾶς ἔφερα...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ (ποὺ κρυφοκυττάζει): Κι' αὐτη ποὺ τὰ λέει αὐτά, εἶναι πολὺ ὡραία...

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Σ' εὐχαριστῶ, μικρή μου φίλη... Ἔλα νὰ σὲ φιλήσω! Τὰ λουλούδια σου ἔγουν τοσο γλυκειά μυρωδιά...

ΠΑΥΛΙΝΑ: Ὤ, ναί, μιὰ μυρωδιὰ λεπτή... Καὶ τὴν προτιμῶ κι' ἀπ' τὸ πιὸ ἀκριβὸ ἄρωμα. Προαναγγέλλει τὴν ἀνοιξι καὶ μοῦ φαίνεται σὰν ὑπόσχεσι μιᾶς ἀπροσδιόριστης εὐτυχίας...

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Εἶσαι, θλέπω, καὶ ρωμαντική...

ΠΑΥΛΙΝΑ: Δὲν τὸ φαντάζομαι. Ἐξ ἄλλου, δὲ μοῦ μένει καιρὸς γιὰ ρωμαντισμούς.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Ἄ, νά τὸ ἀδειανὸ βάζο. Ἔχεις τὴν καλωσύνη νὰ βάλης μέσα τὰ λουλούδια.

ΠΑΥΛΙΝΑ: Πολὺ εὐχαρίστως.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Ἡ μοδίστρα σου σὲ ντύνει περίφημα!

ΦΙΛΙΠΠΟΣ (ἀπὸ τὸ παραθύρι): Ἀσφαλῶς σὲ μεγάλη ράφτρα ράβεται... Σίγουρα θὰ ζοδεύη τὸ ἕνα τ-/-το τῶν εἰσοδημάτων τοῦ πατέρα της... ὥσπου νὰ παντρευτῆ καὶ νὰ καταθέτη τὰ μισὰ εἰσοδήματα τοῦ συζύγου της...

ΠΑΥΛΙΝΑ: Αὐτὸ ποὺ μοῦ λέτε, μ' εὐχαριστεῖ. Τὸ φέρεμά μου τὸ ἔκοψε μόνη μου... Ἡ μαμά μοῦ τὸ προσάρισε. Δὲν εἶναι δύσκολο...

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Καὶ τὸ γαριτωμένο αὐτὸ καπελλάκι μόνη σου τὸ ἔφτιαξες;

ΠΑΥΛΙΝΑ: Δὲ μοῦ στοίχισε πολύ, γιατὶ εἶναι μιὰ μεταποίησι. Τὴν ψάθα τὴν πῆρα ἀπ' τὴ μαμᾶ ...,, κι' ἔτσι πλήρωσα πολὺ λιγώτερα ἀπὸ ἕνα καινούργιο.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Εἶσαι γαριτωμένη, Παυλίνα. Καὶ γίνεσαι πιὸ γοητευτικὴ ὅσο μεγαλώνεις...· Ἀλήθεια, πόσων χρόνων εἶσαι τώρα;

ΠΑΥΛΙΝΑ: Δεκαοχτώ...

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Εἶσαι ἀκόμα παιδί. Καὶ μὲ τί καταγίνεσαι;

ΠΑΥΛΙΝΑ: "Ω! Ἔγω πολλὲς δουλειές... Θὰ ξέρετε πῶς ἡ μαμὰ σὲ ὅ,τὼ μέρες γιορτάζει... Καὶ τῆς προετοιμάζω ἕνα δῶρο ποὺ νὰ φτιάγνω μόνη μου. Θέλω ὅμως νὰ τῆς κάνω ἔκπληξι. Γι' αὐτὸ ἐργάζομαι, κρυφὰ τὴ νύχτα.

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Μὰ θὰ κουραστῆς, ἀγαπημένη μου... Ἄστε τὴ μοδίστρα νὰ περάσης τὸ ἀπόγευμα μαζί μου;

ΠΑΥΛΙΝΑ: Ὄχι, παρ' ὅλη τὴν εὐχαρίστησι ποὺ θὰ μοῦ προξενοῦσε αὐτό.. Βλέπετε ἔχω τόση δουλειά!

ΦΙΛΙΠΠΟΣ (ἀπ' τὸ παραθύρι): Ἀσφαλῶς θὰ ἔχη νὰ πάη σὲ καμιὰ κοσμικὴ συγκέντρωσι...

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Κρῖμα.. Καὶ ποῦ θὰ πᾶς;

ΠΑΥΛΙΝΑ: Σήμερα εἶναι ἡ ἡμέρα ἡ ἀφιερωμένη στὰ δυὸ ὀρφανὰ ποὺ ἔχω ἀναλάβει ὑπὸ τὴν προστασία μου. Τὰ ξέρετε, δὲν εἶν' ἔτσι;...

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Ναί... θυμᾶμαι... μιὰ μελαγχροινὴ καὶ μιὰ ξανθούλα...

ΠΑΥΛΙΝΑ: Ναί... Εἶναι ἡ Περρίνα κι' ἡ Μαριέττα... Δὲν ξέρω κι' ἐγὼ ποιὰ προτιμῶ ἀπὸ τὶς δυό. Ἡ Περρίνα εἶναι τόσο γλυκειά, τόσο προσκτική, τόσο σοβαρὴ γιὰ τὴν ἡλικία της!... Μὰ κι' ἡ Μαριέττα εἶναι τόσο διασκεδαστική!... Λίγες τόσο ἔξυπνες ἀπαντήσεις!... Τὶς λατρεύω καὶ τὶς δυό... Εἶναι γαριτωμένα κοριτσάκια... Τί κρῖμα μόνο ποὺ εἶναι πεντάρφανα!

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Νά ποὺ ὁ Θεὸς τὰ λυπήθηκε καὶ τοὺς ἔστειλε ἕνα καλὸν ἄγγελο σάν καὶ σένα...

ΠΑΥΛΙΝΑ: Ἂν ἐξακολουθήσετε τοὺς ἐπαίνους σας, θὰ μὲ ἀναγκάσετε νὰ φύγω... Ἐξ ἄλλου, εἴτε ἔτσι, εἴτε ἀλλοιῶς, πρέπει νὰ φύγω. Καὶ πόσο ἤθελα νὰ μείνω ἀκόμα κοντά σας!... Λοιπόν, κυρία Λεγκραντιέ, σᾶς ἀφήνω...

ΚΥΡΙΑ ΛΕΓΚΡΑΝΤΙΕ: Στάσου, ἀγαπητή μου. Ἔλα στὸ δωμάτιό μου νὰ σοῦ δώσω ἕνα δῶρο γιὰ τὰ ὀρφανά σου...

ΣΚΗΝΗ ΙΙΙ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ (θγαίνοντας ἀπ' τὴν κρυφὴ θύρα του): Πῶς ἄλλαξα ἀντιλήψεις μέσα σ' ἕνα τέταρτο... Τὸ κορίτσι αὐτὸ ἐκπληρώνει ὅλους τοὺς ὅρους ποὺ ἔθεσα στὴ γιαγιά μου, γιὰ νὰ παντρευτῶ... Εἶναι δὲ καὶ τοῦ γούστου μου: "Ἐχει θαυμάσια ξανθὰ μαλλιὰ καὶ γαλάζια μάτια. Φοράει καπέλλα ποὺ τῆς στοιχίζουν φτηνά!.. Πρέπει κι' ἐγὼ νὰ τηρήσω τὸ λόγο ποὺ ἔδωσα στὴ γιαγιά. (Πλησιάζοντας τὸ βάζο μὲ τὰ λουλούδια). Ἡ ὡραῖα ποὺ τὰ τακτοποίησε, αὐτὰ τὰ λουλούδια! Ἡ δεσποινὶς Παυλίνα εἶχε δίκηο πρὸ ὀλίγου... Αὐτὰ τὰ ἄνθη μυρίζουν πολὺ περίεργα... Μοῦ φαίνεται πὼς προαναγγέλλουν κάποια ἀόριστη εὐτυχία... (Ξαναγυρίζει ἡ κ. Λεγκραντιέ). Γιαγιά!... Γιαγιά!... Ἀποφάσισα νὰ παντρευτῶ... Θὰ μοῦ κάνετε ἐσεῖς τὰ προξενιά... Ἐλπίζω ὅτι θ' ἀναλάβετε νὰ ζητήσετε τὸ χέρι τῆς δεσποινίδος Παυλίνας γιὰ τὸν ἔγγονό σας... Εἶμ' ἐρωτευμένος!... Ἀγαπῶ!...

ΝΟΕΛ ΝΤ' ΙΕΒΡ

✪✪

ΟΡΕΚΤΙΚΩΤΑΤΟ ΓΕΥΜΑ

Οἱ προβλέψεις, ποὺ ἔγουν διατυπωθῆ ἀπὸ πολλούς, πὼς οἱ διάφορες τροφὲς τοῦ ἀνθρώπου θὰ ἀντικαταστα-θοῦν στὸ μέλλον ἀπὸ χάπια, φαίνεται πὼς ἀρχίζουν νὰ ἐπαληθεύουν. Ἐδῶ καὶ λίγο καιρό, ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ρεστωρὰν τῆς Νέας Ὀρλεάνης προσφέρει στοὺς πελάτες του ἕνα «ἰδεῶδες γεῦμα», ὅπως τὸ ἀποκαλεῖ, καὶ ποὺ τὸ διαφημίζει ὡς τὸ θρεπτικώτερο καὶ τὸ φτηνότερο.

Τὸ γεῦμα, ποὺ στοιχίζει μόλις μισὸ δολλάριο — λιγώτερο, δηλαδή, ἀπ' ὅσο στοιχίζει, στὴν Ἀμερική, ἕνα σάντουϊτς — ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἑξῆς: Γιὰ ὀρεκτικό, σερβίρεται στὸν πελάτη μιὰ ταμπλέττα βιταμίνης Α. Γιὰ πρῶτο πιάτο, δυὸ ταμπλέττες βιταμίνης Β. Γιὰ δεύτερο πιάτο, ἄλλες δυὸ ταμπλέττες βιταμίνης C. Γιὰ ἐπιδόρπιο, τέλος — αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο «φαγώσιμο» — προσφέρεται ἕνα ποτῆρι μὲ γυμὸ στραφυλιοῦ. Ἐξ ἄλλου, γιατὶ τὴν παραυλικρὴ ἐπιδάρυνσι, μπορεῖ νὰ ζητήση κανεὶς καὶ μερικὰ κατοπορινὰ γάπια!

Εὐτυχῶς, γιὰ τὴν ὥρα τοὐλάχιστο, πολὺ λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ προτιμοῦν τὸ... τάμπλ ντ' ὅτ τῶν βιταμινῶν, παρὰ τὴ γαμηλὴ τιμή του καὶ τὴν διαθεβαίωσι τῆς διευθύνσεως τοῦ ρεστωρὰν πὼς εἶναι πολὺ θρεπτικώτερο ἀπὸ ἕνα μπιφτέκι! Ἀντίθετα, ὅμως, ἔγει αὐξηθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν πελατῶν ποὺ τρῶνε τὰ κοινὰ φαγητά, γιατὶ πηναίνουν τώρα καὶ πολλοὶ ἀπὸ πειράγεια νὰ ἀπολαύσουν τοὺς βιταμινοφάγους νὰ τρῶνε! Κι' ἴσως-ἴσως, λένε οἱ ἀμερικανικὲς ἐφημερίδες αὐτὸς νὰ ἦταν ὁ κρυφὸς σκοπὸς τοῦ νεωτερισμοῦ, ποὺ λανσάρισε τὸ ἐστιατόριο τῆς Νέας Ὀρλεάνης...

— Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς συνοδέψω, δεσποινίς, μιὰ καὶ σᾶς ἀρέσει ἡ μουσική;

— Δὲ θυμᾶμαι τί μοῦ εἶπαν ν' ἀγοράσω. Θυμᾶμαι μόνο πὼς θὰ μοῦ ἔμενε ἕνα πενηνταράκι γιὰ νὰ πάρω ἕνα γλυφιτσούρι!...

— Οἱ ἀστυνομικοὶ μοῦ εἶπαν νὰ μὴν ἀγγίξω τίποτα ὥσπου νἄρθουν!...

— Γι αὐτὸ μὲ μαθαίνεις βιολί, μαμᾶ;

ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΑΛΗΘΙΝΑ

Σὲ μιὰ ἐπαρχιακὴ πόλι τῆς Ἀγγλίας συνήλθε πρὸ ἐτῶν τὸ περιεργότερο συνέδριο: τὸ «συνέδριο τῶν ἐχόντων περιέργους ἕξεις». Στὸ συνέδριο αὐτὸ εἶγαν δηλώσει ὅτι θὰ ἔπαιρναν μέρος ἄνθρωποι μὲ περίεργες συνήθειες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ἦταν κι' ἕνας Λονδρέζος, ὁ ὁποῖος εἶγε τὴν μονομανία νὰ κυλᾶ στοὺς δρόμους τοῦ Λονδίνου ἕνα τεράστιο καροῦλι, σπρώχνοντάς το μὲ μιὰ ὀδοντογλυφίδα, ἕνας Ἀμερικανὸς ποὺ εἶγε τὴ μανία νὰ μαζεύη ἐπικεφαλίδες ὅλων τῶν ἐφημερίδων τοῦ κόσμου, ἕνας Πολωνὸς ποὺ εἶγε τὸ πάθος νὰ κλέβη κουταλάκια τῆς κομπόστας, ὅταν ἔτρωγε στὰ μεγάλα ἐστιατόρια τῶν πρωτευουσῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ πολλοὶ καὶ διάφοροι ἄλλοι... θλαμμένοι!

★

Στὴν ἀγγλικὴ πόλι Ἰλιφράκομπ, ἱδρύθηκε μιὰ λέσχη ἐργένηδων. Στὸ καταστατικό της ὑπῆρχε κι' ἕνα πολὺ αὐστηρὸ ἄρθρο: «Κάθε μέλος ποὺ θὰ συλληφθῆ νὰ μιλᾶ μὲ γυναῖκα, θὰ τιμωρῆται μὲ χρηματικὸ πρόστιμο, τὸ ὁποῖο θὰ εἰσπράττεται πρὸς ὄφελος τῶν τοπικῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων». Τὸ ὡραῖο εἶναι ὅτι ἡ ἀπαγορευτικὴ αὐτὴ διάταξι τοῦ καταστατικοῦ της «Λέσχης τῶν Ἐργένηδων» ἔγινε ἀφορμὴ γιὰ τὸν θηλυκόκοσμο τῆς Ἰλιφράκομπ, νὰ περνᾶ τὴν ὥρα του βάζοντας διάφορα στοιγήματα. Ὅποια κατορθώση καὶ πιάση κουβέντα μὲ μέλος τῆς Λέσχης κερδίζει τὸ στοίγημα.

★

Στὴν Ἀμερικὴ ἡ σύζυγος ἑνὸς καταδικασμένου σὲ θάνατο μπορεῖ νὰ παντρευτῆ, ἀδιάφορο ἂν ὁ ἄντρας της εἶναι ζωντανὸς ἀκόμα, τὴν ὥρα ποὺ γίνεται ὁ δεύτερος γάμος της. Ἡ σύζυγος τοῦ Κλάυντ Μοντγκόμερυ π.χ., ποὺ εἶγε καταδικαστῆ σὲ θάνατο ἀπὸ τὰ δικαστήρια τῆς Νοτίου Καρολίνας, παντοτύπτκε τὸν Χάρρυ Τζών, ποὶν ὁ Μοντγκόμερυ καθήση στὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα.

Τέχνη καὶ ποίησι στὴν Ἀρχαία Ἑλλάδα

ΗΣΙΟΔΟΣ

Ὁ πατέρας τοῦ διδακτικοῦ ἔπους

Εἰκόνα τοῦ Ἡσιόδου ἀπὸ ἀρχαῖο δακτυλιόλιθο

Ὁ Ὅμηρος καὶ ὁ Ἡσίοδος ἀνήκουν στὴν πρωτοπορεία τῆς ἑλληνικῆς ποιήσεως. Εἶναι οἱ δύο μεγάλοι ἐπικοὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ποὺ ὁ καθένας τους ὅμως ἀκολούθησε δικό του δρόμο. Ὁ Ὅμηρος ὑπῆρξε ὁ πατέρας τοῦ ἡρωϊκοῦ ἔπους καὶ τραγούδησε τὰ κατορθώματα τῶν ἡρώων, ἐνῶ ὁ Ἡσίοδος τοῦ διδακτικοῦ ἔπους, ποὺ ὕμνησε τὴν εἰρηνικὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων καὶ δίδαξε τὴν ἀγάπη στὴν ἐργασία, στὴν ἠθικὴ καὶ στὴ θρησκεία.

Ὁ Ἡσίοδος ζήτησε μὲ τὰ ποιήματά του ν' ἀνεβάση τὸν ἄνθρωπο σὲ ἀνώτερες σφαῖρες ἠθικῆς, νὰ τὸν φέρη πιὸ κοντὰ στὸ θεῖο καὶ στὴ φύσι. Κατὰ πᾶσα πιθανότητα, ἔζησε καὶ ἔργαψε μεταξὺ τοῦ 750 καὶ τοῦ 700 π. Χ. Ἀπὸ τὰ φερόμενα ὡς ἔργα τοῦ Ἡσιόδου, τὰ δύο μεγάλα ἔπη: «Ἔργα καὶ ἡμέραι» καὶ «Θεογονία» τοῦ ἀνήκουν αὐθεντικά. Τὰ ἄλλα ὅμως ἀμφισθητοῦνται ἀπὸ τοὺς νεώτερους ἐρευνητές.

Τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ δύο ἔπη ἀποτελεῖται ἀπὸ 828 στίχους καὶ εἶναι μιὰ προτροπὴ πρὸς τὴν ἐργασία, ποὺ κατὰ τὸν ποιητὴ εἶναι ὁ μόνος δρόμος γιὰ τὴν εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Τὸ ἔπος αὐτὸ γράφτηκε σὰν παραίνεσι καὶ συμβουλὴ πρὸς τὸν ἀδελφό του Ἡσίοδου, τὸν Πέρση, καὶ μᾶς δίνει, ἀνάμεσα στοὺς στίχους του, πληροφορίες γιὰ τὰ ἔργα καὶ τὴ ζωὴ τοῦ ποιητῆ. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ὁ Ἡσίοδος τοῦ ἔδωσε καὶ τὸν τίτλο: «Ἔργα καὶ ἡμέραι».

Ἀπὸ τὸ ποίημα μαθαίνουμε ὅτι ὁ πατέρας τοῦ Ἡσιόδου ζοῦσε στὴν Αἰολικὴ Κύμη, μιὰ παλιὰ καὶ σπουδαία ἑλληνικὴ πόλι τῆς μικρασιατικῆς παραλίας, κοντὰ στὴ Σμύρνη, ποὺ ἦταν ἀποικία τῶν Λοκρῶν. Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν πολὺ φτωχὸς καὶ δὲ μποροῦσε νὰ ζήση στὴν πολυδάπανη Κύμη, ἔφυγε ἀπὸ κεῖ κι ἐγκαταστάθηκε σ' ἕνα χωριὸ τῆς Βοιωτίας, τὴν Ἄσκρα, ποὺ βρισκόταν στοὺς πρόποδες τοῦ Ἑλικῶνα, κοντὰ στὶς Θεσπιές. Δὲν εἶναι ἐξακριβωμένο ἂν ὁ Ἡσίοδος γεννήθηκε στὴν Αἰολικὴ Κύμη ἢ στὴν Ἄσκρα, μετὰ τὴν ἐκεῖ ἐγκατάστασι τοῦ πατέρα του. Πάντως στὰ ποιήματά του γράφει γιὰ τὴν Ἄσκρα, στὴν ὁποία πέρασε τὰ παιδικά του χρόνια, ὅτι εἶχε ἐλεεινὸ κλίμα. Ἦταν πολὺ κρύα τὸ χειμώνα καὶ πολὺ ζεστὴ τὸ καλοκαίρι καὶ δὲν ἔκανε ποτὲ καλὸ καιρό.

Ὁ Παυσανίας, ὅταν πέρασε ἀπὸ τὴν πατρίδα τοῦ Ἡσιόδου (τὰ μέσα τοῦ 2ου μ. Χ. αἰώνα), τὴ βρῆκε ἔρημη ἀπὸ κατοίκους. Σήμερα, στὴν τοποθεσία ἐκείνη σώζεται, πάνω σὲ κάποιον ἀπόκρημνο βράχο, ἕνας τετράγωνος πύργος—τὸ Πυργάκι—καὶ κοντὰ σ' αὐτὸν διακρίνονται ἴχνη ἀπὸ παληὰ τεῖχη.

Ὅταν πέθανε ὁ πατέρας τοῦ Ἡσιόδου, ἀφῆκε τὴν περιουσία του σ' αὐτὸν καὶ στὸν ἀδελφό του Πέρση. Ἀλλὰ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ποιητῆ δωροδόκησε τοὺς δικαστὲς καὶ πῆρε ἔτσι τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς πατρικῆς περιουσίας. Ἀσωτος ὅμως καὶ τεμπέλης, καθὼς ἦταν, γρήγορα κατασπατάλησε τὴν κληρονομία ποὺ πῆρε, κι' ἑτοιμαζόταν ν' ἀρχίση καινούργιες δίκες μὲ τὸν Ἡσίοδο. Καὶ ὁ ποιητὴς συμβουλεύει τὸν ἀδελφό του ν' ἀφήση τὴ διαμονία καὶ νὰ ἐργαστῆ, ἂν θέλη νὰ ζήση καὶ νὰ προκόψη. «Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος—τοῦ λέει—ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος».

Ἡ διαγωγὴ τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ οἱ δίκες ποὺ τοῦ ἔκανε γιὰ τὴν πατρικὴ περιουσία, ἐντυπωσίασαν τὸν Ἡσίοδο καὶ τοῦ ἐμπνεύσανε τὴν ἰδέα νὰ γράψη τὸ ἔπος «Ἔργα καὶ ἡμέραι». Πικραμένος γιὰ τὴ διαγωγὴ τοῦ Πέρση καὶ τῶν δικαστῶν, κατακρίνει καὶ τὴ ἐποχή του καὶ ἀνατρέχει στὸ παρελθόν, ποὺ τὸ θεωρεῖ σὰν ἰδανικὴ περίοδο ἀνθρώπινης εὐτυχίας, ἡ ὁποία ὅμως παραμερίστηκε ἀπὸ τὴν πονηρία, ποὺ ἔφερε τὸν ἄνθρωπο στὴν κακοδαιμονία. Γιὰ νὰ ἐνισχύση τὴν ἄποψί του, ἀναφέρει τοὺς μύθους τοῦ Προμηθέα, τοῦ Ἐπιμηθέα καὶ τῆς Πανδώρας καὶ γράφει γιὰ τὶς πέντε γενεὲς ποὺ πέρασε ὁ κόσμος: τὴ χρυσῆ, τὴν ἀσημένια, τὴ χάλκινη, τὴν ἡρωϊκὴ καὶ τὴ σιδερένια, ὅπου ἡ ντροπὴ (Αἰδὼς) καὶ ἡ Νέμεσι ἄφησαν τοὺς ἀνθρώπους καὶ καταφύγανε στοὺς θεούς.

Ὁ Ἡσίοδος, ἐπεκτεινόμενος γενικώτερα στὴ ζωή, ὑπενθυμίζει στοὺς δικαστὲς τὰ κακὰ ποὺ προκαλεῖ ἡ καταπάτησι τῆς δικαιοσύνης καὶ δίνει συμβουλὲς γιὰ τὸ ἐμπόριο, τὴ ναυτιλία καὶ τὴ γεωργία. Μνημονεύει καὶ τὸ ξύλινο ἄροτρο, ποὺ χρησιμοποιεῖται ἀκόμη καὶ σήμερα καὶ εἶναι γνωστὸν ὡς «ἄροτρον τοῦ Ἡσιόδου».

Γράφει ἐπίσης γιὰ τὸ γάμο καὶ τὴν ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν καὶ ἐκθειάζοντας τὴν ὁμορφιὰ τῆς φύσεως προσπαθεῖ νὰ παρασύρη τὸν ἀναγνώστη πρὸς τὴ φυσικὴ ζωὴ τῆς ὑπαίθρου. Γενικά, τὸ ἔπος «Ἔργα καὶ ἡμέραι» ἔχει περισσότερο κοινωνικὸ καὶ διδακτικὸ χαρακτῆρα καὶ ὁ Ἡσίοδος σπάνια παρασύρεται ἀπὸ τὴν ποιητικὴ φαντασία. Προσγειωμένος, ἀποβλέπει στὸν πρακτικὸ σκοπό, γιὰ τὸν ὁποῖο κυρίως τὸ ἔγραψε, καὶ ὄχι στὴν ποιητικὴ ἀξία τοῦ ἔργου.

Τὸ δεύτερο ἀπὸ τὰ ἔπη τοῦ Ἡσιόδου, ἡ «Θεογονία», εἶναι καὶ τὸ μεγαλύτερο. Περιλαμβάνει 1022 στίχους καὶ περιγράφει τὸ πῶς δημιουργήθηκε ὁ κόσμος καὶ ἐπικράτησαν οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου. Κατὰ τὸν Ἡσίοδο, πρῶτα ἔγινε τὸ Χάος, ἔπειτα ἡ Γῆ καὶ κατόπιν ὁ Ἔρως, ποὺ μὲ τὴ μεγάλη δύναμί του σταμάτησε τὴ σύγχυσι ποὺ ἐπικρατοῦσε κι ἔδωσε μιὰν ἁρμονία στὸ σύμπαν. Ἀκολουθοῦν ἡ γέννησι καὶ οἱ ἀγῶνες μυθολογικῶν προσώπων, θεῶν καὶ τεράτων, μέχρις ὅτου τελικὰ ἐπικράτησε στὸν Ὄλυμπο ὁ Ζεὺς καὶ καθιερώθηκε ὡς πατέρας «θεῶν καὶ ἀνθρώπων».

Προφανῶς ἡ «Θεογονία» εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ παλαιότερες ἱστορίες τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας, ποὺ ὡς τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἡσιόδου διατηροῦνταν μέσα σὲ θρύλους, στίχους καὶ μύθους, καὶ τὶς ὁποίες ὁ ποιητὴς τὶς συναρμολόγησε καὶ τὶς «ἐκωδικοποίησε» στὸ μεγάλο ἔπος του. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ἡ «Θεογονία» ἐθεωρεῖτο ἔργο μεγάλης ἀξίας στὴν ἀρχαιότητα καὶ ἦταν ἡ λυδία λίθος καὶ ὁ θρησκευτικὸς κανόνας γιὰ κάθε ζήτημα ποὺ σχετιζόταν μὲ τοὺς θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου καὶ τὴ θρησκεία τῶν Ἑλλήνων. Ἦταν κάτι ἀνάλογο μὲ τὴ Βίβλο τοῦ Μωϋσῆ γιὰ τοὺς Ἑβραίους.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ ἔπη ἀποδίδουν στὸν Ἡσίοδο καὶ ἄλλα ποὺ ἐξυμνοῦν τὶς ἡρωΐδες ποὺ τὶς ἐρωτεύθηκαν θεοί ἢ τοὺς θεοὺς καὶ τὶς θεὲς ποὺ ἀπόκτησαν παιδιὰ μὲ θνητούς. Ἀλλὰ τὰ ἔπη αὐτὰ οἱ νεώτεροι κριτικοὶ τὰ θεωροῦν μεταγενέστερα ἀπὸ τὸν Ἡσίοδο καὶ πιστεύουν ὅτι ἀνήκουν στὴ σχολὴ ποὺ ἵκμασε στὴ Ναύπακτο.

Στὴν περιοχὴ τῆς Ναυπάκτου καὶ γενικώτερα τῆς σημερινῆς Ρούμελης, ὅπου κατοικοῦσαν στὴν ἀρχαιότητα καὶ οἱ Λοκροί, διατηρεῖται καὶ τώρα ἡ ποιητικὴ παράδοσι. Ἴσως ἡ ὁμορφιὰ τῆς φύσεως στὰ μέρη ἐκεῖνα, ὁ εἰδυλλιακὸς Παρνασσὸς καὶ τὰ ἄλλα ρουμελιώτικα Βουνά, νὰ ἐμπνέουν τοὺς κατοίκους των στὸν ποιητικὸ λόγο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἡσιόδου ὡς σήμερα.

Γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ ποιητῆ δὲν ξέρουμε πολλὰ πράγματα. Ὕστερο ἀπὸ τὶς δίκες ποὺ εἶχε μὲ τὸν ἀδελφό του, καὶ ἀφοῦ κατέκτησε τοὺς «δωροφάγους» δικαστές, ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἄσκρα καὶ ἐγκαταστάθηκε σὲ κάποια παραλία, λασσία πόλι τῆς Βοιωτίας. Ἔλαβε μέρος σ' ἕναν ποιητικὸ διαγωνισμὸ ποὺ ἔγινε στὴ Χαλκίδα, σὲ ἐπιταφίους ἀγῶνες καὶ βραβεύθηκε γιὰ τὸν ὕμνο ποὺ εἶχε συνθέσει. Τὸ ἔπαθλο ἦταν ἕνας τρίποδας, ποὺ τὸν ἔστειλε ἀφιέρωμα στὶς Ἑλικωνιάδες Μοῦσες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἔχε ἐμπνευσθῆ τὴν ποιητικὴ σοφία ὅταν ἔβοσκε τὰ πρόβατά του στὸν Ἑλικῶνα.

Μὲ θρύλους συνδέεται καὶ ὁ θάνατος τοῦ ποιητῆ. Ἄλλοι λένε πὼς τὸν σκότωσαν τὰ παιδιὰ κάποιου ποὺ τὸν φιλοξενοῦσε στὴ Λοκρίδα, καὶ ἄλλοι ὅτι πέθανε στὴ Ναύπακτο. Ἀναφέρουν ἀκόμη ὅτι ὁ νεκρὸς τοῦ Ἡσιόδου ρίχτηκε

Το κινηματογραφικό φεστιβάλ του Βερολίνου έκλεισε με την απονομή των ακολούθων βραβείων: Μέγα βραβείον «Χρυσή Άρκτος» στο ισπανικό φίλμ «Λαζαρίλλο ντε Τόρμες», που έκρίθη το καλύτερο. Δεύτερο βραβείο «Άργυρά Άρκτος», στο γαλλικό φίλμ «Τα παιχνίδια του έρωτος» του Φιλίπ ντέ Μπροκά. Το βραβείο ηθοποιίας άνευεμήθη γιά μέν τούς άνδρες στόν Φρέντερικ Μάρς, γιά τό ρόλο του στό φίλμ του

'Η Μπάρμπαρα Βαλεντίν

Στάνλεϋ Κράμερ «Κληρονόμησε τόν άνεμο», γιά δέ τίς γυναίκες στή Γαλλίδα Ζυλιέτ Μαινιέλ, γιά τήν έρμηνεία της στό γερμανικό φίλμ «Κίρμες».

Τό βραβείο τής καλύτερης σκηνοθεσίας τό κέρδισε ό Γάλλος Ζάν-Λύκ Γκοντάρ, μέ τό φίλμ «'Η τελευταία πνοή».

Τό γαλλικό φίλμ μικρού μήκους «Τό όνειρο τών άγρίων άλόγων», θεωρήθηκε τό καλύτερο στό είδος του, ένώ οί 'Ολλανδοί, μέ τή «Συμφωνία τών Τροπικών», κέρδισαν τό βραβείο τού καλύτερου ντοκυμανταίρ.

Τό βραβείο τού Καθολικού συνδέσμου τό κέρδισε τό άγγλικό φίλμ «'Η σιωπή τής όργής», που έχει γιά θέμα τις σχέσεις καί τίς διαφορές τών έργατών μέ τούς έργοδότες τους.

★ 'Ο Ζάν Γκαμπέν, που βρισκόταν στό Δυτικό Βερολίνο κατά τή διάρκεια τού φεστιβάλ, γιά νά παρευρεθή στήν προβολή τού φίλμ του «Οί γέροι», συνεδέθη μέ μιά μεγάλη καί είλικρ.νή φιλία μέ τό δημαρχο τής πλεως κ. Βίλλυ Μπράντ.

★ Οί 100.000 κάτοικοι τού Σάν-Σεμπάστιαν μιλούν σήμερα γιά ένα μόνο άνθρωπο: τόν ήθοποιό Κέρκ Ντάγκλας, ό οποίος είναι τό 1ον άριθ. 1 άστέρι τού κινηματογραφικού φεστιβάλ, που διεξάγεται έκεί κατά τίς ήμέρες αύτές. 'Η δημοτικότης αύτή δέν όφείλεται στό ταλέντο τού γόητος, άλλά στό γεγονός, ότι έσωσε άπό βέβαιο θάνατο 12 άτομα, που κινδύνευαν νά πνιγούν, ύστερα άπό τήν υποχώρησι μιάς ξύλινης έξέδρας.

Θά ήταν περίπου μεσάνυχτα καί ό Κέρκ κάπνιζε ήσυχος τήν πίπα του πάνω στό γιώτ του, όταν ξαφνικά ένας ναύτης του ήρθε νά τόν πληροφορήση πώς άνθρώπινες φωνές, προερχόμενες άπό ένα σημείο τής άκτής, στήν άλλη άκρη τού λιμένος, καλούσαν βοήθεια. 'Ο Κέρκ έβδωσε άμέσως έντολή νά σπεύσουν πρός τό μέρος έκείνο καί, μέ τή βοήθεια τών ισχυρών προβολέων τού σκάφους καί τήν αύτοθυσία τού ίδιου καί τού πληρώματός του, κατώρθωσε νά σώση τά δώδεκα άτομα, πού παρασύρονταν άπό ένα ισχυρό ρεύμα καί πού τή γλύτωσαν έτσι μ' ένα νυχτερινό μπάνιο.

"Οταν μιά έπιτροπή κατοίκων τής πόλεως πήγε νά εύχαριστήση τόν ίδιοκτήτη τού γιώτ γιά τή θαρραλέα συμπεριφορά του, τότε μόνο έμαθε πώς έπρόκειτο γιά τόν ήθοποιό Κέρκ Ντάγκλας.

★ 'Ο Ντέϊβιντ Λήν, ό σκηνοθέτης τού φίλμ «'Η γέφυρα τού ποταμού Κβάϊ», παντρεύτηκε στό Παρίσι μιά νεαρή 'Ινδή, τή Λειλά Ντεβί, κόρη ένός βιομηχάνου τού Νέου Δελχί. Κουμπάροι τού ζεύγους ήσαν ό Μάρλον Μπράντο καί ό Τζάκ Χάκινς. 'Υπήρχαν έλάχιστοι καλεσμένοι, όλοι όμως έκλεκτοί, όπως λ. χ. ό σκηνοθέτης Βιντσέντε Μινέλλι καί ή γυναίκα του, ό πρεσβευτής τού Πακιστάν καί ή πολυεκατομμυριούχος Μπάρμπαρα Χάττον. 'Ο Ντέϊβιντ Λήν είχε γνωρίσει τήν ώραία Λειλά στήν Κεϋλάνη, όταν γύριζε έκεί τά έξωτερικά του φίλμ του.

★ 'Ο Λώρενς 'Ολίβιε, τό ύπ' άρ. 1 άστέρι τού άγγλικού κινηματογράφου, έτοιμάζει ένα εύθυμο σκέτς γιά τή «Βραδυά τών έκατό άστέρων», πού γίνεται κάθε χρόνο γιά φιλανθρωπικό σκοπό. Στό σκέτς αύτό ό Λώρενς θά έχη γιά παρτεναίρ του τό διάσημο συνάδελφό του Κέννεθ Μούρ. Καί οί δυό καλλιτέχνες θά ύποδυθούν γυναικείους ρόλους. 'Ο μέν Λώρενς 'Ολίβιε θά έμφανισθή σάν... χωριατοπούλα καί ό Κέννεθ Μούρ... πρωτευουσιάνα. Τό νούμερό τους θά τελειώση μ' ένα ένδιαφέρον... στρίπ τήζ!

★ 44 κράτη δήλωσαν συμμετοχή στό έφετεινό κινηματογραφικό φεστιβάλ τού Καρλόβυ-Βάρυ, πού άρχισε στίς 9 'Ιουλίου καί θά λήξη στίς 24. Μεταξύ τών διασημοτήτων τής 7ης τέχνης, πού άναμένονται έκεί, είναι καί οί έξής: Ρομπέρτο Ροσσελίνι, Τζουλιέττα Μεσίνα, ό Ρώσος Σεργκέϊ Μπονταρτσούκ καί ό σέρ Λώρενς 'Ολίβιε.

★ Έξεδόθη τό διαζύγιο, πού χωρίζει δριστικά τήν Μπέττυ Νταϊβις άπό τόν πρώην σύζυγό της Γκάρυ Μέρριλ. Τό δικαστήριο παραχώρησε στή σταρ τή συμβολική διατροφή τού ένός δολλαρίου έτησίως καί τής άνέθεσε τή φύλαξι τών τριών παιδιών της.

★ 'Η Μπάρμπαρα Βαλεντίν είναι σήμερα ή πιό πολυδιαφημισμένη γόησσα τού γερμανικού κινηματογράφου. Χάρις στά είδύλλιά της, πότε μέ μαχαραγιάδες καί πότε πάλι μέ βασιλείς τού χρήματος, τό όνομα τής Μπάρμπαρα βρίσκεται καθημερινάς σχεδόν στίς έφημερίδες. Παρά τήν άγάπη της γιά τό χρήμα, ή Μπάρμπαρα δέν ένοεί νά έγκαταλείψη πρός χάριν του τόν κινηματογράφο.

★ "Υστερα άπό τό διαζύγιο Στιούαρτ Γκρέϋντζερ - Τζίν Σίμμονς, ή είδησι ένός άλλου διαζυγίου έσκασε σά βόμβα τήν περασμένη βδομάδα. 'Ο σκηνοθέτης Ροζέ Βαντίμ (πρώην σύζυγος τής Μπριζίτ Μπαρντό), πού βρισκόταν στό Παρίσι, ένώ ή σύζυγός του 'Ανιέτ Στρόμπεργκ - Βαντίμ, έρωτοτροποΐσε, στό Σαίν Τροπές μέ τό Σασά Ντιστέλ, ύπέβαλε αίτηση διαζυγίου, δηλώνοντας συγχρόνως στούς δημοσιογράφους:

— Θέλησα νά προλάβω τόν Τύπο, πού άσφαλώς δέ θ' άργοϋσε ν'άσχοληθή μέ τά φλέρτ

'Η Λίντα Κριστάλ ώς Κλεοπάτρα

τής γυναίκας μου. Δέν ήθελα νά είμαι, όπως συμβαίνει συνήθως, ό άνόητος σύζυγος, πού μαθαίνει τελευταίος πώς ή γυναίκα του τόν άπατᾶ!

— Καί τί θά κάνετε, τόν ρώτησαν, όταν θά έρθη έδώ ή γυναίκα σας;

— "Αν χτυπήση τήν πόρτα, θά τής άνοίξω άμέσως. Είμαι πολιτισμένος άνθρωπος έγώ.

Πράγματι, ένστερα άπό 12 ώρες, ή 'Αννέτ έφτασε άεροπορικώς στό Παρίσι, μαζί μέ τήν κορούλα της Ναταλί, ή οποία δήλωσε:

— Είμαι χαρούμενη, γιατί θά δοΰμε τό μπαμπά!

'Η 'Αννέτ Βαντίμ άρνήθηκε νά μιλήση στούς δημοσιογράφους, ό Σασά Ντιστέλ όμως δήλωσε στό Σαίν Τροπές τά έξής:

— Δέν έννοώ νά μέ μπλέξουν σ' αύτή τήν ίστορία. Πάει πολύ. Δέ βγαίνει πιά διαζύγιο σ' αύτή τή χώρα, χωρίς νά βρεθώ μπλεγμένος σ' αύτό. Κι' όταν πρόκειται γιά καμμιά σταρλέτ, πού έχει άνάγκη άπό διαφήμισι, τό πράγμα δέ μέ πολυοκοτίζει. Δέ θέλω όμως κανείς νά πιστέψη πώς άνάμεσα στήν 'Αννέτ Βαντίμ καί σέ μένα ύπήρχε τίποτα περισσότερο άπό μιά άγνή φιλία.

Δέν ξέρουμε ποιά θά είναι ή έκβασι αύτής τής διαφοράς, εύχόμαστε όμως νά μπορέση σύντομα νά πή ή μικρή Ναταλί:

— Είμαι χαρούμενη γιατί θά μείνουμε μέ τόν μπαμπά!

'Ο Ροζέ Βαντίμ, πού είναι σήμερα 32 χρόνων, γνώρισε τήν 'Αννέτ σ' ένα παρισινό ρεστωράν, όταν ή Μπριζίτ Μπαρντό τόν έγκατέλειψε γιά τό Ζάν - Λουί Τριντινιάν, πού δ ίδιος τής έδωσε γιά παρτεναίρ στό φίλμ «Καί ό Θεός έπλασε τή γυναίκα». 'Η Ναταλί γεννήθηκε στίς 7 Δεκεμβρίου 1957, ένώ ό γάμος τους τελέστηκε έξη μήνες άργότερα, στίς 17 'Ιουνίου 1958. 'Η 'Αννέτ, πού γεννήθηκε στήν Κοπεγχάγη πρίν άπό 23 χρόνια, είναι ή πρωταγωνίστρια τού τελευταίου φίλμ τού Ροζέ «Καί νά πεθάνω άπό ήδονή».

★ 'Η Μυλέν Ντεμονζό βρίσκεται τίς ήμέρες αύτές στην 'Ισπανία, όπου θά γυρίση τό φίλμ «Θάρρος καί πρόκλησις».

★ 'Αφού δίστασε έπί πολλούς μήνες, ό Φερναντέλ ύπέγραψε έν τέλει συμβόλαιο γιά τό γύρισμα ένός νέου Δόν Καμίλλο. Τό φίλμ τού, όπούου τό γύρισμα θ' άρχίση τόν 'Οκτώβριο, θά τιτλοφορηται «'Ο Δόν Καμίλλο Καρδινάλιος».

Παρά τήν άνοδό του στό ύψηλό αύτό άξίωμα, ό συμπαθής ήρως τού Γκουαρέσκι δέ σταματά τόν πόλεμο μέ τόν άσπονδο έχθρό του Πεπόνε.

★ 'Ενώ ή 'Αμερική έτοιμάζει μιά ύπερπαραγωγή μέ θέμα τή ζωή τής Κλεοπάτρας καί μέ πρωταγωνίστρια (τήν 'Ελίζαμπετ Ταίηλορ, ή οποία θά είσπράξη γιά τό ρόλο της αύτό ένα έκατομμύριο δολλάρια, οί 'Ιταλοί παρουσιάζουν μιά δική τους έγχρωμη ύπερπαραγωγή, γυρι-

'Η Μυλέν Ντεμονζό

σμένη μέ σύστημα «Σουπερσινεσκόπ» καί μέ τίτλο «Οί λεγεώνες τής Κλεοπάτρας». Στό φίλμ πρωταγωνιστούν ή Λίνα Κριστάλ, ό Ζώρζ Μαρσάλ καί ό 'Εττόρε Μάννι.

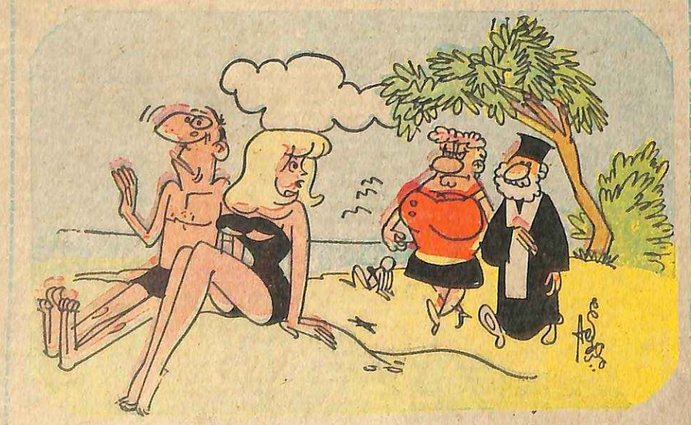
★ 'Ο 'Ιταλός σκηνοθέτης Μούντσιο Μαλασσόνα έτοιμάζει μιά νέα έκδοσι τής «Φαμπιόλας», πού άποτέλεσε τό 1945 μιά μεγάλη έπιτυχία τής Μισέλ Μοργκάν. Τό ρόλο που έπαιξε τότε ή Γαλλίδα στάρ θά ύποδυθή τώρα ή 'Αμερικανίδα Ρόντα Φλέμινγκ.

★ 'Η Φρανσουάζ 'Αρνουλ καί ό σύζυγός της Ζώρζ Κραβέν, άποφάσισαν νά χωρίσουν. 'Εκείνη έφυγε γιά τό Σαίν-Πώλ-ντέ-Βάνς κι' έκείνος γιά μιά κρουαζιέρα στήν Τουρκία.

★ Οί θαυμασταί τής Μπριζίτ Μπαρντό άσφαλώς θ' άπορήσουν, γιατί ή στάρ πουλάει άπό καιρό στό Σαίν Τροπέζ ένα ντεβάνι, ένα μεγάλο καθρέφτη καί δυό πίνακες, χωρίς νά μπορή, έπί ένα μήνα τώρα, νά βρή άγορασταί. «Κι' όμως τό ντιβάνι είναι σέ καλή κατάσταση καί μπορεί άκόμα νά χρησιμεύση!», δηλώνει μέ τή γνωστή τσαχπινιά της ή Μπριζίτ.

★ Τρείς λέξεις ήλέκτρισαν τήν περασμένη βδομάδα τούς θεατρικούς καί κινηματογραφικούς κύκλους όλου τού κόσμου: «'Η Γκάρμπο ξαναγυρίζει». 'Η Γκρέτα διάλεξε ήδη τό έργο, μέ τό οποίο θά κάνη τήν έπανεμφάνισί της, στό θέατρο αύτή τή φορά. Πληρωσε 100.000 δολλάρια στό συγγραφέα "Αντονι Γκρόνοβιτς, γιά τά θεατρικά καί κινηματογραφικά δικαιώματα τού βιβλίου του «Μοτζέσκα». Πρόκειται γιά μιά βιογραφία τής διασήμου Πολωνέζας καλλιτέχνιδος, ή οποία, τό 1900, έθεωρείτο έφάμιλλη τής Σάρα Μπερνάρ καί τής Ντούζε. 'Ο Γκρόνοβιτς, άπό τό 1936, πού κυκλοφόρησε τό βιβλίο του, έλαβε πολλές προτάσεις άπό τόν κινηματογράφο καί τήν τηλεόρασι, δέ δέχτηκε όμως καμμιά γιατί, σάν φίλος καί θαυμαστής τής Γκάρμπο, τή θεωροΰσε μοναδική γιά νά ύποδυθή τή Μοτζέσκα, τής οποίας ή σταδιοδρομία έχει πολλές όμοιότητες μέ τή δική της.

ΠΑΤ ΚΕΝΕΝΤΥ

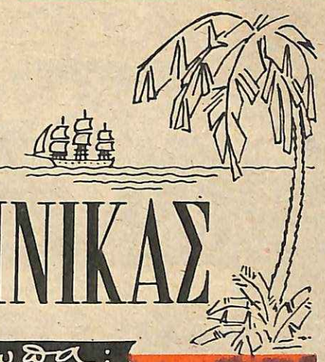
—"Ωχ! "Εοχεται ή μαμά μου!...

(Τοΰ 'Αρχέλαου)

Σύντομες είδησοΰλες

ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ ΜΑΡΤΙΝΙΚΑΣ

Πρόσωπα:

ΜΠΕΛΙΝΤΑ ΛΗ	: ΜΑΡΙΑ	ΦΙΛΙΠ ΕΡΣΕΝΤ	: ΜΠΑΓΙΑΡΝΤΕΑ
ΛΑΛΑΙΝ ΣΩΡΥ	: ΖΑΚ	ΝΤΑΡΙΟ ΜΟΡΕΝΟ	: ΝΤΕΜΑΡΑΙ
ΖΑΚ ΚΑΣΤΕΛΟ	: ΣΑΙΝΤ ΑΝΤΡΕ	ΜΑΓΚΑΛΙ ΝΟΕΛ	: ΤΖΟΥΛΙΑ
ΦΟΛΚΟ ΛΟΥΛΙ	: ΛΕΦΟΡ	ΖΑΝ ΤΙΣΣΙΕ	: Ο ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ

Μον.— ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Βρισκόμαστε στό 1635. Σ' ένα λιμάνι τής Μαρτινίκας φτάνει μιά μέρα ή κομψή γολέττα «'Ωραία Γαλλίδα» πάνω στήν οποία βρίσκονται ό μαρκήσιος Σαίντ Αντρέ καί ή ώραία του σύζυγος Μαρία. Κυβερνήτης τού νησιού είναι ό Ζάκ ντύ Παρνιέ, τόν οποίον είχε γνωρίσει άλλοτε ή Μαρία στό παιδονείο τού πατέρα της, στή Διέππη. Ένα φλογερό είδύλλιο είχε άναπτυχθή άνάμεσα στούς δυό νέους, άλλά οί γονείς τού Ζάκ φρόντισαν έγκαίρως νά τόν άπομακρύνουν. 'Ο Ζάκ τώρα έχει άνακαλύψει τίς ύποπτες δουλειές τού μαρκησίου καί προσπαθεί νά τόν ξεσκεπάση καί νά τόν έξοντώση. 'Η Μαρία πάλι καταλαβαίνοντας πώς παντρεύτηκε ένα άχρείο ύποκείμενο άποφασίζει νά χωρίση.

Δυστυχώς, ό Ζερόμ δέν πρόλαβε νά έπωφεληθή άπό τή μεγάλη εύνοια τής τύχης. 'Ακολουθώντας τίς έντολές τού μαρκησίου Σαίντ-Αντρέ, ό Λά Περιέρ ήρθε νά τού άναθέση μιά άποστολή, σκοπός της οποίας ήταν νά τόν άπομακρύνη άπό τό φρούριο, γιά νά τούς άφήση τό πεδίον έλεύθερο.

— 'Υποσχέσου μου χρυσή μου, πώς θά ξανάρθης.

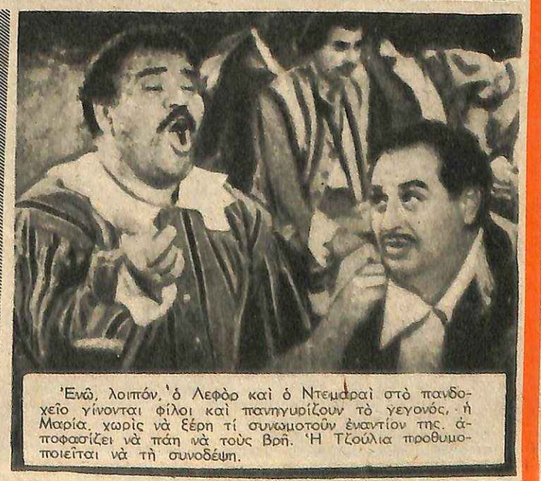
— Στό ύπόσχομαι.

'Ενώ ή Τζούλια ξαναγύριζε στό δωμάτιό της, άκουσε στό διάδρομο όμιλίες καί κρύφτηκε στό κοίλωμα μιάς πόρτας. "Ηταν ό Σαίντ 'Αντρέ, ό Μπωφόρ καί ό Ντιμαραί. Χωρίς νά τό θέλη, ή Τζούλια άκουσε τή συζήτησί τους.

— Θά στείλω άπόψε ένα πρώτο έμβασμα στόν Μπαρακούντα. Τά ύπόλοιπα θά τά πάρη ΰστερα άπό τήν άριστική συμφωνία.

'Η Τζούλια δέν είχε καταλάβει τότε τί σήμαιναν τά λόγια αύτά. Τώρα όμως, πού τά ξαναθυμότανε τά έξηγοΰσε όλα.

'Ενώ, λοιπόν, ό Λεφόρ καί ό Ντεμαραί στό πανδοχείο γίνονται φίλοι καί πανηγυρίζουν τό γεγονός, ή Μαρία, χωρίς νά ξέρη τί συνωμοτοΰν έναντίον της, άποφασίζει νά πάη νά τούς βρή. 'Η Τζούλια προθυμοποιείται νά τή συνοδέψη.

Ὁ Ντεμαραὶ βρίσκει στὸ πρόσωπο τοῦ Λεφὸρ τὸν πιὸ πολύτιμο συνεργάτη γιὰ τὴν πραγματοποίησι τῶν σχεδίων του.

— Αὐτὴ ἡ γυναῖκα εἶναι πιὸ ἐπικίνδυνη κι' ἀπὸ τὸ διάβολο ἀκόμα.

— Ὁ Λεφὸρ ἔχει δίκηο. Πρέπει νὰ τὴν διώξουμε ἀμέσως καὶ ν' ἀπαλλαγοῦμε ἀπ' αὐτὴν ὅσο τὸ δυνατὸ πιὸ σύντομα.

— Γλυτῶστε μας ἀπὸ τὴ μάγισσα!...

Τὴν ἴδια στιγμὴ, ἡ πόρτα ἀνοίγει κι' ἐμφανίζονται στὸ κατώφλι ἡ Μαρία καὶ ἡ Τζούλια.

— Αὐτὸς εἶναι, κυρία, ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἶδα χθὲς τὸ βράδυ μὲ τὸ μαρκήσιο. Μὴ τὸν πλησιάσπε! Θέλει τὸ κακό σας.

Ἡ ψυχραιμία τῆς Μαρίας κάνει ὅλους νὰ σωπάσουν. Ὁ Λεφὸρ τὴ βλέπει νὰ τὸν πλησιάζῃ καὶ φαίνεται σὰν νὰ ξεμέθυσε ἀπότομα.

— Λεφόρ, πρέπει νὰ σοῦ μιλήσω... Παρακάλεσε ὅλους τοὺς ἄντρες νὰ βγοῦν ἔξω ἐκτὸς ἀπὸ τὸν καινούργιο φίλο σου.

Ὁ Ντεμαραί, ἐπωφελούμενος ἀπ' τὴ σύγχυσι, κάνει νὰ βγῆ μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους ἄντρες...

Ὁ Λεφὸρ ὅμως, ὑπακούοντας στὴν ἐντολὴ τῆς Μαρίας, προσπαθεῖ νὰ τὸν συγκρατήσῃ. Ὁ Ντεμαραὶ καταλαβαίνει τὸν κίνδυνο ποὺ διατρέχει καὶ βγάζει τὸ μαχαίρι του, ἕτοιμος ν' ἀμυνθῆ.

"Εξω φρενῶν ἐπειδὴ ἄφησε τὸ θλιβερὸ αὐτὸ ὑποκείμενο νὰ τὸν παρασύρῃ, ὁ Λεφὸρ νοιώθει τὶς δυνάμεις του νὰ δεκαπλασιάζωνται καὶ ὁρμώντας, τοῦ ἁρπάζει τὸ χέρι ποὺ κρατάει τὸ μαχαίρι, καὶ τὸ στρέφει ἐναντίον του.

— "Οχι!... "Οχι! Βοήθεια!...

— Ἐπρόδωσες, ἄθλιε τὸν κυβερνήτη... Θὰ σὲ σφάξω σὰν γουρούνι!

— "Οχι... "Οχι... "Εχω κι' ἄλλα νὰ σοῦ πῶ..

Τὴν ἴδια στιγμὴ μπαίνει στὸ πανδοχεῖο καὶ ὁ Μπαγκαρντέλ, ὁ ὁποῖος μὲ μιὰ ματιὰ καταλαβαίνει ἀμέσως τί συμβαίνει.

— Ρωτῆστε τον γιατί ὁ μαρκήσιος τοῦ ἔδωσε τόσα χρήματα χθὲς τὸ βράδυ.

— Ἀπάντησε, λοιπόν στὸ ἐρώτημα ποὺ σοῦ ἔκαναν!...

Ὁ Ντεμαραὶ δὲν εἶναι ἀκόμα βέβαιος ὅτι τὸ γενικὸ ρεῦμα ἔχει γυρίσει ὑπὲρ τοῦ κυβερνήτη καὶ γι' αὐτὸ κρατάει τὰ χείλη του κλειστά.

— Νὰ τὸν πᾶμε ἀμέσως στὸ μῦλο... Ἐκεῖ, θέλοντας καὶ μή, θὰ μιλήσῃ.

— Καταραμένο κάθαρμα! Θὰ σὲ γδάρω μὲ τὰ ἴδια μου τὰ νέρια.

Ὁ μύλος εἶναι ἔρημος. Βρίσκεται μόνο ἐκεῖ ὁ μυλωνὰς ποὺ εἶναι ἄνθρωπος τοῦ κυβερνήτη καὶ προθυμοποιεῖται νὰ τοὺς βοηθήσῃ.

— Δολοφόνοι! Θὰ τὸ πληρώστε ἀκριβά.

Τὸ κεφάλι τοῦ Ντεμαραὶ πέφτει ὅλο καὶ πιὸ βαθειὰ ἀνάμεσα στὶς δυὸ μυλόπετρες.

— Κύττα τί σὲ περιμένει, ἂν δὲν ξεράσῃς τὴν ἀλήθεια...

— Σταματῆστε... "Οσα σᾶς εἶπα εἶναι ἡ ἀλήθεια... Ὁρκίζομαι πὼς δὲν λέω ψέματα!

Τὸ κεφάλι τοῦ Νεμαραὶ πλησιάζει ὅλο καὶ περισσότερο τὸ σημεῖο συνθλίψεως, ἀνάμεσα στὶς δυὸ μεγάλες μυλόπετρες.

— Ὁ κυβερνήτης βρίσκεται στὴ Μαρὶ-Γκαλάντ. Εἶναι στὰ χέρια τοῦ πειρατῆ Μπαρακούντα... Δὲν διατρέχει κανένα κίνδυνο, γιατὶ ἔχει μαζί του ἑκατὸ ἄνδρες του. Στὴ θέσι σας ὅμως...

— Μίλα, λοιπόν!...

— Δὲν ἔχετε κανένα συμφέρον νὰ μὲ σκοτώστε. Ὁ Μπαρακούντα εἶναι φίλος μου καὶ θὰ δεχόταν ν' ἀφήσῃ τὸν κυβερνήτη ἐλεύθερο, ἂν τοῦ δίνατε ἕνα ποσὸν ἴσο μ' αὐτό, ποὺ τοῦ προσφέρουν γιὰ νὰ τὸν κρατήσῃ, δηλαδὴ 100 χιλιάδες λίβρες.

— "Αθλιε δὲ σοῦ φτάνουν δηλαδὴ τὰ λεφτά, ποὺ σοῦδωσε ὁ μαρκήσιος;

— Στεῖλτε τον στὴ φυλακή..

'Ενῶ γίνονται αὐτὰ στὸ μύλο, στὸ νησάκι Μαρὶ-Γκαλάντ ποὺ χρησιμεύει γιὰ ἄντρο στοὺς πειρατὲς τοῦ Μπαρακούντα, βασιλεύει ἀπόλυτη ἠρεμία. Στὸ σπίτι τοῦ ἀρχιπειρατῆ Μπαρακούντα, ὅπου εἶναι κατεσπαρμένοι διάφοροι θησαυροί, ποὺ προέρχονται ἀπὸ διάφορα πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἔπεσαν στὰ χέρια του, ἡ ὡραία φίλη του ἀνοίγει ἕνα μικρὸ κιβώτιο, ποὺ περιέχει θαυμάσια κοσμήματα καὶ πολύτιμα πετράδια. 'Η μελαχροινὴ καλλονὴ δὲ χορταίνει νὰ βλέπῃ τὸ περιεχόμενο αὐτὸ τοῦ κιβωτίου.

— Εἶδες τὰ ὡραῖα κοσμήματα, ποὺ σοῦ ἔστειλε ὁ μαρκήσιος γιὰ νὰ κρεμάσῃς τὸν κυβερνήτη;

'Η φιλάρεσκη κρεολὴ παίρνει ἕνα ὡραῖο κολλιὲ ποὺ ἀνῆκε ἄλλοτε στὴ Μαρία.

— Αὐτὸ θὰ τὸ κρατήσω γιὰ μένα...

— "Οχι αὐτό!...

'Ενῶ ὅμως τὴν πλησιάζει γιὰ νὰ τῆς τὸ πάρῃ, ἐκείνη τὸν προκαλεῖ...

— "Ελα λοιπὸν νὰ τὸ πάρῃς... Κρῖμα, ποὺ δὲ μοιάζῃς μὲ τὸν αἰχμάλωτό σου. 'Εκεῖνος εἶναι πραγματικὰ ὡραῖος ἄντρας καὶ ξέρει νὰ μιλᾶ στὶς γυναῖκες...

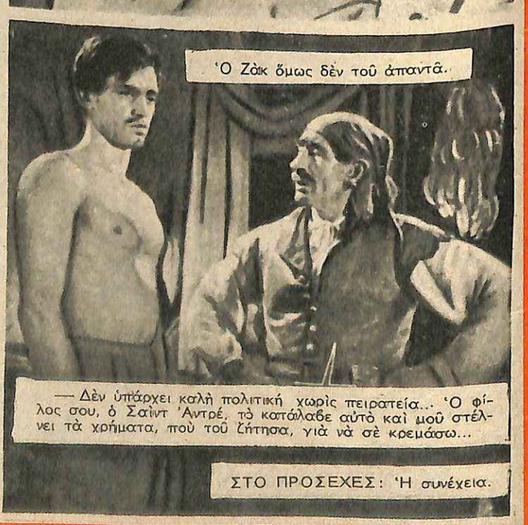
'Ο Μπαρακούντα, ποὺ ἡ σύγκρισι αὐτὴ δὲν τὸν κολακεύει καθόλου, ἀλλάζει ἀμέσως τακτικὴ καὶ ἀγκαλιάζοντας τὴν εὐνοουμένη του τῆς ψιθυρίζει:

— "Εχεις δίκηο, τὸ κολλιὲ αὐτὸ δὲ θὰ μποροῦσε νὰ βρῇ καλύτερη θέσι ἀπὸ τὸν ὡραῖο λαιμό σου!

"Υστερα γιὰ νὰ διασκεδάσῃ λίγο, ὁ πειρατὴς διατάζει νὰ τοῦ φέρουν τὸ φυλακισμένο κυβερνήτη.

— Λοιπόν, τὰ σκέφτηκες ὅσα σοῦ εἶπα; "Αν συμφωνήσουμε, σ' ἀφίνω ἐλεύθερο νὰ ξαναγυρίσῃς στοὺς δικούς σου κι' ἐσὺ πάλι μ' ἀφίνεις ἥσυχο στὸ νησί μου... Κόλλα το!

'Ο Ζὰκ ὅμως δὲν τοῦ ἀπαντᾶ.

— Δὲν ὑπάρχει καλὴ πολιτικὴ χωρὶς πειρατεία... 'Ο φίλος σου, ὁ Σαὶντ 'Αντρέ, τὸ κατάλαβε αὐτὸ καὶ μοῦ στέλνει τὰ χρήματα, ποὺ τοῦ ζήτησα, γιὰ νὰ σὲ κρεμάσω...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

ΡΩΜΑΪΚΑ ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ΟΙ ΕΣΤΙΑΔΕΣ

Οἱ Ρωμαῖοι Ἱστορικοὶ ἀναφέρουν, ὅτι δώδεκα 'Εστιάδες ἐνταφιάστηκαν ζωντανές, γιατὶ παρέβησαν τὸν ὅρκο τους, ποὺ τὶς ὑποχρέωνε νὰ μένουν ἁγνές. 'Αλλὰ κι' ἄλλες ἐπίσης πέθαναν μὲ τραγικὸ τρόπο ἢ αὐτοχειριάστηκαν, γιὰ παρόμοια αἰτία.

Αὐτὸ τὸ θεσμὸ τὸν εἶχε καθιερώσει ὁ Νουμᾶς Πομπίλιος. Οἱ δυὸ πρῶτες 'Εστιάδες ἦταν ἡ Γεγανία κι' ἡ Βεργηνία, στὶς ὁποῖες προστέθηκαν ἀργότερα ἡ Κανουηλῆια κι' ἡ Ταρπηΐα. 'Ο Σέρβιος Τύλλιος προσθεσε κατόπιν ἄλλες δύο, κι' ἔτσι οἱ 'Εστιάδες ἔγιναν ἕξη. Τὶς ἐπαιρναν ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν 6—10 χρόνων. "Επρεπε δὲ νὰ εἶναι ἀρτιμελεῖς καὶ ὑγιεῖς καὶ νὰ κατάγωνται ἀπὸ οἰκογένειες πατρικίων, ποὺ εἶχαν διακριθῆ στὴν ὑπηρεσία τῆς πολιτείας. 'Από τὴ στιγμὴ ποὺ ἔμπαιναν στὸ ναὸ τῆς 'Εστίας, ὁρκίζονταν, ὅτι θὰ παρέμεναν ἁγνὲς σ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς θητείας τους, ποὺ κρατοῦσε 30 χρόνια. Μποροῦσαν κατόπιν νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τῆς θεᾶς καὶ νὰ παντρευτοῦν, ἂν ἤθελαν. 'Αλλ' αὐτό, λέει ὁ Πλούταρχος, σπανιώτατα γινόταν, γιατὶ ἦταν πιὰ πολὺ μεγάλες.

'Η ὑπηρεσία τους συνίστατο στὸ νὰ διατηροῦν ἀσβέστη τὴ φωτιὰ μέσα στὸ ναὸ τῆς μεγάλης θεᾶς καὶ νὰ παίρνουν νερὸ ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς νύμφης 'Εγερίας. Παρασκεύαζαν ἐπίσης τοὺς «οὐλοχύτες», ἕνα μίγμα ἀπὸ χοντροκοπανισμένο κριθάρι καὶ ἁλάτι, μὲ τὸ ὁποῖο πασπάλιζαν τὰ κεφάλια τῶν θυμάτων κατὰ τὶς θυσίες.

'Η 30ετὴς ὑπηρεσία τους στὸ ναὸ χωριζόταν σὲ τρία μέρη. Στὰ πρῶτα δέκα χρόνια, μάθαιναν κοντὰ στὶς μεγαλύτερες ποιὰ ἦταν τὰ καθήκοντά τους. Τὰ ἑπόμενα δέκα χρόνια, ἐκτελοῦσαν ἐκεῖνα ποὺ εἶχαν μάθει. Καί, στὴν τελευταία δεκαετία, δίδασκαν τὶς μικρότερες.

Οἱ 'Εστιάδες εἶχαν μεγάλα προνόμια. Περιφέρονταν στὴν πόλι μέσα σὲ εἰδικὰ φορεῖα, ποὺ τὰ σήκωναν πάνω στοὺς ὤμους τους δοῦλοι καὶ συνοδεύονταν ἀπὸ ραβδούχους. Εἶχαν δὲ τὸ ἀπόλυτο προβάδισμα. Κι' αὐτοὶ ἀκόμη οἱ συγκλητικοὶ ἢ οἱ ὕπατοι παραμέριζαν μπροστά τους, γιὰ νὰ τὶς ἀφήσουν νὰ περάσουν πρῶτες. "Οταν ἐκάλουτο στὰ δικαστήρια, γιὰ νὰ καταθέσουν, δὲν ἔδιναν ὅρκο. "Ενα μεγάλο προνόμιό τους ἦταν, ἐξ ἄλλου, τὸ ὅτι μποροῦσαν νὰ χαρίσουν τὴ ζωὴ σ' ἕναν κατάδικο, ἂν τὸ φορεῖο τους διασταυρωνόταν μὲ σὴ συνοδεία, ποὺ τὸν ὁδηγοῦσε στὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεως. Αὐτὴ ἡ συνάντησι, ὅμως, ἔπρεπε νὰ εἶναι τυχαία κι' ὄχι σκόπιμη.

'Από τὴ στιγμή, ποὺ ἔδιναν τὸν ὅρκο τους, οἱ 'Εστιάδες ἐχειραφετοῦντο ἀπὸ τὴν κηδεμονία τοῦ πατέρα τους. 'Ο μόνος ποὺ εἶχε ἐξουσία πάνω τους, ἦταν ὁ μεγάλος Ποντίφης, ποὺ μποροῦσε νὰ τοὺς ἐπιβάλη διάφορες ποινές, ἂν παραμελοῦσαν τὰ καθήκοντά τους, ἀκόμη καὶ νὰ τὶς μαστιγώσῃ. Τὴν τιμωρία τῆς μαστιγώσεως, ὅμως, μόνον ὁ μεγάλος Ποντίφης μποροῦσε νὰ τὴν ἐκτελέσῃ, γιατὶ κανένας ἄλλος δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀγγίξῃ τὶς 'Εστιάδες.

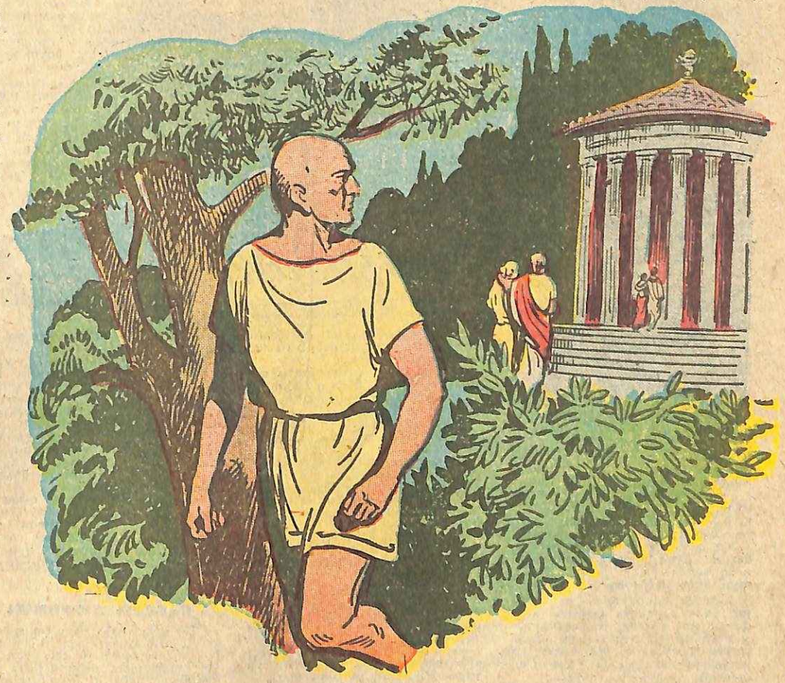
Στὴν περίπτωσι αὐτή, ὁ μεγάλος Ποντίφης κλεινόταν μαζὶ μὲ τὴν 'Εστιάδα μέσα σ' ἕναν κατασκότεινο θάλαμο. 'Η νέα ἔβγαζε τότε τὰ ροῦχα της καὶ ξαπλωνόταν ὀλόγυμνη πάνω σ' ἕνα πανί, ποὺ βρισκόταν στὸ πάτωμα. Στὴ θέσι αὐτή, ὁ μεγάλος Ποντίφης ἔσκυβε πάνω της καὶ τὴ μαστίγωνε, χωρὶς νὰ τὴ βλέπῃ.

Δὲν ὑπῆρχε μεγαλύτερη τιμὴ γιὰ ἕναν πατέρα, ἀπὸ τὸ νὰ συγκαταλέγεται ἕνα ἀπὸ τὰ κορίτσια του μεταξὺ τῶν 'Εστιάδων. 'Ο Τάκιτος ἀναφέρει σχετικὰ τὸ ἑξῆς: Στὴν ἐποχὴ τοῦ Τιβερίου, πέθανε ἡ 'Εστιὰς "Οσια, ποὺ εἶχε μείνει 57 χρόνια στὸ ναὸ τῆς 'Εστίας. Δυὸ ἐπιφανεῖς συγκλητικοὶ καὶ φίλοι τοῦ αὐτοκράτορος, ὁ Δομίτιος Πόλλιους κι' ὁ Φοντέϊους 'Αγρίππας, πρότειναν τότε τὶς κόρες τους. 'Ο Τιβέριος προτίμησε, στὸ τέλος, τὴν κόρη τοῦ πρώτου. 'Αλλά, γιὰ ν' ἀποζημιώσῃ τὴν κόρη τοῦ 'Αγρίππα, ἐπειδὴ δὲν τὴν εἶχε κάμει 'Εστιάδα, τῆς ὥρισε προῖκα ἀπὸ 1 ἑκατομμύριο σεστέρτια.

'Η σύζυγος τοῦ αὐτοκράτορα, ἐξ ἄλλου, ὅταν πήγαινε στὸ θέατρο ἢ τὸν 'Ιππόδρομο, ἔπαιρνε θέσι ἀνάμεσα στὶς 'Εστιάδες.

Γιὰ τὶς 'Εστιάδες, ποὺ παρέβαιναν τὸν ὅρκο τῆς ἁγνείας, δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ συμπόνια. Τὶς ἔθαβαν ζωντανές. 'Ο Πλούταρχος περιγράφει στὸ βίο τοῦ Νουμᾶ τὴ μακάβρια τελετὴ τοῦ ἐνταφιασμοῦ μιᾶς 'Εστιάδος ζωντανῆς, ὡς ἑξῆς:

Σ' ἐκείνη ποὺ θὰ ντρόπιαζε τὴν παρθενία της, τὴν ἔθαβαν ζωντανὴ κοντὰ στὴν πύλη ποὺ λεγόταν Κολλίνη. Στὸ μέρος αὐτό, ὑπῆρχε ἕνας μεγάλος σωρὸς ἀπὸ χῶμα, ποὺ ἁπλωνόταν σὲ μεγάλη ἔκτασι. 'Εκεῖ κατασκεύαζαν ἕνα μικρὸ ὑπόγειο δωμάτιο, στὸ ὁποῖο κατέβαινε κανεὶς ἀπὸ πάνω. Μέσα σ' αὐτὸ βρισκόταν ἕνα στρωμένο κρεβάτι, ἕνα ἀναμμένο λυχνάρι καὶ διάφορα τρόφιμα σὲ μικρὲς ποσότητες, ψωμί, νερό, γάλα, λάδι, γιὰ νὰ μὴ φανῆ, ὅτι ἤθελαν ν' ἀφανίσουν μὲ τὴν πεῖνα ἕνα σῶμα, ποὺ εἶχε καθαγιασθῆ μὲ τὶς μεγαλύτερες ἱερὲς τελετές. 'Εβαζαν τὴν ἔνοχο μέσα σ' ἕνα φορεῖο, ποὺ τὸ σκέπαζαν καλὰ ἀπ' ἔξω καὶ τὸ τύλιγαν μὲ δερμάτινα λουριά, γιὰ νὰ μὴ μπορῇ νὰ φύγῃ οὔτε γι' ἀκούγωνται οἱ φωνές της, καὶ τὴν περνοῦσαν ἔτσι ἀπὸ τὴν ἀγορά, γιὰ νὰ τὴν ὁδηγήσουν στὸ μέρος ὅπου θὰ τὴν ἔθαβαν. Στὸ πέρασμά της, ὅλοι παραμέριζαν σιωπηλοὶ καὶ παρακολουθοῦσαν ἄφωνοι καὶ μὲ καταθλιπτικὴ κατήφεια τὴν πομπή. Δὲν ὑπῆρχε πιὸ φριχτὸ θέαμα, οὔτε ἡ πόλις περνοῦσε ἄλλη μέρα πιὸ θλιβερὴ ἀπ' αὐτήν. "Οταν ἔφτανε τὸ φορεῖο στὸν τόπο τοῦ ἐνταφιασμοῦ, οἱ ὑπηρέτες ἔλυναν ἀμέσως τὰ δερμάτινα λουριὰ ποὺ τὸ τυλίγανε. 'Ο ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἱερέων ψιθύριζε μερικὲς μυστικὲς προσευχὲς καὶ σήκωνε τὰ χέρια του πρὸς τὸν οὐρανό, γιὰ νὰ ἐπικαλεσθῆ τὴ μαρτυρία τῶν θεῶν, ὅτι ἀπὸ ἀνώτερη βία ἔκανε αὐτὴ τὴν πρᾶξι. Κατέβαζαν κατόπιν τὴν 'Εστιάδα μὲ τὸ πρόσωπο σκεπασμένο, ἀπ' τὴ σκάλα ποὺ ὁδηγοῦσε στὸν ὑπόγειο θάλαμο. "Υστερα τραβοῦσαν πάνω τὴ σκάλα καὶ σκεπάζανε τὴν εἴσοδο τοῦ ὑπογείου θαλάμου μὲ πολὺ χῶμα σὲ τρόπο ποὺ νὰ ἰσοπεδωθῆ τελείως τὸ ἔδαφος. Οἱ ἱερεῖς κι' ἐκεῖνοι ποὺ τοὺς συνοδεύανε, ἀπομακρύνονταν κατόπιν».

'Ο Μάνιος παραμόνεψε, ἕνα βράδυ ποὺ οἱ τρεῖς 'Εστιάδες δέχονταν τοὺς φίλους τους.

Οἱ τροφές, ποὺ βρίσκονταν στὸν ὑπόγειο θάλαμο, μόλις ἐπαρκοῦσαν γιὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρες. 'Αλλά, συνηθέστερα, ἡ 'Εστιὰς πέθαινε ἀπὸ ἀσφυξία, προτοῦ ἐξαντληθοῦν αὐτὲς οἱ τροφές. Καὶ στὴν περίπτωσι, ὅμως, ποὺ κατάφερνε ν' ἀνθέξῃ στὸ μολυσμένο ἀέρα τοῦ ὑπογείου θαλάμου, τὴν περίμενε ὁ θάνατος ἀπὸ πεῖνα καὶ δίψα, ποὺ ἦταν περισσότεο φριχτός.

Μιὰ ἀπὸ τὶς 'Εστιάδες, ποὺ ἡ παράδοσι κι' ἡ ἱστορία διαιώνισαν τὴ ντροπή της, ἦταν ἡ Ταρπηΐα, ποὺ πρόδωσε τὴν πατρίδα της, εἴτε γιατὶ ἀγάπησε παράφορα τὸν ἀρχηγὸ τῶν Σαβίνων, εἴτε γιατὶ δελεάσθηκε ἀπὸ τὰ χρυσᾶ κοσμήματα, ποὺ στόλιζαν τὰ στήθη καὶ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν. Οἱ Σαβῖνοι ἐπωφελήθηκαν ἀπὸ τὴν προδοσία της, ἀλλ' ἀγανακτισμένοι κι' οἱ ἴδιοι ἀπὸ τὴν πρᾶξι της, τὴν ἔθαψαν κάτω ἀπὸ τὶς ἀσπίδες τους, πλάι στὴ μυστικὴ πύλη ποὺ τοὺς εἶχε ἀνοίξει γιὰ νὰ μποῦν στὸ Καπιτώλιο.

Μιὰ ἄλλη 'Εστιάς, ποὺ παραπλανήθηκε ἀπὸ τὸν Κατιλίνα, προτίμησε ν' αὐτοχειριασθῆ, γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὸν ἀτιμωτικὸ θάνατο.

'Ανάμεσα στὶς 'Εστιάδες, ποὺ καταπάτησαν τὸν ὅρκο τους καὶ ἐνταφιάσθηκαν ζωντανές, ἦταν ἡ Αἰμιλία, ἡ Μαρκία κι' ἡ Λικινία, ποὺ ἔζησαν στὴν ἐποχὴ τοῦ αὐτοκράτορα Τραϊανοῦ. Ἐξαιρετικὰ δόμορφες κι' οἱ τρεῖς, προκαλοῦσαν τὸ θαυμασμὸ παντοῦ ὅπου ἐμφανίζονταν. 'Αλλὰ κι' οἱ ἴδιες δὲν ἔμειναν ἀσυγκίνητες στὰ ἀνδρικὰ βλέμματα... Ποιὰ ἀπὸ τὶς τρεῖς ἔκαμε τὴν ἀρχή; Τὸ γεγονὸς εἶναι, ὅτι κι' οἱ τρεῖς δέχονταν τὴ νύχτα τοὺς φίλους τους μέσα στὰ δωμάτιά τους. "Επειτα ἀπὸ τοὺς πρώτους, ἄνοιξαν τὴν ἀγκαλιά τους σὲ δεύτερους κι' ὕστερα σ' ἄλλους... Κι' ἐπειδὴ τὸ μυστικὸ τους ἄρχισε νὰ κυκλοφορῇ, δὲ βρῆκαν ἄλλο τρόπο γιὰ νὰ βουλώσουν τὰ στόματα, ἀπὸ τὸ νὰ παραδίδωνται σ' ὅλους ἐκείνους, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ τὶς προδώσουν.

"Ετσι, ὁ ναὸς τῆς 'Εστίας ἔγινε τόπος ἀκολασίας καὶ ὀργίων... 'Αλλὰ κάποια ἀπ' αὐτὲς ἀρνήθηκε κάποτε τὰ χάδια τῆς σ' ἕνα σκλάβο, κάποιο Μάνιο, ποὺ δὲν τὸν θεώρησε ἱκανὸ νὰ τῆς κάμῃ κακό. 'Ο Μάνιος, ὅμως, παραμόνεψε, ἕνα βράδυ ποὺ οἱ τρεῖς 'Εστιάδες δέχονταν τοὺς φίλους τους, κι' ἔτρεξε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ μεγάλο Ποντίφηκα.

Συνελήφθησαν τότε κι' οἱ τρεῖς καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὶς ὁδήγησαν στὸ σωρὸ τοῦ χώματος κοντὰ στὴν πύλη Κολλίνη, ὅπου εἶχαν ἑτοιμασθῆ τρεῖς ὑπόγειοι θάλαμοι γι' αὐτές.

Τὸ 113 π. Χ., ἐξ ἄλλου, ὁ δήμαρχος Κάσσιος Λογγῖνος, ἐπέτυχε τὴν ἀναθεώρησι τῆς δίκης τριῶν ἄλλων 'Εστιάδων, ποὺ εἶχαν καταδικασθῆ νὰ ἐνταφιασθοῦν ζωντανές, καὶ ἀπέδειξε τὴν ἀθωότητά τους. Στὴ θέσι τους, ὅμως, καταδικάστηκαν δυὸ ἄλλες, ποὺ εἶχαν ἀθῳωθῆ προηγουμένως καὶ ποὺ ἡ ἐνοχή τους ἀποδείχτηκε μὲ τρόπο ἀναμφισβήτητο κατὰ τὴν ἀναθεώρησι τῆς δίκης.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η ἀπελεύθερη 'Επίχαρις.

oo

ΤΑ ΜΠΑΜΠΟΥ ΦΕΡΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΠΟΝΤΙΚΟΥΣ

Τὰ μπαμποῦ τῆς περιφερείας τοῦ 'Ασσὰμ ('Ινδίες) ἀνθίζουν μόνο μιὰ φορὰ κάθε 50 χρόνια. Οἱ φυλὲς λοιπόν, ποὺ ζοῦνε στὰ χωριὰ τῆς περιοχῆς, τρέμουν αὐτὸ τὸ γεγονός, γιατὶ ἔχει σὰ συνέπεια νὰ συγκεντρώνονται ἀμέτρητοι ἀρουραῖοι — ποὺ ἀγαποῦνε ἰδιαιτέρως αὐτὰ τὰ λουλούδια — καὶ ν' ἀποδεκατίζουν τὰ σπαρτά.

Μιὰ ἀπὸ τὶς φυλὲς ποὺ ὑποφέρουν περισσότερο, εἶναι οἱ Λουσάϊ, ποὺ ζοῦνε κυρίως μὲ τὸ ρύζι, ποὺ καλλιεργοῦν οἱ γυναῖκες τους. Πέρυσι, ζήτησαν τὴ βοήθεια τῶν ἀρχῶν κατὰ τοῦ κινδύνου τῶν ἀρουραίων, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἀδιαφόρησε, μὲ τὴν ἰδέα πὼς ἐπρόκειτο γιὰ «παραμύθια» τῶν ἰθαγενῶν. "Οταν ὅμως ἔπεσε λιμὸς καὶ ἄρρωστειες στὶς χωριὰ τῶν Λουσάϊ, ἐξ αἰτίας τῶν ποντικῶν, καὶ πέθαναν πάνω ἀπὸ 60 ἄτομα, ἡ Κυβέρνησις ἔδοσε 1.875.000 λίρες, γιὰ νὰ ἐφοδιάσῃ τὶς πεινασμένες φυλὲς μὲ ρύζι καὶ ἄλλα τρόφιμα.

«Δὲ μπορεῖτε νὰ φανταστῆτε πόσο χάρηκα ποὺ δὲ χάσατε τὴν εὐκαιρία!...» διάβασε ὁ Χάρρυ.

Ἡ σωτήρα ΛΑΘΗ

ΕΚΕΙΝΟ τὸ πρωΐ, ὁ Χένρυ Χόγεν σκινς ὄχι μόνο δὲν εἶχε κατέβει κακὸ πρωϊσθήμα, ἀλλ' ἀντίθετα ἔνοιωθε ἀσυνήθιστα καλόκεφος καὶ χαρούμενος. Ξυρίστηκε, τραγουδώντας ἕνα εὔθυμο σκοπό, κι' ὅταν κάθησε στὸ τραπέζι γιὰ νὰ πάρη τὸ πρωϊνό του, ἡ γυναίκα του παρατήρησε:

— Πολὺ χαρούμενο σὲ βλέπω. Συμβαίνει τίποτα εὐχάριστο;

— Ἀπολύτως τίποτα, χρυσῆ μου Λούση, ἀπάντησε ἐκεῖνος. Ἁπλῶς ξύπνησα τρομερὰ εὐδιάθετος. Ἀλλὰ ὅλ' αὐτὰ τὰ γράμματα μοῦ κόβουν τὸ κέφι.

Πραγματικά, στὴν ἄκρη τοῦ τραπεζιοῦ ὑπῆρχε ἕνας σωρὸς ἀπὸ γράμματα, ποὺ ὁ Χένρυ ἔπρεπε νὰ τὰ διαβάσῃ ἀμέσως.

— Θέλεις νὰ σὲ βοηθήσω; τοῦ πρότεινε ἡ Λούση. Πάρε τὰ μισά κι' ἐγὼ θὰ κυττάξω τὰ ὑπόλοιπα.

— Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ κουράστῆς, ἀγάπη μου, διαμαρτυρήθηκε ὁ Χένρυ. Αὐτὰ τὰ γράμματα εἶναι ὅλα ἀπὸ πελάτες μου καί...

Μὰ ἡ γυναίκα του εἶχε τραβήξει κι' ὅλας μπροστά της μερικοὺς φακέλλους κι' ἔτσι ὁ Χένρυ πῆρε τοὺς ὑπόλοιπους.

Διάβαζε προσεχτικὰ ἕνα γράμμα, ὅταν θυμήθηκε ξαφνικὰ κάτι ἀστειο καὶ σήκωσε τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ τὸ πῇ στὴ Λούση. Ἀλλ' ἔμεινε ἔκπληκτος, βλέποντας τὰ μάτια της κολλημένα πάνω του, ἐχθρικά, γεμάτα κατηγορίες!

— Τί ἔπαθες, γλυκειά μου; τὴ ρώτησε. Κουράστηκες ἤ; Εἶδες πόσο βαρετοὶ εἶνε οἱ πελάτες μου;

— Αὐτὴ ἡ πελατίσσα σου πάντως δὲ φαίνεται καθόλου βαρετή! ἀπάντησε μὲ ἀχρωμη φωνὴ ἡ Λούση, δίνοντας του ἕνα ἀρωματισμένο ἐπιστολόχαρτο.

Ὁ Χένρυ τὸ πῆρε καὶ διάβασε:

«Ἀγαπητέ μου. Δὲ μπορεῖτε νὰ φανταστῆτε πόσο χάρηκα ποὺ δὲ χάσατε τὴν εὐκαιρία. Σᾶς ὁμολογῶ πὼς θὰ λυπόμουνα πολὺ ἂν χωρίζόμαστε δίχως νὰ ὑπάρχη καμμιὰ ἐλπίδα νὰ ξανασυναντηθοῦμε. Δὲν ξέρω τί εἶν' αὐτὸ ποὺ μὲ κάνει νὰ πιστεύω πὼς εἶσαστε ὁ ἄντρας ποὺ περίμενα σ' ὅλη μου τὴ ζωή!... Τηλεφωνῆστε μου στὸν ἀριθμὸ 0.991 Θέλω νὰ συνασυναντηθοῦμε τὸ γρηγορώτερο.

Λίντα Ντέιην»

Τὸ χαρτὶ ξέφυγε ἀπ' τὰ χέρια τοῦ Χένρυ κι' ἔπεσε πάνω στὸ τραπέζι. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἔμεινε ἀφωνος ἀπ' τὴν ἔκπληξη. Ὕστερα ἔξέσπασε σὲ λόγια ἀσυνάρτητα:

—Λούση, ἀγάπη μου... Ἐγώ... Σοῦ ὁρκίζομαι πὼς... Ἔγινε παρεξήγησι. Αὐτὴ ἡ δεσποινὶς θὰ μπέρδεψε τοὺς φακέλλους...

— Ὥστε ὁμολογεῖς πὼς τὴν ἐξέρεις, ἔ; φώναξε ἡ γυναίκα του.

— Δὲν τὴν ξέρω, στ' ὀρκίζομαι στὴν ἀγάπη μας! Δὲ μπορῶ νὰ καταλάβω τί συνέβη...

— Ἐγὼ ὅμως καταλαβαίνω πολὺ καλά, δήλωσε ξεραὶ ἡ Λούση.

Σηκώθηκε καὶ πῆγε νὰ κλειστῆ στὴν κάμαρά της.

Μόλις ἔφτασε στὸ γραφεῖο του, ὁ Χένρυ πῆρε στὸ τηλέφωνο τὴν ἀγνωστη.

— Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε τί ἐνοοῦσατε; φώναξε, μόλις μιὰ γλυκειὰ φωνὴ εἶπε «ἔμπρός». Ἐκεῖνο τὸ γράμμα ποὺ μοῦ στείλατε...

— Ποιὸς εἶσαστε; ρώτησε ἤρεμα ἡ γλυκειὰ φωνή.

— Ὁ Χένρυ Χόσκινς.

— Ὦ, πόσο εὐγενικὸ ἐκ μέρους σας νὰ μοῦ τηλεφωνήσετε ἀμέσως! Τὸ περίμενα...

— Τὸ περιμένατε; στρίγγλισε ὁ Χένρυ.

— Βέβαια! Δὲν ἔξερετε πόσο δύσκολο μοῦ ἦταν νὰ σᾶς γράψω πρώτη, ἀλλά...

— Τί παλαβομάρες εἶν' αὐτες; οὐρλιαξε ὁ Χένρυ. Μὲ κάνατε νὰ τσακωθῶ μὲ τὴ γυναίκα μου!

— Μὲ τὴ γυναίκα σας; ρώτησε ἐκπληκτη ἡ φωνὴ τῆς κοπέλλας. Ὥστε εἰσαστε παντρεμένος; Μὴν τολμήσετε νὰ ξαναθρεσθῆτε μπροστά μου!...

Καὶ τοῦ ἔκλεισε τὸ τηλέφωνο.

Ὁ Χένρυ ὅμως ἤθελε νὰ λύση ὁπωσδήποτε τὸ μυστήριο καὶ πῆγε κατ' εὐθείαν στὴ διευθυνσι ποὺ ἔγραφε δίπλα στ' ὄνομά της ἡ Λίντα Ντέιην. Μιὰ ὁ θυρωρὸς τοῦ εἶπε δήλωσε πὼς ἡ δεσποινὶς εἶχε φύγει πρὶν ἀπὸ λίγο καὶ πὼς εἶχε εἰδοποιήσει νὰ ποῦνε σ' ὁποιον θὰ τὴ ζητοῦσε ὅτι θ' ἀργοῦσε πολὺ νὰ γυρίση.

Ὁ Χένρυ ἀπελπισθηκε. Πῶς θὰ πήγαινε τὸ βράδυ στὸ σπίτι του; Τί θὰ ἔλεγε στὴ Λούση; Πῶς θὰ τῆς ἐξηγοῦσε αὐτὸ ποὺ δὲν καταλάβαινε οὔτε ὁ ἴδιος;

Ἦταν τόσο στενοχωρημένος, ὥστε ὅταν εἶδε τὸ φίλο του, τὸ Ντὶν Τσίσολμ, νὰ μπαίνη στὸ γραφεῖο του, τοῦ εἶπε ἀποφασιστικά:

— Σὲ συμβουλεύω νὰ μὴν παντρευτῆς ποτέ! Δὲν ξέρεις τί σκοτοῦρες ἔχει ἡ συζυγικὴ ζωή...

— Μὰ ἐσὺ τὰ πῆγαινες καλὰ μὲ τὴ Λούση! παρατήρησε ἐκεῖνος.

— Ναί, ἀλλὰ σήμερα τὸ πρωΐ εἴχαμε φασαρίες,ποὺ δυστυχῶς δὲ θὰ τελειώσουν γρήγορα... Εὐτυχῶς λύτερος βλάκας ποὺ συνάντησα ποτέ μου! Τώρα ἐξηνοῦσται ὁλα!... Φυσικά, δὲν κύτταξες κἂν τὶς κάρτα ποὺ τῆς ἔδωσες, κι' ἔτσι δὲν πρόσεξες πὼς δὲν ἦταν ἡ δική σου, ἀλλ' αὐτὴ ποὺ σοῦ εἶχα δώσει ἐγώ, τὸ ἴδιο ἐκεῖνο πρωΐ! Ναξερες σὲ τί μπελάδες μ' ἔβαλες!...

Καὶ τοῦ διηγήθηκε τί εἶχε συμβῆ, δίνοντάς του τὸ γράμμα ποὺ προοριζότανε γι' αὐτόν.

— Τρέχω νὰ τὴ βοῶ! δήλωσε ἐνθουσιασμένος ὁ Ντίκ.

Ὁ Χένρυ τὸν ἄφησε νὰ φύγη κι' ἔτρεξε κι' αὐτὸς στὸ σπίτι του. Ἀνυπομονοῦσε νὰ ἐξηγήση στὴ Λούση τί εἶχε συμβῆ, καὶ νὰ δεχτῆ τὸ φιλὶ τῆς συμφιλίωσεως.

ΣΕ·ΛΑ ΚΑΜΠΕΛ

ΟΛΕΘΡΙΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΙ

Ἕνα ἐργοστάσιο εἰδῶν ζαχαροπλαστικῆς στὸ Λέϋντεν τῆς Ὁλλανδίας εἶχε τὴν ἐμπνευσι νὰ ἐφαρμόση τὴν ἑξῆς πρωτότυπη, ἀλλὰ ὀλέθρια σὰν ἀποτέλεσμα ἰδέα, σ' ἕνα διαφημιστικὸ φυλλάδιο μὲ τὸ ὁποῖο ρεκλαμάριζε τὰ προϊόντα του. Ὅπως ἄνοιξε κοίνωσε ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες, σὲ 15 ἀντίτυπα τοῦ φυλλαδίου αὐτοῦ, ποὺ κυκλοφόρησε σ' ὅλη τὴν πόλι, ὑπῆρχε ἕνα τυπογραφικὸ λάθος. Καὶ οἱ 15 τυχεροί, ποὺ στὰ χέρια τους θὰ πέσουν τὰ ἀντίτυπα μὲ τὸ λάθος, θὰ μποροῦσαν, προσκομίζοντας τὸ ἀντίτυπό τους, νὰ παραλάβουν δωρεὰν ἕνα κουτὶ μὲ γλυκίσματα ἀπὸ τὸ κεντρικὸ πρατήριο τοῦ ἐργοστασίου.

Δυστυχῶς, γιὰ τὴν ἐπιχείρησι, ἀπὸ ἀβλεψία τοῦ τυπογράφου, τὸ λάθος αὐτὸ δὲν εἰσχώρησε στὰ δεκαπέντε μόνο, ὅπως εἶχε προβλεφθῆ, ἀλλὰ σ' ὅλα τὰ ἀντίτυπα τοῦ διαφημιστικοῦ φυλλαδίου! Καὶ, μέσα σὲ λίγες ὧρες, ὁ διευθυντὴς τοῦ πρατηρίου, εἶδε μὲ ἀπόγνωσι νὰ πλοιηγῆται τὸ κατάστημα ἀπὸ πλῆθη ποὺ κραδαίνοντας στὸ χέρι ἀπὸ ἕνα διαφημιστικὸ φυλλάδιο, ζητοῦσαν ἐπίμονα τὸ κουτὶ μὲ τὰ γλυκίσματα, ποὺ εἶχε ὑποσχεθῆ ἡ ἐπιχείρησι! Μὴ βρίσκοντας τότε ἄλλη λύσι καὶ τρέμοντας στὴ σκέψι τῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς, ποὺ θὰ σήμαινε ἡ ἱκανοποίησι τόσων αἰτημάτων τηλεφώνησε στὴν ἀστυνομία, ποὺ ἔστειλε ἀμέσως ἰσχυρὴ δύναμι γιὰ νὰ προστατεύση τὸ πρατήριο. Ἔτσι ἡ καταστροφὴ ἀποφεύχθηκε ὄχι, ὅμως, καὶ ἡ διασφάλισι στὴν κοινὴ γνώμη, ποὺ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα νὰ σημειώσουν ραγδαία πτῶσι οἱ εἰσπράξεις του.

ΤΟ ΧΙΟΥΜΟΡ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

— Χαμογελᾶστε, παρακαλῶ!...

—Ἔχω ἕνα εὐχάριστο νέο νὰ σοῦ ἀνακοινώσω, χρυσέ μου Ὀρασύβουλε! Σὲ λίγο θὰ ἀποχτήσουμε καὶ διαορηχτούλη!

—Ἔτσι θὰ τὸν μάθω νὰ μὴν ξανακυτάζη πιά, τί ἔχουν μέσα οἱ κατασόλες!

Ἀστέρια ΤΗΣ ΜΠΑΛΛΑΣ

ΣΩΤΗΡΗΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: 'Ο («λέων») τοῦ («Παναθηναϊκοῦ»)

ΜΙΛΟΥΣΑΜΕ ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα μὲ τὸν Σωτήρη Ἀγγελόπουλο, τὸ «λιοντάρι» τοῦ Παναθηναϊκοῦ, ὅπως ἔχει ἐπονομασθῆ ὁ ὁπισθοφύλαξ αὐτὸς ποὺ ἄφησε ἐποχὴ στὰ ἑλληνικὰ γήπεδα, ἀπὸ τὶς χιλιάδες τῶν ὀπαδῶν τοῦ ἐνδόξου («τριφυλλιοῦ».

Τὰ γραφεῖα τοῦ «Θησαυροῦ» ἦταν ἥσυχα καὶ ἤρεμα, σχεδὸν ἐκεῖνο τὸ καλοκαιρινὸ ἑραδάκι κι' ἀπ' τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο ἔμπαινε λίγη δροσούλα, τόσο ἀπαραίτητη γιὰ μιὰ εὐχάριστη συνομιλία, ποὺ διεξαγόταν ὑπὸ ἀφόρητη ζέστη.

Θέμα τῆς κουβεντούλας ἦταν ἡ ἐφετεινὴ «ἀτυχία» ποὺ δέρνει τὴν δημοφιλῆ ὁμάδα τοῦ Παναθηναϊκοῦ καὶ στὴν ὁποία ὀφείλεται, κατὰ τὸν συνομιλητή μας βέβαια, τὸ γεγονὸς ὅτι χάνει μέσα ἀπὸ τὰ χέρια της τὸ ἐπίζηλο τίτλο τῆς πρωταθλητρίας.

— Τόσοι ἀγῶνες ποὺ ἔπρεπε κανονικὰ νὰ τοὺς κερδίσουμε, γιατί εἴμαστε καλύτεροι, χάθηκαν γιὰ μᾶς. Κι' ὅμως, φέτος, σοῦ τὸ λέω καὶ νὰ τὸ ξέρῃς, ἔχουμε τὴν καλύτερη ὁμάδα. Τὴν καλύτερη.

Τόνισε μιὰ-μιὰ τὶς λέξεις ὁ Σωτήρης, σάμπως νὰθελε νὰ τὶς τσακίση ἀνάμεσα στὰ δόντια του. Ὡστόσο συγκρατοῦσε τὴν ψυχραιμία του καὶ μπορῶ νὰ πῶ πὼς φερόταν μὲ ἄψογη εὐγένεια καὶ ἀπλότητα.

Καὶ μεῖς τὸ νιώθαμε πὼς μιὰ ἀπέραντη πίκρα ἔπρεπε νὰ πλημμυρίζη ἐκείνη τὴν ὥρα τὴν καρδιά του. Τί θεά, στ' ἀλήθεια, κι' αὐτὴ ἡ μπάλλα! Τί καπριτσιόζα θεά! Ἴδια σὰν τὰ κοριτσόπουλα, ποὺ παίζουν μὲ τὸν ἔρωτα καὶ στὰ γλυκὰ κι' ὁμορφα μάτια τους παιγνιδίζει ἡ πονηριά.

Στὸ στόμα μᾶς ἤρθαν κοινότυπα λόγια:

— Ἔτσι εἶναι, ἀγαπητέ. Μπάλλα εἶναι καὶ γυρίσει. Ἂς ἐλπίσουμε πὼς δὲ θὰ γυρίζη πάντα ὑπὲρ τῆς ΑΕΚ ὁ τρο...

Τὸ κουδούνι τοῦ τηλεφώνου, ἐκνευριστικό, ἐπίμονο διέκοψε ξαφνικὰ τὸν ὁλισθηρὸ δρόμο τῆς «παρηγοριᾶς».

— Ἐμπρός... («Ἀθηναϊκὴ» ἐκεῖ;

— Ναί.

— Ἐδῶ ὁ ἀθλητικὸς σας συντάκτης. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἔγινε ἡ κλήρωσι μεταξὺ Παναθηναϊκοῦ—Προοδευτικῆς, γιὰ τὸ ποιὸς θ' ἀγωνιστῆ στὰ τελικὰ τοῦ Κυπέλλου μὲ τὸν Ὀλυμπιακό. Οἱ δυὸ ὁμάδες εἶχαν ἔλθει ἰσόπαλες καὶ ἔπρεπε...

— Ξέρω. Σέρρ. Λοιπὸν ποιὸν εὐνόησε ὁ κλῆρος;

Ὁ Σωτήρης Ἀγγελόπουλος ποὺ εἶχε ἀντιληφθῆ τὸ θέμα τῆς τηλεφωνικῆς συνδιαλέξεως, ἔγινε ὁλόκληρος ἕνα... ἐρωτηματικό.

Τὰ μάτια του ἄστραψαν καὶ τὰ χέρια του ἔσφιξαν σπασμωδικὰ τὸ ποτῆρι τῆς πορτοκαλάδας ποὺ ἔπινε. Ὡστόσο συγκρατήθηκε καὶ δὲ ρώτησε τίποτε.

Ἀκούμπησα τὸ ἀκουστικὸ στὸ τηλέφωνο, σιωπῶντας. Μιὰ διάθεσι, ἴδια μ' ἐκείνη ποὺ νοιώθει ἡ γάτα ὅταν ἑτοιμάζεται νὰ παίξη μὲ τὸ ποντικό, μὲ κατέλαβε, μιὰ διάθεσι νὰ «φουμάρω» τὴν ἀγωνία τοῦ συνομιλητοῦ μου.

Ἀλλὰ τόπαμε καὶ στὴν ἀρχή. τὸ ξαναλέμε καὶ τώρα. Ὁ Ἀγγελόπουλος εἶναι «Λιοντάρι». Καὶ δὲν ἔχουν καθόλου ἄδικο ἐκεῖνοι ποὺ τοῦ ἔδωσαν αὐτὴ τὴν προσωνυμία.

Μᾶς ἔρριξε μιὰ ματιὰ περήφανη καὶ ὕστερα μίλησε ἁπλὰ καὶ σπαθᾶτα.

— Ὅ,τι καὶ νἄγινε, εἶπε, ὁ Παναθηναϊκὸς εἶναι ἡ καλύτερη ὁμάδα. Ἄσχετα μὲ τὸ ποιὸς θὰ κατακτήση τὸ κύπελλο καὶ τὸ πρωτάθλημα εἴμαστε οἱ καλύτεροι. Ὅλοι οἱ φίλαθλοι τὸ ξέρουν αὐτὸ καὶ τὸ παραδέχονται. Τί ἄλλα... εἶναι τύχη.

— Ναί, ἀλλὰ ἀπέμεινε ἡ τύχη γύρισε μὲ τὸ μέρος σας. Ἐσᾶς εὐνόησε ὁ κλῆρος.

Ἕνα ἀδιόρατο χαμόγελο φάνηκε στὰ χείλη του καὶ στὰ μάτια του ἡ περήφανη φλόγα παραχώρησε τὴ θέσι της σὲ μιὰ εὐγνώμονη γαλήνη καὶ ἀπαλότητα.

— Ἂν μᾶς θελήση λίγο ἀκόμη, εἶπε, θὰ κερδίσουμε φέτος ὄχι μονάχα τὸ κύπελλο, ἀλλὰ καὶ τὸ πρωτάθλημα. Καὶ τότε θὰ καῆ τὸ πελεκοῦδι στὴν Ἀθήνα καὶ στὸ... Ξυλόκαστρο.

★

Μὴ σᾶς παραξενέψῃ ἡ συμμετοχὴ τῆς μικρῆς καὶ ὡραίας παραλιακῆς κωμοπόλεως στὸ ποδοσφαιρικὸ πανηγύρι γιὰ τὰ ἐπίνίκεια τοῦ Παναθηναϊκοῦ. Τὸ Ξυλόκαστρο εἶναι ἡ ἰδιαίτερη πατρίδα τοῦ Σωτήρη Ἀγγελόπουλου, ποὺ ἐδῶ καὶ ἑξῆ χρόνια, ἀπὸ τότε δηλαδὴ ποὺ ὁ Σωτήρης παίζει στὸν «Παναθηναϊκό», ἔχει σηκώσει «πρασινη» πάντιερα καὶ ἑβάφτισε στὸν ἱδρῶτα τὸ αἷμα ποὺ τρέχει στὶς φλέβες της.

Πράσινο αἷμα, πράσινα χωράφια, πράσινα σπίτια, πράσινα ὅλα. «Παναθηναϊκά».

Καὶ δὲν ἔχει ἄδικο ἡ μικρὴ πολιτεία. Λίγο τὸ χετε ἕνα ἀπ' τὰ παιδιὰ τῆς νὰ τιμήση τὴν πρώτη ὁμάδα τῆς χώρας, νὰ φορέση τὴ φανέλλα τῆς Ἐθνικῆς μιὰ δέκα φορές, νὰ χαρίση νίκες καὶ νίκες τὴν ὥρα ποὺ δὲ τὶς περίμενε κανεὶς καὶ νὰ γίνη ἐνδαλμα δολλκληρης τῆς Ἀθήνας;

Γιατὶ ὁ Σωτήρης αὐτὸ ἔγινε σήμερα: Ἐνδαλμα. Ἐνδαλμα καὶ θύελλα.

Ἂν καὶ ἐμυντικὸς παίκτης (κατέχει ἀπὸ 6 ἑ τῶν μόνιμα τὴ θέσι τοῦ ἀριστερσοῦ ὀπισθοφύλακος) ὁ Ἀγγελόπουλος ἔχει καρδιὰ καὶ προσόντα ἐπιθετικοῦ φόρ.

Ἡ ρώμη του, παροιμιώδης πιά, ἡ ἀλύγιστη θέλησί του καὶ ἡ φιλοτιμία καὶ τὸ πάθος ποὺ ἀγῶνος, τὸν ἀναγκάζουν, στὶς κρίσιμες στιγμές, νὰ ξεχνέται σὰν σίφουνας μπροστά, καὶ νὰ περκυνηγοῦ.

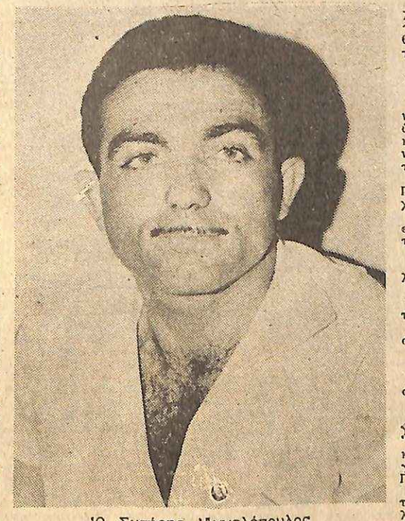
Ἡ Ἐκθεσι τοῦ μάτς κρέμεται ἀπὸ μιὰ κλωστή. Ἡ λαοθάλασσα ποὺ παρακολουθεῖ μὲ ἀγωνία ψηλὰ ἀπὸ τὶς κερκίδες ἔχει βουδαθῆ.

Μὲ τὸ μέρος ποιοῦ θὰ κλίνῃ ἡ νίκη; Ποιὸν θὰ στεφανώσῃ μὲ τὸ πρωτότυπο βραδεῖο της, ποὺ ἀκούει στὸ ὄνομα γκόλ, ἕνα ὄνομα ποὺ σκορπᾶ ρίγη καὶ ἰαχὲς θριάμβου, ποὺ φτάνουν ὡς τὰ μεσούρανα;

Σὲ κεῖνες τὶς κρίσιμες στιγμές, ὁ Ἀγγελόπουλος, τὸ λιοντάρι τοῦ Ξυλοκάστρου, περνᾶ μπροστά. Ἡ ἐλπίδα ἀχνογράφεται στὰ χείλη τῶν φιλάθλων.

Ἂς ἐπαναληφθῆ καὶ σήμερα τὸ θαῦμα.

Πόσες φορὲς στὸ παρελθόν, ὁ Σωτήρης ἔχει πραγματοποιήσει βέβαια τέτοια θαύματα, ἀλλὰ...

Ὁ Σωτήρης Ἀγγελόπουλος

...Ἀλλὰ ὅταν ὁ Ἀγγελόπουλος θελήση, δὲν ὑπάρχουν περιθώρια γιὰ ἀλλά.

Θρυλλῶδης, ἀρμητικός, ἀκούραστος, δυναμικός, ὁρμᾶ μὲ πίστι στὴ μάχη.

Καὶ — 90 φορὲς στὶς 100 — ἡ πίστι αὐτὴ στεφανώνει τὸ Παναθηναϊκὸ μὲ τὴν πολυπόθητη νίκη.

Οἱ μυϊόστοιες ρυθμικὲς κραυγὲς τῶν φιλάθλων ποὺ πανηγυρίζουν στὸ γήπεδο τῆς λεωφόρου πιστοποιοῦν γιὰ μιὰν ἀκόμη φορὰ πὼς δὲν ἔχουν ἄδικο ὅσοι εἶπαν ὅτι ὁ Ἀγγελόπουλος εἶναι ἡ καρδιὰ τοῦ Παναθηναϊκοῦ.

★

Κι' ὅμως αὐτὴ ἡ «καρδιὰ» μάτωσε πολλὲς φορές, ὅταν ἀκόμη ἦταν παιδική. Καὶ τὸ «Λιοντάρι» ἔφαγε ξύλο τῆς γρονιᾶς του, ὅπως λένε, ὅριο ἔφαγε ξύλο τῆς γρονιᾶς του, ὅπως λένε, ὅριο ἔφαγε ξύλο τῆς γρονιᾶς του χωριοῦ πρωταν στοὺς στενοὺς δρομάκους τοῦ χωριοῦ πρωτοεκδήλωσε τὴν ἀγάπη του στὸ ποδόσφαιρο.

Οἱ γονεῖς τοῦ Σωτήρη ὁ κυρ-Κώστας καὶ ἡ κυρα-Γεω" ια, οὔτε ποὺ ἤθελαν ν' ἀκούσουν πὼς ὁ κανακάρης τους θὰ γίνοταν «μπαμπούλας» στὰ Ἐκεῖνος ὅμως ποὺ στάθηκε «μπαμπούλας» στὰ ποδοσφαιρικὰ γκαζόν τοῦ σημερινοῦ ἀστεριοῦ μας, ἦταν ὁ Χαρίλαος.

Δὲν τὸν ἔχετε ἀκουστὰ τὸν Χαρίλαο;

"Αν ὄχι νὰ σᾶς τὸν συστήσουμε: Ἀδερφὸς τοῦ Σωτήρη Ἀγγελοπούλου καὶ ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος του.

— Θὰ σὲ κάνω ἄνθρωπο!

— Ἔτσι εἶχε τονισει μὲ ὕφος ποὺ δὲν ἐπιδεχόταν ἀντίρρησι ὁ μικρὸ ἀδερφὸ ποὺ παρατοῦσε τὰ μαθήματα τοῦ Γυμνασίου γιὰ νὰ «κλωτσᾶ κλωτσοκούφια».

Ἀπλίστηκε λοιπὸν ὁ Χαρίλαος μὲ μιὰ γοντρόβεργα ἀπὸ ἀγριελιὰ καὶ μ' αὐτὴν προσπαθοῦσε νὰ πείση τὸν μικρὸ ἀκόμα Σωτήρη νὰ ἐγκάτα «ἀγάπες μὲ τὰ τόπια».

— Καὶ παρὰ λίγο νὰ μὲ «πείσῃ», μᾶς ἐξομολογεῖται τὸ ἐμυντικὸ ἀστέρι τοῦ «Παναθηναϊκοῦ». Μ' ἔλλειπε ἕνα πόδια μου, ποὺ εἶχαν πρηοσθῆ ἀπὸ τὶς ματσουκιές.

Τρία χρόνια ἡ «πειθὼ τῆς βέργας» ἔπαιξε τὸν ρόλο της. "Υστερα...

— Τί ἔγινε ὕστερα, Σωτήρη;

— Τί ἤθελες νὰ γίνῃ: Μεγάλωσα καὶ... ξανάρχισα. Δὲν τὴ φοβόμαινε πιὰ τὴ βέργα τοῦ Χαρίλαου.

Μεγάλωσε εἶναι τρόπος τοῦ λέγειν. Ἁπλῶς ὁ Σωτήρης εἶχε γίνει 13 ἐτῶν. Ὡστόσο ἦταν ἀπὸ τότε γερὸ παιδὶ καὶ πεισματάρικο.

— Ὅπως καὶ τώρα:

Ὁ συνομιλητής μας χαμογελᾶ.

—"Ας ποῦμε ὅπως καὶ τώρα. "Αν καὶ σήμερα ἔχω κάποια διαφορὰ μὲ τὸν Ἀγγελόπουλο τῶν παιδικῶν μου χρόνων.

Μεγάλωσε λοιπὸν καὶ γράφτηκε σὲ ἐπίσημο πιὰ ποδοσφαιρικὸ σωματεῖο, στὸν «Ἡρακλῆ» Ξυλοκάστρου. Ἔπαιξε ἐκεῖ δυὸ τρία χρόνια καί, ὅπως συμβαίνει μὲ τὰ νεαρὰ ταλέντα τῆς μπάλλας, οἱ «φασάδες» τοῦ κέντρου, δηλαδὴ τῶν μεγάλων ἀθηναϊκῶν συλλόγων, τὸν μυρίστηκαν καὶ ἄρχισαν νὰ ρίχνουν τὸ ἀγκίστρι τους.

Πρώτη ἡ ΑΕΚ, "Υστερα ὁ «Ἀπόλλων». Καὶ τελευταῖος ὁ Παναθηναϊκός, ἔκαμαν τὶς προτάσεις τους. Ὁ τρίτος, ὁ μεγάλος ἀτυχος τοῦ πρωταθλήματος, στάθηκε τυχερώτερος ἀπὸ τοὺς δυὸ ἀντιπάλους του.

Κι' ὁ Σωτηράκης τοῦ «Ἡρακλέους» ἔγινε ὁ Σωτήρασος τοῦ Παναθηναϊκοῦ.

★

Σήμερα ὁ Ἀγγελόπουλος δὲν εἶναι μονάχα ἕνας θαυμάσιος μπάκ. Εἶναι παράλληλα κι' ἕνας ὑπέροχος μπουμπὰς μιᾶς κυρούλας, ἀδέφτιστης ἀκόμη, ποὺ ἦρθε νὰ γεμίση τὴ ζωὴ του στὴν Ἀθήνα καὶ νὰ τὸν κάμη τὸν πιὸ εὐτυχισμένο ἄνθρωπο τοῦ κόσμου.

Τὸ ἐκμυστηρεύεται μὲ συγκινητικὴ ἁπλότητα. Γιατὶ ὁ Σωτήρης εἶναι, παρὰ τὶς δῶρες ποὺ ἔχει δρέψει, ἕνα ἁπλὸ κατὰ βάθος, παιδί.

— Ἡ γυναίκα μου· ἡ Χρυσούλα καὶ ἡ κόρη μου, εἶναι τὰ δυὸ θηλυκά, ποὺ μοῖζι μὲ τὸ ἄλλο κρατοῦν σκλάβα τὴν καρδιά μου.

— Ποιὸ εἶναι τὸ «ἄλλο»;

— Μά... γιὰ ποιό μιλᾶμε τόση ὥρα; Ἡ μπάλλα φυσικά..

Διακινδυνεύουμε μιὰν ἀδιακρισία:

— Μὲ τὴ μπάλλα γνωριστήκες... ἐξ ἔρωτος. Μὲ τὴ γυναίκα σου Ἔγινε τὸ ἴδιο;

Δυσκολεύεται νὰ ἐκμυστηρευθῆ τὰ ἰδιαίτερά του ἀλλὰ στὸ τέλος πείθεται.

— Ναί.

— Καὶ ἀφορμὴ ἦταν ἡ μπάλλα;

Δὲν ἦταν. Ἡ κυρία Χρυσούλα δὲν εἶχε ἰδέαν ἀπὸ ποδόσφαιρο.

— Τώρα ὅμως;

— Τὶ περιμένετε; Σύζυγος ἑνὸς βετεράνου τῶν γηπέδων νὰ ἐξακολουθῆ νὰ τὸ ἀγνοῆ; Ὄχι δά. Ἡ γυναίκα τοῦ Σωτήρη ἔγινε μιὰ «Παναθηναϊκοῦ» ἀπ' τὶς φανατικώτερες καὶ ἡ κόρη της θὰ γίνῃ κι' αὐτὴ ὅταν μεγαλώσῃ ἀθλήτρια τοῦ Π. Α. Ο.

"Ετσι τὸ ὄνομα Ἀγγελόπουλος, κι' ὅταν ὁ Σωτήρης θὰ πάψῃ... λόγω γήρατος νὰ παίζῃ μπάλλα, θὰ μείνῃ δεμένο στὸ χρυσὸ ἅρμα τοῦ ΠΑΟ, μέσω τῆς κόρης. Κι' ἡ ὁμορφη ἱστορία θὰ συνεχισθῆ.

— Ὡς πότε;

—"Οσο θὰ κρατᾶν οἱ ἀπόγονοι τὸ ὄνομα. Μακάοι ὦς τὸν αἰῶνα τὸν ἄπαντα.

"Ενα χρυσὸ ὄνειρο καὶ μιὰ θερμὴ ἀγάπη. Πῶς νὰ μὴ σὲ γοητέψουν;

★

Καὶ τώρα μερικὰ μικρὰ μυστικά.

★ Ὁ Ἀγγελόπουλος ξεχωρίζει ἀπὸ τοὺς παλιοὺς ποδοσφαιριστὰς τὸν Γιάννη Παπαντωνίου, τὸν Κώστα Πούλη καὶ τὸν Ἰωάννου τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ».

— Κι' ἀπὸ τοὺς συγχρόνους;

— ... Τοὺς ἀγαπᾶ ὅλους.

★ Θαυμάζει τὸ γιουγκοσλαβικὸ ποδόσφαιρο καὶ τὸ θεωρεῖ τὸ καλύτερο τῆς Εὐρώπης.

★ Πέρα ἀπ' τὸ ποδόσφαιρο ἀγαπᾶ τὸ ἐπάγγελμά του. Εἶναι διαφημιστής, μὲ δική του ἑταιρία, τὴν ἑταιρία «Ἀντίλαλος» καὶ κάνει χρυσὲς δουλειές.

★ Ὅσο γιὰ ψυαγωγια...

— Μοῦ ἀοκεῖ ὁ... Δράκουλας, ὁμολογεῖ καὶ βάζει τὰ γέλια

— Δηλαδή;

— Νά, οἱ ἀστυνομικὲς ταινίες καὶ γενικὰ τὸ σινεμά. "Εχει κτι κοινὸ μὲ τὸ ποδόσφαιρο.

Κάτι μονάχα;

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝ ΔΕ ΦΑΗ ΞΥΛΟ, ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΔΕ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ!

Πειράματα ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τὸ δόκτορα Σέθμουρ Λεπίν, ἔδειξαν ὅτι τὰ ζῶα ποὺ τρῶνε ξύλο... ἀναμεικτο μὲ μερικὰ χάδια, ἀναπτύσσονται γρηγορώτερα καὶ γίνονται περισσότερο τολμηρὰ καὶ ἔξυπνα. Αὐτὸ ἀποδείχτηκε ἀπὸ ὅτι οἱ ἀδένες τους ἐκκρίνουν ἀφθονώτερες ἀρμόνες, καὶ ἰδίως ἡ Α.Ο.Τ.Η., ὅπως ἔδειξε ἡ ἐξέτασι τοῦ αἵματός τους. Φαίνεται, λοιπόν, ὅτι τὸ ξύλο δὲν ἐπιδρᾶ μόνο στὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ συντελεῖ καὶ στὴν ταχύτερη ἀνάπτυξι τοῦ σώματος. Συμπέρασμα: τὸ μέτριο ξύλο ὠφελεῖ καὶ θὰ μποροῦσε μάλιστα νὰ θεωρηθῆ σὰν ἀπαραίτητο! "Ας τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους οἱ γονεῖς, ποὺ θέλουν νὰ ἴδοῦν τὰ παιδιὰ τους ν' ἀναπτύσσωνται κανονικὰ καὶ νὰ γίνουν ἔξυπνα καὶ δραστήρια.

Για τις Μητέρες

Τα χρώματα είναι ἀπαραίτητα στὸ παιδί

ΟΛΟΙ ξερουμε, ὅτι τὰ παιδιὰ γενικὰ ἀγαπᾶνε τὰ χρώματα, προπάντων δὲ τὰ ζωηρά. Εἶναι φυσικό, λοιπόν, νὰ θέλη ἡ μητέρα νὰ πλουτίση μὲ διάφορα χρώματα τὸ περιβάλλον τοῦ παιδιοῦ της. Ἔχει παρατηρηθῆ, ἐξ ἄλλου, ὅτι, ἐνῶ οἱ μαῦροι ντύνουν τὰ μωρά τους μὲ ζωηρὰ χρώματα, ἐμεῖς οἱ λευκοὶ τὰ ντύνουμε πάντα μὲ ἄσπρα ἢ μὲ ἁπαλὲς ἀποχρώσεις παστέλ. Γιατί συμβαίνει αὐτό;

Τὸ ἄσπρο συμβολίζει γιὰ μᾶς τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν ἀθωότητα. Τὰ χρώματα παστὲλ ἐκδηλώνουν τρυφερότητα. Γι' αὐτὸ τὰ διαλέγει ἡ μητέρα γιὰ τὸ νεογέννητο μωρό της. Ὄχι δηλαδὴ ἀπὸ ἁπλὴ συμβατικὴ συνήθεια, ἀλλ' ἀπὸ ἐνστικτο μᾶλλον, γιὰ νὰ ἐκφράση ἔτσι τὴν προστατευτικὴ ἀγάπη της γιὰ τὸ μωρό της.

Τὴν ἴδια τρυφερότητα ἐξακολουθεῖ, βέβαια, νὰ νοιώθη καὶ ὅταν μεγαλώση τὸ παιδί. Τώρα ὅμως δὲν τὸ βλέπει πιὰ σὰν ἕνα παράρτημά της, σὰ μιὰ ἐπέκτασι τοῦ ἑαυτοῦ της, ἀλλὰ σὰν ἕνα ἀνεξάρτητο πλάσμα, μὲ τὶς ἀνάγκες του καὶ τὰ δικαιώματά του. Ἀρχίζει, λοιπόν, νὰ τὸ ντύνη μὲ ζωηρὰ καὶ χαρούμενα χρώματα, ποὺ τὸ εὐχαριστοῦνε.

Τὸ μικρὸ παιδὶ δὲ μπορεῖ νὰ διακρίνη μεταξὺ τους τὶς διάφορες ἀποχρώσεις ἑνὸς χρώματος. Εἶναι ὅμως ἱκανὸ ν' ἀναγνωρίση τὶς ἔντονες χρωματικὲς ἀντιθέσεις — καὶ εὐχαριστιέται ἀπ' αὐτές. "Αν παρακολουθήσετε τὰ παιδιά, ποὺ παίζουνε σ' ἕνα βρεφοκομεῖο, θὰ δῆτε πὼς συγκεντρώνουν μαζὶ ὅλα τὰ κόκκινα ἢ ὅλα τὰ μπλὲ παιχνίδια, ὅλα δηλαδὴ τὰ ὁμοιόχρωμα, κι' ὄχι ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν τὸ ἴδιο σχῆμα. Αὐτὸ ἀποδεικνύει, ὅτι ἀναγνωρίζουν τῷ χρῶμα μᾶλλον, παρὰ τὸ σχῆμα καὶ τὴ μορφή.

Ἀλλὰ τὸ χρῶμα δὲν ἀποτελεῖ γιὰ τὸ παιδὶ μόνο ἕνα μέσο ἀναγνωρίσεως τῶν ἀντικειμένων. Εἶναι ἐπίσης κι' ἕνας τρόπος γιὰ νὰ ἐλευθερώνη τὰ συναισθήματά του, ἕνα ψυχικὸ ξεθύμασμα. Γι' αὐτὸ τοῦ ἀρέσει τόσο νὰ παίζη μὲ τὶς διάφορες μπογιές. Μπογιατίζοντας τὸ χαρτί, ἐξωτερικεύει τὶς συγκινήσεις του καὶ ἀνακουφίζεται ἀπ' αὐτές.

Ἔτσι ἐξηγεῖται γιατί τὰ παιδιά, ποὺ νοιώθουν σιγουριὰ στὸ περιβάλλον τους, παίζουν πιὸ εὐχαρίστως μὲ τὰ ζωηρὰ χρώματα — ὅπως εἶναι τὸ κόκκινο καὶ τὸ κίτρινο — ἐνῶ ἐκεῖνα ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ συναισθηματικὴ ἀστάθεια, διαλέγουν τὰ σκοῦρα — καφὲ ἢ μαῦρο.

Γενικά, ὅμως, τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ παίζουν μὲ τὶς μπογιές. Οἱ ψυχολόγοι τὸ θεωροῦν σὰν κάτι τὸ ἀπαραίτητο καὶ ἀνεκτίμητο γιὰ τὴν ψυχική τους ἀνάπτυξι.

"Οταν τὸ παιδὶ ἀρχίζη γιὰ πρώτη φορὰ αὐτὸ τὸ παιχνίδι, σὲ ἡλικία περίπου 2 χρονῶν, διαλέγει συνήθως μιὰ μπογιὰ καὶ βάφει μ' αὐτὴν ὁλόκληρο τὸ χαρτί. Ἀργότερα, μεταξὺ 3 καὶ 4 ἐτῶν, μεταχειρίζεται περισσότερες μπογιὲς μαζί. "Οταν φτάση στὰ 5, ὄχι μόνο ἀνακατεύει τὰ χρώματα, ἀλλὰ καὶ ἀφίνει μέρη τοῦ χαρτιοῦ ἄσπρα, ἄβαφα, γιὰ νὰ σχηματίζουν διάφορα σχέδια.

Εἴπαμε, ὅτι ἀρέσουν στὰ παιδιὰ τὰ ζωηρὰ χρώματα, ἰδίως δὲ τὸ κόκκινο. Τὰ θέλουν στὰ ροῦχα τους, στὰ παιχνίδια τους καὶ σὲ μερικὲς εἰκόνες, ἀλλ' ὄχι καὶ σ' ὁλόκληρο τὸ περιβάλλον τους, σ' ὅλους τοὺς τοίχους καὶ τὰ ἔπιπλα τῆς κάμαρᾶς τους. Ἀπεναντίας μάλιστα, ἔχει ἀποδειχθῆ, ὅτι αἰσθάνονται εὐτυχέστερα καὶ πιὸ σίγουρα μέσα σ' ἕνα περιβάλλον μὲ μαλακὲς ἀποχρώσεις παστέλ.

"Εχει παρατηρηθῆ, ἐξ ἄλλου, ὅτι τὸ παιδὶ ἀντιλαμβάνεται κάθε χρῶμα ξεχωριστά, κι' ὄχι σὰ μέρος ἑνὸς συνόλου. Τὸ συνδέει δὲ μὲ μιὰ συγκίνησι, ποὺ αἰσθάνεται τὴ στιγμὴ ἐκείνη. "Αν λοιπὸν ἡ συγκίνησι αὐτὴ συμβῆ νὰ εἶναι πολὺ δυνατή, μένει βαθειὰ ἐντυπωμένη στὴν ψυχή του καὶ τὴ θυμᾶται ἀργότερα, κάθε φορὰ ποὺ βλέπει τὸ ἴδιο ἐκεῖνο χρῶμα.

"Ας ὑποθέσουμε π. χ., ὅτι ἕνα παιδάκι φοράει κίτρινο φόρεμα, τὴ στιγμή, ποὺ κλέβει τὸ γλυκὸ τῆς μαμᾶς του ἢ χρήματα. Ἀπὸ τότε, τὸ ὑποσυνείδητό του συνδυάζει τὸ κίτρινο χρῶμα μὲ τὸ φόβο ἢ μὲ τὸ συναίσθημα τῆς ἐνοχῆς. Μπορεῖ δὲ νὰ τὸ ἀντιπαθῆ σ' ὅλο του τὸ βίο, χωρὶς νὰ μπορῆ πιὰ νὰ ἐξηγήση τὸ λόγο.

Φαίνεται, λοιπόν, ὅτι οἱ προτιμήσεις ἢ οἱ ἀντιπάθειές μας γιὰ διάφορα χρώματα, προέρχονται πολλὲς φορὲς ἀπὸ περιστατικὰ τῆς πρώτης παιδικῆς ζωῆς μας, ποὺ τὰ ἔχουμε πιὰ ξεχάσει, ἀλλ' ἡ ἀνάμνησί τους διατηρεῖται μέσα στὸ ὑποσυνείδητό μας, ἀπ' ὅπου μόνο ἕνας ψυχαναλυτὴς μπορεῖ νὰ τὴν ἀνασύρη. Αὐτὸς εἶναι ἴσως ἕνας λόγος, ποὺ ὡρισμένα χρώματα μᾶς κάνουν νὰ νοιώθουμε ἡσυχοι κι' εὐτυχισμένοι, ἐνῶ ἄλλα μᾶς προκαλοῦν δυσφορία καὶ κατάθλιψι.

ΠΑΡΑΛΟΓΕΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

"Οταν τὸ παιδὶ σας φτάση σὲ ἡλικία ποὺ καταλαβαίνει λίγο, πρέπει νὰ προσπαθῆτε νὰ τὸ λογικέψετε, ἐξηγῶντας του γιατὶ τοῦ ἀπαγορεύετε τὸ τάδε ἢ τὸ δεῖνα πρᾶγμα. Ποτὲ νὰ μὴν εἶναι παράλογες αὐτὲς οἱ ἀπαγορεύσεις σας, γιατὶ τὸ παιδὶ νοιώθει πολὺ τὴν ἀδικία.

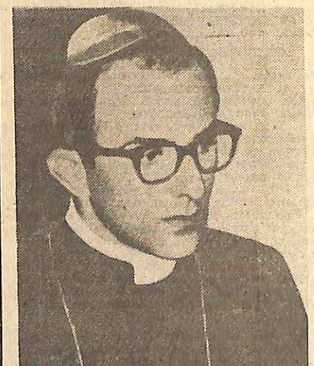
Ἀκόμα κι' ἂν κάνη κάτι ποὺ τοῦ εἴχατε ἀπαγορέψει, δὲν πρέπει νὰ τοῦ ἀγριέψετε ἀλλὰ νὰ τοῦ πῆτε μὲ ὕφος κατηγορηματικό: «Γιατὶ τὄκανες αὐτό; Δὲ σοῦ εἶχα πῆ πὼς δὲν εἶναι σωστό; Τὸ ξέχασες;»

Ψυχολογῆστε το ἂν ἔκανε αὐτὴ τὴν πηδᾶσαι ἀσυναίσθητα ἢ σκόπιμα, ὥστε νὰ τοῦ μιλήσετε ἀ-ἀ-λογα. Ποτὲ μὴν πασαλείπετε νὰ τὸ ἐπαινῆτε, ὅταν φέρνεται καλά, γιατὶ αὐτὸ τὸ φιλοτιμεῖ κι' ἔτσι προσπαθεῖ νὰ φερθῆ ἀκόμα καλύτερα. Ἀφίστε του τὴ συναίσθησι τῆς εὐθύνης. Ἂν χτυπήση γιατὶ σᾶς παρακούσε ἀφίστε νὰ κλάψη, ὥστε νὰ καταλάβη ὅτι τιμωρήθηκε γιὰ τὴν παρακοή του.

Η ΒΑΝ ΝΤΟΡΕΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗ

Ἡ Μάμυ Βὰν Ντόρεν ἐξακολουθεῖ ν' ἀπασχολῆ τὸν τύπο περισσότερο μὲ τὰ ἐρωτικά της σκάνδαλα, παρὰ μὲ τὶς καλλιτεχνικές της διάφορες. Τακτικὸς της συνοδὸς ἔχει γίνει τώρα ὁ Τόνυ Σαντόρο, ὁ ὁποῖος καθώς λένε μερικὲς κακὲς γλῶσσες θὰ μποροῦσε νὰ ἦταν γυιός της. Ἡ ἀλήθεια πάντως εἶναι ὅτι ἡ Μάμυ εἶναι σήμερα 27 χρόνων, ἐνῶ ὁ νεαρὸς φοιτητής, τὸν ὁποῖον ὁ τύπος χαρακτηρίζει 17 χρονο, εἶναι στὴν πραγματικότητα 21 χρόνων.

Ο ΨΕΥΤΟΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Στὴ Ρίβα ντὶ Γκάρντα τῆς Ἰταλίας συνελήφθη πρὸ ἡμερῶν ἕνας νεαρὸς ἄλλοτε νοσοκόμος, ὁ "Αντζελο Γκουερίνι, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τρεῖς ὁλόκληρες ἐμφανίστηκε σὲ διάφορα σημεῖα τῆς Β. Ἰταλίας, ἰσχυριζόμενος πὼς εἶναι ἐπίσκοπος κάποιας ἱεραποστολῆς. Ὁ νεαρὸς τυγοδιώκτης εἶχε τὸ θράσος κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ νὰ ἐπισκεφθῆ διάφορες μονές, νὰ τελέση τὴ θεία λειτουργία καὶ νὰ κηρύξη τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ στοὺς ἐκκλησιαζομένους. Τελικὰ ὅμως τὸν πρόδωσαν μερικὰ λόγια του, ποὺ θεωρήθηκαν ἀνάρμοστα γιὰ ἕνα ἐπίσκοπο.

ΤΑ ΖΩΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ τῆς ζούγκλας

Ἀπ' ὅλα τὰ σαρκοβόρα, μονάχα τὸ λιοντάρι ζῆ στὴν ἴδια φωλιὰ μὲ τὴ θηλυκιά. Διαλέγουν μιὰ λιστὲ ἕνα μέρος ἔρημο, τριγυρισμένο ἀπὸ βράχους καὶ ἀγκαθωτοὺς θάμνους. Γιὰ νὰ πλησιάσουν ὅμως στὸ σημεῖο, ποὺ θὰ φτιάξουν τὴ φωλιά τους, ἀφίνουν στὰ μοτερά κλαδιὰ τοῦφες ἀπὸ τὸ τρίχωμά τους. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, τὰ λιοντάρια, ποὺ ζοῦνε ἐλεύθερα μέσα στὴ ζούγκλα, ποτὲ δὲν ἔχουνε τὴν ὡραία χαίτη, ποὺ ἔχουν ἐκεῖνα ποὺ ζοῦνε περιορισμένα στοὺς ζωολογικοὺς κήπους.

Τὸ ἀρσενικὸ λιοντάρι δείχνει μιὰ ἀφάνταστη λατρεία καὶ τρυφερότητα γιὰ τὸ ταῖρι του. Τὸ ἀγαπάει, ὅπως ἕνας ἐραστὴς τὴν ἀγαπημένη του. Δὲν πρέπει νὰ ἐξχνᾶμε ὅτι, γιὰ γιὰ τὴν κατακτήση, πάλεψε μὲ πολλὰ ἄλλα, καμμιὰ δεκαριά, ποὺ τὴν τριγύριζαν. Μόνο ἔτσι τὴν ἔκανε δική του. Μάχη σωστή, ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ ἄγριους βρυχηθμούς, ἀπὸ δαγκωματιὲς καὶ νυχιές, μαζὶ μὲ ἀγρια πηδήματα. Ὁ βασιλιὰς τῆς ζούγκλας ἀγωνίζεται μ' ὅλες τὶς δυνάμεις του. Καὶ τὸ ἔπαθλο γιὰ τὸ νικητὴ εἶναι ἡ ἀγαπημένη του. Τότε ἀρχίζει καὶ ἡ συζυγικὴ ζωή τους.

Γυρίζοντας ἀπὸ τὸ κυνήγι, τὸ ἀρσενικὸ λιοντάρι ἀφίνει τὴ συντροφιὰ του νὰ διαλέξη πρῶτη τὸ καλύτερο μερίδιο. Αὐτὸ τρώει ὕστερα ὅ,τι περισσέψη. "Οταν ἀποκτήσουν δὲ παιδιά, κυνηγοῦν καὶ τὰ δυό μαζί, γιὰ νὰ τὰ θρέψουν καλύτερα.

Θἄπρεπε νὰ δῆ κανεὶς τὸ λιοντάρι νὰ παίζη μὲ τὰ μικρά του! Εἶναι ὁ εὐτυχισμένος οἰκογενειάρχης, ποὺ ἀφίνει τὰ παιδιὰ του νὰ τοῦ δαγκώνουν τὴν οὐρὰ καὶ τ' αὐτιά, νὰ σκαρφαλώνουν ἀπάνω του. Κι' ὅμως τὸ ζῶο αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ τοομερό, κι' ὅταν ἡ φωνή του ἀντηχῆ μέσα στὸ δάσος, ὅλα νεκρώνονται!

Μόλις τὰ μικρὰ λιονταράκια μεγαλώσουν ὁ πατέρας ἀρχίζει τὴν ἐκπαίδευσί τους. Τὰ μαθαίνει νὰ παραμονεύουν στὶς πηγές, στὰ ἀπόκρυφα σημεῖα, καὶ νὰ ὁρμοῦν ἀπάνω στὸ ἑξγνοίαστο ἐλάφι ἢ στὸ ζαρκάδι. Τοὺς μαθαίνει ὅλα τὰ μυστικὰ τοῦ κυνηγιοῦ.

ΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ

Οἱ πιθηκοι, μὲ ἐξαίρεσι τοὺς χιμπαντζῆδες καὶ τοὺς γορίλες, εἶναι πολύγαμοι. Ὁ γορίλας καὶ ὁ χιμπαντζῆς ἀρκοῦνται σὲ μιὰ σύζυγο... καὶ ἴσως σ' αὐτὸ ὀφείλεται τὸ μελαγχολικό τους βλέμμα. Μιὰ γυναίκα, ὅσο καὶ νὰ τὴ λατρεύουν, θὰ τοὺς φέρνη μερικὲς στιγμὲς ἀνία! "Ὁλα τὰ ἄλλα εἴδη τῶν πιθήκων ἔχουν ὄχι μιὰ μόνο, ἀλλὰ δυό, τρεῖς καὶ τέσσερες θηλυκὲς στὴ διάθεσί τους. Τὸ ἀρσενικὸ εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας καὶ οἱ γυναῖκες τὸν ὑπακοῦουν σὰ σκλάβες.

Οἱ πιθηκοι εἶναι ἐξαιρετικὰ εὐαίσθητοι. Ἂν τύχη ἕνα πιθηκάκι νὰ μείνη ὀρφανό, τὸ μεγαλώνουν μὲ στοργὴ καὶ ἀγάπη τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας. Κι' ἂν κάποιος ἀπὸ τὸ κοπάδι πληγωθῆ, ὅλοι τρέχουν νὰ τοῦ φέρουν τροφή.

Στὶς σχέσεις τους μὲ τὰ θηλυκὰ οἱ πιθηκοι εἶναι τρυφεροί. Ἰδιαίτερα οἱ γορίλες καὶ οἱ χιμπαντζῆδες, ποὺ μένουν στὴ φωλιὰ μονάχα μ' ἕνα ταῖρι καὶ δὲν τοὺς ἀρέσουν οἱ πολλὲς ἐρωτικὲς περιπέτειες. Ἀλλὰ καὶ οἱ πιθηκίνες εἶναι ἐπίσης καλὲς καὶ στοργικές, μὲ τὸν ἄντρα, ὅσο καὶ μὲ τὰ παιδιά τους. "Οσο τὰ παιδιὰ τους εἶναι μικρὰ ἀκόμα, τὰ κουβαλάνε κρεμασμένα στὸ στῆθος ἢ στὴν πλάτη τους. Τὰ μαθαίνουν νὰ σκαρφαλώνουν στὰ δέντρα καὶ νὰ πηδοῦν ἀπὸ κλαδὶ σὲ κλαδί. Ἀπὸ μικρὰ τὰ ἐκπαιδεύουν στὴ σκληρὴ ζωὴ τῆς ζούγκλας. Καὶ ἐκεῖ, ὅπως εἶναι γνωστό, ἰσχύει πάντα τὸ δίκιο τοῦ ἰσχυρότερου.

Ἡ ἅλωσι τῆς Θεσσαλονίκης

Οἱ ΧΩΡΙΚΟΙ, ποὺ εἶχαν ξεκινήσει χαράματα γιὰ τὰ κτήματά τους, ξαναγύρισαν ἔντρομοι στὴν πόλι γιὰ ν' ἀναγγείλουν πὼς πλησίαζε ἐχθρικὸς στρατός. Οἱ πύλες ἔκλεισαν ἀμέσως κι' οἱ ἄντρες ἅρπαξαν τ' ἁρματά τους. Μερικοὶ ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς, ἔσπευσαν νὰ φέρουν τὸ μήνυμα στὸ Δαβὶδ Κομνηνό, διοικητὴ τῆς Θεσσαλονίκης. Τὸν βρῆκαν νὰ κοιμᾶται, ὕστερα ἀπὸ ἕνα τριήμερο συμπόσιο ποὺ εἶχε δώσει γιὰ γάμο τῆς φίλης του, τῆς ἑταίρας Ἰωάννας. Θύμωσε ἐκεῖνος ποὺ τὸν ξύπνησαν. Κι' ὅταν ἄκουσε πὼς οἱ Νορμανδοὶ θρίσκοντουσαν ἤδη ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη, γύρισε γαμογελῶντας ἀπὸ τ' ἄλλο πλευρό.

— Καὶ τί μ' αὐτό; εἶπε. Ἡ πόλι εἶναι καλὰ ὀχυρωμένη. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν ἄμεσος κίνδυνος.

Πραγματικά, ἡ Θεσσαλονίκη προστατευόταν ἀπ' ὅλες τὶς μεριές. Πρῶτα ἀπὸ μιὰ τάφρο, ὕστερα ἀπὸ ἕνα ὀχύρωμα πρασινάδας καὶ τέλος ἀπὸ ἕνα τεῖχος, ψηλὸ τριάντα ὀργυιές.

Ἀπὸ πίσω ἡ πόλι ξανοιγόταν ἀμφιθεατρικά: Μεγάλα πέτρινα σπίτια, περίλαμπροι ναοί, μνημεῖα μαρμάρινα, ὀβελίσκοι καὶ περιστύλια.

Ὡστόσο οἱ Νορμανδοί, ποὺ εἶχαν στήσει κιόλας τὸ στρατόπεδό τους στὴν εὔφορη πεδιάδα, δὲν ἔδειξαν στὴν ἀρχὴ ἐχθρικὲς διαθέσεις. Πολλοὶ μάλιστα πλησίασαν στὰ τείχη, μὲ δάφνες στὰ γέρια. Μὰ ἀποκρούστηκαν μὲ θέλη. ποὺ ἔπεσαν σὰν θροχὴ ἀπὸ τὶς ἐπάλξεις.

Οἱ Βυζαντινοί, μ' ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς στρατηγοὺς Μαυροζοῦμι, Κουταλᾶ καὶ Ἀγιοευφημίτη, ἔκαναν ἀληθινὰ θαύματα. Βλέποντας τὴν ἀδιαφορία τοῦ Δαβὶδ Κομνηνοῦ, ἀνέλαβαν αὐτοὶ τὴν πρωτοβουλία ν' ἀντιστἀθοῦν στὴ βαρβαρικὴ ἐπιδρομή.

Ἡ πολιορκία εἶχε ἀρχίσει κιόλας. Στὸ διάστημα μιᾶς μόνο μέρας, οἱ Νορμανδοὶ ἔκαναν κάπου δέκα ἐξόδους, χωρὶς ἀποτέλεσμα ὅμως. Ἀνάμεσα στοὺς φοβεροὺς ἐπιδρομεῖς, διακρινόταν πρὸ παντὸς ἕνας ψηλοσωμάτιος ἄντρας. Τὸ πρόσωπό του κρυβόταν κάτω ἀπὸ τὸ πολὺ χοντρὸ προσωπεῖο τῆς περικεφαλαίας του. "Ωρες ὁλόκληρες στέκόταν καὶ κύτταζε τὰ τεῖχη μὲ ἐπιμονή. λὲς κι' ἤθελε μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ ξεγελάση τοὺς Βυζαντινοὺς γιὰ τὰ πραγματικά του σχέδια.

"Ηταν ὁ Ἀλδουΐνος, ὁ φημισμένος καστροπάτης, ποὺ εἶχε τσακίσει ὡς τότε δεκάδες πολιτεῖες.

Μὰ ἡ Θεσσαλονίκη ἦταν ἀπόρθητη κι' αὐτὸ τὸξερε καλὰ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Νορμανδῶν. Βαθειὰ συλλογισμένος μπῆκε, τὸ πέμπτο θράδυ τῆς πολιορκίας, στὴ σκηνή του. Ἕνας ἄνθρωπος τὸν περίμενε ἐκεῖ.

— Λοιπόν; τὸν ρώτησε μόλις τὸν εἶδε. Τί συμπεράσματα ἔβγαλες ἀπ' τὸν περίπατό σου κάτω ἀπὸ τὰ τεῖχη;

Ὁ ἄλλος ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του.

— Νομίζω πὼς ἔχεις δίκιο, ἀποκρίθηκε. Ἂν δὲ μᾶς βοηθήσουν οἱ ἀδελφοὶ Χανγοδίτες κι' αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Δαβὶδ Κομνηνός, εἶναι ζήτημα ἂν θὰ πετύχη ἡ ἐπιχείρησί μας. Τὸ θρίσκεις λοιπὸν εὔκολο νὰ εἰσχωρήσης στὴν πόλι καὶ νὰ συνεννοηθῆς μαζί τους;

Ἐκεῖνος γαμογέλασε.

— Οἱ πύλες β' ἀνέλοιξουν ὁπωσδήποτε γιὰ μένα, εἶπε. Αὐτὸ σοῦ τὸ ἀπέδειξα τρὶν λίγες θδομάδες στὸ Δυρράχιο. Τώρα θὰ σοῦ τὸ ἀποδείξω ἄλλη μιὰ φορὰ ἐδῶ, στὴ Θεσσαλονίκη. Κανεὶς δὲν ξέρει πὼς συνεργάζομαι μαζί σου καὶ τ' ὀνομά μου εἶναι ἐγγύησι γιὰ ὅλους.

Ὁ Ἀλδουΐνος τὸν κύτταξε γιὰ λίγο σιωπηλός.

— Ἐν τάξει, ἔκλεισε στὸ τέλος. Θὰ στοιατήσω τὶς ἐνθροπρεζίες μου γιὰ μιὰ δυὸ μέρες, ὥσπου νὰ δῶ ποιὸ θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν σου. Πότε θὰ πᾶς;

— Ἀπόψε κιόλας. Κι' ἐλπίζω νὰ ἐπιστρέψω τὸ ταχύτερο.

Τὴν ἴδια ἐκεῖνη νύχτα, ὁ ἀγνωστος συνομιλητὴς τοῦ Νορμανδοῦ ἀρχηγοῦ, τυλιγμένος στὸ μαῦρο του μανδύα, παρουσιάστηκε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πύλες τῆς Θεσσαλονίκης. Τὸν εἶδαν ἀπὸ τὰ τείχη οἱ φρουροὶ καὶ τὸ ἀνοιξαν.

— Ποιός εἶσαι; τὸν ρώτησαν. Κι' ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι;

— Εἶμαι ὁ Θεοφάνης Προβατᾶς διοικητὴς τοῦ Δυρραχίου, ἀπάντησε ἐκεῖνος μὲ ψεῦτικη λύπη στὴ φωνή του. Μόλις κατώρθωσα νὰ σωθῶ κι' ἤρθα νὰ πολεμήσω στὸ πλευρό σας.

Οἱ φουροὶ τὸν εἶχαν ἀκουστά. Μὰ ὅλοι τους νόμιζαν πὼς εἶχε σκοτωθῆ στὴν ἅλωσι τοῦ Δυρραχίου ἀπὸ τοὺς Νορμανδούς. Χάρηκαν ποὺ τὸν ἔβλεπαν τώρα ζωντανὸ κι' ἔσπευσαν νὰ εἰδοποιήσουν τὸν Ἰωάννη Μαυροζοῦμι, τὸν Κουταλᾶ καὶ τὸν Ἁγιοευφημίτη. Οἱ στρατηγοὶ ἤρθαν γὰ τὸν ὑποδεχτοῦν καὶ νὰ μάθουν λεπτομέρειες τῆς μεγάλης ἐκείνης καταστροφῆς. Παίζοντας θαυμάσια τὸ ρόλο του, ὁ προδότης τοὺς ἀφηγήθηκε πῶς κατώρθωσε νὰ ξεφύγη τὴν τελευταία στιγμὴ ἀπὸ τὰ γέρια τοῦ Ἀλδουΐνου, ποὺ τὸν κυνήγησε μὲ τοὺς ἀνθρώπους του ὧς τὸ Δάσος τῆς Μάκρας. Ἐκεῖ κρύφτηκε κάμποσες μέρες σὲ μιὰ σπηλιὰ καὶ τέλος, περνῶντας ἀπαρατήρητος μέσα ἀπὸ τὸ στρατόπεδο τῶν Νορμανδῶν ἔφτασε στὴ Θεσσαλονίκη.

Οἱ στρατηγοὶ τὸν ἄκουγαν συγκινημένοι. Γιατὶ σκεφτόντουσαν πόσα τύχη τοὺς περίμενε κι' αὐτούς. Ὡστόσο ὁ Προβατᾶς ζήτησε νὰ μάθη ποῦ βρίσκεται ὁ Δαβὶδ Κομνηνός. "Οταν ἄκουσε πὼς «διασκεδάζει», προσποιήθηκε τὸν ἀγανακτισμένο.

— Θὰ πάω νὰ τὸν βρῶ! φώναξε. Ὁ Δαβὶδ ὑπῆρξε ἀνέκαθεν φίλος μου. "Ισως, ὅταν τοῦ ἀφηγηθῶ τὴν τραγωδία τοῦ Δυρραγίου καὶ τὰ παθήματά μου, νὰ συνέλθη. "Οσο κι' ἂν εἶναι ἀδιάφορος γιὰ τὴν κατάστασι, δὲ μπορεῖ νὰ μείνη περισσότερο μὲ σταυρωμένα χέρια. Δὲ θρέθηκε λοιπὸν κανεὶς νὰ τοῦ ὑποδείξη τὸν κίνδυνο;

Ὁ Ἰωάννης Μαυροζοῦμης ἀναστένεξε.

— Ὄχι μόνο οἱ δικές μας ὑποδείξεις, ἀλλὰ κι' αὐτὲς ἀκόμη οἱ προσπάθειες τοῦ ἀγιερέα μας Εὐσταθίου πῆναν χαμένες. Τώρα εἶναι ἡ σειρά σου νὰ τὸν Εὐπνήσης ἀπ' τὸ λήθαργό του. Πρὸ παντὸς ὅμως πρέπει νὰ τοῦ μιλήσης γιὰ τὸ λαό, ποὺ εἶναι ἑλές τούπες σὲ διάφορα σημεῖα. «Καὶ ἡ μὲν ἐπισκευὴ ἐνένετο ὡς ἐκ θαύματος —λέει ὁ Παπαρρηγόπουλος, παίρνοντας τὶς πληροφορίες ἀπὸ τὸν Εὐστάθιο— ἀλλ' ὁ πρᾶξαι τὸ ἔργον λέων ὁ Μαζιδᾶς παρεπήρησεν ὅτι εἶναι ἐνάγκη νὰ μὴ εἰσαχθῆ ἐπί τινας ἡμέρας ὕδωρ εἰς αὐτήν, ἵνα στεγανωθῆσα φυλάττη ἔπειτα ἀσφαλῶς τὸ ὕδωρ. Ὁ Δαβὶδ ὅμως διέταξε νὰ εἰσρεύση αὐθημερὸν τὸ ὕδωρ ἐντὸς τοῦ σκεύους. Μαντάνει τοῦτο ὁ Μαζιδᾶς καὶ σπεύδει νὰ παρατηρήση εἰς τὸν στρατηγὸν ὅτι ὑαταία ἀποθαίνει, ὡς ἐκ τούτου ἡ γενομένη ἐπισκευή. διότι ἀνακυομένης τῆς ὑγρᾶς τιτάνου, ἡ δεξαμενὴ ἐκενοῦτο ἀ- πληρωθεῖσα. Εἶμαι ὁ Θεοφάνης Προβατᾶς, διοικητὴς τοῦ Δυρραχίου, κι' ἦρθα νὰ πολεμήσω στὸ πλευρό σας!

σα. Ἀλλ' ὁ στρατηγὸς ἐπέμεινε καὶ ἡ ἀκρόπολις ἔμεινεν ἄνευ ὕδατος...»

Σύγχρονα μὲ τὴ δίψα, ἄρχισαν καὶ οἱ ἐπιθέσεις τῶν Νορμανδῶν. Ὁ Κομνηνὸς ἀγέθηκε τότε σ' ἕνα δίωμα τῆς πόλεως ἐκεῖ ἐκεῖθεν πανηγυρικῶς ἐθεώρει τὴν συγκροτουμένην μάχην, γινόμενος παίγνιον καὶ αὐτῶν τῶν γυναικῶν, αἵτινες ἐμυκτήριζον αὐτὸν κραυγάζουσαι ὅτι καθελὼν ἀπὸ τοῦ ἀσφαλοῦς ἐκείνου χώρου, αὐτὸς προσανέθη αὐτόθι».

Ἡ διαγωγὴ τοῦ Δαβὶδ ὑπῆρξε τραγικὴ στὶς κρίσιμες ἐκείνες ὧρες.

Στὸ μεταξύ, ὁ Θεοφάνης Προβατᾶς δὲν εἶχε δοῆ ἀκόμη τὴν εὐκαιρία νὰ δραστειεύση καὶ νὰ ξαναγυρίση κρυτὰ στὸν Ἀλδουΐνο. Γιὰ νὰ μὴ φανερωθῆ ἀμέσως ἡ προδοσία του, προσποιεῖται ὅτι πολεμαΐσε. Ἀλλ' ἡ Τιμάνδα, γνήσια Ἑλληνίδα —ὅπως δείχνει ἡ πραξὶ της— παρουσιάστηκε ἕνα θράδυ στὸ στρατηγὸ Μαυροζοῦμη καὶ τοῦ εἶπε:

— Ὁ Θεοφάνης καὶ οἱ ἀδελφοὶ Χανγοδίτες, σᾶς προδίδουν! "Ακουσα, χωρὶς νὰ θέλω τὴ συνομιλία ποὺ εἶχαν μὲ τὸ Δαβίδ. "Αν δὲν τιὼρηθοῦν τὸ ταχύτερο, οἱ πύλες τῆς πόλεως θ' ἀνοίξουν προδοτικά, γιὰ νὰ μπῆ ὁ ἐχθρός.

Ὁ Μαυροζοῦμης κάλεσε ἀμέσως σὲ μυστικὸ συμβούλιο τοὺς στρατηγοὺς καὶ ἡ Τιμάνδρα ἐπανέλαβε μπροστὰ τοὺς τὴν τρομερὴ κατηγορία. Χωρὶς νὰ χάσουν τότε καιρὸ ἐκεῖνοι, συνέλαβαν τοὺς προδότες, τοὺς ἀνέκριναν, τοὺς ἀνάγκασαν νὰ ὁμολογήσουν τὴν ἀλήθεια καὶ τοὺς παρέδωσαν στὸν ἐξαγριωμένο ὄχλο. Μαζὶ μ' αὐτοὺς καὶ τὸ Δαβὶδ Κομνηνό. "Υστερα, ἀφοῦ τοὺς διαπόμπευσαν, τοὺς τσάλωσαν καὶ τοὺς ἔθυραν στοὺς δρόμους τῆς πόλεως. τοὺς πέταξαν ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη.

Ἡ δικαιολογημένη ὅμως αὐτὴ τιμωρία τους δὲν ὠφέλησε σὲ τίποτε. Οἱ Νορμανδοὶ θρῆκαν τὸν τρόπο καὶ μπῆκαν στὴν ἀπόρθητη πολιτεία.

Τὸ κακὸ ποὺ ἐπακολούθησε τότε. ἦταν ἀσύλληπτο. Ἑκατοντάθες σφάγτηκαν —ἀνάμεσά τους καὶ οἱ στρατηγοὶ Μαυροζοῦμης, Κουταλᾶς, Ἁγιοευφυσίτης καὶ πολλοὶ ἄλλοι —καὶ χιλιάθες πιάστηκαν αἰχμάλωτοι γιὰ νὰ πουληθοῦν στὰ σκλαθοπάζαρα ἢ νὰ γεμίσουν στὰ κάτεργα.

Ὁ ἀγνώστου Ἐδσταθίου, ποὺ περιέγραψε λίγο ἀργότερα τὴν ἀπίστευτη τραγωδία, πιάστηκε κι' αὐτὸς γιὰ νὰ θασανιστῆ μὲ τὸν πιὸ ἀπάνθρωπο τρόπο. Κι' τὸ τομαντικὸ δργιο τοῦ αἵματος δὲ σταμάτησε, παρὰ

Όταν οἱ νότες διηγοῦνται...

ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ο κουγᾶς εἶχε ἀνάψει γιὰ καλὰ ἀνάμεσα στὸ ἀντρόγυνο! Οἱ πικρὲς λέξεις ξεπετιόντουσαν ἀπὸ τὰ στόματα, ὅμοιες μὲ φαρμακερὰ βέλη.. Καί, τὸ χειρότερο, ἦτανε συνηθισμένο πρᾶμα αὐτὸ ποὺ συνέβαινε. Τὰ δυὸ αὐτὸ πλάσματα, ποὺ εἶχανε τόσο ἀγαπηθῆ ἄλλοτε, ποὺ εἶχανε προσθέσει στὰ λουλουδένια κι' ἀέρινα δεσμὰ τοῦ ἔρωτα τὰ κάπως πιὸ στερεὰ τοῦ Ὑμεναίου γιὰ νὰ κάνουνε τὴν ἕνωσί τους ἄσπαστη κι' αἰώνια, ὑψωνόντουσαν τώρα τὸ ἕνα ἀπέναντι στὸ ἄλλο ἐχθροὶ φανατικοὶ κι' ἀδυσώπητοι! Ποῦ ἦταν οἱ παλιὲς τρυφερότητες, οἱ παλιοὶ ρωμαντισμοί, ἡ ποίησι;... Ὅλα τὰ εἶχε σαρώσει ὁ καυτερὸς σιμοὺν τῆς ρουτίνας, ποὺ τὰ καίει ὅλα!

Ἔτσι κι' αὐτὴ τὴ φορά: Ἕνα τίποτε εἶχε προκαλέσει τὴν ἀνάφλεξι! Καὶ τώρα, οἱ δυὸ αὐτοὶ «ἐρωτευμένοι» τοῦ ἄλλοτε, οἱ ἐχθροὶ τοῦ σήμερα, ἀνταλλάσσανε τὶς πιὸ φοβερὲς φράσεις ποὺ ἂν τοὺς ἔλεγε κανεὶς τὸν καιρὸ τῶν τρυφερῶν τους ραντεβοῦ ὅτι θὰ μποροῦσανε νὰ τὶς ἐκστομίσουν, κάποτε, θὰ τὸν παίρνανε γιὰ τρελλό...

Κι' ὅταν κόπασε ὁ καυγᾶς καὶ πέρασε ἡ θύελλα, μείνανε τὰ ἐρείπια: Ἡ ξεροζιωμένη ἀξιοπρέπειά τους, ὁ κουρελιασμένος πολιτισμός τους, τὰ ποδοπατημένα ὑπόλοιπα τοῦ δολοφονημένου ἔρωτά τους... Καὶ τότε, ἤρθε αὐθόρμητα τὸ ἐρώτημα:

— Γιατί δὲ χωρίζουμε;

Τὴν ἀπορία τόλμησε νὰ τὴ διατυπώσῃ ἐκείνη. Καὶ βοῆκε πρόθυμον ἐκείνον, καὶ σύμφωνον:

— Ναί· νὰ χωρίσουμε!...

— Ἀπὸ τὴ ζωὴ αὐτή, πιὸ καλὰ ὁ χωρισμός.

— ... Καὶ πιὸ ἀξιοπρεπής!

Νὰ χωρίσουνε... Ἡ ἰδέα τοὺς ἀνακούφισε. Ἔτσι θὰ μπορούσανε νὰ γλυτώσουν ὅ,τι ἦτανε δυνατὸ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν ἐρειπωμένη ζωή τους...

Καὶ τότε, δειλά, γλυστρήσανε κοντά τους οἱ ἀναμνήσεις. Ἄλλοτε, πόσο διαφορετικὰ ἦταν ὅλα ἀνάμεσά τους!... Ἡ ζωή τους κυλοῦσε σὰν ποίημα —ἕνα ποίημα ἀσημωμένο ἀπὸ ἀχτίνες τοῦ φεγγαριοῦ καὶ μυρωμένο μὲ ζεφύρους. Λαχταρούσανε τόσο νὰ βλέπουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον! Κι' ὅποτε δὲ βλεπόντουσαν, στέλνανε τὶς σκέψεις τους ὁ ἕνας στὸν ἄλλον νὰ ἀναπληρώσουνε τὴν πραγματικότητα μὲ ὄνειρο...

Πῶς εἶχαν ἀλλάξει ὅλα;...

Τὸ συμπέρασμα τὸ ἔβγαλε αὐτή:

— Φταίει ὁ γάμος.

Τὴν κύτταξε δειλά:

— Δὲ φταίμε ἐμεῖς;...

— Ὄχι· ἐμεῖς εἴμαστε ὄργανα στὰ χέρια — στὰ νύχια πιὸ καλά.. —τῆς συζυγικῆς ρουτίνας!... τοῦ ἀποκρίθηκε μὲ πεποίθησι.

— Ἂν μᾶς ἔβλεπε κανεὶς τότε ποὺ ἀγαπιόμαστε καὶ μᾶς ἔβλεπε καὶ τώρα ποὺ μισούμαστε, δὲ θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς ἀναγνωρίσῃ. Τέτοια ἀλλαγή!...

— Ἂς χωρίσουμε, λοιπόν! εἶπε ἀποφασιστικὰ ἡ γυναίκα—οἱ γυναῖκες εἶναι πάντα πιὸ ἀποφασιστικές. Κι' ἀφοῦ δὲ μποροῦμε πιὰ νὰ σώσουμε τὸν ἔρωτά μας, ἂς σώσουμε, τουλάχιστον, τὴν ἀξιοπρέπειά μας..

★

Ὁ χωρισμός τους ἀποφασίστηκε. Ὅταν ὅμως θελήσανε νὰ τὸν μεταβάλουν ἀπὸ σχέδιο σὲ πραγματικότητα, εἶδανε νὰ ὀρθώνεται μπροστά τους ἕνας πασάγων ποὺ δὲν τὸν εἶχαν ὑπολογίσει ὡς αὐτὴ τὴ στιγμή: Ἡ συνήθεια... Πῶς θὰ μποροῦσανε νὰ μὴ βλέπωνται, νὰ μὴν ἀκούγωνται, νὰ μὴν μιλοῦνε μεταξύ τους; Πῶς θὰ μποροῦσε νὰ μὴ βρίσκεται ὁ ἕνας στὸ δρόμο τοῦ ἄλλου; Πῶς θὰ μποροῦσε νὰ μὴ μιλήσῃ ὁ ἕνας στὸν ἄλλον; Πῶς θὰ μποροῦσε νὰ μὴ ρωτήσῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον γιὰ τὴν ὑγεία του, γιὰ τὴ δουλειά του, γιὰ τὴν ἀνησυχία του, γιὰ τὴν ἀϋπνία του, γιὰ τὴν ἀδιαθεσία του, γιὰ τὴν ἀνησυχ

φυλῆς, ποὺ εἶχαν πάει γιὰ νὰ τὸ παραλάβουν.

Ὁ ἀξιωματικός, ποὺ φρουροῦσε στὴ Χρυσὴ Πύλη, θέλησε νὰ παραδώση ἐπίσης στὸ Ναγὲδ τὰ χρήματα, ποὺ εἶχαν βρεθῆ πάνω στὸν κρεμασμένο. Ἀλλ' ὁ γέρο-φύλαρχος ἀρνήθηκε νὰ τὰ πάρη.

— Τὰ χρήματα αὐτὰ δὲν εἶναι δικά μας, γιατὶ δὲν τὰ δώσαμε ἐμεῖς στὸ Μαχμάς, εἶπε στὸν ἀξιωματικό. Εἶναι καλύτερο, λοιπόν, νὰ τὰ κρατήσης καὶ νὰ τὰ μοιράσης στοὺς στρατιῶτες σου. Ἐμεῖς δὲν τὰ θέλουμε κι' οὔτε μᾶς χρειάζονται.

Ὅλη ἐκείνη τὴ νύχτα, οἱ ἄνθρωποι τῆς φυλῆς ἑκλαψαν τὸ Μαχμάς. Καὶ μόλις ἄρχισε νὰ χαράζη, τὸν κατέβασαν σ' ἕνα λάκκο, ποὺ εἶχαν σκάψει ἀπὸ πρίν. Ἔπειτα, ξαναγύρισαν ὁ καθένας στὴ σκηνή του, γιὰ νὰ ξεκουραστοῦν ἀπὸ τὴ νυχτερινὴ ἀγρυπνία.

Πλάι στὸν τάφο ἀπόμειναν μόνο ὁ γέρο-Ναγὲδ κι' ὁ μικρὸς Σαμά.

Ὁ πρῶτος ἀναρωτιόταν ποιὸ ἦταν, ἄραγε, τὸ μυστικὸ τοῦ Μαχμάς; Μὰ δὲν κατάφερνε νὰ βρῆ κομμιὰ ἀπάντηση σ' αὐτὴ τὴν ἐρώτησι.

Ὁ δεύτερος ἔκανε τὴ σκέψι πώς, ἀφοῦ ὁ πατέρας του εἶχε πληρώσει μὲ τὴ ζωή του τὴν ἀπόπειρά του, ἔπρεπε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο νὰ τιμωρηθῆ κι' ἐκεῖνος, ποὺ εἶχε διαταξει νὰ τὸν θανατώσουν. Ὁ παππούς του εἶχε πῆ: «Κανένας δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σκοτώνη ἕναν ἄλλον». Κι' ὅμως, ὁ Σολομὼν εἶχε διατάξει νὰ θανατώσουν τὸν πατέρα του, μ' ὅλο ποὺ αὐτὸς τὸν εἶχε σπρώξει σ' αὐτὴ τὴν ἀπόπειρα μὲ τὴν ἀδικία ποὺ τοῦ ἔκαμε. Γιατί, γιὰ τὸ Σαμά, δὲ χωροῦσε ἀμφιβολία, ὅτι ὁ Σολομὼν εἶχε ἀδικήσει τὸν πατέρα του. Χωρὶς αὐτὴ τὴν ἀδικία, ὁ πατέρας του δὲ θὰ σήκωνε ποτὲ τὸ χέρι του γιὰ νὰ σκοτώση τὸ βασιλιά.

Καθὼς ἔκανε αὐτὲς τὶς σκέψεις, ἄκουσε θόρυβο καὶ φωνὲς ἀπὸ τὸ μέρος τῶν τειχῶν. Γύρισε τότε τὸ κεφάλι του καὶ εἶδε πυκνὲς φάλαγγες ἀπὸ στρατιῶτες, ποὺ ἔβγαιναν ἀπὸ τὴ Χρυσὴ Πύλη. Πίσω ἀπ' αὐτὲς ἀκολουθοῦσε μιὰ μακρυὰ σειρὰ ἀπὸ πολεμικὰ ἅρματα. Κι' ἀνάμεσα σ' αὐτά, ξεχώριζε ἕνα, ποὺ ἄστραφτε στὸ χρυσάφι.

— Ποιὸς βρίσκεται σ' αὐτὸ τὸ ἅρμα; ρώτησε ὁ Σαμά.

— Ὁ βασιλιὰς Σολομών, ἀπάντησε ὁ Ναγέδ.

— Καὶ ποῦ πηγαίνει ὁ βασιλιὰς Σολομὼν μαζὶ μὲ τοὺς στρατιῶτες του;

— Πηγαίνει νὰ πολεμήση τὸν ἀδελφό του, ποὺ σήκωσε τὰ ὅπλα ἐναντίον του.

Πίσω ἀπὸ τὰ ἅρματα, ἀκολουθοῦσαν ἄλλες φάλαγγες ἀπὸ καβαλλάρηδες καὶ πεζούς.

Σὲ λίγο, ὅλοι οἱ λόφοι ποὺ βρίσκονταν γύρω στὴν Ἱερουσαλήμ, εἶχαν γεμίσει ἀπὸ στρατιῶτες. Ἡ διαμάχη ἀνάμεσα στὸ βασιλιὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸ βασιλιὰ τῆς Σιχὲμ ἔμπαινε στὴν ἀποφασιστική της φάσι.

Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΗΣ ΣΙΧΕΜ

Ὅμοιος μὲ ὁρμητικὸ χείμαρρο, ὁ στρατὸς τοῦ Σολομῶντα ἄρχισε νὰ παρασύρη τὰ πάντα στὸ πέρασμά του. Οἱ πυκνὲς φάλαγγες, ποὺ τὸν ἀποτελοῦσαν, ξεχύνονταν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη σὰ μανιασμένα κύματα, παραβίαζαν τὰ περάσματα, σκαφάλωναν στὰ βουνὰ καὶ σάρωναν τὶς πεδιάδες.

Ὁ Ἰωάβ, ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ Ἀδωνία, εἶχε διατάξει ἀπὸ τὴν προηγούμενη μέρα γενικὴ ὑποχώρησι τοῦ στρατοῦ του, γιὰ νὰ μπορέση νὰ κρατηθῆ πάνω στὸ ὀρεινὸ συγκρότημά, ποὺ ὑψωνόταν ἀνάμεσα στὴν κοίτη τοῦ Ἰορδάνη καὶ τὴν πεδιάδα.

Ἀλλ' ὁ Σολομών, μὲ τὴν ὁρμητικὴ προέλασί του, δὲν τοῦδωσε τὸν καιρὸ νὰ ὀργανώση τὴν ἀντίστασί του. Βλέποντας τότε, ὅτι κινδύνευε νὰ ὑπερφαλαγγισθῆ, ἀποφάσισε νὰ δώση μάχη, γιὰ νὰ συγκρατήση τοὺς ἐχθρούς. Στὸ μεταξύ, ἄλλωστε, ὁ Ἀδωνίας εἶχε ξεκινήσει ἀπὸ τὴ Σιχέμ, μὲ τὸν κύριο ὄγκο τοῦ στρατοῦ.

Ὁ Σολομών, ὅμως, δὲν εἶχε καιρὸ νὰ χάνη. Βιαζόταν νὰ φτάσι στὴ Σιχέμ, ὅπου ἕνα προσίδημα τοὺλεγε πὼς θἄβρισκε τὴ λύσι τοῦ μυστηρίου ποὺ τὸν ἀπασχολοῦσε. Αὐτὸ τὸ μυστήριο ταύτιζόταν μέσα στὴ σκέψι του μὲ τὸν ἀγῶνα του γιὰ νὰ στερεώση τὸ θρόνο του, ποὺ ἡ ἀνταρσία τοῦ ἀδελφοῦ του τὸν εἶχε σαλέψει. Ἔτσι, χωρὶς ν' ἀκούση τὶς συμβουλὲς τοῦ Βαναία, ποὺ τοῦ συνιστοῦσε νὰ φανῆ μεγαλόψυχος, ἔρριξε τὸ σύνθημα στοὺς στρατιῶτες του:

— Κανένας οἶχτος γιὰ τοὺς ἐχθρούς! Καθένας ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες τοῦ ἀδελφοῦ μου, ποὺ πέφτει στὰ χέρια σας, πρέπει νὰ βρίσκη τὸ θάνατο! Οὔτε αἰχμάλωτοι, οὔτε πληγωμένοι! Μόνο νεκροί!... Στρῶστε τὸ δρόμο σας μὲ πτώματα!

Ἦταν τὸ σύνθημα τῆς σφαγῆς. Ὁ Σολομών, στὴ βία του νὰ φτάση στὴ Σιχέμ, γινόταν θηριώδης. Ἡ φουρτουνιασμένη ψυχή του εἶχε ἀνάγκη ἀπ' αὐτὸ τὸ λουτρὸ τοῦ αἵματος, γιὰ νὰ μπορέση νὰ ἡρεμήση.

Ἡ ἀπάνθρωπη διαταγή του ἔκαμε θηρία τοὺς στρατιῶτες του κι' ἔσπειρε τὸν πανικὸ στοὺς ἐχθρούς, ποὺ ἄρχισαν νὰ πετάνε τὰ ὅπλα τους, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ σωθοῦν. Οἱ προσπάθειες τοῦ Ἰωὰβ νὰ συγκρατήση τοὺ πολεμιστὲς του, ἔμειναν χωρὶς ἀποτέλεσμα, γιατὶ κανεὶς πιὰ δὲν τὸν ἄκουγε.

Ὁ πανικὸς μεταδόθηκε σὲ λίγο καὶ στὸ στρατὸ τοῦ Ἀδωνία.

Ἔτσι, ὁ Σολομὼν εἶχε νικήσει χωρὶς νὰ δώση μάχη. Οἱ στρατιῶτες του, ὅπως τοὺς εἶχε διατάξει, ἔστρωναν μὲ πτώματα τὸ δρόμο του. Κι' ὁ βασιλιὰς τῆς Ἱερουσαλὴμ συνέχιζε τὴν προέλασί του, ἀσυγκίνητος κι' ἀδυσώπητος.

Δυὸ μέρες καὶ δυὸ νύχτες κράτησε αὐτὴ ἡ σφαγή. Τὸ πρωῒ τῆς τρίτης ἡμέρας, τέλος, φάνηκαν τὰ τείχη τῆς Σιχέμ.

— Θὰ ξαναπάρωμε τὴν Κιθωτό! οὐρλιαξαν οἱ στρατιῶτες ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴ νίκη τους.

— Θὰ ξαναβρῶ τὴ Θαμάρ! σκέφτηκε ὁ Σολομὼν. Ἀπορροφημένος ἀπὸ τὸ μυστικὸ πόθο τῆς ψυχῆς του.

Ἡ Σιχὲμ ἦταν τὸ τέρμα τῆς ἐκστρατείας. Ἡ κατάληψή της θὰ ἐπισφράγιζε τὴ νίκη.

Ἀλλ' ὁ Ἀδωνίας κι' ὁ Ἰωὰβ εἶχαν προφτάσει νὰ κλειστοῦν στὴν πόλι. Οἱ στρατιῶτες, ποὺ τοὺς ἀκολούθησαν ἐκεῖ, ἦταν λιγοστοί. Τὰ τείχη τῆς Σιχέμ, ὅμως, μποροῦσαν νὰ κρατήσουν γιὰ πολὺν καιρό. Κι' ἡ ὀρεινὴ τοποθεσία, ὅπου βρισκόταν ἡ πόλι, ἐνίσχυε τὴν ἁμυνά της.

— Θὰ τὴν πολιορκήσωμε ἀπὸ παντοῦ καὶ θὰ παραλύσωμε τὴν ἄμυνά της μ' ἀδιάκοπες ἐπιθέσεις, εἶπε ὁ Βαναίας.

— Πόσον καιρὸ μπορεῖ νὰ κρατήση ἡ πολιορκία; ρώτησε ὁ Σολομών.

— Ὁ Ἀδωνίας εἶχε τὴν πρόνοια νὰ συγκεντρώση πολλὰ τρόφιμα, ἀπάντησε ὁ Βαναίας. Ἔτσι, οἱ κάτοικοί της δὲ θὰ πεινάσουν.

— Θέλεις νὰ πῆς ὅτι, ἂν δὲν πεινάσουν, δὲ θὰ παραδοθοῦν;

— Δὲν ἔχουμε ἄλλο μέσο γιὰ νὰ τοὺς ἀναγκάσωμε νὰ μᾶς ἀνοίξουν τὶς πύλες τῆς πόλεως.

— Ὁ βασιλιὰς μπορεῖ νὰ γυρίση στὴν Ἱερουσαλήμ, γιὰ νὰ παντρευρίση τὸ βριαμβό του, εἶπε ὁ Ναχώρ, ὁ παλιὸς φίλος τοῦ Δαυΐδ, ποὺ συνώδευε τὸ Σολομώντα. Ὁ πόλεμος τέλειωσε καὶ τὸ βασίλειο τῆς Σιχὲμ δὲν ὑπάρχει πιά. Ἡ ἀνταρσία περιορίζεται σὲ μιὰ μοναδικὴ πόλι, ποὺ κι' αὐτὴ θὰ παραδοθῆ ἐπειτα ἀπὸ λίγο καιρό. Οἱ φυλὲς τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι καὶ πάλι ἑνωμένες κάτω ἀπὸ τὸ σκῆπτρο σου, ἐνδοξε υἱὲ τοῦ Δαυΐδ!

Ἀλλ' ἡ ἰδέα τοῦ γυρισμοῦ δὲν ἐνθουσίαζε τὸ Σολομώντα. Προτοῦ φύγη, ἔπρεπε νὰ κυριεύση τὴ Σιχέμ.

— Πόσοι εἶναι οἱ στρατιῶτες, ποὺ ἀκολούθησαν τὸν ἀδελφό μου μέσα στὴν πόλι; ρώτησε.

— Δὲν πρέπει νὰ ξεπερνάνε τοὺς χίλιους, ἀπάντησε ὁ Βαναίας.

— Καὶ μποροῦν χίλιοι ἄνθρωποι νὰ συγκρατήσουν τὴν ὁρμὴ ἑνὸς ὁλόκληρου στρατοῦ;

— Ἂν μπορούσανε νὰ γκρεμίσωμε τὰ τείχη, θὰ διαλύονταν σὰν καπνός. Ἀλλὰ τὰ τείχη πολλαπλασιάζουν τὴ δύναμί τους.

— Θὰ πρέπει τότε νὰ γκρεμίσωμε τὰ τείχη, εἶπε ὁ Σολομών.

Ὅλοι κύτταξαν κατάπληκτοι τὸ βασιλιά. Ἡ πολεμικὴ τέχνη τῆς ἐποχῆς ἦταν ἀνίσχυρη μπροστὰ σ' ἕνα ὀχυρὸ τεῖχος καὶ δὲν εἶχαν ἐφευρεθῆ ἀκόμη οἱ πολιορκητικὲς μηχανές, ποὺ διευκόλυναν στὰ κατοπινὰ χρόνια τὴν ἅλωσί του. Πῶς, λοιπόν, ὁ Σολομὼν φανταζόταν, ὅτι θὰ μποροῦσαν νὰ γκρεμίσουν αὐτὰ τὰ ὀχυρὰ τείχη;...

— Μὲ ποιὸν εἶναι οἱ κάτοικοι τῆς Σιχέμ; ρώτησε ὁ βασιλιάς.

— Σήμερα μὲ τὸν Ἀδωνία, γιατὶ τοὺς κρατάει μὲ τὸν τρόμο, αὔριο, ὅμως, θἀρθοῦν μ' ἀγάπη νὰ προσκυνήσουν τὸ θρόνο σου, ἀπάντησε ὁ Ναχώρ.

— Τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποιεῖ ὁ ἀδελφός μου εἶναι, λοιπόν, καλύτερα;

— Τὸ μοναδικὸ μέσο του εἶναι ὁ τρόμος... Χωρὶς αὐτόν, οἱ κάτοικοι τῆς Σιχὲμ θὰ μᾶς εἶχαν ἀνοίξει τὶς πύλες τους.

— Ὁ τρόμος τοῦ ἀδελφοῦ μου τοὺς ἐμποδίζει, λοιπόν, νὰ τὶς ἀνοίξουν;

— Καὶ βέβαια.

— Θὰ χρησιμοποιήσωμε τότε κι' ἐμεῖς τὸ ἴδιο ὅπλο, γιὰ νὰ τοὺς κάμωμε νὰ μᾶς παραδώσουν τὴν πόλι τους.

— Τὸν τρόμο;

— Ἕναν τρόμο μεγαλύτερο ἀπὸ ἐκεῖνον, ποὺ τοὺς ἐμπνέει ὁ ἀδελφός μου.

Ὁ Σολομὼν ἦταν ἀνίκανος πιὰ νὰ αἰσθανθῆ τὴν παραμικρὴ συμπόνοια μέσα στὴν ψυχή του. Ἔπειτα ἀπὸ λίγη ὥρα, δεκάδες κήρυκες πῆγαν κοντὰ στὰ τείχη τῆς Σιχέμ, γιὰ ν' ἀναγγείλουν στοὺς κατοίκους της τὴν καταδίκη τῆς πόλεως ἀπὸ τὸ βασιλιὰ τοῦ Ἰσραήλ.

— Ὁ βασιλιὰς σᾶς δίνει καιρὸ ὡς αὔριο τὸ πρωῒ γιὰ νὰ τοῦ ἀνοίξετε τὶς πύλες σας καὶ νὰ τοῦ παραδώσετε τὴν πόλι σας, φώναξαν οἱ κήρυκες. Διαφορετικά, ὅλοι οἱ κάτοικοί της θὰ θεωρηθοῦν σὰν ἀντάρτες καὶ θὰ θανατωθοῦν ἐν στόματι μαχαίρας, ἀπὸ νηπίων μέχρι γερόντων. Καὶ τώρα, ποὺ μάθατε τὸ μήνυμα τοῦ βασιλιᾶ, μπορεῖτε ν' ἀποφασίσετε μόνοι σας γιὰ τὴν τύχη σας.

Ὁ Σολομὼν εἶχε σπείρει τὸν πανικὸ στὸ στρατὸ τοῦ ἀδελφοῦ του, διατάσσοντας τὴ γενικὴ σφαγή. Καὶ τώρα ὑπονόμευε τὸ τελευταῖο ὀχυρό του.

Ἡ ἀπόφασι τοῦ βασιλιᾶ τρόμαξε ἀκόμη καὶ τοὺς πιὸ ἀφοσιωμένους ἀπὸ τοὺς αὐλικούς του καὶ δυσαρέστησε τὸ Βαναία, ποὺ φιλοδοξοῦσε νὰ δείξη τὶς ἱκανότητές του. Ἀλλ' ὁ Σολομὼν δὲν τοῦ εἶχε δώσει τὴν εὐκαιρία. Ἀπὸ ἀρχιστράτηγο, τὸν εἶχε μεταβάλει σὲ σφαγιαστὴ καὶ δήμιο.

Ὅλοι, ὡστόσο, ἔσκυψαν τὸ κεφάλι στὴν ἀπόφασί του. Γιατὶ ὅλοι εἶχαν ἀρχίσει νὰ φοβοῦνται γιὰ τὴ ζωή τους, ποὺ καταλάβαιναν πὼς κρεμόταν ἀπὸ μιὰ κλωστή. Ὁ Σολομὼν ἦταν τρομερὸς ἐκείνη τὴ στιγμή. Θἄλεγες πὼς κάθε ἀνθρώπινο αἴσθημα εἶχε ἐξαφανιστῆ ἀπὸ τὴν ψυχή του. Κι' ἐνῶ ὁ τρόμος ἔσβυνε κάθε ἀντίρρησι στὰ χείλη ἐκείνων ποὺ τὸν περιστοίχιζαν, ὁ βασιλιὰς τῆς Ἱερουσαλὴμ σκεφτόταν πὼς ἡ προθεσμία ποὺ εἶχε δώσει στοὺς κατοίκους τῆς Σιχέμ, ἦταν πολὺ μεγάλη. Ἔπρεπε νὰ περιμένη μιὰ ὁλόκληρη ἡμέρα σχεδόν, μὲ τὴν ἀφιδιολία στὸ μυαλὸ καὶ τὴν ἀγωνία στὴν ψυχή!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΕΦΤΑΣΕ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΝΥΧΤΑ

Ὁ Σολομών, ξαπλωμένος πάνω σ' ἕνα δέρμα λιονταριοῦ, στὸ βάθος τῆς μεγάλης σκηνῆς του, δὲν κατάφερνε νὰ κλείση μάτι. Ἕνα σωρὸ σκέψεις στριφογύριζαν μέσα στὸ μυαλό του. Καί, κάθε τόσο, φευγαλέα ὀπτασία περνοῦσε ἀπὸ μπροστά του ἡ εἰκόνα τῆς Θαμάρ. Γιὰ νὰ τὴ δῆ, εἶχε χύσει ποτάμια τὸ αἷμα κι' εἶχε πατήσει πάνω σὲ πτώματα σκληρούς, κι' ἀνελέητος. Ἀλλὰ θὰ τὴν ξανάβρισκε, ἄραγε, στὴ Σιχέμ; Καὶ τί θὰ μάθαινε ἀπὸ τὰ χείλη της, Τὰ λόγια της θὰ τοὔδιναν τὴ ζωὴ ἢ τὸ θάνατο; Ἦταν δυνατὸν ἡ ἀγαπημένη του νὰ εἶχε στείλει τὸ Μαχμὰς γιὰ νὰ τὸν σκοτώση; Ἡ μήπως ὁ Ἀδωνίας τὴν κρατοῦσε αἰχμάλωτη του καὶ τὴν εἶχε ἀναγκάσει νὰ ὑποκύψη στὸ κολασμένο πάθος του; Ἡ αὐριανὴ ἡμέρα θὰ ἦταν τὸ τέρμα τῆς ἀγωνίας του ἢ ἡ ἀρχὴ μιᾶς καινούργιας;

Ἄκουσε, ξαφνικά, βήματα ἔξω ἀπὸ τη σκηνή του. Δυὸ-τρεῖς ἄνθρωποι εἶχαν σταματήσει μπροστὰ στὴν εἴσοδό της καὶ συζητοῦσαν ψιθυριστά. Ἦνας ἀπ' αὐτούς, τέλος, εἶπε:

— Παίρνω στοὺς ὤμους μου τὴν εὐθύνη.

Ὁ Σολομὼν ἀναγνώρισε τὴ φωνὴ τοῦ Ζαβοὺδ.

Τὴν ἴδια στιγμή, ὁ πιστὸς ἀκόλουθός του, ἀνασήκωσε τὴν πόρτα τῆς σκηνῆς καὶ πέρασε μέσα στὸ κεφάλι του.

— Τί νέα μοῦ φέρνεις; ρώτησε ὁ Σολομών.

Ὁ Ζαβοὺδ ξεθάρρεψε καὶ προχώρησε μέσα στὴ σκηνή.

— Βασιλιᾶ, ἦρθε κάποιος ἀπὸ τὴν πόλι, εἶπε. Γι' αὐτὸ πῆρα τὸ θάρρος νὰ σὲ ξυπνήσω.

— Φέρνει προτάσεις ἀπὸ τοὺς κατοίκους; ρώτησε ὁ Σολομών.

— Εἶπε πὼς θὰ μιλήση μόνον ὅταν τὴν φέρωμε μπροστά σου.

— Εἶναι γυναῖκα;

— Ναί, κι' ἡ φωνή της δείχνει πὼς εἶναι νέα... Δὲ μπορέσαμε, ὅμως, νὰ δοῦμε τὸ πρόσωπό της, γιατὶ τὸ ἔχει σκεπασμένο μ' ἕνα σκοῦρο πέπλο.

— Εἶπε τ' ὄνομά της;

— Ὄχι, βασιλιᾶ.

Ὁ Σολομὼν τινάχτηκε ὄρθιος.

— Ὁδήγησέ την ἐδῶ, Ζαβοὺδ, εἶπε.

Γιατί, λοιπόν, ἡ καρδιά του χτυποῦσε δυνατὰ μέσα στὸ στῆθος του; Ποιὰν περίμενε νὰ δῆ μπροστά του;

Ὁ Ζαβοὺδ ἔφυγε ἀμέσως καὶ ξαναγύρισε ἐπειτα ἀπὸ λίγο μαζὶ μὲ μιὰ γυναῖκα.

— Ποιὰ εἶσαι; τὴ ρώτησε ὁ βασιλιᾶς, ἐνῶ ταὐτόχρονα ἔγνεψε στὸ Ζαβοὺδ νὰ τοὺς ἀφήση μόνους.

Ἡ ἐπισκέπτρια ἄφησε τότε τὸν πέπλο ποὺ σκέπαζε τὸ πρόσωπό της νὰ πέση κάτω.

Τὴν ἴδια στιγμή, μιὰ πνιγμένη φωνὴ βγήκε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ βασιλιᾶ:

— Θαμάρ! φώναξε.

Ἔκαμε νὰ τρέξη κοντά της, ἀλλὰ τὰ πόδια του ἔμειναν καρφωμένα στὸ χῶμα. Θέλησε νὰ τῆς ἀνοίξη τὴν ἀγκαλιά του, ἀλλὰ τὰ χέρια του δὲν κουνήθηκαν.

Ἕνα σύννεφο λύπης εἶχε ἁπλωθῆ τώρα στὸ πρωσπο τῆς νέας. Σίγουρα, δὲν ἦταν αὐτὴ ἡ ὑποδοχὴ ποὺ περίμενε... Τὰ μεγάλα μάτια της ἔμεναν, ὡστόσο, καρφωμένα πάνω του.

Ὁ βασιλιὰς ξανάβρισκε σιγὰ-σιγὰ τὴν ψυχραιμία του.

— Ἔρχεσαι σταλμένη ἀπὸ τὸν Ἀδωνία; τὴ ρώτησε.

— Ὄχι, ἀπάντησε ἡ νέα. Μ' ἔστειλαν σὲ σένα οἱ στρατιῶτες τοῦ Ἀδωνία.

— Καὶ πῶς βγήκες ἀπὸ τὴν πόλι;

— Μὲ κατέβασαν μὲ σχοινιὰ ἀπὸ τὰ τείχη.

Ὁ Σολομὼν τὴν κύτταξε μ' ἀπορία. Αὐτὸ τὸ κατέβασμα ἀπὸ τὰ τείχη θὰ μποροῦσε νὰ τῆς στοιχίση τὴ ζωή. Εἶχε ἐκτεθῆ, λοιπόν, σὲ τόσο μεγάλο κίνδυνο, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήση τοὺς στρατιῶτες τοῦ ἀδελφοῦ του;

Ἡ Θαμάρ, σὰ νὰ μάντεψε τὴ σκέψι του, πρόσθεσε πιὸ σιγά:

— Ἤθελα ἀκόμη νὰ σὲ δῶ πρώτη ἀπ' ὅλους τοὺς ἄλλους, βασιλιᾶ.

Ὁ Σολομὼν ἔκαμε καὶ πάλι νὰ τῆς ἀνοίξη τὴν ἀγκαλιά του. Ὅλον αὐτὸ τὸν καιρὸ τὴν ἀποζητοῦσε μέσα στὴ σκέψι του. Δὲν εὗρισκε, ὡστόσο, τὴ δύναμι νὰ τῆς τὸ φανερώση καὶ καμμιὰ τρυφερὴ λέξι δὲν ἀνέβαινε στὰ χείλη του.

— Καὶ τί ζητάνε οἱ στρατιῶτες τοῦ Ἀδωνία; ρώτησε ψυχρά.

— Ἔλεος, ἀπάντησε ἡ Θαμάρ. Αὐτοὶ ἔβγαιναν σὲ τίποτα.

— Ἀκολούθησαν, ὡστόσο, τὸν ἀδελφό μου στὴν ἀνταρσία του.

— Οἱ στρατιῶτες αὐτοὶ εἶχαν ὑπηρετήσει κάτω ἀπὸ τὶς διαταγὲς τοῦ Ἰωὰβ κι' εἶχαν συνηθίσει ν' ἀκολουθοῦν τὸ δοξασμένο ἀρχιστράτηγο τοῦ πατέρα σου, χωρὶς νὰ ρωτᾶνε ποῦ τοὺς ὁδηγοῦσε. Τὸ μόνο ποὺ ζητᾶνε τώρα, εἶναι νὰ τοὺς ἐπιτρέψης νὰ πέσουν στὰ πόδια σου καὶ νὰ σὲ προσκυνήσουν... Χάρισέ τους τὴ ζωή, βασιλιά!

Ὁ Σολομὼν ἔμεινε συλλογισμένος κάμποσες στιγμές. Ἡ δίψα γιὰ αἷμα δὲν εἶχε σβύσει ἀκόμη μέσα του.

— Κι' ἂν δὲ δεχτῶ; ρώτησε ἐπειτα.

— Δὲ θ' ἀφίσουν τοὺς κατοίκους τῆς Σιχὲμ νὰ σοῦ ἀνοίξουν τὶς πύλες καὶ θὰ πολεμήσουν ὡς τὸν τελευταῖο... Πρέπει νὰ ξέρης πὼς ὁ Ἀδωνίας τοὺς πρόσφερε ὅλους τοὺς θησαυρούς του, γιὰ νὰ μὴ τὸν ἐγκαταλείψουν.

— Καὶ τί ἀξία ἔχει ἡ ἀντίστασι αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων; εἶπε ὁ Σολομών. Ἔτσι ἢ ἀλλοιῶς, ἡ Σιχὲμ θὰ πέση στὰ χέρια μου καὶ τότε κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲ θὰ γλυτώση.

— Βασιλιᾶ, ἡ νίκη σου σ' ἔχει μεθύσει καὶ δὲ μπορεῖς νὰ δῆς ποιὸ εἶναι τὸ συμφέρον σου, ἀπάντησε ἡ Θαμάρ. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ἂν σοῦ ἀνοίξουν τὶς πύλες χωρὶς νὰ τοὺς δώσης τὴ χάρι, ποὺ σοῦ ζητᾶνε, ξέρουν πὼς ἡ αὐριανὴ ἡμέρα θὰ εἶναι ἡ τελευταία τῆς ζωῆς τους. Ἐνῶ, πολεμῶντας, θὰ κερδίσουν μερικὲς ὧρες ἢ ἑβδομάδες... Φαίνεται πὼς ἡ ζωὴ εἶναι γλυκειὰ γι' αὐτούς.

Ὁ Σολομὼν κούνησε λυπημένα τὸ κεφάλι του.

— Ἡ ζωὴ εἶναι γλυκειὰ γιὰ ὅσους ἐλπίζουν, εἶπε μὲ πικρία.

Γιὰ πρώτη φορά, ἡ Θαμὰρ πρόσεξε πὼς πίσω ἀπὸ τὸ ἀδιάφορο καὶ παγερὸ ὕφος του ὑπῆρχε μιὰ μεγάλη ἀπογοήτευσι.

— Ποιὰ ἀπάντησι πρέπει νὰ δώσω σ' αὐτοὺς τοὺς δυστυχισμένους, ποὺ μ' ἔστειλαν σὲ σένα; ρώτησε ἔπειτα ἀπὸ μικρὴ σιωπή.

Ὁ Σολομὼν ἀνατρίχιασε ἀθελά του.

— Σκέφτεσαι, λοιπόν, φεύγοντας ἀπὸ δῶ, νὰ ξαναγυρίσης στὴ Σιχέμ; τὴ ρώτησε.

— Πρέπει, βασιλιᾶ, ἀπάντησε ἡ Θαμάρ.

— Καὶ θὰ σ' ἀνεβάσουν πάλι μὲ σχοινὶ ἀπὸ τὰ τείχη;

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Κατὰ τὴν ἡλιοθεραπεία, ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀέρας ἀφαιροῦν πολὺ ἀπὸ τὸ φυσικὸ ὑγρό, ποὺ διατηρεῖ τὸ δέρμα λεῖο καὶ δροσερό.

Ἔτσι τὸ δέρμα διψᾶ εἰς βάρος τῆς ὁμορφιᾶς του.

Ἡ NIVEA δίνει στὸ δέρμα νὰ πιῆ καὶ ἀποκαθιστᾶ τὴν ἰσορροπία τοῦ ὑγροῦ ποὺ ἐξασφαλίζει τὴν ὁμορφιά σας.

Γι' αὐτό:

1. Ποτὲ χωρὶς NIVEA στὸν ἥλιο!
2. Σὲ παρατεταμένη ἡλιοθεραπεία καὶ γιὰ ὡραῖο μελαχροινὸ χρῶμα μεταχειρίζεσθε τὸ λάδι NIVEA ποὺ παρέχει ἰσχυρὴ προστατευτικὴ ἐνέργεια!
3. Πρωῒ καὶ βράδυ κρέμα NIVEA γιὰ τὸ διψασμένο ἀπὸ τὸν ἥλιο δέρμα σας!

Ἡ NIVEA τρέφει τὸ δέρμα καὶ τοῦ δίνει τὸ ἀπαραίτητο ὑγρὸ γιὰ τὴν ὁμορφιά του.

ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Τὸ "Παλὲτ„ λούζει καὶ μακιγιάρει τὰ μαλλιὰ...

...δίδει στὶς ἄσπρες τρίχες τὸ φυσικό τους χρῶμα.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ — ΝΙΚΗΣ 9 — ΤΗΛΕΦ. 25.739

Ὁ SCHWARZKOPF Ὡμορφαίνει τὰ μαλλιά!

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Οι αιτίες που προκαλούν άλλεργικές αντιδράσεις

Τα νεώτερα θεραπευτικά μέσα

Οι άλλεργικές παθήσεις δεν είναι συνήθως επικίνδυνες. Αλλά αποτελούν αληθινό μαρτύριο γιά τον άσθενή χωρίς νά λογαριάσωμε ότι οι αύστηρές δίαιτες που εφαρμόζονται σέ πολλές περιπτώσεις έξαντλούν τον όργανισμό του καί διαταράσσουν τό νευρικό του σύστημα.

Φαίνεται πιθανόν ότι ή άστάθεια τών άτμοσφαιρικών συνηθκών εύνοεί τίς άλλεργικές παθήσεις, (άσθμα, έκζεμα, ούρτικάρια, έπίμονο συνάχι κτλ.). Επιδρά επίσης μέ τρόπο δυσάρεστο στο πεπτικό, τό νευρικό καί τό ούροποιητικό σύστημα. καθώς καί στά μάτια.

Ένα άπό τά προβλήματα που άπασχόλησαν άνέκαθεν τους επιστήμονες είναι ή σχέσι που ύπάρχει άνάμεσα στήν άλλεργία καί τό πεπτικό σύστημα. Μερικές άλλεργίες οφείλονται στή μικρή όξύτητα τών γαστρικών ύγρών, άλλες σέ άβλαβή βακτηρίδια που βρίσκονται στόν έντερικό σωλήνα καί που έαφνικά γίνονται τοξικά, κι' άλλες σέ μιά ύπερευαισθησία τού βλεννογόνου τού πεπτικού συστήματος, που άντιδρά μέ τρόπο πολύ περίεργο σέ ώρισμένες άπό τίς πιό συνηθισμένες τροφές.

Μεταξύ τών τροφών που μπορεί νά προκαλέσουν άλλεργικές έκδηλώσεις συγκαταλέγονται ώρισμένα συστατικά που περιέχονται στό σιτάρι ή στό προζύμι μέ τό όποίο γίνεται τό ψωμί. Τό οινόπνευμα προκαλεί έπίσης σέ ώρισμένα άτομα άλλεργικές έκδηλώσεις, είτε γιατί συντελεί στό νά περάσουν οί τροφές στά έντερα χωρίς νά έχουν χωνευτή τελείως είτε γιατί προέρχεται άπό καρπούς άπέναντι τών όποίων τό άτομο έχει ιδιαίτερη εύαισθησία. Παρατηρήθηκαν έπίσης άλλεργικές άντιδράσεις μέ άντίκτυπο στό άναπνευστικό σύστημα. που όφείλονταν στό μαγειρικό άλάτι στό τσάϊ, στή βούτυρο, στή ζάχαρη.

Προκειμένου γιά τό γάλα, είναι ένδιαφέροντα τά πειράματα, που έκαμε τελευταία ό Αμερικανός επιστήμων δόκτωρ Ουίλλιαμς σέ 3000 παιδιά κάτω τών 15 ετών. Τά πειράματα αύτά άπέδειξαν ότι άσκεί μιά βλάσιμωε περισσότερο τό γάλα καί νά τού προσθέσωμε άλατα άσβεστίου, γιά νά νάση άιτέσως κάθε άλλεργογόνο έπίδρασι.

Στά Βόεφη, έξ άλλου οί άλλεργικές άντιδράσεις υποσεί νά όφείλωνται στό ειδικό βεγνίκι που χρησιμοποιούμε γιά τά παρκέ, στά καλλυντικά που βάζει ή μητέρα τους στά παιγνίδια τους (γιατί είναι χρωματισμένα μέ ώρισμένες ούσίες ή έχουν κομμάτια άπό λάστιχο) κλπ.

Οι 'Αμερικανοί γιατροί καθιέρωσαν έδώ καί μερικά χρόνια τίς περίφημες δοκιμές (τέστ) που γίνονται στό δέρμα. γιά νά έξακριβωθή ποιά είναι ή τροφή που προκαλεί τήν άλλεργία. 'Αλλ' οί δοκιμές αύτές άποτελούν φενάκη καί συνήθως δέν άποδεικνύουν τίποτα.

Πιό άξιοσύστατη άλλά καί περισσότερο κουραστική είναι ή μέθοδος Σέλντον. Ό άσθενής μένει νηστικός έπί 24 ώρες. Τού χορηγούνται κατόπιν διάφορες «όμάδες» τροφών. Μεταξύ κάθε έρεύνης πρέπει νά μεσολαβήση νηστεία 24—48 ώρών. "Οταν παρατηρηθή άντίδρασις σέ κάποια άπ' αύτές τίς «όμάδες» ή έρευνα ειδικεύεται σέ κάθε τροφή χωριστά, ώσπου νά έξακριβωθή τελικά ποιά είναι ή ύπεύθυνη.

Ό δόκτωρ "Εκερ άπό τό Ρότσεστερ, έξ άλλου, άνέφερε τελευταία ότι πολλές γυναίκες παρουσιάζουν άλλεργικές άντιδράσεις στίς ίδιες τίς όρμόνες τους. Η έξακρίβωσι τής όρμόνης που προκαλεί αύτή τήν αύτοαλλεργία, είναι πολύ δύσκολη.

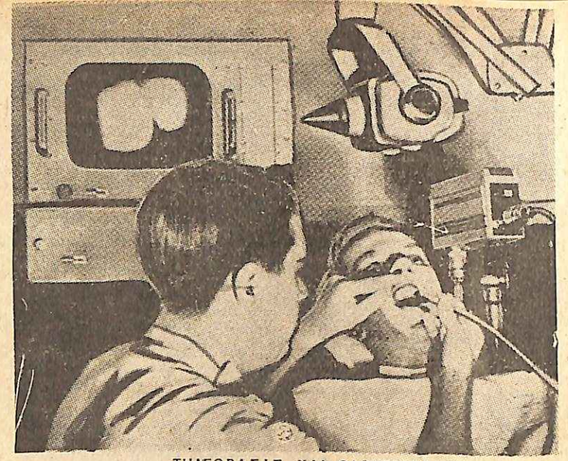
Ιδιαίτερη μορφή άλλεργίας άποτελούν έξ άλλου, τό συνάχι καί τό άσθμα χόρτου.

Επικρατούσε άλλοτε ή άντίληψι ότι ή άλλεργία όφειλόταν στή σύγκρουσι μέσα στό αίμα τής άλλεργογόνου ούσίας (που είναι συνήθως πρωτεϊνικής φύσεως) μέ ώρισμένα άντισώματα. Σήμερα εέρουμε ότι πολλά άπ' αύτά τά άντισώματα βρίσκονται όχι στό αίμα, άλλά σέ διάφορα όργανα τού σώματος (μύτη, βρόγχους, δέρμα, βλεννογόνο τών βλεφάρων κτλ.). Εκεί λοιπόν έπέρχεται ή σύγκρουσι μεταξύ άλλεργογόνου ούσίας καί άντισωμάτων, μέ άποτέλεσμα τή φθορά τών γειτονικών κυττάρων. Πολλά άλλεργικά φαινόμενα όφείλονται σέ κληρονομικές βλάβες ώρισμένων κυττάρων καί άλλα σέ έπίκτητες.

Η νεώτερη θεραπευτική τών άλλεργικών παθήσεων έχει κάμει σημαντικές προόδους. Τό άλλεργικό συνάχι καί τό άσθμα χόρτου π.χ. θεραπεύονται μέ τρόπο κεραυνοβόλο, μέ σύντομη παραμονή σέ ύψος άνω τών 1500 μέτρων. Επειδή όμως ή μετακίνησι τού πάσχοντος δέν είναι πάντοτε εύκολη, ύπάρχουν σήμερα ειδικοί θάλαμοι μέ άραιό άέρα σάν έκείνον που βρίσκεται στά ψηλά Βουνά.

Εκείνοι που πάσχουν άπό αύτή τή μορφή τής άλλεργίας, πρέπει νά κλείνουν τά παράθυρά τους τίς πρωϊνές ώρες, γιατί τότε ύπάρχει στόν άέρα περισσότερη γύρις λουλουδιών. Γιά τόν ίδιο λόγο δέν πρέπει νά έχουν άνθη καί φυτά μέσα στό διαμέρισμά τους. Είναι άπαραίτητο, έξ άλλου, ν' άφήνουν έξω άπό τό ύπνοδωμάτιό τους τά ρούχα που φορούσαν τήν ήμέρα. Δέν πρέπει. τέλος νά βγαίνουν έξω, τίς ήμέρες που φυσάει δυνατός άέρας.

Τά άνθιστα μινικά φάρμακα καί ή κορτιζόνη έχουν έξοβελισθή σχεδόν άπό τή θεραπεία τών άλλεργικών παθήσεων, γιά τό λόγο ότι τά άποτελέσματά τους είναι πρόσκαιρα καί άσταθή. Ώρισμένοι γιατροί προτιμούν σήμερα τίς μικρές μεταγγίσεις αίματος, που προέρχεται άπό άνθρώπους άποδεδειγμένως ύγιείς. Πολύ καλά άποτελέσματα δίνουν έπίσης οί ένέσεις μέ άβιετικόν μαγγάνιον, σέ έλαιώδη διάλυσι 0,5)%. Η τελευταία αύτή θεραπεία έφαρμόζεται μ' έπιτυχία άπό τούς Γάλλους γιατρούς Ε. Μπούρ καί Ρ. Μεχέν.

ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ

Στό όδοντιατρικό τμήμα ένός νοσοκομείου τού άμερικανικού ναυτικού έγκαταστάθηκε προσφάτως ένα σύστημα τηλεοράσεως, τό όποίο έπιτρέπει στούς γιατρούς νά έξακριβώνουν πάνω σέ μιά όθόνη, που μεγαλώνει τά δόντια κατά 35 φορές, ποιά είναι τά ελαττώματά τους καί ποϋ άκριβώς πρέπει νά γίνη ή έπέμβασι. "Ο,τι συλλαμβάνει ό μικροσκοπικός φακός—δέκτης ποϋ ό όδοντογιατρός περιφέρει μέσα στό στόμα τού πάσχοντος, προβάλλεται πάνω στήν όθόνη (άριστερά) σέ μέγεθος 35πλάσιο τού φυσικού. "Ετσι όχι μόνο ένας άλλά πολλοί γιατροί συγχρόνως μπορούν νά παρακολουθήσουν τήν όλη κατάστασι καί νά βγάλουν συμπεράσματα καί άποφάσεις.

Μικρά επιστημονικά νέα

«Παλμοθεραπεία» γιά τούς ρευματισμούς

Μιά νέα μέθοδος θεραπείας διαφόρων παθήσεων μέ «ραδιοβλήματα» παρουσιάζει έκπληκτικά άποτελέσματα—μολονότι οί γιατροί δηλώνουν, ότι δέν έξουν άκόμη πώς ένεργεί. Πρόκειται γιά τή συγκέντρωσι μιάς ισχυρής δέσμης ήλεκτρικών κυμάτων στο πάσχον μέρος τού σώματος έπί 60 έκατομμυριοστά τού δευτερολέπτου, πού έπαναλαμβάνεται όμως 400—600 φορές στό δευτερόλεπτο καί έπί 5—10 λεπτά τής ώρας. Η νέα αύτή «παλμοθεραπεία» έχει έφαρμοσθή σέ περιπτώσεις ίγμορίτιδος, ρευματισμών, ίσχιαλγίας, σπασμών τών έντέρων, θυλακίτιδος καί άναιμίας, μέ ποσοστό έπιτυχίας 95%.

Η άσπιρίνη δέν προκαλεί έλκος

Οί "Αγγλοι έπιστήμονες χορηγούν, ώς γνωστόν, σέ μεγάλη κλίμακα τήν άσπιρίνη. Ειδικώτερα, προκειμένου γιά τίς ρευματικές παθήσεις, τή θεωρούν άνώτερη κι' άπ' αύτή τήν κορτιζόνη, που τά άποτελέσματά της είναι έντελώς προσωρινά καί περαστικά. Πολλοί έπιστήμονες, άστόσο, κατηγοροϋν τήν άσπιρίνη ότι μπορεί νά προκαλέση έλκος τού στομάχου, όταν ή χρήσι της παρατείνεται έπί μακρό χρονικό διάστημα. Πειράματα που έγιναν τελευταία σέ διάφορα έπιστημονικά κέντρα, έδειξαν ότι οί ισχυρές δόσεις της —5 δισκία τήν ήμέρα— μπορούν νά προκαλέσουν ή νά έπιτείνουν τίς αίμορραγίες τού στομάχου ή τών έντέρων. Αλλά τίποτα δέ μάς έπιτρέπει νά συμπεράνωμε ότι μπορούν νά προκαλέσουν έλκος τού στομάχου, όταν δέν ύπάρχη.

Η χώρα όπου γίνεται ή μεγαλύτερη χρήσι άσπιρίνης, είναι οί Ηνωμένες Πολιτείες. Γιά νά περιορισθή ή κατανάλωσί της, ώρισμένα έργοστάσια παρουσίασαν καινούργια κουτιά, άπό τά όποία τά δισκία βγαίνουν μέ πολύ μεγάλη δυσκολία. "Ετσι, έκείνος που θέλει νά πάρη άσπιρίνη, άναγκάζεται νά τό σκεφθή δυό φορές!

Προλαμβάνει τίς ύποτροπές

Οί Γάλλοι έπιστήμονες παρασκεύασαν ένα έμβόλιο, τού προλαμβάνει τίς ύποτροπές τών γρονίων άναπνευστικών παθήσεων. Τό έμβόλιο αύτό παίρνεται άπό τό στόμα. Είναι ίδιαιτέρως άποτελεσματικό σέ περιπτώσεις βρογχίτιδος, ρευματισμού, ίσχιαλγίας, σπασμών τών έντέρων, θυλακίτιδος καί άναιμίας, μέ ποσοστό έπιτυχίας 95%.

Η μυϊκή κούρασις καταπολεμά τόν καρκίνο

Στόν άγώνα άναντίον τού καρκίνου προστέθηκε τελευταία ένα καινούργιο όπλο, που δέν είναι άλλο άπό τό μυϊκό κόπο. Πραγματικά, οί Γερμανοί έπιστήμονες παρετήρησαν ότι τά ζώα που πάσχουν άπό καρκίνο, όταν άσκούνται κάθε μέρα, μέχρι τού σημείου ώστε οί μύς τους νά κουραστούν ύπερβολικά, άντέχουν περισσότερο στήν πάθησί τους άπό κείνα που ζούν σέ κατάστασι τελείας άναπαύσεως. Σέ μερικές περιπτώσεις, μάλιστα, ό καρκινώδης όγκος έξαφανίζεται τελείως. Κατά τή γνώμη τών έν λόγω έπιστημόνων, οί μύς, όταν ύποβάλλονται σέ μεγάλη κούρασι, παράγουν μιά ούσία, που είναι συγγενής μέ τήν ίγσουλίνη καί που έχει άντικαρκινογόνους ίδιότητες.

Τά κεφίματα μέ τό ξυράφι

Τά κεφίματα μέ τό ξυράφι δέν είναι πάντοτε άκίνδυνα. "Αν μιά παρόμοια πληγή δέν κλείνη γρήγορα, ή άν ή κόρα της ξανασχηματίζεται, καλό είναι νά συμβουλευθήτε ένα δερματολόγο. Αύτή ή μικρή πληγή ύπάρχει κίνδυνος νά έξελιχθή σέ καρκίνο τού δέρματος.

ΤΡΩΤΕ ΛΙΠΗ... ΓΙΑ Ν' ΑΔΥΝΑΤΙΣΕΤΕ!

Καί ένα νέο φάρμακο κατά τής παχυσαρκίας

Δέ θά είναι ύπερβολή όσες φορές κι' άν έπαναλάβουμε τίς άλέθριες συνέπειες τής παχυσαρκίας. "Αογετα πρός τήν αίσθητική πλευρά —τήν τόσο σπουδαία ίδίως γιά τίς γυναίκες— έχει άποδειχθή άναμφισβήτητα άπό τίς στατιστικές ότι οί παχύσαρκοι πεθαίνουν γρηγορότερα άπό τούς άδύνατους. Γι' αύτό, οί γιατροί συνιστούν σήμερα νά προσπαθούμε νά μήν αύξάνουμε τό βάρος μας μετά τά 40 ούτε ένα κιλό παραπάνω άπό όσο είχαμε ώς αύτή τήν ήλικία.

Τελευταίως άκόμα, στό 'Ιατρικό Συνέδριο τής Ζυρίχης συζητήθηκε καί τό ζωτικώτατο αύτό θέμα, κι' ό Γερμανός σύνεδρος δόκτωρ Μίγεν τόνισε πώς ή παχυσαρκία είναι ή αίτία πού πεθαίνουν γιλιάδες καρδιακοί κάθε γρόνο, ένώ θά μποροϋσαν νά ζήσουν γιά πολύ άκόμη, μέ τήν κατάλληλη δίαιτα καί φαρμακοθεραπεία.

Ποιά πρέπει δμως νάναι αύτή ή δίαιτα: "Εδώ παρουσιάζονται βασικές διαφωνίες άνάμεσα στούς ειδικούς. Τώρα λοιπόν ό 'Αμερικανός δόκτωρ Ρέϋ Λόουσον έργεται νά σύστήση ένα καινούργιο διαιτητικό σύστημα, πού ποιν άπό λίγα άκόμα θά προκαλοϋσε τίς διαμαστουρίες καί τούς σαρκασμούς τών άλλων διαιτολόγων. Συμβουλεύει δηλαδή τούς παγύσαρκους: Τρώτε λίπη γιά ν' άδυνατίσετε! Τό σγετικό άρθρο του δημοσιεύτηκε στό άμερικανικό περιοδικό μεγάλης κυκλοφορίας «Πέϊτζαντ».

'Αποδίδει σέ μιά παλιά προκατάληψη τήν ίδέα ότι τά λίπη παγαίνουνε. Εκείνοι πού προσθέτουν κιλά —λέει— είναι οί ύδατάνθρακες (ζάχαρη, άμυλον, κλπ.), ένώ άπεναντίας οί λιπαρές ούσίες βοηθούν σημαντικά αύτούς πού θέλουν ν' άδυνατίσουνε. Αύτό έγουν άποδείξει τά πειράματα πού έγιναν σέ παγυσάρκους άπό τόν 'Αγγλο δόκτορα Ρίτσαρντ Μακάρνες στό Νοσοκομείο τού Μίντλσεξ, μέ τρεις διαφορετικές δίαιτες, ίσες μεταξύ τους σέ θερμίδες. 'Απ' αύτές τίς τρεις, ή άποτελεσματικώτερη γιά τή γρήγορη έλάττωσι τού βάρους ήταν ή πλουσιώτερη σέ λίπη.

Δέν έχει έξακριβωθή μέ βεβαιότητα πώς έπιδρά αύτή ή δίαιτα μέ τά λίπη. Πάντως, ή άξία της φαίνεται άναμφισβήτητη, άπό τά στοιγεία πού παρατάσσουν οί ύποστηρικτές της.

Προσθέτουν δέ ότι οί 'Εσκιμώοι, πού τοϋν τόσο πολλά λίπη, δέν παθαίνουν ποτέ καρδιακά γοσήματα (ούτε διαθήτη, καρκίνο ή Ελκος).

"Αλλοι δμως διαφωνοϋν καί τονίζουν σ' όσους πάσγουν άπό άρτηριοσκλήρωσι ν' άποφεύγουν τά πολλά ζωϊκά λίπη.

Η δίαιτα λοιπόν πού συνιστά ό δόκτωρ Λόουσον, είναι ή έξής: "Αφθονο κρέας, όσο τό δυνατόν πιό λιπαρό, μπέϊκον, κάθε είδος τυριοϋ, πολύ βούτυρο καί λάδι, ψάρι, πουλερικά, αύγά, γάλα γορταρικά. Εκείνα πού άπαγορεύονται είναι τά άμυλώδη (ψωμί, ζυμαρικά, πατάτες, δσπρια, κάθε τι φτιαγμένο μέ άλεύρι) καί κάθε ζαγαροπό, άκόμα καί τά γλυκά φρούτα.

"Αν άστόσο δέ βιάζεστε πολύ ν' άδυνατίσετε, μπορείτε νά τρώτε μικρές ποσότητες άπ' αύτά τά άπηγορευμένα, άρκεί νά τά άντισταθμίζετε μέ άφθονα λίπη, πού έπιταγύνουν τήν καϋση τών ύδατανθράκων μέσα στόν όργανισμό.

Τό κρασί (δγι τό γλυκό) έπιτρέπεται σέ μικρές ποσότητες. "Αποφεύγετε δμως τή μπύρα καί τά δυνατά ποτά. Επίσης τίς λεμονάδες, πορτοκαλάδες κλπ., πού περιέγουν σάκγαρο.

Μ' αύτή τή δίαιτα, αίσθάνεται κανείς γοροτάτος κι' ευγαριστημένος — γιατί τά λίπη κάνουν πολλή ώρα νά καούν στόν όργανισμό, κι' έτσι άργοϋμε νά ξαναπεινάσουμε. Επίσης δέ λαγταρᾶμε γιά γλυκά ή γιά ένα πιάτο μακαρόνια, όπως συμβαίνει μέ τίς άλλες άπισγνωντικές δίαιτες.

Τέλος, ό όργανισμός αίσθάνεται τότε λιγώτερη άνάγκη γιά άλάτι. Τρώμε λοιπόν εύγαρίστως τά φαγιά σγεδόν άνάλατα, κι' αύτό συντελεί στήν έλάττωσι τού βάρους. 'Ακόμα καί τ' αύγά μάς φαίνονται γνώτερα, γωρίς γά τούς βάλουμε καθόλου άλάτι.

Η δίαιτα αύτή γίνεται άκόμα πιό άποτελεσματική άν τή συνδυάσουμε καί μ' ένα φάρμακο κατά τής παγυσαρκίας.

Πολλά τέτοια φάρμακα έγουν διαφημιστή ώς τώρα — άλλά τά περισσότερα άπ' αύτά είτε ήταν βλαβερά γιά τόν όργανισμό, είτε δέν έφεργαν κανένα άποτέλεσμα.

Στό 'Ιατρικό Συνέδριο της Ζυρίγης άνακοινώθηκε ή παρασκευή ένός καινούργιου συνθετικού φαρμάκου κατά τής παγυσαρκίας, γιά τό όποίο έγουν δημοσιευθή λεπτομερή στοιγεία καί κλινικές παρατηρήσεις στά παγκοσμίου φήμης έπιστημονικά περιοδικά «Ιατρική Κλινική» καί «Φαρμακευτική Ερευνα». Λέγεται «Καφιλόν» καί είγε γρησιμοποιηθή στήν άργή ώς φυγαναληπτικό. γιά νευρικές άνωμαλίες. Παρατηρήθηκε δμως ότι ολ άσθενείς πού τό παίρνανε, έγασαν μερικά κιλά μέσα σέ 15—20 μέρες.

"Επειτα άπ' αύτό. οί γιατροί τό δοκίμασαν κατά τής παγυσαρκίας, έπί πολύν καιρό, καί βεβαιώθηκαν πώς είναι τελείως άβλαβές καί άποτελεσματικό. Οί παγύσαρκοι πού έπαιρναν 3—4 δισκία «Καφιλόν» τήν ήμέρα, έγαναν 2—6 κιλά σέ διάστημα λιγώτερο άπό ένα μήνα. Αύτοί οί άριθμοί άντιπροσωπεύουν τό μέσο δρο τών παρατηρήσεων.

Δέν έγει διαπιστωθή ώς τώρα καμιά δυσάρεστη παρενέργεια τού «Καφιλόν». Τέλος, έγει άποδειγθή ότι δέν προκαλεί έθισμό τού όργανισμού, μέ τήν παρατεταμένη γρήση του.

Μάθετε νά κλαΐτε, γιά νάσαστε γεροί!

Ο έξυγιαντικός ρόλος, πού έγουν τά δάκρυα

Ο καθηγητής "Αολεϋ Μόνταγκιου, τού πανεπιστημίου του Πρίνστον, σέ μιά διάλεξι που έδωσε πρίν άπό λίγον καιρό στό πανεπιστήμιο της Κολούμπια, δημοσιοποίησε ούτε λίγο ούτε πολύ ότι ή έπιβίωσι τού άνθρωπίνου γένους όφείλεται στά δάκρυα! Πρόσθεσε, μάλιστα, δτι έκείνοι πού έέρουν νά κλαΐνε, ζούν περισσότερο άπό τούς άλλους.

Τά δάκρυα μάς προστατεύουν άπό πολλές άσθένειες. Ο καθηγητής Μόντταγκιου άναφέρθηκε στίς έργασίες τού Φλέμιγγκ, πού, πρίν άνακαλύψη τήν πενικιλλίνη, είγε άποδείξει ότι τά δάκρυα περιέγουν ένα ισγυροτατο μικροβιοκτόνο, τή λυσοζύμη, πού σκοτώνει σέ διάστημα 5—10 λεπτών όλα σγεδόν τά βακτηρίδια, πού βρίσκονται όγι μονο στό μάτι. άλλά καί στή μύτη.

Η παρουσία της λυσοζύμης έξηγεί γιατί τά μάτια μας, πού είναι άπό τά πιό εύαίσθητα δργανα τού σώματός μας, σπανιώτατα προσβάλλονται άπό τά μικρόβια της άτμοσφαίρας. Η δλο πού είναι διαρκώς έκτεθειμένα σ' αύτά.

'Αλλ' ή λυσοζύμη, έκτός άπό τά μάτια, προστατεύει έπίσης καί τά άναπνευστικά δργανα άπό τά μικρόβια πού είσγωρούν άπό τή μύτη. Τά δάκρυα δε γνωστόν, δέν τρέγουν μόνον άπό τά μάτια, άλλά καί άπό τή μύτη. "Η, άκριβέστερα, άπό τά μάτια ξεγύνονται στό έσωτερικό τών ρουθουνιών.

"Εγει παρατηρηθή, λοιπόν ότι οί άνθρωποι πού κλαΐνε γωρίς δάκρυα (τό κλάμα τους συνίσταται σ' ένα είδος έπιστέρικού λιγυμού), παθαίνουν καί προσβάλλονται εύκολότερα άπό παθήσεις τών ματιών καί τών άναπνευστικών δργάνων.

Ο καθηγητής Μόντταγκιου άπέδειξε μέ στατιστικά δεδομένα ότι ή φυσική έπιλογή εύνοεί τά παιδιά πού γόνουν άφθονα δάκρυα. Τά παιδιά αύτά άντέγουν περισσότερο στίς μολύνσεις καί προσβάλλονται σπανιότερα άπό τίς διάφορες άλοπάθειες. Η θνησιμότης σ' αύτά είναι έπίσης πολύ μικρότερη.

Ο καθηγητής Μόντταγκιου ύποστήριξε έπίσης ότι ή μεγαλύτερη άντογή τών γυναικών στίς διάφορες άσθένειες καί το γυναικών στίς διάφορες άσθένειες καί το γυναικών στίς διάφορες άσθένειες καί το

"ΠΟΥΛΙΑ στὸν ἀέρα..."

«Τίναινε οἱ πρῶτες φιγοῦρες καὶ χειροκροτηθήκανε ἀπὸ τὸν κόσμο ποὺ παρακολουθοῦσε ἄπληστα τοὺς ἀκροβάτες...»

Τὸ μπαράκι ἤτανε σχεδὸν ἄδειο, αὐτὴ τὴν προχωρημένη ὥρα. Δυὸ γκαρσόνια χασμουριόντουσαν κοντὰ στὸν πάγκο, κι' ἕνας δημοσιογράφος ἔγραφε πυρετικὰ ἀπάνω σ' ἕνα τραπέζι τὴν ὕλη τῆς αὐριανῆς ἐφημερίδας. Δίπλα του, σὲ ἕνα ἄλλο τραπέζι, ἔπινε μὲ μικρὲς γουλιὲς τὸ κονιάκ του ἕνας παράξενος ἄνθρωπος: Ἤτανε γκρίζος, χλωμός, μὲ δυὸ μάτια ποὺ λάμπανε ὅμοια μὲ ἀναμένα κάρβουνα στὸ σβυσμένο του πρόσωπο.

Ἅμα ἄδειασε τὸ ποτῆρι τοῦ κονιάκ, παράγγειλε ἕνα δεύτερο, κι' ἄρχισε νὰ τὸ πίνῃ κι' αὐτὸ μὲ τὶς ἴδιες ἀργὲς γουλιές. Ὁ δημοσιογράφος πλάϊ του ἔγραφε... ἔγραφε ἀσταμάτητα, χωρὶς νὰ σηκώσῃ κεφάλι... Κάπνιζε τσιγάρα, τὸ ἕνα ἀπάνω στὸ ἄλλο, καὶ ρουφοῦσε κάπου-κάπου λίγο καφὲ ἀπὸ τὸ φλυτζάνι ποὺ εἶχε μπροστά του.

Ὁ διπλανὸς ἄγνωστος περίμενε νὰ τελειώσῃ ὁ δημοσιογράφος τὸ γράψιμο. Κι' ἅμα αὐτὸς δίπλωσε εὐχαριστημένος τὰ χειρόγραφά του, ὁ διπλανὸς πῆρε τὸ μισοαδειασμένο ποτῆρι τοῦ κονιὰκ καὶ μετακόμισε τὴν αἰνιγματικὴ φυσιογνωμία του στὸ τραπεζάκι τοῦ ἄλλου.

— Ἐπιτρέπεται;... ρώτησε τὸ δημοσιογράφο.

Αὐτὸς τὸν κύτταξε παραξενεμένος καὶ ἀπόρησε:

— Τί θέλετε;

— Εἶσαστὲ δημοσιογράφος;

— Ἔτσι λέω...

— Ἴσως τότε νὰ σᾶς ἐνδιαφέρῃ μιὰ παλιὰ ἱστορία.

— Ἀναλόγως...

— Δηλαδή;

— Ἂν γράφεται κι' ἔχει ἐνδιαφέρον ἡ ἱστορία σας...

— Μπορεῖτε νὰ ἀκούσετε καὶ νὰ κρίνετε... Ὅμως, πρῶτα πρέπει νὰ γεμίσῃ αὐτὸ τὸ ἄδειο ποτῆρι... Γκαρσόν, ἕνα κονιάκ! Πίνετε κι' ἐσεῖς ἕνα;

— Ὄχι. Εὐχαριστῶ...

— Ὅπως θέλετε...

Τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ δυὸ νυσταγμένα γκαρσόνια κουβάλησε τὸ κονιὰκ κι' ὕστερα ξαναγύρισε στὴν ὑπνηλία του... Ὁ ἄγνωστος ἤπιε, πλατάγισε τὰ χείλια του κι' ἄρχισε τὴ διήγησί του:

— Ἤτανε κάποτε ἕνας ἀκροβάτης. Τὰ νούμερά του, γεμάτα ἴλιγγο, κρατούσανε τοὺς θεατὲς τῶν τσίρκων ὅπου ἔπαιζε πλημμυρισμένους ἀγωνία, μὲ κομμένη τὴν ἀνάσα... Ὁ ἀκροβάτης εἶχε μιὰ γυναῖκα κι' ἕναν παρτεναῖρ. Τὴ γυναῖκα του τὴ λάτρευε, μὲ τὸν παρτεναῖρ του εἶχε δέσει τὴν τύχη του καὶ τὴ φήμη του. Ὅλα τὰ νούμερα ποὺ ἐκτελούσανε, ἤτανε περίφημα. Ἰδιαίτερα ὅμως ἄρεσε αὐτὸ ποὺ τὸ εἶχανε βαπτίσει «Πουλιὰ στὸν ἀέρα». Ἤτανε μιὰ πραγματικὰ τρομακτικὴ ἀκροβασία, ποὺ εἶχε κάνει τοὺς δυὸ ἀκροβάτες πασίγνωστους καὶ περιζήτητους.

Ὁ ἄγνωστος σταμάτησε τὴ διήγησί του γιὰ νὰ ρουφήξῃ λίγο κονιάκ, καὶ ὕστερα συνέχισε:

— Μιὰ μέρα, ὁ ἀκροβάτης ἀνακάλυψε στὴν τύχη κάτι ποὺ τὸν ἔκανε ἀνω-κάτω: Ἡ λατρευτή του γυναῖκα κι' ὁ πολύτιμος παρτεναῖρ εἶχανε φτιάξει τὴν παράνομη ἐρωτικὴ εὐτυχία τους μὲ πρώτη ὕλη τὴ δική του κουρελιασμένη ὑπόληψι. Δὲν εἶπε τίποτα, δὲν ἔδειξε τίποτα. Μόνο μιὰ σκληρὴ ἀπόφασι γεννήθηκε μέσα του: Αὐτὸν τὸν ἄπιστο συνεργάτη θὰ τὸν τιμωροῦσε ὁπωσδήποτε! Ἔτσι, θὰ ἔπαιρνε τὴν ἐκδίκησί του —ποὺ εἶναι, ὅπως λένε οἱ Γάλλοι, ἡ ἡδονὴ τῶν θεῶν— κι' ἀκόμη θὰ ἐξασφάλιζε τὴ γυναῖκα του στὸ πλευρό του. Μιὰ καὶ θὰ ἔχανε τὸν φίλο της, τί θὰ ἔκανε ἡ ἄπιστη; Θὰ γύριζε στὸν ἄντρα της.

Ξανάπιε μιὰ γουλιὰ κονιὰκ ὁ μελαγχολικὸς ἀφηγητὴς καὶ συνέχισε:

— Τὸ βράδυ αὐτό, τὸ τσίρκο ἤτανε γεμάτο κόσμο, ξέχειλο! Ὅταν οἱ δυὸ ἀκροβάτες ἐμφανιστήκανε, τοὺς ὑποδεχτήκανε ἐνθουσιασμένα χειροκροτήματα. Καί, μέσα στὴν ἀγωνιώδη σιγὴ ποὺ ἀκολούθησε, ἄρχισε τὸ περίφημο νούμερο, «Πουλιὰ στὸν ἀέρα». Γίνανε οἱ πρῶτες φιγούρες καὶ χειροκροτηθήκανε ἀπὸ τὸν κόσμο ποὺ παρακολουθοῦσε ἄπληστα τοὺς δυὸ περίφημους ἀκροβάτες. Ὅταν ὅμως, σὲ μιὰ στιγμή, ὁ δεύτερος ἄφησε τὴν αἰώρα του καὶ πήδηξε γιὰ νὰ πιάσῃ τὰ χέρια τοῦ πρώτου, τὰ χέρια αὐτὰ δὲν τὸν πιάσανε! Ἕνα «ἆ!», ἀκούστηκε ἀπὸ ὅλη τὴ σάλα, κι' ὁ ἀκροβάτης ἔπεσε... Ἔκανε ἕνα φοβερὸ «γκὲλ» στὸ φιλὲ ποὺ ἤταν ἁπλωμένο ἀπὸ κάτω, πετάχτηκε ἔξω καὶ τσακίστηκε στὸ πάτωμα!

Καινούργιο σταμάτημα γιὰ ἄλλη μιὰ γουλιὰ κονιάκ. Κι' ὕστερα ἡ διήγησι ἐξακολούθησε μὲ φωνὴ μονότονη:

— Τί ἀνώφελο ἔγκλημα! Ἕνα ἔγκλημα ποὺ δὲν τιμωρήθηκε, γιατὶ χαρακτηρίστηκε «ἀτύχημα». Ἡ ἄπιστη ὅμως δὲν ἀνέχτηκε πιὰ τὸν ἄντρα της ποὺ τὸν θεώρησε— ὅπως καὶ ἤταν—ὑπόλογος γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ ἐρωτικοῦ της ὀνείρου. Καί, γεμάτη ἀποτροπιασμό, τοῦ ἔφυγε! Ὁ θλιβερὸς ἀκροβάτης, χωρὶς παρτεναίρ, δὲ μπόρεσε νὰ ξανακάμῃ τὸ νούμερό του. Καί, γιὰ νὰ ξεχάσῃ τὴ γυναῖκα του, προστάθησε νὰ πνίξῃ στὸ πιοτὸ πόνο καὶ τύψεις... Δὲν κατάφερε παρὰ νὰ γίνῃ μπεκρῆς... Ἕνας ἀξιοθρήνητος μπεκρῆς, μὲ σπασμένη τὴν καρριέρα του, μὲ τσακισμένα τὰ φτερὰ τοῦ φτωχοῦ ἐρωτά του.

Τὸ ποτῆρι εἶχε ἀδειάσει.

Ὁ παράξενος ἀφηγητὴς ἔβγαλε ἕνα χαρτονόμισμα ἀπὸ τὴν τσέπη του.

— Ἴσα-ἴσα γιὰ νὰ πληρωθοῦν ὅσα ἤπιαμε!... μονολόγησε.

Καὶ γύρισε στὸ δημοσιογράφο:

— Κερνᾶτε ἕνα κι' ἐσεῖς, κύριε;

— Εἶναι ἀπαραίτητο;

— Ἂν νομίζετε ὅτι ἡ διήγησι ἀξίζει ἕνα κονιάκ.

Ὁ δημοσιογράφος χτύπησε τὰ χέρια του:

— Ἕνα κονιάκ! παράγγειλε στὸ γκαρσόνι.

Ὁ παράξενος ἀφηγητὴς τὸ ρούφηξε ὅλο καὶ σηκώθηκε:

— Εὐχαριστῶ... εἶπε. Καληνύχτα σας.

Καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ μπαράκι, χωρὶς νὰ κυττάξῃ πίσω του.

Ὁ δημοσιογράφος ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του.

Πραγματικά, ἄξιζε ἕνα κονιὰκ ἡ διήγησι. Μποροῦσε γὰ γίνῃ ἕνα κομμάτι ἐνδιαφέρον—ἴσως καὶ μὲ συνέχειες...

ΒΕΡΘΕΡΟΣ

ΜΑΥΡΙΣΜΑ σὲ μιὰ νύχτα!

Ἡ καινούργια μόδα, ποὺ ἔχει κατακτήσει καὶ τὰ δυὸ ἡμισφαίρια!

Στοὺς δρόμους τῆς Νέας Ὑόρκης, τοῦ Λονδίνου, τοῦ Παρισιοῦ, τοῦ Βερολίνου, θὰ συναντήσετε ἑφέτος ἀφθόνως ἡλιοψημένες γυναῖκες, μὲ μπρούτζινα ἢ σοκολατιὰ ἐπιδερμίδα, ποὺ θὰ σᾶς κάνῃ νὰ τὶς μακαρίσετε γιὰ τὶς ὡραῖες ἡμέρες ποὺ περάσανε σὲ μιὰ κοσμοπολίτικη πλαζ ἢ σ' ἕνα εἰδυλλιακὸ νησί.

Ὡστόσο, μπορεῖτε γὰ στοιχηματίσετε γιὰ τὴν καθεμιὰ πὼς οὔτε κὰν ἔχει βρέξει τὰ πόδια της στὴ θάλασσα καὶ πὼς δὲν παραθέρισε πουθενὰ ἀλλοῦ... παρὰ στὸ σπίτι της! Γιὰ νὰ μαυρίσουν, οἱ ἡλιοψημένες αὐτὲς νεράϊδες τῆς στερίας δὲ χρειάστηκε νὰ κάνουν οὔτε κὰν ἡλιοθεραπεία στὴν ταράτσα τους. Ἁπλούστατα, ἀλείφτηκαν ἀπὸ τὴν κουρφὴ ὡς τὰ νύχια μ' ἕνα ἀπὸ τὰ καινούργια φάρμακα, ποὺ μαυρίζουν τὴν ἐπιδερμίδα μέσα σὲ μιὰ νύχτα.

Σήμερα, τὸ «μαύρισμα μέσα σὲ μιὰ νύχτα» ἀποτελεῖ καὶ στὰ δυὸ ἡμισφαίρια, τὴν τελευταία λέξι τῆς μόδας. Πέρυσι, εἶχε κατακτήσει τὶς Ἀμερικανίδες. Ἑφέτος, προσχώρησαν καὶ οἱ Εὐρωπαίες... Καὶ οἱ βιομηχανίες φαρμάκων ποὺ κατασκεύαζουν τὸ θαυματουργὸ αὐτὸ προϊόν, ποὺ ἀναπληρώνει... τὸν ἥλιο, κολυμπᾶνε στὰ κέρδη!

Τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ τοῦ προϊόντος ποὺ παρασκευάζεται μὲ βάσι μιὰ χρωστικὴ οὐσία, τὴν κυταμίνη, καὶ μὲ προσθήκη οἰονπεύματος σὲ ἀναλογία 35%, εἶναι πὼς ἀπευθύνεται τόσο σ' ἐκείνους ποὺ πρόκειται νὰ παραθερίσουν, ὅσο καὶ σ' ἐκείνους ποὺ δὲν πρόκειται. Στοὺς δεύτερους, προσφέρει τὴν δυνατότητα νὰ μείνουν κρυμμένοι γιὰ δεκαπέντε μέρες στὸ σπίτι τους κι' ἔπειτα νὰ ἐμφανιστοῦν ἡλιοψημένοι, διακηρύσσοντας πὼς μόλις γύρισαν ἀπὸ τὴν ἐξοχή. Ὅσο περίεργο κι' ἂν φαίνεται τὸ πρᾶγμα, ἡ κατηγορία αὐτὴ δὲν εἶναι καθόλου ὀλιγάριθμη. Ἰδιαίτερα στὴν Ἀμερική, ὅπου ὁ μὴ παραθερισμὸς ἰσοδυναμεῖ μὲ κοινωνικὴ μείωσι. Ἔτσι, πολλοὶ καὶ πολλές, ποὺ τὰ οἰκονομικά τους μέσα δὲν τοὺς ἐπιτρέπουν τὸ δαπανηρὸ ταξίδι καὶ τὴν ἀκόμη δαπανηρότερη διαμονὴ στὸ Μαϊάμι ἢ στὸ Λὸγκ Μπήτς, καταφεύγουν στὴ μέθοδο τοῦ τεχνητοῦ μαυρίσματος, γιὰ νὰ διατηρήσουν, χωρὶς οἰκονομικὲς θυσίες, ἀλώβητο τὸ κοινωνικό τους γόητρο!

Ὅμως, καθὼς εἴπαμε, τὸ θαυματουργὸ φάρμακο τὸ χρησιμοποιοῦν κι' ἐκεῖνοι ἐπίσης ποὺ δὲν πρόκειται νὰ περάσουν τὴν ἀβεία τους κρυμένοι στὸ σπίτι, ἀλλὰ θὰ πᾶνε σὲ μιὰ πλάζ ἢ σ' ἕνα νησί. Αὐτοί, γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴν δυσάρεστη ἐντύπωσι, ποὺ κάνει ἕνα κορμὶ ἄσπρο τὶς πρῶτες μέρες τοῦ παραθερισμοῦ, φροντίζουν νὰ μαυρίσουν πρὶν ξεκινήσουν ὥστε νὰ μὴν ξεχωρίζουν ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἔχουν πάρει κιόλας τὸ «βάπτισμα τοῦ πυρός» πλάι στὴ θάλασσα.

Ὡστόσο, πολλοὶ ἀπ' αὐτὴ τὴν κατηγορία πλήρωσανε ἀργότερα τὴν ἄγνοια ποὺ ἔχουν γιὰ τὶς πραγματικὲς ἰδιότητες τοῦ φαρμάκου ποὺ μαυρίζει εἰσχωρώντας μέσα ἀπὸ τοὺς πόρους τὴν ἐπιδερμίδα, μὰ δὲν τὴν προστατεύει καὶ ἀπὸ τὰ ἐγκαύματα. Μ' ἄλλα λόγια, ἐκεῖνος ποὺ μαύρισε μὲ τὴν τεχνητὴ αὐτὴ μέθοδο, ὀφείλει νὰναι τόσο προσεχτικὸς τὶς πρῶτες μέρες τῆς ἡλιοθεραπείας, ὅσο κι' ἐκεῖνος ποὺ εἶναι ἀκόμη ἄσπρος σὰν τὸ γάλα. Ἡ σύγχυσι, ὅμως, ἀνάμεσα στὸ φυσικὸ καὶ στὸ τεχνητὸ μαύρισμα — σύγχυσι ποὺ παρασύρει ἀκόμη καὶ τοὺς ἰδίους, ποὺ μαύρισαν μέσα σὲ μιὰ νύχτα κάνοντάς τους νὰ νομίζουν πὼς μαύρισαν φυσιολογικὰ — ἔχει δημιουργήσει ὡς τώρα ἀρκετὰ θύματα.

Ἀλλὰ καὶ σ' ὡρισμένα ἄλλα σημεῖα πρέπει ἐπίσης νὰναι προσεχτικὸς ὅποιος χρησιμοποιεῖ αὐτὰ τὰ φάρμακα.

Τὸ πρῶτο, ποὺ πρέπει νὰ προσέξῃ, εἶναι νὰ ἁπλώσῃ τὸ ὑγρὸ μὲ τὴν ἴδια ἀναλογία σ' ὅλη τὴν ἐπιδερμίδα, γιατί, διαφορετικά, ἀλλοῦ θὰ εἶναι περισσότερο καὶ ἀλλοῦ λιγώτερο «ἡλιοψημένος»! Ἂν, μάλιστα, ἀπὸ ἀπροσεξία ἀφήσῃ ἕνα σημεῖο «λευκό», κινδυνεύει νὰ γίνῃ ρεζίλι τὴν ἄλλη μέρα μὲ τὸν ἄσπρο λεκὲ στὴν ἐπιδερμίδα του! Τὸ ἐνδεχόμενο αὐτό, ἀλλωστε, δὲν εἶναι τόσο ἀπίθανο, γιατὶ τὸ χρωστικὸ αὐτὸ ὑγρὸ εἶναι ἐντελῶς ἀχρωμο στὴν ὄψι. Μονάχα ὅταν περάσετε, λίγη ὥρα ἀργότερα, μ' ἕνα μπαμπάκι τὴν ἐπιδερμίδα σας, τὸ βλέπετε νὰ βγαίνῃ καφετί. Ἔτσι εἶναι εὔκολο νὰ ξεγελαστῆ κανείς.

Ἐξ ἄλλου, τὸ φάρμακο, λόγω τῆς περιεκτικότητάς του σὲ οἰνόπνευμα, ἐρεθίζει ὅσους ἔχουν ἐξαιρετικὰ εὐαίσθητη ἐπιδερμίδα. Αὐτοὶ πρέπει νὰ τὸ ἀποφεύγουν, καθὼς καὶ ὅσοι ἔχουν τάση στὸ πρόσωπο ἢ στὸ σῶμα, γιατὶ τὸ φάρμακο τὶς ἐρεθίζει καὶ τὶς ἐξογκώνει.

Τέλος, χρειάζεται προσοχὴ νὰ μὴν ἀγγίξῃ τὸ ὑγρὸ τὰ ματοτσίνορα, τὰ φρύδια καὶ τὰ μαλλιά. Γιατί, ἂν ἐκεῖνη, ποὺ θὰ κάνῃ αὐτὴ τὴν ἀπροσεξία εἶναι ξανθή, θὰ μεταβληθῇ σὲ μελαχροινή!

— Καὶ νὰ σκεφτῇς πὼς, γιὰ νὰ τὰ δοῦμε αὐτὰ στὸν κινηματογράφο, πρέπει νὰ εἴμαστε, λέει, 16 χρόνων!...

—«Ένα ούίσκυ;» — «Εὐχαριστῶ, Δάφνη, ἀλλὰ προτιμῶ νὰ μοῦ μιλήσης γιὰ τὸ θέατρο». —Μά, μοιάζε μὲ τὸ ποτὸ ποὺ σᾶς προσφέρω. Εἶναι... μιὰ μέθη!

ΔΑΦΝΗ Σκούρα

"Ενα κορίτσι... ποιότητος

«ΛΟΙΠΟΝ, μαμά, μὲ πίκρανες πολύ. Πῶς μπορῶ νὰ ζήσω ἂν δὲν ξαναπάω... στὸ «Ρέξ»; "Ολα τὰ βλέπω τώρα μαῦρα καὶ δὲν τὴ θέλω τὴ ζωή μου. Φεύγω καὶ πάω... ν' αὐτοκτονήσω.

»Η κορούλα σου Δάφνη».

Διάβασε καὶ ξαναδιάβασε τὸ γράμμα-κεραυνὸ ἡ νέα ἀκόμα κυρία Δέσποινα, ἡ μητέρα τῆς Δάφνης Σκούρα, τοῦ σημερινοῦ ἀστεριοῦ τῆς στήλης μας.

"Ηταν γραμμένο μὲ μολύβι, σ' ἕνα χαρτὶ μαθητικοῦ τετραδίου, καὶ ἀφημένο πάνω στὸ μικρὸ κομοδίνο.

Στὴν ἀρχὴ τῆς ἤρθε νὰ χαμογελάση. «Ἀκοῦς ἐκεῖ, ἕνα παιδὶ-πράμμα, 13 χρονῶν ἀκόμα, ποὺ δλημερὶς ποῦ τὸ χάνεις ποῦ τὸ βρίσκεις, νὰ παίζη μὲ τὶς κοῦκλες, καὶ τώρα νὰ σοῦ λέη τέτοια λόγια! Παιδιάστικα καμώματα».

Ἑτοιμάστηκε νὰ σκίση τὸ γράμμα τῆς μικρούλας μοναχοκόρης της, ὅταν, ξαφνικά, μπροστὰ στὰ μάτια της ξανάρθε, ὁλοζώντανη, ἡ σκηνὴ ποὺ εἶχε προηγηθῆ πρὶν δυὸ ὧρες.

Ἡ Δαφνούλα καθόταν στὸ μικρὸ γραφειάκι τοῦ δωματίου της, βυθισμένη στὴ μελέτη.

Εἶχε περάσει πιὰ τὸ μεσημέρι καὶ τὸ φαγητὸ εἶχε σερβιρισθῆ. Ἡ κυρία Δέσποινα ἄνοιξε τὴν πόρτα.

— "Ελα, Δαφνούλα, νά φᾶς. Παράτα λίγο τὸ διάβασμα.

— Σὲ λίγο.

Τὸ «λίγο» κράτησε περισσότερο ἀπὸ μισὴ ὥρα. Ἔτσι ποὺ ἡ μητέρα τῆς μικρῆς μαθήτριας ἀναγκάστηκε νὰ ξαναπάη στὸ δωμάτιο τῆς κόρης της. Βέβαια, ἐξετάσεις εἶχε τὸ παιδὶ στὸ Γυμνάσιο, ἀλλά... ἡ μελέτη πρέπει νάχη καὶ ὅριο!

"Ανοιξε τὴν πόρτα καὶ προχώρησε ὡς τὸ γραφειάκι. Πάνω ἀπὸ τὶς κασετάνες μπούκλες ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ βιβλίο... καὶ ἀτάθησε ξαφνιασμένη μ' αὐτὸ ποὺ εἶδε. Ἡ κόρη της δὲ διάβαζε σχολικὸ βιβλίο, ἀλλὰ ἕνα μάτσο χειρόγραφα θεατρικοῦ ἔργου!

— Τί εἶναι αὐτά, Δαφνούλα;

Δαγκώθηκε ἡ μικρή. Κάτω ἀπ' τὴν πίεσι ὅμως τῆς μαμᾶς, ἀναγκάστηκε νὰ τὰ ὁμολογήση ὅλα:

Νά! Εἶχε πάει, ἕνα ἀπόγευμα, μὲ μιὰ μεγαλύτερη συμμαθήτριά της, στὴ «Δραματικὴ Σχολὴ Μαρίκας Κοτοπούλη». Τὴν εἶδε ἐκεῖ ἡ κυρία Μαρίκα καί... τὴν κράτησε. Θὰ τὴν ἔκανε, λέει, θεατρίνα. Τῆς εἶχε τάξει μάλιστα κι' ἕνα ρολάκι στὸ ἔργο «Βουβὲς ἀγάπες» τοῦ Σπ. Μελᾶ ποὺ θ' ἀνεβαζ' σὲ λίγες μέρες. Καὶ τώρα μελετοῦσε... τὸ ρόλο της!

Δὲν ἦταν τίποτα τὸ πάθημα τῆς γυναίκας τοῦ μακαρίτη Λώτ, μπροστὰ σ' αὐτὸ ποὺ ἔπαθε ἡ κυρία Δέσποινα Σκούρα!

"Αφοῦ ἔμεινε ἄλαλη γι' ἀρκετὴ ὥρα, στὸ τέλος ἀνάγε:

— Δὲ θὰ ξαναπατήσης, ἐκεῖ, εἶπε τρέμοντας ἀπὸ ὀργή. Δὲ θὰ ξαναπατήσης γιατί... δὲ θὰ ζήσης ἄλλο!

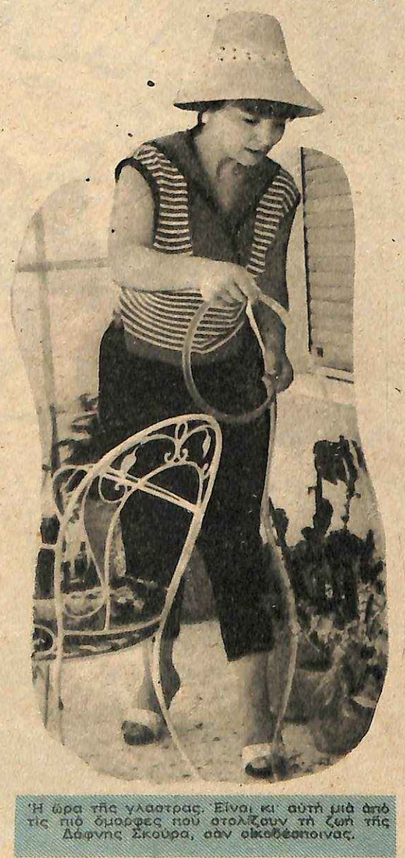
★

— Νά, ὅμως, ποὺ ἔζησες, Δάφνη. Πῶς τὰ κατάφερες;

Ἡ ὁμορφη καστανομάλλα πρωταγωνίστρια τόσων μεγάλων θεατρικῶν ἐπιτυχιῶν, ποὺ γεμίζουν τὴν τελευταία δεκαετία τῶν Ἑλληνικῶν θεάτρων πόζας, χαμογελᾶ.

"Υστερα πίνει μιὰ γουλιὰ βυσινάδα καὶ σπράχνει τὴν ψάθινη καρέκλα της πρὸς τὰ μέσα.

Ἡ ἀντηλιὰ τοῦ μεσημεριάτικο καλοκαιριοῦ ἔχει ἀπλωθῆ στὴν κομψὴ θεράντα τοῦ ρετιρὲ μιᾶς πολυκατοικίας τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Σοφίας, ὅπου κατοικεῖ, κι' ὅπου εἴχαμε τὴν τύχη νὰ περάσουμε μαζί

Ἡ ὥρα τῆς γλαστρας. Εἶναι κι αὐτὴ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ὁμορφες ποὺ στολίζουν τὴ ζωὴ τῆς Δάφνης Σκούρα, ἀαν οἰκοδέσποινας.

τῆς ἕνα ἀπόγευμα, μὲ ὁμορφη καὶ πολιτισμένη συνομιλία.

— Καί... πῶς ἔζησες, Δάφνη;

— Νά... ἡ μαμὰ πῆρε ἐκεῖνο τ' ἀπόγευμα τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνὰ γιὰ νὰ μὲ βρῆ...

— Ἐνῶ ἐσὺ εἶχες κρυφτῆ ἁπλῶς, ἔ;

"Οχι, δὲν πῆγε νὰ κρυφτῆ. Πῆγε στ' ἀλήθεια ν' αὐτοκτονήση. "Αλλὰ τὰ βήματά της, ἀσυναίσθητα, τὴν ἔφεραν στὸ θέατρο «Ρέξ», ὅπου ἡ ἀξέχαστη καὶ μεγάλη μας Μαρίκα Κοτοπούλη πῆρε τὸ «μωρό» της, ὅπως ἀποκαλοῦσε τότε τὴ σημερινὴ πρωταγωνίστρια, καὶ τὴν... ἔστωσε στὴ δουλειά.

— Δηλαδή;

— Μ' ἔβαλε νὰ κάνω πρόβα.

Κι' ἡ «αὐτοκτονία» ἐξαχάστηκε. Τὴν ξαναθυμήθηκε ἡ ὑποψήφια αὐτόχειρ, ὅταν, κατὰ τὸ βράδυ, εἶδε, ξαφνικά, τὴ μαμὰ της νὰ μπαίνη μὲ πρόσωπο σφιγμένο ἀπ' τὴν ἀγωνία στὴν αἴθουσα τοῦ θεάτρου «Ρέξ». Εἶχε καταφύγει ἐκεῖ, ὕστερα ἀπὸ ἄκαρπες ἀναζητήσεις, σὰ στὸ τελευταῖο καταφύγιο, ὅπου μποροῦσε νὰ βρῆ τὴν κόρη της.

— "Οταν τὴν εἶδα... κέρωσα, μᾶς διηγεῖται ἡ χαριτωμένη ἠθοποιός. Μά κι' ἐκείνη ἔπαθε τὸ ἴδιο. Μόλις κατώρθωσε νὰ ψελλίση ἕνα «παιδί μου» καὶ λιποθύμησε! Ἡ Μαρίκα Κοτοπούλη μᾶς κυττοῦσε σιωπηλά, ἀπ' τὸ βάθος τῆς σκηνῆς...

★

"Ετσι ἡ Δάφνη Σκούρα πρωτοβγῆκε στὸ θέατρο. Ἡ μητέρα «ἤρεε» τὶς ἀντιρρήσεις της, ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ μελετᾶ ἡ μοναχοκόρη της καὶ τὰ μαθήματα τοῦ Γυμνασίου, ὥσπου νὰ τὸ τελειώση. Πρᾶγμα ποὺ ἔγινε.

"Οσο γιὰ τὴ Δάφνη, ἔκαμε λίγο ἀργότερα τὸ θεατρικό της ντεμοῦτο. "Ηταν τότε 14 χρονῶν. "Επαιξε τὸ ρόλο μιᾶς κοπελλίτσας στὸ ἔργο, ποὺ ἀναφέραμε, καὶ «συγκίνησε τὸ κοινὸ μέχρι δακρύων», ὅπως ἔγραψαν οἱ κριτικοὶ τῆς ἐποχῆς!

"Ενα καινούργιο ἀστεράκι εἶχε ἀνατείλει, ξαφνικά, ἕνα ἄστρο, ποὺ ἔμελλε νὰ φωτίση τὸ ἑλληνικὸ θέατρο μὲ τὴ λάμψη του.

— Καὶ τώρα, Δάφνη...

Ἀλλά, σᾶς πασκολῶ. Ἀπὸ τότε μέχρι τώρα ἔχουν περάσει χρόνια πολλά.

— Πόσα, κυρία μου; Ἡ καλύτερα νὰ παραλείψουμε τοὺς ἀριθμούς;

Ἂν εἶναι δυνατὸ μιὰ καλλιτέχνις νὰ φοβᾶται τὸ χρόνο!... Μιὰ καλλιτέχνις ἀληθινή, ἐννοεῖται. Ἡ εὐκολία, μὲ τὴν ὁποία θὰ σᾶς πῆ τὴν ἡλικία της — πιστέψτε πὼς τόχουμε διαπιστώσει αὐτό — ἔχει ἀνάλογη σχέσι μὲ τὴ στάθμη στὴν ὁποία ζῆ καὶ κινεῖται στοὺς ναοὺς τῆς Τέχνης.

— Πόσα χρόνια πέρασαν; Μά, δεκαοχτώ.

Δεκαοχτὼ χρόνια ἐγεμάτα θέατρο καὶ ἐπιτυχίες! Δεκαοχτὼ χρόνια, κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ Δάφνη πνίγηκε στὶς δάφνες.

Τρία δγκώδη λευκώματα, ποὺ ἡ διαλεχτὴ ἠθοποιὸς τὰχει ταξινομήσει, μὲ ἐπιμέλεια καὶ τάξι, ἁπλωμένα πάνω στὸ κομψὸ τραπεζάκι τῆς βεράντας, διηγοῦνται μὲ τὴ βουβὴ γλώσσα τῶν ἀποκομμάτων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, τὴ μεστὴ ἀπὸ δημιουργίες θεατρικὴ καριέρα τῆς χαριτωμένης συνομιλήτριας μας.

Νά μερικὰ ἴχνη θεατρικά, ποὺ ἀσφαλῶς ἔχουν μείνει ἀλησμόνητα στὸ νοῦ καὶ στὴν καρδιὰ τῶν Ἑλλήνων θεατροφίλων. "Ιχνη ποὺ ἄφησε ἡ Δάφνη Σκούρα στὸ διάβα της ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα θέατρα τῆς πρωτευούσης: «Ποπολάρος», «Φουσκοθαλασσιές», «Φυντανάκι» στὸ θέατρο Μαρίκας Κοτοπούλη, «Στραδιβάριους» στὸ θέατρο "Αργυροπούλου. «Ξαναντίζων τὰ ρόδα» στὸ θέατρο Βέμπο. «Ποίγκψψ Μουσούζης» στὸ «Κεντρικό», «Σύρανο ντὲ Μπερζεκὸκ» καὶ «Βολπόνε» στὸ "Εθνικό. Μιὰ σειρὰ ἀκόμη ἀπὸ κωμωδίες κι' ἐλαφρὰ ἔργα, καθὼς καὶ ἀπὸ ἔργα ἀξιώσεων στὰ θέατρα Κατερίνας, Σαμαρτζῆ, Τάκη Καρούσου, «Ντορὲ», «Ραντάρ», «Ἑλληνικὸ Λαϊκὸ Θέατρο», Δημοτικὸ Πειραιῶς. Μιὰ σειρὰ διαλεχτῶν ἠθοποιῶν, μὲ τοὺς ὁποίους ἡ Δάφνη Σκούρα συνεργάστηκε κατὰ καιρούς: Α. Καλλέργης, Β. Διαμαντόπουλος, Λ. Κωνσταντάρας, Μ. Φωτόπουλος, Κατράκης, κ. ἀ. Καὶ μιὰ σειρὰ ταινιῶν, στὶς ὁποῖες πρωταγωνίστησε καὶ ποὺ σημείωσαν ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία: «Κορίτσι τῆς ταβέρνας», «Τρουσούζης» «Ὀρκίστικα ἐκδίκησι», «Ὀχιά» (ποὺ θὰ προβληθῆ τὸ χειμῶνα).

Καθὼς ξεφυλλίζουμε τὰ ὀγκώδη ἅλμπουμ, ποὺ διηγοῦνται τόσους θριάμβους, δὲν ἀντέχουμε νὰ μὴν ἐκφράσουμε τὴ σκέψι μας:

— Δὲ μποῦχτισες, Δάφνη, ἀπό... θέατρο;...

★

Πρὶν ἀκούσετε τὴν ἀπάντησι τῆς Δάφνης, ἐλᾶτε, σᾶς παρακαλῶ, νὰ κάνουμε μαζὶ μιὰ βολτίτσα ὡς τοῦ Μακρυγιάννη. Σ' ἕνα σπιτάκι κοντὰ στὸ «Μετρόπολιτ» ἔζουμε.

Ζοῦσε ἐκεῖ, πρὶν ἀπὸ τὰ μαῦρα χρόνια τῆς Κατοχῆς, μιὰ οἰκογένεια νοικοκυρεμένη καὶ θεοσεβούμενη. Τόσο θεοσεβούμενη, ποὺ στὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ εἶχε τὴ δικὴ της τὴν ἰδιόκτητη ἐκκλησούλα.

— Καὶ λοιπόν;

— Καὶ λοιπὸν τὸ μοναδικὸ παιδὶ τῆς οἰκογένειας ἦταν ἕνα κοριτσάκι. Καστανό, λιγομίλητο, με μεγάλα μάτια, ποὺ κυττοῦσαν σὰ γυάλεζαν νὰ ρουφήξουν ἁπλᾶ τὰ πάντα γύρω της. Καὶ τὸ δυὸ ματάκια της ἀπέναντι ἀπὸ τὸ σπίτι βρισκόταν τὸ Θέατρο τοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Καὶ τὸ δυὸ ματάκια της ἄχρονης παιδούλας τὸ εἶδαν καὶ μαγεύτηκαν.

Μαγεύτηκαν τόσο, ποὺ μόλις ἔκαμε τὸ πρῶτο ἐσπέρτισμα τὸ μικρὸ κοριτσάκι, τὰ βήματά του ἀκολούθησαν τὸν ἴδιο δρόμο τῶν ματιῶν. Καὶ ἔτσι, δίχως νὰ ξέρη τί ἦταν αὐτὸς ὁ ἀνοιχτὸς χῶρος, βρέθηκε μιὰ μικρὴ τῆς Ἱστορίας μας μέσα στὸ ἀρχαῖο θέατρο.

Μυστηριώδη πράγματα γίνονταν ἐκεῖ μέσα. Ἄνθρωποι μὲ παράξενες φορεσιές, μὲ χλαμύδες καὶ χιτῶνες, μιλούσαν μιὰν ἀκατάληπτη γλῶσσα, κάνοντας κινήσεις ἁρμονικές.

"Ησαν ἠθοποιοί, ποὺ ἔκαναν πρόβα μιᾶς ἀρχαίας τραγωδίας.

Στάθηκε τὸ μικρὸ κοριτσάκι σὲ μιὰν ἄκρη. Καὶ εἶδε...

— Λοιπόν, Δάφνη;...

Ἀπὸ κεῖνο τὸ ἀπόγευμα, ἡ Δάφνη Σκούρα — γιατί αὐτὴ ἦταν ἡ παιδούλα τῆς Ἱστορίας μας — δὲν εἶχε μάτια παρὰ γιὰ τὸ Θέατρο Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ καὶ δὲν ἤξερε ἄλλο δρόμο ἀπὸ κεῖνον ποὺ ὁδηγοῦσε στὸν ἐρειπωμένο αὐτὸ ναὸ τῆς Τέχνης.

"Ωσπου ἡ οἰκογένεια ἄλλαξε σπίτι...

Ἡ συνομιλήτριά μας σταματᾶ γιὰ λίγο τὴν ἀφήγησί της. Ἀνάβει ἕνα τσιγάρο, κι' ἔνῶ μὲ τὰ χείλη σχηματίζει δυὸ γαλάζια δαχτυλίδια καπνοῦ, ἐξομολογεῖται, μὲ σιγανὴ φωνή:

— Κάθε φορὰ ποὺ ξεκινάω γιὰ τὴν παράστασι, μόλις ἀνοίξω τὴν πόρτα τῶν παρασκηνίων, νοιώθω τὸ ἴδιο ρίγος, ποὺ ἔνοιωθα καὶ τότε ποὺ πρωτομπῆκα στὸ Θέατρο τοῦ Ἡρώδου.

Πῶς νὰ «μπουχτίση» ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ τὴν καρδιὰ τοῦ τὴν πλημμυρίζει τὸ ἱερὸ πάθος; Σεβύνει γι' αὐτὸν τὸ χτές, καὶ ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου ἀρχίζει ἀπὸ τὸ σήμερα.

★

Θὰ εἴχατε τὴν ἐντύπωσι, μ' ὅσα σᾶς διηγηθήκαμε ὡς τώρα, πὼς δὲν ὑπάρχει τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὸ θέατρο στὴ ζωὴ τῆς σημερινῆς πρωταγωνίστριας τοῦ Σαμαρτζῆ.

Κι' ὅμως! Πέρα ἀπὸ τὸ θέατρο ποὺ τῆς τρώει τὸ βράδυ ὡς τὶς 2 μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ὑπάρχε...

— Τί ὑπάρχει, Δάφνη;

Ὑπάρχουν δυὸ ἄλλες ἀγάπες: Τὸ σπίτι καὶ ὁ σύζυγος. Ἐδῶ καὶ τρία χρόνια, ἡ Δάφνη Σκούρα εἶναι παντρεμένη μὲ τὸ δικηγόρο κ. Εὐάγγελο Μαχαίρα.

— Εὐτυχισμένη;...

Ω, ναί. Τὰ μεγάλα μάτια της λάμπουν, καθὼς μᾶς τὸ διαβεβαιώνει.

Εἶναι ἡ χαρά της νὰ μοιάζεται μαζί του τὶς ὧρες ποὺ τῆς ἀφίνει ἐλεύθερες τὸ θέατρο.

— Καὶ πῶς τὶς περνᾶς αὐτὲς τὶς ὧρες;

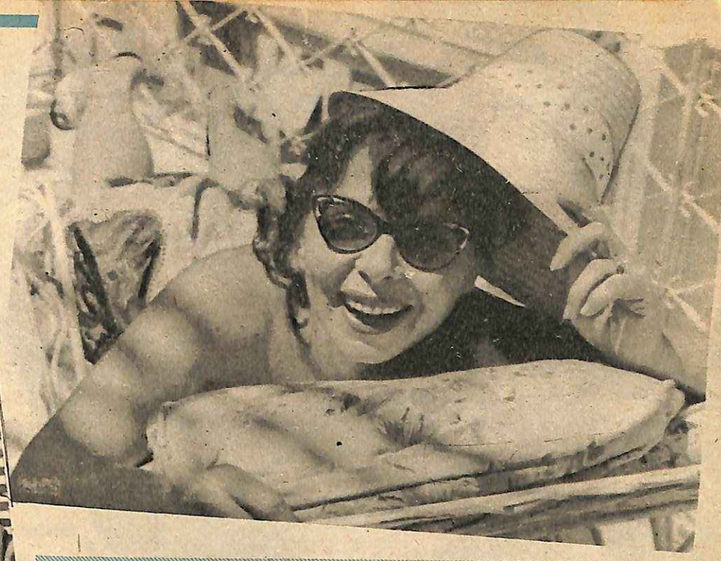
Τὶς περνᾶ συνήθως στὸ σπίτι. Τὸ σπίτι εἶναι ὁ δεύτερος ναός της, μετὰ τὸ θέατρο. Ἐκεῖ ψηλά, στὸ κομψὸ διαμερισματάκι τῆς ὁδοῦ Δημητρίου Σούτσου, θὰ μελετήση στὸ γραφεῖο της, θὰ ποτίση τὶς γλάστρες τῆς βεράντας, θὰ μαγειρέψη τὸ φαγητὸ ἡ θὰ ψήση γλυκὰ — πρᾶγμα ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὸ χόμπυ της.

Μιὰ ἀκατανίκητη συνήθεια μᾶς σπρώχνει ν' ἀρχίσουμε τὶς ἀδιάκριτες ἐρωτήσεις. Τὶς ἐρωτήσεις, ποὺ εἶναι συνηθισμένοι οἱ δημοσιογράφοι νὰ ὑποβάλλουν στὶς μεγάλες βεντέττες τῆς ἡμέρας.

Ὡστόσο, συγκρατούμεθα — καὶ μᾶς συγχωρῆτε, ποὺ δὲ θὰ ἱκανοποιήσουμε τὴν περιέργειά σας στὸ κεφάλαιο αὐτό!

Ἡ Δάφνη Σκούρα μὲ τὴν συμπρωταγωνίστρια τοῦ θεάτρου Σαμαρτζῆ Μάρω Κοντοῦ καὶ τοὺς Σταυρίδη — Παπαγιαννόπουλο, σὲ μιὰ σκηνὴ τοῦ ἔργου «Δέκα μέρες στὸ Παρίσι».

Τί εἶδε στὸ δρόμο ἀπ' τὴ βεράντα της ἡ Δάφνη καὶ γελᾶ εὐτυχισμένη; Νὰ σᾶς τὸ ποῦμε: Στὴ γωνιὰ φάντηκε ὁ σύζυγος, ποὺ ἔρκεται ἀπ' τὸ δικηγορικό του γραφεῖο.

...Καὶ οἱ κοῦκλες. «Τὶς ἀγαπᾶτε κυρία μου;» —«Ὄχι νὰ μὴ τὶς ἀγαπῶ; Οἱ κοῦκλες, βλέπετε, δὲν ξέρουν νὰ λένε ψέματα»

"Αν ἤσαστε στὴ θέσι μας, θὰ μᾶς καταλαβαίνατε. Ἡ Δάφνη Σκούρα ἔχει μιὰ περίεργη ἁπλότητα, ποὺ ἐνῶ δημιουργεῖ ἀτμόσφαιρα οἰκειότητας, ταὐτοχρόνως, σᾶς κρατᾶ σὲ ἕνα ἐπίπεδο πολιτισμένης συνομιλίας. Εἶναι ἕνα κορίτσι... ποιότητος, θὰ λέγαμε. Στοὺς τρόπους της, στὰ λόγια της, στὶς κινήσεις της, τὸ βλέπεις πὼς ἔχεις νὰ κάνης μὲ μιὰ γυναῖκα ποὺ, ἐνῶ ἔγινε βεντέτα, ἔχει ἀποφεύγει κάθε ἴχνος βεντετισμοῦ. Μιὰ γυναῖκα, ποὺ ἔγινε ἠθοποιός, ἀλλὰ ποὺ δὲν ἔχασε πὼς εἶναι ἄνθρωπος — ἔας ἄνθρωπος σὰν ὅλους. Λίγο τόχετε αὐτό;

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ φωτογραφία τοῦ ἐξωφύλλου μας ὀφείλεται στὸν κ. ΧΑΤΖΗΠΑΡΑ

★★

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ

✪ Ὁ θιασάρχης Κώστας Μουσούσης ἐφυγε στὸ ἐξωτερικό, ὅπου θὰ μείνη ἕνα μῆνα γιὰ καλλιτεχνικὴ ἐνημέρωσι καὶ ἐκλογὴ τοῦ ἔργου ποὺ θὰ παρουσιάση τὸ χειμῶνα.

Ὁ Μουσούσης θὰ ἐπισκεφθῆ γιὰ πρώτη φορὰ τὴ Ἱσπανία, ἀποφασισμένος νὰ ἀνεβάση γιὰ πρώτη φορὰ ἕνα Ἱσπανικὸ ἔργο.

✪ Μετὰ τὴ Δαλιδᾶ τῆς Γαλλίας ποὺ ἠχογράφησε τὴ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ Χατζιδάκη «Τὰ παιδιὰ τοῦ Πειραιᾶ», σημειώνει τὸν τελευταῖο καιρὸ πολλὴ ἐπιτυχία καὶ ἡ Ἑλληνίδα «Δαλιδᾶ», ἰδιαίτερα δὲ σὲ Ἱσπανικὰ τραγούδια.

Τὸ ἔλεγε πάντα

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

"ΠΟΣΟ ἀνόητη εἶμαι! σκέφθηκε ἡ Ἔμμα. Σὲ πέντε χρόνια ἔκανα τρία παιδιά. Ὅταν φτάσω στὰ 30, θὰ ἔχω γεράσει...».

Μὰ αὐτὴ ἡ σκέψι δὲν τὴν ἐμπόδισε νὰ ρίξη ἕνα ἱκανοποιημένο βλέμμα στὸν καθρέφτη τοῦ κομμωτηρίου. Τὸ χτένισμα τῆς πήγαινε τόσο ὡραῖα, ποὺ ξέχασε ἀμέσως τὴν κούρασί της.

Εἶχε ξυπ[illegible]ει στὶς 6, ὅπως πάντα. Εἶχε πλύνει μιὰ στοίβα ροῦ[illegible] εἶχε μαγερέψει, εἶχε ψωνίσει κι' εἶχε βγάλει τὰ παιδ[illegible] περίπατο.

Καθότανε [illegible] τὸ τραπέζι τῆς κουζίνας κι' ἑτοίμαζε ἕνα κατάλογο μ[illegible] τὰ ψώνια ποὺ θἄκανε τὴν ἄλλη μέρα, ὅταν μπῆκε ὁ ἄν[illegible] της ὁ Πήτερ.

—'Αγάπ[illegible]ου, μήπως εἶσαι ἄρρωστη; τὴ ρώτησε ἀνήσυχος, βλ[illegible]οντας τὰ κομμένα της μάτια.

—Ὄχι, [illegible] βεβαίωσε ἡ Ἔμμα. Πρὶν ἀπὸ λίγο ἤμουν κάπως ζαλ[illegible]ένη, ἀλλὰ τώρα νοιώθω καλά.

—Δηλαδ[illegible] πρὶν ἀπὸ λίγο δὲν ἔνοιωθες καλά; ἐπέμεινε ὁ Πήτερ.

—Ἤμου[illegible]καλά, χρυσέ μου. Ἔνοιωθα ὅμως τὴν ἀνάγκη νὰ κοιμ[illegible] μιὰ βδομάδα συνέχεια! εἶπε γελῶντας ἡ νέα γυναίκα.

Παρ' ὅλ' [illegible]τά, ὁ ἄντρας της ἐξακολούθησε νὰ τὴν κυτάζη ἀνήσυ[illegible] καὶ δὲν τὴν ἄφισε νὰ σηκωθῆ γιὰ νὰ σερβίρη τὸ φαγ[illegible].

—Τί θὰ [illegible]ελες νὰ κάνης τ' ἀπόγεμα; τὴ ρώτησε καθὼς τρώγαν[illegible]

—Θἄθελ[illegible]νὰ ξαπλώσω στὴ γέφυρα ἑνὸς κότερου, καὶ δίπλα [illegible] νὰ βρίσκεται ἕνας ἑκατομμυριοῦχος ποὺ νὰ μὲ κυττ[illegible] μὲ θαυμασμό! δήλωσε σοβαρὰ ἡ Ἔμμα.

—Δὲ θἄθελες τίποτα πιὸ εὔκολο, κάτι ποὺ νὰ μπορῆ νὰ γίνη [illegible]τέμεινε ὁ ἄντρας της.

—Νὰ φτιά[illegible]ω τὰ μαλλιά μου στὸ κομμωτήριο, ν' ἀγοράσω ἕνα κο[illegible]ούργιο καπέλλο καὶ νὰ μεῖνω ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι, ἀπ[illegible]ε ἡ Ἔμμα.

—Τότε [illegible]ὸ θὰ κάνης, εἶπε θριαμβευτικὰ ὁ Πήτερ.

'Η νέα γ[illegible]ίκα τἄχασε...

—Δὲν ἔ[illegible]ἀνάγκη ἀπὸ καινούργιο καπέλλο καὶ μπορῶ νὰ χτεν[illegible]ὼ μόνη μου! διαμαρτυρήθηκε. "Οσο γιὰ τὸ ἔξω...

—"Οχι, [illegible]τὰ ποὺ ζήτησες, θὰ τὰ ἔχης! τὴν ἔκοψε ὁ ἄντρας της.

'Η Ἔμμ[illegible]κέφτηκε πὼς δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ τοῦ χαλάση τὸ χ[illegible]οι. Κι' ἄλλωστε κατὰ βάθος λαχταροῦσε λίγη ξεκούρ[illegible]... Μὰ πῶς θὰ τὰ κατάφερνε ὁ Πήτερ, μόνος του μὲ τ[illegible]τρία παιδιά;...

—Θὰ τ[illegible]ωνήσω στὴ Τζούλια νἄρθῃ νὰ μὲ βοηθήση, εἶπε ὁ [illegible]ρας της σὰν νὰ εἶχε διαβάσει τὶς σκέψεις της.

'Η Ἔμμ[illegible]υγκρατήθηκε μὲ δυσκολία γιὰ νὰ μὴ δείξη τὴ δυσαρέσκ[illegible] της.

'Η Τζούλ[illegible]ταν ἡ γραμματέας τοῦ ἄντρα της, καὶ τὴ ζήλευε πολ[illegible] Ἔμμα γιὰ τὴ δροσιὰ τῶν 20 χρόνων της, προπαντὸς [illegible]γιὰ τὴν ξενοιασιά της.

Μὰ ἦταν [illegible]ἀργά, γιατί, ἂν ἄλλαζε ἀπόφασι, ὁ Πήτερ θὰ μάν[illegible]τὴν αἰτία...

★

Κι' ἔτσι [illegible]ρα βρισκόταν ξαπλωμένη στὴν πολυθρόνα τοῦ κομμωτ[illegible]ου. Μιὰ κοπέλλα τῆς ἔβαλε στὸ πρόσωπο [illegible]άποια «μά[illegible] καλλονῆς», κι' ὅταν τὴν τράβηξε, ἡ Ἔμμα εἶδε πὼ[illegible]δέρμα της εἶχε γίνει ἁπαλὸ καὶ ρόδινο, σὰν κοριτσ[illegible]κο.

Βγῆκε σ[illegible]ρόμο, κύτταξε τὶς βιτρίνες κι' ἀποφάσισε πὼς κανένα [illegible]έλλο δὲν ἦταν ὡραιότερο ἀπ' τὸ χτένισμά της! Ἔγκειψε λοιπὸν τὶς βιτρίνες καὶ μπῆκε σ' ἕνα ζαχαροπλαστ[illegible].

—Κα[illegible] μιὰ σοκολατίνα, εἶπε στὸ γκαρσόνι ποὺ ἔτρεξε νὰ [illegible]παραγγελία·

Γύρισε τ[illegible]άλι της πλάϊ καὶ πρόσεξε πὼς ἕνας ἄμορφος νέος τ[illegible]ύτταζε ἐπίμονα. Στὴν ἀρχὴ τὸ ἐνδιαφέρον του τὴν κο[illegible]ψε. Μὰ πέρασε ἕνα τέταρτο, κι' ὁ νέος δὲν ἐννοοῦσε νὰ [illegible]κολλήση τὰ μάτια του ἀπὸ πάνω της.

'Η Ἔμμα ἄρχισε νὰ ἐκνευρίζεται. Τί τὸν εἶχε πιάσει λοιπὸν καὶ τὴν παρατηροῦσε σὰν ἀξιοπερίεργο φαινόμενο;... 'Απ' τὴν ταραχή της, σήκωσε ἀπότομα τὸ φλυτζάνι τοῦ καφὲ καὶ λέρωσε τὴ φούστα της.

Τότε δὲν κρατήθηκε πιά.

—Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε γιατί μὲ κυττάζετε ἔτσι; ρώτησε τὸν ἄγνωστο. Σᾶς θυμίζω κανμιὰ γνωστή σας;

—Ὄχι, ἀπάντησε δειλὰ ὁ νέος. 'Απλῶς, ἀναρωτιέμαι πῶς τὸ καταφέρατε.

—Ποιό; ἀπόρησε ἡ νέα γυναῖκα.

—Τὸ νὰ εἶσαστε τόσο τέλεια! εἶπε μὲ εἰλικρίνεια ὁ νέος. Κι' ὅμως εἶσαστε παντρεμένη κι' ἔχετε καὶ μικρὰ παιδάκια.

Αὐτὴ τὴ φορά, ἡ Ἔμμα τἄχασε.

—Τὸ ὅτι εἶμαι παντρεμένη φαίνεται ἀπ' τὴ βέρα μου. 'Αλλὰ πῶς καταλάβατε ὅτι ἔχω παιδιά; ρώτησε κατάπληκτη.

—Προηγουμένως ποὺ ἀνοίξατε τὴν τσάντα σας, εἶδα πὼς ἔχετε μέσα ἕνα μωρουδίστικο παπουτσάκι καὶ μιὰ βαρκούλα, ἐξήγησε ὁ νέος. Κι' ἐπειδὴ ἕνα μωρὸ δὲν παίζει ἀκόμη μὲ βαρκοῦλες, συμπέρανα πὼς θἄχετε δυὸ παιδιά.

—Τρία, διώρθωσε ἡ Ἔμμα.

—Ἐ λοιπόν, εἴσαστε καταπληκτική! φώναξε ὁ νέος. *Αχ, ἔπρεπε νὰ σᾶς γνωρίση ἡ κοπέλλα μου, ποὺ δὲ θέλει νὰ παντρευτοῦμε γιατὶ πιστεύει πὼς ὅταν γίνη νοικοκυρὰ θὰ πάψη νὰ εἶναι γοητευτική. Μόνο ἂν δῆ ἐσᾶς, θὰ πεισθῆ γιὰ τὸ λάθος της.

—Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπ' τὴν ὥρα ποὺ θὰ μὲ δῆ, εἶπε γελῶντας ἡ Ἔμμα. Ἐσεῖς μὲ συναντήσατε σήμερα τ' ἀπόγεμα ποὺ ἀποτελεῖ ἐξαίρεσι τοῦ κανόνος. Συνήθως βρίσκομαι στὸ σπίτι μου, ξεχτένιστη, μὲ τὴν ποδιά μου λερωμένη ἀπὸ γάλατα κι' αὐγά, μὲ τὰ χέρια μου νὰ μυρίζουν κρεμμυδίλας καὶ μὲ τὰ μάτια μου κομμένα ἀπ' τὴν κούρασι.

—'Αλήθεια; ἔκανε ὁ νέος, ἀπογοητευμένος.

—'Αλήθεια, δήλωσε ἡ Ἔμμα. Μὰ τὸ σπουδαῖο εἶναι πὼς ὅλ' αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμιὰ σημασία γιὰ μιὰ γυναίκα ποὺ ἔχει στὸ πλευρό της τὸν ἄντρα ποὺ ἀγαπάει καὶ τὰ παιδιά της. Αὐτὸ πρέπει νὰ ἐξηγήσετε στὴν κοπέλλα σας. Καὶ τώρα σᾶς χαιρετῶ, γιατὶ πρέπει νὰ γυρίσω στὸ σπίτι μου!

Δέκα λεπτὰ ἀργότερα, ἔμπαινε στὸ χώλλ. Μὲ τὴν πρώτη ματιὰ κατάλαβε πὼς κάτι περίεργο συνέβαινε, γιατὶ δὲν ἀκούγονταν οὔτε φωνὲς οὔτε κλάματα. Τί εἶχαν γίνει λοιπὸν τὰ παιδιά;...

Δὲν πρόφτασε ὅμως ν' ἀνησυχήση, γιατὶ ὁ Πήτερ ξεπρόβαλε ἀπ' τὴν πόρτα τῆς κουζίνας φορῶντας μιὰ ποδιὰ ποὺ τὸν ἔκανε τρομερὰ ἀστεῖο.

—Ἤρθες, ἀγάπη μου; τῆς εἶπε. 'Ετοιμάζω αὐγὰ καὶ πατάτες... Εἶσαι πολὺ ἄμορφη!... Τὰ παιδιὰ βρίσκονται στὰ κρεβάτια τους κι' ἡ Τζούλια κάθεται κοντά τους καὶ τοὺς λέει παραμύθια.

'Η Ἔμμα πήγε νὰ πῇ κάτι, μὰ χτύπησε ἡ πόρτα. Ἦταν ὁ ἄγνωστος νέος τοῦ ζαχαροπλαστείου!

—Γειά σου, Τζάκ, τὸν χαιρέτησε φιλικὰ ὁ Πήτερ. Τὴν κοπέλλα σου θέλεις; Νά την!

Πραγματικά, ἡ Τζούλια κατέβαινε τὴν ἴδια στιγμὴ ἀπ' τὸ ἀπάνω πάτωμα, ὅπου βρίσκονταν τὰ ὑπνοδωμάτια.

—Ὦ, Τζάκ, φώναξε ἐνθουσιασμένη, δὲ μπορεῖς νὰ φαντασθῆς τί ὑπέροχο πρᾶγμα εἶναι τὰ παιδιά!... Πέρασα τὸ ὡραιότερο ἀπόγεμα τῆς ζωῆς μου μὲ τρία ἀγγελούδια! Πρέπει νὰ παντρευτοῦμε γρήγορα, Τζάκ, καὶ ν' ἀποκτήσουμε ἀμέσως μωρό!

'Ο νέος τὰ εἶχε χάσει ἐντελῶς. Δὲ φανταζόταν ποτὲ πὼς θὰ ξανασυναντοῦσε τὴν Ἔμμα, καὶ μάλιστα τόσο σύντομα, οὔτε πὼς ἡ κοπέλλα του θ' ἄλλαζε τόσο εὔκολα γνώμη γιὰ τὸ γάμο!

—Εἶναι ἀκριβῶς αὐτὸ ποὺ σᾶς ἔλεγα! τοῦ μουρμούρισε συνωμοτικὰ ἡ Ἔμμα. 'Αρκεῖ νὰ καταλάβη μιὰ κοπέλλα πόσο ὄμορφη εἶναι ἡ οἰκογενειακὴ ζωή, γιὰ νὰ ξεχάση ἀμέσως τὴ φιλαρέσκειά της.

Καὶ χαμογέλασε γλυκὰ στὸν ἄντρα της, ποὺ τὴν εἶχε ἀγκαλιάσει ἀπ' τοὺς ὤμους.

ΣΤΕΛΛΑ ΚΟΥΡΕΥ·

Δὲ φανταζόταν πὼς θὰ ξανασυναντοῦσε τὴν Ἔμμα, καὶ μάλιστα τόσο σύντομα...

ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΕ ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ ΣΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ ΣΑΣ

ΤΟ μαύρισμα στὸν ἥλιο ἔχει ὡς ἀναγκαία προϋπόθεση τὴν τροποποίησι τοῦ μακιγιάζ σας. Τὸ σημεῖο αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ προσέξετε ἰδιαιτέρως, γιατί, διαφορετικά, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μεταβληθῆτε σὲ καρικατούρα. Θὰ προσπαθήσετε, λοιπόν, νὰ προσαρμόσετε τὸ μακιγιάζ σας μὲ τὴν καινούργια ἀπόχρωσι τῆς ἐπιδερμίδος σας. Καὶ θ' ἀλλάξετε, φυσικά, ὅλα σχεδὸν τὰ καλλυντικὰ ποὺ χρησιμοποιοῦσατε ὡς χτές.

Ἂς μιλήσωμε, πρῶτα-πρῶτα γιὰ τὴν πούδρα.

Οἱ νέες ποὺ πέτυχαν ἕνα ἱκανοποιητικὸ μαύρισμα, μποροῦν νὰ τὴν καταργήσουν τελείως. Ἡ γυαλάδα, ποὺ δίνει ὁ ἥλιος στὸ πρόσωπό σας, φανερώνει ὑγεία καὶ ταιριάζει θαυμάσια σ' ἕνα νεανικὸ πρόσωπο. Οἱ μεγαλύτερες σὲ ἡλικία θὰ διαλέξουν μιὰ πούδρα σκούρα, μὲ ἀπόχρωσι πρὸς τὸ χρυσαφὶ ἢ τὸ ροδακινί. Ποτὲ ἀνοιχτόχρωμη.

Οἱ νέες, ποὺ ἔχουν καλοσχεδιασμένα καὶ ἐμφανῆ χεῖλη, μποροῦν ἐπίσης νὰ τοὺς ἀφίσουν τὸ φυσικό τους χρῶμα. Ἂν τὸ στόμα σας εἶναι μικρὸ καὶ θέλετε νὰ τὸ τονίσετε περισσότερο, θὰ χρησιμοποιήσετε ἕνα ροὺζ ἀνοιχτό, ἀλλὰ σὲ τόνο πιὸ σκοῦρο ἀπὸ τὴν ἐπιδερμίδα σας. Τὸ ροὺζ αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι κόκκινο καὶ μόνο κόκκινο. Θ' ἀποφύγετε τὸ πορτοκαλὶ ἢ τὸ συκλαμέν, ποὺ δὲν ταιριάζουν σὲ μιὰ μαυρισμένη ἐπιδερμίδα. Τὸ ροὺζ αὐτό, ἐξ ἄλλου, δὲν πρέπει νὰ εἶναι πολὺ λιπαρό.

Γιὰ τὰ μάτια καὶ τὰ ματοτσίνορα, θὰ προτιμήσετε τὰ σκοῦρα χρώματα. Μὴν τὸ παρακάνετε, ὅμως! Κι' ἐδῶ ἐπίσης τὰ φτιασίδια ποὺ θὰ χρησιμοποιήσετε, δὲν πρέπει νὰ εἶναι λιπαρά, οὔτε πολὺ γυαλιστερά.

Ἂν ἔχετε μαυρίσει ἀρκετά, θὰ περιορίσετε τὸ βραδυνὸ μακιγιάζ στὸ ἐλάχιστο. Τὰ καλλυντικὰ ποὺ θὰ χρησιμοποιήσετε γι' αὐτὸ τὸ σκοπό, εἶναι καλύτερο νὰ τὰ ἀγοράσετε ἐπὶ τόπου, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόχρωσι ποὺ πῆρε ἡ ἐπιδερμίδα σας. Εἶναι λάθος νὰ κάνετε ἀπὸ πρὶν τὶς προμήθειές σας, προτοῦ φύγετε γιὰ τὴν ἐξοχή. Γιατὶ δὲ μπορεῖτε νὰ ξέρετε προκαταβολικὰ τὴν ἐπίδρασι ποὺ θὰ ἔχη ὁ ἥλιος στὸ δέρμα σας. Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο δὲν πρέπει νὰ βασίζεσθε στὰ προϊόντα ποὺ χρησιμοποιήσατε τὸν προηγούμενο χρόνο. Τὸ δέρμα σας δὲ μένει ποτὲ τὸ ἴδιο, ἀλλ' ἀλλάζει διαρκῶς. Ἔτσι, κι' ἡ ἐπίδρασι ποὺ ἔχει ὁ ἥλιος σ' αὐτό, εἶναι διαφορετικὴ κάθε χρόνο.

Τὰ πιὸ εὐαίσθητα σημεῖα τοῦ σώματός σας κι' ἐκεῖνα, ποὺ παθαίνουν πιὸ συχνὰ ἐγκαύματα, γιὰ τὸ λόγο, ὅτι οἱ ἀχτῖνες τοῦ ἥλιου πέφτουν σχεδὸν κάθετα πάνω σ' αὐτά, εἶναι τὸ τρίγωνο κάτω ἀπ' τὴ μύτη, τὰ μῆλα τῶν παρειῶν, τὸ μέτωπο κι' οἱ ὠμοπλάτες. Πρέπει, λοιπόν, νὰ τὰ προσέχετε ἰδιαιτέρως. Ἂν, παρ' ὅλες τὶς προφυλάξεις σας, πάθατε ἔγκαυμα, θὰ βάλετε τὸ βράδυ στὸ πρόσωπό σας ἄφθονη κρέμα μὲ καμφουρὰ καὶ πάνω ἀπ' αὐτὴν ἕνα βαμβάκι βυεγμένο μέσα σὲ ἀνθόνερο. Ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ὥρα, ἡ φλόγωσι θὰ ἔχη περάσει. Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ βάλετε στὸ πρόσωπό σας κομπρέσσες μὲ γάλα, ποὺ θὰ τὸ κόψετε μὲ λίγο ξύδι.

Ὁ ἥλιος μπορεῖ νὰ βλάψη τὴν ὁμορφιά σας ἂν δὲν πάρετε ὡρισμένες προφυλάξεις.

κόκκαλα. Ἀλλ, ὕστερα ἀπὸ 2 — 3 βδομάδες θὰ μπορέσετε νὰ ἀφαιρέσετε ἕνα ἑκατοστόμετρο λίπους ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῶν ἀστραγάλων. Γιὰ τὸ μασσάζ αὐτὸ μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε μιὰ ἁλοιφὴ μὲ ἰώδιο ἢ μὲ θαλάσσια φύκη.

2. Διαλέξετε μὲ προσοχὴ τὶς κάλτσες ποὺ ταιριάζουν στὰ πόδια σας. Οἱ κάλτσες μὲ ραφὴ λεπταίνουν τὰ πόδια, ἐνῶ οἱ χωρὶς ραφὴ τὰ στρογγυλεύουν. Ἂν ἔχετε παχεῖες γάμπες, θὰ προτιμήσετε τὶς σκοῦρες κάλτσες. Γιὰ τὰ λεπτὰ πόδια, θὰ προτιμήσετε τὶς ἀνοιχτόχρωμες (πρὸς τὸ ρόζ).

3. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις, ὁ ἀστράγαλος προεξέχει καὶ παίρνει ἕνα μαυρουδερὸ χρῶμα. Θὰ πρέπει τότε νὰ τὸν τρίβετε κάθε μέρα μὲ μιὰ ἐλαφρόπετρα, ἀφοῦ προηγουμένως κάμετε μιὰ καλὴ σαπουνάδα. Ἂν ἔχετε τέτοιους ἀστραγάλους, δὲν πρέπει νὰ βάφετε γόβες σας μὲ σκοῦρα μπογιά. Γιατί, στὸ περπάτημα, ἡ μπογιὰ ἀπὸ τὸ τακοῦνι βγαίνει πάνω στὸν ἀστράγαλο.

4. Τὰ πόδια σας θὰ εἶναι πιὸ ὡραῖα, ἂν διαλέξετε μὲ προσοχὴ τὰ παπούτσια ποὺ σᾶς ταιριάζουν. Ἂν τὰ πόδια σας γέρνουν πρὸς τὰ μέσα ἢ ἔξω, ἔστω καὶ ἐλάχιστα, θὰ προτιμήσετε παπούτσια μὲ μέτριο τακοῦνι σὲ ὄψος καὶ πάχος. Σὲ καμμιὰ περίπτωσι, πάντως, τὸ τακοῦνι δὲν πρέπει νὰ ξεπερνᾶη τὰ 8 ἑκατοστά.

5. Τὰ πόδια ποὺ κοκκινίζουν, φανερώνουν διαταραχὴ τῆς κυκλοφορίας. Θ' ἀποφύγετε τότε τὰ ψηλὰ τακούνια καὶ τὰ στενὰ παπούτσια.

6. Οἱ παντοφλὲς ξεκουράζουν ἀλλὰ καὶ ταὐτόχρονα παραμορφώνουν τὰ πόδια. Εἶναι, ἐξ ἄλλου, ἀντιαισθητικές. Προτιμῆστε γιὰ τὸ σπίτι ἐλαφρὲς γόβες μὲ μέτριο τακούνι. Ξεκουράζουν τὸ πόδι καὶ τὸ κάνουν πιὸ δμορφο.

7. Τὰ πόδια πρέπει νὰ ἱδρώνουν, ἀλλ' ἡ ὑπερβολικὴ ἐφίδρωσι εἶναι δυσάρεστη. Μπορεῖτε νὰ τὴν περιορίσετε, κάνοντας ποδόλουτρα μὲ κρύο καὶ ζεστὸ νερὸ ἐναλλάξ. Θὰ σᾶς ὠφελήσουν ἐπίσης τὰ πολὺ ζεστὰ ποδόλουτρα μὲ φορμολίνη.

8. Προκειμένου νὰ πᾶτε σ' ἕνα χορό, εἶναι καλὸ νὰ προπαρασκευάσετε τὰ πόδια σας γιὰ τὴ μικρὴ αὐτὴ δοκιμασία. Θὰ σᾶς ὠφ-λήσουν πολὺ οἱ ἐντριβὲς μὲ καμφοροῦχο οἰνόπνευμα. Ἂν ἔχετε ἀδύνατα πόδια μὲ ξηρὸ δέρμα, θὰ προτιμήσετε μιὰ κρέμα μὲ λανολίνη.

9. Δὲν ἀρκεῖ νὰ πλένετε κάθε μέρα τὰ πόδια σας. Πρέπει ἐπίσης νὰ φορῆτε καθαρὲς κάλτσες. Ἂν ἔχετε ἕνα μοναδικὸ ζευγάρι, συνηθίστε νὰ τὸ πλένετε κάθε βράδυ.

10. Εἶναι πολὺ καλὸ νὰ κάνετε μιὰ φορὰ τὸ μῆνα πεντικιούρ. Μὴν ἐπιχειρῆτε, ὅμως, νὰ κάνετε τὸ πεντικιοὺρ μόνη σας. Εἶναι κουραστικό. δύσκολο καὶ ἐπικίνδυνο.

11. Μὴν παραμελῆτε ποτὲ τὴ γυμναστικὴ τῶν

Τὸ καλοκαιρινὸ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Θὰ φυλαχτῆτε ἀπὸ τὸν ἥλιο κατὰ τὶς ἑπόμενες ἡμέρες. Γιατὶ τὸ δέρμα σας θ' ἀρχίση ν' ἀπολεπίζεται καὶ τὰ κύτταρα ποὺ βρίσκονταν ἀπὸ κάτω, εἶναι πολὺ εὐαίσθητα. Ἂν, λοιπόν, τὰ κάψετε κι' αὐτά, εἶναι δυνατὸ νὰ πληγιάση ὁλόκληρο τὸ πρόσωπό σας καὶ θὰ δυσκολευθῆτε τότε νὰ γίνετε καλά.

Ἂν ἡ μύτη σας κοκκινίση κι' ἀρχίση ν' ἀπολεπίζεται, θὰ χρησιμοποιήσετε καὶ πάλι τὴν κρέμα μὲ τὴν καμφορὰ καὶ τὸ ἀνθόνερο. Ὥσπου νὰ περάση, ὅμως, ὁ ἐρεθισμός, δὲν πρέπει νὰ βάζετε πούδρα σ' ὁλόκληρο τὸ πρόσωπό σας. Γιατὶ ἡ ἀντίθεσι ἀνάμεσα σ' αὐτὸ καὶ τὴν κοκκινισμένη μύτη σας θὰ εἶναι πολὺ ἔντονη.

Μερικὲς γυναῖκες, ἰδίως ἐκεῖνες ποὺ ἔχουν κόκκινα ἢ ξανθὰ μαλλιά, κοκκινίζουν, ἀλλὰ δὲ μαυρίζουν. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ προστατεύσετε τὸ κεφάλι σας μ' ἕνα πλατύγυρο καπέλλο. Γιατὶ εἶναι προτιμότερο νὰ διατηρήσετε τὴ φυσικὴ χροιὰ τῆς ἐπιδερμίδος σας, παρὰ νὰ πάρετε ἕνα κοκκινωπὸ χρῶμα, ὅπως τὴ γαζέλλα, ποὺ καταστρέφει τὶς γραμμὲς τοῦ προσώπου σας.

Θὰ πρέπει νὰ προσέξετε ἐπίσης τὰ μαλλιά σας. Μόνον ἐκεῖνες ποὺ ἔχουν μαλλιὰ μαῦρα σὰν τοῦ κόρακα, δὲν διατρέχουν κανένα κίνδυνο. "Ολα τὰ ἄλλα μαλλιὰ ξεθωριάζουν στὸν ἥλιο. Πρέπει, λοιπόν, νὰ τὰ προφυλάξετε ὅσο περισσότερο μπορεῖτε.

Χρειάζεται προσοχὴ ἐπίσης, ἂν ἔχετε βαμμένα μαλλιά. Τὰ μαῦρα ἰδίως παίρνουν, μὲ τὶς ἀκτῖνες τοῦ ἥλιου, ἕνα μελιτζανὶ χρῶμα, ποὺ εἶναι πολὺ

ἀντιαισθητικό. Ἂν, ἐξ ἄλλου, τὰ ἔχετε βάψει ξανθὰ μὲ ὀθυζενέ, διατρέχετε ἕναν ἄλλον κίνδυνο: Ὁ ἥλιος θὰ τὰ ξεράνη καὶ θὰ τὰ κάμη νὰ φαίνονται σὰν ἀχυρένια.

Τὸν ἴδιο κίνδυνο μὲ τὰ μαλλιὰ διατρέχουν τὰ φρύδια καὶ τὰ ματοτσίνορα. Γιὰ νὰ τὰ προφυλάξετε, μπορεῖτε νὰ τὰ περνᾶτε ἐλαφρὰ μὲ λίγο ρίμμελ ἢ μ' ἕνα λιπαρὸ κραγιόν. Θὰ προτιμήσετε ἐκεῖνα ποὺ ἀντέχουν στὸ νερὸ τῆς θάλασσας. Μὴν κάνετε ὅμως κατάχρησι, γιατί τότε τὸ νερὸ τῆς θάλασσας θὰ σχηματίση πάνω σ' αὐτὰ ἕνα εἶδος πλάκας ποὺ θὰ εἶναι πολὺ ἀντιαισθητική.

Οἱ γυναῖκες, ποὺ δὲν εἶναι πολὺ νέες, δὲν πρέπει νὰ ἐκτίθενται ὑπερβολικὰ στὸν ἥλιο, ἰδίως ἂν ἔχουν ρυτίδες γύρω στὰ μάτια, "στὸ πρόσωπο καὶ στὸ λαιμό. Γιατὶ οἱ ἀχτῖνες τοῦ ἥλιου δὲ μποροῦν νὰ φτάσουν ὣς τὸ βάθος τῶν ρυτίδων. Ἔτσι τὸ πρόσωπό τους φαίνεται σὰ νὰ εἶναι χαραγμένο μὲ γραμμές, ποὺ τοὺς προσθέτουν χρόνια.

✿✿

ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΩΡΑΙΑ ΠΟΔΙΑ

Πῶς θὰ διερθώσετε τὶς ἀτέλειές τους

Τὸ ἀντρικὸ μάτι ἀπὸ τὸ πρόσωπο κατεβαίνει ἀμέσως στὰ πόδια. Καὶ πολλὲς φορὲς ἀσχίζει ἀπὸ τὰ πόδια γιὰ νὰ φτάση στὸ πρόσωπο. Σχετικὰ μὲ τὰ πόδια, ἡ Γαλλίδα αἰσθητικὸς "Ελενα Μελὶκ δίνει τὶς ἀκόλουθες συμβουλές:

1. Οἱ χοντροὶ ἀστράγαλοι κάνουν βαρειὰ ὁλόκληρη τὴ σιλουέττα σας. Τὸ καθημερινὸ μασσάζ ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ πάνω θὰ λεπτύνη τοὺς ἀστραγάλους σας. Δὲ μπορεῖτε βέβαια, νὰ μικρύνετε τὰ

ποδιῶν καὶ τῶν δακτύλων. Ἡ γυμναστικὴ αὐτὴ ἐνδείκνυται, ὄχι μόνο γιὰ λόγους ὑγιεινούς, ἀλλὰ καὶ αἰσθητικούς. Ἡ γυμναστικὴ διορθώνει τὶς ἀτέλειες τῶν ποδιῶν, καλυτερεύει τὸ σχῆμα τους καὶ τὰ ζωντανεύει.

12. Τὰ πόδια σας δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶναι ὡραῖα. Πρέπε ἐπίσης νὰ φαίνωνται καὶ ὡραῖα. Θὰ προσέξετε, λοιπόν, τὸ βάδισμά σας. Τὸ πέλμα τῶν ποδιῶν πρέπει νὰ ἐχη μιὰ πολὺ ἐλαφρὴ κλίσι πρὸς τὰ ἔξω. Τὰ πόδια ποὺ διευθύνονται πρὸς τὰ μέσα, κάνουν πολὺ κακὴ ἐντύπωσι. Δὲν εἶναι καλύτερο νὰ περπατᾶτε μὲ τὰ πέλματα ὁλόισια.

13. Θὰ προσέξετε ἐπίσης τὴ θέσι ποὺ δίνετε στὰ πόδια σας ὅταν κάθεστε: γόνατα ἑνωμένα, πόδια σταυρωτά. Μιὰ κακὴ θέσι τῶν ποδιῶν κατὰ τὸ κάθισμα μπορεῖ νὰ τὰ δείξη ἀποκρουστικά, κι' ἂν ἀκόμη εἶναι τὰ ὡραιότερα τοῦ κόσμου.

14. Ἂν τὰ πόδια σας πρήσκωνται στὸ κάτω μέρος, θ' ἀποφύγετε ὅσο περισσότερο μπορεῖτε τὴν ὀρθοστασία. Τὸ βράδυ, ὅταν πλαγιάζετε, εἶναι καλὸ νὰ βάζετε τὰ πόδια σας πάνω σ' ἕνα μαξιλαράκι, γιὰ νὰ βρίσκωνται πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τὸ κεφάλι. Τὸ αἷμα δὲ συγκεντρώνεται ἔτσι στὸ κάτω μέρος τους.

15. Οἱ κάλοι τὰ σκληρώματα κλπ., ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἄλλες ἐνοχλήσεις τους κάνουν ἀντιαισθητικὸ τὸ περπάτημά σας. Ἂν δὲ μπορῆτε νὰ γλυτώσετε ἀπ' αὐτοὺς μὲ τὰ συνηθισμένα μέσα, μὴ διστάζετε νὰ ὑποβληθῆτε σὲ χειρουργικὴ ἐπέμβασι. Οἱ ἐγχειρήσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους εἶναι τελεῖως ἀνώδυνες καὶ θὰ σᾶς ἀπαλλάξουν ὁριστικὰ ἀπὸ τοὺς κάλους.

16. Μὴ βάζετε κρέμες στὰ πόδια σας, παρὰ μόνον ἂν τὸ δέρμα τους εἶναι πολὺ σκληρὸ καὶ ἄγριο.

17. Ἂν τὸ δέρμα στὶς κνῆμες σας εἶναι ἄγριο, θὰ πρέπει νὰ τὸ τρίβετε κάθε μέρα μὲ μιὰ κρέμα παρασκευασμένη μὲ λανολίνη. Τὸ ἴδιο θὰ κάμετε καὶ γιὰ τοὺς μηροὺς σας.

Παραθερισμοί

Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία, πὼς ἡ ζέστη ὅσο πάει
σὲ ἱπαφιάζει, σ' ἀλαλιάζει καὶ στὰ νεῦρα σὲ γτυπάει
καὶ πρὸ πάντων ὅταν μένης στὴν 'Αθήνα τὴν κλειστή.
"πάω" καὶ "ποὺφ" τὸ πᾶς ἀσάδα, σὰν τὴν... ἀτμοστυγνή!
Τὸ κεφάλι σου ὁ ἥλιος συνεχῶς στὸ λαπαδιάζει,
οὔτε φύλλο δὲν κουνιέται καὶ τὶς ὧρες ποὺ βραδυάζει
κι' ἂν κανένα συγγενάκι γιὰ στιγμὲς φανῆ ὀλίγες,
θάναι σύγνεφο ἀπὸ σκόνη, εἴτε νέφος ἀπό... μυίγες!

★

Βράζει ἡ πόλις κάθε μέρα, σὰν καζάνι μὲ κατράμι
κι' ὅπως—ὅπως ὁ καθένας ἀπεῦθει κάπου νὰ ἐκδράμη,
νὰ τραπῆ πρὸς τ' ἀκρογιάλια, πρὸς τὰ δάση τὰ βουνά,
τὴν πρωτεύουσα ν' ἀδειάση καὶ νὰ πάρη τὰ χωριά.
Μὰ παρ' ὅλο ποὺ πηγαίνει τὴ δροσιὰ γιὰ νὰ χαρῆ,
δὲ μπορεῖ νὰ βρῆ δεντράκι, οὔτε καὶ γλωρὸ κλαρί,
ἐπειδὴ αὐτοὺς τοὺς μῆνες κάθε μιὰ πευκοφυτεία
ἔχει πήξει ἀπὸ τὸν κόσμο καὶ θυμίζει τά... Χαυτεῖα!

★

Κόσμος—πάντως—καὶ κοσμάκης τὴν 'Αθήνα παρατᾶ
κι' ἀναλόγως ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο του ζητᾶ
κάποια ἐκδρομὴ γιὰ κάπου νὰ συγγνοιογανώση!
κι' εἰδικῶς, αὐτοὺς τοὺς μῆνες, κάπου νὰ κατασκηνώση!
Κατακλύζονται ἐπομένως οἱ πευκώνες με σκηνὲς
κι' εἶναι τέτοιες, νύχτα-μέρα, οἱ σκηνὲς τους κι' οἱ φωνές
ὥστε ἐγὼ τραβᾶς γιὰ ναύρης τὴ δροσιὰ τῆς ἐξοχῆς,
ἀναγκάζεσαι νὰ φτάσης μέχρι καὶ «βρασμοῦ ψυγῆς»!

★

"Οπου δέντρο καὶ δεντράκι, ὅπου θάμνος καὶ κλαδί,
τὸ παιδὶ γάνει τὴ μάνα καὶ ἡ μάνα τὸ παιδί,
ἀπὸ γέλια καὶ τραγούδια ἀντηγοῦν οἱ λαγκαδιές!
καὶ τὴ φύσι εὐδιάζουν οἱ... κεφτεδομυρουδιές!
Νεαροὶ καὶ δεσποινίδες νυφοπάζαρα σκαρώνουν,
ζευγαράκια μέσ' στὰ δέντρα καὶ στοὺς θάμνους... (ρώνουν,
κι' ἔτσι ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μέλι τῆς Πεντέλης τὸ περίσσιο,
βλέπεις—φίλε ἀναγνώστα—καὶ... «σιρόπι θυμαρίσιο»!

★

Βλέπεις κόμματους ποικίλους μὲ κοντὰ παντελονάκια,
πού: «βόλεϋ» νὰ παίζουν, πότε νὰ πηδοῦν σκοινάκια
καὶ προσέχεις, μέσα σ' ἄλλα, τὴν Κοκὼ καὶ τὴν Κική,
στὸ τσαντῆρι τους νὰ κάνουν παιδινὴ γυμναστική...
Κι' ὁ ἀπέναντι σκηνίτης, ποὺ τὶς πόζες τους κναλάρει,
κάθε μέρα ἀδυνατίζει, κάθε μέρα πετσικάρει,
κι' ἐγὼ πάει στὴν ἐξοχούλα νὰ παχύνη αὐτοὺς τοὺς μῆνες,
κατεβαίνει στὴν 'Αθήνα κι' ἀγοράζει... βιταμίνες!

★

Κούνιες ἄλλες τους κρεμᾶνε στὰ ψηλὰ κάθε φορὰ
καὶ καθὼς τὸ φόρεμά τους... ἀνεμίζει τολμηρά,
πλεῖστοι γέροντες καὶ νέοι συμφωνοῦν ἀπὸ κοινοῦ,
ὅτι ἔχει ἄλλη γάμπι ὁ... ἀέρας τοῦ βουνοῦ!

★

Πατρωνὶ καὶ τῶν γονέων συναντᾶς τὶς ὧρες ὅλες
κι' ἄλλοι κάνουν, κάθε βράδυ, μεταξύ τους καραμπόλες
κι' ἄλλοι πάλι τὴ σκηνή τους μὲ τὶς ξένες τὴ μπερδεύουν
κι' οὕτω πως ἀλλοῦ ξαπλώνουν κι' ἄλλα πράσωπα γαϊ- (δεύουν...

Καὶ μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρία... Εὐθαλίες ὡρισμένες,
πούχαν ἀξιήντες ἀκόμα καὶ στὸ ράψι ξεχασμένες,
λαγταροῦν γιὰ κάτι τέτοιες μπερδεψιὲς ἀπροσδόκητους,
γιὰ νὰ μπῆ κανένας... ἄντρας καὶ στὴν τέντα τὴ δική (τους!

★

Κάτι τέτοιες εὐκαιρίες, φυσικά, τὶς λαγταροῦν,
ἢ, καὶ τὶς ἐπιδιώκουν κι' οὐκ' ὀλίγοι παντρεμένοι
γιὰ νὰ δοῦν καὶ γιὰ νὰ νοιώσουν... «ξένη ἀπώρα» τί ψη- (μαίνει...
μὰ ἡ σύζυγος, ποὺ λάθη τέτοιο εἴδους δὲν σηκώνει
τοὺς μαγκώνει κάποιο βράδυ καὶ στὸ ὕψος τοὺς φουσκώ- (νει...

"Ετσι ὁ σύζυγος ὁ δόλιος, ποὺ ἐπῆγε αὐτὸ τὸ θέρος,
νὰ ξεσκάση, νὰ ξεσπάση «... κι' ἀλλαγὴ νὰ κάνη ἀέρος",
κουβαλιέται στὴν 'Αθήνα σὲ κατάστασι οἰκτρή
«... κι' ἀλλαγὲς» ὅλο τοῦ κάνουν νοσοκόμες καὶ γιατροί!

Ἐπιμορφώσεις
Στ. Γάλλια Συντεχνίτης Τ.

Η ΚΥΡΙΑ ΠΑΕΙ ΣΤΑ ΛΟΥΤΡΑ...

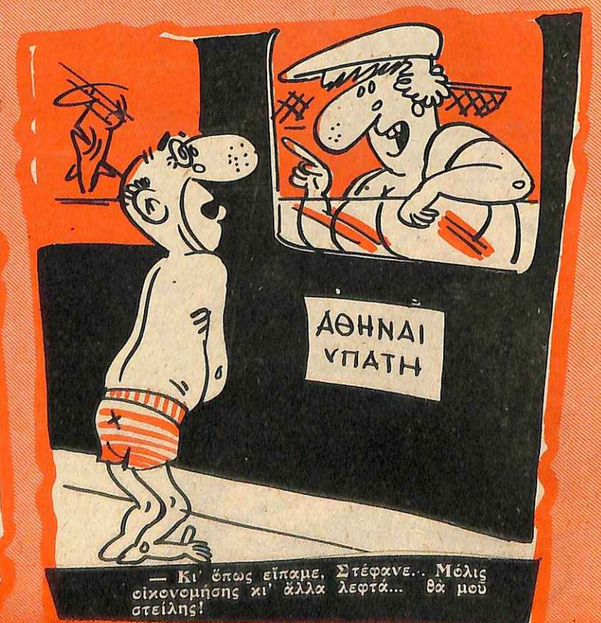
του Ἀχιλλέα

ΚΑΡΔΙΕΣ στὴ φλέγα

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Μολονότι καταλαβαίνει πὼς εἶναι πλαστὰ τὰ γραμμάτια τοῦ Σίμψον ποὺ τοῦ πηγαίνει ὁ 'Ολιβιέ, ὁ Μωμπὸρν τὰ προεξοφλεῖ, ἐχοντας ὑπ' ὄψι του νὰ ἐκμεταλλευθῆ ἀργότερα αὐτὸ τὸ ὅπλο. Ἔτσι, ὁ 'Ολιβιὲ πληρώνει τὸ χρέος του. 'Αλλ' ἀπ' τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἀρχίζει ἡ ἀγωνία τοῦ πὼς θὰ πληρώση τὰ γραμμάτια στὴ λήξη τους. Ἐπιπλέον, μονομαχεῖ μὲ κάποιον ποὺ τοῦ μίλησε προσβλητικά, καὶ πληγώνεται σοβαρά. Ὕστερα πηγαίνει στὸν πύργο τοῦ πατέρα του γιὰ ν' ἀναρρώση. Ὁ μαρκήσιος ἐπιμένει νὰ φύγουν οἱ δυὸ ἀδελφές. Στὸ μεταξύ, ὁ 'Ολιβιὲ ἔχει καταλάβει πὼς ἀγαπάει τὴν 'Ισαβέλλα, καὶ τῆς τὸ ἐξομολογεῖται. Ἐκείνη δὲν τὸν ἀποθαρρύνει, μ' ὅλο ποὺ ἀγαπάει τὸ Ζάκ. Ὁ Ζὰκ ἀνακοινώνει ἐπιτέλους μὲ ἀπαραγνώ τὴ διαταγὴ τοῦ πατέρα του στὶς δυὸ ἀδελφές. Αὐτὲς ζητάνε τοῦ κάκου ἐξηγήσεις ἀπ' τὸ νέο, ἀπ' τὴ μητέρα του κι' ἀπ' τὸ μαρκήσιο. Τέλος, φεύγουν πιεζῆ ἀπ' τὸν πύργο. Θὰ πέθαιναν δὲ στὸ δρόμο, ἀπ' τὴν πεῖνα, τὴν κούρασι καὶ τὴν παγωνιά, ἂν δὲν τὶς συναντοῦσαν δυὸ καλοὶ τελωνοφύλακες. Αὐτοὶ τὶς βοηθᾶνε ὅσο μποροῦν, κι' ὕστερα ὁ ἕνας τους τὶς πηγαίνει στὴ γυναίκα του, ποὺ εἶναι μοῦστρα κι' ἀναλαμβάνει νὰ τοὺς δώση δουλειά. Ἡ ἡμέρα τῆς λήξεως τῶν πλαστῶν γραμματίων πλησιάζει. Ὁ Μωμπὸρν παρουσιάζεται στὸν πύργο καὶ δηλώνει ἀπερίφραστα στὸν 'Ολιβιὲ ὅτι, γιὰ νὰ μὴ τὸν καταγγείλη ὡς πλαστογράφο, πρέπει νὰ τοῦ δώση 200.000 φράγκα. Οἱ ἱκεσίες του τὸν ἀφίνουν ἀσυγκίνητο. Πηγαίνει μάλιστα καὶ στὸ μαρκήσιο καὶ τοῦ τὰ λέει ὅλα. Ἐκεῖνος μένει σὰν κεραυνόπληκτος. Ποῦ νὰ βρῆ τόσα λεφτά, γιὰ νὰ σώση τὴν τιμὴ τοῦ ὀνόματός του; Κάνει μιὰ τελευταία ἀπόπειρα, πηγαίνοντας νὰ βρῆ τὸ Μωμπὸρν στὸ ξενοδοχεῖο ποὺ μένει, καὶ νὰ τὸν παρακαλέση πάλι.

4ον

— Ὄχι, ὄχι, εὐχαριστῶ... Ἔδωσα στὸ γυιό σας 125 χιλιάδες μετρητές, γιὰ νὰ σώση τὴν τιμή του. Μετρήστε μου καὶ σεῖς 200 χιλιάδες, γιὰ νὰ τελειώση αὐτὴ ἡ Ἱστορία.

Ὁ Μπαρζεμὸν δὲν ἀπάντησε. Εἶχε χάσει πιὰ ὁριστικὰ κάθε ἐλπίδα.

Ἔκανε δυὸ βήματα πρὸς τὸ Μωμπόρν. Τὸ τρομερό του ὕψος τὸν ἔκανε νὰ τραβηχτῆ πίσω.

Κυττάχτηκαν ἔτσι, γιὰ ἕνα λεπτό — ὁ Μωμπὸρν μὲ προκλητικὸ ὕφος, ὁ ἄλλος μὲ μῖσος, περιφρόνησι κι' ἀηδία. Ὕστερα ὁ μαρκήσιος βγῆκε σιγὰ-σιγά.

Ὁ Μωμπὸρν ἄνοιξε τὸ παράθυρο καὶ τὸν κύτταξε ν' ἀπομακρύνεται. Μόνον ὅταν τὸν εἶδε νὰ χάνεται μέσα στὸ δάσος, ἀνάσανε πιὸ ἐλεύθερα.

— Εἶμαι σίγουρος πὼς θὰ μετανοιώση... μουρμούρισε.

Ὅστόσο, ἑτοίμασε τὴ βαλίτσα του, γιὰ νὰναι ἕτοιμος νὰ φύγη τὸ βράδυ.

Ὁ Μπαρζεμὸν προχωροῦσε στὴν τύχη, σὰν τρελλός, μὲ τὸ κεφάλι φλογισμένο. Σταματοῦσε κάπου-κάπου, γιὰ νὰ μπορέση νὰ σκεφθῆ. Σήκωνε ψηλὰ τὰ χέρια του, μὲ μιὰ κίνησι ἀπελπισμένης μανίας, καὶ ψιθύριζε:

— Εἶν' ἀλήθεια, Θεέ μου; Εἶν' ἀλήθεια;

Τέλος, ὁ κόπος νίκησε τὴν ἐξαψί του. Σκόνταψε στὴ χοντρὴ ρίζα ἑνὸς δέντρου καὶ κυλίστηκε πάνω στὸ χιόνι. Δὲ βρῆκε τὴ δύναμι νὰ ξαναστηκωθῆ. Ἔμεινε ἐκεῖ, καταγῆς, μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὸν οὐρανό, ποὺ ξεχώριζε ἀναμεσα στὰ δέντρα. Ἔπειτα ἔχασε τὶς αἰσθήσεις του...

Ἀφοῦ ἑτοίμασε τὴ βαλίτσα του, ὁ Μωμπὸρν κάπνισε ἕνα πούρο, κι' ἑτοιμαζότανε ν' ἀνάψη καὶ δεύτερο, ὅταν χτύπησε κάποιος τὴν πόρτα του.

Ἦταν ὁ μπάρμπα-Μπουκάϊγ. Τοῦδωσε ἕνα γράμμα.

— Τόρερε ἕνα παιδί, εἶπε.

Ὁ Μωμπὸρν τὸ ἄνοιξε καὶ διάβασε:

«Ἂν θέλετε νὰ κανονισθῆ σήμερα τὸ ζήτημά σας, πηγαίνετε ἀμέσως στὸν πύργο τοῦ Μπαρζεμόν, παίρνοντας μαζί σας καὶ ὅλα τὰ σχετικὰ χαρτιά».

Τὸ γράμμα ἦταν γραμμένο βιαστικά, μὲ τὸ μολύβι, καὶ δὲν εἶχε ὑπογραφή. Ὁ Μωμπὸρν δὲ μπόρεσε ν' ἀναγνωρίση ἂν προερχόταν ἀπ' τὸν 'Ολιβιὲ ἢ ἀπ' τὸ μαρκήσιο.

— Εἶπες, ὅτι ἕνα παιδὶ ἔφερε αὐτὸ τὸ σημείωμα; ρώτησε ὁ τοκογλύφος τὸν ξενοδόχο.

— Μάλιστα. Εἶναι κάτω ἀκόμα. Θέλετε νὰ τὸ δῆτε;

— Ναί, ἂς ἔρθη ἀμέσως ἐδῶ.

Κι' ὅταν παρουσιάστηκε τὸ παιδί, ὁ Μωμπὸρν τὸ ρώτησε:

— Ποιὸς σοῦδωσε ἐκεῖνο τὸ χαρτί;

— Ἕνας κύριος.

— Τὸν ξέρεις;

— Δὲ μπόρεσα νὰ δῶ τὸ πρόσωπό του, γιατὶ τὸ ἔκρυβε ὁ σηκωμένος γιακὰς τοῦ παλτοῦ του.

— Πῶς λέγεσαι ἐσύ, μικρέ;

— Φελὶξ Λανζεβέν, κύριε.

— Νά. πάρε ἕνα φράγκο γιὰ τὸν κόπο σου.

— Εὐχαριστῶ. Μὰ μὲ πλήρωσε ὁ ἄλλος κύριος.

— Δὲν πειράζει, πάρε κι' αὐτό. Τὸ παιδὶ ἔφυγε, χοροπηδῶντας ἀπ' τὴ χαρά του. Ὁ ξενοδόχος τὸ ἀκολούθησε.

— Ἤξερα πὼς θὰ μετάνοιωνε... μουρμούρισε ὁ Μωμπρν.

Δίχως νὰ χάση καιρό, φόρεσε τὸ παλτό του, κατέβηκε κάτω, πῆρε κατὰ μέρος τὸν ξενοδόχο καὶ τοῦ εἶπε:

— Πηγαίνω στὸ Μπαρζεμόν.

Καὶ ξεκίνησε, χαρούμενος, μ' ἕνα γερὸ μπαστοῦνι στὸ χέρι. Ἦταν 4 τ' ἀπόγεμα. Κόντευε νὰ βραδυάση. Ἀλλὰ τὸ φεγγάρι βρισκότανε κιόλας στὸν οὐρανό, κι' οἱ ἀχτίδες του, ποὺ καθρεφτίζονταν στὸ χιόνι, φώτιζαν καλὰ τὸ τοπίο.

★

Τί γίνονταν στὸ μεταξὺ ἡ Μάρθα κι' ἡ 'Ισαβέλλα;

Ὁ τελωνοφύλακας Μαρμπουτὶν τὶς εἶχε πάει στὸ σπίτι του. Ἡ γυναίκα του ἀπόρησε, ὅταν τὶς εἶδε. Ποιὲς ἦταν αὐτὲς κι' ἀπὸ ποῦ ἔρχονταν;

Ἦταν ἕτοιμη νὰ ρωτήση τὸν ἄντρα της, μὰ ἐκεῖνος τὴν πρόλαβε. Ἔβαλε τὶς κοπέλλες νὰ καθήσουν κι' ὕστερα διηγήθηκε στὴ γυναίκα του ὅσα εἶχαν συμβῆ τὴν προηγούμενη νύχτα. Ἤξερε πὼς μποροῦσε νὰ βασίζεται στὴν ἐχεμύθειά της. Τῆς ἐμπιστεύθηκε, λοιπόν, ὅσα Τῆς ἐμπιστεύθηκε, λοιπόν, ὅσα τοῦ εἶχαν ἐκμυστηρευθῆ οἱ δυὸ ἀδελφές — ἀπὸ ποῦ ἔρχονταν καὶ γιατὶ εἶχαν φύγει ἀπ' τὸ Μπαρζεμόν.

Ὅταν τελείωσε τὴν ἀφήγησί του, πρόσθεσε:

— Σκέφθηκα, λοιπόν, πὼς θὰ μποροῦσες ἐσὺ νὰ τοὺς δώσης δουλειά, ἔστω νὰ βροῦνε νὰ βολευτοῦνε κάπου. Λένε πὼς ξέρουν καλὸ ράψιμο καὶ κέντημα...

— Καλὰ ἔκανες, συμφώνησε ἡ γυναῖκα του. Δὲν εἴμαστε πλούσιοι, εὐτυχῶς δμως ἔχω περισσότερη δουλειὰ ἀπ' ὅση μπορῶ νὰ βγάλω.

Ἡ καλὴ γυναῖκα ὡδήγησε τὶς δυὸ ἀδελφὲς σὲ μιὰ ὁλοκάθαρη κάμαρα.

— Ἐδῶ θὰ μείνετε γιὰ τὴν ὥρα, τοὺς εἶπε. Πλαγιάστε, ἂν θέλετε. Θὰ σᾶς ξυπνήσω τὸ μεσημέρι, γιὰ φαγητό.

Τί καλὴ ποὺ εἴσαστε, κυρία!

Μᾶς δεχόσαστε ἀπὸ σπίτι σας, δίχως νὰ μᾶς ξέρετε, καὶ μᾶς φέρνεσθε σὰ νὰμαστε κόρες σας.

Ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς μέρες, ἡ γυναῖκα τοῦ Μαρμπουτὶν δὲ μποροῦσε πιὰ νὰ κάνη χωρὶς τὶς δυὸ κοπέλλες. Ὡστόσο, γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο, εἶχε γράψει στὴ μαρκησία ντὲ Μπαρζεμόν, γιὰ νὰ τὴν κατατοπίση γιὰ ὅ,τι εἶχε συμβῆ.

Ἐκείνη τῆς ἀπάντησε μ' ἕνα μεγάλο γράμμα, γεμάτο συγκίνησι κι' εὐγνωμοσύνη.

Στὶς 26 Νοεμβρίου, κατὰ τὶς 3 τὸ βράδυ, ἡ κ. Μαρμπουτὶν εἶπε στὴν 'Ισαβέλλα:

— Μπορεῖς νὰ πᾶς νὰ παραδώσης μιὰ δουλειὰ στὸν πύργο τῆς Βαλόν; Εἶναι δυὸ χιλιόμετρα δρόμος... Ἐγὼ θ' ἀποτελειώσω ὅ,τι βιαστικὴ δουλειὰ ἔχουμε, μαζὶ μὲ τὴ Μάρθα... Μήπως φοβᾶσαι;

— Μπά, ὄχι. Δὲν εἶναι μακρυὰ ἄλλωστε.

Ἔπειτα ἀπὸ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας, ἡ 'Ισαβέλλα εἶχε ξεκινήσει. Ἡ κ. Μαρμπουτὶν τῆς εἶχε ἐξηγήσει ποῦ βρισκόταν ὁ πύργος. Ὁ δρόμος ἦταν εὔκολος. Ἀδύνατο νὰ χαθῆ. Τελείωσε τὴ δουλειὰ της καὶ ξανάφυγε ἀμέσως.

Ἡ βραδυὰ ἦταν ἥσυχη. Ἡ 'Ισαβέλλα ἔφτασε κοντὰ στὸ μέρος ὅπου, πρὶν ἀπὸ μιὰ ὥρα, εἶχε πέσει λιπόθυμος ὁ Μπαρζεμόν. Τώρα ὅμως ὁ μαρκήσιος δὲ βρισκόταν πιὰ ἐκεῖ.

Ξαφνικά, ἡ κοπέλλα ἄκουσε μιὰ δυνατὴ κραυγὴ τρόμου, κι' ὕστερα θόρυβο πάλης καὶ φωνὲς πνιγμένες: «Βοήθεια! Βοήθεια!».

Φοβήθηκε τότε κι' ἔτρεξε νὰ κρυφτῆ μέσα στὸ δάσος. Ἔκαμε μερικὰ βήματα ἀκόμα καὶ σταμάτησε. Εἶχε δῆ κάτι ποὺ τὴν ἔκανε νὰ παγώση ἀπ' τὸν τρόμο.

Δυὸ ἄνθρωποι εἶχαν κυλιστῆ στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, μέσα στὸ χαντάκι, καὶ πάλευαν μὲ μανία, προσπαθῶντας ν' ἁρπάξουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο ἀπ' τὸ λαιμό. Ὁ ἕνας τους πάτησε μὲ τὸ γόνατό του πάνω στὸ στῆθος τοῦ ἀντιπάλου του. Τὸν κράτησε ἀκίνητο, σήκωσε τὸ χέρι του, ποὺ κρατοῦσε ἕνα μακρὺ καὶ φαρδὺ μαχαίρι, καὶ τὸ βύθισε δυὸ φορὲς στὸ σῶμα τοῦ δυστυχισμένου!

Ἡ λεπίδα τοῦ τρύπησε τὴν καρδιά, ἀφίνοντάς τον στὸν τόπο. Ὁ δολοφόνος ἔσκυψε, γύρισε ἀνάσκελα τὸ νεκρό, ξεκούμπωσε τὸ πάλτό του, τοῦ ἔψαξε τὶς τσέπες καὶ πῆρε ὅ,τι βρῆκε.

Ὕστερα, πετάχτηκε πάνω κι' ἔφυγε τρέχοντας, σὰν τρελλός...

Τὸ ἴδιο ἔκανε συγχρόνως μὲ τὴ 'Ισαβέλλα, ξετρελλαμένη ἀπ' τὸν τρόμο, κρύβοντας μὲ τὰ χέρια της τὰ μάτια της καὶ φωνάζοντας:

— Εἶναι δυνατόν, Θεέ μου!... Εἶδα καλά;... Θεέ μου!...

Γύρισε τρέχοντας στὸ χωριό. Παρ' ὅλο τὸ κρύο, τὸ μέτωπό του ἦταν μουσκεμένο ἀπὸ ἱδρῶτα.

— Δὲν εἶδα καλά... Ἔλεγε καὶ ξανάλεγε. Εἶναι ἕνας φρίχτὸς ἐφιάλτης!...

Εἶχε νυχτώσει πιὰ τελείως, ὅταν ἔφτασε μπροστὰ στὸ σπίτι τοῦ Μαρμπουτίν. Μπῆκε, κατάχλωμη, ἀλλαγμένη, ἀγνώριστη, τόσο ποὺ ἡ Μάρθα κι' ἡ κ. Μαρμπουτὶν ὥρμησαν, τὴ συγκράτησαν γιὰ νὰ μὴν πέση καὶ τὴ ρώτησαν:

— Τί ἔχεις, 'Ισαβέλλα;... Τί συνέβη;...

Ἡ κοπέλλα ἔπεσε σὲ μιὰ καρέκλα, μισοπεθαμένη. Ἡ καρδιά της χτυποῦσε, σὰ νὰ πήγαινε νὰ σπά-

Κουβέντες τῆς πίστας

Μεγάλη χαλάστρα

Ἀσφαλῶς, ρὲ Βαγγελάκη, οἱ ταυτότητες οἱ νέες
γιὰ καιρὸ θὰ πιλατέψουν 'Αθηναίους κι' 'Αθηναίες
κι' ἕως ὅτου ξενετάρουν, θάναι, ἐν τέλει, ὠριομένοι
στὴν ταυτότητά τους νέοι καὶ στὴ φάτσα... γερασμένοι!

★

Κατηφεῖς, λοιπόν, οἱ πάντες συλλογιοῦνται, ἀπὸ τώρα
τῶν καινούργιων ταυτοτήτων τὴν μεγάλη ταλαιπώρα
κι' ἀπὸ τώρα τρέχουν κιόλας γιὰ πιστοποιητικά,
γιὰ «μπτρῶα», βεβαιώσεις καὶ χαρτιὰ μὲ τὴν... ὀκά!

★

'Αλλ' αὐτός, μωρὲ παιδί μου, ποὺ ἀπέναντι περνᾶ,
τῆς ταυτότητος τὸ θέμα τόχει πάρει σὰν βραχνὰ
καὶ ὁσάκις ὁ λεβέντης γι' ἀνανέωσι ἀκούει,
τὸ φυσᾶ καὶ δὲν κρυώνει καὶ ἱδρὼς τὸν περιλούει...

★

Ρίγος σύγκορμο τὸν πιάνει μὲ τὴ σκέψι αὐτὴ καὶ μόνη,
σταματᾶ τὸ λογικό του, τὸ καφάσι του φλομώνει
καὶ κοντεύει ἀπ' τὸν νταλκᾶ του νὰ σουρώση καὶ νὰ φέξη,
γιατὶ ὡς τώρα ἐγυρνοῦσε μὲ ταυτότητες.. πέντ' ἑξῆ!

★

Τὰ κατάφερνε, τουτέστι, νὰ τζιράρη μέχρις ὥρας
ὡς Καρπούζας, ἡ Κουτάλας, ἡ Σουβλῆς, ἡ Κλαπαδώρας
νὰ ζηγιέται «μανιτάρι» στὴν ὁδὸν τῆς 'Αθηνᾶς,
ἢ νὰ ζῆ ὡς... «κλειδαράκιας» καὶ
(σπουδαίος «λαχανᾶς»)!

★

Μιὰ ταυτότητα θὰ ἔχη, τὸ λοιπόν.
(ἐδῶ καὶ πέρα
μ' ἕνα ἐπώνυμο μονάχα, μ' ἕνα
(μόνιμο... πατέρα
καὶ γι' αὐτὸ ἀπ' τὸ κακό του πάει
(ὁ ἔρημος νὰ φρίξη
καὶ τὰ «ἰμάτια», ποὺ λένε, ἀσφα-
(λῶς θὰ... διαρρήξη)!

Ο ΣΤΕΛΛΑΡΑΣ

ση... Μὰ ἔπρεπε νὰ προσποιηθῆ, νὰ πῆ φέμματα.

Προσπάθησε νὰ γελάση καὶ εἶπε νευρικά:

— Δὲν εἶναι τίποτα, ἡσυχάστε! Εἶμαι ἀνόητη... Φοβήθηκα, καθὼς περνοῦσα τὸ βάσος...

— Τί φοβήθηκες; ἀπόρησε ἡ Μάρθα.

— Τὸ σκοτάδι... τὰ δέντρα ποὺ μοιάζανε σὰ φαντάσματα...

— Καλά, καλά, τῆς εἶπε ἡ κ. Μαρμπουτίν. Δὲν ἔπρεπε νὰ στείλω ἐσένα. Ἔπρεπε νὰ πάω ἐγώ... Εἶσαι νέα κι' ἀμάθητη νὰ τριγυρίζης τὴ νύχτα μονάχη στὶς ἐρημιές...

— Σᾶς παρακαλῶ, ξεχάστε αὐτὴ τὴν κουταμάρα μου! εἶπε ἡ κοπέλλα.

— Ἔλα νὰ φᾶς τώρα... Δὲ μοῦ εἶπες ὅμως, τελείωσες τὴ δουλειὰ ποὺ σοῦ εἶχα ἀναθέσει;...

— Βεβαίως.

— Κι' ἔφερες πίσω τὸ πανέρι σου;

— Ναί, κυρία Μαρμπουτίν Μὰ ποῦ εἶναι;

Ἡ Ἰσαβέλλα ἔφαξε παντοῦ. Ξαφνικά, κλονίσθηκε, φέρνοντας τὸ χέρι της στὴν καρδιά της. Εἶχε ἀφίσει τὸ πανέρι στὸ δάσος... στὸ μέρος, ποὺ εἶχε σταματήσει, μισοπεθαμένη! Σίγουρα θὰ τὸ βρίσκανε, θὰ τὸ ἀναγνωρίζανε καὶ θἄρχονταν νὰ τὴν ἀνακρίνουνε!

— Θὰ τόχασα, φαίνεται, καθὼς ἔτρεχα... εἶπε. Θέλετε νὰ πάω νὰ τὸ βρῶ;

— Ὄχι, ὄχι ἀπόψε, παιδί μου... Αὔριο.

Ἡ Ἰσαβέλλα δὲ μπόρεσε νὰ φάη. Μὰ κι' ἡ Μάρθα, βλέποντάς την σκεπτική καὶ στενοχωρημένη, δὲν ἔφαγε κι' αὐτή. Ὅταν βρέθηκαν ὕστερα στὴν κάμαρά τους, τῆς εἶπε:

— Κάτι σοῦ συνέβη! Μίλησε λοιπόν! Πές μου τα ὅλα!

— Ναί, σωστὰ μάντεψες, ἀπάντησε ἡ Ἰσαβέλλα, σκουπίζοντας τὰ δάκρυά της. Κάτι συνέβη... κάτι φοβερό, ἀφάνταστο!... Ὑποσχεσου μου πῶς δὲ θὰ μὲ ρωτήσης ποτὲ γι' αὐτό...

— Σοῦ τ' ὁρκίζομαι!

— Ἔλα νὰ πλαγιάσουμε τώρα. Ἔχω ἀνάγκη νὰ κοιμηθῶ.

Μὰ δὲ μπόρεσε νὰ κλείση μάτι. Ὅλη τὴ νύχτα, τῆς φαινότανε πὼς ἔβλεπε τοὺς δυὸ ἄντρες ποὺ παλεύανε... Ἡ αὐγὴ τὴ βρῆκε ξυπνητή, πιὸ ἄσπρη ἀπ' τὰ σεντόνια της, μὲ τὰ μάτια κομμένα καὶ τὰ μαγουλα φλογισμένα.

Ἡ Μάρθα κοιμόταν κοντά της, βροσερὴ καὶ χαμογελαστή.

Τὴν ἴδια περίπου ὥρα, οἱ δυὸ τελωνοφύλακες εἶχαν τελειώσει τὴν ὑπηρεσία τους καὶ γύριζαν στὸ Ζιρομανύ. Ξαφνικά, ὁ Ζαροὺς σταμάτησε, μὲ τὰ μάτια καφωμένα σ' ἕνα σημεῖο τοῦ μυωλιστιοῦ.

— Γιές μου, Μασμπουτίν, κυνηγοῦσε κανεὶς χτὲς σ' αὐτὰ τὰ μέρη;

— Δὲν ξέρω. Δὲν ἄκουσα ντουφεκιές. Γιατί;

— Κύτταξε κει... Ἔχει τρέξει πολὺ αἷμα, σὰ νὰ χτυπήσανε ἀγρὸ χοιρο.

Πῆγαν πιὸ κοντά. Ὁ Μασμπουτὶν ἀνατοίχιασε καὶ εἶπε μὲ βραχνὴ φωνή:

— Νά τος, ὁ ἀγριόχοιρος!

Κι' ἔδειξε τὸ πτῶμα ποὺ κειτόταν μέσα στοὺς θάμνους, παγωμένο κιόλας.

Ἔμειναν κι' οἱ δυὸ ἀμίλητοι γιὰ ἕνα λεπτό. Ὕστερα πέρασαν τὸ χαντάκι. Ὁ Ζαροὺς ἔσκυψε πάνω ἀπ' τὸ νεκρὸ καὶ τὸν ἐξέτασε.

— Τὸν ἔχουνε μαχαιρώσε ! μουμούσε. Τὸν δολοφονήσανε καὶ τὸν λησταῖνε... Τὸν ξέρεις;

— Ὄχ . Εἶναι κάποιος ξένος.

— Τρέχα στὸ χωριὸ καὶ εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομία. Ἐγὼ θὰ περιμένω ἐδῶ.

Ἔπειτα ἀπὸ μισὴ ὥρα, εἶχε φτάσει ὁ ἀστυνόμος μὲ δυὸ χωροφύλακες. Ἐξέτασε τὸ πτῶμα καὶ βρῆκε τρεῖς βαθειὲς μαχαιριές, ὅλες θανατηφόρες.

Ὁ Μωμπὸρν — γιατὶ αὐτὸς ἦταν ὁ νεκρός — εἶχε ἀκόμα τὰ μάτια του ἀνοιχτὰ καὶ μιὰ ἔκφραση ἀπερίγραπτης φρίκης στὴ φυσιογνωμία του.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ξψαξαν γύρω μήπως βροῦνε κανένα ἴχνος. Ὁ Ζαροὺς τοὺς μιμήθηκε.

Ξαφνικά, τὸν ἄκουσαν νὰ βάζη μιὰ φωνή. Εἶχε βρῆ, πίσω ἀπὸ ἕνα πυκνὸ θάμνο, ἕνα μεγάλο πανέρι, μὲ μιὰ πετσέτα μέσα. Ὅλοι τρέξανε κοντά του. Ὁ ἀστυνόμος ξεδίπλωσε τὴν πετσέτα.

— Εἶναι μαρκαρισμένη μὲ δυὸ ἀρχικὰ ψηφία, ἕνα Ζ κι' ἕνα Μ, εἶπε.

Ὁ Μαρμπουτὶν κύτταξε, σαστισμένος.

— Πεσίεργο! εἶπε. Ἂν δὲν κάνω λάθος, αὐτὸ τὸ πανέρι κι' ἡ πετσέτα εἶναι τῆς γυναίκας μου. Τὰ μεταχειρίζεται ὅταν στέλνη τὶς παραγγελίες στὶς πελάτισσές της. Μὰ τί γυρεύουν ἐδῶ;...

— Ἴσως νὰ πέρασε ἀπὸ δῶ ἡ γυναῖκα σας τὴν ὥρα τοῦ ἐγκλήματος... ἢ κάποια ἐργάτριά της.

— Μπορεῖ... Πρέπει νὰ πάω νὰ ἐῶ, γιατὶ ἀνησυχῶ! Μὲ συγχωρῆτε. Ἄλλωστε, δὲ μὲ χρειάζεσθε πιά.

Ὁ Μαρμπουτὶν νύφισε σπίτι του, ταραγμένος.

— Τί καινούργιο, γυναῖκα; ρώτησε. Μήπως ἔχασες ἕνα πανέρι καὶ μιὰ πετσέτα;

— Ἄ, τὰ βρήκες;... Τάχε ἀφίσει στὸ δάσος ἡ Ἰσαβέλλα, γυρίζοντας ἀπὸ μιὰ δουλειά.

— Γιατί τ' ἄφησε;

— Φοβήθηκε, ἡ καϋμένη.

— Ἄ! Ἴσως νὰ εἶδε τὸ ἔγκλημα καὶ ν' ἄκουσε τὶς φωνές!

— Ποιὲς φωνές; Γιὰ ποιὸ ἔγκλημα μιλᾶς;

— Ἀλήθεια, δὲν ξέρεις τίποτα. Βρήκαμε κάπου ὁλοφονημένο στὸ δάσος.

— Καλὰ τὸ κατάλαβα!... μουρμούρισε ἡ κ. Μαρμπουτίν.

Σηκώθηκε καὶ μισάνοιξε τὴν πόρτα τῆς κάμαρας, ὅπου ἐργάζονταν οἱ δυὸ ἀδελφές.

— Θέλω νὰ σοῦ μιλήσω, Ἰσαβέλλα, εἶπε.

Ἡ κοπέλλα ἄφησε τὴ δουλειά της, κατάχλωμη, καὶ πέρασε στὸ ἄλλο δωμάτιο. Ἡ κ. Μαρμπουτὶν ἔκλεισε καλὰ τὴν πόρτα.

— Πρέπει νὰ μᾶς τὰ πῆς ὅλα, κόρη μου. Ἤσουν μπροστὰ στὴ δολοφονία;

Ἡ Ἰσαβέλλα τὸ περίμενε. Ἦταν προετοιμασμένη κι' εἶχε προσχεδιάσει τὴ στάσι της.

Βλέποντάς την νὰ δείχνη ἔκπληξι, ἡ κ. Μαρμπουτὶν ἐπέμεινε:

— Βρήκανε τὸ πανέρι καὶ τὴν πετσέτα κοντὰ στὸ μέρος, ὅπου κειτόταν ἕνας δολοφονημένος. Γι' αὐτὸ εἶχες τρομάξει τόσο, χτὲς τὸ βράδυ.

— Δὲν ξέρω τί μοῦ λέτε. Φοβήθηκα χωρὶς λόγο... Δὲν εἶδα τίποτα!

Ὁ Μαρμπουτὶν κι' ἡ γυναῖκα του κυττάχτηκαν, χωρὶς νὰ ποῦνε λέξι. Ἡ Ἰσαβέλλα ξαναγύρισε στὴν ἄλλη κάμαρα.

— Στὸ κάτω-κάτω, μπορεῖ νὰ λέη ἀλήθεια, ψιθύρισε ὁ Μαρμπουτίν.

Ἡ γυναῖκα του δὲν ἀπάντησε. Δὲν τὸ πίστευε...

Τὸ πτῶμα τοῦ Μωμπὸρν εἶχε μεταφερθῆ στὸ «Κόκκινο γρασίδι». Τὸ βράδυ, ἔφτασε ἐκεῖ ὁ ἀνακριτής. Λεγότανε ντὲ Μὼθ κι' ἦταν κοντός, ἀδύνατος καὶ νευρικός.

Ἀφοῦ κατατοπίσθηκε ἀπ' τὸν ἀστυνόμο, ἐξέτασε τὰ χαρτιά, ποὺ εἶχε ἀφίσει τὸ θῦμα στὴν κάμαρά του.

Δὲ βρῆκε τίποτα ποὺ νὰ τὸν κατατοπίση. Ρώτησε ὕστερα τὸ μπάρμπα-Μπουκάϊ:

— Ἔμενε ἐδῶ ἀπὸ καιρὸ ὁ Μωμπόρν;

— Πέντε μέρες μονάχα.

— Τὸν ἐπισκέφθηκε κανείς;

— Ἕνας μονάχα: ὁ μαρκήσιος ντὲ Μπαρζεμόν.

— Πότε;

— Χτές. Μιὰ-δυὸ ὧρες πρὶν φύγη γιὰ τὸν πύργο ὁ μακαρίτης.

— Ποιὸν πύργο;

— Τοῦ Μπαρζεμόν.

— Πῆγε ἐκεῖ μὲ τὸ μαρκήσιο;

— Ὄχι. Μόνος του. Θὰ σᾶς ἐξηγήσω. Ὁ μαρκήσιος ἤρθε τ' ἀπογεμα. Ὁ Μωμπὸρν τὸν περίμενε. Δὲ μείναν γιὰ πολὺ μαζί. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα περίπου, ἔφτασε ἕνα παιδί, φέρνοντας ἕνα γράμμα γιὰ τὸ Μωμπόρν.

— Ἀπὸ ποιὸν ἦταν αὐτὸ τὸ γράμμα;

— Δὲν ξέρω.

— Ποιὸ παιδὶ τὄφερε;

— Λέγεται Φελὶξ Λανζεβέν. Ἀμέσως ὕστερα, ὁ Μωμπὸρν ἔφυγε γιὰ τὸ Μπαρζεμόν.

— Εἶχε πολλὰ λεφτὰ μαζί του;

— Ἰδέα δὲν ἔχω, κύριε ἀνακριτή!

— Ὥστε δὲν προσέξατε τίποτα τὸ παράξενο; Δὲν ἔχετε νὰ μοῦ δώσετε καμμιὰ ἰδιαίτερη πληροφορία;

— Ναί, ἴσως... Ἐδῶ καὶ τρεῖς μέρες, γυρίζοντας ἀπ' τὸ Μπαρζεμόν, ὁ μακαρίτης μὲ φώναξε στὴν κάμαρά του καὶ μοῦ ἐξήγησε πὼς φοβόταν μήπως χάση κάποιο πολύτιμο χαρτί. Μοῦδωσε ἕνα σημειωματάριο καὶ μοῦ εἶπε: «Τὸ χαρτὶ εἶν' ἐδῶ μέσα. Προσέξετε μὴ χαθῆ!».

— Ἄ! Καὶ τί ἔγινε τὸ χαρτὶ αὐτό;

— Τὸ φύλαξα σ' ἕνα συρτάρι. Τὸ εἶδα ἐκεῖ μέσα χτὲς τὸ βράδυ ἀκόμα.

— Μοῦ τὸ φέρνετε, σᾶς παρακαλῶ;

Ὁ μπάρμπα-Μποκάϊ κατέβηκε ἀμέσως τὴ σκάλα. Σὲ λίγα λεπτὰ ὅμως ξανανέβηκε, ἀναστατωμένος. Ἦταν κατάχλωμος καὶ τὰ χείλη του τρέμανε.

— Μοῦ τὸ κλέψανε! εἶπε. Μαζὶ μὲ καμμιὰ ἑκατοστὴ φράγκα, ποὺ εἶχα μέσα στὸ συρτάρι...

— Πότε ἔγινε αὐτὴ ἡ κλοπή; Χτὲς ἢ σήμερα;

— Πῶς μπορῶ νὰ ξέρω; Πάντως, πρέπει νὰ λείπατε ἐκείνη τὴν ὥρα καὶ νὰ μὴν ἦταν παρὼν κανεὶς ἄλλος ἀπ' τὸν κλέφτη... Θυμᾶσθε ἂν φύγατε καμμιὰ ὥρα ἀπ' τὸ μαγαζί σας, χτὲς ἢ σήμερα, ἀφίνοντας ἐδῶ μόνο ἕνα ἢ δυὸ ἄτομα;

— Δὲ θυμᾶμαι... Ἐδῶ καὶ δυὸ μέρες, δὲν εἶδα κανένα ὕποπτο πρόσωπο... ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα κάποιο Μπαλαρύκ, ἕνα χωρικό, ποὺ τὸν ἔδιωξε πρὸ καιροῦ ἀπ' τὴ φέρμα του ὁ μαρκήσιος ντὲ Μπαρζεμόν καὶ ποὺ κάνει ἀπὸ τότε τὸ λαθρέμπορο.

— Ὁ Μπαλαρὺκ ἔμεινε μονάχος στὴ σάλλα;

— Δὲν ξέρω... Πάντως, δὲν τὸν κατηγορῶ! Ἴσως νἄναι τίμιος ἄνθρωπος...

— Ποῦ μπορῶ νὰ τὸν βρῶ, αὐτὸ τὸ Μπαλαρύκ;

— Ποιὸς ξέρει ποῦ γυρίζει;... Θἄναι δύσκολο νὰ τὸν πιάσετε, ἂν μυριστῆ πὼς τὸν ζητᾶτε.

Τὸ ἴδιο βράδυ, ὁ ἀνακριτὴς κάλεσε τὸ μικρὸ Φελὶξ Λανζεβέν. Ἀλλὰ τὸ παιδὶ δὲν ἤξερε νὰ τοῦ δώση καμμιὰ θετικὴ πληροφορία. Εἶπε πὼς ὁ ἄγνωστος, ποὺ τοῦ εἶχε δώσει τὸ γράμμα γιὰ τὸ Μωμπόρν, εἶχε κρυμμένο τὸ πρόσωπό του.

— Αὔριο τὸ πρωΐ, νωρίς, νὰ βρίσκεσαι ἐδῶ, τοῦ εἶπε ὁ ἀνακριτής. Θὰ πᾶμε μαζὶ στὸ μέρος, ποὺ τὸν συνάντησες...

Ἡ ἔκθεσι τοῦ ἰατροδικαστοῦ ἀνέφερε, ὅτι τὸ ἔγκλημα εἶχε γίνει τὸ προηγούμενο ἀπόγεμα, ἀπὸ τὶς 5 ὡς τὶς 6, δηλαδὴ μιὰ ὥρα περίπου, ἀφοῦ ἔφυγε ὁ Μωμπὸρν ἀπ' τὸ «Κόκκινο γρασίδι».

Ὁ ἀνακριτὴς τηλεγράφησε στὸ Παρίσι νὰ συγκεντρώσουν πληροφορίες γιὰ τὸ θῦμα.

Ὕστερα κάλεσε τὴν κ. Μαρμπουτίν, στὸ Δημαρχεῖο, ὅπου εἶχε ἐγκατασταθῆ προσωρινά.

— Ἀρχίζουν οἱ ἀνακρίσεις, εἶπε ἐκείνη στὴν Ἰσαβέλλα.

— Ἐγὼ δὲν ξέρω τίποτα. Δὲ μπορῶ νὰ πῶ τίποτα...

Ἡ κ. Μαρμπουτὶν ἀναγνώρισε ἀδίσταχτα τὸ πανέρι καὶ τὴν πετσέτα. Δήλωσε πὼς τὰ εἶχε δώσει σὲ μιὰ ἐργάτριά της. Καὶ διηγήθηκε πὼς εἶχε πάρει στὴν ὑπηρεσία της τὶς δυὸ ἀδελφές.

«Περίεργο! σκέφθηκε ὁ ἀνακριτής. Εἶναι ἡ δεύτερη φορά, ποὺ ἀνακατεύεται σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι τὸ ὄνομα τοῦ Μπαρζεμόν!».

Καὶ διέταξε τὴν κ. Μαρμπουτὶν νὰ τοῦ στείλη τὴν Ἰσαβέλλα, ἀμέσως μόλις θὰ γύριζε σπίτι της.

Δὲν ἀμφέβαλλε καθόλου πὼς ἡ Ἰσαβέλλα εἶχε δῆ τὸ ἔγκλημα. Τὴν ἔβαλε νὰ καθήση κοντά του καὶ τὴν κύτταξε πολλὴ ὥρα μὲ περιέργεια. Ἀφοῦ ρώτησε, γιὰ τοὺς τύπους, τ' ὄνομά της, πρόσθεσε ὕστερα:

— Γιατί φύγατε ἀπ' τὸ Μπαρζεμόν;

— Δὲν ξέρω, κύριε.

— Δὲν ξέρετε;... Φύγατε μὲ τὴ θέλησί σας;

— Ὄχι. Μᾶς διώξανε, τὴν ἀδελφή μου καὶ μένα...

— Σᾶς διώξανε, ἀφοῦ σᾶς εἶχαν σὰ θετὲς κόρες τους; Πρέπει νὰ ὑπῆρχε κάποιος σοβαρὸς λόγος.

— Τί σᾶς ἐνδιαφέρει αὐτό, κύριε; Δὲ μπορεῖτε νὰ μᾶς παρηγορήσετε, οὔτε σᾶς παρακαλέσαμε νὰ μᾶς βοηθήσετε. Θελήσατε νὰ μὲ δῆτε ἀπὸ ἁπλῆ περιέργεια;

— Ὄχι. Ἔχω νὰ σᾶς ζητήσω μερικὲς πληροφορίες. Χτὲς τὸ βράδυ, κατὰ τὶς 5, πήγατε στὸν πύργο τῆς Βαλόν. Γυρίσατε πίσω στὶς 6½, κι' ἤσαστε τότε ἀναστατωμένη. Καταλαβαίνω αὐτὴ τὴ συγκίνησί σας, ἐφ' ὅσον θὰ παρευρεθῆκατε στὸ δρᾶμα, ποὺ συνέβη στὸ δάσος... Εἴδατε τὴ δολοφονία τοῦ Μωμπόρν;

— Ὄχι, κύριε.

— Ὁμολογήσατε ὡστόσο στὸ γυρισμό σας πὼς εἴχατε φοβηθῆ...

— Ναί, ἀπὸ κουταμάρα μου, μέσα στὸ δάσος...

— Τί ἄλλο ἀπ' τὸ ἔγκλημα μπορεῖ νὰ σᾶς φόβισε;

— Τὰ δέντρα, τὸ σκοτάδι, ἡ σιωπή...

— Στὴν ἡλικία σας; Δὲ σᾶς πιστεύω... Χτὲς ἀπ' τὶς 5 ὡς τὶς 6, ἔγινε μιὰ δολοφονία στὸ μέρος ποὺ λέγεται Τρουΐτ. Τὴν ἴδια ὥρα, περνούσατε σεῖς ἀπὸ κεῖ.

— Αὐτὸ εἶναι ψέμμα!

— Εἶν' ἀλήθεια, ἐφ' ὅσον βρέθηκαν ἐκεῖ κοντὰ τὸ πανέρι σας κι' ἡ πετσέτα, ποὺ τὰ εἴχατε ἐγκαταλείψει πάνω στὴν παραζάλη σας.

— Τὰ πέταξα, γιατὶ νόμισα πὼς μὲ κυνηγούσανε...

— Λέτε ψέμματα!

— Μά, κύριε, δὲ μπορῶ νὰ σᾶς πῶ, σώνει καὶ καλά, πὼς εἶδα ἕνα ἔγκλημα! διαμαρτυρήθηκε ἡ Ἰσαβέλλα, κατακόκκινη. Φοβήθηκα... Μοῦ φάνηκε, ἄραγε, πὼς μὲ κυνηγοῦσαν, ἐνῶ ἤταν ὁ δολοφόνος ποὺ κυνηγοῦσε τὸ θῦμα του; Ἴσως. Δὲν ξέρω, δὲν εἶδα τίποτα.

— Μποροῦμε νὰ πιστέψουμε ἐπίσης, δεσποινίς, ὅτι, ἐνῶ εἴδατε τὸ ἔγκλημα, ἀρνεῖσθε νὰ μιλήσετε, γιατὶ σᾶς φάνηκε πὼς ἀναγνωρίσατε τὸ δράστη!

— Πιστεύετε, λοιπόν, κύριε,πὼς ἔχω σχέσεις μ' ἐγκληματίες;

— Σ' ὅλες τὶς κοινωνικὲς τάξεις, δεσποινίς, τὸ συμφέρον καὶ τὰ πάθη σπρώχνουν συχνὰ στὸ ἔγκλημα.

— Ἂν εἶχα δῆ κάτι, δὲ θὰ δίσταζα νὰ σᾶς τὸ καταθέσω... Κι' ἂν ἤξερα τὸ δολοφόνο, θὰ σᾶς τὸν παρέδιδα! Σᾶς τ' ὁρκίζομαι!

Ὁ ντὲ Μὼθ κύτταξε στὰ μάτια τὴν κοπέλλα. Τῆς εἶπε ὕστερα πὼς δὲν τὴ χρειαζότανε πιά, κι' ἐκείνη τὸν χαιρέτησε καὶ προχώρησε πρὸς τὴν πόρτα.

Πρὶν βγῆ, ὁ ἀνακριτὴς τῆς εἶπε αὐστηρὰ καὶ ψυχρά:

— Παρ' ὅλο τὸν ὅρκο σας, δὲ σᾶς πιστεύω. Λέτε ψέμματα, καὶ πρέπει νἄχετε σοβαρὸ λόγο γι' αὐτό. Ποιόν; Δὲν τὸ ξέρω ἀκόμα, ἀλ-

Τὸ "SPRAY SUNTAN OIL„ καὶ τὸ "SUNTAN OIL„ .

προστατεύουν ἀποτελεσματικὰ τὸ δέρμα ἀπὸ τὶς ἐπιβλαβεῖς ἐπιδράσεις τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων

Ἐνῶ οἱ ἀφθονες πρωτεῖνες ποὺ περιέχουν καὶ τὰ δυὸ προϊόντα τῶν ἐργοστασίων DORA LEE ἀπορροφοῦν τὰς ὠφελίμους ἀκτίνας καὶ χαρίζουν στὸ δέρμα ἕνα γοητευτικὸ σοκολατένιο χρῶμα.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
Λουΐζίδου-Αμπαζιώ
ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ
ΕΡΜΟΥ 51 ΤΗΛ.35213
Ἐπίσκεψις Δωρεάν

Ζητῆστε σήμερα ἀπὸ τὸν παντοπώλη σας τὴν ΛΕΥΚΙΝΗ μὲ τὸ ΚΟΥΠΟΝΙ - ΔΩΡΩΝ

Μὲ τὸ κουπόνι ΔΩΡΩΝ ἀποκτᾶτε ὡραιότατα πλαστικὰ εἴδη οἰκιακῆς χρήσεως (ΤΣΑΝΤΕΣ—ΚΑΝΑΤΕΣ—ΚΟΥΒΑΔΕΣ — ΛΕΚΑΝΕΣ — ΝΤΑΜΙΤΖΑΝΕΣ — ΤΡΙΦΤΕΣ κ. λ. π.)

ΛΕΥΚΙΝΗ : ΛΕΥΚΑΙΝΕΙ - ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕ!

Κα θα τὸ μάθω... Θὰ ξαναδοθοῦμε, καὶ τότε δὲ θἄμαι πιὰ τόσο ἐπιεικής!

Κατὰ τὶς 7, ὁ ἀνακριτὴς νόμιζε πὼς εἶχε τελειώσει γι' ἀπόψε τὴ δουλειά του, ὅταν ἕνας χωροφύλακας τοῦ ἀνάγγειλε πὼς δυὸ χωρικοὶ ζητοῦσαν νὰ τοῦ μιλήσουν.

— "Ας ἔρθουν, εἶπε ὁ ντὲ Μώδ. Κι' ὅταν μπῆκαν, ρώτησε τὸν ἕνα:

— Πῶς λέγεσθε;

— Ὀνορὲ Γκυντελό.

— Καὶ σεῖς;

— Μπαλαρύκ.

— Σᾶς ἀκούω.

Ὁ Μπαλαρὺκ ξερόβηξε, σκούπισε τὸ στόμα του μὲ τὴν ἀνάποδη τοῦ χεριοῦ του καὶ ἄρχισε:

— Χτές, κατὰ τὶς 6, περνούσαμε τὸ βουνὸ κι' ἐρχόμαστε κατὰ τὸ Ζιρομανύ, Ξαφνικά, εἴδαμε κάποιον νὰ στέκεται, μέσα στὸ δάσος. Στὴν ἀρχή, δὲ δώσαμε σημασία. Ὕστερα ὅμως ὁ Γκωντελὸ μούσφιξε τὸ μπράτσο καὶ μοῦ εἶπε:

»— Ὦ, ὦ! Βλέπω κι' ἕνα πτῶμα!

»Κύτταξα κι' ἐγώ, προσεχτικώτερα. Πραγματικά, ὁ ἄνθρωπος στεκόταν καὶ κύτταζε ἕνα πτῶμα, ξαπλωμένο ἀνάμεσα στὰ χαμόκλαδα. Ἔσκυψε δυὸ-τρεῖς φορὲς κι' ὕστερα τόβαλε στὰ πόδια καὶ χάθηκε μέσα στὸ δάσος.

— Τί κάνατε τότε σεῖς; ρώτησε ὁ ἀνακριτής.

— Καταλαβαίνετε πόσο εἴχαμε τρομάξει! Ἀλλάξαμε δρόμο καὶ τραβήξαμε κατὰ τὸ Τιλλό... Μὰ τὴν πίστι μου, καλύτερα νὰ μὴ μπλέκη κανεὶς μὲ τὴν ἀστυνομία... Μὰ σήμερα ποὺ τὸ ξανασκεφτήκαμε, μετανοιώσαμε κι' ἀποφασίσαμε νἀρθοῦμε νὰ σᾶς ποῦμε ὅ,τι ξέραμε.

— Μπορεῖτε νὰ μοῦ περιγράψετε αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο ποὺ εἴδατε κοντὰ στὸ πτῶμα;

— Καὶ βέβαια! Τὸν ἀναγνωρίσαμε μάλιστα: Ἦταν ὁ μαρκήσιος ντὲ Μπαρζεμόν, ποὺ ἔχει τὸν πύργο του κοντὰ στὸ Τιλλό.

Γιὰ τρίτη φορά, ἀπ' τὴν ἀρχὴ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, ἄκουγε ὁ ἀνακριτὴς τὸ ὄνομα τοῦ Μπαρζεμόν.

— Ἡ κατάθεσί σας εἶναι ἐξαιρετικὰ σοβαρή, δήλωσε. Εἶσαστε σίγουροι πὼς ἦταν ὁ μαρκήσιος;

— Τὸν ἀναγνωρίσαμε, σᾶς λέω. Τὸ ὁρκίζομαστε!

— Δὲν ἀμφισβητῶ τὰ λόγια σας. Ὅστόσο, εἶναι τόσο παράξενο νὰ βρεθῇ ὁ κ. ντὲ Μπαρζεμὸν στὸ δάσος, τέτοια ὥρα, μπροστὰ σ' ἕνα πτῶμα καὶ νὰ μὴν ἀναφέρη τίποτα στὴ δικαιοσύνη! Μήπως κάνατε λάθος;

— Ἀποκλείεται!

— Πολὺ καλά. Ὁμολογῶ ὅμως μοῦ εἶναι λυπηρὸ ν' ἀκούω ἀπ' τὸ στόμα σας μιὰ σκεπασμένη κατηγορία ἐναντίον ἑνὸς ἀνθρώπου σὰν τὸν κ. ντὲ Μπαρζεμόν.

— Δὲν κατηγορούμε κανένα! Ὑπάρχει ὅστόσο ἕνας ἁπλὸς τρόπος νὰ βεβαιωθῆτε ἂν σᾶς λέμε τὴν ἀλήθεια: Ρωτήστε τὸν ἴδιο καὶ φέρτε μας σ' ἀντιπαράστασι μαζί του.

— Πῶς ἦταν ντυμένος ὁ μαρκήσιος;

— Δὲ μπορέσαμε νὰ δοῦμε καθαρά. Προσέξαμε μόνο πὼς φοροῦσε ἕνα μακρὺ παλτό, ρεμπούμπλικα καὶ μπότες.

Ὁ ἀνακριτὴς κρατοῦσε σημειώσεις. Ὅταν ἔφυγαν οἱ δυὸ χωρικοί, ἀφοῦ ὑπογράψανε τὴν κατάθεσί τους, εἶχε πάρει πιὰ τὴν ἀπόφασί του: Θὰ πήγαινε τὴν ἄλλη μέρα στὸν πύργο.

Τ' ἄλλο πρωΐ, ὁ Φελὶξ Λανζεβὲν παρουσιάστηκε στὸ «Κόκκινο γρασίδι», ὅπου εἶχε μείνει ὁ ἀνακριτής, καὶ ξεκίνησαν μαζὶ γιὰ τὸ βουνό. Ἀφοῦ περπάτησαν ὡς μισὴ ὥρα στὸ δάσος, ὁ μικρὸς σταμάτησε καὶ εἶπε:

— Νά, ἐδῶ συνάντησα αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο.

— Ἀπὸ ποῦ ἐρχότανε;

— Δὲν ξέρω. Καθὼς κατέβαινα τὰ βράχια, τὸν εἶδα ξαφνικὰ μπροστά μου. Φοβήθηκα μάλιστα.

— Τὸν εἴδες νὰ γράφη αὐτὸ τὸ γράμμα;

Τὸ σταυρόλεξό μας

ΑΡΙΘΜΟΣ 807

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1 Σημειώνεται πάνω σ' ἕνα γεωφυσικὸ χάρτη. — Γυναίκες μὲ κάθε ἄλλο παρὰ ὑποδειγματικὸ χαρακτῆρα (καθαρ.).
2 Πρόθεσις. — Ὑπάρχουν πολλὲς σ' ἕνα μαιευτήριο (καθαρ.).
3 Ζωντανὸ μελανοδοχεῖο. — "Ενα ἀπὸ τὰ βιβλία τῆς Π. Διαθήκης, ἀλλὰ καὶ ἀξιωματοῦχοι τοῦ Βυζαντίου.
4 Πόλις τῆς Παλαιστίνης, ποὺ κατεστράφη μαζὶ μὲ τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα. — Ρῆμα ποὺ σημαίνει ὅτι ἔχω πάθηση τοῦ ἥπατος. — Τελικὸς σύνδεσμος.
5 Καρποφόρο δέντρο. — Τὰ μεταφορικὰ αὐτὰ μέσα εἶναι τὰ ταχύτερα. — Πόλις τῆς Ἱσπανίας στὸ νομὸ Μαλάγας, ποὺ ἀποκαλεῖται «Κῆπος τῆς Ἀνδαλουσίας».
6 Ἀκάθαρτο ζῶο. — Ὁ ἀνερχόμενος. — Κάνει θαύματα στὰ χέρια τῶν κάου - μπόυς.
7 Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (οὐδ.). — Καρχηδόνιος στρατηγός, θεμελιωτὴς τῆς στρατιωτικῆς τέχνης. — Ἄρθρο.
8 Μέρη τοῦ πλοίου. — Τοπικὸ ἐπίρρημα τῆς δημοτικῆς.
9 Εἶναι ὁ κάθε ἱκανὸς στρατιώτης. — Κωμόπολις τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας, παρὰ τὴν ὁποία νικήθηκε τὸ 1821 ἡ στρατιὰ Κεχαγιά.
10 "Ηρεμοι. — Τὰ φρουρεῖ ἡ Τουρκία.
11 Τὸ χρησιμοποιοῦμε δείχνοντας. — Ὁ τόπος αὐτὸς δὲν ἔχει νερά. — Ἱερὸς λόφος κοντὰ στὴ Μέκκα, ὅπου ὁ Μωάμεθ ἀποκάλυψε τὸ Κοράνι.
12 Ἀνεβάζω νερὸ μὲ τὴν τρόμπα. — Ἀφιερωμένες στὸ Θεό (καθαρ.). — Πρόθεσις.
13 Ὁρμή, δύναμις. — Ἀνόητος. — Ἀρχαία πόλις τῆς Θεσσαλίας ἢ ἀνεστραμμένο μέρος τοῦ ὑποδήματος.
14 Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (θηλ.). — Ροδέρτος ... : Ἐπιφανὴς φιλόσοφος ἀπὸ τὸ Ἐδιμβοῦργο τῆς Σκωτίας. — Πιὸ γνωστὸ ὡς τσιμπούρι.
15 Πολυκέφαλος δαίμων τοῦ κακοῦ τῆς ἰνδικῆς μυθολογίας — Κάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ βλέπη τὸ μέλλον ῥόδινο.
16 Ἀριθμός. — Συνοδεύει τὴ μοτονία.
17 Εἴδος πιθήκων τῆς Σενεγάλης μὲ ἐρυθρὸ τρίχωμα. — Ἡσυχία.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1 Ὀχυρωμένη πόλις τῆς τουρκικῆς Ἀρμενίας. — Ὑποβάλλεται ἀπὸ κατώτερο σὲ ἀνώτερο.
2 Πόλις τῆς Β. Ἰταλίας, μὲ περίφημο Πανεπιστήμιο. — Ἀιολησία, μωρία.
3 Ἀρχαία χώρα, ποὺ ἦταν γνωστὴ καὶ ὡς «Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας». — Πολυτελὴς καὶ βαρύτιμη χλαμύς τῶν βασιλέων καὶ ὑπάτων τῆς ἀρχαιότητος.
4 Ὄπτασια. — Ἰσοδύναμα. — Πρόθεσι μπροστὰ σὲ φωνῆεν.
5 Ἀφιέρωμα. — Πίνω ρουφηχτά. — Γυναικεῖον δῶρο.
6 Ὡς τοπικὸ ἐπίρρημα σημαίνει: σὲ ἄλλο μέρος. — Ἄπειρο, ἀόξιο.
7 Ἑορτάζει στὶς 17 Ἰουλίου. — Ἀείμνηστα.
8 Ἄξια. — Τὸ ἠλεκτρικὸ εἶναι ἐπικίνδυνο.
9 Περίπλοκα, μυστηριώδη (μεταφ.). — Ἀνήκει στὸ ἀσθενὲς φῦλο.
10 Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ. — Ἀνταραχή.
11 "Εχει σχέσι μὲ - μύτη μας. — Δυὸ ἀνθάκια, ἕνα πέλαγος.
12 Ἀφίνει τὸν ἄνθρωπο χωρὶς φίλους. — Περίπατος.
13 Καταργῶ. — Νικόλαος ... : Ἰταλὸς μουσικός, στὴν αὐλὴ τῶν βασιλέων Καρόλου Α' καὶ Β'.—Μακρυνὸς πρόγονος ὅλων μας.
14 Σύνδεσμος. — Θὰ σᾶς θυμίσουν φθινόπωρο. — Ξανανιώνει τὰ μαχαίρια.
15 Ὑπεύθυνος γιὰ κάτι. — Δραματικὴ πάθησι ποὺ ἀποδίδεται συνήθως σὲ τρόφιμα.
16 Διασφέρουν στὸ μέγεθος. — Ἐκπλήξεις ἀνάμικτη μὲ ἀμφιβολία.
17 Ἦταν ὁ Ἀϊνστάϊν. — Ἀφιερωμένα στὸ Θεό.

ΜΑΝΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ λύσι τοῦ 806 στὴ σελ. 70

✪✪

Η ΕΠΙΛΗΨΙΑ ΝΙΚΗΘΗΚΕ 100%

Ὁ Ἰάπων δόκτωρ Ροκοῦρο Σουχάρα ἀνακάλυψε ἕνα καινούργιο φάρμακο ποὺ τὸ ὠνόμασε «γκαμπάμπ» καὶ ποὺ, κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς του, καταπολεμᾶ τὴν ἐπιληψία 100%. Τὸ «γκαμπάμπ» εἶναι μιὰ σύνθεσις ἀμινοξέων καὶ βουτυρικοῦ ὀξέος.

— Ὄχι. Τόβγαλε, ἕτοιμο, ἀπ' τὸ σημειωματάριό του.

— Ἦταν γραμμένο μὲ μελάνι; Καὶ ποιὰ διεύθυνσι εἶχε;

— Ὄχι, ἦταν γραμμένο μὲ τὸ μολύβι καὶ προοριζόταν γιὰ τὸν κ. Μωμπόρν.

Ὁ ἀνακριτὴς δίσταζε νὰ κάνη ἄλλη ἐρώτησι. Ἐνοιωθε μιὰ ταραχή... Μά, στὸ τέλος, ὑπερίσχυσε ἡ ἀνάγκη νὰ μάθη.

— Ξέρεις τὸν κ. ντὲ Μπαρζεμόν; ρώτησε.

— Βέβαια. Τὸν ἔχω δῆ νὰ κυνηγάη, στὸ βουνό.

— Μήπως ἦταν αὐτὸς ποὺ σοῦ δωσε τὸ γράμμα;

— Μπορεῖ. Δὲν ξέρω...

Ὁ ντὲ Μώδ ἔκανε ἕνα γῦρο στὸ δάσος. Ὁ μικρὸς τὸν ἀκολουθοῦσε, μὲ τὰ χέρια στὶς τσέπες.

Ξαφνικά, ἔσκυψε καὶ φώναξε:

— Κύριε!... Κύριε! Κυττάχτε! Κι' ἔβειξε στὸν ἀνακριτὴ κάτι γυαλιστερό, ποὺ εἶχε βρῆ πάνω στὸ χιόνι.

Ἦταν μιὰ καρφίτσα τῆς γραβάτας, μὲ παράξενο σχῆμα:. Παρίστανε δυὸ δόντια ἐλαφιοῦ, συγκρατημένα μ' ἕνα χρυσὸ γάντζο.

— Αὐτὸ ἀνήκει, σίγουρα, σὲ κυνηγό, μουρμούρισε ὁ ντὲ Μώδ. Σὲ ποιόν, ὅμως;

Φύλαξε τὴν καρφίτσα στὸ πορτοφόλι του. Ἔψαξε ἀκόμα, ἀλλὰ δὲ βρῆκε τίποτ' ἄλλο. Ἔβγαλε τὸ μικρὸ καὶ ξαναγύρισε στὸ «Κόκκινο γρασίδι». Ἐκεῖ, ζήτησε νὰ τοῦ ἑτοιμάσουν ἕνα ἄλογο καὶ ξεκίνησε γιὰ τὸν πύργο τοῦ Μπαρζεμόν.

Ι'.

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψι τοῦ Μωμπόρν, ὁ μαρκήσιος εἶχε θελήσει νὰ σκοτώση τὸ γυιό του. Ἀλλὰ δὲν τὸν βρῆκε.

Ὁ Ὀλιβιὲ δὲ γύρισε ὅλη τὴ νύχτα, οὔτε καὶ τὴν ἄλλη μέρα.

Παρουσιάστηκε στὸν πύργο μόνο τὸ βράδυ, κατὰ τὶς 7. Ἕνας καμαριέρης τὸν πληροφόρησε τότε, ὅτι ἡ μητέρα του εἶχε ἀνησυχήσει ὅτι ἡ μητέρα του εἶχε ἀνησυχήσει πολὺ γιὰ τὴν ἀπουσία του κι' ὅτι ἤθελε νὰ τὸν δῆ ἀμέσως μόλις θὰ γύριζε.

Ἀλλ' ὁ Ὀλιβιέ, ἀντὶ νὰ ὑπακούσῃ, πῆγε καὶ κλείστηκε στὸ διαμέρισμά του. Ἔπεσε στὸ κρεβάτι του, ντυμένος, καὶ βυθίσθηκε ἀμέσως σὲ ληθαργικὸ ὕπνο.

Μισὴ ὥρα ἀργότερα, ἔφτασε κι' ὁ μαρκήσιος. Ὁ καμαριέρης τὸν πληροφόρησε ἀμέσως γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ γυιοῦ του.

— Τὸν νόμιζα γιὰ νεκρό! μουρμούρισε ἐκεῖνος.

Ἡ νύχτα πέρασε, χωρὶς νὰ ξαναϊδωθοῦν πατέρας καὶ γυιός. Οὔτε καὶ πῆγε ὁ Ὀλιβιὲ στὴ μητέρα του. Τ' ἄλλο πρωΐ ὅμως, οἱ δυὸ ἄντρες βρέθηκαν ἀντιμέτωποι, στὴν αὐλὴ τοῦ πύργου. Ἦταν τόσο συγκινημένοι, ὥστε ἔμειναν ἀμίλητοι γιὰ ἕνα λεπτό. Ὕστερα ὁ μαρκήσιος πρόφερε μὲ ὑπόκωφη φωνή:

— Νόμιζα πὼς θἄχες περισσότερο κουράγιο...

— Θέλησα νὰ πεθάνω, ἀλλὰ δὲ μπόρεσα, ἀπάντησε ὁ Ὀλιβιέ.

— Κι' ἐγὼ θέλησα νὰ σὲ σκοτώσω. Θὰ τόκανα, ἂν δὲν εἶχες φύγει σὰν ἄνανδρος.

Περπατοῦσαν σ' ἕνα μονοπάτι τοῦ δάσους, σκεπασμένο μὲ χιόνι.

— Ποῦ ἤσουνα χτὲς καὶ προχτές; ρώτησε ὁ μαρκήσιος.

— Δὲν εἶμαι ἐλεύθερος νὰ πάω ὅπου θέλω;

— Σὲ διατάζω νὰ μοῦ ἀπαντήσῃς! Καὶ νὰ παρακαλῇς τὸ Θεὸ νὰ μὴ σὲ ρωτήσουνε κι' ἄλλοι...

— Καλά, θὰ σᾶς τὸ πῶ. Πῆγα νὰ κυνηγήσω δυὸ μέρες, στὸ χτῆμα τοῦ γείτονά σας, τοῦ κόμητος ντὲ Λουσινιέρ.

— Καὶ ποιὰ ὥρα ἔφυγες ἀπὸ κεῖ;

— Κατὰ τὶς 5½. Ἔφτασα ἐδῶ στὶς 7. Ἱκανοποιηθήκατε τώρα;

— Ἀπὸ ποιὸ δρόμο γύρισες;

— Δὲν ὑπάρχει, παρὰ ἕνας. Τὸν ξέρετε καλά, γιατὶ τὸν ἔχετε χρησιμοποιήσει καὶ σεῖς τόσες φορές; Εἶναι αὐτός, ποὺ περνάει ἀπ' τὸ βουνὸ καὶ μέσα ἀπ' τὸ δάσος, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ζιρομανύ.

— Στὴ διαδρομή, δὲν ἄκουσες καὶ δὲν πρόσεξες τίποτα τὸ ἐξαιρετικό;

— Μιλᾶτε μὲ αἰνίγματα, πατέρα μου. Γιατί αὐτὴ ἡ ἀνάκρισι;

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη, εἶδαν νἄρχεται πρὸς τὸ μέρος τους ἕνας καβαλλάρης. Ἦταν ὁ ντὲ Μώδ. Σταμάτησε τ' ἄλογό του καὶ τοὺς ρώτησε:

— Πάω καλὰ ἀπὸ δῶ στὸ Μπαρζεμόν;

— Μάλιστα, κύριε. Κοντεύετε νὰ φτάσετε... Ἐγὼ εἶμαι ὁ μαρκήσιος ντὲ Μπαρζεμόν.

— Λυποῦμαι, κύριε, ποὺ θὰ διακόψω τὸν περίπατό σας. Ἔχω ὅμως νὰ σᾶς μιλήσω γιὰ κάτι πολὺ σοβαρό.

— Ποιὸς εἶσαστε, κύριε;

— Λέγομαι ντὲ Μώδ καὶ εἶμαι ἀνακριτής, στὸ Ρεμιρεμόν.

— Καὶ σὲ τί μπορῶ νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος;

— Θὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω στὸν πύργο. Πᾶμε ὡς ἐκεῖ μαζί, ἂν θέλετε;

Ὁ Ὀλιβιὲ δὲν εἶχε μιλήσει ἀκόμα. Βλέποντας ὅμως τὸν πατέρα του ν' ἀπομακρύνεται μαζὶ μὲ τὸ δικαστή, τὸν ρώτησε:

— Μὲ χρειάζεστε, πατέρα μου;

— Ὄχι, ἀπάντησε ὁ μαρκήσιος, μὲ πνιγμένη φωνή. Ἐκτὸς ἂν σὲ θέλη ὁ κ. ντὲ Μώδ.

Ἀλλ' ὁ ἀνακριτὴς κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι του.

Ἔτσι, ὁ Ὀλιβιὲ συνέχισε τὸν περίπατό του, στὴν τύχη, μέσα ἀπ' τὸ δάσος.

Στὸ μεταξύ, ὁ ντὲ Μώδ κι' ὁ μαρκήσιος ἔφτασαν στὸν πύργο. Ὁ Μπαρζεμὸν ὡδήγησε τὸν ἐπισκέπτη στὸ διαμέρισμά του.

— Σὲ τί μπορῶ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσω, κύριε; τὸν ξαναρώτησε.

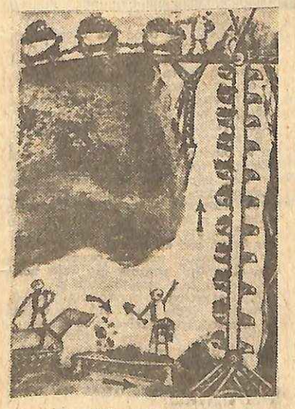
— Ἐπιτρέψετέ μου νὰ σᾶς κάνω μερικὲς ἐρωτήσεις. Βρέθηκε στὸ δάσος τὸ πτῶμα κάποιου ξένου, ἑνὸς Μωμπόρν, ποὺ ἔμενε στὸ «Πράσινο γρασίδι». Δολοφονήθηκε χτὲς τὸ βράδυ, κατὰ τὶς 6.

Στὸν κόσμο τὸν ΚΟΣΜΟ

Ρομπὸτ στὴ θέσι τῶν μεταλλωρύχων

Τὰ ἀλλεπάλληλα δυστυχήματα, ποὺ ἔγιναν τὸν τελευταῖο καιρὸ στὰ γαλλικὰ μεταλλεῖα, ἔκαμαν τοὺς εἰδικοὺς νὰ μελετήσουν ἕνα σύστημα ἀντικαταστάσεως τῶν μεταλλωρύχων μὲ ρομπότ. Στὸ μεταλλεῖο τῆς Γκαρντάν, οἱ ἐργασίες φορτώσεως καὶ ἐκ-

φορτώσεως τοῦ μεταλλεύματος γίνονται τώρα ἀπὸ ρομπότ. Οἱ Γάλλοι εἰδικοὶ ἐλπίζουν, ὅτι θὰ κατασκευάσουν πολὺ σύντομα ρομπότ, ποὺ νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ κάνουν ἐπίσης τὶς ἐργασίες ἐκσκαφῆς.

Ἔκλαψε ἀπὸ πεῖσμα τὴν περιουσία της

Μιὰ ζητιάνα τῆς Νεαπόλεως, ἡ Κοντσέττα Σπαντόνι, ἡλικίας 75 χρόνων, εἶχε συγκεντρώσει μιὰ ἀξιόλογη περιουσία, ποὺ ὑπολογιζόταν σὲ 30 ἑκατομμύρια λιρέττες (περίπου 1½ ἑκατομμύριο δραχμές). Τὰ χρήματα αὐτὰ τὰ δάνειζε μὲ τόκο. Τελευταῖα, ὅμως, κυριεύθηκε ἀπὸ μελαγχολία. Τί τῆς χρησίμευαν τόσα χρήματα, ποὺ εἶχε μαζέψει; Γριὰ καὶ ἄρρωστη ὅπως ἦταν, δὲ μποροῦσε πιὰ νὰ χαρῇ τίποτα ἀπὸ τὴ ζωή. Ἔτσι, σὲ μιὰ στιγμὴ κρίσεως ἄρπαξε τὶς δέσμες τῶν χαρτονομισμάτων, ποὺ εἶχε κρυμμένες στὸ σπίτι της, καὶ τὶς ἔκαψε. «Τώρα θὰ ζητιανεύω γιὰ νὰ ζήσω», εἶπε κατόπιν εὐχαριστημένη στοὺς γείτονες.

Ἔπεσε σ' ἕνα βάραθρο, χωρὶς νὰ πάθη τίποτα

Ἕνας νεαρὸς χιονδρόμος, ὁ Κάρλο Κάλεμ, ποὺ ἔκανε μαζὶ μὲ μερικοὺς συντοφους του καὶ στὸ Κλαρεντενστόν, κοντὰ στὴ Ζυρίχη, ἔπεσε σ' ἕνα βάραθρο, βάθους πάνω ἀπὸ 200 μέτρα. Οἱ σύντροφοί του, βλέποντας, ὅτι δὲ μποροῦσαν νὰ κάμουν τίποτα, ἔτρεξαν σ' ἕνα γειτονικὸ καταφύγιο, ἀπὸ ὅπου τηλεφώνησαν στὴν εἰδικὴ ὑπηρεσία διασώσεως τῶν χιονοδρόμων. Σὲ λίγο ἔφτασε ἕνα ἑλικόπτερο, ποὺ κατάφερε μὲ μεγάλο κόπο νὰ κατεβῇ κοντὰ στὸ βάραθρο καὶ νὰ προσγειωθῇ. Ἀλλ' οἱ ἐπιβάτες σ' αὐτό, βρῆκαν τὸν Κάλεμ σῶο καὶ ἀβλαβῆ. «Εἶμαι περίφημα ἐδῶ μόνο ποὺ δὲ μπορῶ ν' ἀνεβῶ», τοὺς εἶπε γελώντας.

Ἡ σωφερίνα, ποὺ ἔκλεβε ἀριστοτεχνικά

Ἡ γαλλικὴ ἀστυνομία συνέλαβε πρὸ ἡμερῶν μιὰ ὡραιοτάτη καὶ κομψὴ νέα, τὴ Φρανσουὰζ Λεμουάν, ποὺ εἶχε ἐπινοήσει ἕναν πρωτότυπο τρόπο γιὰ νὰ κερδίζη χρήματα. Ἡ Φρανσουάζ, ποὺ ἦταν κάτοχος ἑνὸς αὐτοκινήτου, σταματοῦσε σ' ἕνα ἔξοχικὸ κινήτου, σταματοῦσε σ' ἕνα ἐξοχικὸ δρόμο κι' ἔκανε τάχα πὼς ἡ μηχανὴ τῆς εἶχε πάθει κάποια βλάβη. Σὲ λίγο ἔφτανε κάποιο ἄλλο αὐτοκίνητο, περνοῦσε κάποιο ἄλλο αὐτοκίνητο, ποὺ ὁ ὁδηγός του κατεβαίνει ὁπλισμένος καὶ, γιὰ νὰ εἶναι πιὸ ἐλαφρύτερος στὶς κινήσεις του, ἔβγαζε τὸ σακκάκι του. Ἡ Φρανσουάζ, ὑποχρεωτικὰ τὸ ἔπιανε καὶ τὸ ἔβαζε μὲ προσοχὴ μέσα στὸ αὐτοκίνητό του, γιὰ νὰ μὴν τσαλακωθῇ... Ἀλλὰ ταὐτόχρονα τοὔπαιρνε τὸ πορτοφόλι καὶ τὸ ἔρριχνε μέσα στὸ κοράδι της! Ἡ βλάβη, ποὺ ἦταν συνήθως ἀσήμαντη, ἐπιδιορθώνοταν γρήγορα κι' ἡ ὁμορφη Φαρνσούάζ, ἀφοῦ εὐχαριστοῦσε θερμὰ τὸν εὐγενικὸ συνάδελφο ποὺ τὴν εἶχε βοηθήσει, ξανάφευγε. Ἀλλ' ὁ ὁδηγὸς τοῦ ἄλλου αὐτοκινήτου δὲν ἀργοῦσε ν' ἀνακαλύψει πὼς τοῦ ἔλειπε τὸ πορτοφόλι. Ἡ Φρανσουάζ εἶχε κλέψει μ' αὐτὸ τὸν ἔξυπνο τρόπο πάνω ἀπὸ 30 ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων.

Τὸ Λονδῖνο μοιάζει μὲ τὸ παλιὸ Σικάνο

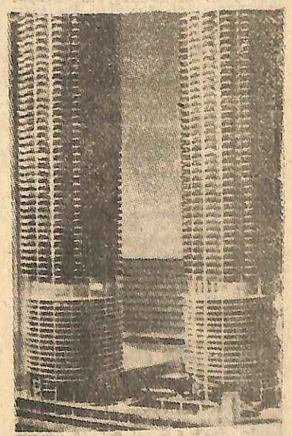
Ἡ βαρώνη Ραβενσταϊνγκ, ἡλικίας σήμερα 64 χρόνων καὶ προσωπικὴ φίλη τοῦ πρωθυπουργοῦ Μὰκ Μίλλαν, ἐξέθεσε τελευταῖα μὲ ὡμὲς ἐκφράσεις σὲ μιὰ ἀγόρευσί της στὴ Βουλὴ τῶν Λόρδων, τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς ἐρεύνης, ποὺ ἔκαμε μεταξὺ τοῦ ὑποκόσμου τοῦ Λονδίνου καὶ περιέγραψε τὴ δράσι τῶν γκάγκστερς, τῶν ἐκβιαστῶν καὶ τῶν ἐμπόρων λευκῆς σαρκός. «Τὸ σημερινὸ Λονδῖνο, τόνισε ἡ Ἀγγλίδα βαρώνη, μοιάζει μὲ τὸ Σικάγο τῆς ἐποχῆς τῆς ποτοαπαγορεύσεως. Ἀναρίθμητα ἐγκλήματα κάθε φύσεως διαπράττονται καθημερινῶς, χωρὶς νὰ εἶναι ἡ ἀστυνομία σὲ θέσι νὰ ἀνακαλύψῃ τοὺς ἐνόχους.» Ἂν δὲ ληφθοῦν ἐγκαίρως τὰ κατάλληλα μέτρα, κανένας ἔντιμος ἄνθρωπος δὲ θὰ μπορῇ ἔπειτα ἀπὸ λίγο νὰ ζήσῃ στὸ Λονδῖνο».

Κουράνιο μιὰ φορά!

"Ενας Ἰταλὸς ἠλεκτροτεχνίτης, ὁ Σαλβατόρε Τασσόνε, ποὺ ἐργάζεται ἀπὸ πολλὰ χρόνια στὴν Ἀμερική, ἀνακηρύχτηκε τελευταῖα ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου, διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας, μὲ βαθμὸ «ἄριστα». Τὸ πρᾶγμα, θὰ πῆτε, δὲν εἶναι σημαντικό. Περιμένετε, ὅμως! Ὁ Γασσόνε εἶναι σήμερα 53 χρόνων καὶ πατέρας 12 παιδιῶν.

Πύρνοι - οὐρανοξύστες στὸ Σικάγο

Ἡ κρίσι τῆς στέγης εἶναι πολὺ μεγάλη στὸ Σικάγο. Γιὰ ν' ἀντιμε-

τωπισθῇ, λοιπόν, μιὰ μεγάλη τεχνικὴ ἑταιρεία ἀποφάσισε νὰ χτίση δυὸ μεγάλους οὐρανοξύστες, ποὺ θὰ διαθέσουν ἀποκλειστικὰ γιὰ κατοικίες. Οἱ οὐρανοξύστες αὐτοὶ θὰ εἶναι κυλινδρικοὶ καὶ θὰ μοιάζουν μὲ πύργους. Θὰ ἔχουν ὁ καθένας 60 ὀρόφους καὶ ὕψος 170 μέτρων. Οἱ ἐργασίες θ' ἀρχίσουν συντόμως, προβλέπεται δέ, ὅτι οἱ δυὸ πύργοι θὰ εἶναι ἕτοιμοι ἔπειτα ἀπὸ 18 μῆνες.

Χαμένος στη ζούγκλα

— ΤΣΑΚΙΣΟΥ άπό δω, ζώον! φώναξε ό Τζαίημς Γκράν.

Καί, πρίν προλάξη ό δυστυχισμένος ίθαγενής νά φυλαχτῆ, σήκωσε τό μαστίγιο πού κρατοῦσε πάντα στό χέρι του, καί τόν χτύπησε στό πρόσωπο.

Τό λουρί ἔσκισε τό δέρμα τοῦ μελαψοῦ νέου καί τό αἷμα ἀναπήδησε ἀμέσως ἀπ' τή χαρακιά πού εἶχε ἀνοίξει στό μάγουλό του. Τά μάτια του ἄστραψαν, καί γιά μιά στιγμή ὁ Τζαίημς νόμισε πώς θά χυμοῦσε πάνω του. Ἀλλ' ὁ ἰθαγενής γύρισε κι' ἔφυγε, χωρίς νά βγάλη μιλιά.

— Δέν κάνεις καλά πού φέρνεσαι τόσο σκληρά στούς ἐργάτες τῆς φυτείας σου, παρατήρησε ὁ Ἄλφρεντ Μάλρουν. Ἐγώ προσπαθῶ νά εἶμαι ὅσο γίνεται καλλίτερος μέ τούς δικούς μου.

— Τότε νά εἶσαι σίγουρος πώς κάποιος νύχτα θά σοῦ κόψουν τό λαρύγγι! δήλωσε ὁ Τζαίημς. Εἶναι μοχθηροί καί ἄπιστοι. Μόνο μέ τό φόβο μπορεῖς νά τούς κυβερνήσης.

Ἡ καλαμένια πόρτα ἀνοιξε καί παρουσιάστηκε μιά κοπέλλα, κρατῶντας ἕνα δίσκο μέ ποτά. Τό μισόγυμνο σῶμα της τράβηξε ἀμέσως τήν προσοχή τοῦ Ἄλφρεντ.

— Πάρε γιά παράδειγμα τή Γιούλ, συνέχισε ὁ Τζαίημς. "Οσο τή δέρνω, τόσο μ' ἀγαπάει.

— Ἔλα δῶ, μικρούλα μου, εἶπε μαλακά ὁ Ἄλφρεντ. Δέ θά προτιμοῦσες νάφηβής μαζί μου; Δέ θά σ' ἀγγίξω ποτέ, παρά μόνο γιά νά σέ χαϊδέψω.

Ἡ κοπελλίτσα, πού μόλις εἶχε ἀφίσει τά ποτά πάνω στό τραπεζάκι, ἔρριξε ἕνα τρομαγμένο βλέμμα στό λευκό κι' ἀπότομα ἔπεσε γονατιστή μπροστά στά πόδια τοῦ ἀφέντη της.

— Μή! μή δώσης σ' ἄλλον! τόν παρακάλεσε. Μακρυά σου, ἡ Γιούλ θά πεθάνη!

Ὁ Τζαίημς ἔσκασε στά γέλια.

— Βλέπεις; εἶπε στό φίλο του. Προτιμάει τά χτυπήματά μου ἀπ' τά χάδια σου.

Ἔσπρωξε βάναυσα τήν κοπέλλα μέ τή μύτη τοῦ παπουτσιοῦ του,στέλνοντάς την νά κυλιστῆ στό πάτωμα.

— Δρόμο! τή διέταξε. Δέν ἔχεις καμμιά δουλειά ἐδῶ,

Ἐκείνη ὑπάκουσε. Ἀλλά πρίν νά φύγη τοῦ ἔρριξε μιά ματιά γεμάτη λατρεία...

— Εἶσαι πολύ τυχερός, εἶπε ἀναστενάζοντας ὁ Ἄλφρεντ. Αὐτή ἡ μαύρη καλλονή σέ λατρεύει! Ὡστόσο πρόσεξε!... Οἱ ἰθαγενεῖς ἔχουν τεράστια ὑπομονή, ἀλλ' ὅταν σέ μισήσουν, τίποτα δέ μπορεῖ πιά νά σέ σώση ἀπ' τήν ἐκδίκησή τους!

— Μά δέν ἄκουσες ἀξίωσι πού τήν εἶχε ἐκεῖνος ὁ ἀράπης; φώναξε ἐνευηρισμένος ὁ Τζαίημς. Ἡ γυναίκα του, λέει, δέ μπορούσε νά γεννήση καί κινδύνευε νά πεθάνη. Γι' αὐτό ἔπρεπε νά εἰδοποιήσω ἐγώ τό γιατρό μου γιά κάνη ἑκατό μίλια μέσα στή ζούγκλα, μήπως καί τή σώση... Ἄκαιρος ἐκεῖ θράσος! Πῶς τά κατάφεραν τόσο καιρό χωρίς γιατρούς;

— Μέ τή γυναίκα τήν πέταξε χάμω τ' ἀλογό σου καθώς περνούσες, παρατήρησε ὁ φίλος του.

— Καί ποιός τῆς εἶπε νά βρεθῆ στό δρόμο μου; ἔκανε ἀδιάφορα ὁ Τζαίημς. Στό κάτω - κάτω, δέ χάλασε ὁ κόσμος κι' ἄν πεθάνη. Ἔχω ἀρκετούς ἐργάτες στό κτῆμα μου!

— Εἶσαι ἀπάνθρωπος! εἶπε ἀγανακτισμένος ὁ φίλος του. Μέ συγχωρῆς, ἀλλά ὅ,τι κι' ἄν σοῦ κάνουν οἱ μαῦροι, ἐγώ θά τό φωνάξω σέ ὅλους πῶς εἶχαν δίκηιο!

Κι' ἔφυγε, χωρίς ν' ἀποχαιρετήση κἀν τό Τζαίημς

Ἐκεῖνος, θυμωμένος, ἔξεσπασε στή Γιούλ, δέρνοντάς την περισσότερο ἀπ' ὅσο συνήθιζε.

Μά ἡ κοπέλλα δέν ἄνοιξε τό στόμα της νά παραπονεθῆ, κι' ὅταν ὁ ἀφέντης της ἔλεγαξε τά νοῦσα του καί τήν ἐγκάλιασε, τοῦ πρόσφερε πρόθυμα τήν ἀγάπη της...

"Ηταν περασμένα μεσάνυχτα. Ὁ Τζαίημς κοιμόταν βαθειά. Ξαφνικά, ἕνα χέρι τόν τράνταξε ἀπ' τόν ὦμο. "Ηταν ἡ Γιούλ.

— Ἀφέντη, ξύπνα! Ξύπνα! τοῦ μουρμούρισε.

Ἀργά, μπηκανικά, σήκωσε τό περίστροφο καί τ' ἀκούμπησε στ' αὐτί του...

Φαινόταν τόσο τρομοκρατημένη, πού ὁ Τζαίημς πετάχτηκε ὀρθιος.

— Τί συμβαίνει; ρώτησε. Τί σ' ἔπιασε;

— Οἱ ἐργάτες!... εἶπε ἡ κοπέλλα δείχνοντας πρός τά ἔξω. Ἔχουν μαζευτῆ στήν ἄκρη τῆς φυτείας... Ἡ γυναίκα πέθανε, γεννώντας ἕνα νεκρό ἀγοράκι. Ἔχουν ξεσηκωθῆ τώρα ὅλοι, καί ὅπου καή νάναι θά φτάσουν ἐδῶ!... Νά φύγης ἀμέσως, ἀφέντη!

— Δέν εἶμαστε καλά! φώναξε ὁ Τζαίημς, ἱρροπαθῶντας νά κρύψη τόν φόβο του. Θά πυροβολήσω τόν πρῶτο πού θά τολμήση νά φανῆ.

— Εἶναι πολλοί, ἀπάντησε ἡ Γιούλ. Διακόσιοι ἄντρες, ἀποφασισμένοι νά σέ σκοτώσουνε!

Ὁ Τζαίημς ἄρχισε νά πηγαινοέρχεται νευρικά μέσα στό δωμάτιο.

— Καί πῶς νά φύγω; ρώτησε ἀποτόμα, Δέ μπορῶ νά βρῶ τό δρόμο μου μέσα στή ζούγκλα, μ' αὐτό τό σκοτάδι.

— Θάρθῶ μαζί σου, ἀφέντη, τοῦ εἶπε ἡ κοπέλλα.

Ὁ Τζαίημς φάνηκε νά ἡσυχάζη.

— Ἐν τάξει λοιπόν, εἶπε. Θά μέ πᾶς στήν πόλι καί θά ξαναγυρίσω αὔριο ἐδῶ μέ εἴκοσι ὁπλισμένους ἄντρες, γιά νά μάθω σ' αὐτά τά κτήνη πῶς τιμωροῦ ἐγώ τούς ἀντάρτες!

Ντύθηκε βιαστικά, πῆρε τό περίστροφό του, ἔχωσε ἕνα ἠλεκτρικό φαναράκι στήν τσέπη του κι' ἀκολούθησε τή Γιούλ.

Ἡ ζούγκλα ἦταν κατάμαυρη κι' ἐχθρική. Κάθε τόσο, κάποιο ἀγκαθωτό κλαδί γάντζωνε τά ροῦχα τοῦ Τζαίημς. Ἐκεῖνος στρατηγοῦσε τότε κι' ἔσφιγγε τή λαβή τοῦ πιστολιοῦ του, νομίζοντας πώς τόν εἶχε πιάσει κάποιος ἰθαγενής...

Οἱ φωνές τῶν μαύρων ἀντηχοῦσαν πίσω του. Εἶχαν ἀνακαλύψει τή φυγή του καί τώρα ψάχνανε νά τόν βροῦνε, μέσα στό παρθένο βάσος.

Ὁ Τζαίημς δέν τολμοῦσε ν' ἀνάψη τό φανάρι του, γιά νά μή τόν ἀνακαλύψουν ὁδηγημένοι ἀπ' τό φῶς. Τώρα πού κινδύνευε, εἶχε χάσει ὅλη του τήν ψευτοπαλληκαριά, φανερώνοντας τό δειλό χαρακτῆρα του.

— Ποῦ πηγαίνουμε ἀπό δῶ; φώναξε κάποια στιγμή. Τό βάσος ὅλο καί πυκνώνει!

— Βγήκομε ἀπ' τό δρόμο γιά νά κάνουμε πιό γρήγορα, τοῦ ἐξήγησε ἡ κοπέλλα. Διαφορετικά, θά μᾶς προλάβαιναν οἱ ἰθαγενεῖς.

— Καί μήπως νομίζεις πῶς τούς φοβᾶμαι; ούρλιασε ὁ Τζαίημς.

Τό χέρι του ἔπεσε βαρύ στό πρόσωπο τῆς Γιούλ, σκίζοντάς της τά χείλια. Μά ἀμέσως μετάνοιωσε. Δέν ἔπρεπε νά τῆς φέρνεται ἄσχημα, τώρα πού τήν εἶχε ἀνάγκη!

Ἡ κοπέλλα δέ μίλησε, δέν παραπονέθηκε...

Συνέχισαν τό δρόμο τους, λαχανιασμένοι. Οἱ φωνές τῶν μαύρων ζυγώνανε...

Ξαφνικά ὁ Τζαίημς ἔβγαλε μιά κραυγή. Κάτι τόν εἶχε δαγκάσει στό πόδι! Ἄναψε τό φαναράκι καί πρόλαβε νά δῆ ἕνα φίδι νά χάνεται πίσω ἀπ' τούς θάμνους.

— Εἶναι φαρμακερό, βόγγησε μέ ἀγωνία. Σέ λίγα λεπτά, θάχω πεθάνει!

Ἡ Γιούλ ἔτρεξε κοντά του, γονάτισε, ἔξεσκισε τό παντελόνι του καί κόλλησε τό στόμα της στίς δυό μικρές τρύπες πού εἶχαν ἀνοίξει τά δόντια τοῦ φιδιοῦ.

Ὁ Τζαίημς τήν κύτταξε σαστισμένος νά ρουφᾶη τό δηλητήριο. "Οταν σταμάτησε, τή ρώτησε:

— Εἶσαι σίγουρη πώς δέν ἔμεινε καθόλου μέσα;

— Ναί, ἀγαπη μου, τοῦ ἀπάντησε. Μά ἀπό δῶ καί μπρός πρέπει νά βρῆς μόνος σου τό δρόμο. Τό φαρμάκι χύθηκε στό αἷμα μου, ἀπ' τίς πληγές τῶν χειλιῶν μου... Ἔκανα ὅ,τι μποροῦσα γιά σένα. Ἡ μικρή Γιούλ πλήρωσε τήν ἀγάπη της μέ τή ζωή της!

Ὁ Τζαίημς τήν εἶδε μέ φρίκη νά λαγκίζη στά δύο, νά σπαράζη καί τέλος νά μένη ἀκίνητη. Ἔσκυψε πάνω της. "Ηταν νεκρή!

Τό σκοτάδι τῆς ζούγκλας τόν ἔσφιξε ἀπό παντοῦ. Πῶς θά κατώρθωνε νά φτάση στήν πόλι, ἀνάμεσα ἀπ' τό μαῦρο τεῖχος τοῦ βάσους;...

"Ηταν χαμένος!

Ἄκουσε τίς φωνές τῶν ἐχθρῶν του, λίγα μέτρα πίσω του. "Επρεπε νά τρέξη, νά φύγη...

Ἀλλά πρός τά ποῦ;

Ἀργά, μηχανικά, σήκωσε τό περίστροφο καί τ' ἀκούμπησε στ' αὐτί του Ὁ κρότος τοῦ πυροβολισμοῦ ἀντήχησε σά βροντή μέσα στή ζούγκλα...

Α. ΣΩΛΚ

ΤΟ ΨΑΡΕΜΑ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ κατὰ τὸ καλοκαῖρι

Μερικές σκέψεις ποὺ μπορεῖ νὰ σᾶς βλάψουν

ΟΛΕΣ οἱ νέες ξέρουν πῶς ἡ καλύτερη ἐποχή, γιά νά ψαρέψουν ἕνα σύζυγο εἶναι τό καλοκαῖρι. Οἱ πλάζ, οἱ ἐκδρομές, τά ταξίδια, ἡ ἐλευθερία πού δίνει ἡ ζωή στό ὑπαίθρο, τά ἀλάσσια σπόρ δημιουργοῦν τίς πιό ἀπρόοπτες συναντήσεις καί δίνουν τήν εὐκαιρία στή νέα νά κάμη τήν ἐκλογή της (ἤ νά κάμη τούς ἄλλους νά τήν διαλέξουν, πράγμα πού εἶναι τό ἴδιο). Κι' ἄλλαστε, οἱ περισσότερες νέες ἐκκινοῦν γιά τήν ἐξοχή ἤ τίς πλάζ μ' αὐτό τό σκοπό. Τό κακό εἶναι, ὅμως, ὅτι παίρνουν μαζί τους μερικές σκέψεις πού, ἄν δέν προσέξουν, μπορεῖ νά τίς ἀδηγήσουν στό ἀντίθετο ἀποτέλεσμα, δηλαδή νά τίς κάμουν νά γάσουν τίς εὐκαιρίες πού τούς παρουσιάζονται. Νά μερικές ἀπ' αὐτές τίς σκέψεις:

1. «Δέν ἔχω καιρό νά γάνω μέ ἐνογλητικούς ἀπό τούς ὁποίους εἶναι νεμάτες οἱ πλάζ, γιατί ξέρω πιά τί πρέπει νά κάνω γιά νά βρῶ τό σύζυγο πού μοῦ ταιριάζει. Καλή σκέψι, ἀλλ' ἀποτυπλή. Ποτέ δέ μπορεῖτε νά ξέρετε ποῦ βρίσκεται ὁ καλός σύζυγος. Αὐτό δέ σημαίνει πῶς πρέπει νά δίνετε προσοχή στά κομπλιμέντα πού ἀκοῦτε γύρω σας. Ἀλλά μήν ξεκινᾶτε ἀπό ὡρισμένες προκαταλήψεις, πού κατέσιρεψαν πολλές νέες.

2. «Ἄν ξαναβρῶ τό νέο πού εἶχα ἰδῆ πέρυσι, δέ θά δυσκολευτῶ νά τόν "αμω νά μέ ζητήση σέ γάμο». Μπορεῖ νά ἔγετε δίκηο. Προσέξετε, ὅμως! Γιατί ὁ νέος πού σᾶς ἐνδιαφέρει, μπορεῖ νά κάνη τήν ἀκόλουθη σκέψι: «Ἄν ξαναδῶ τή νέα πού εἶχα συναντήσει πέρυσι, εἶμαι βέβαιος ὅτι θά καταφέρω νά φτάσω στό σκοπό μου, χωρίς νά ἔχω μπλεξίματα». Ποιός ἀπό τούς δύο θά κερδίση; Οἱ μεγαλύτερες πιθανότητες δέ βρίσκονται, δυστυχῶς, μέ τό μέρος σας.

3. «Ἐγώ δέν εἶμαι σάν τίς ἄλλες, πού πηγαίνουν στίς πλάζ γιά νά ἐπιδειχτοῦν καί νά βροῦν σύζυγο. Ἐκεῖνο πού θέλω εἶναι νά ξεκουραστῶ, νά εἶμαι μόνη μου καί νά μή σκέφτωμαι τίποτα». Μήν ξεγνᾶτε, ὅμως, πῶς δλες οἱ νέες σκέφτονται ὅτι «οἱ ἄλλες» τρέχουν σάν τρελλές, γιά νά βροῦν σύζυγο, ἐνῶ αὐτές δέν ἔγουν καμμιά βία. Τό κάτω-κάτω, δέν εἶναι κακό γιά μιά νέα νά ψάχνη νά βρῆ σύζυγο.

4. «Δέ ξοδεύω πιά στήν ἐποχή τῆς γιαγιᾶς μου. Μιά νέα μπορεῖ σήμερα νά δείχνη τό σῶμα της χωρίς νά ντρέπεται». Σωστά. Πολλές νέες, ὅμως, πού ξεκινᾶνε ἀπ' αὐτές τίς σκέψεις, φτάνουν στό σημεῖο νά γδύνωνται περισσότερο ἀπό ὅ,τι ἐπιτρέπει τό καλό νοῦσο καί ἡ εὐπρέπεια. "Οσο περισσότερο γδυνόσαστε, τόσο περισσότεροι θά εἶναι οἱ ἄντρες πού θά σᾶς πολιορκήσουν. Ἀλλά τό πιθανότερο εἶναι βέβαιος ὅτι καγεῖς ἀπ' αὐτούς δέ θά σκέφτεται νά σᾶς κάμη σύζυγό του. Μέ τό τολμηρό γδύσιμο θά βρῆτε πολλούς φίλους. Ἀλλ' ἴσως κανένα σύζυγο.

5. «Δέν ἔγω ὅμορφο σῶμα, Εἶμαι, λοιπόν, καλύτερα ντυμένη παρά μέ μαγιό». Προσέξετε! Μπαίνετε στή ζωή γιά. Ἕνα σύμπλεγμα κατωτερότητος, πού εἶναι ἐπικίνδυνο. Πρῶτα-πρῶτα, εἴσαστε βέβαιοι πῶς δέ θά δυσκολευτῶ νά τόν "αμω νά μέ ζητήση σέ γάμο». Μπορεῖ νά εἶναι ἔτσι. Ἀλλά ἄν δέν σκεφτόσαστε τίποτα ἄλλο παρά πῶς νά τόν τυλίξετε, τό πιθανότερο εἶναι ὅτι θά τόν χάσετε.

κολύμπι καί τά σπόρ θά διορθώσουν τίς ἀτέλειές του. "Αν, ὡστόσο, οἱ ἀτέλειές του εἶναι πολύ μεγάλες, τότε πηγαίνετε νά φρῆτε σύζυγο κάπου ἀλλοῦ, κι' ὄχι στίς πλάζ. Δέν εἶναι σωστό νά ἐπισαστε ντυμένη ἀπό τό κεφάλι ὡς τά πόδια, σταν οἱ ἄλλες δέν κρύβουν τίποτα σχεδόν. Γιατί ἔτσι μειονεκτεῖτε.

6. «Ἐρέτος θά προσπαθήσω νά πιῶ καί νά διασκεδάσω, ὅπως ἔκαναν κι' οἱ φίλες μου τόν περασμένο χρόνο». Πολλὲ νέες πῆραν τόν κακό δρόμο, ἀρχίζοντας ἀπό ἕνα ποτηράκι μέ δυνατό ποτό. Κάνετε λάθος, νομίζοντας πώς πρέπει νά πίνετε καί νά καπνίζετε, γιά νά δείξετε ὅτι εἴσαστε μεγάλαι. Οἱ ἄντρες δέ θά σᾶς προσέξουν περισσότερο. Τό πολύ-πολύ πού θά σκεφτοῦν γιά σᾶς, εἶναι ὅτι εἴσαστε μιά λεία πολύ πιό εὔκολη ἀπό ὁποιαδήποτε ἄλλη.

7. «Πρέπει νά συγκεντρώσω πολλούς θαυμαστές γύρω μου, γιά νά διαλέξω ἀνάμεσά τους ἐκεῖνον πού θά κάμω σύζυγό μου». Ἀλλά ποιός σᾶς εἶπε ὅτι ὅλοι οἱ ἄντρες πού μαζεύονται γύρω σας ἔρχονται μέ τή σκέψι νά σᾶς ἀντρευτοῦν; Καί ποιός σᾶς εἶπε ὅτι θά χρειάζεται νά κάμετε τίποτα ἄλλο ἀπό τό νά διαλέξετε;

8. «Στίς πλάζ ὑπάρχουν τόσοι ἄντρες πού ξητᾶνε νά βροῦν σύζυγο! Κάποιος, λοιπόν, θ' ἀνακαλύψη καί μένα». Λάθος. Ἡ μόνη σκέψι πού δέν ἀπασγολεῖ τούς ἄντρες, εἶναι τό νά βροῦν σύζυγο. Ἀλλά κι' οἱ ἐλάγιστοι πού θέλουν νά βροῦν σύζυγο, δέν πηγαίνουν νά τήν ἀνακαλύψουν στίς πλάζ.

9. «Μιά ἑξωπην γυναίκα θά βρῆ πάντα τόν τρόπο νά τυλίξη ἕναν ἄντρα». Αὐτό μπορεῖ νά εἶναι σωστό. Ἀλλ' ἄν δέν σκεφτόσαστε τίποτα ἄλλο παρά τό νά τυλίξετε, τό πιθανότερο εἶναι ὅτι θά τόν χάσετε.

Οἱ μαθήσεις τοῦ ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Πῶς γίνεται ἡ λειτουργία τῆς ἀναπνοῆς

Η ΖΩΗ, τόσο στά φυτά ὅσο καί στά ζῶα, εἶναι ἕνα φαινόμενο καύσεως. Κι' ἐπειδή, ὅπως μάθαμε ἀπό τή φυσική, ἡ καῦσι δέ μπορεῖ νά γίνη χωρίς ὀξυγόνο ἔχομε ἀνάγκη ἀπό ἀέρα πού μᾶς προμηθεύει αὐτό τό πολύτιμο στοιχεῖο. Χωρίς ἀέρα, δηλαδή χωρίς ὀξυγόνο, ἡ ζωή εἶναι ἀδύνα τη.

Κάθε λεπτό, ἀναπνέομε 18—22 φορές. Στά παιδιά ὁ ρυθμός τῆς ἀναπνοῆς εἶναι πολύ ταχύτερος. Ἔτσι, ἕνα βρέφος, κατά τό πρῶτο ἔτος τῆς ζωῆς του, ἀναπνέει 45—50 φορές στό λεπτό.

Οἱ ἀνάγκες τοῦ ὀργανισμοῦ μας σέ ὀξυγόνο εἶναι πολὺ μεγάλες. Ἕνας ἄνθρωπος, σέ κατάστασι ἀναπαύσεως χρειάζεται 25—30 λίτρα ἀέρος τήν ὥρα. Ἐκεῖνοι, ὅμως, πού καταβάλλουν μιὰ ἐπίμονη προσπάθεια (ἀθλητές, χειρώνακτες κλπ.) ἔγουν ἀνάγκη ἀπό 2—3 λίτρα ἀέρος στό λεπτό, δηλαδή ἀπό 120—180 λίτρα τήν ὥρα.

Ὅπως εἶναι γνωστό, τό ὀξυγόνο βρίσκεται στήν ἀτμόσφαιρα σέ ἀναλογία 21%. Στόν ἀέρα πού ἐγάζουε ἀπό τούς πνεύμονές μας, ἀντίθετα, ἡ ἀναλογία τοῦ ὀξυγόνου εἶναι μόλις 16%. Αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ ὀργανισμός μας κράτησε τά 5% τοῦ ὀξυγόνου πού περιέγεται στόν ἀέρα.

Μέ κάθε εἰσπνοή, εἰσάγομε στόν ὀργανισμό μας 500 κυβικά ἑκατοστόμετρα,δηλαδή μισό λίτρο ἀέρος.Δεδομένου ὅτι οἱ εἰσπνοές μας κυμαίνονται ἀπό 18—22 στό λεπτό, ὁ ἀέρας πού εἰσάγομε στούς πνεύμονές μας σέ κάθε λεπτό· κυμαίνεται ἀπό 9—11 λίτρα. δηλαδή ἀπό 540—660 λίτρα ἀέρος σέ κάθε ὥρα πού περιέγουν 113—138 λίτρα ὀξυγόνου. Ἀπ' αὐτά, ὅμως, ὁ ὀργανισμός μας κρατάει μόνον 27—33 λίτρα.

Ὅπως εἴπαμε, σέ κάθε ἀναπνευστική κίνησι εἰσάγομε στόν ὀργανισμό μας μισό λίτρο ἀέρος. Οἱ πνεύμονές μας ὅμως, μποροῦν νά γωρέσουν 5 λίτρα. Οἱ Γιόγκι, πού κατέγουν τό μυστικό τῆς πλήρους ἀναπνοῆς, εἰσάγουν ἔτσι στόν ὀργανισμό τους δεκαπλάσια ποσότητα ἀέρος ἀπό τό συνηθισμένο ἄνθρωπο.

Στήν ἐκπνοή, ἐξ ἄλλου, ἔγομε τήν ἐντύπωσι ὅτι βγάζομε ὅλον τόν ἀέρα πού εἰσπνεύσαμε. Κι' ὡστόσο μὲ λίγη προσπάθεια, θά μπορούσαμε νά βγάλωμε διπλάσιο ἤ τριπλάσιο. Ἀλλὰ καὶ πάλι δὲ θὰ μπορούσαμε νὰ τὸν βγάλωμε ποτὲ ὅλον. Στοὺς πνεύμονές μας ἀπομένει πάντοτε μιὰ ποσότης ἀέρος. ποὺ κυμαίνεται γύρω στὰ 2 λίτρα.

Ὅταν μιλᾶμε γιὰ τὴ λειτουργία τῆς ἀναπνοῆς, τὸ μυαλό μας πηγαίνει ἀμέσως στοὺς πνεύμονες. Ἀλλ' ὁ ἀέρας, γιὰ νὰ φτάση στοὺς πνεύμονές μας, πρέπει νὰ περάση ἀπὸ τὴ μύτη, τὸ φάρυγγα, τὸν λάρυγγα, τὴν τραχεῖα καὶ τοὺς βρόγχους. Οἱ βρόγχοι εἶναι ἕνα εἶδος προεκτάσεων τῆς τραχείας ἀρτηρίας. Ὁ ἀριστερὸς γωρίζεται σὲ δύο διακλαδώσεις ἐνῶ ὁ δεξιὸς σὲ τρεῖς.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ὄργανα τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος εἶναι δυνατὸν νὰ προσβληθοῦν ἀπὸ παθογόνους μικροοργανισμούς. ποὺ τοὺς προκαλοῦν διάφορες ἀσθένειες. Ἔτσι, ἔγομε τὶς ρινίτιδες (ποὺ μποροῦν νὰ ἐξελιγθοῦν σὲ ἀμυγδαλίτιδες. ὠτίτιδες, ἰγμορίτιδες κλπ.) τὶς φαρυγγίτιδες. τὶς λαρυγγίτιδες τὶς τραχεῖτιδες, τὶς βρογγίτιδες (ὀξεῖς ἢ χρόνιες), τὶς πνευμονίες κλπ. Ὁ Βάκιλλος τοῦ Κὸχ ἀναπτύσσεται ἐπίσης μὲ ἐξαιρετικὴ εὐκολία στοὺς πνεύμονες. Ἀλλὰ καὶ οἱ φυματιώσεις τοῦ λάρυγγος δὲν εἶναι σπάνιες.

Ἡ ἰδιόμορφη ἀσθένεια τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος εἶναι ἡ πλευρίτις ποὺ συνίσταται στὴ φλόγωσι τοῦ ὑπεζωκότος. Ὁ ὑπεζωκὸς εἶναι ἕνας ὑμὴν ποὺ περιβάλλει τὴ θωρακικὴ κοιλότητα. ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ δύο πέταλα. Τὸ ἕνα ἀπ' αὐτὰ μοιάζει μὲ σάκκο, ποὺ στὸ ἐσωτερικό του βρίσκονται οἱ πνεύμονες. Τὸ ἄλλο στρώνει σὰν τάπητας τὴ θωρακικὴ κοιλότητα. Ἀνάμεσα στὰ δύο πέταλα βρίσκεται ἕνα ὑγρὸ ποὺ ἐμποδίζει τὴ μεταξύ τους τριβή. Σὲ περίπτωσι φλογώσεως,τὸ ὑγρὸ αὐτὸ ἐξαφανίζεται καὶ ἔγομε τότε τὴν καλουμένη ξηρὰ πλευρίτιδα. Εἶναι δυνατὸν ὅμως, λόγω μικροβιακῆς μολύνσεως. νὰ συγκεντρωθῆ ὑπερβολικὴ ποσότης ὑγροῦ ἀνάμεσα στὰ δύο πέταλα τοῦ ὑπεζωκότος. Τὸ ὑγρὸ αὐτὸ μπορεῖ νὰ μεταβληθῆ σὲ πύο. Μιλοῦμε τότε γιὰ ὁροειδῆ ἢ πυώδη πλευρίτιδα.

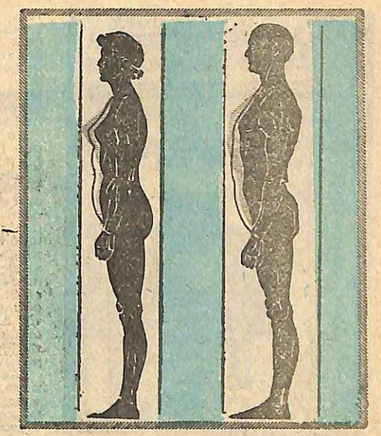
Οἱ περισσότερες πλευρίτιδες ἔγουν φυματιώδη προέλευσι. Ἡ πλευρίτις εἶναι μιὰ ἀσθένεια ποὺ δὲ θεραπεύεται ποτὲ ὁλοκληρωτικά. Ἀφήνει πάντοτε συμφύσεις, ποὺ περιορίζουν τὸ ἀναπνευστικὸ πεδίο καὶ ἀποτελοῦν ἑστία διασκῶν ἐνογλήσεων γιὰ τὸν ἀσθενῆ.

Ἄλλη ἀξιοσημείωτη ἀσθένεια τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος εἶναι ἡ βρογχοεκτασία, ποὺ συνίσταται σὲ μόνιμη διαστολὴ τῶν βρόγχων. Σὲ μερικὲς περιπτώσεις ἡ πάθησι αὐτὴ ὑπάρχει ἐκ γενετῆς λόγω ἐλαττωματικῆς διαπλάσεως τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος.

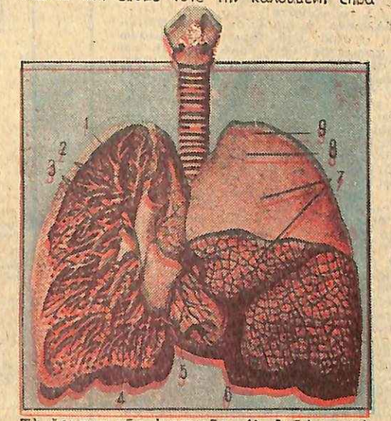
Τὸ βρογχικὸ ἄσθμα καὶ ἡ χρονία βρογχῖτις, ἐξ ἄλλου, μποροῦν νὰ προκαλέσουν τὸ καλούμενο πνευμονικὸ ἐμφύσημα. Στὴν περίπτωσι αὐτή, οἱ πνεύμονες γάνουν τὴν ἐλαστικότητά τους καὶ οἱ κυψελίδες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἀποτελοῦνται, ἐξασθενίζουν καὶ τελικὰ σπάζουν.

Ὅπως εἴπαμε παραπάνω, ὁ μὲν ἀριστερὸς βρόγχος γωρίζεται σὲ δυὸ κλάδους, ὁ δὲ δεξιὸς σὲ τρεῖς. Στὸ γεγονὸς αὐτὸ οἱ ἐπιστήμονες ἀποδίδουν τὸ ὅτι οἱ παθήσεις τοῦ δεξιοῦ πνεύμονος εἶναι πιὸ συγνές, γιατὶ φτάνουν εὐκολότερα ὡς αὐτὸν τὰ μικρόβια.

Ἀξιοσημείωτος εἶναι, ἐξ ἄλλου, ὁ διαφορετικὸς τρόπος τῆς ἀναπνοῆς στὰ δυὸ φύλα. Ἡ γυναῖκα ἀναπνέει μὲ τὸ στῆθος ἐνῶ ὁ ἄντρας μὲ τὴν κοιλιά.

Ἡ γυναῖκα (ἀριστερὰ) ἀναπνέει μὲ τὸ στῆθος, ἐνῶ ὁ ἄνδρας (δεξιὰ) μὲ τὴν κοιλιά. Στὴν κανονικὴ καὶ ἤρεμη ἀναπνοή, τὸ ἐμπρόσθιο μέρος τοῦ σώματος φτάνει ὡς τὴ μαύρη γραμμή. Οἱ ὁριζόντιες γραμμοῦλες δείχνουν, ἀντίθετα, ὡς ποῦ φτάνει τὸ περίγραμμα τοῦ σώματος ὅταν παίρνωμε μιὰ βαθειὰ ἀναπνοή. Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ ἀνώτερο σχῆμα, καὶ ὁ ἄνδρας ἐπίσης, ὅταν παίρνη μιὰ βαθειὰ ἀναπνοή, μιμεῖται τὴ γυναῖκα, ἀναπνέει, δηλ., περισσότερο μὲ τὸ στῆθος.

Τὰ ὄργανα τῆς ἀναπνοῆς: 1) Δεξιὸς πνευμόνων (τομὴ κατὰ μῆκος). 2) Ἀρτηρίες. 3) Φλέβες. 4) Διακλαδώσεις τῶν βρόγχων. 5) Καρδιά. 6) Βάσις τοῦ πνεύμονος. 7) Ἀριστερος πνεύμων. 8) Ὑπεζωκώς. 9) Κορυφὴ τοῦ ἀριστεροῦ πνεύμονος.

Οἱ ἄνθρωποι ΠΟΥ ΠΑΙΖΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

Ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη δουλειὰ στὴ βάσι Κανάβεραλ

ΚΑΘΕ δουλειά, στὴ μεγάλη ἀμερικανικὴ βάσι πυραύλων τοῦ ἀκρωτηρίου Κανάβεραλ, παρουσιάζει ἕνα κάποιο ποσοστὸ κινδύνου, Ἀλλ' ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη ἀπ' ὅλες εἶναι αὐτὴ ποὺ ἀναλαμβάνουν δυὸ-τρεῖς ἄνθρωποι, ποὺν ἀπὸ τὴν ἐκσφενδόνισι τοῦ πυραύλου, κι' ἀφοῦ ὅλο τὸ ὑπόλοιπο προσωπικὸ ἔγει πιὰ ἀπομακρυνθῆ.

Πρόκειται γιὰ τὴν τοποθέτησι τοῦ «καταστροφέως». ἑνὸς εἰδικοῦ δηλαδὴ μηχανισμοῦ ποὺ καταστρέφει τὸν πύραυλο, σὲ περίπτωσι ποὺ θὰ παρεκκλίνη ἀπὸ τὴν καθορισμένη τροχιά του καὶ θὰ ὑπάρχη κίνδυνος νὰ πέση σὲ κάποιο κατοικημένο μέρος. Ὁ μηχανισμὸς αὐτὸς λειτουργεῖ αὐτομάτως. με ἠλεκτρικὰ κύματα ὡρισμένου μήκους, ποὺ ἐκπέμπονται σὲ περίπτωσι ἀνάγκης ἀπὸ τὸ σταθμὸ ἐλέγχου ποὺ παρακολουθεῖ τὴν πορεία τοῦ πυραύλου.

Περιέγει μιὰ ἰσγυρὴ ἐκρηκτικὴ οὐσία καὶ τοποθετεῖται μέσα σὲ μιὰ κοιλότητα, στὸ τεπόζιτο τῆς καυσίμου ὕλης ἢ τοῦ ὑγροῦ ὀξυγόνου. Καὶ, ὅταν λειτουργήση, διόλκηρος ὁ πύραυλος μεταβάλλεται σὲ μιὰ κόλασι φλογῶν καὶ διαλύεται στὸν ἀέρα.

Ἄλλοτε πάλι, ὁ «καταστροφέως» μπορεῖ νὰ εἶναι ἕνας λεπτὸς σωλήνας, σὰν κορδόνι. γεμάτος μὲ ἐκρηκτικὴ οὐσία καὶ τυλιγμένος γύρω ἀπὸ τὸν πύραυλο. Αὐτὸ τὸ σύστημα εἶγε ἐφαρμοστῆ στὶς γερμανικὲς «ἐπτάμετρες βόμβες» V—2, ποὺ ἔπεσαν στὰ γέρια τῶν Ἀμερικανῶν μετὰ τὴ λήξι τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου καὶ γησιοποιήθηκαν ἀπ' αὐτούς γιὰ πειράματα.

Οἱ εἰδικοὶ ποὺ τοποθετοῦν μέσα στὸν πύραυλο τὸν «καταστροφέα», παίζουν πράγματι, ὁ τεγνικὸς ποὺ θ' ἀνεβῆ τότε στὸν πύραυλο γιὰ τὸν ἔλεγγο ἀσφαλείας ἀνωμαλίας, θὰ ἀφαιρέση πρῶτα καὶ θὰ θάλη στὴν τσέπη του ἕνα κομμάτι ἠλεκτρικὸ σύρμα. Ἔτσι ἐξασφαλίζει τὴ ζωή του.

Ἐξ ἄλλου, ἀπὸ τὴ στιγμ

Τὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ Πέτερμαν

Ο ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΣ πίθηκος τοῦ κόσμου!

'Ο χιμπατζῆς Πέτερμαν, ποὺ οἱ καταθέσεις του ἔχουν φτάσει τὶς 92.000 δραχμές!

ΟΙ ΞΕΝΟΙ, ποὺ ἐπισκέπτονται τὸν Ζωολογικὸ Κῆπο τῆς Κολωνίας, ξαφνιάζονται βλέποντας, στὸ βάθος τοῦ κλουβιοῦ ποὺ φιλοξενεῖ ἕναν μεγαλόσωμο χιμπατζῆ, ἕνα... χρηματοκιβώτιο! Κι' ἀκόμη μεγαλύτερη κάνει τὴν ἐκπληξή τους τὸ ὅτι, στὸ χρηματοκιβώτιο αὐτὸ βρίσκεται ζωγραφισμένο ἕνα πορτραῖτο τοῦ χιμπατζῆ, ποὺ κρατάει ἕνα βιβλιάριο τραπεζιτικῶν καταθέσεων στὰ χέρια, ἐνῶ κάτω ἀπὸ τὸ πορτραῖτο αὐτὸ βρίσκεται σημειωμένος μὲ κιμωλία σὲ μαῦρο φόντο ἕνας ἀριθμὸς συνοδευόμενος ἀπὸ τὰ γράμματα DM, ποὺ σημαίνουν («γερμανικὰ μάρκα»).

«Μὰ τί συμβαίνει, λοιπόν; ἀναρωτιοῦνται οἱ ἐπισκέπτες. Πρόκειται γιὰ πραγματικὸ χρηματοκιβώτιο; Καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι ἀληθινὰ ἕνα ποσὸ γερμανικῶν μάρκων, ποὺ ἀνήκουν στὸν κάτοχο τοῦ χρηματοκιβωτίου χιμπατζῆ;»

Μιὰ ἐπιγραφή, στὸ ἀπάνω μέρος τοῦ χρηματοκιβωτίου, τὸ ἐπιβεβαιώνει αὐτὸ κατηγορηματικά, γιὰ ὅσους ξένους ξέρουν νὰ διαβάσουν γερμανικά: «Λεφτὰ ποὺ ρίχνετε στὴν κάσα αὐτὴν ἐδῶ — τόκο φέρνουνε σ' ἐμέναν' ἀρκετό», λέει, σὲ στίχο ὁμοιοκατάληκτο, ἡ περίεργη αὐτὴ ἐπιγραφή.

'Αλλά, κι' ἂν ἀκόμη ὁ ξένος δὲν ξέρη γερμανικά, ἢ ἂν διατηρῆ κάποιες ἀμφιβολίες μήπως πρόκειται ἁπλῶς γι' ἀστεῖο, ὁ φύλακας τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου μπορεῖ νὰ τὸν διαβεβαιώση πὼς τὸ χρηματοκιβώτιο ποὺ βρίσκεται στὸ κλουβὶ τοῦ πιθήκου περιέχει πραγματικὰ λεφτὰ καὶ πὼς ὁ πίθηκος αὐτός, ὁ δημοφιλέστατος στὴν Κολωνία Πέτερμαν, κατέχεται ἀπὸ τὴ μανία τῆς ἀποταμιεύσεως κι' ἔχει συγκεντρώσει ἤδη μιὰ περιουσία ποὺ θὰ τὴ ζήλευαν πάρα πολλοί!

Γιὰ νὰ πειστῆ ὁριστικὰ πὼς σ' ὅλα αὐτὰ δὲν περιέχεται τὸ παραμικρὸ στοιχεῖο... μυγχαουζενισμοῦ, ὁ ἐπισκέπτης, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ συναντάει τὸν «πλουσιώτερο πίθηκο τοῦ κόσμου», δὲν ἔχει παρὰ νὰ τοῦ ρίξη ἕνα νόμισμα στὸ κλουβί του. Θὰ δῆ τότε πὼς ὁ Πέτερμαν θὰ ὁρμήση νὰ τὸ ἁρπάξη, μὲ περισσότερο ζῆλο κι' ἀπ' ὅσο θὰ ἔδειχνε γιὰ μιὰ μπανάνα, καὶ θὰ τὸ ρίξη, ἀπὸ μιὰ σκισμὴ προοριζόμενη εἰδικὰ γι' αὐτὸ τὸ σκοπό, στὸ χρηματοκιβώτιό του!

Στὴν Κολωνία, δὲν ὑπάρχει κανεὶς ποὺ νὰ μὴν ξέρη.. τὸ πάθος τοῦ Πέτερμαν γιὰ τὴν ἀποταμίευση. Καὶ ὅσοι, μικροὶ ἢ μεγάλοι, πλησιάζουν στὸ κλουβί του, δὲν παραλείπουν, μαζὶ μὲ τὶς μπανάνες ἢ τὰ καρύδια ποὺ θὰ τὸν φιλέψουν, νὰ συνεισφέρουν καὶ τὸν ὁβολό τους γιὰ τὴν αὔξηση τῆς κινητῆς περιουσίας του!

Μὰ ὁ ξένος, κι' ἀφοῦ ἀκόμα τὰ πληροφορηθῆ αὐτὰ ὅλα, διατηρεῖ μιὰ ἀκόμη ἀπορία: «Καλὰ — ρωτάει τὸν φύλακα — μὰ καὶ οἱ τόκοι; Πῶς φέρνουν τόκο, σύμφωνα μὲ ὅσα λέει ἡ περίεργη ἐπιγραφή, οἱ καταθέσεις ποὺ γίνονται... στὸ κλουβὶ ἑνὸς πιθήκου;»

"Ομως, κι' αὐτὸ ἐπίσης εἶναι ἀλήθεια. Κάθε τόσο, ὁ διευθυντὴς τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου δίνει τὴν ἐντολή ν' ἀνοίξουν τὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ Πέτερμαν, νὰ πάρουν ὅσα χρήματα ἔχουν συγκεντρωθῆ σ' αὐτὸ καὶ νὰ τὰ καταθέσουν... ἐπ' ὀνόματι τοῦ σ' ἕνα τραπεζιτικὸ ταμιευτήριο τῆς Κολωνίας!

Τὸ πιὸ περίεργο εἶναι πὼς ὁ Πέτερμαν δὲν ἐνοχλεῖται καθόλου κάθε φορὰ ποὺ βλέπει νὰ μπαίνουν στὸ κλουβί του καὶ νὰ τοῦ ἀδειάζουν τὸ χρηματοκιβώτιο. Ὅχι, ἐπειδή, διαβεβαιώνουν οἱ ζωοψυχολόγοι, ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν τύχη τῶν χρημάτων του — κάθε ἄλλο, μαλιστά, ὁ... τσιγκούναρος! — μὰ ἐπειδὴ εἶναι ἀπόλυτα βέβαιος πὼς τὰ χρήματα αὐτὰ πάνε... σὲ καλὴ μεριά, χωρὶς νὰ παύουν νάναι δικά του! Τὸ πιθανώτερο, κατὰ τοὺς ζωοψυχολόγους εἶναι πὼς τὸ συναίσθημα αὐτὸ τῆς ἀσφαλείας τῶν χρημάτων του ἐμπνέεται στὸν πίθηκο ἀπὸ τὴν τάξη, μὲ τὴν ὁποία γίνεται τὸ ἄνοιγμα τοῦ χρηματοκιβωτίου καὶ ἡ καταμέτρησι τῶν χρημάτων.

'Αφοῦ μετρήσουν προσεκτικὰ τὰ χρήματα, μπροστὰ στὸν Πέτερμαν, ποὺ τοὺς παρατηρεῖ μὲ ὕφος ἱκανοποιημένο καὶ βαθυστόχαστο, ὁ ὑπάλληλος καὶ ὁ φύλακας, ποὺ ἀναλαμβάνουν αὐτὴ τὴ διαδικασία, σβύνουν τὸν προηγούμενο ἀριθμό, ποὺ ἦταν γραμμένος μὲ κιμωλία στὸ χρηματοκιβώτιο, καὶ σημειώνουν στὴ θέσι του τὸν καινούργιο, ποὺ δείχνει τὸ ὕψος, στὸ ὁποῖο φτάνουν οἱ τραπεζιτικὲς καταθέσεις τοῦ χιμπατζῆ, μὲ τὴν προσθήκη καὶ τῶν καινούργιων.

Φυσικά, ὁ πίθηκος δὲν ἀντιλαμβάνεται τί ἀκριβῶς σημαίνουν ὅλα αὐτά, ἀλλὰ μὲ τὸ ἐνστικτό του μαντεύει πὼς... τοῦ σύμπεφτε ἡ τύχη! Ἡ ἀντικατάστασι τοῦ παλιοῦ ἀπὸ θιοῦ ἀπὸ τὸν καινούργιο τὸν («αἰγουρεύει»), ὅπως θὰ αἰγούρευε ἕναν ἄνθρωπο, ἡ ἀπόδειξι ποὺ θὰ τοῦ δίνατε!

"Αλλωστε, ἡ διόρθωσι αὐτὴ δὲ γίνεται μονάχα στὸ σημειωμένο ἀπάνω στὸ χρηματοκιβώτιο ποσό. Γίνεται καὶ στὸ βιβλιάριο τῶν τραπεζιτικῶν καταθέσεων τοῦ Πέτερμαν, ποὺ βρίσκεται στὴν κατοχὴ τοῦ πιθήκου καὶ ποὺ αὐτὸς τὸ παραδίνει μονάχα ὅταν πρόκειται νὰ καταχωρηθοῦν ἡ νέα του καταθέσει καὶ οἱ τόκοι ἀπὸ τὶς προηγούμενες!

"Ολο τὸν ἄλλο καιρό, ὁ Πέτερμαν φυλάει τὸ βιβλιάριο... στὸ συρτάρι τοῦ γραφείου του — γιατὶ τὸ κλουβί του εἶναι ἐπιπλωμένο μ' ἕνα γραφεῖο καὶ μιὰ πολυθρόνα, ὅπως κάποιου φανατικοῦ θαυμαστῆ του! — καὶ σπάνια μόνο τὸ ἀνοίξει ἀπὸ κεῖ, γιὰ νὰ τὸ καιδέψη σὰν μιλάγνυπος τσαγκλώπος!

'Η περίεργη αὐτὴ ἱστορία, ποὺ κατάληξε στὸ νὰ βρεθῆ ἕνας πίθηκος κάτοχος μιᾶς στρογγυλῆς περιουσίας, ἄρχισε ἐντελῶς τυχαία. Μερικὰ παιδιά, γιὰ νὰ γελάσουν, τοῦ εἶχαν πετάξει μερικὲς πενταροδεκάρες, ποὺ ἐκεῖνος τὶς ἁρπαξε μὲ λαχτάρα καὶ τὶς κατεχώνιασε χωρὶς νὰ ἐννοῆ νὰ τὶς ἐπιστρέψη. Κάθε φορὰ ποὺ ὁ φύλακας πήγαινε νὰ τοῦ τὶς πάρη, ὁ χιμπατζῆς μεταβαλλόταν σὲ θηρίο ἀνήμερο, ἕτοιμος νὰ τὸν κομματιάση μὲ τὰ δόντια του! "Ετσι, ὁ μικρόκοσμος τῆς Κολωνίας πῆρε χαιρόπαρι τὴν ἀδυναμία αὐτὴ τοῦ πιθήκου.. γιὰ τὸ χρῆμα καὶ ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ ἐρίηχαν ἀπὸ μερικὰ κέρματα, γιὰ νὰ διασκεδάζουν θλέποντάς τὸν νὰ τὰ ἁρπάζη μὲ μανία. Αὐτὸ ἔδωσε στὸν διευθυντὴ τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου τὴν ἐμπνευσι νὰ ἐνισχύση τὸν ἀποταμιευτικὸ ζῆλο τοῦ τροφίμου του καὶ νὰ τοποθετήση στὸ κλουβί του ἕναν κουμπαρᾶ, γιὰ νὰ οἰκονομᾶει ἐκεῖ ὁ ἴδιος τὸ χαρτζιλίκι του! 'Αργότερα, καθὼς στὰ πφέννιχ τῶν μικρῶν ποοστεθήκανε καὶ τὰ μάρκα τῶν μεγάλων φίλων τοῦ Πέτερμαν, ὁ κουμπαρᾶς ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὸ σημερινὸ ἐπιθλητικὸ χρηματοκιβώτιο.

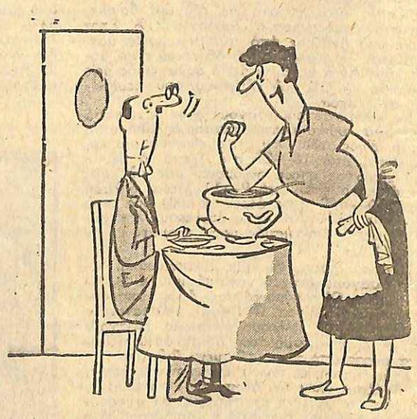
'Αποτέλεσμα: Οἱ καταθέσεις τοῦ Πέτερμαν ἔχουν φτάσει σήμερα στὸ ὕψος τῶν 13.098 μαρκῶν, δηλαδὴ τῶν 92.000 δραχμῶν! Καί, καθὼς μικροὶ καὶ μεγάλοι, Γερμανοὶ καὶ ξένοι, δὲν παύουν νὰ ρίχνουν τὸν ὁβολό τους στὸ κλουβὶ τοῦ πιθήκου, ὁ Πέτερμαν ἐξελίσσεται σταθερὰ σὲ.. κεφαλαιοκράτη.

«Τί θὰ τὰ κάνη, δίως, τόσα χρήματα ἕνας πίθηκος;» θὰ διερωτᾶστε, Μὰ ὁ διευθυντὴς τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου τὸ ἔχει καὶ αὐτὸ προβλέψει: Μὲ τὰ κεφάλαια καὶ τοὺς τόκους τῆς περιουσίας τοῦ Πέτερμαν — λέει — θὰ χτιστῆ στὸν Ζωολογικὸ Κῆπο ἕνα ὁπωσδήποτε μοναδικὸ «σπίτι τῶν πιθήκων» μὲ ὅλες... τὶς μοντέρνες ἀνέσεις!

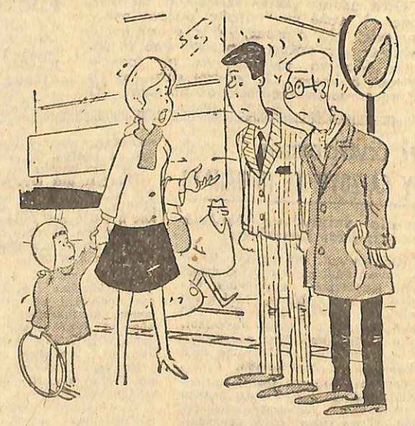
"Ετσι, ὁ Πέτερμαν θὰ περάση στὴν ἀθανασία, σὰν ἕνας μεγάλος εὐεργέτης τῶν ὁμοίων του!

— *Γκαρσόν, τὸ λογαριασμό!...*
(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

— *Δὲν ἔχεις δίκηο νὰ λὲς πὼς καίει ἡ σούπα μου... Εἶναι ὅ,τι πρέπει!...*

—*'Εσὺ δὲν ἐπέμενες γθές, νὰ φέρω σήμερα μαζί μου καὶ τὴν ἀδελφή μου;*

ΤΑ ΨΑΡΙΑ καί ἡ ψαρικὴ

Τὰ παράξενα τοῦ κόσμου τῆς θάλασσας

ΜΙΑ ἀπ' τὶς πιὸ ὠφέλιμες διασκεδάσεις, τὴν ἐποχὴ αὐτή, εἶναι τὸ ψάρεμα. Δὲν τέρπει μόνον, ἀλλὰ μαθαίνει ἐπίσης τὸν ἄνθρωπο νὰ κάνη ὑπομονή. "Εχει ἀποδειχθῆ ἐπιστημονικά, ὅτι πολλοὶ ἀνυπόμονοι, νευροπαθεῖς, εὐέξαπτοι, ὅταν ἀρχίσουν νὰ καταγίνωνται μὲ τὸ ψάρεμα, διορθώνονται καὶ γίνονται ὑπομονετικοί.

Δυὸ μέσα σοφίστηκε ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ ψαρεύη: τὸ δίχτυ καὶ τὸ ἀγκίστρι. 'Απάνω σ' αὐτὰ βασίζονται ὅλα τ' ἄλλα ἐργαλεῖα τῆς ψαρευτικῆς.

Ὅσοι μελέτησαν τὴν ἱστορία τῆς ἐξελίξεως τοῦ ψαρέματος, βεβαιώνουν ὅτι στὴν ἀρχὴ ὁ ἄνθρωπος ἔπιανε τὰ ψάρια μὲ τὰ χέρια. 'Επειδὴ ὅμως τοῦ γλυστροῦσαν, κατέφυγε σιγὰ - σιγὰ στὸ δίχτυ.

'Αργότερα, ἄρχισε νὰ ψαρεύη καὶ μὲ ἀγκίστρι.

Στὶς ἀνασκαφὲς τῆς Μικρᾶς 'Ασίας, ἐκεῖ ἀκριβῶς ποὺ ἦταν τὸ λιμάνι τῆς Σελεύκειας, βρέθηκαν δύο ἀγκιστρια ἀπὸ ὀρείχαλκο. Μὲ τὴν παροδο τῶν ἐτῶν, ἡ ψαρικὴ ἀναπτύχθηκε πολὺ καὶ ἔγινε κλάδος τῆς βιομηχανίας, ποὺ ἀπασχολεῖ σήμερα ἑκατομμύρια ἀνθρώπους καὶ πολλὲς χιλιάδες σκάφη, μεγάλα καὶ μικρά.

'Αλλὰ μ' ὅλη τὴν τεράστια πρόοδο, οἱ βάσεις της μείνανε οἱ ἴδιες. Καμμιὰ ριζικὴ μεταβολὴ δὲν ἔγινε στὸ ψάρεμα, ὅπως π.χ. στὸ κυνήγι.

'Αν σηκώνονταν ἀπὸ τοὺς τάφους τους οἱ γέροι ψαράδες τοῦ Θεόκριτου, δὲ θὰ δυσκολεύονταν καθόλου νὰ ψαρέψουν μὲ τὰ ἐργαλεῖα τῶν σημερινῶν συναδέλφων τους.

Δὲ θὰ συνέβαινε ὅμως τὸ ἴδιο, ἂν ἦταν κυνηγοί. Γιατὶ τὸ μπαρούτι καταργησε πρὸ πολλοῦ τὰ βέλη καὶ τὰ δόρατα...

Τὸ ψάρεμα μπορεῖ νὰ διαιρεθῆ σὲ δυὸ κατηγορίες: στὸ ψάρεμα τῆς θάλασσας καὶ τοῦ γλυκοῦ νεροῦ.

— Στὴν 'Ελλάδα, τὸ δεύτερο εἶναι πολὺ περιωρισμένο, γιατὶ οὔτε πολλὲς λίμνες ἔχουμε, οὔτε ποτάμους.

Μόνον στὴ Μακεδονία γίνεται κάποια κίνησι, στὶς μεγάλες λίμνες τοῦ "Οσσρούου, τῆς Καστοριᾶς, τοῦ Πετρισκου κλπ.

Στὰ ἐνδότερα μάλιστα τῆς Μακεδονίας, οἱ κάτοικοι ἔχουν τόσο συνηθίσει στὰ ψάρια τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, ὥστε τοὺς εἶναι ἀδύνατο νὰ φᾶνε θαλασσινὰ ψάρια

Στὴν Καστοριά, μαγειρεύουν κατὰ δέκα διάφορους τρόπους τὸ μεγάλο ψέρι τῆς λίμνης τὸ «γριβάδι» ὅπως τὸ λένε. Τὸ καλύτερο μαγείρεμά του εἶναι ἡ «Γορσῦφα», κατ' ἐοχὴν Καστοριανὸ φαγητό

★

Τὰ ψάρια ἀγαπᾶνε; Ναί, ἀγαποῦνε μέχρι τρέλλας καὶ σκοτώνονται μάλιστα γιὰ τὸ χατῆρι τῆς... λεγάμενης! "Οπως ἡ ξηρά, ἔτσι καὶ ἡ θάλασσα εἶναι ἀπέραντο πεδίον ἐρωτικῶν μαχῶν.

Ὑπάρχουν μῆνες ποὺ πολλὰ ψάρια παραδίνονται στὰ μάγια τῆς ἀγάπης. 'Απορροφῶνται δὲ τόσο ἀπὸ τὸ ἐρωτικὸ πάθος, ὥστε δὲ δίνουν πεῖρα, οὔτε γιὰ τὸ δίχτυ τοῦ ψαρᾶ, οὔτε γιὰ τὸ ἀγκίστρι, οὔτε καὶ γιὰ τὸν κίνδυνο τοῦ φαγώματος ἀπὸ ἄλλο μεγαλείτερο ψάρι..

Ὁ κυπρῖνος, τὸ πιὸ πονηρὸ ψάρι τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, πιάνεται μιὰ χαρὰ ὅταν εἶναι φουντωμένος ἀπὸ ἔρωτα. 'Αλλὰ πιὸ ἐρωτική, αἰσθηματικὴ καὶ ναζιάρα εἶναι ἡ πέστροφα. "Οταν φτάση τὸ φθινόπωρο, ἡ καρδιὰ τῆς ἀρσενικῆς πέστροφας ἀρχίζει νὰ χτυπᾶ κι' ἀναζητεῖ τὰ θηλυκά. Ἐκεῖνα ὅμως, σὰν θηλυκὰ ποὺ εἶναι, καταλαβαίνουν ὅτι, γιὰ νὰ γίνουν πιὸ ἐπιθυμητά, πρέπει νὰ κρυφτοῦνε. Τὰ ἀρσενικὰ μαρίζονται τὰ καιμωμένα τους κι' ἀρχίζουν, μὲ τὰ πτερύγια, μὲ τὴν οὐρά, μὲ τὸ στόμα νὰ καθαρίζουν μιὰ γωνιά, ποὺ θὰ γίνη ἡ φωλιά τους καὶ θὰ δεχτῆ τ' αὐγὰ τοῦ θηλυκοῦ.

"Οταν πιὰ τελειώση τὴ δουλειὰ αὐτή, τὸ ἀρσενικὸ ψάρι κάθεται καὶ περιμένει. Καὶ σὲ λίγο ἡ θηλυκὴ προχωρεῖ καμαρωτὴ-καμαρωτὴ πρὸς τὴν ἀρσενική πέστροφα, ποὺ τὴν περιμένει καὶ τῆς ρίχνεται.

Περισσότερο ἀρτιτικὴ εἶναι ἡ ἀρσενικὴ σουπιά. Μόλις δῆ τὴ θηλυκιά, τεντώνει τὰ μουστάκια της καὶ δὲν τὴν ἐνδιαφέρει ἂν ἐκείνη τὴν ὥρα κινδυνεύη γιὰ τὴν πιάσουν μὲ καμάκι, μὲ ἀπόχη, ἢ καὶ μὲ τὸ χέρι ἀκόμη..

Κολλάει στὴ θηλυκιά, σὰν μὲ τσιρότο...

Οἱ ψαράδες ποὺ ξέρουν τὰ ἐρωτικὰ καμώματά τους, πιάνουν τὶς νύχτες τὶς σουπιὲς μὲ τὸν πιὸ ἁπλὸ τρόπο: "Οταν βγοῦν στὰ ψάρεμα δένουν πίσω ἀπ' τὴ βάρκα μιὰ θηλυκιὰ ζωντανὴ σουπιά. Της περνοῦν ἕνα σπάγγο στὸ λαιμὸ καὶ τὴ βουτᾶνε στὸ νερό, κρατῶντας τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σπάγγου. 'Η βάσκα πηγαίνει σιγὰ - σιγὰ καὶ πάντα στὰ ρηχά. Ξαφνικά, ὁ ψαρᾶς ποὺ κοστά τὴν ἄκρη τοῦ σπάγγου, τὸν τοιοθετεῖ κάπως βαρύ. Τὸν τραβᾶει τότε ἀπάνω καὶ βρίσκει, κολλημένη στὴ θηλυκιὰ σουπιά, μιὰ ἀρσενική. Πολλὲς φορὲς μάλιστα, δὲν κολλᾶ μόνο μιά, ἀλλὰ δυὸ καὶ τρεῖς ἀρσενικὲς μαζί!

Τὸ μελάνι οὐζοι ἔχει τὴ συνήθεια, ὅταν εἶναι μπουνάτσα, καιοὸς γιὰ ψάρεμα, νὰ πηγαίνη στὸν πάτο τῆς θάλασσας. "Οταν εἶναι δὲ φουρτοῦνα καὶ δὲν ψαρεύουν, ἀνεβαίνει στὴν ἐπιφάνεια. Μάλιστα, κοιμᾶται τότε στὸ γιαλό

'Η ψάρκαινα ἔχει φαϊ γιλυκὸ κι' ὠφέλιμο. "Εχει ὅμως ἕνα φαρμακερὸ κεντρί, καὶ τὸ δηλητήριό της φέρνει φοβεροὺς πόνους, κάποτε δὲ καὶ τὸ θάνατο. 'Η γιατρειὰ σὲ τέτοια περίπτωσι εἶναι νὰ σκίσης τὴ δράκαινα καὶ νὰ βάλης τὸ σηκότι της πάνω στὴν πληγή. Οἱ ψαράδες δὲν πιάνουν αὐτὸ γιὰ τοὺς τὴ δράκαινα ἀν δὲν ψφήση.

Ὁ ἀγινὸς ἔχει τὴν ἐξῆς συνήθεια: "Οταν εἶναι ἄρρας δυνατὸς καὶ φουσκοθαλασσιά βρισκει πέτρες βαρειὲς καὶ ζαρώνει κοντά τους, γιὰ νὰ μὴν τὸν πάρη τὸ ρεῦμα καὶ τὸν πάη στὸ βάθος τῆς θάλασσας, ὅπου εἶναι ἀβάθος τῆς θάλασσας, ὅπου εἶναι ἀβάθος τῆς θάλασσας, ὅπου εἶναι ἀβ

δὲν ἔδειξε τὸ μεράκι της...

'Ασημώνω πάλι ἕνα εἰκοσάρι καὶ μοῦ ξαναρρίχνει τὰ χαρτιά.

— Ὁ σπαθᾶτος φταίει! μοῦ ἐξηγεῖ. 'Εκανε μαγία τῆς κουπάτης νὰ σὲ μισῆση γιὰ νὰ πέση στὸ δικό του ἔρωτα.

(«Ἄμ ἔτσι πές μου ντέ», εἶπα μέσα μου.

—Καὶ τώρα τί γίνεται; τὴ ρωτάω.

— Θὰ σὲ δώσω, μοῦ λέει, ἕνα φυλαχτὸ μὲ τὸ κοκκαλάκι τῆς νυχτερίδας! "Αμα ἔχης αὐτὸ τὸ φυλαχτὸ ἀπάνω σου, θὰ λυθοῦν τὰ μάγια καὶ ἡ κουπάτη θὰ πέση στὴν ἀγκαλιά σου! Μόνο ποὺ πρέπει νὰ μὲ δώσης διακόσια φράγκα!

Δανείζομαι ἕνα διακοσάρι καὶ τῆς τὸ δίνω. Παίρνω τὸ φυλαχτὸ μὲ τὸ κοκκαλάκι τῆς νυχτερίδας, περασμένο, λέει ἀπὸ σαράντα κύματα. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸ ἀπόγευμα ποὺ ἤτανε πάλι ἡ Κούλα μόνη τρέχω στὸ δωμάτιό της. Μὲ βλέπει καὶ γίνεται ἀγρια θάλασσα.

— Τί θέλεις πάλι, ρὲ χαλβᾶ; μοῦ λέει θυμωμένη.

'Εγὼ γέλασα. 'Ολόκληρο κοκκαλάκι τῆς νυχτερίδας εἶχα ἀπάνω μου, νὰ μὴ γελάσω; "Οπου νάτανε θὰ λυνόντουσαν τὰ μάγια καὶ θὰ ἔπεφτε στὴν ἀγκαλιά μου. Προχωρῶ γελαστὸς καὶ χαριτωμένος. 'Αρπάζει ἡ Κούλα ἕνα κάντρο ποὺ παρίστανε τὴ «Γενοβέφα».

— "Αν πλησιάσης ἕνα βῆμα ἀκόμη, ἀλλοίμονό σου! μοῦ λέει καὶ σηκώνει τὸ κάντρο ψηλά.

Οὔτε ἐλαβα ὑπ' ὄψει τὴν ἀπειλή. Τί; Μοῦ ἤτανε καλὰ τὸ κοκκαλάκι τῆς νυχτερίδας. Προχωρῶ ἕνα βῆμα ἀκόμη καὶ τότε νοιώθω ἕνα κρότο στὸ κεφάλι μου ἀπὸ νάσκασε ἀπάνω βαρελότο καὶ νοιώθω γύρω στὸ λαιμό μου..κολλάρο τὸ κάντρο μὲ τὴ Γενοβέφα. Ζαλίζομαι ἐλαφρῶς, ἀλλὰ ἐλπίζω ἀκόμη βασίμως καὶ προχωρῶ. Βάζει τὶς φωνές ἡ Κούλα. Μπουκάρει σὲ λίγο ὁ σπαθᾶτος ὁ δρατζέσκος. Βουτάει μιὰ καρέκλα καὶ μοῦ τὴν κατεβάζει μὲ δύναμι. Χάνω τὸ φῶς μου...

"Οταν συνῆλθα, εἶδα ὅτι βρισκόμουνα σ' ἕνα κρεβάτι κλινικῆς μὲ ἐπιδέσμους στὸ κεφάλι. Πλάϊ μου μιὰ νοσοκόμα, κούκλα σωστή, μὲ κύτταζε μὲ πολλὴ συμπάθεια. 'Υποθέτω πὼς μ' ἔχει ἐρωτευθῆ. Τί λέω ὑποθέτω: Εἶναι σίγουρος. Τί διάβολο! 'Ολόκληρο κοκκαλάκι νυχτερίδας ἔχω ἀπάνω μου, καὶ μάλιστα περασμένο ἀπὸ σαράντα κύματα...

Σ. ΔΕΜΕΝΑΓΑΣ

ΦΥΣΙΚΑ ΣΤΟΛΙΔΙΑ

ΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ

— Ποιὰ γυναίκα δὲ θὰ ποθοῦσε νὰ στολίση τὸ λαιμό της μὲ ἕνα βαρύτιμο κολλιὲ ἀπὸ μαργαριτάρια. 'Απὸ μαργαριτάρια βέβαια ἀληθινὰ βγαλμένα ἕνα— ἕνα ἀπὸ τὰ σπάνια ὀστρακα τῶν Τροπικῶν θαλασσῶν. Κι' ὅμως πολὺ λίγες γυναῖκες στὸν κόσμο μποροῦν νάχουν μιὰ τέτοια πολυτέλεια.

— Σκεφθῆκατε ἐν τούτοις ποτέ, πὼς ὅλοι ἔχουμε στὴν κατοχή μας δυὸ σειρὲς ἐξ ἴσου παλίτιμα μαργαριτάρια, ποὺ μάλιστα συχνὰ δὲν τὰ προσέχουμε ὅσο πρέπει. Δυὸ σειρὲς μαργαριτάρια ποὺ ὅταν εἶναι περιποιημένα καὶ φροντισμένα, λάμπουν κι' ἀστράφτουν σὰν πολύτιμα πετράδια. Τὸ μαντέψατε; Μιλᾶμε φυσικὰ γιὰ τὰ δόντια μας, γιὰ τὰ μικρὰ καὶ κομψὰ αὐτὰ κοσμηματάκια ποὺ μας χάρισε ὁ πλάστης καὶ ποὺ στολίζουν τὸ στόμα μας, φωτίζουν τὸ χαμόγελό μας, συντελοῦν στὴν ὑγεία μας.

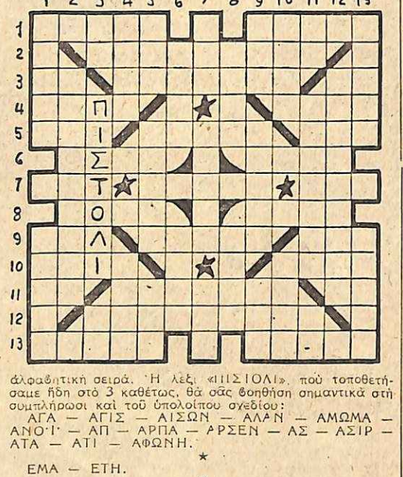
— Ἡ σύγχρονη χημεία εὐτυχὴς μας ἔδωσε τὰ μέσα γιὰ τὴν περιποίησί τους. "Ενα ἀπὸ τὰ καλύτερα εἰδικὰ παρασκευάσματα εἶναι ἡ ὀδοντόκρεμα «Μπλένταξ». Προϊὸν τῆς πλέον προηγμένης χημείας τοῦ κόσμου, τῆς Γερμανικῆς, ἡ 'Οδοντόκρεμα BLENDAX περιέχει τὸ περίφημο ἀντισηπτικὸ BX ποὺ προφυλάσσει τὰ δόντια ἀπὸ τὴν τερηδόνα καὶ τὰ διατηρεῖ γερὰ καὶ κατάλευκα. Χρησιμοποιῆστε κι' ἐσεῖς ἀπὸ σήμερα ὀδοντόκρεμα Μπλένταξ. Μόνο μὲ Μπλένταξ θὰ διατηρήσετε τὰ δόντια σας στὴν ὡραία φυσική των κατάστασι, μόνο μὲ Μπλένταξ τὰ δόντια σας θὰ φαντάζουν σὰν ἀληθινὰ ὑπέροχα μαργαριτάρια...

Γιὰ μικροὺς ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

"Ανω — Κάτω σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

Στὸ σταυρόλεξο αὐτό, ἀντὶ νὰ σᾶς δώσωμε τὶς ἐξηγήσεις τῶν διαφόρων λέξεων, ποὺ θὰ τὸ συμπληρώσουν σᾶς δίνομε τὶς ἴδιες τὶς λέξεις, ὄχι βέβαια μὲ τὴ σειρὰ ἐμφανίσεώς τους μέσα στὸ σταυρόλεξο, ἀλλὰ κατ' ἀκριβῶς ἀριθμὸ ὁ καθένας. Πόσους ὅμως εἶχε τὸ καθένα ἀπὸ τὰ τρία παιδιὰ στὴν ἀρχὴ τοῦ παιγνιδιοῦ;

ἀλφαβητικὴ σειρά. 'Η λέξη «ΠΙΣΤΟΛΙ», ποὺ τοποθετήσαμε ἤδη στὸ 3 κάθετος, θὰ σᾶς βοηθήση σημαντικὰ στὴ συμπλήρωσι καὶ τοῦ ὑπολοίπου σχεδίου:

ΑΓΑ — ΑΓΙΣ — ΑΙΣΩΝ — ΑΛΑΝ — ΑΜΩΜΑ — ΑΝΟΙ' — ΑΠ — ΑΡΠΑ — ΑΡΣΕΝ — ΑΣ — ΑΣΙΡ — ΑΤΑ — ΑΤΙ — ΑΦΩΝΗ.

★

ΕΜΑ — ΕΤΗ.

★

ΗΛΙ

★

ΙΣΙΑ.

★

ΚΑ — ΚΑΤΑΓΩΓΙΑ — ΚΑΤΑΡΑΤΟΣ — ΚΗΛΟΤΟΜΙΑ — ΚΙΛΟ — ΚΩ.

★

ΛΑΣΣΟ — ΛΑΧΗΣ — ΛΕΜΠΛΑΝ — ΛΛ — ΛΟΞΗ.

★

ΜΑΧΗ — ΜΙΣΑ.

★

ΝΑΠΗ — ΝΑΙ — ΝΟ.

★

ΟΠΛΑ — ΟΣΙΟΙ.

★

ΠΑΛΙΑΛΟΓΟ — ΠΡΟ.

★

ΡΙΚΟ.

★

ΣΑΝΙΣ — ΣΚΑΡΙ — ΣΟΛ — ΣΣ — ΣΤΑ — ΣΤΑΝΗ — ΣΥΡΜΑ — ΣΦΗΝ — ΣΩΜΑ.

★

ΥΛΗ.

★

ΦΥΛΑΚΕΣ.

★

ΧΑΡΑΚΑΣ — ΧΑΡΤΙ — ΧΟΑΝΗ — ΧΟΛΜΣ.

★

ΩΑ — ΩΓΑ — ΩΚΥΣ.

Δ.

Μικρὰ προβλήματα

1) 'Ο κάου-μπόυ Μπὶλ χρειάζεται 36 ὧρες, γιὰ νὰ πάη ἀπὸ τὸ ράντσο του στὸ ράντσο τοῦ φίλου του Τζών, κι' αὐτὸ τρέχοντας μὲ μέση ὡριαία ταχύτητα 15 χιλιομέτρων. Πόσες ὧρες θὰ χρειαστῆ γιὰ νὰ ξαναγυρίση στὸ ράντσο του, ἂν ἐπιστρέφοντας τὸ ἅλογό του τρέχη μόνο μὲ 12 χιλιόμετρα τὴν ὥρα;

★

2) Στὴ θέσι τῶν στιγμῶν τοποθετῆστε κατωτέρω τοὺς 9 πρώτους ἀριθμούς, 1 μέχρι 9, ἔτσι ὥστε κάνοντας τοὺς λογαριασμούς, ποὺ σᾶς ἐπιβάλλουν τὰ ὑπάρχοντα ἀριθμητικὰ σημεῖα, νὰ βρίσκετε στὴν κάθε σειρὰ τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ σᾶς δίνουε:

... + ... X ... = 40
... X ... − ... = 41
... X ... − ... = 42

Θὰ χρησιμοποιῆστε ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς μιὰ μόνο φορὰ τὸν καθένα.

★

3) 38 μέλισσες ἐπισκέπτονται μέσα σὲ μιὰ ἑβδομάδα τὰ ἀνθάκια 4788 φυτῶν. Πόσα φυτὰ θὰ ἐπισκεφτοῦν μέσα σὲ 20 μέρες 25 μέλισσες;

★

4) Τρεῖς φίλοι ὁ 'Αντώνης, ὁ Βαγγέλης καὶ ὁ Γιῶργος, παίζουν μιὰ μέρα ἐβόλους. Πρὶν ἀρχίσουν τὸ παιγνίδι τους, μετροῦν καὶ βλέπουν πὼς οἱ τρεῖς μαζὶ ἔχουν 330 ἐβόλους ἐν ὅλω. Τὸ παιγνίδι τους τελειώνει μ' ἕνα θρίαμβο τοῦ 'Αντώνη, ὁ ὁποῖος κατορθώνει νὰ κερδίση 30 ἐβόλους ἀπὸ τὸ Βαγγέλη καὶ 12 ἀπὸ τὸ Γιῶργο. "Υστερα ἀπ' αὐτὸ οἱ τρεῖς φίλοι ξαναμετροῦν τοὺς ἐβόλους τους καὶ διαπιστώνουν πὼς ἔχουν καὶ οἱ τρεῖς τὸν ἴδιο ἀκριβῶς ἀριθμό.

★

5) Ποιούς ἀριθμοὺς πρέπει νὰ τοποθετῆστε κατωτέρω στὴ θέσι τῶν στιγμῶν, γιὰ νὰ συμπληρωθῆ ὁ πολλαπλασιασμὸς καὶ 'νὰ εἶναι καθ' ὅλα σωστός;

2..
..
70.
117.
124..

Γιὰ νὰ σᾶς διευκολύνουμε σᾶς ἀποκαλύπτομε πὼς θὰ χρησιμοποιῆστε δυὸ φορὲς τὸ 3 καὶ ἕξη φορὲς τὸ 5.

Ποιὰ ἀπὸ τὶς τρεῖς;

'Απὸ τὶς τρεῖς ἀπαντήσεις ποὺ συνοδεύουν καθεμιὰ ἀπὸ τὶς κατωτέρω ἐρωτήσεις ἡ μιὰ εἶναι σωστή. Προσπαθῆστε νὰ τὴ θρῆτε διαγράφοντας τὶς δυὸ ἄλλες.

1) Πόσα ἀστέρια εἶχε ἡ πρώτη σημαία τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς;
— 13 — 20 —26.

2) 'Αλβανία, Δανία 'Ιράκ, Νορβηγία, Σουηδία, Βουλγαρία, Γιουγκοσλαβία. Πόσα ἀπὸ τὰ κράτη αὐτὰ ἔχουν κοινὰ σύνορα μὲ τὴ Σοβιετικὴ "Ενωσι;
— "Ενα — Δύο — Τρία.

3) Ποιὸς ἦταν ὁ 'Ιωάννης Σιμπέλιους;
— 'Ο ἀπελευθερωτὴς τῆς Πολωνίας — "Ενας Γερμανὸς ποιητὴς — "Ενας Φινλανδὸς μουσουργός.

4) Μεταξὺ ποιῶν ἀντιπάλων διεξήχθησαν οἱ περίφημες μάχες τοῦ Πόρτ-'Αρθούρ;
— Μεταξὺ Γάλλων καὶ "Αγγλων — Μεταξὺ Ρώσων καὶ 'Ιαπώνων — Μεταξὺ "Αγγλων καὶ 'Ισπανῶν.

5) Πόσα τετραγωνικὰ μέτρα ὑπάρχουν σ' ἕνα ἑκτάριον:
— 100 — 1000 — 10.000 τετραγωνικὰ μέτρα.

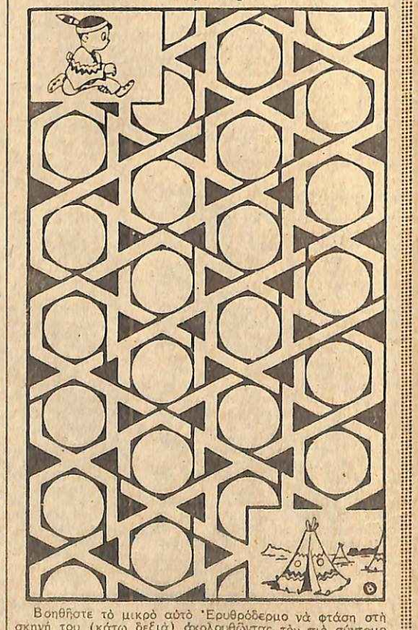
6) 'Απὸ τὴν οἰκογένεια τῶν πιθήκων, ποιὸς εἶναι ὁ πιὸ μεγαλόσωμος;
— 'Ο ὀραγγουτάγγος — 'Ο γιμπατζῆς — 'Ο γορίλλας.

7) 'Η Εἰρήνη ἦταν κατὰ τὴ μυθολογία μιας κόρη τοῦ Διός. Μὲ ποιὰ θεὰ ὅμως τὴν ἀπέκτησε ὁ πατέρας τῶν θεῶν;
— Μὲ τὴν "Ηρα — Μὲ τὴν Θέμιδα — Μὲ τὴ Δήμητρα.

8) Πάνω σὲ πόσα νησάκια εἶναι χτισμένη ἡ σημερινὴ Βενετία;
— 17 — 67 — 117.

9) «Φάουστ», «Μινιόν», «Εὐγένιος 'Ονέγκιν», «Βασίλισσα τοῦ Σαβᾶ» «Ντάμα Πίκα» «Ρωμαῖος καὶ 'Ιουλιέττα». Πόσα ἀπὸ τὰ μελοδράματα αὐτὰ ὀφείλονται στὸν Γάλλο μουσουργὸ Γκουνώ;
— 1 — 2 — 3.

Λαβύρινθος

Βοηθῆστε τὸ μικρὸ αὐτὸ 'Ερυθρόδερμο νὰ φτάση στὴ σκηνή του (κάτω δεξιά) ἀκολουθῶντας τὸν πιὸ σύντομο δρόμο. Δὲν πρέπει νὰ πέση σὲ ἀδιέξοδο, οὔτε καὶ νὰ ὑποχρεωθῆ νὰ ξαναπεράση γιὰ δεύτερη φορὰ ἀπὸ τὸ ἴδιο σημεῖο.

Οἱ λύσεις στὴ σελ. 70

Τὰ δικαστήρια ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ

ΚΑΘΕ καινούργιος 'Ιεροεξεταστής, ἀναλαμβάνοτας τὰ καθήκοντά του, καλοῦσε τὸ διοικητὴ τῆς πόλεως ἢ τῆς περιοχῆς ποὺ ὑπαγόταν στὴ δικαιοδοσία του, καὶ τοῦ ζητοῦσε νὰ τοῦ βρῆ σιτὴ ὅτι θὰ ἐκτελοῦσε πιστὰ τὶς διατάγες του σχετικὰ μὲ τὴν ἀνακάλυψι καὶ τὴν τιμωρία τῶν αἱρετικῶν. "Αν ὁ διοικητὴς ἀρνιόταν νὰ ὑπακούση, ὁ 'Ιεροεξεταστὴς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τὸν πάψη ἢ νὰ τὸν ἐξορίση. 'Αλλὰ συνήθως οἱ 'Ιεροεξεταστὲς ἔκαναν κάτι ἀλλότερο: ἀπειλοῦσαν τοὺς διοικητὲς τῶν ἐπαρχιῶν ὅτι θὰ τοὺς ἐνογοποιοῦσαν ὡς αἱρετικούς. "Ετσι, κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ ἐναντιωθῆ στὶς διατάγες τους.

Οἱ 'Ιεροεξεταστὲς ἔδιναν ἀμέσως προθεσμία ἑνὸς μηνὸς γιὰ νὰ παρουσιαστοῦν μόνοι τους οἱ αἱρετικοὶ καὶ νὰ ὁμολογήσουν τὴν πλάνη τους. "Επειτα ἀπ' αὐτὴ τὴν προθεσμία ἄρχιζαν οἱ καταγγελίες.

Στοὺς μηνυτές, ὁ 'Ιεροεξεταστὴς ἔλεγε ὅτι μποροῦσαν νὰ «φανερώσουν τὴν ἀλήθεια» κατὰ τρεῖς τρόπους:

1) Κάνοντας μιὰ καταγγελία μὲ τὴν ὑπογραφή τους καὶ, προτείνοντας τοὺς μάρτυρες τους.

2) Κάνοντας μιὰ κατάδοσι, ποὺ ὑποχρεώνε τὸν 'Ιεροεξεταστὴ νὰ τηρήση μυστικὸ τὸ ὄνομά τους.

3) 'Εκφράζοντας ὑπόνοια ἐναντίον ὡριομένου προσώπου, ὁπότε ὁ 'Ιερὸς 'Εξεταστὴς ἀνελάμβανε νὰ ἐξακριβώση μὲ τὰ δικά τις μέσα τὴν ἀλήθεια.

Οἱ μηνυτὲς προτιμοῦσαν συνηθέστερα τὸ δεύτερο καὶ τὸν τρίτο τρόπο. Κι' ἄλλωστε, οἱ περισσότεροι ἔκαναν αὐτὲς τὶς καταγγελίες γιὰ νὰ δείξουν ζῆλο καὶ νὰ κεδοίσουν τὴ συμπάθεια τῆς 'Ιερᾶς 'Εξετάσεως. 'Αλοετοὶ καταδότες, ἐξ ἄλλου, εὕρισκαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκδικηθοῦν ἔτσι τοὺς ἐνθρούς τους. 'Η μήνυσι μποροῦσε νὰ ποσέλθη ἀπὸ ὁποιονδήποτε, ἀκόμη κι' ἀπὸ ἕναν κακοποιό, ἕνα ζητιάνο, ἕναν ὑπηρέτη, ἕναν περαστικὸ ἀπὸ μιὰ πόλι κλπ. 'Ο μηνυτής, ποὺ κρυβόταν πίσω ἀπὸ τὴν ἀνωνυμία τῆς καταδόσεως, δὲν ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ ἀποδείξη τὰ γεγονότα ποὺ ἀνέφερε εἰς βάρος τοῦ κατηγορουμένου. Τὸ ἴδιο κι' οἱ μάρτυρες. "Ετσι, ὁ κατηγορούμενος ἦταν γαμένος προκαταβολικά.

'Η σύλληψι εἶχε σὰν ἀναγκαία συνέπεια τὴν κατάσχεσι τῆς περιουσίας τοῦ κατηγορουμένου. 'Από τὴ στιγμὴ ποὺ ἕνας ἄνθρωπος ἀδηγεῖτο στὶς φυλακές, ὅλη ἡ κινητὴ κι' ἀκίνητη περιουσία του περνοῦσε στὰ χέρια τῶν ἀνθρώπων τῆς 'Ιερᾶς 'Εξετάσεως. Οἱ πιστωτὲς του ἔχαναν τὰ χρήματά τους, ἐνῶ, ἀντίθετα, ἐκεῖνοι ποὺ τοῦ χρωστοῦσαν ὑποχρεώνονταν νὰ ἐξοφλήσουν ἀμέσως τὰ χρέη τους. 'Η γυναίκα καὶ τὰ παιδιὰ του ἔπρεπε ἐπίσης νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ σπίτι τους, χωρὶς νὰ πάρουν μαζί τους τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὰ ροῦχα ποὺ φοροῦσαν.

Οἱ οἰκογένειες τῶν θυμάτων βρίσκονταν ἔτσι σὲ δραματικὴ κατάστασι: "Οχι μόνο δὲν εἶχαν πιὰ τίποτα, ἀλλ' οὔτε μποροῦσαν νὰ περιμένουν τὴν παραμικρὴ βοήθεια ἀπὸ κανένα. Συγγενεῖς καὶ φίλοι τοὺς νύριζαν τὶς πλάτες. ἀπὸ φόβο μήπως κατηγορηθοῦν κι' οἱ ἴδιοι. "Ετσι, δὲν τοὺς ἔμενε ἄλλη διέξοδος ἀπὸ τὴ ζητιανιά... Καὶ σὲ ὄχι σπάνιες περιπτώσεις, οἱ κόρες τῶν θυμάτων ἀναγκάζονταν νὰ γίνουν κοινὲς ἑταῖρες γιὰ νὰ ζήσουν.

'Αλλ' ὅτε ἡ φυγὴ ἔσωζε τὰ θύματα ἀπὸ τὰ νύχια τῆς 'Ιερᾶς 'Εξετάσεως. "Οταν τὸ τρομερὸ δικαστήριο ἐγκαταστάθηκε στὴ Σαραγόσσα ἀρκετοὶ εὐγενεῖς προτίμησαν νὰ περάσουν στὴ Γαλλία. 'Ανάμεσα σ' αὐτοὺς ἦταν κι' ὁ κόμης τῆς Σάντα-Κρούθ, ποὺ κατάφερε, ἔπειτα ἀπὸ πολλὲς περιπέτειες, νὰ φτάση στὴν Τουλούζη. 'Εκεῖ, ὅμως, ἀρρώστησε ἀπὸ τὶς ταλαιπωρίες καὶ πέθανε. 'Αλλ' ὁ θάνατός του δὲν ἐμπόδισε τοὺς 'Ιεροεξεταστὲς τῆς πατρίδος του νὰ τὸν δικάσουν καὶ νὰ τὸν καταδικάσουν σὲ θάνατο. Τὸ διολωμά τους, ὅπως γινόταν σὲ παρόμοιες περιστάσεις, κάπκε στὴ Σαραγόσσα, 'Αλλ' οἱ 'Ιεροεξεταστὲς ἔπιασαν ταὐτόχρονα τὸ γυιό του, ποὺ τὸν κατηγόρησαν ὅτι εἶνε συνεργαστὴ στὴν ἀπόδρασι τοῦ πατέρα του. Τὸν ὑποχρέωσαν, λοιπόν, νὰ πάη στὴν Τουλούζη, νὰ ξεθάψη τὸ 'Ιεροεξεταστὲς τῆς Σαραγόσσας. Ο γυιὸς τοῦ κόμητος τῆς Σάντα-Κρούθ εἶχε τὴν ποταπότητα νὰ συμμορφωθῆ μὲ τὴ διαταγὴ τοῦ τρομεροῦ δικαστηρίου, γιὰ νὰ σωθῆ. 'Αλλὰ στὴ Σαραγόσσα τὸν περίμενε ὁ θάνατος...

Μιὰ μέρα ποὺ πήγαινε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ κτήματά του, τὸν πλησίασε ἕνας ἄνθρωπος ποὺ φοροῦσε μάσκα στὸ πρόσωπο.

— Η 'Ιερὰ 'Εξέτασι δὲ θὰ μπορέση νὰ σὲ προστατέψη ἐδῶ, τοῦ εἶπε.

Καὶ τράβηξε τὸ ἴσιασ του.

— Κόμη τῆς Σάντα-Κρούθ, μπορεῖτε νὰ ὑπερασπισθῆτε τὸν ἑαυτό σου, συνέχισε. Διαφορετικά, δρκίζομαι στὴ μνήμη τοῦ πατέρα σου, ὅτι θὰ σὲ σκοτώσω σὰν τὸ σκυλί.

Πρὶν κλείση τὰ μάτια του, εἶδε τὸν ἀντίπαλό του νὰ βγάζη τὴ μάσκα...

— Ποιός εἶσαι; ρώτησε ὁ κόμης.

— Θὰ τὸ μάθης προτοῦ πεθάνης, ἀπάντησε ὁ ἄλλος.

'Ο κόμης ἀναγκάστηκε νὰ μονομαχήση μαζί του. 'Αλλ' ἔπειτα ἀπὸ λίγο τὸ ξίφος τοῦ ἀντιπάλου του γλύστρησε στὸ στῆθος του. Ζωρὶς ἀπὸ κάμποσα κάτω καί, προτοῦ κλείση τὰ μάτια του, εἶδε τὸν ἀντίπαλό του νὰ βγάζη τὴ μάσκα ἀπὸ τὸ πρόσωπό του. 'Αναγνώρισε τότε ἕναν ἀπὸ τοὺς παληοὺς ὑπηρέτες τοῦ πατέρα του.

'Εκεῖνοι ποὺ δὸηγοῦντο στὶς φυλακὲς τῆς 'Ιερᾶς 'Εξετάσεως, ἔγαναν ἀμέσως κάθε ἐπικοινωνία μὲ τὸν ὑπολοίπο κόσμο. Τοὺς ἔριγναν σ' ἕνα κελλὶ καὶ τοὺς ἄφηναν ἐκεῖ μῆνες καὶ κάποτε χρόνια.

Τὸ αὐστηρὸ τῆς 'Ιερᾶς 'Εξετάσεως ἦταν νὰ μὴν ὑποβάλλη σὲ καμμιὰ ἀνάκρισι τὸν κατηγορούμενο, ἀλλὰ νὰ τὸν ἀφήνη νὰ τὸ ζητήση ὁ ἴδιος.

'Η ἀνάκρισι γινόταν συνήθως στὴν αἴθουσα τῶν θασανιστηρίων ἀπὸ ἕναν 'Ιερο ξεταστή, ποὺ συνοδευόταν κι' ἀπὸ δυὸ μογαγούς.

'Ο 'Ιεροξεταστὴς ρωτοῦσε:

— Τέκνον μου, ἀποφάσισες νὰ ὁμολογήσης τὴν πλάνη σου;

Καὶ πρόσθετε ὑποκριτικά:

— Εἶσαι ἐλεύθερος νὰ τὸ κάμης. Ἐν αὐτῇ εἶναι ἡ ἐπιθυμία σου. Κανεὶς δὲν πρόκειται νὰ σὲ βιάση σ' αὐτό.

"Αν ὁ κατηγορούμενος ἀπαντοῦσε καταφατικά, ὁ 'Ιεροεξεταστὴς τοῦ ἔλεγε:

— 'Αφοῦ ὁ Θεὸς σὲ φώτισε γ' ἀναγνωρίσης τὴν πλάνη σου, θὰ θέλης τότε καὶ μόνος σου νὰ ἐξιλεωθῆς γιὰ τὰ ἐγκλήματα ποὺ ἔκανες ὡς σήμερα ἐναντίον τῆς θρησκείας. Πρέπει νὰ τονέσης στὸ σῶμα σου, γιὰ νὰ σώσης τὴν ψυχή σου... 'Αλλὰ δὲν πρέπει γ' ἀγνοῆς: Θὰ σταθῆς στὸ πλευρό σου καὶ θὰ σὲ βοηθήσω γιὰ νὰ περάσης αὐτὴ τὴ δύσκολη δοκιμασία.

"Αν πάλι ὁ κατηγορούμενος ἰσχυριζόταν πὼς δὲν ἔπρεσε σὲ κανένα λάθος, ὁ 'Ιεροεξεταστὴς τοῦ ἔλεγε:

— 'Ο Σατανᾶς ἐξουσιάζει ἀκόμη τὴν ψυχή σου καὶ τὸ μυαλό σου. Θὰ πρέπει, λοιπόν, νὰ σὲ βοηθήσω γιὰ νὰ γλυτώσης ἀπὸ τὴν κυριαρχία του.

"Ετσι, καὶ στὴ μιὰ καὶ στὴν ἄλλη περίπτωσι, ὁ κατηγορούμενος δὲν κατάφερνε νὰ γλυτώση τὰ θασανιστήρια.

Αὐτὰ τὰ θασανιστήρια συνεγίζονταν ἐπὶ ἑβδομάδες καὶ μῆνες. Οἱ καλόγεροι τῆς 'Ιερᾶς 'Εξετάσεως ἦταν ποιὸ ἐμπειροὶ σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα. 'Ο κατάδικος δὲν ἔπρεπε νὰ πεθάνη γρήγορα.

Τὰ θασανιστήρια τερματίζονταν τέλος κι' ὁ κατηγορούμενος ὁδηγεῖτο καὶ πάλι στὸ κελλί του, ὅπου τὸν ἄφηναν καὶ πάλι μῆνες καὶ κάποτε γρόνια... 'Αλλά, μιὰ μέρα, τὸν ξαναπήγαιναν στὴν αἴθουσα τῶν θασανιστηρίων καὶ ξανάνοιγζαν τὰ μαρτύριά του.

Κάποτε, ὁ κατάδικος πέθαινε. "Αν, ὅμως, γλύτωνε ἀπὸ τὰ θασανιστήρια, τὸν περίμενε ἡ πυρά: ποὺ τὸν λύτρωνε ὁριστικὰ ἀπὸ ὅλα τὰ δεινά του... 'Αλλ' ἡ 'Ιερὰ 'Εξέτασι δὲ διαζόταν ποτὲ νὰ ὁδηγήση στὸ θάνατο τὰ θύματά της. Καὶ καθυστεροῦσε ὅσο μποροῦσε περισσότερο τὴ φοιραία στιγμή.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Ο Πορτογάλος 'Ιεροεξεταστής.

Ο ΑΝΤΡΑΣ ΣΑΣ εἶναι κομψός;

Τί πρέπει νὰ ξέρετε γιὰ τὸ ντύσιμό του

ΕΝΑΣ ἄντρας μπορεῖ νὰ ντύνεται σύμφωνα μὲ τὴν τελευταία μόδα, χωρὶς νὰ εἶναι κομψός. "Οπως, ἀντίθετα, μπορεῖ νὰ εἶναι κομψὸς χωρὶς ν' ἀκολουθῆ πιστὰ τὴ μόδα. Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν συμβαδίζουν πάντοτε. 'Ο ἄντρας ποὺ ντύνεται κομψά, διαλέγει μὲ προσοχὴ τὰ ροῦχα ποὺ φοράει, ἀλλ' ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ ἐβαλε πάνω του, τὰ ξεγνάει καὶ γι' αὐτὸ οἱ κινήσεις του ἔχουν μιὰ ἄνεσι ποὺ κάνει ἀμέσως ἐντύπωσι. 'Ο ἄντρας ποὺ ἀκολουθεῖ τὴ μόδα, ἀντίθετα, μοιάζει μὲ μαγνεκέν. Εἶναι σκλάβος τοῦ ροὺχου ποὺ φορεῖ. Προσέχει μὴν τὸ τσαλακώση, μὴ φύγη ὁ γιακᾶς ἀπὸ τὴ θέσι του, μὴ στραβώση τὸ τσάκισι. 'Ο πρῶτος μπορεῖ νὰ φαίνεται κομψός, ἀκόμη καὶ μὲ κοστούμια ποὺ δὲν εἶναι τῆς τελευταίας μόδας. 'Ο δεύτερος κυνηγάει τὴ μόδα, γιὰ νὰ εἶναι κομψός, χωρὶς, ὅμως, νὰ τὸ καταρθώνη.

'Αλλὰ τὸ ἀντρικὸ ντύσιμο δὲν εἶναι μόνον ζήτημα τοῦ ἄντρα. Ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τὴ γυναῖκα. Μ' αὐτὸ θέλω καὶ ἀπὸ τὴ γυναῖκα πρέπει νὰ με νὰ ποῦμε ὅτι ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ βοηθᾶη τὸν ἄντρα της γιὰ διαλέγη τὰ σωστὰ ροῦχα γιὰ τὸ σῶμα του, τὶς γραβάτες, τὰ πουκάμισα, τὶς γραβάτες, τὰ πουκάμισα καπ. ποὺ τοῦ ταιριάζουν. Ἀμισα καπ. ποὺ τοῦ ταιριάζουν. Μὲ τὰ χρωματιστὰ πουκάμισα (γαλάζιο, μπέζ, ρόζ).

"Αν ὁ ἄντρας εἶναι κοντόχοντρος μὲ γερὸ λαιμὸ θὰ προτιμήσετε πουκάμισα μὲ γαιτλὸ κόλλαρο καὶ ἀνοιχτὲς μύτες. "Αν, ἀντίθετα, ἔχη ψηλόλιγνο λαιμό, θὰ προτιμήσετε τὰ ψηλὰ κολλάρα.

Η ΓΡΑΒΑΤΑ

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι δὲν πολυσκοτίζονται γιὰ τὴ γραβάτα. Κι' ἀστοῦτο, ἡ γραβάτα δίνει ἀξία σ' ἕνα κοστούμι, ἢ ἀντίθετα τὸ καταστρέφει.

'Η γραβάτα πρέπει νὰ εἶναι καλυφύργια κι' ὁλοκάθαρη.

Οἱ γραβάτες δὲ στοιχίζουν ἀκριβά. Προσπαθῆστε λοιπόν, νὰ ἐξασφαλίσετε στὸν ἄντρα σας μιὰ μικρὴ συλλογή. Ἔτσι ποὺ νὰ μπορῆ νὰ διαλέγη ὅποια ταιριάζει μὲ κάθε κοστούμι του.

Οἱ γκρίζες γραβάτες μὲ μπλὲ κοστοῦμι, ποὺ συνηθίζονταν ὡς γτές, δὲν εἶναι πιὰ ἀξιοσύστατες. Προτιμῆστε μιὰ σκούρα, μὲ μικρὰ σγέδια.

Οἱ γραβάτες, πρέπει ἢ νὰ ταιριάζουν μὲ τὸ κοστοῦμι (στὸ ἴδιο γρῶμα ἀλλὰ πιὸ σκοῦρες ἢ πιὸ ἀνοιγτὲς) ἢ νὰσγόνται σ' ἀντίθεσι μ' αὐτό. "Αν τὸ κοστοῦμι σας εἶναι μονόχρωμο, μπορεῖτε νὰ φορέσετε μιὰ γραβάτα μὲ γραμμὲς ἢ μὲ πουά. "Αν τὸ κοστοῦμι σας ἔγη γίγες ἢ τετραγωνίδια, θὰ προτιμήσετε τὶς μονόχρωμες γραβάτες.

'Αποφύγετε τὶς πολύχρωμες γραβάτες. 'Επίσης ἐκεῖνες ποὺ ἔχουν μεγάλα σγέδια.

Οἱ ΚΑΛΤΣΕΣ

Οἱ μονόχρωμες εἶναι προτιμότερες ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ ἔγουν πολλὰ γράμματα, Θ' ἀποφύγετε, πάντως, τὰ πολύχρωμα σγέδια, ποὺ δὲν ταιριάζουν στὸ ἀντρικὸ πδδι. 'Επίσης, τὶς κάλτσες μὲ διαζόντιες γραμμές.

Οἱ παληοὶ κανόνες ἔλεγαν ὅτι ἡ κάλτσα πρέπει νὰ ταιριάζη μὲ τὴ γραβάτα. Εἶναι ἀπαραίτητο, πάντως, τὰ ταιριάζη μὲ τὸ κοστοῦμι. "Ενα μ

ΣΥΜΦΩΝΑ μὲ ἐξακριβωμένες ἀμερικανικὲς στατιστικές, οἱ περισσότερες στὸ καὶ στάρλετ τῆς τελευταίας δεκαετίας ἀναδείχτηκαν στὸ Χόλλυγουντ χάρις στὰ ἀτέλειωτα «σκάνδαλα» καὶ τοὺς ἀλλεπάλληλους γάμους. Οἱ ἐνδιαφερόμενες καινούργιες καλλιτέχνιδες δημιουργοῦν μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο συνεχῆ βόρυβο γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομά τους καὶ ἀναγκάζουν τὶς ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ τῆς Ἀμερικῆς νὰ ἀσχολοῦνται συνεχῶς μαζί τους.

Πρωταθλήτρια καὶ στὰ δυὸ αὐτὰ εἴδη τοῦ «θορύβου» ποὺ εἶναι τόσο ἀποδοτικὸς στὴ Μέκκα τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου, εἶναι ἡ νεαρὰ καὶ ὄμορφη στάρ Τερρυ Μούρ. Πρωταγωνίστρια μέχρι τώρα σὲ 25 καὶ πλέον ταινίες. Τὸ 1955, ἡ Τέρρυ ἦταν μιὰ «ἐντυπωσιακὴ στάρλετ», μὲ ἐλάχιστες ἐπιτυχίες στὸ ἐνεργητικό της, ποὺ εἶχε ἀπόλυτη ἀνάγκη ἀπὸ κάποιο μεγάλο «σκάνδαλο» γιὰ νὰ γίνῃ γνωστὴ στὸ μεγάλο κοινὸ καὶ νὰ ἀσχοληθῇ ὁ παγκόσμιος τύπος μαζί της.

Ἡ Τέρρυ σκέφτηκε πολὺ καί, μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς ἐξυπνου διαφημιστοῦ της, βρῆκε τὸ «σκάνδαλο» ποὺ θὰ τὴν ἔκανε διὰ μιᾶς γνωστή. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἐπρόκειτο νὰ γίνουν στὴν Κωνσταντινούπολι τὰ ἐγκαίνια ἑνὸς μεγαλοπρεποῦς ξενοδοχείου ποὺ ἀνῆκε στὸ συγκρότημα τοῦ ἀμερικανοῦ «βασιλιᾶ τῶν ξενοδοχείων» Τζαίημς Χίλτον. Γιὰ τὰ ἐγκαίνια αὐτά, ὁ ἴδιος ὁ Χίλτον ταξίδευε ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη στὴν Κωνσταντινούπολι, ἔχοντας μαζί του καὶ δέκα ἀπὸ τὶς πιὸ ὄμορφες καὶ πιὸ προκλητικὲς στάρλετ τοῦ Χόλλυγουντ γιὰ νὰ «λαμπρύνουν μὲ τὴ γοητεία τους τὴ γιορτή», ὅπως ἔλεγε ὁ ἴδιος. Ἀνάμεσα σ' αὐτὲς ἦταν καὶ ἡ Τέρρυ Μούρ. Καὶ τὸ «σκάνδαλο» δὲν ἄργησε νὰ ξεσπάσῃ. Τὴν ἴδια στιγμὴ τῆς ἀφίξεως τῶν «καλλονῶν» στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Πόλης. Καθὼς κατέβαινε μία-μία ἀπὸ τὸ ἀεροσκάφος, καθόταν στὰ τελευταῖα σκαλοπάτια καὶ ἄφηνε νὰ τὴν φωτογραφίζουν σὲ πολλὲς πόζες. "Οταν τὴν ἄλλη ἡμέρα ἄρχισαν νὰ δημοσιεύωνται οἱ φωτογραφίες, οἱ δημοσιογράφοι ἔφριξαν μὲ μιᾶ ἀπ' αὐτές, τῆς Τέρρυ Μούρ, ποὺ τὴν παρουσίαζε νὰ γαιοτεζᾶ ἐγκάρδια καὶ νὰ χαμογελᾶ χαριτωμένα, καθισμένη στὸ σκαλοπάτι μ' ἕνα τρόπο πολύ... ἀποκαλυπτικό! Καὶ τὰ εἰρωνικὰ σχόλια ἄρχισαν νὰ παίρνουν καὶ νὰ δίνουν γιατί, ὅπως ἄρχισε νὰ ψιθυρίζεται τότε, ἡ Τέρρυ στὴ διασύνη της νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὸ ἀεροπλάνο πρώτη, εἶχε... δεχάσει νὰ φορέσῃ ἕνα ἀπαραίτητο γυναικεῖο ἐσώρουχο!...

Μὲ τὸ «σκάνδαλο» αὐτὸ καὶ ἀκόμα ἄλλα ποὺ ἀκολούθησαν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ «βιομηχανία» τῶν γάμων καὶ τῶν διαζυγίων της, ἡ Τέρρυ δὲν μόνο κατώρθωσε νὰ γίνῃ γνωστὴ καὶ δημοφιλὴς στοὺς φίλους τοῦ κινηματογράφου ἀλλὰ καί, μετὰ τὴν ἐπιστροφή της, πραγματικὰ περιζήτητη ἀπὸ τὰ στούντιο τοῦ Χόλλυγουντ. Σχετικὰ μὲ τὸ δεύτερο αὐτὸ εἶδος τοῦ συνεχοῦς «θορύβου» ἀρκεῖ νὰ ποῦμε ὅτι ἡ Τέρρυ μέσα σὲ διάστημα 6 ἐτῶν γύρισε δυὸ φορὲς καὶ παντρεύτηκε... τρεῖς! Πρῶτος σύζυγός της ὑπῆρξε κάποιος Γκλὲν Ντάϊβις, ἀπὸ τὸν ὁποῖο γύρισε τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1953. Ἔπειτα ἀπὸ ἕνα χρόνο παντρεύτηκε κάποιον Εὐγένιο Μὰκ Γκρὰθ καὶ πῆρε πάλι διαζύγιο πέρυσι τὸν Ἀπρίλιο. Σχεδὸν τρεῖς μῆνες ἀργότερα, στὶς 28 Ἰουνίου τοῦ 1959, παντρεύτηκε γιὰ τρίτη φορὰ μὲ τὸν ἑκατομμυριοῦχο Στιούαρτ Κράμερ τὸν τρίτο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο... δὲ χώρισε ἀκόμη!... Μ' αὐτὰ καὶ μ' αὐτὰ πάντως ἡ Τέρρυ κατώρθωσε νὰ γίνῃ αὐτὸ ποὺ

Μιὰ τελευταία πόζα τῆς ὄμορφης Τέρρυ Μούρ

Τέρρυ ΜΟΥΡ

Ἡ ὄμορφη στάρ, ποὺ ἀναδείχθηκε μὲ τὰ... «σκάνδαλα» καὶ τοὺς γάμους!

ἤθελε ἀπὸ μικρή: μιὰ γνωστὴ καὶ δημοφιλὴς στὰρ τοῦ Χόλλυγουντ!..

Ἡ κινηματογραφικὴ καρριέρα της ἄρχισε τὸ 1950, μὲ διάφορους μικροὺς καὶ δευτερεύοντες ρόλους στὰ φίλμ: «Μαίρυλαντ», «Ὁ γυιὸς τῆς Λάσσυ», «Στὸ φῶς τοῦ γκαζιοῦ», μὲ τὸν Μπέργκμαν καὶ τὸν Μπουαγιέ, «Γύρισε πίσω, μικρὴ Σέμπα», μὲ τὸν Μπὰρτ Λάνκαστερ καὶ ἀρκετὲς ἄλλες ταινίες — δέκα καὶ πλέον μέχρι τὸ 1954.

«Ἔπειτα ἀπὸ 4 χρόνια κινηματογραφικῆς καρριέρας, λέει ἡ ἴδια, εἶδα ὅτι δὲν εἶχα σημειώσει σχεδὸν καμμιὰ πρόοδο καὶ ὅτι οἱ ρόλοι ποὺ μοῦ ἔδιναν, ἦσαν πάντα μικροὶ καὶ ἀσήμαντοι. Ἔτσι, ἀφοῦ συμβουλεύτηκα καὶ τὸν ἱμπρεσάριο-διαφημιστή μου, ἀπεφάσισα νὰ «κάνω κάτι» γιὰ νὰ μπορέσω νὰ βγῶ ἀπὸ τὸ τέλμα, ὅπου ἤμουν βυθισμένη. Ἔγραψα στὸ γιό μου ὅτι «ὁ σκοπὸς ἁγιάζει τὰ μέσα», ἀναθεώρησα ὅλους τοὺς τρόπους ἐμφανίσεως καὶ προβολῆς μου. Καί, ἔπειτα ἀπὸ λίγον καιρὸν παρουσιάστηκε στὰ στούντιο ἡ «καινούργια» Τέρρυ Μούρ...»

Ὡς «καινούργια» τώρα ἡ Τέρρυ μὲ τὴ βοήθεια καὶ τῶν προκλητικῶν ἐμφανίσεών της μὲ διάφορα μαγιὸ καθὼς καὶ πολλῶν «μικροσκανδάλων», δὲν ἀργεῖ νὰ προσελκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κινηματογραφικῶν παραγωγῶν. Καὶ ὁ δεύτερος γύρος τῆς καριέρας της ἀρχίζει τώρα μὲ μεγάλους ρόλους καὶ δίπλα σὲ ὀνόματα γνωστῶν καὶ δημοφιλῶν ἠθοποιῶν. Ἀνάμεσα στὰ 15 καὶ πλέον φίλμ, στὰ ὁποῖα πῆρε μέρος ἀπὸ τὸ 1955 μέχρι σήμερα διακριτικὴ θέσι κατέχουν καὶ τὰ ἑξῆς: «Ὑφαλος 12 μιλλίων» μὲ τὸν Ντάνα Ἄντριους, «Ὁ μακρυπόδαρος μπαμπᾶς», μὲ τὸν Φρὲντ Ἄστερ καὶ τὴ Λέσλι Κάρον, «Ἀνάμεσα σὲ οὐρανὸ καὶ κόλασι», μὲ τὸν Τζὼν Γουαίην, «Ἡ ὁμορφιὰ τῆς κολάσεως», μὲ τὴν Λάνα Τάρνερ καὶ ἄλλα. Ὡς πρωταγωνίστρια, τέλος, ἀπὸ τὸ 1959 γύρισε τρεῖς ἀκόμη ταινίες μὲ τοὺς τίτλους: «Μπερναντίν» «Ὅσα ξέρουν μόνο δυὸ» καὶ «Ξανθὴ μαθήτρια ἀνώτερου σχολείου», μὲ τὴ Μάμυ Βὰν Ντόρεν. Ὅλες αὐτὲς οἱ ἐμφανίσεις της σὲ φίλμ τῆς ἔδωσαν ἐπὶ τέλους ὅ,τι ζητοῦσε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή: φήμη, δόξα καὶ ἀρκετὰ στρογγυλὴ προσωπικὴ περιουσία.

Ἡ Τέρρυ Μοὺρ —τὸ πραγματικό της ὄνομα εἶναι, Ἔλεν-Λουέλλα Κόφορντ— γεννήθηκε στὸ Λὸς Ἄντζελες τῆς Καλιφόρνιας στὶς 7 Ἰανουαρίου τοῦ 1929, ἀπὸ γονεῖς εὐκατάστατους. Σπούδασε σὲ διάφορα σχολεῖα ἐκεῖ καὶ στὸ Μαϊάμι καθὼς καὶ στὴ Φλόριντα καὶ τὸ 1948, ἀφοῦ εἶχε ἀποφοιτήσει στὸ μεταξὺ ἀπὸ τὴ δραματικὴ σχολὴ «Πασσαντένα Πλαιηγάους», πῆγε γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Χόλλυγουντ, μὲ σκοπὸ νὰ βρῇ τὴν τύχη της στὸν κινηματογράφο.

Στὴν ἀρχὴ συνάντησε μεγάλες δυσκολίες καὶ ἐμπόδια γιὰ τὴν πραγματοποίησι τῆς φιλοδοξίας της. Ἔτσι, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ χρήματα ἀφοῦ ὁ πατέρας της τὴς ἔστελνε τακτικὰ γενναῖα ἐπιχορήγησι, ἀναγκάστηκε νὰ δγῆ στὸ ἐλαφρὸ μουσικὸ θέατρο καὶ ἀργότερα στὴν τηλεόρασι. Ἐκεῖ τὴν ἐπεσήμανε ἕνα «λαγωνικὸ νέων ταλέντων» καὶ ἀμέσως τὴν πῆγε στὰ κινηματογραφικὰ στούντιο, γιὰ νὰ ἀξιοποιήσῃ τὸ ταλέντο της.

Μάλλον κοντὰ —τὸ ἀνάστημά της δὲν ὑπερβαίνει τὸ 1.56— καλὰ στανόζανθη. μὲ ἐκφραστικὰ καλὰ μάτια κι' ἕνα σῶμα σχεδὸν τέλειο σὲ ἀναλογίες καὶ καμπυλότητες ἡ Τέρρυ χρησιμοποιήθηκε γιὰ ἕνα μικρὸ διάστημα καὶ ὡς «φωτομοντέλλο» καὶ «μαννεκέν». Ἔχει κάτασπρα καὶ κατάγερα δόντια καὶ γοητευτικὸ γαυόγελο, δυὸ προσόντα, δηλαδή, ποὺ θὰ τῆς ἔδιναν πολλὰ χρήματα ἂν δεχόταν νὰ διαπιμίση δδοντόπαστες. Εἶναι φανατικὴ ὀπαδὸς τῆς θρησκευτικῆς αἱρέσεως τῶν Μορμόνων. γεγονὸς ποὺ δὲν τῆς ἐπιτρέπει οὔτε νὰ καπνίζῃ, οὔτε νὰ πίνάλα.

Μόλις τελειώσῃ τὸ φίλμ ποὺ γυρίζει τώρα θὰ ἀποσυρθῇ προσωρινῶς ἀπὸ τὸν κινηματογράφο, γιατί περιμένει τὸ πολυπόθητο παιδὶ ποὺ δὲν τῆς ἔδωσαν οἱ προπολεμικοὶ δυὸ γάμοι της. Οἱ φῆμες λένε ὅτι ἡ Τέρρυ δὲ θὰ ξαναγυρίσῃ ποτὲ πιὰ στὴν ὀθόνη. γιατὶ δὲν τὸ θέλει ὁ τρίτος καὶ πιὸ πλούσιος ἀπ' ὅλους ἄντρας της. Ἀλλὰ ἡ ἴδια τὸ διαψεύδει λέγοντας:

«Ὁ κινηματογράφος εἶναι ἕνας ἀπὸ πετσί μου. Χωρὶς αὐτὸν νοιώθω ὅτι δὲ θὰ μπορέσω νὰ ζήσω. Ὅσο γιὰ τὸν ἄντρα μου, αὐτὸν τὸν καταφέρνω εὔκολα. Εἶναι τόσο καλὸς καὶ δὲ μοῦ ναλάει ποτὲ τὸ γατῆσι!...»

Ο. ΠΕΝΝΥ

Κινηματογραφικὲς πεννιὲς

★ Ὁ Σουηδὸς σκηνοθέτης Ἰνγκμαρ Μπέργκμαν ποὺ ἀπὸ καιρὸ ἀρνεῖται ἐπίμονα νὰ μεταβῇ στὸ Χόλλυγουντ γιὰ νὰ γυρίσῃ ἐκεῖ φίλμ γιὰ λογαριασμὸ ἀμερικανικῶν ἑταιρειῶν. Ὑπέγραψε τελικὰ συμβόλαιο μὲ τὴν «Παραμάουντ» γιὰ τὸ γύρισμα δυὸ φίλμ. Ὁ διάσημος σκηνοθέτης ἔβαλε στὸ συμβόλαιό του δυὸ ὅρους: Θὰ γυρίσῃ τὰ ἔργα αὐτὰ στὴ Σουηδία καὶ θὰ διαλέξῃ ὁ ἴδιος καὶ τὰ δυὸ ζευγάρια.

★ Ἡ Μπριζὶτ Μπαρντὸ ὑπέβαλε μήνυσι ἐναντίον μιᾶς βιομηχανίας γυαλιῶν ἡλίου, ἐπειδὴ χρησιμοποίησε γιὰ διαφημιστικοὺς λόγους ἕνα δίθεν δικό της γράψιμο μὲ πλαισιωμένη μὲ τὴν ὑπογραφή της «Μπριζίτ».

★ Ὕστερα ἀπὸ τὸν Τόνυ Κέρτις καὶ τὸν Τζὰκ Λέμμον, θὰ δοῦμε τώρα καὶ τὸν Μπὶνγκ Κρόσμπυ νὰ ντυμένο γυναικεῖα σ' ἕνα νέο φίλμ, ποὺ γυρίζεται σ' ἕνα κολλέγιο τοῦ Χόλλυγουντ. Ὁ Μπὶνγκ ὑποδύεται στὸ φίλμ τὸ ρόλο ἑνὸς ἐστιάτορα, ποὺ ἀποφασίζει νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ σχολεῖο, γιὰ νὰ μάθῃ ὅσα περιφρόνησε καὶ ἀδιαφόρησε κατὰ τὰ παιδικά του χρόνια. Φυσικά. δὲ λείπει ἡ σχετικὴ καζούρα τῶν.. συμμαθητῶν, οἱ ὁποῖοι μιὰ μέρα τὸν ντύνουν γυναικεῖα. γιὰ νὰ ὑποδυθῇ τὴν κοπέλλα, ποὺ πηγαίνει στὸν πρῶτο της γοό. Οἱ κωμικὲς σκηνὲς τοῦ ἔργου αὐτοῦ τοῦ Μπὶνγκ Κρόσμπυ εἶναι ἀμέτρητες καὶ τὸ φίλμ στὸ σύνολό του εἶναι πολὺ διασκεδαστικό.

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΚΟΣΜΟΣ πολὺς εἶχε μαζευτῆ στὴν ἀποβάθρα. "Ὁλοι αὐτοὶ εἶχαν κατεβῆ στὸν Πειραιὰ γιὰ νὰ ὑποδεχτοῦν τοὺς ξενητεμένους δικούς τους, ποὺ θὰ φτάνανε ἐκεῖνο τὸ πρωϊνὸ μὲ τὸ ὑπερωκεάνειο «Φρειδερίκη».

Ἡ λαχτάρα κι' ἡ ἀνυπομονησία ἦταν ζωγραφισμένες στὰ πρόσωπά τους.

Ἐπιτέλους!... Τὰ μάτια λάμψανε κι' ἕνας ἀναστεναγμὸς ἀνακουφίσεως βγῆκε μέσ' ἀπὸ τὰ στήθη... Ἔρχεται!

Ναί, τὸ βαπόρι, τὸ μεγάλο βαπόρι, ἔμπαινε καμαρωτὸ στὸ λιμάνι.

Ἔπειτα ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου, ἡ προσφώνησι τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως, ὅλη αὐτὴ ἡ μικρὴ γιορτὴ γιὰ τοὺς ξενητεμένους, ποὺ ξαναγυρίζουν στὴν πατρίδα γιὰ νὰ βροῦνε τὴ γαλήνη ἀνάμεσα στοὺς δικούς τους, ἔπειτα ἀπὸ τόσων ἐτῶν σκληρὴ βιοπάλη.

Οἱ ἐπιβάτες κατεβαίνουν, τὸ μεγάφωνο ἀναγγέλλει τὰ ὀνόματα ἐκείνων ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὸ Τελωνεῖο, γιὰ τοὺς συγγενεῖς, ποὺ περιμένουν νὰ τοὺς ὑποδεχτοῦν.

Τί συγκινητικὴ σκηνή! Σύζυγοι, γριὲς μητέρες, ἀδέλφια, ἀγκαλιάζονται, φιλιοῦνται, κλαῖνε.

Τὰ ταξὶ γεμίζουν μὲ βαλίτσες καὶ ἀνθρώπους, καὶ φεύγουν ἕνα-ἕνα.

Ἡ ἀποβάθρα ἔχει σχεδὸν ἀδειάσει πιά, ὅταν τὸ μεγάφωνο ἀναγγέλλει:

— Τζίμης Πούλος!

Ὁ Τζίμης Πούλος χαμογέλασε στὸν ἀστυφύλακα, καθὼς περνοῦσε τὴν καγκελλόπορτα, ἀκολουθώντας τὰ πράγματά του, ποὺ τοῦ τὰ μεταφέρανε σ' ἕνα ταξί. Δὲν κύτταξε οὔτε ἀριστερά, οὔτε δεξιά. Γιατὶ δὲν περίμενε κανένα νὰ τὸν ὑποδεχτῇ στὸν ἐρχομό του...

Εἶχαν φορτώσει πιὰ τὶς βαλίτσες του στ' αὐτοκίνητο. Ὁ σωφὲρ γύρισε καὶ τὸν ρώτησε:

— Ποῦ θὰ πᾶμε;

Ὁ Τζίμης τὸν κύτταξε. Αὐτὸ δὲν τὸ εἶχε σκεφθῆ! Ναί, ποῦ ἔπρεπε νὰ τὸν πάῃ;...

— Μὰ ζωντανεύουν οἱ νεκροί;... Μοῦ εἶχαν πῆ πὼς πέθανες!...

Κάτω ἀπὸ τὸ φεγγάρι ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ὁ σωφὲρ τὸν ἔβγαλε ἀπὸ τὴν ἀμηχανία:

— Γιὰ τὴν Ἀθήνα;

— Ναί, ναί, εἶπε ὁ Τζίμης. Ἕνα καλὸ ξενοτέλ»!

Ξάπλωσε πίσω καὶ τὸ ταξὶ ξεκίνησε.

Ὁ Τζίμης κύτταζε ἴσια μπροστά, ἀφηρημένος. Δὲ θυμόταν τίποτα! Τοῦ ἦταν ἄγνωστα ὅλα τὰ μέρη ἀπ' ὅπου περνοῦσε.

Τοῦ φαίνονταν ὅμως ὅλα ὡραῖα! "Ολα ἀλλοιώτικα, ὅλα καινούργια!

"Ενας ἀναστεναγμὸς ξέφυγε ἀπὸ τὰ χείλη του καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ μάτια του θάμπωσαν. "Ενα δάκρυ εἶχε κυλήσει στὸ μάγουλό του. Τὸ πρῶτο δάκρυ ἔπειτα ἀπὸ τόσα χρόνια, τὸ πρῶτο ἀπὸ τὴ στιγμή, ποὺ πάτησε τὸ πόδι του στὴν Ἑλλάδα...

Ὁ Τζίμης Πούλος λεγόταν Δημήτρης Παυλόπουλος, ὅταν ἔφυγε μιὰ μέρα. εἴκοσι χρονῶν παιδί, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ὡς μετανάστης.

Τώρα ἦταν πενῆντα πέντε ἐτῶν ἄνδρας, καλοφτιαγμένος καὶ μὲ πολλὰ λεφτά.

Στὸ χωριό του — ἕνα ὀρεινὸ χωριὸ τῆς Πελοποννήσου — δργωνε χωράφια κι' ἔβοσκε τὰ εἴκοσι πρόβατα τοῦ πατέρα του. Τὴν ὑπόλοιπη περιουσία τὴν εἶχε παραλάβει ὁ μεγάλος του ἀδελφός, ὁ Κωνσταντῆς.

Τί νὰ κάνῃ ὁ ἔρμος ὁ Δημήτρης, ποὺ δὲν εἶχε καὶ τὸν πατέρα μὲ τὸ μέρος του; "Οσο ζοῦσε ἡ μητέρα τους, τὸν φύλαγε ἀπὸ τὴν κακία καὶ τὴ δυστροπία τοῦ μεγάλου ἀδελφοῦ. "Οταν πέθανε ὅμως ἡ μάννα του, τοὺς ἔκανε ὅλους πέρα ὁ Κωνσταντῆς, καὶ σὰν πιὸ μεγάλος ποὺ ἦταν, πατοῦσε πόδι κι' ἔκανε ὅ τι ἤθελε αὐτός.

Ὑπόμενε ὁ Δημήτρης, γιὰ ν' ἀποφεύγῃ τοὺς καυγάδες, ὑπόμενε γιὰ νὰ μὴ στενοχωρῇ καὶ τὸν πατέρα του, ποὺ ὑπόφερε ἀπὸ τὴν καρδιά του.

Ὑπόμενε καὶ γιὰ κάποιον ἄλλο λόγο: Γιατὶ ἀγαποῦσε τὴ Χρυσοῦλα κι' Ἐλπιζε πὼς, μιὰ μέρα, ποὺ θὰ τὴν παντρευόταν, θὰ πήγαινε σὰν γαμπρὸς στὰ χτήματα τοῦ πεθερού του. Ἔτσι, θὰ ἡσύχαζε πιὰ ἀπὸ τὴν τυραννισμένη ζωή του.

Ἀλλοιῶς ὅμως τὰ λογάριαζε ὁ Δημήτρης κι' ἀλλοιῶς ἤρθαν τὰ πράγματα.

Μιὰ μέρα, ἔπαθε κρίσι ὁ πατέρας τους καὶ σταμάτησε ἡ καρδιά του.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ὁ Κωσταντῆς ἔγινε ἀκόμα πιὸ σκληρὸς ἀπέναντι στὸν ἀδελφό του. "Εκανε δικαστικὴ ἀναγνώρισι τῆς προηγούμενης μοιρασιᾶς, βάζοντας δυὸ ψευδομάρτυρες, κι' ἔτσι ὁ ἄμοιρος ὁ Δημήτρης ἔμεινε μὲ τὰ εἴκοσι πρόβατα καὶ μ' ἕνα χωραφάκι.

— Θὰ δουλέψω σκληρά, γιὰ νὰ κάνω τὰ πρόβατα πενῆντα, καὶ τότε θὰ σὲ πάρω, Χρυσοῦλα! Ἔλεγε στὴν ἀγαπημένη του.

Ἐκείνη τὸν ἀγαποῦσε, μὰ δὲν εἶχε γνώμη, γιατὶ ἦταν μοναχοκόρη καὶ τὴν ὥριζε ὁ πατέρας της, ποὺ σκόπευε νὰ τῆς δώσῃ πλούσιο γαμπρό.

Τάξερε αὐτὰ ἡ Χρυσοῦλα, μὰ δὲν τἄλεγε στὸ Δημήτρη, γιὰ νὰ μὴ τὸν στενοχωρήσῃ.

Μὰ τὰ μάτια τοῦ Δημήτρη ἄνοιξαν, ὅταν ἔμαθε ἀπὸ κάποιο φίλο του πὼς ὁ Κωσταντῆς ἔστειλε προξενητὴ στὸν πατέρα τῆς Χρυσούλας.

Τὸ αἷμα ἀνέβηκε στὸ κεφάλι του καὶ θἄκανε ἴσως ἔγκλημα, ἂν δὲν τὸν κρατοῦσε ἡ Χρυσοῦλα, εἶπε τὸ βράδυ, καὶ δὲν τοῦ ἀποσπούσε τὴν ὑπόσχεσι, πὼς θὰ περίμενε — ὅπως θὰ περίμενε κι' ἐκείνη — νὰ «σιάξουν τὰ πράγματα».

Μὰ τὰ πράγματα πῆραν ἄσχημο δρόμο: Ὁ πατέρας τῆς Χρυσούλας ἔδωσε τὸ λόγο του, οἱ ντευφεκιὲς βρόντησαν κεῖνο τὸ βράδυ κι' ὅλο τὸ χωριὸ ἔμαθε πὼς ὁ Κωσταντῆς θὰ παντρευότανε τὴ Χρυσούλα!

Ὁ Δημήτρης, ἀπελπισμένος, δὲν εἶπε τίποτα στὸν ἀδελφό του. Δὲ ζήτησε κἂν νὰ δῇ τὴ Χρυσούλα. Πῆρε τὴν αὐγὴ τὰ πρόβατά του καὶ τράβηξε γιὰ τὰ χειμαδιά, ἐλπίζοντας νὰ βρῇ βάλσαμο στὸ χρόνο καὶ σὲ ξένους τόπους.

Μὰ δὲν τὰ κατάφερε. Τὰ δάκρυα κυλοῦσαν μέρα-νύχτα ἀπὸ τὰ μάτια του γιὰ τὴν ἀγάπη ποὺ χασε καὶ καταριόταν τὸν Κωσταντῆ, ποὺ τοῦχασε καὶ καταριόταν τὸν Κωσταντῆ, ποὺ τοῦκλεψε τὴν περιουσία του καὶ τὴν ἀγαπημένη του.

Ἐκεῖ ποὺ πῆγε, ὁ Δημήτρης βρῆκε κι' ἄλλους τσοπάνηδες. Τοὺς πούλησε, λοιπόν, τὰ πρόβατά του καὶ μὲ τὰ λεφτὰ αὐτὰ ἔβγαλε εἰσιτήριο γιὰ τὴν Ἀμερική. Ἤρθε στὴν Ἀθήνα — οὔτε κι' αὐτὸς δὲ θυμᾶται πῶς — πῆρε τὸ βαπόρι κι' ἔπειτα ἀπὸ πολλὲς μέρες βρέθηκε σ' ἕνα ξένο τόπο.

Πῆγε ἐργάτης, δούλεψε ξινάρι σὲ ἀγοναγωνία χωράφια, δούλεψε καὶ σὲ σιδηροδρομικὲς γραμμές, σὲ φάμπρικα... Γύρισε τὴν Ἀμερική, ἀπὸ Βορρᾶ ὡς τὸ Νότο. Τέλος, στὸ Μεξικὸ πρόκοψε, στερέωσε κι' ἔκανε μαγαζί.

Μά, ὅσο καὶ νὰ πλούτισε, ὅσο καὶ νὰ νοικοκυρεύτηκε καὶ νἄγνιψε ἄλλος ἄνθρωπος, ἡ ψυχή του ἦταν ἀκόμη μαύρη ἀπὸ τὸν πόνο, κι' ἂς πέρασαν τριάντα πέντε χρόνια...

Δὲ γύρισε τώρα στὴν Ἑλλάδα γιὰ τὴ Χρυσούλα, γιατὶ τὴν εἶχε ἀφίσει ἀρραβωνιασμένη μὲ τὸν ἀδελφό του. Γύρισε κουρασμένος ἀπὸ τοὺς κόπους τῆς ξενητειᾶς καὶ γεμάτος ἀπὸ τὴ νοσταλγία τοῦ τάπου του. Θὰ πήγαινε νὰ δῇ τὸ χωριό του; Αὐτὸ τὸ ἐρώτημα τὸν βασάνιζε.

"Αφησε, λοιπόν, τὶς βαλίτσες του στὸ ξενοδοχεῖο τῆς Ἀθήνας κι' ἔφυγε, ἕνα πρωϊνό, μὲ τὸ λεωφορεῖο. Πήγαινε νὰ βρῇ τὰ παλιὰ ἐνθύμια τῆς ἐρειπωμένης του ἀγάπης: Τὸ πεύκο, ποὺ κάτω ἀπ' αὐτό, τοῦδωσε τὸ πρῶτο της φιλὶ ἡ Χρυσοῦλα. Τὴ βρυσούλα, ὅπου τῆς πρωτομίλησε γιὰ ἀγάπη, ἐνῶ τὰ πρόβατά του ἔπιναν ἀπὸ τὸ γάργαρο νερό της. Τὴ σπηλιά, στὴν πλαγιὰ τοῦ βουνοῦ, ἐκεῖ, ποὺ ἔκλαψε ἕνα βράδυ γιὰ τὴν ἀγάπη ποὺ ἔχανε...

Θἄκανε ἕνα περίπατο μέσα στὶς ἀναμνήσεις τῆς καρδιᾶς του καὶ στοὺς ἱεροὺς αὐτοὺς τόπους καὶ θὰ ξαναφέυγε. Στὸ χωριὸ μέσα δὲ θὰ πήγαινε καθόλου. Τί νὰ κάνῃ;

Συρούπωνε πιά, ὅταν κατέβηκε στὸ πρωτογούμενο χωριὸ καὶ πῆρε τὴν ἀνηφοριά.

Κύτταζε τώρα γύρω του. Κάθε πέτρα, κάθε δέντρο, τοῦ θύμιζε τὰ παιδικά του χρόνια... Πολλὰ εἶχαν ἀλλάξει ἀπὸ ἄλλοτε. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν εἶχε ἀλλάξει, ἦταν ἡ ἀγάπη του, τριανταπέντε ὁλόκληρα χρόνια!

Νά κι' ὁ πεύκος! Πόσο εἶχε μεγαλώσει! Τὸ τσεκοῦρι τὸν εἶχε λυπηθῆ καὶ δὲν τοῦ εἶχε στερήσει τὴν πρώτη γλυκειὰ ἀνάμνησι τοῦ φιλιοῦ.

Μιὰ γυναῖκα βγῆκε ἀπὸ τὸ πλαϊνὸ χωράφι, καβάλλα στὸ γαϊδουράκι. Ὁ Δημήτρης κρύφτηκε πίσω ἀπὸ τὸ πεύκο. Δὲν ἤθελε νὰχῃ συναπάντημα μὲ κανένα. Μὰ ἡ γυναῖκα θὰ περνοῦσε ἀπὸ τὸ μονοπάτι, πλάϊ του. "Εκανε νὰ ξεφύγῃ πρὸς τὰ πίσω, μὰ τὸ γαϊδουρὶ τοῦκοψε τὸ δρόμο.

— Χριστὸς καὶ Παναγιά! ἀκούστηκε μιὰ φωνὴ τρομαγμένη.

Κι' ἡ γυναῖκα κράτησε τὰ γκέμια.

Ὁ Δημήτρης τὴν κύτταξε σαστισμένος. Μήπως ἦταν ἡ Χρυσοῦλα αὐτή; Εἶχε γνωρίσει τὴ φωνή της. Δὲν ἦταν ὅμως ἡ κοπέλλα τῶν 18 ἐτῶν, τὸ μπουμπούκι, ποὺ εἶχε ἀφίσει...

— Χρυσούλα! μουρμούρισε.

— Ποιὸς εἶσαι σύ;

— Δημήτρης!

— Ὁ Δημήτρης; Μὰ ζωντανεύουν οἱ νεκροί;...

— Ὄχι, Χρυσούλα. Ἀφοῦ παντρεύτηκες, ἔφυγα γιὰ τὴν Ἀμερική...

Ψέμματα σοῦπανε, Δημήτρη. Δὲν παντρεύτηκα. Τούφυγα κάτω ἀπὸ τὰ στέφανα. Τοὺφυγα καὶ πῆγα στὴ σπηλιά, μὰ δὲ σὲ βρῆκα. Ἐκεῖνος μὲ κυνήγησε νὰ μὲ σκοτώσῃ καὶ γκρεμίστηκε στὰ βράχια. Δὲν παντρεύτηκα, Δημήτρη, γιατὶ σὲ ἀγαποῦσα!

— Κι' ἐγώ, σ' ἀγαπῶ, Χρυσούλα, γι' αὐτὸ γύρισα. Θυμᾶσαι αὐτὸ τὸ πεύκο;

Ἡ Χρυσοῦλα εἶχε ξεπεζέψει.

— Ἐδῶ σοῦ ἔδωσα τὸ πρῶτο φιλί μου, Δημήτρη, καὶ δὲν τὸ ξεχνῶ! ἀπάντησε.

Ἀγκαλιασμένοι πάρα, ὁ Δημήτρης κι' ἡ Χρυσοῦλα, ἀνεβαίνουν τώρα, ὁ Δημήτρης κι' ἡ Χρυσοῦλα, ἀνεβαίνουν τὸ χωριό. Πάνε νὰ σμίξουν τὴν ἀγάπη τους, μιὰ ἀγάπη ποὺ κράτησε τριανταπέντε ὁλόκληρα χρόνια!

ΜΙΡΑΝΤΑ

Η θελίς της γυναίκας

Η ΜΟΔΑ ΤΩΝ ΣΤΑΜΠΑΤΩΝ

Τα φετεινὰ σταμπᾶτα ὑφάσματα παρουσιάζουν ἕνα ἐντελῶς καινούργιο τύπο μοτίβων, ποὺ τὰ ξεχωρίζει ἀπὸ τὰ σταμπᾶτα ἄλλων ἐποχῶν. Γι' αὐτό, παρ' ὅλο ποὺ τὸ σταμπᾶτο ἔχει γιὰ χρόνια ὁλόκληρα ἐξασφαλισμένη τὴ θέσι του στὴν γυναικεία γκαρνταρόμπα, δοκιμάζουμε ἐφέτος τὴν ἐντύπωσι πὼς τὰ σταμπᾶτα εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὰ σὰ νὰ τὰ βλέπωμε γιὰ πρώτη φορά.

1) Κορσάζ-μπολερὸ καὶ φούστα μὲ κουφωτὲς πιέτες.

Τὸ κυριώτερο χαρακτηριστικό τους εἶναι τὰ μεγάλα μοτίβα—ἄνθη, φύλλα ἢ ἄλλα σχέδια. Πολλὲς φορές, θὰ δυσκολευτοῦμε νὰ ποῦμε τί ἀκριβῶς παριστάνουν τὰ σταμπαρίσματα. Τόσο εἶναι ἀνάμικτα τὰ σχέδιά τους τὰ «μὲν» μὲ τὰ δέ, σχηματίζοντας ἕνα πολύχρωμο σύνολο. Σὰν μιὰ παλέτα — θάλεγε κανεὶς — ὅπου τὸ χέρι τοῦ ζωγράφου ἀνακατεύει ἀδιακρίτως τὰ χρώματα. Ἡ ἐντύπωσι ποὺ δίνουν εἶναι ὡραιοτάτη, γιατὶ οἱ συνδυασμοὶ πάνω στὰ ὑφάσματα εἶναι ἁρμονικοί.

Ἀπὸ τὴ φετεινὴ μόδα δὲ λείπουν βέβαια καὶ τὰ σταμπᾶτα μὲ μικρὰ μοτίβα στὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο σχέδιο, ὅπως καὶ τὰ σταμπᾶτα μὲ καντριγιὲ ἢ ραβδώσεις. Ἡ ποικιλία εἶναι ἀφάντασ τα μεγάλη καὶ αὐτὸ κάνει τὰ σταμπᾶτα νὰ φοριοῦνται ὅλες τὶς ὧρες τῆς ἡμέρας, ἀκόμη καὶ τὰ βράδυα στὴν ἐξοχή, στὶς ἀκτές, στὶς λουτροπόλεις.

ΜΟΝΟΧΡΩΜΕΣ ΚΟΤΟΝΑΝΤ

Κοντὰ στὶς τόσο μοδάτες καὶ πολύχρωμες κοτονάντ, ἔχομε καὶ τὶς μονόχρωμες. Ἰδίως τὰ βαμβακερὰ σατέν, ποὺ θὰ συντελέσουν στὸ νὰ παρουσιάζωμε κομψὰ καλοκαιρινὰ φορέματα ἢ σύνολα. Μερικὲς φορὲς θὰ δοῦμε καὶ τουαλέτες ἀκόμη ἀπὸ σατέν. Ὅλα αὐτὰ τὰ φορέματα ἀκολουθοῦν διάφορες γραμμές: Πότε τὴν κόψι ἐβαζέ, πότε τὴν εὐθυγραμμία μὲ κάποια λεπτομέρεια χαρακτηριστικὴ τῆς τελευταίας μόδας. Πολὺ θὰ φορεθῇ ἐπίσης ἡ κόψι κιμονό, ποὺ δίνει μία ἰδιαίτερη ἄνεσι στὸ κορσάζ, ἐνῶ σὰν ἀντίθεσι ἡ συνέχισι τοῦ φορέματος πρὸς τὰ κάτω εἶναι ἐντελῶς εὐθύγραμμη, καὶ μάλιστα μὲ τάσι στενέματος πρὸς τὸ τέλος τῆς φούστας.

Κάτι ἄλλο, κι' αὐτὸ πολὺ μοδάτο, εἶναι νὰ σχηματίζῃ ἡ φούστα ἕνα σταύρωμα πλαγίως σὲ μία διαγώνια γραμμή, ἐνῶ μερικὲς πτυχὲς μπροστὰ ἀκολουθοῦν καὶ αὐτὲς τὴν ἴδια διαγώνια κλίσι.

Χαρακτηριστικὸ συμπλήρωμα τοῦ φορέματος εἶναι ἡ ὁμοιόμορφη ζώνη, ἀρκετὰ φαρδειά, ἡ ὁποία σχηματίζει ἐβαζὲ γραμμὴ πρὸς τὰ κάτω ἔτσι, ὥστε νὰ ἐφάπτεται στοὺς γοφοὺς καὶ νὰ προσδίδῃ στὸ σύνολον μιὰ κάπως μακρότηλη ἐντύπωσι. Ἕνα κλασσικὸ δέσιμο τὴ συμπληρώνει στὸ πλάϊ, στὸ σημεῖο ἀκριβῶς ποὺ διπλώνει ἡ φούστα.

Ἄλλο χαρακτηριστικὸ σκέρτσο σὲ μιὰ σχετικὴ κόψι φορέματος εἶναι ἡ κατάληξι τῆς στενῆς εὐθύγραμμης φούστας σὲ τρεῖς φαρδειὲς ὁριζόντιες πιέτες.

Φυσικά, ἐδῶ ἡ φούστα δὲ γίνεται σταυρωτὴ καὶ ἡ ἕνωσί της μὲ τὸ κορσάζ γίνεται ἀφοῦ σχηματισθοῦν μερικὲς ἐλεύθερες πένσες, ποὺ δίνουν στοὺς γοφοὺς τὴν ἀπαιτουμένη ἄνεσι. Ἁρμονικὸς συνδυασμὸς μὲ τὴν κιμονὸ κόψι τοῦ κορσάζ, ποὺ ἀναφέραμε εἶναι τὸ στρογγυλὸ ἄνοιγμα τοῦ λαιμοῦ, περισσότερο ἢ λιγώτερο ἄνετο, ἀνάλογα μὲ τὸ γοῦστο σας ἢ μὲ τὴν περίστασι, ποὺ σχηματίζει μπροστὰ ἕνα κόψιμο μερικῶν ἑκατοστῶν.

Ἀλλὰ ἂς ρίξωμε καὶ μιὰ ματιὰ σὲ μιὰ ἐβαζὲ γραμμή. Ἐδῶ ἔχομε ἄλλη ἀντίθεσι.

Ἡ τουαλέττα ἀπὸ τὸ μονόχρωμο βαμβακερὸ σατὲν θὰ ἔχῃ ἕνα ἐφαρμοστὸ κορσάζ, ποὺ θ' ἀναδεικνύῃ τὶς γραμμὲς τοῦ σώματος μ' ἕνα ντεκολτὲ μπατὼ καὶ χωρὶς μανίκια. Ἡ φούστα ἐξ ἄλλου μὲ τὸ φάρδος της θὰ δίνῃ στὸ σύνολο τὴν ἐβαζὲ γραμμή.

Τόσο οἱ σοῦρες, ὅσο καὶ οἱ βαθιὲς ἐλεύθερες πιέτες θὰ τῆς προσδώσουν τὴν ἄνεσι, ποὺ ἐπιζητεῖ ἡ γραμμὴ τοῦ φορέματος.

ΟΙ ΚΑΝΤΡΙΓΙΕ ΚΟΤΟΝΑΝΤ

Πολὺ τῆς μόδας θὰ εἶναι ὅλο τὸ καλοκαίρι οἱ τόσο σκερτσόζικες καντριγιὲ κοτονάντ σὲ διάφορα σχέδια, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως ἐκεῖνες ποὺ θὰ παρουσιάζουν τὶς ὁριζόντιες διασταυρούμενες ραβδώσεις τους πολὺ πιὸ ἔντονες ἀπὸ τὶς κάθετες ὅσον ἀφορᾶ τὸ γραμματισμό.

Ἔτσι, τὸ καντριγιὲ θὰ δίνῃ σχεδὸν τὴν ἐντύπωσι ἑνὸς ριγωτοῦ φορέματος μὲ τὶς ραβδώσεις ὁριζόντιες. Ἂς δοῦμε λ. χ. ἕνα μοντέλο ἀπὸ καντριγιὲ αὐτοῦ τοῦ τύπου.

Τὸ κορσὰζ εἶναι τόσο ἄνετο, ὥστε σχηματίζει μπλουζὰν μὲ κούμπωμα μπροστὰ καὶ μικρὸ στρογγυλὸ ἄνοιγμα στὸ λαιμό, ποὺ συμπληρώνεται μὲ μία ἐβαζὲ φάσα σὰν γιακαδάκι, ὅπου βλέπομε καταφανῆ τὴν ἔντονη γραμμὴ τοῦ καντριγιὲ ὁλοτρίγυρα. Τὰ μανίκια εἶναι καὶ αὐτὰ ἄνετα, μὲ μάκρος λίγο ἐπάνω ἀπὸ τὸν ἀγκῶνα. Οἱ ἔντονες γραμμὲς τους τοῦ καντριγιὲ ἀνταμώνονται μὲ τὶς ὅμοιες γραμμὲς τοῦ κορσάζ. Ἡ φούστα τοῦ φορέματος σχηματίζει μιὰ ἄνετη γραμμή, μὲ βαθιὲς κουφόπιετες ὁλοτρίγυρα. Τὸ φόρεμα συμπληρώνεται μὲ μιὰ ζώνη ἀπὸ τὸ ἴδιο πάντοτε ὑφασμα, ποὺ δένει μπροστὰ σὲ φιόγκο.

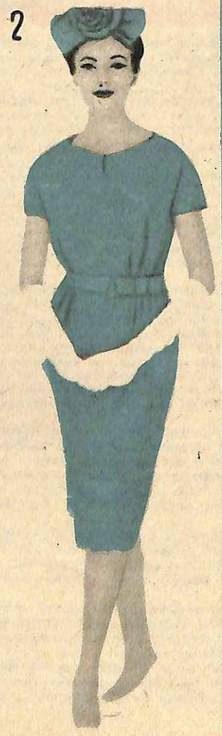
ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΤΑ ΝΤΕ — ΠΙΕΣ

Τὰ ντὲ-πιὲς ποὺ εἶναι τόσο χρήσιμα γιὰ τὴν πόλι, μᾶς προσφέρουν ἐπίσης ὑπηρεσίες στὴν ἐξοχὴ καὶ εἶναι συγχρόνως πολὺ κομψά.

Κι' ἐδῶ, σύμφωνα μὲ τὴν τελευταία λέξι τῆς μόδας, οἱ τόσο ὄμορφες κοτονάντ ἔχουν τὸ λόγο. Τὰ ντὲ-πιὲς γιὰ τὴν ἐξοχὴ χρησιμοποιοῦν τόσο τὶς μονόχρωμες, κοτονάντ, ὅσο καὶ τὶς φανταζί: ριγωτὲς καντριγιέ, σταμπάτες.

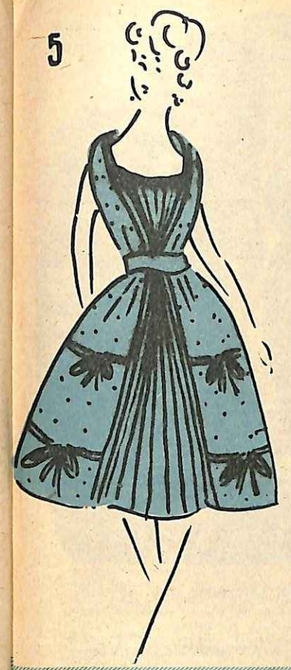
Ὁ πιὸ συνηθισμένος συνδυασμὸς γιὰ τὰ καλοκαιρινὰ ντὲ-πιὲς εἶναι ὁ συνδυασμὸς φούστας καὶ μπλούζας—καζάκας ἢ καὶ πραγματικῆς καζάκας, ποὺ γίνεται ἀρκετὰ μακρειά, μὲ τὴ φούστα στενή. Ὅλο τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ τοῦ συνόλου ἐγκειται στὶς ἀντιθέσεις. Δηλαδὴ ἡ μακρειὰ καζάκα μὲ μιὰ ζώνη

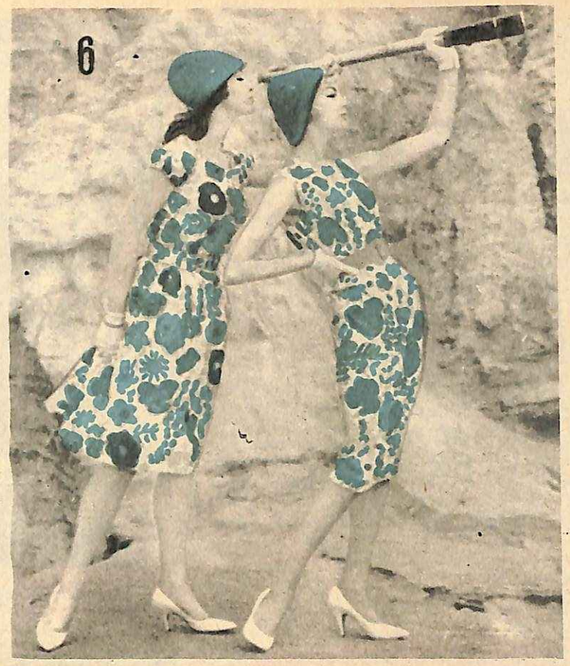
2) Τὸ σκέρτσο τῆς διπλῆς φούστας. 3) Βραδυνὸ φόρεμα μὲ «μπυστιὲ» καὶ φαρδειὰ φούστα. 4) Ἀπογευματινὸ εὐθύγραμμο φόρεμα.

5) Φόρεμα ἀπὸ ὀργκαντζὰ μπλὲ μαρὲν μὲ λευκὰ πουά. Τὸ κορσὰζ καὶ ἡ φούστα ἐμπρὸς ἀπὸ λευκὴ ὀργκαντζὰ πλὶσὲ σαλεΐ. 6) Δυὸ σταμπᾶτα ἀπογευματινὰ φορέματα ἀπὸ κοτονάντ.

ποὺ τὴν κρατᾶ καλὰ ἐφαρμοστὴ στὴ μέση, ἔχει τὸ κάτω μέρος τόσο ἐβαζέ, ποὺ δίνει τὴν ἐντύπωσι μιᾶς δεύτερης κοντῆς φούστας. Ἡ πραγματικὴ φούστα ἀντιθέτως εἶναι ἐξαιρετικὰ στενή.

Γιὰ τὴν μακρειὰ αὐτὴ καζάκα, προτιμοῦμε τὴν κόψι κιμονό, μὲ μιὰ ἐλαφρὰ κλίσι τῶν ὤμων ποὺ σχηματίζει μανίκι. Τὸ ἄνοιγμα τοῦ λαιμοῦ εἶναι στρογγυλὸ καὶ ὁ γιακᾶς τὸ ἴδιο. Ἂς μὴ παραλείψωμε ν' ἀναφέρωμε καὶ τὶς τσέπες, μεγάλες καὶ ἐξωτερικές, ποὺ στολίζουν τὸ κάτω μέρος τῆς καζάκας. Ἂν τὸ σύνολο αὐτὸ εἶναι καμωμένο ἀπὸ μονόχρωμη κοτονάντ, τὸ γαρνίρομε μὲ χρωματιστὰ γαζιά, γιὰ νὰ δώσουμε τὴ σπορτὶβ ἐντύπωσι.

Ἕνας ἄλλος τύπος ντὲ-πιὲς εἶναι αὐτὸς ποὺ ἀκολουθεῖ τὴν ἐβαζὲ γραμμή. Ἐδῶ συνδυάζομε κοντὴ καζάκα καὶ φαρδειὰ φούστα πλισεδωτὴ μὲ πιέτες τῆς μηχανῆς. Ἡ κόψι τῆς καζάκας εἶναι ἐλαφρῶς κιμονό, μὲ δύο ντεκοὺπ στὰ μπροστινὰ πλάγια ποὺ σχηματίζουν τὸ σῶμα καὶ φορμάρουν τὴ μέση. Οἱ ντεκοὺπ ἀνοίγουν λίγο πρὸς τὰ κάτω γιὰ νὰ σχηματισθῇ ἄνετο τὸ κάτω μέρος, ποὺ περιβάλλει τοὺς γοφούς. Ἕνα ὡραῖο τελείωμα στὸ στρογγυλὸ ἄνοιγμα τοῦ λαιμοῦ εἶναι ἕνα ρέλι σὲ διαφορετικὸ χρῶμα. Μπροστά, τὸ ρέλι αὐτὸ καταλήγει σὲ φιόγκο. Τὸ ἴδιο ρέλι γαρνίρει ἐπίσης τὶς δύο ἄκρες τῆς ζώνης.

ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

Σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς βραδυνὲς τουαλέττες τοῦ καλοκαιριοῦ, θὰ δοῦμε νὰ χρησιμοποιοῦνται διάφορα σταμπᾶτα σὲ μεταξωτὰ ὑφάσματα, νάϋλον ἢ καὶ μουσλίνες.

Ἡ μόδα τῶν μπυστιὲ στὰ βραδυνὰ συνεχίζεται καὶ ἡ ἐφαρμογή του στὸ μπούστο συνδυάζεται μὲ φαρδειὰ φούστα.

Πολὺ συχνὰ ἡ φούστα αὐτή, ποὺ ἀναλόγως τοῦ ὑφάσματος, ποὺ θὰ χρησιμοποιήσωμε παίρνει τὴ μία ἢ τὴν ἄλλη κόψι γιὰ νὰ πετύχῃ τὸ φάρδος ποὺ ἐπιδιώκομε, γίνεται ἀπὸ μεταξωτὸ κάπως βαρύ.

ΟΥΡΑ ΣΤΑ ΒΡΑΔΥΝΑ

Ἄλλο σκέρτσο πολὺ ἰδιότροπο γιὰ τὶς βραδυνὲς τουαλέττες εἶναι τὰ δυὸ διαφορετικὰ μάκρη τῆς φούστας. Διαφέρουν τόσο τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο ὥστε ἡ γραμμὴ τοῦ φορέματος νὰ παρουσιάζῃ κάτι τὸ ἐντελῶς πρωτότυπο.

Ἔχομε δηλαδὴ τὴ βραδυνὴ τουαλέττα, τῆς ὁποίας τὸ μάκρος τῆς φούστας μπροστὰ εἶναι τὸ κανονικὸ σημερινό, ποὺ μόλις καλύπτει τὰ γόνατα. Τὸ μάκρος αὐτὸ ἀπὸ τὰ πλάγια ἤδη τοῦ φορέματος σχηματίζοντας «κοκιγιὲ» ἀρχίζει νὰ μακραίνῃ ἀρκετὰ ἀπότομα γιὰ νὰ φτάσῃ νὰ σχηματίζῃ πίσω μὲ ἄφθονο ὑφασμα μιὰ πραγματικὴ οὐρά.

Μιὰ τέτοια τουαλέττα ποὺ εἶναι πράγματι λουσάτη ὅσον ἀφορᾶ τὴν κόψι της, δὲν διστάζει νὰ χρησιμοποιήσῃ τὶς ὁμορφες σταμπάτες κοτονάντ τῆς μόδας. Τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ κορσὰζ σχηματίζει μεγάλο ντεκολτὲ καὶ τὰ μπράτσα εἶναι ἐντελῶς γυμνά.

1) Κοριτσίστικο φορεματάκι γαρνιρισμένο μὲ γαλόνι. 2) Σεμιζιὲ ἀπὸ καρρεδάτη κοτονάντ. 3) Ριχτὸ φουστανάκι μὲ λευκὸ γιακαδάκι. 4) Παιδικὸ φουστανάκι μὲ πιέτες στὸ μπουστάκι. 5) Ἀγοριστικὴ βέστα σταμπάτη καὶ μονόκρωμο μακρὺ παντελόνι.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ ΠΑΙΔΙΚΑ

Τὰ βαμβακερὰ σατὲν εἶναι τὰ πιὸ κατάλληλα ὑφάσματα γιὰ τὰ κάπως λουσάτα ἀπογευματινὰ φορέματα τῶν παιδιῶν. Προτιμῆστε τα σὲ μονόχρωμα ἀνοιχτῶν ἀποχρώσεων.

Μιὰ πολὺ κατάλληλη κόψι γιὰ ἕνα τέτοιο φορεματάκι εἶναι τὸ ἐφαρμοστὸ μπουστάκι μὲ ἄνετο ἄνοιγμα στὸ λαιμό, τετράγωνο ἢ στρογγυλό, ποὺ θὰ συμπληρώνεται μὲ κοντὰ καὶ πολὺ φουσκωτὰ μανικάκια.

Ἡ φούστα εἶναι κομμένη ἀν φὸρμ καὶ συγχρόνως σχηματίζει λίγες σοῦρες γύρω ἀπὸ τὴ μέση. Ὅλο αὐτὸ τὸ σύνολο μπορεῖ νὰ γαρνιρισθῇ μὲ σειρητάκι διαφορετικοῦ χρώματος στὸ μπουστάκι καὶ στὴ φούστα.

ΚΟΡΙΤΣΙΣΤΙΚΑ ΣΕΜΙΖΙΕ

Λίγο πιὸ ἁπλὰ φορέματα γιὰ κοπελλίτσες εἶναι αὐτὰ ποὺ ἀκολουθοῦν τὸν τύπο σεμιζιέ. Γίνονται μὲ ζεφύρια καντριγιὲ ἢ ποπλίνες.

Τὸ μπουστάκι ἀκολουθεῖ τὸν κλασσικὸ τύπο σεμιζιέ, δηλαδὴ ἕνας γιλέτης ποὺ πιάνει ὅλο τὸ ἐπάνω μέρος κι' ἀπὸ κεῖ καὶ κάτω συνεχίζεται τὸ φόρεμα μὲ ἐλαφρειὰ σουρίτσα, γιὰ νὰ δίνῃ τὴν ἀπαιτούμενη ἄνεσι.

Τὸ κλείσιμο τοῦ λαιμοῦ εἶναι στρογγυλὸ μὲ κατεβαστὸ γιακαδάκι, τὸ κούμπωμα εἶναι εὐθύγραμμο καὶ ἡ φούστα γίνεται μὲ τέσσερα φύλλα, πιὸ στενὰ ἀπάνω καὶ φαρδύτερα κάτω. Στὸ διάμεσό τους ἔχουν μία φάσα, μὲ τὸ καντριγιὲ διαγώνιο. Ἡ φάσα αὐτὴ μπορεῖ νὰ συνεχιστῇ καὶ στὸ κορσάζ, ἐκατέρωθεν τοῦ κουμπώματος.

Μιὰ σουρίτσα γύρω ἀπὸ τὴ μέση συμπληρώνει τὸ φάρδος τῆς φούστας καὶ μιὰ δερμάτινη ζώνη ὁλοκληρώνει τὴ σεμιζιὲ ἐμφάνισι.

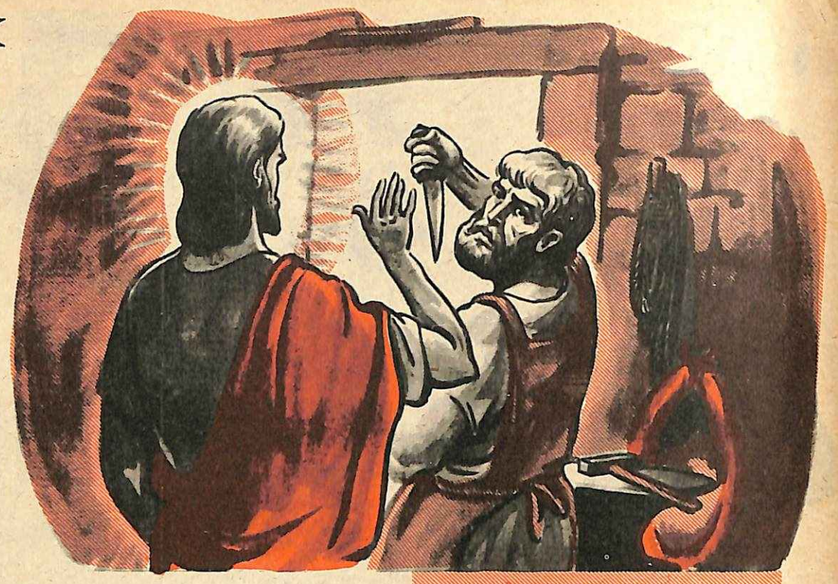
ΓΙΑ ΤΑ ΠΙΟ ΜΙΚΡΑ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙΑ

Γιὰ τὰ πιὸ μικρὰ κοριτσάκια προτιμοῦμε τὰ ριχτὰ φουστανάκια σταμπάτα ἢ μονόχρωμα βαμβακερά. Μιὰ ὑπόστιμη «κοῦπ» εἶναι αὐτὴ ποὺ ἔχει μόνο μιὰ στρογγυλὴ φάσα στὸ λαιμὸ καὶ σ' αὐτὴ στηρίζεται ὅλο τὸ ἄλλο φουστανάκι μὲ πιέτες ραμένες ὣς τὴ μέση. Ἔτσι φορμάρεται τὸ μπουστάκι καὶ ἡ φούστα πέφτει ἐλεύθερη.

ΑΓΟΡΙΣΤΙΚΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ

Γιὰ τ' ἀγοράκια εἶναι πολὺ τῆς μόδας πάντοτε τὰ πουκάμισα—βέστες, ποὺ φοριοῦνται μὲ μακρυὰ ἢ κοντὰ παντελονάκια. Ἕνας πλατὺς γιλέτης μὲ ὁριζόντια κατάληξι θὰ ἐνώνεται μὲ τὴν ὑπόλοιπη βέστα, ποὺ γίνεται μακρειὰ καὶ σχιστὴ στὰ πλάγια. Ὁ γιακᾶς εἶναι στὸν τύπο «Μπάϋρον», τὰ μανίκια κοντὰ μὲ γύρισμα καὶ οἱ τσέπες ἐξωτερικὲς μὲ καπάκια.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

— Τί κάνεις αὐτοῦ, μάστορα; τοῦ εἶπε ὁ Χριστός.

Ο Άγιος ΗΛΙΑΣ

ΣΤΑ 610 μ. Χ., ὁ Ἅγιος Ἠλίας ἦταν ὁ πιὸ φημισμένος πεταλωτὴς τῆς Ἱσπανίας.

Ἀπ' τὰ μικρά του χρόνια εἶχε κλίση γιὰ τὴ μηχανική. Ἐπειδὴ ὅμως ἦταν φτωχὸς καὶ δὲ μποροῦσε νὰ σπουδάσῃ, ἔμεινε ἕνας ἁπλὸς πεταλωτής.

Ἦταν ἀριστοτέχνης στὸ ἐπάγγελμά του. Περνοῦσε τὸ σίδερο ἀπὸ τρεῖς φωτιές, τὸ δούλευε τόσο καλά, ποὺ τὰ πέταλά του φαινόταν σὰν νἄναι ἀπὸ στιλβωμένο ἀσῆμι. Τὰ καφιὰ ποὺ κάρφωνε τὸ πέταλο, εἶχαν τόσο καλλιτεχνικὸ κι' ἀστραφτερ κεφάλι, ποὺ μποροῦσε κανεὶς νὰ τὸ πάρῃ γιὰ πολύτιμο πετράδι!

Ἡ ἐπιδεξιότητά του αὐτὴ τὸν ἀνάδειξε γρήγορα. Ὅλοι ἔτρεχαν σ' αὐτόν.

Οἱ μεγάλες του ὅμως ἐπιτυχίες ξύπνησαν τὴ ματαιοδοξία μέσα στὴ ψυχή του. Ὁ Ἠλίας ξέχασε πὼς ὁ Θεὸς ὑψώνει καὶ ταπεινώνει τοὺς ἀνθρώπους. Ξεπρελλιαμένος λοιπὸν ἀπὸ τὴ δόξα του, ἔφτιαξε καὶ κρέμασε στὴν πόρτα τοῦ μαγαζιοῦ του ἕνα ἐμβλημα ποὺ ἔλεγε: «Ἠλίας, ἀρχιμάστορας τῆς Ἱσπανίας, μάστορας τῶν μαστόρων».

Μ' αὐτὸ οἱ πεταλωτῆδες θεώρησαν προσβεβλημένο τὸν ἑαυτό τους κι' ἄρχισαν νὰ καταφέρωνται ἐναντίον του. Ὁ θόρυβος μεγάλωνε, ὅσο μεγάλωναν ἡ φήμη κι' ἡ δόξα τοῦ Ἠλία. Στὸ τέλος τὸ πράγμα μαθεύτηκε στὴ Γαλλία καὶ σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη. Οἱ πεταλωτῆδες ἄρχισαν νὰ φωνάζουν, ὥσπου ὁ θόρυβος αὐτὸς ἔφτασε ν' ἀκουστῇ καὶ στὸν Παράδεισο. Ὁ καλὸς Θεὸς στὴν ἀρχὴ δὲν καταλάβαινε τίποτα. Ἔπειτα ὅμως ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὴ γῆ, εἶδε τὴν ἐπιγραφὴ καὶ στενοχωρήθηκε.

Ἀπ' ὅλα τὰ ἀνθρώπινα ἐλαττώματα, ἐκεῖνο ποὺ ἐξοργίζει περισσότερο τὸ Θεό, εἶναι ἡ κενοδοξία. Ἄρχισε λοιπὸν νὰ σκέπτεται μὲ ποιὸν τρόπο θὰ μποροῦσε νὰ τιμωρήσῃ τὸ φουσκωμένο πεταλωτή. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς Χριστός, βλέποντας στενοχωρημένο τὸν πατέρα του, τὸν ρώτησε τί εἶχε, ὁ καλὸς Θεὸς τοῦ ἐξήγησε, δείχνοντας τὴν ἐπιγραφή.

— Ἔχεις δίκηο. Πατέρα μου εἶπε τότε ὁ Χριστός. Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ εἶναι πολὺ τολμηρή. Μὴ μὴν ξεχνᾶς ὅτι ὁ Ἠλίας εἶναι καλὸς τεχνίτης καὶ ἠθικὸς ἄνθρωπος.

— Ναί, ἀλλὰ ἡ περηφάνεια του σβύνει τὶς ἀρετές του. Μὲ τὴν ἐπιγραφὴ αὐτή, εἶναι σὰν νὰ θεωρῇ τὸν ἑαυτό του ἀνώτερο ἀπὸ τὴν ἐπουράνια δύναμι.

— Πατέρα, ἀπεκρίθηκε ὁ Χριστός, ἡ ἐπουράνια δύναμις ἂς τοῦ ἀπαντήσῃ μὲ τὴν καλωσύνη, κι' ὄχι μὲ τὴ βία. Ἐπίτρεψέ μου ν' ἀναλάβω ἐγὼ τὴ σωτηρία αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἂν σὲ εἰκοσιπέσσερες ὧρες ὁ Ἠλίας δὲν διορθωθῇ, σοῦ ὑπόσχομαι νὰ τὸν τιμωρήσω σκληρά.

Ἔτσι ὁ Ἰησοῦς παίρνοντας τὴν ἄδεια τοῦ Πατέρα του, φόρεσε ροῦχα τεχνίτη καὶ κατέβηκε στὴν Ἱσπανία. Κι' ὅταν ἔφτασε μπρὸς στὸ μαγαζὶ τοῦ Ἠλία τοῦ εἶπε:

— Ὁ Θεὸς σὲ εἶναι μαζί σου, ἀφεντικό.

— Ἀμήν! ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος, χωρὶς νὰ σηκώσῃ τὰ μάτια του ἀπ' τὸ ἀμόνι.

— Ὅπου κι' ἂν γύρισα, συνέχισε ὁ Χριστός δὲν ἄκουγα παρὰ νὰ μιλᾶνε γιὰ σένα καὶ γιὰ τὴν τέχνη σου. Μὲ παίρνεις βοηθό σου:

— Καὶ τί ξέρεις ἐσύ;

— Ξέρω νὰ φτιάχνω πέταλα καὶ νὰ καλλιγώνω σᾶν κανέναν ἄλλο στὸν κόσμο.

— Γιὰ νὰ σὲ δοῦμε λοιπὸν κι' ἐσένα, ἔκανε ὁ πεταλωτὴς δίνοντας στὸν Ἰησοῦ τὸ πέταλο ποὺ εἶχε ἀποτελειώσει ἐκείνη τὴ στιγμή. Τί λὲς γι' αὐτό;

— Δὲ λέω πὼς εἶναι ἄσχημο, ἀπάντησε ὁ Χριστός, ἀλλὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ καὶ καλύτερο.

Ὁ πεταλωτὴς ἔδωσε τότε στὸ Χριστὸ τὸ σφυρί.

Ὁ Ἰησοῦς τὸ πῆρε κι' ἄρχισε νὰ ἐργάζεται. Πύρωσε καλὰ τὸ σίδερο στὴ φωτιά καί, πιάνοντάς το μὲ τὴν τσιμπίδα, ἄρχισε νὰ τὸ δουλεύῃ μὲ γρηγοράδα κι' ἐπιτηδειότητα πάνω στὸ ἀμόνι. Μὲ λίγες σφυριές, τοῦ ἔδωσε ἕνα τόσο τέλειο σχῆμα, ποὺ μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ πέταλο τοῦ Ἠλία φαινόταν χοντροκομμένο καὶ πρωτάρικο.

Ἐκεῖνος τὸ πῆρε στὰ χέρια του καὶ τὸ ἐξέτασε, γιὰ νὰ τοῦ βρῇ καμμιὰ ἔλλειψι. Ἀλλὰ δὲ βρῆκε τίποτε.

— Ναί, ναί... ἔκανε, δὲν εἶναι κι' ἄσχημο γιὰ ἕναν ἁπλὸ ἐργάτη. Μὰ δὲν ἀρκεῖ νὰ ξέρῃ κανεὶς νὰ φτιάχνῃ πέταλα. Μοῦ εἶπες πὼς ξέρεις καὶ νὰ καλλιγώνῃς.

— Ναί, ἀφεντικό. Ἔχω μάλιστα μιὰ μέθοδο ποὺ κάνει οἰκονομία χρόνου.

— Γιὰ νὰ τὴ δοῦμε εἶπε ὁ Ἠλίας.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἔβγαλε ἕνα μαχαῖρι ἀπ' τὴν τσέπη του, πλησίασε ἕνα ἄλογο, ποὺ περίμενε δεμένο τὸν τεχνίτη, σήκωσε ἕνα ἀπ' τὰ πισινά του πόδια καὶ τοῦ τόκοψε μὲ μιὰ μαχαιριά. Τόβαλε μετὰ πάνω στὸ ξύλινο ἀμόνι τοῦ καλλιγώματος, κάρφωσε τὸ πέταλο μὲ τὴ μεγαλύτερη εὐκολία κι' ἔπειτα ξανακόλλησε τὸ πόδι στὴ θέσι του.

Τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ γιὰ τ' ἄλλα τρία πόδια. Καὶ ὅλ' αὐτὰ χωρὶς τὸ ἄλογο νὰ δείξῃ καμένα πόνο γιὰ τὶς ἐγχειρήσεις ποὺ τοὔκαναν.

— Τελείωσα, ἀφεντικό! εἶπε ὕστερα ὁ Ἰησοῦς.

— Τὸ βλέπω... ἔκανε ὁ Ἠλίας, προσπαθῶντας νὰ κρύψῃ τὴν ἀπορία καὶ τὴ σύγχυσί του.

Κι' ἄρχισε τότε νὰ σκέφτεται σοβαρὰ τί ἔπρεπε νὰ κάνῃ μὲ τὸν καινούργιο κι' ἔξυπνο βοηθό του. Νὰ τὸν διώξῃ, δὲν τὸν σύμφερνε, γιατὶ θὰ γινόταν φοβερὸς ἀντίπαλός του. Ἔτσι, ἀποφάσισε νὰ τὸν κρατήσῃ, κάνοντάς τον πρῶτο κάλφα του.

Τὴν ἄλλη μέρα, τὸν ἔστειλε στὰ χωριὰ ὅπου εἶχε πολλοὺς πελάτες. Τὴν ὥρα ποὺ λείπῃτε ὁ κάλφας, σταμάτησε μπρὸς στὸ μαγαζὶ του ἕνας καβαλλάρης. Εἶχε φύγει τὸ πέταλο τοῦ ἀλόγου του κι' ἦρθε γιὰ νὰ τοῦ τὸ φτιάξῃ ὁ «ἀρχιμάστορας».

Ὁ πεταλωτὴς θέλησε τότε νὰ ἐφαρμόσῃ τὴ μέθοδο τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλά, μόλις ἔκοψε τὸ ἕνα πόδι τοῦ ἀλόγου, τὸ ζῶο χλιμίντρισε ἀπ' τὸν πόνο κι' ἄρχισαν νὰ τρέχουν τὰ αἵματα ποτάμι.

Ὁ κύριός του ἀναστατώθηκε.

— Μὴν ἀνησυχῆς, τοῦ λέει τότε ὁ πεταλωτής. Εἶναι μιὰ καινούργια μέθοδος ποὺ μεταχειρίζομαι...

Στὸ μεταξύ, ὁ Ἠλίας προσπάθησε νὰ ξανακολλήσῃ τὸ πόδι. Μὰ τὸ ἄλογο σπάραζε ἀπ' τὸν πόνο, ὥσπου ἔπεσε χάμω ἐτοιμοθάνατο.

Κρύος ἱδρῶτας περιέλουσε τὸν πεταλωτή. Ἐνοιωθε πὼς ἦταν χαμένος! Καὶ τότε, προτιμῶντας νὰ χάσῃ τὴ ζωή του, παρὰ τὴ φήμη του, ἄρπαξε τὸ ἴδιο μαχαῖρι, ποὺ εἶχε κόψει τὸ πόδι τοῦ ἀλόγου κι' ἑτοιμάσθηκε νὰ τὸ βυθίσῃ στὸ στῆθος του.

Ξαφνικὰ ὅμως, ἕνα χέρι τὸν συγκράτησε.

— Τί κάνεις αὐτοῦ, μάστορα; τοῦ εἶπε μιὰ φωνή.

Ὁ Ἠλίας γύρισε καὶ εἶδε πλάϊ του τὸ Χριστό. Τοῦ ἔδειξε τότε, ἀμίλητος, τὸ ἄλογο ποὺ ξεψυχοῦσε.

— Αὐτὸ εἶν' ὅλο; ἔκανε ὁ Ἰησοῦς.

Πῆρε τὸ κομμένο πόδι πλησίασε τὸ ἄλογο καὶ τὸ κόλλησε ξανὰ στὴ θέσι του. Ἀμέσως τὸ ζῶο ξαναζωντάνεψε.

Ὁ πεταλωτὴς κύτταξε τότε συγκινημένος τὸ Χριστό. Καί, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρό, ἅρπαξε τὸ σφυρί, βγῆκε ἔξω στὴν πόρτα τοῦ μαγαζιοῦ του καί, μὲ δυὸ γερὰ χτυπήματα, κομμάτιασε τὴν ἐπιγραφὴ ποὺ τὸν ἀνακήρυσσε «ἀρχιμάστορα τῆς Ἱσπανίας καὶ μάστορα τῶν μαστόρων». Ὕστερα ξαναμπῆκε μέσα καὶ εἶπε μὲ ταπεινωσύνη στὸν Ἰησοῦ:

— Ἐσὺ εἶσαι ὁ μάστορας, κι' ἐγὼ εἶμαι ὁ κάλφας!

— Μακάριοι οἱ ταπεινοί, ἀποκρίθηκε ὁ Χριστός, ὅτι αὐτοὶ ὑψωθήσονται...

Ὅταν ὁ Ἠλίας ἄκουσε τὴ γλυκειὰ αὐτὴ φωνὴ σήκωσε τὰ μάτια του καὶ εἶδε τὸ μέτωπο τοῦ κάλφα του στεφανωμένο ἀπὸ ἀχτῖνες ἀστραφτερές. Ἀναγνώρισε τότε τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ κι' ἔπεσε στὰ γόνατα.

— Σὲ συγχωρῶ, τοῦ εἶπε ὁ Ἰησοῦς, γιατὶ πιστεύω πὼς γιατρεύτηκες ἀπὸ τὴ ματαιοδοξία σου. Μεῖνε ἀρχιμάστορας τῆς Ἱσπανίας, μὰ ἔχε πάντα στὸ νοῦ σου ὅτι μάστορας τῶν μαστόρων εἶμαι μονάχα ἐγώ!

Μόλις τελείωσε τὰ λόγια αὐτά ὁ Χριστὸς καβαλλίκεψε πίσω ἀπ' τὸν καβαλλάρη στὰ καπούλια τοῦ ἀλόγου του, κι' ἐξαφανίστηκε μαζί του. Ὁ καβαλλάρης ἐκεῖνος ἦταν ὁ Ἅγιος Γεώργιος.

Αὐτὸς εἶναι ὁ θρῦλος γιὰ τὸν Ἅγιο Ἠλία, τὸν πεταλωτὴ καὶ προστάτη τῆς συντεχνίας τῶν πεταλωτῶν ὅλης τῆς Ἱσπανίας.

Κι' αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ ὁ Ἅγιος εἰκονίζεται πάντα μὲ τὸν ἴδιο τρόπο στὶς ἱσπανικὲς ἐκκλησίες: σπάζοντας μὲ τὸ σφυρὶ τὴν ἐπιγραφὴ ποὺ βρίσκεται μπρὸς στὴν πόρτα τοῦ μαγαζιοῦ του.

✪✪

ΜΙΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΟΝΟΣ

Στὸ Ἀντικαρκινικὸ Ἰνστιτοῦτο τοῦ Μονάχου χρησιμοποιεῖται ἀπὸ μερικοὺς μῆνες μιὰ εἰδικὴ συσκευὴ σὲ ἀσθενεῖς πάσχοντας ἀπὸ καρκῖνο τοῦ πνεύμονος. Ἡ συσκευὴ αὐτὴ εἰσάγει μέσα στὸν ὀργανισμὸ σὲ δόσεις αὐστηρὰ κανονισμένες. διάφορα ἀέρια ποὺ καθυστεροῦν τὴν πρόοδο τῆς καρκινώδους ἐπεξεργασίας καί, σὲ μερικὲς περιπτώσεις, μποροῦν καὶ νὰ τὴ σταματήσουν τελείως. Ἡ συσκευὴ αὐτὴ εἶναι ἀποτέλεσμα δεκαετοῦς συνεργασίας Γερμανῶν, Ἑλβετῶν, Ἰταλῶν, Σουηδῶν. Αὐστριακῶν καὶ Ὀλλανδῶν καιρχινολόγων.

Ο ΔΡΑΚΟΣ ΤΗΣ ΚΥΔΝΗΣ ΑΚΤΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ἀφοῦ εἶχε ἀποπειραθῆ νὰ σκοτώσῃ τὸν Ντελάνεϋ, σὲ μιὰ στιγμὴ τρέλλας, ἡ πρώτη του γυναίκα ἔπεσε ἀπ' τὸ παράθυρο καὶ σκοτώθηκε. Ὁ γυιός της λοιπὸν ἔχει κληρονομήσει ἀπ' αὐτὴν κάποια ψυχοπάθεια. Αὐτὸ ἐξηγεῖ ἡ Σοφία στὸν ἄντρα της, ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν τὸ παραδέχεται καὶ προσπαθεῖ νὰ τὴν καθησυχάσῃ. Ὁ Τίρυ ψάχνει τοῦ κάκου γιὰ τὴ Λουσίλ, καὶ στὸ τέλος λέει στὸ Ντελάνεϋ ὅτι δὲ μπόρεσε δυστυχῶς νὰ τη βρῇ. Μπαίνοντας τυχαίως στὴν κάμαρα τοῦ Τζέϋ, ἡ Σοφία ἀνακαλύπτει τὸ πτῶμα τῆς Λουσίλ, κι' ὕστερα ἀπ' αὐτὸ ὁ νέος ἀναγκάζεται νὰ τῆς ὁμολογήσῃ πὼς τὴ δολοφόνησε, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ δοκιμάσῃ δυνατὲς συγκινήσεις. Ἡ Σοφία σκέπτεται τότε ὅτι, ἂν ἀποκαλυφθῇ τὸ ἔγκλημά του, θὰ κινδυνέψῃ ἀπ' τὸ σκάνδαλο κι' ἡ δική της κοινωνικὴ θέσι, ποὺ τὴν ἀπόκτησε μὲ πολλοὺς ἀγῶνες, κι' αὐτὸ τὴν κάνει νὰ ὑποσχεθῇ στὸ Τζέϋ πὼς δὲ θὰ μιλήσῃ. Ὕστερα πηγαίνουν μαζὶ στὸν κινηματογράφο, ὅπου τοὺς περιμένει ὁ Ντελάνεϋ. Ἐκεῖ, ὁ Τζέϋ σκέπτεται ξαφνικὰ ἕνα τρόπο γιὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπ' τὸ πτῶμα: Τὴ νύχτα, θὰ τὸ βάλη στὸ ἀσανσὲρ καὶ θὰ τὸ ἐγκαταλείψῃ στὸ τελευταῖο πάτωμα τοῦ Ξενοδοχείου. Ὅταν τὸ βροῦνε, δὲ θὰ ξέρουνε ποιὸς ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἐνοίκους τοῦ ξενοδοχείου ἔκανε τὸ ἔγκλημα. Ὅσπου νὰ φτάσῃ ἡ καταλληλη ὥρα, ὁ Τζέϋ κάνει ἕναν περίπατο στὸ ἔρημο λιμάνι, κι' ἐκεῖ γνωρίζει μιὰ καλὴ κι' ὁμορφη κοπέλα, τὴ Ζινὲτ Μπερέ. Ὁ ἀνάπηρος πατέρας της ἔχει ἕνα μαγαζάκι, κι' αὐτὴ πηγαίνει κάθε βράδυ στὸ φάρεμα γιὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ οἰκονομικά. Ὁ Τζέϋ νοιώθει πὼς ἀρχίζει νὰ τὴ συμπαθῇ. Τῆς κρύβει τὸ ἀληθινὸ του ὄνομα καὶ τὴν περιμένει νὰ γυρίσῃ ἀπ' τὸ ψάρεμα.

4ον

Ἡ Ζινὲτ παραξενεύτηκε ποὺ τὸν βρῆκε ἐκεῖ.

— Λοιπόν, πῶς πῆγε τὸ ψάρεμα; τὴ ρώτησε ἐκεῖνος, ἐνῶ ἔβενε τὴ βάρκα της.

— Καλούτσικα. Πιὸ καλὰ πάντως ἀπὸ τὴ χτεσινὴ νύχτα.

Ἄφισε πάνω στὸ μῶλο ἕνα πανέρι μὲ ψάρια καὶ κύτταξε τὸ Τζέϋ.

— Δὲ φύγατε καθόλου ἀπὸ δῶ, ὅλη τὴν ὥρα; τὸν ρώτησε.

— Ὄχι. Μ' ἀρέσει αὐτὸ τὸ μέρος... Κι' ὕστερα, ἤθελα νὰ σᾶς ξαναδῶ.

Τὸν κύτταζε μέσα στὰ μάτια, χαμογελῶντας, χωρὶς φεύτικη ντροπή.

— Ἀλήθεια; εἶπε. Κι' ἐγὼ ἀναρωτήθηκα πολλὰ πράγματα γιὰ σᾶς, ὅση ὥρα φάρευα...

— Θἄπρεπε νὰ σᾶς ζητήσω τὴν ὄδεια νὰ σᾶς συνοδέψω.... Μπορῶ ναρθῶ μαζί σας αὔριο;

— Καὶ βέβαια, ἂν σᾶς εὐχαριστῆ. Θὰ βρίσκωμαι ἐδῶ τὰ μεσάνυχτα.

— Ἐν τάξει λοιπόν.

Πῆρε τὸ πανέρι της καὶ τὰ σύνεργά της καὶ πλησίασε στὸ ποδῆλατό της.

— Ποὺ εἴπατε πὼς βρίσκεται τὸ καφενεῖο σας; τὴ ρώτησε ὁ Τζέϋ.

— Στὴν ὁδὸ Φός. Στὴ γωνιὰ ἀκριβῶς. Λέγεται «Ἡ Χρυσὴ Μπάλα». Στὴν εἴσοδό του κρέμεται μιὰ μπάλα... δὲν εἶναι ὅμως χρυσή, ἀλλὰ χαρτονένια!

Ἡ κοπέλλα γέλασε κι' ὕστερα ρώτησε:

— Τί θὰ κάνετε τώρα;

— Θὰ πάω νὰ κοιμηθῶ.

— Ποὺ μένετε;

Ὁ Τζέϋ κατάλαβε ἀόριστα πὼς ἦταν προτιμώτερο νὰ μὴ τῆς πῇ ὅτι ἔμενε στὴν «Πλάζα». Δὲν ἔπρεπε νὰ μάθῃ πὼς ἦταν γυιὸς δισεκατομμυριούχου. Αὐτὸ θὰ τὰ χαλοῦσε ὅλα...

— Στὸ Ξενοδοχεῖο τοῦ Ἐμπορίου... ἀπάντησε, διαλέγοντας ἕνα ἄλλο, μέτριο.

Δίστασε μιὰ στιγμή. Ἔπειτα πρόσθεσε:

— Ξέρετε, σᾶς βρίσκω πολὺ ὄμορφη! Δὲ θὰ σᾶς τόλεγα, ἂν δὲν τὸ πίστευα ἀληθινά!

Στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, πρόσεξε πὼς εἶχαν γίνει κατακόκκινα τὰ μάγουλά της. Μὰ μὲ τὸ χαμόγελό της τοῦδωσε νὰ καταλάβῃ ὅτι τὴν εἶχε εὐχαριστήσει τὸ κομπλιμέντο του.

— Ἀλήθεια; τοῦ εἶπε. Εἴσαστε πολὺ εὐγενικός...

Κρέμασε ὕστερα ἀπ' τὸν ὦμο της τὸ πανέρι της μὲ τὸ λουρί του κι' ἑτοιμάστηκε ν' ἀνεβῇ στὸ ποδήλατό της.

— Θὰ ξαναῖδωθοῦμε λοιπὸν αὔριο βράδυ; εἶπε.

«Ναί, θὰ ξαναϊδωθοῦμε — σκέφθηκε ὁ Τζέϋν — ἐκτὸς ἂν μὲ πιάσουνε κοθὼς θὰ κουβαλάω τὸ πτῶμα ἀπ' τὴν κάμαρά μου στὸ ἀσανσέρ!»

— Θάμαι ἐδῶ αὔριο τὰ μεσάνυχτα, ὑποσχέθηκε.

Ἡ κοπέλλα τοῦδωσε τὸ χέρι της.

— Καληνύχτα λοιπόν!

Τὸ ἀγγίγμα τοῦ δροσεροῦ καὶ ἁπαλοῦ ἐκείνου χεριοῦ ἔκανε νὰ χτυπήσῃ γρηγορώτερα ἡ καρδιά του. Ἔνοιωσε ξαφνικὰ τὴν πεποίθησι πὼς, ἂν τὴν εἶχε γνωρίσει δυὸ μέρες νωρίτερα, δὲ θὰ εἶχε συμβῆ τίποτε ἀπ' ὅ,τι συνέβη...

— Καληνύχτα! τῆς εἶπε.

Καὶ τὴν κύτταξε ν' ἀπομακρύνεται, πρὶν ξεκινήσῃ κι' αὐτὸς γιὰ νὰ γυρίσῃ στὴν «Πλάζα».

Ὁ Τζόε Κὲρ κοιμότανε, μὲ τὸ κεφάλι γυρισμένο καὶ τὸ στόμα ἀνοιχτό. Ὀνειρευότανε τὴ γυναίκα του.

Πάντα ὁ ἴδιος ἐφιάλτης τάραζε τὸν ὕπνο του: Ξανάβλεπε τὸν ἑαυτό του στὸ βολὰν τῆς Καντιλὰκ μὲ τὸ οὐΐσκυ. Ἔμεινε ξαφνικὰ ἀκίνητος, ἀκούγοντας τὸ θόρυβο τοῦ ἀσανσὲρ. Ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ δευτερόλεπτα, ἄνοιξε ἡ καγκελλόπορτα καὶ βγῆκε στὸ διάδρομο ὁ Τζέϋ Ντελάνεϋ.

Ὁ νέος πῆγε κι' αὐτὸς ὡς τὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματος 27 καὶ τὴν ἄνοιξε μὲ προφύλαξι.

Ἡ Σοφία εἶχε καληνυχτίσει στὸ μεταξὺ τὸν ἄντρα της κι' εἶχε κλειστῇ στὴν κάμαρά της. Μὲ τ' αὐτὶ κολλημένο στὴν πόρτα της, παραμόνευε γιὰ ν' ἀκούσῃ τὸν παραμικρὸ θόρυβο.

Ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ λεπτά, ἄκουσε νὰ τρέχῃ τὸ ντοὺς καὶ συμπέραινε πὼς ὁ Φλόϋντ ἑτοιμαζόταινε νὰ πλαγιάσῃ. Ξανάνοιξε τότε σιγὰ - σιγὰ τὴν πόρτα της καὶ γλύστρησε στὸ σαλόνι, τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ἔμπαινε ἐκεῖ κι' ὁ Τζέϋ.

Ὁ νέος ἔρριξε μιὰ γρήγορη ματιὰ γύρω του.

— Ποῦ εἶν' ὁ μπαμπᾶς; ρώτησε μὲ σιγανὴ φωνή.

— Πῆγε νὰ πλαγιάσῃ... Πρέπει νὰ σοῦ μιλήσω, Τζέϋ.

— Στὴν κάμαρά μου;

Ἡ Σοφία ἔγνεψε ἐναί». Πέρασαν στὸ δωμάτιό του. Ἐκεῖνος κάθισε στὴν ἄκρη τοῦ κρεβατιοῦ του, ἐνῶ ἡ Σοφία ἔμενε ὄρθια, ἀκουμπώντας τὴ ράχη της στὴν πόρτα.

Ἦταν χλωμή, ταραγμένη, ἐνῶ ὁ Τζέϋ φαινόταν τελείως ἤρεμος. Ἦταν ἀδύνατο ὅμως νὰ διακρίνῃ κανεὶς τ' ἀληθινά του αἰσθήματα, πίσω ἀπ' τὰ σκοῦρα γυαλιά του...

— Σκέφθηκες τὸ τί θὰ κάνῃς; τὸν ρώτησε ἡ Σοφία.

Ἀφ' ὅτου εἶχε ἀφίσει τὴ Ζινέτ, ὁ Τζέϋ καταλάβαινε πὼς τὸν στενοχωροῦσε ἡ σκέψι ὅτι ἔπρεπε ν' ἀπαλλαγῇ ἀπ' τὸ πτῶμα τῆς Λουσίλ. Τὴν εἶχε σκοτώσει, μὲ τὴν ἰδέα πὼς τὸ «ἐπεισόδιο» αὐτὸ θὰ ἦταν μιὰ συγκλονιστικὴ πρόκλησι πρὸς τὴ νοημοσύνη του καὶ τὴν ἐτοιμότητά του. Μὰ τώρα, ἀπασχολημένος ἀπ' τὴν ἀνάμνησι τῆς Ζινέτ, θέλησε νὰ μποροῦσε ν' ἀφιερωθῇ ὁλοκληρωτικὰ σ' αὐτήν, χωρὶς νἄχῃ ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὸ ἐνοχλητικὸ ἐκεῖνο πτῶμα...

— Θὰ τὴ βάλω στὸ ἀσανσὲρ, θὰ τὴν ἀνεβάσω στὸ τελευταῖο πάτωμα καὶ θὰ τὴν παρατήσω ἐκεῖ, εἶπε. Ποιός θὰ μπορέσῃ νὰ μαντέψῃ ποῦ ἔγινε ὁ φόνος;... Αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ σίγουρο.

Ἡ Σοφία σκέφθηκε. Μὲ τὴ συνηθισμένη διορατικότητά της, καταλάβαινε πὼς τὸ τέχνασμα αὐτὸ μποροῦσε νὰ πετύχῃ, ἀκριβῶς γιατὶ ἦταν ἁπλούστατο.

— Ὑπάρχει κίνδυνος νὰ σὲ δοῦνε, εἶπε ὡστόσο.

Ὁ Τζέϋ ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του.

— Ἂν τὸ πάρῃς ἔτσι, τίποτα δὲ μπορεῖ νἄναι ἀπόλυτα σίγουρο. Πρέπει νὰ ριφοκινδυνέψω. Δὲ γίνεται ἀλλοιῶς. Ἔκτὸς ἂν...

Σταμάτησε κι' ἔρριξε στὴ Σοφία μιὰ ματιὰ μὲ σημασία.

— Τί «ἐκτὸς ἂν»; ρώτησε ἐκείνη ξερά.

— Ἔκτὸς ἂν δεχτῇς νὰ μὲ βοηθήσῃς.

Ἡ Σοφία ἀνασκίρτησε.

— Νὰ σὲ βοηθήσω; Μά, ἂν σὲ πιάσουνε, θὰ κατηγορηθῶ γιὰ συνένοχός σου!

— Πραγματικά, εἶναι πιθανό... Ὁ Τζέϋ ἔτριψε τὸ πηγοῦνι του, μὲ τὰ φρύδια ζαρωμένα.

— Ἔχω κάποια ἰδέα... εἶπε. Ἂν μποροῦσε κάποιος νὰ παραμονεύῃ στὸ διάδρομο, ὅσην ὥρα θὰ τὴ φορτώνω στὸ ἀσανσέρ, δὲ θὰ ὑπῆρχε κανεὶς κίνδυνος. Ἡ ἐπικίνδυνη στιγμὴ εἶναι τὸ πέρασμα τοῦ δρόμου. Μπορεῖ ν' ἀνεβαίνῃ τότε κανείς...

— Σκοπεύεις νὰ τὴν κουβαλήσῃς τώρα;...

Μικρὴ ἱστορία

Μὲ τὸ δίκηο της!..

Γίνεται ἕνας γάμος σὲ μιὰ ἀπόμερη ἐκκλησία κάποιου συνοικισμοῦ, στὰ περίχωρα τῆς Ἀθήνας.

Ὁ παπᾶς φοράει τὰ ἄμφια κι' ἑτοιμάζεται ν' ἀρχίσῃ τὸ μυστήριο. Ξαφνικὰ ὅμως ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὁ γαμπρὸς εἶναι τύφλα στὸ μεθύσι.

— Ἀδύνατον!... Μοῦ εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ προχωρήσω... λέει δυνατὰ στὸ κατάπληκτο ἐκκλησίασμα.

Κι' ὅταν ὁ κουμπάρος τὸν ρωτάει:

— Μὰ γιατί, παπᾶ μου; Τί συμβαίνει τέλος πάντων;

Ἐκεῖνος φουρκισμένος ἀπαντᾶ:

— Ὁ γαμπρὸς εἶναι μεθυσμένος... Καὶ δὲ μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ παντρέψω ἄνθρωπο σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι... Νἀρθῆτε λοιπὸν μιὰ ἄλλη μέρα...

Καὶ οἱ μελλόνυμφοι μὲ τὸ κουμπάρο καὶ τοὺς καλεσμένους ἀποχωροῦν σὲ κακὴ κατάστασι.

Τὴν ἄλλη βδομάδα, παρουσιάζονται πάλι στὴν ἐκκλησία, μπροστὰ στὸν ἴδιο παπᾶ.

Ἀλλὰ τὴν ὥρα ποὺ εἶναι ὅλα ἑτοιμα γιὰ ν' ἀρχίσῃ τὸ μυστήριο, ὁ παπᾶς βλέπει τὸ γαμπρὸ νὰ... τρεκλίζῃ ἀπ' τὸ μεθύσι.

— Μὰ τί κατάστασι εἶν' αὐτή! λέει ἔξω φρενῶν. Μὲ κοροϊδεύετε; Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι πάλι μεθυσμένος!... Κι' ἐσύ, κορίτσι μου, δὲν ντρέπεσαι νὰ ἐμφανίζεσαι στὸν Οἶκο τοῦ Θεοῦ μ' ἕνα μπεκρή;

Τότε ἡ κοπέλλα ἀπαντᾶ ἀγανακτισμένη:

— Ἀ! Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, παπᾶ μου! Ὅταν εἶναι μεθυσμένος, ἐσὺ δὲν θὲς νὰ παντρευτοῦμε... Κι' ὅταν δὲν εἶναι νὸς, ἐσὺ δὲν θὲς νὰ παντρευτοῦμε... Κι' ὅταν δὲν εἶναι μεθυσμένος δὲν τὸ θέλει ἐκεῖνος Τί νὰ κάνω κι' ἐγώ;

ΟΙ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ
ΦΘΑΡΟΥΜΕ
ΑΝΕΠΑΝΟΡΘΩΤΑ

ΒΕΒΑΙΩΝΕΙ Η ΣΧΟΛΗ
ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΙΜΠΡΙΤΖ

Εἰς ἄρθρον τῆς Βρεττανικῆς 'Ιατρικῆς 'Εφημερίδος διακεκριμένοι ἐπιστήμονες τῆς Σχολῆς 'Ανατομίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καίμπριτζ διαπιστώνουν: «Οἱ βιταμῖνες δὲν εἶναι φάρμακα. Εἶναι ἀπαραίτητοι παράγοντες διατροφῆς καὶ ὅταν δὲν εὑρίσκωνται εἰς τὴν τροφήν μας, ὁ ὀργανισμός μας φθείρεται ἀνεπανόρθωτα».

'Η Μαγιὰ τῆς Μπύρας εἶναι ἡ πιὸ πλούσια φυσικὴ πηγὴ βιταμινῶν Β. Προσφέρει στὸν ὀργανισμὸ τὶς πολύτιμες βιταμῖνες τῆς μπύρας συμπεπυκνωμένες. Εἶναι ἐξαιρετικὰ πλούσια σὲ ἀπαραίτητες πρωτεῖνες, μεταλλικὰ στοιχεῖα καὶ λεκιθίνη (ὑγεία τοῦ δέρματος, καλὴ λειτουργία τοῦ ἐντέρου, ἰσορροπία τοῦ νευρικοῦ συστήματος, καλὸς μεταβολισμὸς τῶν λιπῶν). Σὲ σκόνη ἢ σὲ χάπια ἀποτελεῖ τὸ ἰδεῶδες συμπλήρωμα τοῦ καθημερινοῦ φαγητοῦ. Γιὰ τὴν καλὴ λειτουργία τοῦ ὀργανισμοῦ σας προσθέστε σήμερα στὰ ψώνια σας Μαγιὰ Μπύρας Φίξ.

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ — ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰωνία: 'Ακαδημίας καὶ Χορηγ. Τοκοφύπη 18. Τηλέφ. 620.666
Δέχεται 5 — 8

ΤΗΛ. 612-010
100%
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ ἀπὸ τὶς περιττὲς τρίχες προσώπου, σώματος ΤΑΧΥΤΑΤΑ ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΩΔΥΝΑ ΥΠΕΥΘΥΝΑ
Εἴμαστε ἀσυναγώνιστοι
Ἡ ὑπερτρίχωσις θεραπεύεται ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ὁ ΚΟΛΩΝΑΚΗ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΑΤΕ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΛΕΚΕΔΕΣ
ΠΟΡΟΥΣ - ΠΑΛΛΑΡΩΣΗ - ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ
ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ με PLACENTA
Μ^ε KASTRIOTIS

ΤΕΛΕΙΟ ΡΑΨΙΜΟ
ΧΑΜΗΛΑΙ ΤΙΜΑΙ
Στὸρ Μιγράχη
ΣΥΛΒΙΑ ΚΟΦΙΝΑ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ 1909
Καλαμιώτου 10

'Ο Τζέϋ κύτταξε τὸ ρολόϊ του. 'Ηταν 3½.

— Γιατί ὄχι: ἀπάντησε. 'Ο ὁδηγὸς τοῦ ἀσανσὲρ ἔχει σκολάσει πιά, αὐτὴ τὴν ὥρα. Μοῦ φαίνεται πὼς εἶναι ἡ καταλληλότερη!...

— Τώρα ἀμέσως;

— Ναί, μόλις φύγης.

'Η Σοφία σκέφθηκε μιὰ στιγμή. 'Αλλά, ἔπειτα ἀπὸ ἕνα σύντομο δισταγμό, πῆρε τὴν ἀπόφασί της: Διακυβευόταν τώρα ὅ,τι εἶχε κερδίσει παλεύοντας μὲ νύχια καὶ μὲ δόντια... "Ολα κρέμονταν ἀπὸ τὴν ἀπρόβλεπτη ἐπιστροφὴ ἑνὸς πελάτη τοῦ ξενοδοχείου, ποὺ θ' ἀνέβαινε τυχὸν τὴ σκάλα τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ Τζέϋ θὰ κουβαλοῦσε τὸ πτῶμα ὡς τὸ ἀσανσέρ.

'Αναλαμβάνοντας μονάχος αὐτὸν τὸν κίνδυνο, θὰ ἦταν σὰν νὰ πήγαινε πρὸς τὴν καταστροφή! "Επρεπε λοιπὸν νὰ τὸν βοηθήση κι' αὐτή...

— Θὰ σταθῶ στὴν κορυφὴ τῆς σκάλας, εἶπε μαλακά. "Αν ἀνεβῆ κανείς, θὰ τοῦ πῶ «καλησπέρα» μὲ δυνατὴ φωνή... Πρέπει νὰ βιαστῆς, Τζέϋ.

Τὴν κύτταξε, σαστισμένος.

— Θὰ μὲ βοηθήσης; εἶπε. Δὲν καταλαβαίνω. Γιατί τὸ κάνεις αὐτό; Κινδυνεύεις νὰ πᾶς φυλακή.

— Μὴ σκοτίζεσαι γι' αὐτό, ἀπάντησε μὲ τραχειὰ φωνή. Πρέπει νὰ σοῦ φτάνη πὼς θὰ σὲ βοηθήσω

'Ηταν χλωμὴ καὶ τὰ μάτια της γυαλίζανε.

— Μὰ μὴ φανταστῆς πὼς θὰ ξεμπερδέψης ἔτσι εὔκολα κι' ἁπλά, μικρέ μου Τζέϋ, πρόσθεσε. Νάσαι βέβαιος πὼς θὰ πληρώσης, καὶ πολὺ ἀκριβὰ μάλιστα!

'Ο Τζέϋ κατσούφιασε κι' ἔσφιξε τὶς γροθιές του.

— Μὰ βέβαια! εἶπε. Πῶς εἶχα τὴν κουταμάρα νὰ φανταστῶ γιὰ μιὰ στιγμὴ πὼς σκεπτόσουν ἐμένα; Τὸ κάνεις μονάχα γιὰ τὸν πατέρα μου καὶ γιὰ τὸν ἑαυτό σου... δὲν εἶν' ἔτσι;

—'Απορεῖς γι' αὐτό; ρώτησε ψυχρὰ ἡ Σοφία. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ ὑποστοῦμε ἐμεῖς τὶς συνέπειες τῆς πράξεώς σου. "Αν τὸ μάθαινε ὁ πατέρας σου, θὰ σὲ παράδινε ἀμέσως στὴν ἀστυνομία. Αὐτὸς θὰ εἶχε τὸ θάρρος ν' ἀντιμετωπίση τὸ σκάνδαλο καὶ τὸν οἶκτο τῶν φίλων μας. 'Εγὼ ὅμως ὄχι.

»"Οσο ἐξαρτᾶται ἀπὸ μένα, δὲ θ' ἀφίσω νὰ καταστραφῆ τὸ μέλλον τοῦ ἄντρα μου, γιὰ τὸ ἔγκλημα ἑνὸς τρελλοῦ! Προτιμῶ νὰ διακινδυνέψω τὴ φυλακή, παρὰ νὰ δῶ νὰ ἐκμηδενίζωνται οἱ προσπάθειες ποὺ κατέβαλε ὁ πατέρας σου τόσα χρόνια, καὶ νὰ χάσω τὴν κοινωνικὴ θέσι μου... Θὰ σὲ βοηθήσω, μὰ μὴ φαντάζεσαι πὼς δὲ θὰ πληρώσης τὸ ἐκφυλο ἔγκλημά σου!

'Ο Τζέϋ ἔβγαλε τὴν τσιγαροθήκη του, τὴν ἄνοιξε καὶ πρόσφερε τσιγάρο στὴ Σοφία. 'Εκείνη τὸ πῆρε, ἀφοῦ δίστασε μιὰ στιγμή. Καὶ περίμενε, ἀκίνητη, νὰ τῆς δώση φωτιὰ καὶ ν' ἀνάψη κι' ἐκείνος ἕνα τσιγάρο.

— Μὲ νομίζεις λοιπὸν τρελλό; τῆς εἶπε ὁ Τζέϋ, ἐνῶ ξανακαθότανε στὸ κρεβάτι. Εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον, μὰ γελιέσαι ἀπόλυτα. Δὲν εἶμαι τρελλός. Τόκανα αὐτὸ γιατί ἔπληττα. Δὲν ξέρεις ἐσὺ τί θὰ πῆ ἀληθινὴ πλῆξι... Χρόνια τώρα, περιμένω νὰ συμβῆ στὴ ζωή μου κάτι ἀσυνήθιστο καὶ συνταρακτικό. Τί συνταρακτικώτερο λοιπὸν ἀπ' τὸ νὰ παίξω τὴ ζωή μου; Γι' αὐτὸ τὴ σκότωσα!

Σταμάτησε καὶ τὴν κύτταξε, τρίβοντας νευρικὰ τὸ πόδι του μὲ τὴ φούχτα του.

— Θὰ εἶμαι εἰλικρινὴς μαζί σου, Σοφία, συνέχισε. 'Η περιπέτειά μου ὑπῆρξε μιὰ ἀξιοθρήνητη ἀποτυχία. Δὲ μοῦ πρόσφερε κὰν τὸ μεθύσι ποὺ εἶχα φανταστῆ πὼς θὰ δοκίμαζα... Τὸ μόνο ἐπεισόδιο ποὺ δὲ μ' ἀπογοήτεψε, ἦταν ὁ ξαφνικὸς γυρσμός σου! "Εζησα τότε μιὰ στιγμὴ συγκλονιστική. Μὰ ὕστερα ὅλα ξαναγύρισαν στὴν ἄνοστη μονοτονία.

'Η Σοφία τὸν ἀγριοκύτταξε.

— Νὰ λείπουν τὰ σχόλια! τὸν διέκοψε. Τώρα ποὺ ἔκανες αὐτὸ τὸ φριχτὸ ἔγκλημα, πρέπει νὰ προσπαθήσης νὰ μᾶς προφυλάξης ἀπ' τὶς συνέπειες, τὸν πατέρα σου καὶ μένα. Αὐτὸ εἶναι τὸ οὐσιῶδες.

— Μὰ φυσικά...

Τὸ ἀδιάφορο χαμόγελό του νευρίαζε τὴ Σοφία.

— Εἶσαι ἔτοιμος; τοῦ εἶπε, ἀνοίγοντας τὴν πόρτα.

— Ναί.

— Θὰ καλέσω τὸ ἀσανσέρ. Κάνε γρήγορα ἐσύ...

Συγκεντρώνοντας τὶς δυνάμεις της, ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ σαλονιοῦ. Καθὼς προχωροῦσε πρὸς τὴν πόρτα τοῦ διαδρόμου, ἄκουσε τὸ Τζέϋ νὰ διασχίζη τὴν κάμαρά του καὶ ν' ἀνοίγη τὴ ντουλάπα...

"Ερριξε μιὰ ματιὰ στὸν ἔρημο διάδρομο. Πλησίασε στὸ ἀσανσὲρ καὶ πάτησε τὸ κουμπὶ τῆς κλήσεως. "Ενας πνιγμένος θόρυβος τῆς ἔδωσε νὰ καταλάβη πὼς ἡ καμπίνα εἶχε ἀρχίσει ν' ἀνεβαίνη.

Πῆγε τότε νὰ σταθῆ στὴν κορυφὴ τῆς σκάλας, σκύβοντας πάνω ἀπ' τὰ κάγκελλα. 'Η καρδιά της χτυποῦσε τόσο δυνατά, ποὺ μόλις μποροῦσε ν' ἀναπνεύση.

Τέντωσε τ' αὐτί της μὲ ἀγωνία, μὴ ἀφίνοντας ἀπ' τὰ μάτια της τὴ σκάλα.

Θάκανε, φαίνεται, γρήγορα κι' ἀβρουβα ὁ Τζέϋ, γιατὶ δὲν ἄκουσε τίποτα. "Οταν γύρισε καὶ κύτταξε, ἀνήσυχη γιὰ τὴν ὥρα ποὺ περνοῦσε, ἄκουσε νὰ κλείνη ἡ πόρτα τοῦ ἀσανσὲρ κι' ἀμέσως ὕστερα νὰ ξεκινάη ἡ καμπίνα.

"Ερριξε μιὰ ματιὰ καὶ εἶδε τὸ μικρὸ φωτεινὸ βέλος ποὺ ἔδειχνε πὼς ἀνέβαινε τὸ ἀσανσέρ.

"Εμεινε μιὰ στιγμὴ καρφωμένη στὴ θέσι της, κι' ὕστερα ξαναγύρισε στὸ διαμέρισμα, μ' ἀβέβαιο βῆμα. "Εκλεισε τὴν πόρτα πίσω της καὶ μπῆκε στὴν κάμαρα τοῦ Τζέϋ.

'Η πόρτα τῆς ντουλάπας ἦταν ἀνοιχτή. "Ερριξε μιὰ ματιὰ μέσα κι' ἔνοιωσε ἕνα σφίξιμο στὸ στομάχι... Τίποτε δὲν ἔβλεπε πὼς εἶχε μείνει ἐκεῖ μέσα πάνω ἀπὸ δώδεκα ὧρες τὸ πτῶμα μιᾶς κοπέλλας!

Ξαναγύρισε ὕστερα στὸ μικρὸ σαλόνι. "Ενοιωθε κρῦο κι' ἀπέραντη κούρασι. "Εκλεισε τὰ μάτια της κι' ἀκούμπησε τὸ κεφάλι της στὴ ράχη τῆς πολυθρόνας.

Πέντε λεπτὰ ἀργότερα, ἄνοιξε ἡ πόρτα. 'Η Σοφία σήκωσε τὰ μάτια της καὶ κύτταξε. 'Ο Τζέϋ μπῆκε καὶ κλείδωσε τὴν πόρτα τοῦ διαδρόμου. "Ηταν χλωμός. Τὸ ἀπάνω χεῖλος του γυάλιζε ἀπὸ ἱδρῶτα.

Κυττάχτηκαν.

—'Εν τάξει, τῆς εἶπε.

— Εἶσαι βέβαιος;

Κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι του. "Εβγαλε ἕνα μαντῆλι καὶ σκούπισε τὰ χέρια του.

— Ναί, δὲ μὲ εἶδε κανείς. 'Ανέβηκα μὲ τὸ ἀσανσὲρ ὡς τὸ τελευταῖο πάτωμα καὶ τὴν ἄφισα ἐκεῖ. Δὲν εἶδα κανένα ξανακατεβαίνοντας.

— Δὲ θ' ἀργήση ἡ ἀστυνομία ν' ἀρχίση μιὰ ἔρευνα... Σκέφθηκες τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματά σου μέσα στὸ ἀσανσέρ;

'Ο Τζέϋ ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του.

—'Εκατοντάδες ἄνθρωποι χρησιμοποιοῦν αὐτὸ τὸ ἀσανσέρ. Δὲ μ' ἀνησυχεῖ...

— Τί ἔκανες τὶς πέρλες;

— Τὶς πέταξα στὴ θάλασσα.

— Εἶσαι σίγουρος πὼς δὲν ἔχει μείνει ἐδῶ μέσα τίποτα δικό της;

—'Απολύτως σίγουρος.

— Δὲν εἶχε τσάντα μαζί της;

—"Οχι.

Γιὰ νὰ παράγη κανεὶς 1.400 ραπτομηχανὲς τὴν ἡμέρα θὰ πῆ πὼς ἔχει τὴν φήμην τῆς ἀνωτέρας ποιότητος.

Α. Ε. ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΦΑΦΦ (ΕΛΛΑΣ)
Κολοκοτρώνη 25 - 'Αθῆναι
Τηλ. 56-164

ΔΙΑΙΤΑ "Η ΟΧΙ;

ΑΔΥΝΑΤΙΣΤΕ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΕΘΑΙΝΕΤΕ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ

«Ὄχι αὐστηρὴ δίαιτα πιὰ» συμβουλεύουν οἱ Γερμανοὶ εἰδικοί. 'Εὰν θέλετε νὰ ἐλαττώσετε τὸ βάρος σας ἢ νὰ διατηρήσετε καμπὴ τὴ σιλουέττα σας, δὲν χρειάζεται πιὰ νὰ ὑποβάλλεσθε σὲ μιὰ ἀτέλειωτη βασανιστικὴ δίαιτα. 'Η διαρκὴς «στέρησις» καὶ τὰ ἀτέλειωτα ψιμύθκάνουν τὴ ζωὴ μαρτύριο, ἀφαιροῦν κάθε χαρά της καὶ συγχρόνως ὑπονομεύουν σὺσιαστικώτερα τὴν ὑγεία.

'Αναιμία, σωματικὴ καὶ νευρικὴ κατάπτωσις, ἕνα διαρκὲς αἴσθημα κοπώσεως, μελαγχολία, δέρμα μαραμένο, ἰδοὺ μερικὲς ἀπὸ τὶς πιὸ συνήθεις συνέπειες τῆς κούρας ἀδυατίσματος.

Πρέπει λοιπὸν νὰ διακινδυνεύσετε ὅλ' αὐτὰ χάριν τῆς κομψότητος; 'Οχι, διότι εὐτυχῶς τρώγοντας ἀπ' ὅλα μὲ μέτρο καὶ πίνοντας κάθε πρωῒ ἕνα φλυτζάνι παγωμένο «Τσάϊ — Ρίχτερ» μπορεῖτε νὰ ἀδυνατίσετε ἐντελῶς ἀκίνδυνα ὅσο θέλετε. Μὲ τὸ «Τσάϊ — Ρίχτερ» ὄχι μόνο ἐλαττώνεται τὸ βάρος, ἀλλὰ τὸ σῶμα αἰσθάνεται «κλώτερα». "Ολα τὰ ὄργανα λειτουργοῦν ὅπως πρέπει. Οἱ πονοκέφαλοι, τὰ νεῦρα, ἡ κόπωσις, ἡ ἀθυμία ἐξαφανίζονται βαθμηδὸν καὶ τὸ δέρμα ξαναβρίσκει τὴ δροσιά του.

Τὸ «Τσάϊ — Ρίχτερ» εἶναι ἀγνὸ φυτικὸ παρασκεύασμα, δοκιμασμένο ἐδῶ κὴ ἰδιότητά ν' ἀποσβάλλη τὸ περιττὸ βάρος τοῦ σώματος, διατηρώντας συγχρόνως τὸν ὀργανισμὸ σὲ μία κανονικὴ, ἰσορροπημένη λειτουργία. 'Αρχίστε ἀπὸ τζάνι παγωμένο «Τσάϊ — Ρίχτερ» καὶ τὸν σύντομα θὰ διαπιστώσετε τὰ εὐεργετικά του ἀποτελέσματα.

Πωλεῖται σ' ὅλα τὰ φαρμακεῖα.

Νυφικά ;
στὸ
Bébé Rose
ΕΡΜΟΥ 54 & 55 - ΑΘΗΝΑΙ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' & ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

— Εἶσαι βέβαιος; Οἱ γυναῖκες κρατᾶνε πάντα τσάντα, Τζέϋ.

— Αὐτὴ ὄχι. Εἶμαι βέβαιος.

—"Ας ἐλπίσουμε λοιπόν, Τζέϋ... Πάω νὰ πλαγιάσω.

— Εὐχαριστῶ ποὺ μὲ βοήθησες... Καὶ μὴν ἀνησυχῆς, δὲ μὲ εἶδε κανείς.

Γελιόταν ὅμως ὁ Τζέϋ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο: 'Ο Τζόε Κὲρ εἶχε δῆ τὴ Σοφία νὰ βγαίνη ἀπ' τὸ διαμέρισμα καὶ ν' ἀνεβάζη τὸ ἀσανσέρ. Τὴν εἶχε δῆ νὰ προχωρῆ ὡς τὴ σκάλα καὶ νὰ σκύβη πάνω ἀπ' τὰ κάγκελλα.

Εἶχε τεντώσει τὸ λαιμό του, σαστισμένος. 'Ενῶ ἀναρωτιόταν τί ἔκανε ἐκεῖ ἡ νέα γυναῖκα, εἶδε τὸ Τζέϋ νὰ βγαίνη ἀπ' τὸ διαμέρισμα, κουβαλώντας στὴν πλάτη του τὴ Λουσὶλ Μπαλού, ποὺ φαινόταν ἀναίσθητη.

'Ο Τζόε ἀναγνώρισε τὸ μπλὲ καὶ ἄσπρο φόρεμα τῆς κοπέλλας, ὅπως καὶ τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν της.

'Απολιθωμένος ἀπ' τὴν ἔκπληξι, δὲ σκέφθηκε ν' ἁρπάξη τὴ φωτογραφικὴ μηχανή του, παρὰ μονάχα ἀφοῦ ξανάκλεισε ἡ πόρτα καὶ ξεκίνησε τὸ ἀσανσέρ.

Εἶδε τότε τὴ Σοφία νὰ ξαναμπαίνη στὸ διαμέρισμα. Καθὼς περνοῦσε δὲ κάτω ἀπὸ μιὰ πλαφονιέρα ποὺ φώτιζε τὸ διάδρομο, πρόσεξε πόσο φοινόταν ἀναστατωμένη, ἕτοιμη νὰ λιποθυμήση...

Περίμενε ἀκόμα. "Υστερα ἀπὸ μερικὲς στιγμές, εἶδε τὸ Τζέϋ νὰ κατεβαίνη ἀπ' τὴ σκάλα, νὰ διασχίζη τὸ διάδρομο καὶ νὰ μπαίνη στὸ διαμέρισμα. "Ακουσε νὰ γυρίζη τὸ κλειδὶ στὴν κλειδαριά.

"Εμεινε καθισμένος, ἀκίνητος, μὲ τὰ μάτια του καρφωμένα στὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματος 27.

'Η Λουσὶλ Μπαλοὺ εἶχε μπῆ στὸ διαμέρισμα στὶς 4 τ' ἀπόγεμα. Δώδεκα ὧρες ἀργότερα, τὴν ἔβγαλε ἀπὸ κεῖ ὁ νεαρὸς Ντελάνεϋ, λιπόθυμη ὅπως φοινόταν, καὶ τὴ φόρτωσε στὸ ἀσανσέρ...

Γιατί εἶχε λιποθυμήσει ἡ κοπέλλα; Τί τῆς εἶχε συμβῆ, στὶς δώδεκα ἐκεῖνες ὧρες;

Σίγουρα, ἤξερε τὸ μυστικὸ κι' ἡ κομψὴ σύζυγος τοῦ Ντελάνεϋ. Εἶχε ἀναλάβει μάλιστα ρόλο ἀνιχνευτοῦ, γιὰ νὰ βεβαιωθῆ πὼς ἦταν ἐλεύθερος ὁ δρόμος, ἐνῶ ὁ προγονός της ἔβγαζε ἀπ' τὸ διαμέρισμα τὴν ἀναίσθητη στάρλετ.

Τῆς εἶχαν δώσει νὰ πιῆ; Τὴν εἶχαν ποτίσει μὲ ναρκωτικό, γιὰ νὰ τὴ διαφθείσουνε; Μὰ μιὰ Σοφία Ντελάνεϋ δὲν ἦταν δυνατὸ ποτὲ νὰ ἔγινε συνένοχος σὲ μιὰ τέτοια μηχανορραφία...

'Ωστόσο, ἔμενε τὸ γεγονὸς πὼς ἡ κοπέλλα εἶχε περάσει δώδεκα ὧρες μέσα στὸ διαμέρισμα καὶ πὼς τὴν εἶχαν βγάλει ἀπὸ κεῖ τελείως λιπόθυμη.

"Αν κατόρθωνε ν' ἀποδείξη ὁ Τζόε πὼς ὁ υἱὸς Ντελάνεϋ εἶχε δώσει ναρκωτικὸ στὴ μικρὴ γιὰ νὰ τὴν κακοποιήση, καὶ πὼς τὸν εἶχε βοηθήσει σ' αὐτὸ ἡ μητρυιά του, τὸ ἄρθρο του θὰ χαλοῦσε κόσμο!...

Σηκώθηκε μὲ κόπο.

'Αναρωτήθηκε ποῦ εἶχε πάει ἄραγε ὁ νέος τὴ Λουσίλ. "Ηταν σχεδὸν βέβαιος πὼς ἡ κοπέλλα δὲν ἔμενε σ' αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖο. Ποῦ τὴν εἶχαν λοιπὸν κρύψει τώρα, ἀφίνοντάς την νὰ χωνέψη τὸ ναρκωτικὸ ἢ τὸ ἀλκοὸλ ποὺ τῆς εἶχαν δώσει νὰ πιῆ;

'Ο Τζόε ἄφισε τὴν κρύπτη του καὶ προχώρησε ἀθόρυβα πρὸς τὸ ἀσανσέρ. "Υστερα σκέφθηκε πὼς μποροῦσε νὰ ἦταν ἐπικίνδυνο τὸ νὰ καλέση τὸ ἀσανσέρ, κι' ἔτσι ἀποφάσισε ν' ἀνεβῆ τὴ σκάλα μὲ τὰ πόδια.

"Οταν ἔφτασε στὸ τρίτο πάτωμα, πάτησε τὸ κουμπὶ καὶ περίμενε νὰ φτάση τὸ ἀσανσέρ, ἀκουμπώντας τὴν πλάτη του στὸν τοῖχο. "Ηταν ἀποφασισμένος ν' ἀρχίση τὶς ἔρευνές του στὸ τελευταῖο πάτωμα καὶ νὰ φᾶξη ὅλες τὶς ἀδειανὲς κάμαρες, ὕστερα ν' ἀνακαλύψη τὴν κοπέλλα σέ μιὰ ἀπ' αὐτές.

Μερικὲς στιγμὲς ἀργότερα, παγωμένος ἀπ' τὴ φρίκη, ἀντίκρυζε τὸ πτῶμα τῆς Λουσὶλ Μπαλού!

'Η νεκρὴ ἦταν ξαπλωμένη ἀνάσκελα, μὲ λυγισμένα τὰ πόδια, ἔτσι ποὺ ἡ φούστα της ἄφινε ξεσκέπαστα τὰ γόνατά της. Τὸ μελανιασμένο πρόσωπό της, μὲ τὴν ἔκφρασι τοῦ τρόμου ποὺ ἦταν ἀποτυπωμένη πάνω του, ἔκανε τὸν Τζόε ν' ἀνατριχιάση.

Πάνω στὸ τρυφερὸ δέρμα τοῦ λαιμοῦ της φαινότανε καθαρὰ τὸ σημάδι ἀπὸ ἕνα κορδόνι σφιγμένο γύρω του. Τὰ λεπτὰ καὶ μακρυὰ δάχτυλά της εἶχαν παγώσει σὲ μιὰ σύσπασι ἀγωνίας. Τὰ μάτια της, πεταγμένα ἔξω ἀπ' τὶς κόγχες, εἶχαν τὴ γυαλάδα τοῦ θανάτου!

Χρειάστηκε μεγάλη προσπάθεια ὁ Τζόε, γιὰ νὰ γυρίση τὴν πλάτη του καὶ νὰ προχωρήση τρεκλίζοντας πρὸς τὴ σκάλα...

Κάτω στὸ χώλλ, ὁ νυχτερινὸς θυρωρὸς φυλλομετροῦσε τεμπέλικα ἕνα περιοδικό. Εἶδε μὲ ἔκπληξι τὸ Τζόε νὰ κατεβαίνη τὴ σκάλα, μὲ βῆμα κλωμπιζόμενο, νὰ διασχίζη τὸ χώλλ καὶ νὰ βγαίνη ἀπ' τὴν περιστροφικὴ πόρτα.

Τὸν ἀναγνώρισε κι' ἔκανε μιὰ γκριμάτσα. 'Υπόθεσε πὼς θἄκρε πάει νὰ χωνέψη τὸ πιοτό του σὲ κάποια γωνιά. Καὶ τὸν εἶδε μ' ἀνακούφισι νὰ φεύγη χωρὶς νὰ δημιουργηθῆ σκάνδαλο.

'Ο Τζόε περπατοῦσε ἴσια μπροστά, μὲ τὸ μυαλό του μουδιασμένο καὶ σὰν παγωμένο... Μονάχα ὅταν ἔφτασε στὴν ὁδὸ Φός, μπροστὰ στὸ λαϊκὸ ξενοδοχεῖο «Μπὼ Ριβάζ» ὅπου ἔμενε, κι' ὅταν βρέθηκε στὴν κάμαρά του, κατώρθωσε νὰ συνέλθη ἀρκετὰ γιὰ νὰ σκεφθῆ...

'Η πρώτη του σκέψι ἦταν νὰ ἐνημερώση τὸ Μάνλεϋ. Σὲ μιὰ τέτοια περίπτωσι, τοῦ χρειαζόταν μιὰ ἠθικὴ ἐνίσχυσι. Παρ' ὅλα λοιπὸν τὰ οἰκονομικά χάλια του, ἦταν ἔτοιμος νὰ σηκώση τὸ ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου καὶ νὰ ζητήση τὸ Χόλλυγουντ. 'Αλλὰ μετάνοιωσε. Μιὰ ἰδέα τοῦ εἶχε ἔρθει ξαφνικὰ στὸ μυαλό. Καὶ ξαπλώθηκε στὸ κρεβάτι του γιὰ νὰ τὴ μελετήση συστηματικά.

Χάρις στὴν εὐαίσθητη φωτογραφικὴ μηχανή του, κρατοῦσε τὴν ἀδιαφιλονείκητη ἀπόδειξι ὅτι ἡ Λουσὶλ Μπαλοὺ εἶχε μπῆ στὸ διαμέρισμα τῶν Ντελάνεϋ στὶς 4 τ' ἀπόγεμα. 'Ο ἰατροδικαστὴς θὰ μποροῦσε νὰ καθορίση τὴν ὥρα τοῦ θανάτου της, μὲ μεγάλη προσέγγισι. Μὰ ὁ Τζόε ἦταν σχεδὸν βέβαιος πὼς εἶχε δολοφονηθῆ ἀπ' τὶς 4 ὣς τὶς 5 παρὰ τέταρτο, δηλαδὴ ὅταν βρισκόταν μέσα στὸ διαμέρισμα ὁ Τζέϋ Ντελάνεϋ.

Αὐτὸ σήμαινε ὅτι τὴν εἶχε δολοφονήσει ὁ Ντελάνεϋ υἱὸς ἢ ἡ Σοφία. 'Αλλ' ὁ Τζόε θεωροῦσε ἀπίθανο. Τὸ εἶχε κάνει ἡ Σοφία. Σίγουρα ὅμως, ἦταν συνένοχος τοῦ ἐγκλήματος.

Θὰ ὑπῆρχε ἀσφαλῶς κάποιος τρόπος νὰ ἐπωφεληθῆ ὁ Τζόε ἀπ' τὴν κατάστασι...

Γιατὶ νὰ εἰδοποιήση τὸ Μάρλεϋ; Γιατὶ νὰ κάνη τὸν κόπο νὰ γράψη ἕνα ἄρθρο;

Δὲν εἶχε παρὰ νὰ πάη νὰ βρῆ τὸ βαθύπλουτο Ντελάνεϋ καὶ νὰ τὸν βάλη νὰ πληρώση τὴ σιωπή του, γιὰ νὰ ἐξασφαλίση πιὰ ὅλη τὴν ὑπόλοιπη ζωή του!

Θὰ κατάφερνε ἴσως νὰ τοῦ ξεκολλήση μισὸ ἑκατομμύριο δολλάρια. Θὰ πήγαινε ὕστερα σὲ κάποιο μέρος τῆς Ριβιέρας, θ' ἀγόραζε ἐκεῖ μιὰ βιλλίτσα καὶ θἄπαιρνε μιὰ γυναῖκα γιὰ τὸ νοικοκυριό του. Δὲ θἄχε πιὰ ἀνάγκη νὰ παλεύη μὲ τοὺς νεαροὺς ποὺ ζητοῦσαν νὰ τοῦ πάρουν τὴ δουλειά του... Μὲ πόση ἱκανοποίησι θἄστελνε ἐπιτέλους στὸ διάβολο τὸ Μάνλεϋ καὶ τὸ περιοδικό του!

Χάρηκε ξαφνικὰ τὸ φρύδια του κι' ἔτοιμε τὴν κόκκινη μύτη του.

'Ενὰ κατάστρωνε τὰ μελλοντικὰ αὐτὰ σχέδια, μιὰ δυσάρεστη ἰδέα

Εἶναι ἀνυπικατάστατο...

διότι
τρέφει
ξεκουράζει
ξανανοιώνει
τὸ δέρμα σας
Καὶ σεῖς μόλις τὸ χρησιμοποιήσετε θὰ γίνη ὁ ἀχώριστος σύντροφος τῆς ὁμορφιᾶς σας.
LAIT
DE BEAUTÉ
CANA
"Γνώμη"

Ἕνα ἀκόμη ἐκλεκτὸ προϊόν

Μὲ τὴν πρώτη δοκιμὴ θὰ διαπιστώσετε ὅτι δὲν ὑπάρχει καλύτερο
Ζελὲ ΓΙΩΤΗ
ΚΕΡΑΣΙ — ΦΡΑΟΥΛΑ — ΒΕΡΥΚΟΚΟ — ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ — ΛΕΜΟΝΙ — ΜΠΑΝΑΝΑ — ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΡΟΥΤΑ.
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΙ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ

Μᾶς γράφουν καὶ μᾶς τηλεφωνοῦν πολλὲς ἀναγνώστριές μας καὶ μᾶς ρωτοῦν νὰ μάθουν τί εἶναι ὅλα αὐτὰ τὰ πλεκτὰ ποὺ βλέπουν στὶς βιτρίνες, ποὺ γράφουν «κοτόν», «κοτὸν περλέ», «βαμβακερὸν» καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐμεῖς ξέρουμε τὸ μερσεριζέ γιὰ καλὸ καλοκαιρινὸ πλεκτὸ — μᾶς λένε — τί εἶναι πάλι τὰ καινούργια αὐτὰ φρούτα;

Ἀπὸ μιὰ μικρὴ ἔρευνα ποὺ κάναμε, διαπιστώσαμε ὅτι δὲν πρόκειται καθόλου γιὰ καινούργια φρούτα. Κάθε ἄλλο. Δηλαδή, τὰ πλεκτὰ ποὺ δὲν γράφουν ἀπάνω τους φαρδεία — πλατειὰ τὴ λέξη «Μερσεριζέ», εἶναι ὅλα, ἁπλούστατα, ἀπὸ βαμβάκι μακό. Τί γίνεται δηλαδή; Διάφοροι ἔμποροι ἀγοράζουν βαμβάκι μακὸ (ποὺ ὅπως ξέρετε κοστίζει τὴ μισὴ τιμὴ ἀπ' ὅτι κοστίζει τὸ μερσεριζέ), τὸ βάφουν, τὸ πλέκουν σὲ γυναικεῖα μπλουζάκια καὶ ζακετάκια, τὸ βαπτίζουν ἐπὶ τὸ ἐντυπωσιακώτερον «κοτόν» ἢ «κοτὸν περλὲ» ἢ τὸ λένε ἁπλῶς βαμβακερὸν καὶ τὸ πουλᾶνε στὸν ἀνύποπτο πελάτη σὲ ἀφορίβες τιμές. Ὅταν τελικὰ ὁ πελάτης καταλάβῃ ὅτι πέταξε τὰ χρήματά του καὶ πῆρε μακὸ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, εἶναι πιὰ ἀργά.

Θὰ μοῦ πῆτε, τώρα, μὰ γιατὶ τὸ μακὸ εἶναι ἀκατάλληλο γιὰ μπλοῦζες καὶ ζακέττες γυναικείες; Διότι, ἁπλούστατα, εἶναι ποιοτικῶς πολὺ εὐτελέστερο. Νά, φερ' εἰπεῖν, ἔχει μαυράδια δὲν εἶναι στιλντό, ἀποδίδει χρώματα μάτ, μουντὰ καὶ φθείρεται γρήγορα. Μετὰ ἀπὸ καμμιὰ - δυὸ βδομάδες ποὺ τὸ φοράτε, δείχνει παληό. Ἂν θέλετε μερικὲς τεχνικὲς πληροφορίες, σημειώστε πῶς τὸ μακὸ νῆμα γίνεται ἀπὸ φτηνὸ κοντοῦνο βαμβάκι ὅπου συνήθως ἀναμιγνύονται καὶ ἀποβάμβακα, κλωστοποιεῖται δὲ κατὰ τὴ διαδικασία καρντέ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι ἕνα σαφῶς δευτέρας κατηγορίας προϊόν. Θὰ τὸ καταλάβουμε αὐτὸ καλύτερα ἂν δοῦμε μιὰ στιγμὴ σὲ τί χρήσεις χρησιμοποιεῖται συνήθως τὸ μακό. Σὰν νῆμα τὸ χρησιμοποιοῦν γιὰ τρυπώματα. Σὰν πλεκτὸ γιὰ φτηνὰ ἐσώρουχα, γιὰ ἀθλητικὰ φανελλάκια σχολικῶν ἐπιδείξεων κλπ., σὰν ὕφασμα γιὰ φτηνοὺς ἁλατζάδες κλπ.

Ποτὲ καὶ σὲ καμμιὰ πολιτισμένη χώρα δὲ χρησιμοποίησε κανεὶς τὸ νῆμα μακὸ γιὰ νὰ φτιάξῃ γυναικεῖες μπλοῦζες καὶ ζακέττες ἀξιώσεων καὶ νὰ τὶς βάλῃ σὲ βιτρίνα μὲ παραπλανητικοὺς τίτλους ὅπως «κοτόν», «κοτὸν περλὲ» κλπ. Φυσικὰ τὸ μακὸ μπλουζάκι φορίζεται πολὺ ἀπὸ τὸν ἰθαγενῆ πληθυσμὸ τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἄλλων ὑπαναπτύκτων χωρῶν τῆς Ἐγγὺς καὶ τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς.

Στὸν ὑπόλοιπο προηγμένο κόσμο, γιὰ τὴν κατασκευὴ γυναικείων μπλουζῶν καὶ ζακεττῶν ἀξιώσεων γιὰ τὸ καλοκαίρι χρησιμοποιεῖται τὸ νῆμα «μερσεριζέ» καὶ ποτὲ τὸ μακό. "Αν ρωτήσετε κανένα γνωστό σας ἔμπορο ἢ τεχνικό, θὰ σᾶς πῇ ὅτι τὸ μερσεριζὲ διαφέρει ἀπὸ τὸ μακὸ ὅπως ἡ μέρα μὲ τὴ νύχτα. Ἀλλὰ θὰ σας πῇ ἀκόμα ὅτι τὰ μαγαζιὰ ποὺ ἔχουν ἀποκλειστικῶς μπλουζάκια, ζακέττες, φούστες, παντελόνια, σόρτς, ἀνδρικά, γυναικεῖα καὶ παιδικὰ σὲ μερσεριζὲ εἶναι τὰ γνωστὰ καταστήματα Τρικόζα, στὴ στοὰ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 6, δυὸ βήματα ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καὶ στὴν ὁδὸ Πατησίων 141 στὴν Ἀθήνα καὶ στὴν ὁδὸ Μητροπόλεως 51 (γωνία Καρόλου Ντὴλ) στὴ Θεσσαλονίκη.

Τὰ μερσεριζὲ μοντέλλα τῆς Τρικόζα ἐμφανίζονται στὴν Ἑλλάδα συγχρόνως μὲ τὴν ἐμφάνισί τους στὴν Ἰταλία, στὴ Γαλλία καὶ στὴν Ἐλβετία καὶ προσφέρονται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν Τρικόζα σὲ τιμὲς ἀπίστευτες. Αὐτὸ τὸ ξέρουμε ὅλες μας. Κατορθώνει δηλαδὴ ἡ Τρικόζα καὶ πουλάει τὰ πιὸ ὄμορφα καὶ κομψὰ μερσεριζὲ μπλουζάκια τῆς ἀγορᾶς (ποὺ εἶναι τόσο ὄμορφα καὶ κομψά, ποὺ ἔχουν ἐνθουσιάσει τὶς μεγαλύτερες δόξες τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς καὶ ὀθόνης) σὲ τιμὲς μικρότερες ἀπ' ὅ,τι πουλᾶνε τὰ ἄλλα καταστήματα πλεκτὰ μακό.

Νὰ ἕνα παράδειγμα. "Οπως ξεύρουμε ὅλες μας, οἱ τιμὲς τῆς Τρικόζα ἀρχίζουν γιὰ τὰ μερσεριζὲ της μπλουζάκια, ἀπὸ 45 Δραχμές. Ἐ, λοιπόν, θὰ πιστέψετε ὅτι μοῦ ἔδειξαν μπλουζάκι ἀπὸ εὐτελέστατο βαμμένο μακὸ ποὺ ἀγοράσανε σὲ κατάστημα τῶν Ἀθηνῶν, καμουφλαρισμένο σὲ «κοτὸν» κλπ. ἀντὶ 85 δραχμῶν, παρακαλῶ, στὴ διπλάσια δηλαδὴ τιμὴ ἀπὸ τὸ μερσεριζὲ τῆς Τρικόζας, ἐνῶ κανονικὰ ἕνα μακὸ μπλουζάκι ἔπρεπε νὰ πουληθῇ γύρω στὶς 25 μὲ 30 δραχμές;

Ἀγανακτεῖτε; Μὲ τὸ δίκηο σας. Γι' αὐτὸ προσοχὴ στὸ τί ἀγοράζετε.

ΝΤΕΠΥ Κ.

ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΗ ΚΡΕΜΑ

MUM

Χαίρονται τὴ δυντροφιά σας

MUM - ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Ἐλκυστική, δροσερή, γοητευτική, θὰ εἶσθε κάθε μέρα μὲ τὴν ἀποσμητικὴ κρέμα MUM. Δοκιμάστε την ἀπὸ σήμερα, ἀγοράζοντάς την μὲ ἔκπτωσι 3 δρχ.

ΜΕ/55

ΑΠΟΚΟΨΑΤΕ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΟΥΠΟΝΙ

ΚΟΥΠΟΝΙ ΑΞΙΑΣ 3 ΔΡΑΧΜΩΝ

Σᾶς δίδει τὸ δικαίωμα νὰ ἀγοράσετε ἀπὸ ὁποιοδήποτε Φαρμακεῖο ἢ Ἀρωματοπωλεῖο τὴν ἀποσμητικὴ κρέμα MUM, 3 δρχ. φθηνότερη.

σχύει μέχρι τὴν 27/7/60

BRISTOL MYERS COMPANY · NEW YORK

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. Ε. FAMAR

Εἶχε περάσει ἀπ' τὸ μυαλό του.

"Ἂν πήγαινε νὰ βρῇ τὸ Ντελάνεϋ κι' ἀπαιτοῦσε μισὸ ἑκατομμύριο δολλάρια γιὰ νὰ σωπάσῃ, θὰ ἔκανε καθαρὸ ἐκβιασμό. Κι' ἂν τυχὸν ὁ Ντελάνεϋ δὲν ὑποχωροῦσε, θὰ κινδύνευε αὐτὸς νὰ βρεθῇ στὰ χέρια τῆς ἀστυνομίας.

Ἐξ ἄλλου πάλι, κι' ἂν ὁ Ντελάνεϋ πλήρωνε, ὁ Τζὸε σωπαίνοντας θὰ γινότανε συνένοχος μιᾶς δολοφονίας, κι' ἂν τὸν πιάνανε θὰ τὸν τιμωροῦσαν αὐστηρά.

Σκέφτηκε πάλι νὰ τηλεφωνήσῃ στὸ Μάνλεϋ, νὰ τοῦ τὰ διηγηθῇ ὅλα καὶ νὰ τὸν ἀφίσῃ νὰ ξεμπλέξῃ. Ἐνῶ ἄπλωνε ὅμως τὸ χέρι του στὸ τηλέφωνο, ξανάρχισε νὰ διστάζῃ.

— Μὴν ἐκνευρίζεσαι! εἶπε δυνατὰ στὸν ἑαυτό του. Περίμενε λίγο, νὰ δῇς πῶς θὰ πάνε τὰ πράγματα. Μιὰ κι' ἔχεις τὶς φωτογραφίες, δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ βιαστῇς.

»Ἂν ἡ ἀστυνομία ὑποπτευθῇ τὸ νεαρό, ὁ Ντελάνεϋ θ' ἀγοράσῃ ἴσως πολὺ εὐχαρίστως τὶς φωτογραφίες. Τὸ καλύτερο εἶναι νὰ ζωρώσῃς στὸ καθοῦκι σου καὶ νὰ περιμένῃς. Αὐτὴ ἡ ἱστορία εἶναι ἴσως ἡ μεγάλη εὐκαιρία τῆς ζωῆς σου. Μὴ τὴν καταστρέψῃς μὲ καμμιὰ γκάφα σου!

"Απλωσε τὸ χέρι του κι' ἔσβυσε τὸ φῶς. Ἡ ὥρα ἦταν 4 καὶ 20'. Τὰ μάτια του κλείνανε ἀπ' τὴ νύστα. Μόλις σκοτείνιασε τὸ δωμάτιο, ἀποκοιμήθηκε ἀμέσως.

Ὀνειρεύτηκε πὼς κουβαλοῦσε τὸ ματωμένο κορμὶ τῆς γυναίκας του σὲ κάποιο διάδρομο τοῦ ξενοδοχείου «Πλάζα». Τὸν συνώδευε ἡ Λουσὶλ Μπαλού, γελῶντας μὲ τὴν καρδιά της...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

Α΄

Στὶς 6 καὶ τέταρτο τὸ πρωΐ, ἕνας καμαριέρης τοῦ ξενοδοχείου, πηγαίνοντας στὸ γραφεῖο τοῦ προσωπικοῦ, στὸν τρίτο ὄροφο, παρατήρησε πὼς ἡ πόρτα τοῦ ἀσανσὲρ εἶχε μείνει ἀνοιχτὴ καὶ πῆγε νὰ τὴν κλείσῃ.

Μερικὰ δευτερόλεπτα ἀργότερα, εἰδοποιημένοι τηλεφωνικῶς ἀπ' αὐτόν, ἔτρεχαν ἐπὶ τόπου ὁ ὑποδιευθυντὴς Βεσπερίνι καὶ ὁ ντέτεκτιβ τοῦ ξενοδοχείου Καντό. Ὁ δεύτερος σύστησε ἀμέσως:

— Εἰδοποιῆστε τὸν ἀστυνομικό -ἐπιθεωρητὴ Ντεβερώ! Ἐγὼ θὰ μείνω ἐδῶ, νὰ προσέχω... Πρέπει ἀκόμη νὰ βάλετε μιὰ καρτέλλα «Δὲν λειτουργεῖ» σ' ὅλους τοὺς ὀρόφους, γιὰ νὰ μὴ θελήσῃ κανεὶς νὰ χρησιμοποιήσῃ αὐτὸ τὸ ἀσανσέρ.

Ὁ Βεσπερίνι ἔδωσε διαταγὴ στὸν ἀπολιθωμένο καμαριέρη ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὶς καρτέλλες, πρὶν τρέξῃ νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀστυνομία καὶ τὴ διεύθυνσι τοῦ ξενοδοχείου.

"Οταν ἔμεινε μόνος, ὁ Καντὸ ἐξέτασε τὸ πτῶμα τῆς κοπέλλας. Εἶχε στραγγαλισθῇ μέσα στὸ ἀσανσέρ; "Ηταν πολὺ ἀπίθανο. Ἀφοῦ δὲν ἔμενε στὸ ξενοδοχεῖο, θὰ εἶχε ἔρθει μᾶλλον νὰ δῇ κάποιον.

Ὁ Καντὸ ξανάκλεισε τὴν καγκελόπορτα τοῦ ἀσανσὲρ κι' ἀκούμπησε πάνω τὴν πλάτη του. Ἀναρωτιόταν ποιὸν νάχε ἐπισκεφθῇ ἡ νέα καὶ γιατὶ τὴν εἶχαν στραγγαλίσει...

"Ηταν ἀκόμα θυθισμένος σ' αὐτὲς τὶς σκέψεις, δέκα λεπτὰ ἀργότερα, ὅταν βγῆκαν ἀπ' τὸ δεύτερο ἀσανσὲρ — ποὺ βρισκόταν στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ διαδρόμου — ὁ ἐπιθεωρητὴς Ντεβερὼ καὶ τέσσερις ἄλλοι ἀστυνομικοὶ μὲ πολιτικά.

"Επειτα ἀπὸ μιὰ σύντομη συνεννόησι μαζί τους, ὁ Καντὸ ζήτησε καὶ πῆρε τὴν ὅδεια νὰ πάῃ νὰ ξυριστῇ, ἐνῶ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἄρχιζε τὴν ἔρευνά του.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς Ντεβερὼ ἦταν ἕνας κοντόχοντρος ἀνθρωπάκος, ὡς 50 χρονῶν. Εἶχε στρογγυλὸ πρόσωπο, μικρὴ καὶ γαμψὴ μύτη, χείλη λεπτὰ καὶ αὐστηρὰ καὶ μαῦρα λαμπερὰ ματάκια. "Ηταν ἐξαίρετος ἀστυνομικός, ξακουστὸς γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ εὐσυνειδησία του.

Ἐξέτασε γιὰ ἕνα λεπτὸ τὸ πτῶμα τῆς κοπέλλας, ποὺ τὴν εἶχε ἀναγνωρίσει ἀπ' τὶς φωτογραφίες της ποὺ εἶχαν δημοσιευθῇ στὰ εἰκονογραφημένα περιοδικά. "Ηξερε πὼς ἡ ὑπόθεσι θὰ ἔκανε θόρυβο καὶ πὼς δὲ θὰ τοῦ ἦταν εὔκολο νὰ τὴ διαφωτίσῃ...

Σίγουρα, τὸ θῦμα δὲν εἶχε δολοφονηθῇ μέσα στὸ ἀσανσέρ, ἀλλὰ σὲ κάποιο ἀπ' τὰ πεντακόσια δωμάτια τοῦ ξενοδοχείου. Σ' ὅλ' αὐτὰ ὅμως μένανε ἄνθρωποι πλούσιοι καὶ μὲ μεγάλη ἐπιρροή. "Επρεπε λοιπὸν νὰ δείξῃ μεγάλο τάκτ καὶ προσοχὴ στὴν ἔρευνά του.

Τὸ πρῶτο ποὺ ἔπρεπε νὰ κάνῃ, ἦταν νὰ βγάλῃ τὸ γρηγορώτερο ἀπ' τὸ ἀσανσὲρ τὸ πτῶμα. Ἀφοῦ διέταξε νὰ τὸ φωτογραφίσουν ἀμέσως, πλησίασε τὸ Βεσπερίνι, ποὺ τριγύριζε ἐκεῖ γύρω, καὶ τοῦ ζήτησε ἕνα μέρος γιὰ νὰ μεταφέρουν τὸ θῦμα, μόλις θἄχε τελειώσει ὁ φωτογράφος τὴ δουλειά του.

Ὁ ντέτεκτιβ δὲν εἶχε νὰ τοῦ προτείνῃ, παρὰ ἕνα λουτρό, γιατὶ ὅλα τὰ δωμάτια ἦταν πιασμένα. Ὁ Ντεβερὼ δέχθηκε.

Δέκα λεπτὰ ἀργότερα, τὸ πτῶμα τῆς κοπέλλας εἶχε μεταφερθῇ μέσα σ' ἕνα λουτρὸ καὶ τὸ εἶχαν ξαπλώσει χάμω. Στὸ μεταξὺ εἶχε φτάσει ὁ Ἰατροδικαστής. Κι' ὁ Ντεβερὼ τὸν ἄφισε νὰ κάνῃ μονάχος τὴν ἐξέτασί του.

Μέσα στὸ ἀσανσέρ, οἱ ἄνθρωποί του πάσχιζαν νὰ βροῦνε δακτυλικὰ ἀποτυπώματα. Τοὺς ἄφισε κι' αὐτοὺς νὰ κάνουν τὴ δουλειά τους καὶ κατέβηκε στὸ χώλ, μαζὶ μὲ τὸ βοηθό του Γκωντὲ καὶ τὸ Βεσπερίνι.

Ὁ τελευταῖος ἔθεσε στὴ διάθεσι τοῦ ἐπιθεωρητὴ τὸ γραφεῖο του. Ὁ Ντεβερὼ κάλεσε ἀμέσως γιὰ ἀνάκρισι τὸ θυρωρό.

"Ηξερε ἐκ πείρας ὅτι, σ' ἕνα ξενοδοχεῖο, ὁ θυρωρὸς εἶναι πάντα ὁ πιὸ παρατηρητικὸς ὑπάλληλος. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ὡς τώρα τοῦ εἶχαν δώσει πολύτιμες πληροφορίες σ' ἕνα σωρὸ ὑποθέσεις ποὺ εἶχαν συμβῇ μέσα σὲ ξενοδοχεῖα.

Ὁ θυρωρὸς εἶχε ἀναλάβει ὑπηρεσία. Μπῆκε σὲ λίγο στὸ γραφεῖο κι' ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ ἐπιθεωρητῆ. "Ησαν παληοὶ γνώριμοι, οἱ δυό τους.

Δὲ χρειάστηκε νὰ χάσῃ ὁ Ντεβερὼ τὴν ὥρα του γιὰ ἐξηγήσεις, γιατὶ ὁ θυρωρὸς ἦταν ἤδη κατατοπισμένος. "Αρχισε λοιπὸν ἀμέσως τὴν ἐξέτασί του, χωρὶς προλόγους:

— Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε πότε μπῆκε στὸ ξενοδοχεῖο αὐτὴ ἡ κοπέλλα;

Ὁ θυρωρὸς σκέφθηκε λίγο, μισοκλείνοντας τὰ μάτια του.

— Κατὰ τὶς 4 τ' ἀπόγεμα, ἀπάντησε ἐπιτέλους.

— Στὶς 4 τ' ἀπόγεμα; εἶπε μὲ ἔκπληξι ὁ Ντεβερώ. "Ωστε ἔμεινε πάνω ἀπὸ δεκατέσσερες ὧρες μέσα στὸ ξενοδοχεῖο;... Ζήτησε νὰ δῇ κανένα, ὅταν ἤρθε;

— "Οχι. Διέσχισε τὸ χῶλ κι' ἀνέβηκε τὴ σκάλα, σὰν νἄξερε καλὰ ποῦ πήγαινε.

— Δὲν πῆρε τὸ ἀσανσέρ;

— "Οχι.

— Εἶναι λοιπὸν πιθανὸν πὼς πῆγαινε στὸ πρῶτο ἢ στὸ δεύτερο πάτωμα. "Αν ἤθελε ν' ἀνεβῇ ψηλότερα, θἄχε πάρει τὸ ἀσανσέρ.

Ὁ θυρωρὸς συμφώνησε μ' αὐτὸ τὸ συλλογισμό.

— Δὲν τὴ ζήτησε κανείς; ρώτησε ὁ ἐπιθεωρητής.

— Κατὰ τὶς 6½, ἕνας φωτορεπόρτερ μὲ ρώτησε ἂν εἶχε φύγει ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο, ἀπάντησε ὁ θυρωρὸς ἀφοῦ σκέφθηκε λίγο. Τοῦ εἶπα ὄχι.

— Ποιὸς ἦταν αὐτός;

— Ὁ κ. Τζὸε Κέρ.

'Απ' τὸν τόνο τοῦ θυρωροῦ, ὁ Ντεβερὼ μάντεψε πὼς δὲν εἶχε σὲ πολλὴ ἐκτίμησι τὸ δημοσιογράφο...

— Δουλεύει γιὰ ἕνα περιοδικὸ σκανδάλων... τὴν «Κλειδαρότρυπα» νομίζω. Δὲ μ' ἀρέσει πολὺ νὰ τὸν βλέπουνε στὸ ξενοδοχεῖο. Εἶναι μπερκρὴς καὶ βρώμικος πάντα...

Ὁ Ντεβερὼ ἔγραψε στὸ χαρτὶ ποὺ εἶχε μπροστά του: «Τζὸε Κέρ. Φωτορεπόρτερ. Ρώτησε γιὰ τὴ Λ. Μ. στὶς 6 καὶ 30'».

— Δὲν εἶπε τί τὴν ἤθελε, τὴ μικρή;

— "Οχι. Λίγο πιὸ πρίν, μοῦ εἶχε δώσει ἕνα χιλιάρικο, γιὰ νὰ τὸν εἰδοποιήσω μόλις φανῇ κάποιος ἀπὸ τὴν οἰκογένεια Ντελάνεϋ. 'Απόρτσα, γιατὶ τὸν ξέρω ἀπέναρο...

Ὁ Ντεβερὼ ἦταν μανιώδης κινηματογραφόφιλος κι' ἤξερε ὅλους τοὺς ἀστέρες καὶ τοὺς παραγωγούς.

— Τὸ Ντελάνεϋ εἶπατε; Τὸν 'Αμερικανὸ παραγωγό;

— 'Ακριβῶς. Μένει σ' ἕνα διαμέρισμα τοῦ δευτέρου ὀρόφου, μαζὶ μὲ τὴ γυναῖκα του καὶ τὸ γυιό του.

Ὁ Ντεβερὼ κράτησε πάλι σημείωσι.

— Δὲ ζήτησε κανεὶς ἄλλος τὴν κοπέλλα; ρώτησε.

— "Οχι.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς ζάρωσε τὰ φρύδια του, παίζοντας μηχανικὰ μὲ τὸ μολύβι του. Εἶχε ἐλπίσει πὼς θἄπαιρνε πιὸ χρήσιμες πληροφορίες ἀπ' τὸ θυρωρό...

Βρισκόταν στὴν ἀρχὴ ἀκόμα, ὡστόσο ἦταν βέβαιος πὼς αὐτὸς ὁ Τζὸε Κὲρ ἐνδιαφερότανε ἐπαγγελματικὰ μονάχα γιὰ τὴ μικρή. "Αλλωστε τὴν εἶχε ζητήσει στὶς 6½, ἐνῶ αὐτὴ βρισκόταν ἀπὸ τὶς 2½ στὸ ξενοδοχεῖο.

Εὐχαρίστησε τὸ θυρωρὸ καὶ τὸν βεβαίωσε πὼς θὰ τὸν ξανακαλοῦσε ἂν τὸν χρειαζόταν.

"Οταν ἔμεινε μόνος, πῆρε τὸ τηλέφωνο καὶ ζήτησε νὰ τὸν συνδέσουνε μὲ τὸ λουτρὸ τοῦ τρίτου πατώματος, ὅπου ὁ Ἰατροδικαστὴς ἐξέταζε τὸ πτῶμα.

— Τί καινούργιο ἔχουμε; ρώτησε τὸ γιατρό.

»Πάντα βιαστικὸς εἴσαστε, γκρίνιασε ἐκεῖνος. Μπορῶ νὰ σᾶς πῶ ὅτι πέθανε ἀπὸ τὶς 3½ ὡς τὶς 4½ τ' ἀπόγεμα. Οὔτε νωρίτερα, οὔτε ἀργότερα.

—"Εφτασε στὸ ξενοδοχεῖο στὶς 4 παρὰ λίγα λεπτά.

— Τότε λοιπὸν τὴ δολοφονήσανε ἀπὸ τὶς 4 ὡς τὶς 4½.

— Αὐτὸ εἶν' ὅλο;

— Τὴ στραγγαλίσανε μ' ἕνα κορδόνι κουρτίνας. Διακρίνονται στὸ λαιμό της τὰ σημάδια ἀπ' τὸ πλέξιμό του. Πιστεύω πὼς θὰ μπορέσετε εὔκολα νὰ βρῆτε ἀπὸ ποῦ προερχόταν αὐτὸ τὸ κορδόνι.

— Πέστε στὸ Μπενουὰ νὰ φωτογραφίσῃ ἀμέσως αὐτὰ τὰ σημάδια. Νὰ ἐμφανίσῃ τὴ φωτογραφία καὶ νὰ μοῦ στείλῃ ἕνα ἀντίτυπο. Δὲν πιμ. ράζει ἂν δὲν ἔχῃ στεγνώσει ἀκόμα.

— Θὰ τοῦ τὸ πῶ. Ἀλλ' αὐτὸ θὰ μὲ καθυστερήσῃ.

— Ὡστόσο εἶναι πολὺ σπουδαῖο. Αὐτὸ μονάχα ἀνακαλύψατε;

— Βρῆκα ἐπίσης κομματάκια δέρματος κάτω ἀπ' τὰ νύχια τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ τῆς μικρῆς. Φαίνεται ξιοῦ χεριοῦ τῆς μικρῆς. Φαίνεται γρατζουνισε τὸ δολοφόνο της, πὼς γρατζούνισε τὸ δολοφόνο της, πὼς γρατζούνισε τὸ δολοφόνο της, προσπαθώντας ν' ἀμυνθῇ. "Αν κρίνω δὲ ἀπ' τὴν ποσότητα τοῦ δέρματος, πρέπει νὰ ἔχῃ αὐτὸς ὁ κύριος ματος, πρέπει νὰ ἔχῃ αὐτὸς ὁ κύριος γρατζουνιὲς στὸ χέρι ἢ στὸ μπράτσο.

Ὁ Ντεβερὼ κούνησε τὸ κεφάλι του, μισοκλείνοντας τὰ μάτια του.

— Θαυμάσια, εἶπε.

"Εκλεισε τὸ τηλέφωνο καὶ στράφηκε στὸ Γκωντέ, ποὺ εἶχε παρακολουθήσει ὅλη τὴ συνομιλία, καθισμένος στὴν ἄκρη τοῦ γραφείου.

— Θἄναι ἴσως λιγώτερο δύσκολο ἀπ' ὅσο νόμιζα, δήλωσε. Θέλω νὰ ἀνακαλύψετε ποῦ ἔμενε ἡ μικρή. Ἐργαζότανε στὴν Παρισινὴ Κινημα Ἐργαζότανε στὴν Παρισινὴ Κινημα τογραφικὴ Ἑταιρεία. Ἐκεῖ μποτογραφικὴ Ἑταιρεία. Ἐκεῖ μποροῦν ἴσως νὰ σᾶς δώσουν πληροφορίες. Προσπαθῆστε ἐπίσης νὰ ἐξακριβώσετε πῶς πέρασε τὴ χτεσινὴ μέρα της, προπάντων ἀπὸ τὶς 2 ὡς τὶς 4 τ' ἀπόγεμα. Χρησιμοποιῆστε ὅσους ἄνδρες θέλετε γι' αὐτὴ τὴν ἔρευνα, νὰ κάνετε ὅμως εὐσυνείδητη δουλειά. Φροντίστε ἐπίσης νὰ μοῦ ξετρυπώσετε ἐκεῖνο τὸ Τζὸε Κὲρ καὶ νὰ μοῦ τὸν φέρετε ἐδῶ... Φεύγοντας, πέστε στὸν Καντὸ πὼς θέλω νὰ τὸν δῶ.

Ὁ Γκωντὲ βγῆκε γρήγορα ἀπ' τὸ γραφεῖο.

"Επειτα ἀπὸ μερικὰ λεπτά, ἔμπαινε ὁ Καντό, φρεσκοξυρισμένος καὶ φορώντας τὸ ὡραιότερο κοστοῦμι του.

— Εἴδατε αὐτὴ τὴν κοπέλλα, ὅταν ἤρθε στὸ ξενοδοχεῖο; τὸν ρώτησε ὁ Ντεβερὼ μόλις κάθησε.

— "Οχι, δυστυχῶς! "Εκανα ἕνα γῦρο στοὺς διαδρόμους κατὰ τὶς 4, ὅπως συνήθως. Αὐτὴ τὴν ὥρα, δὲν ὑπάρχει σχεδὸν κανεὶς στὶς κάμαρες, καὶ κάνω πάντα μιὰ ἐπιθεώρ(σι, γιὰ λόγους ἀσφαλείας. Μὲ τόσους ξένους ποὺ ἔρχονται στὸ ξενοδοχεῖο, τὴν ἐποχὴ τοῦ Φεστιβάλ, θὰ μποροῦσε εὔκολα νὰ γλυστρήσῃ μέσα κι' ἕνας διαρρήκτης.

Ὁ Ντεβερὼ ἔκανε μιὰ γκριμάτσα.

— "Αν κατάλαβα καλά, θὰ ἦταν εὔκολο γιὰ ἕνα ξένο ποὺ θαρχόταν ἀπ' ἔξω, νὰ μετοχειριστῇ μιὰ ἀπ' τὶς κάμαρες γιὰ νὰ κάνῃ τὴ δουλειά του...

— "Οχι εὔκολο, ἀλλ' οὔτε κι' ἀδύνατο. Μερικοὶ πελάτες εἶναι τόσο ἀμελεῖς! 'Αφίνουν τὸ κλειδὶ πάνω στὴν πόρτα. Δὲν ἀποκλείεται λοιπὸν νὰ μεταχειριστῇ κάποιος ἕνα ἄδειο δωμάτιο...

— Βέβαια, δὲν ἀποκλείεται... 'Ωστόσο, δὲν πιστεύω νὰ συνέβησαν ἔτσι τὰ πράγματα. "Εχω τὴ γνώμη μάλλον πὼς ἡ μικρὴ δολοφονήθηκε ἀπὸ κάποιον πελάτη τοῦ ξενοδοχείου. Ἀφοῦ ἔγινε ἄλλωστε τὸ ἔγκλημα ἀπὸ τὶς 4½, πρέπει νἄκρυψε κάπου ὁ δολοφόνος τὸ πτῶμα, ὥσπου νὰ κρίνῃ κατάλληλη τὴ στιγμὴ γιὰ νὰ τὸ χώσῃ μέσα στὸ ἀσανσέρ.

»Πάντως, παίρνω ὅρκο πὼς δὲ δολοφονήθηκε στὸ τρίτο πάτωμα. Τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν πῆρε τὸ ἀσανσὲρ γιὰ ν' ἀνεβῇ, μὲ κάνει νὰ συμπεράνω πὼς πήγαινε στὸ πρῶτο ἢ στὸ δεύτερο. Μήπως μπορεῖτε νὰ μάθετε ποιὸς χρησιμοποίησε γιὰ τελευταία φορὰ τὸ ἀσανσὲρ πρὶν ἀποκλυφθῇ τὸ πτῶμα;

Ὁ Καντὸ χαμογέλασε μὲ μετριοφροσύνη.

— Αὐτὸ ἔγινε κι' ὅλας, κύριε ἐπιθεωρητά, ἀπάντησε. Τὸ ἀσανσὲρ λειτουργεῖ δίχως ὁδηγὸ ἀπ' τὶς 3 τὴ νύχτα καὶ πέρα. Τὴν ὥρα κείνη βρισκόταν στὸ ἰσόγειο καὶ τὸ ἔβλεπε ὁ θυρωρός. Μεταξὺ 3½ καὶ 4 — δὲ θυμᾶμαι ἀκριβῶς τὴν ὥρα — εἶδε ν' ἀνάβῃ τὸ κόκκινο φῶς, ποὺ ἔδειχνε πὼς κάπο:ος εἶχε καλέσει ἀπὸ πάνω τὸ ἀσανσέρ.

»Δέκα λεπτὰ ἀργότερα, τὸ φωτάκι ξανάναψε, πρᾶγμα ποὺ σημαίνει πὼς ξαναμεταχειρίστηκαν τότε τὸ ἀσανσὲρ γιὰ νὰ πάνε ἀπὸ ἕνα σ' ἄλλο πάτωμα. Θεωρῶ βέβαιο λοιπὸν πὼς τὸ χρησιμοποίησε τότε ὁ δολοφόνος. Ὕστερα δὲν ξανακουνήθηκε πιὰ τὸ ἀσανσέρ.

Ὁ Ντεβερὼ κατοῦσε σημειώσεις.

— Στὴν περιοδεία σας, εἶπε, παρατηρήσατε στοὺς διαδρόμους κανένα ποὺ δὲν εἶχε λόγο νὰ βρίσκεται ἐκεῖ;

Ὁ Καντὸ κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι του.

— Ναί, συνάντησα στὸ δεύτερο πάτωμα ἕνα φωτογράφο. Τὸν τσάκωσα νὰ κουφακνύῃ στὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματος τῶν Ντελάνεϋ.

— Ἄ! Ποιὸς ἦταν αὐτός; ρώτησε ὁ Ντεβερώ, μὲ τὸ μολύβι στὸ χέρα.

— Κάποιος Τζὸε Κέρ. Εἶναι...

— Ναί, ναί, ξέρω, διέκοψε ὁ Ντεβερό. "Εχω πάρει ὡρισμένες πληροφορίες γι' αὐτὸ τὸ πράσωπο. Ἀρχίζει νὰ μ' ἐνδιαφέρῃ... Τί γύ-

ΑΛΕΚΤΟΡ

Γρήγορο μοντέρνο ἀκίνδυνο μαύρισμα

μὲ τὸ πιὸ σύγχρονο λάδι Ἡλίου τὸ Ἀντισολαὶρ ΜΕΛΠΑΝ

● Σᾶς προστατεύει 100% ἀπὸ ἐγκαύματα καὶ ἐξουδετερώνει τὶς βλαβερὲς ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου.

Γιὰ ὑγιεινὸ μαύρισμα ΛΑΔΙ ΗΛΙΟΥ Melpan

ΦΙΛΤΡΑΡΕΙ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

Lanoline

Ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὸ μπάνιο δροσίστε καὶ ξεκουράστε τὸ ξηρό καὶ διψασμένο πρόσωπό σας μὲ ΛΑΝΟΛΙΝΗ ΜΕΛΠΑΝ

Κάθε ἄνδρας μὲ γοῦστο...

Κάθε ἄνδρας μὲ γοῦστο ξέρει νὰ

ρευε ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα τοῦ κ. Ντελάνεϋ;

— Μοῦ ἐξήγησε πὼς τοῦ εἶχαν πῆ στὸ γραφεῖο ὅτι ἦταν μέσα ὁ κ. Ντελάνεϋ.

— Καὶ ἦταν πραγματικά;

— Ὄχι. Εἶχε μπῆ προηγουμένως στὸ διαμέρισμα ὁ υἱὸς Ντελάνεϋ, ἀλλ' εἶχε ξαναφύγει μερικὰ λεπτὰ πρὶν νὰ βρῶ τὸν Κὲρ μπροστὰ στὴν πόρτα.

— Δὲ βρισκότανε λοιπὸν κανεὶς μέσα στὸ διαμέρισμα;

— Ὄχι, κανείς.

— Τί ὥρα ἦτανε;

— Πέντε παρὰ τέταρτο.

Ὁ Ντεβερὼ ἔξυσε τὴν ἄκρη τῆς μύτης του μὲ τὸ μολύβι του.

— Αὐτὸ ἔγινε λίγο μετὰ τὸ θάνατο τῆς μικρῆς... μουρμούρισε, σὰν νὰ μιλοῦσε στὸν ἑαυτό του. Ὥστε λοιπὸν ὁ Κὲρ βρισκότανε στὸ ξενοδοχεῖο περίπου τὴν ὥρα ποὺ τὴ σκοτώσανε.

— Ἔτσι φαίνεται.

— Μπορεῖτε νὰ μάθετε ποιὰ ὥρα ἔφυγε ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο;

— Ὑποθέτω. Θὰ ρωτήσω τὸ νυχτερινὸ θυρωρό, ποὺ δὲν ξέρει πῶς νὰ μᾶς φανῆ χρήσιμος.

Σὲ μερικὰ λεπτά, ὁ Καντο ξαναγύρισε καὶ δήλωσε:

—Ὁ θυρωρὸς λέει πὼς εἶδε τὸν Κὲρ νὰ βγαίνη στὶς 4 παρὰ 5' τὴ νύχτα.

Ὁ Ντεβερὼ ἀνασκίρτησε.

— Τοῦ εἶπε τί ἔκανε τέτοια ὥρα μέσα στὸ ξενοδοχεῖο; ρώτησε

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Μοῦ ἀρέσει
ἡ HELLAS FIX
καὶ τὴν πίνω συχνά

λέγει ὁ κ. Γ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ἐμπορικὸς Διευθυντὴς τῆς ΖΙΝΝΙΑ, ἡ ὁποία κατασκευάζει τὰ καλλυντικά, τὰ ὁποῖα προτιμῶνται περισσότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀπολαύσετε καὶ σεῖς τὴν καινούργια μπύρα-πολυτελείας HELLAS FIX. Εἶναι πιὸ πλούσια, πιὸ δυνατή, πιὸ ἀρωματικὴ καὶ ἀσφαλῶς θὰ σᾶς ἐνθουσιάση. Εἶναι ἡ ξεχωριστὴ ἀπόλαυσις ἐκείνων ποὺ ζητοῦν πάντα τὸ καλύτερο. Γιὰ τὴν ὑπέροχη γεύση της καὶ τὸ λεπτό της ἄρωμα εἶναι περιζήτητη σ' ὅλο τὸν κόσμο - Εὐρώπη, Ἀσία, Ἀφρική, Ἀμερική. Ἡ HELLAS FIX εἶναι τὸ ποτὸ ποὺ ταιριάζει κάθε φορὰ ποὺ θέλετε νὰ ἑορτάσετε κάτι ἢ νὰ τιμήσετε κάποιον ἰδιαιτέρως. Ζητῆστε σήμερα νὰ ἀπολαύσετε μὲ τὸ φαγητό σας ἢ γιὰ ὀρεκτικὸ τὴν

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΠΥΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

HELLAS FIX

ΕΤΙΚΕΤΤΑ ΜΠΛΕ

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΠΑΛΙΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Οἱ ναυτικοὶ σπάνια ἀγαποῦνε, ἀλλ' ὅταν τύχη ν' ἀγαπήσουν, τὸ παίρνουν πολὺ στὰ σοβαρά. Ἔτσι ἔγινε καὶ μὲ τὸν Τόνυ Στόρν: Ἀγαποῦσε παράφορα τὴ Μπέττυ, μιὰ μικρούλα ποὺ χόρευε σ' ἕνα νυχτερινὸ κέντρο.

Ἡ Μπέττυ, ὅμως, μ' ὅλο ποὺ δὲν εἶχε κλείσει τὰ δεκαοχτὼ χρόνια της, τὸν τρέλλαινε μὲ τὶς ἀπαιτήσεις της. Σήμερα τοῦ ζητοῦσε τοῦτο κι' αὔριο ἐκεῖνο. Κι' ὁ Τόνυ σκεφτόταν πώς, ἂν δὲν ἱκανοποιοῦσε τὶν ἀπαιτήσεις της, θὰ τοῦ τὴν ἔπαιρνε κάποιος ἄλλος... Ἔτσι εἶναι πάντα οἱ γυναῖκες. Ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος ὁ Τόνυ δὲν ἤθελε νὰ μπαρκάρη γιὰ μακρυνὸ ταξίδι. Γιατὶ ἔτσι θὰ τὴν ἔχανε καὶ πάλι. Δὲν ἦταν τόσο κουτὸς γιὰ νὰ φαντάζεται πώς, ἂν ἔφευγε, ἡ Μπέττυ θὰ καθόταν νὰ τὸν περιμένη... Γιὰ ποιὸ λόγο τότε τὴν ἀγαποῦσε, ἀφοῦ ἦταν τόσο ἀπαιτητικὴ καὶ ἄστατη; Αὐτὴ τὴν ἐρώτησι, ὅμως, δὲν τὴν ἔκανε ποτὲ στὸν ἑαυτό του, ὅπως, ἄλλωστε, δὲν τὴν κάνει κανένας ἀπὸ τοὺς ἄντρες ποὺ ὑποδουλώνονται στὰ καπρίτσια μιᾶς γυναίκας.

Στὸ τέλος, ὁ Τόνυ Στὸρν ἀποφάσισε νὰ πάη νὰ βρῆ τὸν Φρέντ Κούγκαν.

Αὐτὸς ὁ Κούγκαν εἶχε δυὸ - τρία βενζινόπλοια, ποὺ ταξίδευαν ἀνάμεσα στὴ Φλωρίδα καὶ τὸ Μεξικό. Ὅλοι ἤξεραν, βέβαια, πὼς αὐτὰ τὰ πλοῖα ἔκαναν λαθρεμπόριο. Ἀλλὰ κι' ὅλοι κωμῳδοῦσαν πὼς δὲν τὸ ἤξεραν. Γιατὶ ὁ Κούγκαν δὲν ἦταν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀστειεύονταν σὲ παρόμοια ζητήματα. Δυὸ ἢ τρεῖς ναυτικοί, ποὺ θέλησαν νὰ κάνουν πὼς ἤξεραν περισσότερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, χάθηκαν ἀπὸ τὸ λιμάνι καὶ κανεὶς δὲν ἔμαθε ποτὲ τί ἀπόγιναν.

Μιὰ μέρα, λοιπόν, ὁ Τόνυ Στὸρν πῆγε στὸν Κούγκαν καὶ τοῦ εἶπε:

— Θέλω νὰ δουλέψω στὰ καράβια σου. Ἔμαθα πὼς πληρώνεις διπλὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Εἶναι ἀλήθεια;

— Αὔριο τὰ χαράματα νὰ εἶσαι στὸ μῶλο τοῦ Μπρόνκι, ἀπάντησε ὁ Κούγκαν.

Δὲ ζητοῦσε ποτὲ πληροφορίες γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ πήγαιναν γιὰ νὰ δουλέψουν κοντά του, κι' οὔτε τοὺς ἔκανε συστάσεις. Προτοῦ πᾶνε νὰ τὸν βροῦν, θὰ ἤξεραν, βέβαια, μὲ ποιὸν εἶχαν νὰ κάμουν. Οὔτε τοὺς ἐμπόδιζε νὰ φύγουν ὅταν ἤθελαν. Γιατὶ ἦταν βέβαιος πὼς δὲ θὰ τὸν πρόδιδαν. Κι' ἔπειτα, πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ξαναγύριζαν ὅταν τἄβρισκαν σκοῦρα.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα, ὁ Τόνυ Στὸν ἔπιασε δουλειά.

Τὸ πρῶτο ταξίδι ποὺ ἔκαμε, κράτησε τρεῖς ἡμέρες. Δυὸ ἄλλα δὲν ἦταν παρὰ ἕνας περίπατος στ' ἀνοιχτά. Τὸ βενζινόπλοιο πλεύρισε μέσα στὴ νύχτα ἕνα μεγάλο φορτηγό, πῆρε βιαστικὰ μερικὰ κιβώτια κι' ἔπειτα ξαναγύρισε στὴν ἀκτή. Ὑπῆρχε, βέβαια, ὁ κίνδυνος τῶν περιπολικῶν, ποὺ αὐλάκωναν τὴ θάλασσα πρὸς ὅλες τὶς διευθύνσεις. Ἀλλ' ὅλες οἱ δουλειὲς ἔχουν τοὺς κινδύνους τους..

Στὶς πρῶτες δέκα πέντε ἡμέρες, ὁ Τόνυ εἶχε λείψει τέσσερις ἢ πέντε νύχτες ἀπὸ τὴν ἀγαπημένη του, ἀλλ' εἶχε στὴν τσέπη του καμιὰ διακοσαριὰ δολλάρια... Μποροῦσε τώρα ν' ἀφήση τὴ φαντασία του ἐλεύθερη. Δὲ θὰ δούλευε παραπάνω ἀπὸ ἕνα χρόνο κοντὰ στὸν Κούγκαν. Στὸ διάστημα αὐτὸ θὰ μάζευε ἀρκετὰ χρήματα γιὰ ν' ἀγοράση ἕνα μαγαζί, ὅπως ἦταν πάντα ἡ ἐπιθυμία του. Θὰ παντρευόταν ὕστερα τὴ γυναίκα ποὺ ἀγαποῦσε, καὶ θὰ ζοῦσαν εὐτυχισμένοι.

Κι' ἡ Μπέττυ ἦταν ἐπίσης εὐχαριστημένη. Ὁ Τόνυ ποτὲ δὲν τῆς εἶχε δώσει τόσα χρήματα, ὅσα ἐκεῖνο τὸν καιρό.

Εἶχαν περάσει τώρα κάπου ἕξη μῆνες ἀπὸ τότε ποὺ εἶχε πιάσει δουλειὰ στὸν Κούγκαν. Καί, μ' ὅλες τὶς σπατάλες τῆς Μπέττυ, εἶχε βάλει στὴ μπάντα καμιὰ ὀκτακοσαριὰ δολλάρια. Στὶς δυὸ χιλιάδες θὰ σταματοῦσε.

Ἕνα βράδυ, καθὼς πήγαινε στὸ κέντρο ὅπου χόρευε ἡ Μπέττυ, τὸν πλησίασε κάποιος. Ὁ Στόρν δὲν τὸν εἶχε ξαναϊδῆ ἄλλη φορά. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τοῦ εἶπε πράγματα πολὺ σπουδαῖα... Τί εἴδους ἐπάγγελμα ἦταν αὐτὸ ποὺ εἶχε διαλέξει; Ἔπαιζε κάθε μέρα μὲ τὸ θάνατο. Ἀλλὰ κι' ἂν γλύτωνε τὴ ζωή του, δὲ θὰ γλύτωνε τὴ φυλακή. Δὲν εἶχε ἀκούσει, λοιπόν, πὼς οἱ λαθρέμποροι ἔχουν πάντα ἄσχημο τέλος; Κανένας τους δὲ χαίρεται τὰ κέρδη του.

— Ἔχεις δίκηο, συμφώνησε ὁ Τόνυ Στὸν ποὺ εἶχε ἐπηρεασθῆ ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ ἀγνώστου. Ἀλλ' ἅμα μπλέξη κανείς, δὲν ξεμπλέκει εὔκολα... Μοῦ χρειάζονται χρήματα..

— Αὐτὰ ἀκριβῶς ἤρθα νὰ σοῦ προσφέρω, ἀπάντησε ὁ ἄγνωστος. Ἔχω στὴ διάθεσί σου πέντε χιλιάδες δολλάρια καὶ μπορῶ νὰ σοῦ δώσω τὶς δύο αὐτὴ τὴ στιγμή, ἂν συμφωνήσωμε.

Τὰ μάτια τοῦ Στὸρν πετάχτηκαν ἀπὸ τὶς κόγχες τους. Πέντε χιλιάδες δολλάρια! Ἔπρεπε νὰ δουλεύη χρόνια στὸν Κούγκαν γιὰ νὰ μπορέση νὰ τὰ μαζέψη. Ἄφησε ποὺ κινδύνευε νὰ βρῆ τὸ θάνατο στὶς συγκρούσεις μὲ τὰ περιπολικά, ἢ νὰ πιαστῆ σὲ καμιὰ ἐνέδρα καὶ νὰ τελειώση τὶς ἡμέρες του στὴ φυλακή!

— Καὶ τί πρέπει νὰ κάμω; ρώτησε.

Ὁ ἄγνωστος τοῦ ἐξήγησε τότε τί περίμενε ἀπ' αὐτόν. Στὸ τέλος, βρέθηκαν σύμφωνοι κι' ὁ Τόνυ Στὸρν τσέπωσε τὶς δυὸ χιλιάδες δολλάρια κι' ἔφυγε.

Μιὰ νύχτα. Ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρό, τὸ λαθρεμπορικὸ πλεύρισε σὲ μιὰ ἔρημη ἀκτή. Οἱ ναῦτες ἄρχισαν νὰ ξεφορτώνουν ἀμέσως τὰ κιβώτια μὲ τὰ ποτά.. Ὁ ἴδιος ὁ Κούγκαν παρακολουθοῦσε τὸ ξεφόρτωμα κι' ἔδινε στοὺς ἀνθρώπους του τὶς ἀπαραίτητες διαταγές.

Ἀλλά, ξαφνικά, ἀκούστηκε μιὰ δυνατὴ φωνὴ μέσα στὴ νύχτα:

— Ψηλὰ τὰ χέρια!

Καὶ ταυτόχρονα τὸ φῶς δυὸ προβολέων ἔπεσε πάνω στὴ μικρὴ ὁμάδα τῶν λαθρεμπόρων. Καμμιὰ πενηνταριὰ τελωνοφύλακες κι' ἀστυνομικοὶ ἐξεπρόβαλαν ἀπὸ τοὺς γειτονικοὺς βράχους. Ἕνα περιπολικὸ ἐμφανίστηκε κοντὰ σὲ μικρὴ ἀπόστασι.

— Κάποιος μᾶς πρόδωσε! εἶπε ὁ Κούγκαν, ποὺ κατάλαβε ὅτι κάθε ἀντίστασι ἦταν περιττή.

Οἱ ἀστυνομικοὶ τοὺς ὁδήγησαν ὅλους καὶ τὸν Στὸρν μαζὶ στὴ φυλακή. Ἀλλά, τὴν ἄλλη μέρα, οἱ σύντροφοι τοῦ Τόνυ τὸν ἀναζήτησαν τοῦ κάκου. Εἶχε κάμει φτερά!

Ὁ Κούγκαν τὰ κατάλαβε τότε ὅλα.

— Νὰ ποιὸς μᾶς πρόδωσε! εἶπε.

Ὁ Τόνυ Στὸν τσέπωσε καὶ τὶς ἄλλες τρεῖς χιλιάδες. Εἶχε τώρα στὴν τσέπη του πέντε χιλιάδες δολλάρια. Δὲν εἶχε πληρωθῆ καὶ λίγο γιὰ τὴν προδοσία του!... Πλημμυρισμένος ἀπὸ χαρά, ἔτρεξε νὰ βρῆ τὴ Μπέττυ. Δὲν ἦταν ἀνάγκη πιὰ νὰ χορεύη τὶς νύχτες. Θὰ εἶχαν σὲ λίγο τὸ δικό τους μαγαζί. Καὶ θἄκαναν τοὺς γάμους τους.

Ἀλλὰ βρῆκε κλειστὸ τὸ δωμάτιό της. Κι' ἡ σπιτονοικοκυρὰ τὸν πληροφόρησε πὼς ἡ νέα εἶχε φύγει.

—Καὶ πότε...θὰ γυρίση;τραύλισε ὁ Στόρν.

Ἡ συνομιλήτριά του γέλασε.

—Ἡ Μπέττυ δὲ θὰ γυρίση, ἀπάντησε.Μοῦ παράγγειλε νὰ σοῦ τὸ πῶ... Κι' ἄλλωστε, δὲν ἔφυγε μόνη της...

— Δὲν ἔφυγε μόνη της;

— Τάβλεπα ἀπὸ καιρό, ἀπάντησε ἡ συνομιλήτρια του. Ἀλλά, βέβαια, δὲ μποροῦσα νὰ μιλήσω. Ὅταν ἔφευγες ἐσύ, ἔμπαινε ὁ ἄλλος.

—Ποιός ἄλλος;

—Ἕνας ψηλός, μὲ φαρδειοὺς ὤμους καὶ ξανθὰ μαλλιά. Μ' αὐτὸν ἔφυγε.

Ἡ Μπέττυ φεύγοντας τοῦ εἶχε πάρει καὶ τὰ ὀκτακόσια δολλάρια, ποὺ τῆς εἶχε ἀφήσει γιὰ νὰ τοῦ τὰ φυλάη.

Ὁ Τόνυ Στὸν ἔφυγε τὴν ἴδια μέρα ἀπὸ τὴ Φλωρίδα. Τοῦ φαινόταν πὼς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στὸ λιμάνι ἤξεραν τὴν προδοσία του...

★

Πέρασαν ἔντεκα χρόνια ἀπὸ τότε.

Ὁ Τόνυ Στὸν εἶχε ἐγκατασταθῆ τώρα στὰ νησιὰ τοῦ Σολομῶντος κι' εἶχε κάμει πολλὰ λεφτά. Τὰ καράβια του ἀρμένιζαν τὶς θάλασσες καὶ τοὔφερναν ὁλόενα καὶ καινούργια κέρδη. Ὅλοι τὸν ἤξεραν καὶ τὸν σέβονταν.

Μιὰ μέρα, ἕνας ἡλικιωμένος ἄνθρωπος παρουσιάστηκε στὸ γραφεῖο του. Ἦταν ἕνας γέρος τιμονιέρης, ποὺ ζητοῦσε δουλειά.

Ὁ Στόρν, μόλις τὸν εἶδε, ἀναγνώρισε τὸν Φρέντ Κούγκαν κι' ἀμέσως τὸ αἷμα πάγωσε μέσα στὶς φλέβες του.

— Τὸ ἤξερα πὼς μιὰ μέρα θἀρχόσουν, τραύλισε. Θὰ πρέπει, βέβαια, νὰ εἶσαι θυμωμένος μαζί μου.. Ἀλλ' ἄκουσε, θὰ σοῦ δώσω ὅσα χρήματα θέλεις... Δέκα χιλιάδες δολλάρια... εἴκοσι... πενῆντα... ἑκατό... Ὁρισε μόνος σου τὸ ποσόν.

— Δὲ μοῦ χρειάζονται τὰ λεφτά σου, ἀπάντησε ὁ Κούγκαν.

— Μὴν ἀρνιέσαι τὴν πρότασί μου, εἶπε ὁ Στόν. Μὲ τὰ χρήματα κάνει κανεὶς πολλὰ πράγματα. Καὶ σύ, μὲ διακόσιες χιλιάδες δολλάρια, ἂς ποῦμε, θὰ μποροῦσες νὰ ξαναφτιάξης τὴ ζωή σου... Διακόσιες χιλιάδες δολλάρια εἶναι ἕνα σοβαρὸ ποσόν.

— Σοῦ εἶπα ὅτι δὲ θέλω χρήματα, ἀπάντησε καὶ πάλι ὁ Κούγκαν.

—Ἀλλὰ τί θέλεις, λοιπόν;

Τὴν ἴδια στιγμή, ἕνα μαχαῖρι ἔλαμψε στὸ χέρια τοῦ Κούγκαν.

— Σοῦ δίνω πεντακόσιες χιλιάδες δολλάρια, φώναξε ὁ Στόρν, ποὺ ἔτρεμε ἀπὸ τὸ κεφάλι ὣς τὰ πόδια.

Ἀλλὰ δὲν πρόφτασε νὰ πῆ τίποτα ἄλλο. Ἡ γυαλιστερὴ λεπίδα τοῦ μαχαιριοῦ χώθηκε ἀμέσως στὸ στῆθος του καὶ τὸν ἔβαλωσε νεκρό.

Ὁ Φρὲντ Κούγκαν ἄνοιξε κατόπιν τὴν πόρτα κι' ἔφυγε. Ἀπὸ τότε χάθηκαν τὰ ἴχνη του καὶ κανεὶς δὲν ἔμαθε πιὰ τίποτα γι' αὐτόν.

ΠΗΤΕΡ ΜΑΚ ΜΕΡΛΥ

Ο ΤΟΚΟΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

Ὁ νόμιμος τόκος τῶν χρημάτων ἔχει ὑποστῆ πολλὲς μεταβολές, μὲ τὴν παρέλευσι τῶν αἰώνων. Τὴν ἐποχὴ τοῦ Σόλωνος, π.χ. ἦταν πολὺ μεγάλος: 18%, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ Ἀριστοτέλους ἔγινε μόνον 12%.

Σὲ κάποια δημηγορία του, ὁ Δημοσθένης ἀναφέρει ἕναν «φιλικὸ τόκο» ποὸς 10%. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ὁ τόκος ἀρχίζει νὰ λιγοστεύη. Ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδίου ἔγινε 6%, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ 4%.

Κατὰ τὸ μεσαίωνα ὑψώθηκε καὶ πάλι: ἔγινε 12%. Στὸν 17ο ὅμως καὶ 18ο αἰῶνα ξαναλιγόστεψε καὶ ἔγινε διαδοχικὰ 6, 5, 4 3 καὶ 2 ἀκόμη τοῖς ἑκατό. Ἀπὸ τὶς ἀρχὲς ὅμως τοῦ 19ου αἰῶνος ἄρχισε νὰ ξαναμεγαλώνη καὶ ὁ Θεὸς ξέρει ποῦ θὰ φτάση!...

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Ο ΘΑΝΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΤΡΑΧΑΚΙΑ

Μ'Α φορά κι' έναν καιρό, ζούσε σ' ένα χωριό ένας χωρικός. Η γυναίκα του είχε πεθάνει και του είχε άφησει δυο αγόρια, το Στέφη και το Θάνο. Μιά μέρα, πέθανε κι' ο πατέρας και τα δυό παιδιά που έμειναν όρφανα, αρχίσαν να εργάζωνται γιά νά ζησουν. Μιά τα λέφτα που κέρδιζαν στό χωριό δεν τους έφταιναν, κι έτσι αποφάσισαν νά ξενητευθούνε, γιά νά βρούν κάπου άλλοῦ καλύτερη τυχή.

Ξεκίνησαν, λοιπόν, ένα πρωϊνό, βαστώντας άπό ένα ταγάρι μέ ψωμί κι' ελιές. Περπάτησαν όλη τήν ήμέρα δίχως νά ξεκουρασθούνε καθόλου ως που έφτασαν κοντά σε μιά λίμνη, που είχε γύρω της ωραία σκιερά δέντρα. Ό Θάνος, μόλις είδε τόν ίσκιο, ξαπλωσε κάτω άπο ένα δεντρο κι' άρχισε νά τρωγη. Έφαγε και ό Στεφος, άλλά σηκώθηκε αμέσως νά συνεχίση τό ορομο του.

— Άκουσε, άδελφέ μου, τοῦ είπε τότε ό Θάνος, έγω δέ θάρεσ μαζι σου πιά. Πήγαινε μοναχος σου και καλη τυχη.

Έτσι, ό Στεφος, νυμωμένος, ξεκίνησε μόνος του και άφησε τον αδελφο του, το Θάνο, ξαπλωμενο πλάι στη λίμνη.

Ό Θάνος περνουσε τώρα όλη του τήν ήμέρα ξαπλωμενος κι' ήταν ευχαριστημενος, που χυσε στο δάσος, σαν έλευθερο πουλι. Όταν τοῦ σώηκαν οι ελιές και το ψωμί, απλωσε το χερι του στη λίμνη, επιανε κανενα ψαρακι, το έφηγε και το έτρωγε.

Στη λίμνη όμως ύπηρχαν χιλιάδες βατράχια, που μιλουσαν μεταξύ τους άπο το πρωι ως το βραδυ. Ό Θάνος διασκεδαζε μέ τα βατραχάκια.

Μιά μέρα, τοῦ μπηκε η ιδεα νά μάνη τη γλωσσα τους. Και τό κατάφερε.

— Κουάξ, κουάξ, φωναξαν έκεινα.

— Κουάξ, κουας, τους απαντουσε ό Θάνος ξαπλωμένος κάτω άπο το δεντρο.

Περασε πολυς καιρος, και μιά μέρα γύρισε άπό τά ξένα ό Στεφος και βρηκε τον αοιφρό του στο ιδιο μέρος πάντα.

— Άκόμα εσυ εισαι συ; τον ρώτησε.

— Έσύ, βέβαια! τοῦ απάντησε ό Θάνος.

— Σηκω τώρα νά φύγουμε, ήμαστε στο χωριό. Μέ τα χρηματα που κερδισα, θ' αγοράσουμε ενα χωραφι, θα το δργώσουμε και θά τ' σπειρουμε.

— Ώράθα στο καλο, κι' εγω δεν το κουνω απο δω! τοῦ απάντησε ό Θάνος.

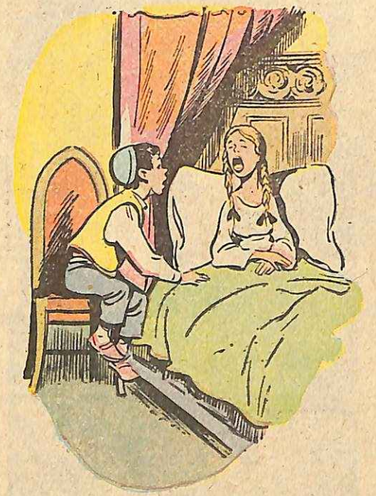
Τί νά κάνη κι' ό Στεφος; Άφοῦ δέ μπόρεσε νά τον πειση, τον ικαμωσε κι εφυγε.

Περασε καμποσος καιρος και ό Θάνος άποθύμησε λιγο ψωμί ξυστό, λιγο τυρι φρεσκο και κανένα κομματι κρεας τής σούβλας. Άποφασισε, λοιπόν, γ' άφήση πιά τη λίμνη και τους φιλους του, τά βατραχάκια, και νά ξαναγυρίση στο χωριό του.

— Κρά... Κρακακουάξ, κουάξ, είπε τότε στά βατραχάκια.

Δηλαδή: «Γειά σας φίλοι μου και δέ θά σᾶς ξεχάσω».

— Κουάξ, κουάξ, κακακουάξ, τοῦ άπάντησαν τά βατραχάκια όλα μαζί.

Κάθησε πλάϊ στό κρεβάτι της και τῆς είπε ν' άνοίξη καλά τό στόμα της.

Δηλαδή: («Άντε στό καλό και θά σέ περιμένουμε νά ξαναγυρίσης».

Ξεκίνησε τότε ό Θάνος σιγά-σιγά και μόλις σουρούπωσε βρέθηκε σ' ένα χωριό. Ένας χωριάτης τον δέχτηκε σπίτι του, κι' έστρωσε τραπέζι νά φάνε όλοι, μαζί μέ τήν οικογένειά του. Έκεί όμως που έτρωγαν, άκούστηκαν ποδοβολητά άλόγων και σέ λίγο έφτασαν στήν πλατεία τοῦ χωριοῦ άποσταλμένοι τοῦ βασιλιά που γύριζαν άπό χωριό σέ χωριό γιά νά διακηρύξουν ότι ή βασιλοπούλα ήταν βαρεια άρρωστη.

Οι χωρικοί, πο υβγήκαν μέ δαυλιά άναμμένα, στήν πλατεία, άρχισαν νά ρωτοῦν τούς άγγελιοφόρους, κι' έκεινοι τούς είπαν:

— Ό βασιλιάς θά προσφέρη δέκα χιλιάδες φλουριά σέ κείνον, που θά σώση τήν κόρη του, γιατί κανείς γιατρός δέν κατώρθωσε ώς τά τώρα νά τήν κάνη καλά.

— Και τί έχει ή κόρη του; ρώτησε ό Θάνος άπό περιέργεια.

— Ή βασιλοπούλα είχε πάει σέ μιά έκδρομή. Δίψασε κι' έσκυψε νά πιῆ νερό άπό μιά πηγή. Δίψασμένη όμως όπως ήταν, μαζί μέ τό νερό κατάπιε κι' ένα βατραχάκι. Άπό τήν ήμέρα κείνη άρρώστησε βαρεια.

Σάν τ' άκουσε αύτό ό Θάνος χαμογέλασε καί είπε στόν άξιωματικό τοῦ βασιλιά:

— Έχεις θέσι στή σέλλα σου νά καβαλήσω;

— Νά πάς ποῦ;

— Στό παλάτι.

Ό άγγελιοφόρος δέν άρνήθηκε νά τόν πάρη μαζί του καί τα ξημερώματα τόν πῆγε στό παλάτι τοῦ βασιλιά.

Έκείνος σάν τον είδε έτσι, χωριάτικα ντυμένο καί λερωμένο, τοῦ λέει:

— Τί θέλεις, έσύ;

— Βασιλιά μου, ἤρθα νά κάνω καλά τή βασιλοπούλα.

Ό βασιλιάς κούνησε μέ άμφιβολία τό κεφάλι του καί είπε:

— Άν τό πετύχης αύτό, θά σέ γεμίσω χρυσάφι.

Τότε ό Θάνος πῆγε στήν κρεβατοκάμαρα τῆς βασιλοπούλας, κάθησε πλάϊ της στό κρεβάτι καί τῆς είπε ν' άνοίξη καλά τό στόμα της.

— Κακακουάξ, κακακουάξ; φωναξε ύστερα.

Δηλαδή: «Τί γίνεσαι, άδελφέ μου;»

Άμέσως άκουστῆκε μιά φωνή μέσ' άπ' τό στομάχι τῆς βασιλοπούλας:

— Κουάξ, κουάξ, κουάξ.

Δηλαδή: «Είμαι καλά, τά περνῶ θαυμάσια».

Τότε ό, Θάνος ρώτησε:

— Κάκ, κούξ, κούξ, κουάξ.

Δηλαδή: «Τί τρῶς;»

— Κούξ, κουάξ, κάξ, κουάξ.

Δηλαδή: «Όλα τ' άγαθά τοῦ Θεοῦ».

— Κόξ, κάξ, κάξ, κούξ, κουάξ;

Δηλαδή: «Καί τί δέν σ' άρέσει;

— Κούξ, κούξ, κάξ.

Δηλαδή: «Μόνο τό σκόρδο!»

Ό Θάνος τότε χαμογέλασε καί είπε στό βασιλιά νά φτιάσουν άμέσως μιά δυνατή σκορδαλιά καί νά τή φέρουν στή βασιλοπούλα.

— Τρελλός είσαι; τοῦ λέει ό βασιλιάς. Ή βασιλοπούλα δέν έχει φαει στά καλά της σκορδαλιά, καί θά τή φάη τώρα, που είναι άρρωστη;

—Βασιλιά μου, άν θέλης έσυ μια φορά νά δῆς παρω τό χρυσάφι που μοῦταξες. Φτιάσε, λοιπόν, τή σκορδαλιά καί μή μιλᾶς.

Τί νά κάνη ό βασιλιάς, διάταξε τόν άρχιμάγειρό του κι' έφτιασε μιά δυνατή σκορδαλιά, μοναχα μέ σκόρδο καί τίποτ' άλλο μέσα. Τότε ό Θάνος έβδωσε τρεις κουταλιές στή βασιλοπούλα καί περίμενε. Σέ λίγο ρώτησε:

— Κουάξ κουάξ κά κούξ;

Δηλαδή: «Πῶς τά περνας, τώρα, φίλε μου;»

— Κακακακακουάξ!

Δηλαδή: «Άσχημα τήν έχω. Μοῦ δώσανε ένα φαί που μέ φαρμάκωσε... Πεθαίνω!»

— Φάε, άλλες τρεις κουταλιές, τέσσερις, πέντε, όσες μπορεῖς, βασιλοπούλα μου, κι' έγνοια Θάνος.

Ή βασιλοπούλα άρχισε νά τρώη, ώς που άδειασε τό πιάτο.

Ό Θάνος άφησε τότε γά περάση λίγη ώρα καί ξαναρώτησε:

— Κάξ, κακακουάξ;

Δηλαδή: «Πῶς τά περνᾶς τώρα;»

Μά δέν πῆρε καμιά άπάντησι. Ξαναρωτᾶ. Τίποτα! Τό βατραχάκι είχε ψοφησει. Τότε ό Θάνος διάταξε νά τῆς δώσουν κι' ένα καλό καθαρτικό, καί έτσι γλύτωσε ή βασιλοπούλα άπό τό βατραχάκι.

Ό βασιλιάς, τρελλός άπό τή χαρά του, φόρτωσε δυό γαϊδουράκια χρυσάφι καί τάδωσε στό Θάνο, που γύρισε στό χωριό του πιπλουτος κι' έφτιασε μέ τόν άδελφό του ένα μεγάλο σπίτι, άγόρασε έλιές, άμπέλια καί χωράφια.

Αύτό σημαίνει, παιδιά μου, ότι όσο πιό πολλά μαθαίνετε, τόσο πιό κερδισμένοι είσαστε, καί ότι μιά μέρα θάρθη ή εύκαιρία, αύτά που μάθατε νά σᾶς χρησιμέψουν καί νά σᾶς βγοῦν σέ καλό.

Άλλά ή τύχη τοῦ Θάνου δέ σταμάτησε ώς έκεί. Πέρασε καιρός καί μιά μέρα ή βασιλοπούλα ξαναρρώστησε.

— Τί έχεις; τή ρώτησε ό βασιλιάς.

— Δέ μ' ω, θά πεθάνω!

— Άκουσε, κόρη μου, τῆς είπε τότε ό βασιλιάς μέ τό μυαλό που έχεις έσύ, διαρκώς θ' εκεινον τό Θάνο στό παλάτι, νά τον έχουμε κοντά μας;

— Καί νά γίνη βασιλόπουλο καί...

— Άντρας σου: Καλά τό κατάλαβα.

Έτσι ό Θάνος ξαναγύρισε στό παλάτι, παντρεύτηκε τή βασιλοπούλα, κι' έζησαν αύτοί καλά κι' έμεις καλύτερα.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Βρῆκε τὸν τρόπο!...

Ό Τοτός ξυπνᾶ τή νυχτα στα καλά καθούμενα και, πηδωντας άπ' τό κρεβατι του, τρέχει και χτυπᾶ την πορτα της μητέρας του.

Έκεινη πετάγεται τρομαγμένη και τον ρωτᾶ:

— Τί συμβαίνει, παιδι μου; Γιατί ξύπνησες τέτοια ωρα;

— Μά... στό δωμάτιό μου δέν παίζουν... ωραία όνειρα. Σκέφτηκα, λοιπόν, νά μείνω μαζί σας, μήπως δῶ τίποτε καλό... απαντᾶ ό Τοτος, μέ τό πιό φοϊκο ὕφος τοῦ κόσμου.

Ή μητέρα του σηκώνεται έξω φρενῶν άπ' το κρεβάτι της, τον άρπάζει άπ' τ' αύτι και τον όδηγεί ξανά στό κρεβατι του.

— Νά πέσης γρήγορα νά κοιμηθῆς!... Κι' άν δῆς πάλι όνειρα, που δέ σού άρέσουνε, νά κάνης υπομονή ως αύριο, που θά σέ πάω στό σινεμά!...

Ό Τοτός ησυχάζει μέ την υπόσχεσι τῆς μητέρας του γιά τον αύριανο κινηματογράφο, και κοιμᾶται άμέσως σαν άγγελούδι.

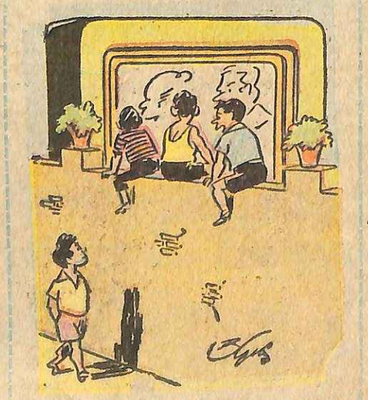
Τό άλλο βραδυ όμως, ξανακάνει τα ίδια. Πετάγεται άπ' το κρεβάτι του, κατα τα μεσάνυχτα, και χτυπᾶ πάλι την πόρτα τῆς μητέρας του.

— Τί συμβαίνει, παιδι μου; ρωτᾶ τρομαγμένη έκεινη.

Κι' ό Τοτός άποκρίνεται:

— Τίποτα, μαννούλα... Ήθελα μονάχα νά σοῦ πω πώς θέλω κι' αύριο νά πάω σινεμά...

ΜΙΚΥ—ΜΑΟΥΣ

— Μήν πᾶς γιά εἰατῆριο, Μάκη. Σήμερα τό ἔργο εἶναι ἀκατάλληλο γι' ἀνηλίκους!...

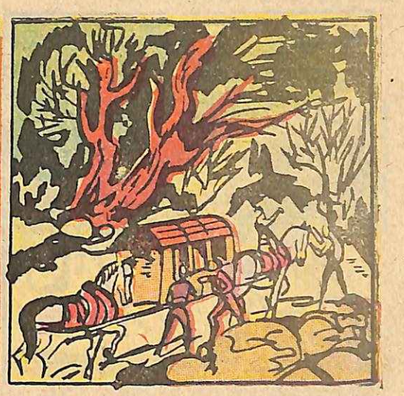
(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

Η μιχρή ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΚΟΥΔΑ

Κλεισμένη στόν άπέραντο πυργο τοῦ συζύγου της, που βρισκόταν στήν κορυφή ένός πέτρινου λόφου και δέσποζε πάνω σ' όλη τήν πεδιάδα, ή πυργοδέσποινα Ίωάννα γινόταν κάθε μέρα και περισσότερο μελαγχολική. Μάταια ό σύζυγός της, ό άρχοντας Ρουκά, προσπαθοῦσε νά τή δ αοκεδάση. Πρίν άπό 11 χρόνια, ή Ίωάννα είχε άποκτήσει ένα γυιό, τόν Όντέ.

Ένα χρονο αργοτερα ήρθε νά συμπληρώση τήν εύτυχία τῆς οικογενειας μιά χαριτωμένη κορούλα, ή Πρίσκα. Δυστυχῶς όμως, μιά μέρα που ή πυργοδέσποινα πήγαινε μαζί μέ τήν κόρη της σ' ένα γειτονικό πύργο, τούς έπετέθησαν λησταί και δέν άρκέστηκαν στό νά τῆς άρπάξουν όλα της τά κοσμήματα, άλλά φεύγοντας πῆραν μαζί τους και τό λατρευτό της κοριτσάκι.

Όλες οι έρευνες, που έγιναν, δέν έφεραν κανένα άποτέλεσμα. Κι' έτσι άπό τήν ήμέρα τῆς τρομερῆς έκείνης συμφορᾶς που τήν είχε χτυπήσει έτσι άναπάντεχα, ή άμοιρη πυργοδέσποινα προτιμοῦσε νά μένη μόνη και νά κάνη μακρυνούς περιπάτους. Όταν έβλεπε κανένα κοριτσάκι 10 περίπου χρονῶν, σκεφτόταν άμέσως τό δικό της χαμένο παιδί και τά μάτια της νέμιζαν δάκουα.

Μιά μέρα, ό άντρας της πρῶτα και ό γυιός της κατόπιν, τῆς άνήγγειλαν χαρούμενοι πώς είχε φτάσει ένας πλανόδιος θίασος τσιγγάνων και πώς θά έδινε τό άπόγευμα μιά παράστασι στόν πύργο.

— Μαμάκα, τῆς είπε ό Όντέ, ύπάρχει άνάμεσά τους ένας έξαιρετικά έπιδέξιος ταχυδαχτυλουργός και ένα μικρό κοριτσάκι που χορεύει μαζί μέ μιά τεράστια άρκούδα.

Τό άπόγευμα συγκεντρώθηκαν όλοι στή μεγάλη αυλή τοῦ πύργου και σέ λίγο άρχισε ή παράστασι. Κωμικοί και θαυματοποιοί έκαναν ό,τι μποροῦσαν γιά νά διασκεδάσουν τούς θεατάς τους. Ό πυργοδεσποτης είχε διαρκῶς τά μάτια του καρφωμένα στη γυναίκα του, τοῦ κάκου όμως περίμενε νά δῆ ένα χαμόγελο νά δ αγράφεται στά χείλη της. Ή Ίωάννα παρακολουθοῦσε τό θέαμα, άδιάφορη.

Όταν όμως φάνηκε στήν πίστα ή Ίόλη, ή μικρη τσιγγάνα μέ την άρκούδα, τα μάτια τῆς πυργοδέσποινας ζωήρεψαν. Τό μικρό έκείνο κοριτσάκι ήταν περίπου δέκα χρόνων, όσο άκριβῶς θά ήταν και ή κορούλα της, ή Πρίσκα, άν ζοῦσε. Ένῶ παρακολουθοῦσε τό χορό της ή Ίωάννα άναστέναζε συνεχῶς πονεμένα. Ξαφνικά όμως, μιά λάμψι φάνηκε στά μάτια της.

— Τό κοριτσάκι αύτό, σκέφτηκε ή πυργοδέσποινα, μοιάζει πολύ μέ τον Όντέ... Ή Πρίσκα μου, άν ζοῦσε, δέ θά είχε μόνο τήν ήλικία της, άλλά θά τῆς έμοιαζε πολύ.

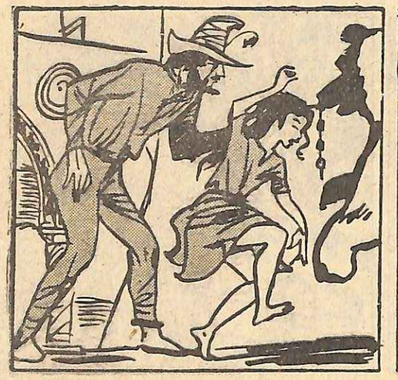
Μιά έλπίδα γεννήθηκε γιά μιά στιγμή στήν καρδιά τῆς Ίωάννας, άλλά γρήγορα τήν έσβυσε μιά άλλη σκέψι:

— Δέν είναι δυνατόν νά είναι αύτη ή Πρίσκα μου.

»... Ή κορούλα μου θά είχε ξανθά μαλλιά και γαλανά μάτια, όπως όλοι μας στήν οικογένεια. Ή μικρη αύτη τσιγγάνα έχει μέν γαλανά μάτια, άλλα τά μαλλιά της είναι κατάμαυρα σάν έβενος... Άδ κα μοῦ φαίνεται πώς βλέπω παντοῦ τό χαμένο κοριτσάκι μου! Δέν είναι γραφτό νά ξαναδῶ τήν Πρίσκα μου.

Στήν πίστα, ό χορός συνεχιζόταν, άλλά ή άρκούδα δέν ήθελε νά ύπακούση στήν Ίόλη.

Νευριασμένος γιά τήν άποτυχία τῆς μικρῆς χορεύτριας, ὁ ἐπί κεφαλῆς τοῦ θιάσου ἐπενέβη, ἑτοιμος νά δείρη τήν 'Ιόλη. 'Εγκαταλείποντας τότε τήν ἀρκούδα της, ἡ ἄτυχη μικρούλα θέλησε ν' ἀποφύγη τίς ζυλιές, ποὺ ἔπεφταν συνήθως βροχή σέ παρόμοιες περιπτώσεις. 'Ο τσιγγάνος ὅμως τήν ἁρπαξε ἀπό τό μανίκι καί καθώς ἡ χορεύτρια προσπαθοῦσε πάντα νά τοῦ ξεφύγη...

...τό μανίκι τοῦ ἴδιου κουρελιασμένου φορέματός της ξεσχίστηκε παραπάνω καί ἀποκάλυψε στό πάνω μέρος τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ, κοντά στόν ὦμο, ἕνα μικρό σημάδι σέ σχῆμα καρδιᾶς. Μόλις τό εἶδε, ἡ ἀρχάντισσα 'Ιωάννα, κόντεψε νά λιποθυμήση. "Ηταν ἕνα ξεθύμωμα τῆς οἰκογενείας, ποὺ ὅλοι ἔφεραν στό ἴδιο μέρος. Δέν ὑπῆρχε πιά καμμιά ἀμφιβολία... 'Η 'Ιόλη δέν ἦταν ἄλλη ἀπό τήν Πρίσκα!

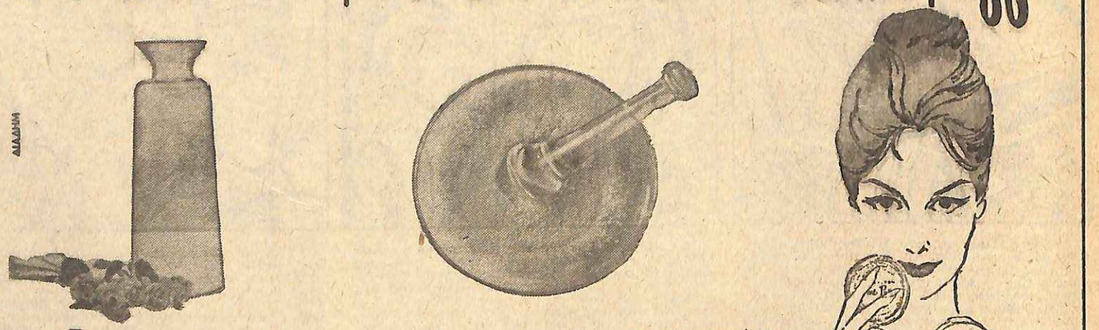

Κατάχλωμη ἀπό τή συγκίνησι, ἡ πυργοδέσποινα ἔτρεξε νά φιλήση καί νά σφίξη στήν ἀγκαλιά της τό κοριτσάκι ποὺ εἶχε χάσει πρίν ἀπό δέκα χρόνια. "Οσο γιά τά μαλλιά της, ὁ ἀρχηγός τῶν νομάδων τῆς ἀποκάλυψε πῶς τῆς τά εἶχε βάψει, γιά νά μοιάζη μέ τσιγγάνα. Γρήγορα ὅμως τά μαλλιά τῆς Πρίσκα μεγαλώνοντας ξαναβρῆκαν τό φυσικό ξανθό τους χρῶμα.

Ζωογόνο ὑγρότητα μέ τήν

Μεταξένια ἁπαλότητα μέ τήν

ΚΡΕΜΑ + ΠΟΥΔΡΑ = Creme Puff

Τό ΜΟΝΑΔΙΚΟ συμπαγές Make up ποὺ δέν ἀφίνει τό δέρμα σας νά στεγνώση

Μονον τό Creme Puff σάς δίδει φωτεινή φυσική φρεσκάδα. Διότι περιέχει συστατικά ποὺ δίδουν ὑγρότητα στό δέρμα. Πλούσια κρέμα ἡ ὁποία ἁπαλύνει καί λευκαίνει. Πούδρα πολυτελείας ποὺ χαρίζει ἀέλουδινο δέρμα.

Λεπτό μίγμα σέ μιά πλούσια ποικιλία ἀποχρώσεων. Ὀφείλετε νά προσφέρετε στόν ἑαυτόν σας τήν εὐκαιρία νά δοκιμάση τό

Creme Puff
MAX FACTOR
HOLLYWOOD

Δωρεάν!

- *"Ενα δοκιμαστικό Hi-Fi Fluid Make up*
- *"Ενα δοκιμαστικό κραγιόν Hi-Fi. Σέ κάθε ἀγορά 2 Creme Puff, μιά ἀπίστευτη προσφορά! Καί γιατί; Διότι ὁ οἶκος MAX FACTOR θέλει νά συγχρονίζεσθε μέ τήν προηλιακή μόδα. Κάθε σκί εἶναι χρωματικῶς ἐναρμονισμένο μέ τό παιδάλληλο* Hi-Fi Make up *γιά τήν ἀπόχρωσι τοῦ* Creme Puff.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ: Α.Τ.Ε.Π. α.ε. ΤΗΛ. 493-130 & 492-038

Ἡ προσφορά τοῦ SET ΔΩΡΕΑΝ θά εἶναι γιά λίγες μόνον ἡμέρες!!

ΒΟΛΑΣΤΙΡ
Κόλλα κολλαρίσματος διαρκείας
'Αρωματισμένη μέ λεβάντα
Ind. Chim. Boston - MILANO

ΡΟΥΣΑ
ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
Γυναικολόγος – Μαιευτήρ Δέχεται 9 – 12 καί 5 – 7 ὡς καί ἐπί συνεν, τεύξει. Χαρ. Τρικούπη 113. Τηλ. 613-610.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΕΛ. ΚΙΚΙΔΟΥ
Τῆς Ἑταιρίας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν Βρα βείου Τηλεπαθείας μακρᾶς ἀποστάσεως Δέχεται ὁδός Μεταξᾶ ου 25 Α δροφοι (στάσις Μουσείου) 9—1 π.μ καί 5—8 μ.μ. Τηλ. 810-975.

ΑΙΜΟΡΡΟΪ'ΔΕΣ
'Εν παρῳχωμῷ ὡς καί ΚΙΡΣΟΙ καί τά ἄτονα 'Ελκη μέ ἄμεσον ἀνακούφισιν θεωρεῖται παρά τοῦ 'Ιατροῦ
κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ
ἄνευ ἐγχειρήσεως 'Οδός Σωκράτους ἀ. ριθμ. 56, Τηλέφ 621-722.
Δέχεται 9 — 2 καί 4 — 8.

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ τοῦ Ναστραδὶν

ΤΟ ΣΤΕΝΑΧΩΡΟ ΠΑΠΟΥΤΣΙ

ΚΑΠΟΤΕ ὁ Ναστραδὶν ἀφοῦ γλέντησε τήν ἐλεύθερη ζωή, βαρέθηκε πιά κι' ἀποφάσισε νά παντρευτῆ.

"Αρχισαν, λοιπόν, οἱ προξενῆτρες νά τρέχουν ἀπ' τό πρωΐ ὡς τό βράδυ στό κονάκι του, γιά νά τοῦ προτείνουν, ἡ κάθε μιά χωριστά, τήν πιό γκιουζέλ χανούμ τῆς 'Ανατολῆς...

Μά ὁ Ναστραδὶν τίς ἔδιωχνε, κι' οὔτε ἤθελε ν' ἀκούση τίς φλυαρίες τους.

— 'Εγώ ξέρω ποιά θά πάρω γιά γυναῖκα μου... φτάνει μονάχα νά μέ θέλη καί τοῦ λόγου της... ἔλεγε στούς φίλους του.

Κι' ὅταν ἄρχιζαν νά τόν ζορίζουν μ' ἄλλες ἐρωτήσεις, γύσιζε ἀλλοῦ τήν κουβέντα καί μιλοῦσε γιά τούς... φόρους τοῦ πασσᾶ!

—Ὥσπου, ξαφνικά, μιά μέρα, ὁ Χότζας φανέρωσε ποιά θάταιρίζε γιά γυναῖκα του:

— Τή Φατμέ, τήν ὁμορφη χανούμ, διάλεξα κι' οὔτε οἱ δικοί της, οὔτε ἡ ἴδια ἔχει ἀντίρρησι...

— Αὐτό ἔλειπε, Ναστραδὶν ἐφέντη, νά μήν ἤθελε... τοῦ εἶπαν τότε οἱ φίλοι του σκασμένοι στά γέλια. Χάθηκε, μπρέ τζάνουμ, νά πάρης καμμιάν ἄλλη τῆς προκοπῆς; Αὐτή δέν εἶναι διάκερη γυναῖκα... Μισό μερτικό εἶναι. Ἔτσι μικροκαμωμένη!...

'Ο Χότζας ὅμως, χωρίς νά θυμώση, ἀποκρίθηκε, γελῶντας πονηρά:

— Νά σᾶς πῶ, φίλοι μου. Ἀπ' ὅλα τά κακά, διάλεξα τό πιό μικρό ποὺ βρῆκα!...

Μά, ἐπειτα ἀπό κάμποσο καιρό, ὁ Ναστραδὶν ἄρχισε νά μετανοιώνη γιά τό γάμο του. "Οσο περνοῦσαν οἱ μῆνες, τόσο ἐξρισκε καινούργια ἐλαττώματα στό χαραχτῆρα τῆς Φατμέ.

"Ωσπου, μιά μέρα, ποὺ τόν εἶχε σκάσει τοῦ λόγου της, μέ τή γκρίνια καί τή φλυαρία της, τῆς εἶπε, νευριασμένος:

— Ξέρεις, μπρέ γυναῖκα, γιατί ὁ Ἄλλαχ ἔκανε τόν ἄνθρωπο μέ δυό αὐτιά καί μιά γλῶσσα;

— "Οχι, δέν ξέρω... ἀπάντησε ἐκείνη.

— Γιά ν' ἀκούη δυό φορές καί ν' ἀπαντᾶ μία!... Μά ἐσένα φαίνεται πῶς δέ σ' ἔκανε ὁ Ἄλλαχ, ἀλλά ὁ διάβολος... Γιατί δέν ἀκοῦς ποτέ σου, παρά συνέχεια μιλᾶς!...

'Η Φατμέ τότε ἔγινε ἔξω φρενῶν καί πῆρε τήν ἀπόφασι νά φύγη ἀπ' τό σπίτι. Μά σάν τ' ἄκουσε ὁ Ναστραδίν, σήκωσε τό χέρι του νά τή δείρη. 'Εκείνη φοβήθηκε καί, μέ κλάμματα στά μάτια, γιά νά τόν καλοπιάση, τοῦ εἶπε:

— Δέ φταίω ἐγώ, ἄντρα μου...

— 'Αλλά ποιός φταίει;

— Τό κισμέτ, χότζα μου... Τό κισμέτ μου ἤτανε ν' ἀφίσω τόν ἄντρα μου...

Κι' ὁ Ναστραδίν, κατεβάζοντας τότε τό χέρι, τῆς εἶπε:

— Καί πάλι τό κισμέτ σου, Φατμέ, ἤτανε νά τίς φᾶς ἀπό τόν ἄντρα σου...

Κι' ἔμεινε ἡ Φατμέ στό κονάκι τοῦ χότζα, ἀπό φόβο περισσότερο.

Μά, σάν πέρασε πάλι κάμποσος καιρός, πῆραν ξανά τά μυαλά της ἀέρα, καί ξανάρχισε μέ τή γκρίνια καί τή φαγωμάρα νά ψήνη τό φουκαρᾶ τό Ναστραδίν. 'Οπότε ἀποφάσισε αὐτός τώρα νά τή χωρίση καί νά τή διώξη. "Οταν τό μαθαν οἱ φίλοι του, μέ τό δίκιο τους, τάχασαν.

— Μπρέ χότζα, ἐσύ μᾶς ἔφαγες τό κεφάλι πρίν τήν πάρης πῶς σ' ἄρεσε ἡ Φατμέ. Πῶς ἦτανε ὡραία, πῶς ἦτανε νέα καί πῶς εἶχε ἕνα σωρό ἄλλα προτερήματα...

'Ο Χότζας τότε ἀφοῦ χαϊδολόγησε τά γένεια του, ἔσκυψε καί κύτταξε τά καινούργια παπούτσια, ποὺ φοροῦσε. Μετά, ἀφοῦ ἔβγαλε μπροστά το δεξί του πόδι, ἔδειξε τό παπούτσι στούς φίλους του καί εἶπε:

— Τό βλέπετε; Εἶναι καινούργιο καί πολύ ὡραῖο... 'Εγώ ὅμως ξέρω πόσο στενόχωρο μοῦ εἶναι...

Καί τό ἴδιο βράδυ χώσισε τή Φατμέ.

✪✪

ΤΟ ΤΕΜΠΕΛΟΣΚΥΛΟ

"Ενας χωρικός συναντάει ἕναν ἄλλο χωρικό, ποὺ συνοδεύεται ἀπό τό σκύλο του.

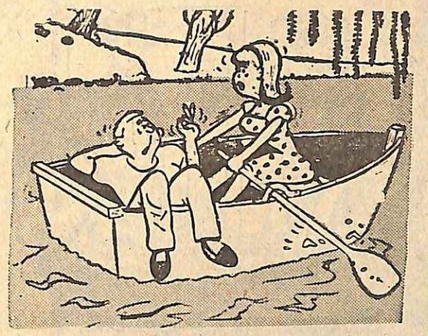
Τό ζῶο, καθισμένο στά πισινά του πόδια, οὐρλιάζει σπαραχτικά.

— Μά τί ἔχει, λοιπόν, ὁ σκύλος; ρωτάει ὁ πρῶτος χωρικός.

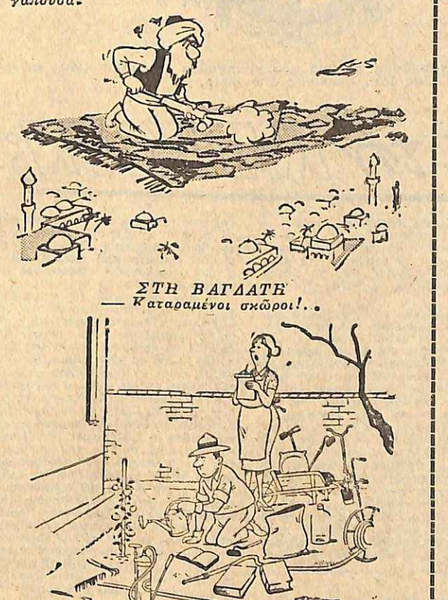
— Τίποτε, ἀπαντάει ὁ ἄλλος. Εἶναι ἕνα τεμπελοσκυλο...

— Μά, γιά νά οὐρλιάζη ἔτσι, πρέπει κάτι νά ἔχη...

— Ναί, ἔχει καθήσει σ' ἕνα γαϊδουράγκαθο... Μά εἶναι τόσο τεμπέλης, ὥστε βαριέται νά σηκωθῆ καί νά καθήση πιό πέρα...

— Πῶς σοῦ περνᾶ ἡ ἰδέα πῶς δέ σ' ἀγαπῶ;... Θά σέ πήγαινα καθημερινῶς βαρκάδα, ἄν δέ σ' ἀγαποῦσα!

ΣΤΗ ΒΑΓΔΑΤΗ
— Καταραμένοι σκῶροι!..

— Λοιπόν, σύμφωνα μέ τούς λογαριασμούς μου, ἡ κάθε ντομάτα τοῦ κήπου μας στοιχίζει 22 δραχμές!...

— 'Η ἀναίδειά σου εἶναι ἀπερίγραπτη, νεαρέ μου... Μά δέ βλέπεις, λοιπόν, πῶς ἡ κυρία συνοδεύεται;... Εἶμαι ὁ σύζυγος.

ΟΙ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ τοῦ Πελοπίδα

ΤΑ ΕΓΓΛΕΖΙΚΑ

ΝΑΤΟΣ πάλι, ὁ Θοδωράκης! Εἶχε δέν εἶχε, ἔβγαλε τό πακέττο μέ τά ἐγγλέζικα τσιγάρα, τράβηξε ἕνα, τό ἀναψε καί ἄφησε τό πακέττο ἐπιδεικτικά νά φαίνεται ἀπάνω στό τραπεζάκι. Κάφρος εἷς τά ὅμματα τῶν φθονερῶν. Μπᾶς καί περάση κανείς καί δέν τά ἀντιληφθῆ, γιά νά θαυμάση τόν κόπο τοῦ. "Ετσι, κύριε Θοδωράκη; Γι' αὐτό δέν τά φουμάρουμε, τ' ἀφιλότιμα;

'Ορίστε; "Οχι γι' αὐτό; 'Αμ' γιά τί ἄλλο; 'Από καιρό μέ κατατρώει ἡ ἐπιθυμία νά σέ ρωτήσω γιά ποιό λόγο καπνίζεις τσιγάρα βρεταννικῆς ὑπηκοότητος. Δέ σοῦ ἀρέσουν δηλαδή, τά ἐγχώρια, τά παραγόμενα στόν τόπο σου; Τί εἶπες; "Εχεις συνηθίσει τά ἐγγλέζικα; Τί μοῦ λές! Πότε τά συνήθισες; Τόν καιρό, ποὺ σπούδαζες στό Καϊμπριτζ, ἤ ὅταν σέ εἶχε καλέσει ὁ Τσῶρτσιλ νά σέ φιλοξενήση στόν πύργο του; 'Ορίστε; Σέ εἰρωνεύομαι; Λάθος κάνεις, κύριε Θοδωράκη. Δέ σέ εἰρωνεύομαι. Σέ οἰκτίρω. Καί σέ πληροφορῶ, ὅτι αὐτή ἡ δικαιολογία πώς τάχα ἔχεις συνηθίσει, εἶναι γιά τά μικρά παιδιά καί γιά τούς ἀφελεῖς, στούς ὁποίους καί δέ συγκαταλέγομαι. Δέν τά ἔχεις συνηθίσει, διότι ὁ βήχας ποὺ σέ πιάνει κάθε τόσο, σέ διαφεύδει κατηγορηματικῶς. Μᾶλλον βιάζεις τό δυστυχῆ ἑαυτό σου νά τά συνηθίση. Πῶς; Γιά ποιό λόγο; "Ελα δά, ποὺ κάνεις πῶς δέν καταλαβαίνεις. Γιά τόν ἁπλούστατο λόγος τῆς ἐπιδείξεως. Γιά νά σέ βλέπουν καί νά λένε: «Μωρέ κύττα ἕνας σπουδαῖος κύριος, ποὺ καπνίζει μόνο ἐγγλέζικα τσιγάρα».

Καί τά πληρώνεις πόσο, ἔρημε καί δύστυχε; Δεκατετράρες δραχμές τό πακέττο! Δηλαδή δσα θά ἔδινες γιά νά πάρης δυό πακέττα ἐγχώρια καί μάλιστα πολυτελείας, τά δίνεις γιά ἕνα πακέττο, ἀλλά ἀγγλικῆς μάρκας. Καί κανονίζεις πόσα, ἄν ἐπιτρέπεται; "Ενα πακέττο τήν ἡμέρα, κάποτε καί περισσότερο. Δηλαδή δαπανᾶς ἕνα πεντακοσάρικο τό μῆνα. "Ερημε καί δύστυχε!

Πῶς εἶπατε, κύριε Θοδωράκη; Τί μέ νοιάζει ἐμένα; "Εμένα δέ μέ νοιάζει. 'Απλῶς μ' ἐνοχλεῖ αὐτή ἡ δαπανηρά ἐπιδεξίς, ὅπως ὅλες οἱ βλακεῖες ποὺ συναντῶ κατά τόν πολυπαθῆ βίον μου. Διότι, ἀγαπητέ κύριε Θοδωράκη, ἐάν ἦσουν οἰκονομικῶς εὐκατάστατος, δέ θά σοῦλεγα τίποτα. 'Αλλά τί εἶσαι, τρομάρα νά σοῦρθη; "Ενας ἁπλός καί ταλαιπωρημένος μισθωτός, μισθωτούλης μᾶλλον, ποὺ παίρνεις τρεῖς κι' ὀγδόντα τό μῆνα καί ξοδεύεις τίς δύο καί εἴκοσι γιά ἐγγλέζικα τσιγάρα, ξανατρομάρα νά σοῦρθη. Γιά νά παραστήσης τό λόρδο καί τόν καπνιστή ὑψηλῆς κλάσεως. Καί πετᾶς τό πεντακοσάρικο ξεσυστόλας καί ἤλιθιος γι' αὐτή τήν ἀνάγκη ἐπίδειξι. 'Ορίστε; Δικά σου εἶναι καί δικαίωμά σου νά ξοδεύης τά λεφτά σου ὅπως θέλεις; Σύμφωνοι καί οὐδεμία ἀντίρρησις. 'Αλλά δέν ντρέπεσαι λιγάκι, ὅταν ἔρχεται ἐκεῖνος ὁ δόλιος ὁ ράφτης καί σέ τραβολογάει γιά κεῖνα τά ραφτικά ποὺ τοῦ χρωστᾶς καί τόν ρίχνεις τήν ἀνθρωπο ἀπό Δευτέρα σέ Σάββατο καί ἀπό Σάββατο σέ Δευτέρα; Καί λέει κι' ὁ ἀνθρωπος «εἶδα ἕναν κύριο ποὺ καπνίζει ἐγγλέζικα τσιγάρα καί τόν φαντάσθηκα κύριο!», Σ' ἐχει προσβάλει ἐπανειλημμένως καί μάλιστα παρουσία τοίτων, ἀλλά ἐσύ ποὺ νά κοκκινίσης ἀπό ντροπή! 'Εσύ τό ἐγγλέζικο τσιγάρο κύττα νά μή σοῦ λείψη καί ἄσε τους νά σοῦ βγάλουν τό σακκάκι καταμεσῆς τοῦ δρόμου.

Κύττα ὄφος! Κύττα πόζα! Μά δέν ἔχεις μιά στάλα τσίπα ἀπάνω σου; "Η μήπως οἱ κατινοὶ τῶν ἐγγλικῶν σιγαρέττων σοῦ ἔχουν θολώσει τά ἐλάχιστα ἴχνη συνειδήσεως, ποὺ ὑπῆρχαν ἴσως κάποτε στό ἀνεξιπορπέτες ἀτομόν σου; Γιά τό ράφτη σοῦ μιλάω. Τί εἶπες; Θά τοῦ τά δώσης; Πότε; Καί ἀπό ποῦ; 'Αφοῦ τό μισό μισθό σου τόν δίνεις γιά ἐγγλέζικα τσιγάρα καί τόν ἄλλο μισό γιά τή μακαρονάδα καί τό «ὀλίγο ψητό», ποὺ παραγγέλνεις, ἔρημε καί δύστυχε, ποῦ θά σοῦ περισσέψη κατοστάρικο νά βουλώσης τό στόμα τοῦ θύματός σου τοῦ ράφτη, νά μή σέ ἐκθέτη δημοσία καί ἐκθέτεις ἔτσι μαζί καί τούς ἄλλους, ποὺ σοῦ λένε καλημέρα;

'Εγώ, βέβαια, δέν πρόκειται νά σοῦ ξαναπῶ, αὐτό ἐξυπακούεται. 'Εγώ προσέχω τίς σχέσεις μου καί μετράω τίς καλημέρες μου. "Οσο γιά σένα, κάπνιζε τά ἐγγλέζικα τσιγάρα, νά κάνης τό κομμάτι σου — ὅπως νομίζεις, βλακέντιε — καί γιά βάζης καί τό πακέττο πάνω στό τραπεζάκι, γιά νά καταπλήσσης τούς μωρούς καί ἀνοήτους καί μή δίνης δεκάρα γιά τό ρεζιλίκι. "Λειντε νά χαθῆς, ψωριάρη! Συχαίνομαι πού σέ βλέπω!

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ποιός ἔσπασε τόν ΚΑΛΧΟΥΝ;

ΟΤΑΝ ὁ Τρὸκ Ντάκες μὲ πῆρε στὸ τηλέφωνο γιὰ νὰ μοῦ ἀναγγείλη πὼς, καθὼς περνοῦσε μὲ τ' ἀεροπλάνο πάνω ἀπὸ ἕνα μικρὸ ξερονῆσι, εἶδε στὴν παραλία κάτι ποὺ ἔλουλε μὲ πτῶμα, δὲν τὸν πίστεψα. Πῆγα ὅμως ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσω τὸ σερίφη Πῆβ, ποὺ εἶμαι βοηθός του.

— Μπορεῖ νὰ ἦταν κανένα μεγάλο κούτσουρο, παρατήρησε ἐκεῖνος. Ἐμεῖς ὡστόσο εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐξακριβώσουμε τί συμβαίνει... Ὥστε ἐξακολουθεῖ ὁ Τρὸκ νὰ εἶναι μέλος τῆς «Ἰπταμένης λέσχης». Κάποιος ἀπ' αὐτοὺς τοὺς τρελλοὺς θὰ σκοτωθῆ κάμμιὰ μέρα, μ' αὐτὸ τὸ παλιὸ ἀεροπλανάκι ποὺ ἔχουνε!... Τρέξε τώρα νὰ νοικιάσης μιὰ βάρκα, γιὰ νὰ πᾶμε ὡς τὸ ξερονῆσι.

Ὁ Τρὸκ Ντάκες εἶχε δίκηο. Στὴν ἀκρογιαλιά, ἀκριβῶς δίπλα στὰ κύματα, βρήκαμε τὸ πτῶμα τοῦ Ἄλτον Κάλχουν. Τὰ χέρια του ἦταν δεμένα πίσω ἀπ' τὴν πλάτη του καὶ τὸ πόδια του λυγισμένα πρὸς τὰ πίσω. Ἔνιωθα κομμάτι σκοινὶ κρατοῦσε τοὺς ἀστραγάλους του κολλημένους στοὺς μηροὺς του. Ἄλλο ἕνα σκοινὶ ἦταν τυλιγμένο γύρω ἀπ' τὸ στῆθος του, κι' ἡ μιὰ του ἄκρη, ἀφκετὰ μακρειά, εἶχε ἕνα σκουροκόκκινο λεκέ.

— Ὁ δολοφόνος τὸν ἔδεσε μ' αὐτὸ τὸ σκοινὶ σὲ κάποιο ἄγουρο σιδερένιο ἀντικείμενο, ἐλπίζοντας πὼς θὰ μένε γιὰ πάντα στὸ βυθό. εἶπα μὲ σιγουριὰ στὸ σερίφη. Φαίνεται ὅμως πὼς τὸ σκοινὶ τρίφτηκε σὲ κάποια σκουριασμένη γωνιὰ αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου καὶ κόπηκε. Ἔτσι, τὰ κύματα πέταξαν ἔξω τὸ πτῶμα.

— Ἴσως νάχουνε κι' ἄτσι... εἶπε ὁ σερίφης, μὲ τὴ δυσπιστία ποὺ τὸν διακρίνει πάντα.

Μεταφέραμε τὸ νεκρὸ στὸ νεκροτομεῖο καὶ εἰδοποιήσαμε τὸ γιατρό ποὺ θὰ πιστοποιοῦσε τὸ εἶδος τοῦ θανάτου — ἂν καὶ δὲ μᾶς ἔμενε καμμιὰ ἀμφιβολία πὼς ἐπρόκειτο γιὰ πνιγμό. Ὕστερα γυρίσαμε στὸ γραφεῖο κι' ἀρχίσαμε ἀμέσως τὶς ἔρευνες.

Καλέσαμε πρῶτα τὸν ἰδιοκτήτη τοῦ μπάρ, ὅπου ἐργαζόταν ὁ Κάλχουν.

— Ὁ μακαρίτης ἦταν φοβερὸς γυναικᾶς! μᾶς δήλωσε ἐκεῖνος. Ἄρεσε στὶς κοπέλλες γιατὶ ἦταν ὄμορφος νέος, καὶ πολλὲς φορὲς τὸν εἶχα προειδοποιήσει πὼς θὰ βρίσκεται τὸ μπελὰ του ἀπὸ κανένα πατέρα ἢ σύζυγο!

»Τὸν τελευταῖο καιρό, βρισκόταν διαρκῶς μὲ τὴ Λούση, τὴν κόρη τοῦ Ἄμος Πάτ.

— Πότε τὸν εἶδατε γιὰ τελευταία φορά; ρώτησε ὁ σερίφης Πῆβ.

— Δευτέρα δὲν ἔχουμε σήμερα; μουρμούρισε ὁ ἄλλος. Τὸν εἶδα τὸ Σάββατο...

Ὁ σερίφης τὸν εὐχαρίστησε γιὰ τὶς πληροφορίες του κι' ἔστειλε τὸ δεύτερο βοηθό του, τὸ Τζέρρυ, νὰ φέρη τὴ Λούση καὶ τὸν πατέρα της.

Ὁ Ἄμος Πάτ φαινόταν πολὺ ἐκνευρισμένος. Δήλωσε πὼς εἶχε χασῆ μαθαίνοντας τὸ ἄσχημο τέλος τοῦ Κάλχουν, ἀλλὰ πὼς δὲν τὸ εἶχε προκαλέσει ὁ ἴδιος.

— Ἦταν ἕνας ἀλήτης ποὺ κυνηγοῦσε τὴν κόρη μου! φώναξε, κόκκινος ἀπὸ θυμό. Μά, κι' ἂν ἀκόμα δὲν ἦταν ἀλήτης, καὶ πάλι δὲ θὰ τοῦ ἔδινα ποτὲ τὴ Λούση. Ἐγὼ ὀνειρεύομαι νὰ μαζέψω μερικὰ λεφτὰ καὶ νὰ τὴ στείλω στὴ Νέα Ὑόρκη, γιὰ νὰ γίνη μανεκέν. Κανένας ἀπ' ὅσους μένουν σ' αὐτὸ τὸ παλιομέρι δὲν εἶν' ἄξιος νὰ γίνη ἀντρας της!

— Εἴγες πάει γιὰ ψάρεμα τὸ Σάββατο; τὸν διέκοψε ὁ σερίφης.

— Φυσικά! Αὐτὴ εἶν' ἡ δουλειά μου... εἶπε ὁ Ἄμος Πάτ. Πῆγα μάλιστα μονάνος μου, γιατὶ ἦταν ἄρρωστος ὁ ἀνηψιός μου ποὺ μὲ βοηθάει συνήθως.

Ὁ σερίφης ρώτησε τὴ Λούση ἂν ἦταν ἐρωτευμένη μὲ τὸν Κάλχουν. Ἀλλ' ἐκείνη ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους της καὶ ἀπάντησε πὼς ἁπλῶς τῆς ἄρεσε λίγο.

"Οταν ἔφυγαν ὁ πατέρας κι' ἡ κόρη, ὁ Τζέρρυ δήλωσε στὸ σερίφη:

— Ἡ ὑπόθεσι εἶναι πολὺ ἁπλή. Ὁ Ἄμος Πάτ ἔπνιξε τὸν Κάλχουν, γιὰ νὰ μὴν τοῦ ξεμυαλίση τὴ Λούση. Εἶμαι βέβαιος πὼς τὸ σκοινὶ ποὺ ἦταν δεμένο τὸ θῦμα, εἶναι ξιλό του.

Πραγματικά, μάθαμε πὼς ὁ ψαρὰς εἶχε ἀγοράσει τὴν περασμένη ἑβδομάδα 30 μέτρα σκοινί, κι' ἀπ' αὐτὸ βρήκαμε στὴ βάρκα του μόνο τὰ 24. Μαζέψαμε τὰ κομμάτια τοῦ σκοινιοῦ ποὺ εἶχαν χρησιμοποιηθῆ γιὰ τὸ δέσιμο τοῦ Κάλχουν, καὶ τὰ φήκαμε ἀκριβῶς ὁ μέτρα. ὅσο δηλαδὴ ἔλειπε ἀπ' τὸ ἀρχικό.

Ὁ Τζέρρυ κι' ἐγὼ ἤμαστε πιὰ ἐντελῶς σίγουροι γιὰ τὴν ἐνοχὴ τοῦ "Αμος Πάτ. "Αλλ' ὁ σερίφης δίστασε.

Ξαφνικὰ χτύπησε τὸ τηλέφωνο. Ὁ σερίφης σήκωσε τ' ἀκουστικὸ κι' ἄκουσε προσεχτικά. "Οταν τ' ἄφισε πάλι στὴ θέσι του, ἔμεινε γιὰ μερικὰ λεπτὰ ἀμίλητος, μὲ κλειστὰ τὰ μάτια, βυθισμένος σὲ βαθιὲς σκέψεις. "Υστερα διάταξε τὸ Τζέρρυ:

— Πήγαινε νὰ πιάσης τὸν Τρὸκ Ντάκες!

★

Ὁ Τρὸκ ἔκανε στὴν ἀρχὴ τὸν ἀγήξερο. "Οταν ὅμως ὁ σερίφης τοῦ εἶπε πὼς δυὸ ψαράδες εἶχαν δῆ ἕναν ὄγκο νὰ πέφτη ἀπ' τὸ πράσινο ἀεροπλανάκι τῆς «Ἰπταμένης λέσχης» στὴν ἀκρογιαλιὰ τοῦ ξερονησιοῦ, τὰ ὁμολόγησε πιὰ ὅλα.

— Ναί, εἶπε, ἐγὼ σκότωσα τὸν Κάλχουν, γιατὶ μοῦ πῆρε τὴ Λούση! Γ' ἀπόγεμα τοῦ Σαββάτου, τὸν κάλεσα νὰ πᾶμε τάχα μιὰ βόλτα μὲ τ' αὐτοκίνητό μου, κι' ἀφοῦ τὸν πῆγα σ' ἕνα μέρος ἀπόμερο, τοῦ ἐπιτέθηκα καὶ κατάφερα νὰ τὸν δέσω. "Υστερα τὸν ἔκρυψα σὲ κάτι θαμνους καὶ πῆγα νὰ πάρω τὸ ἀεροπλανάκι τῆς λάσσης.

»Προσγειώθηκα σ' ἕνα χωράφι, μετέφερα τὸν Κάλχουν στὸ ἀεροπλάνο καὶ πετέξαμε ὡς τὸ νησὶ τῶν Λύκων, ποὺ εἶναι κι' αὐτὸ ἀκατοίκητο. Ἐκεῖ προσγειώθηκα καὶ τὸν ἔπνιξα στὴν παραλία.

»Θὰ μποροῦσα νὰ τὸν ἀφισω ἐκεῖ Κανεὶς δὲ θὰ μὲ ὑποπτευόταν, ὅταν θὰ τὸν εὑρισκαν ποιὸς ξέρει μετὰ πόσον καιρό. "Αλλὰ δὲ μοῦ ἔφτανε γ' ἀπαλλαγῶ ἀπὸ ἕναν ἀντίζηλο. "Η θέλα νὰ φγάλω ἀπ' τὴ μέση καὶ τὸ νερο-Πάτ ποὺ ἀνοιάτανε γιὰ μοῦ δώση, γιὰ χάρι του. Γι' αὐτὸ ἔκλεψα ἀπ' τὴ βάρκα του τὸ σκοινὶ ποὺ χησιμοποίησα. νιὰ νὰ δέσω τὸν Κάλνουν.

»Δὲν πέταξα ἀμέσως τὸ πτῶμα στὴ θάλασσα ἀλλὰ τδρειξα σ' ἕνα βαθὺ πηγάδι τοῦ νησιοῦ. Τ' ἄφισα ἐκεῖ ὡς τὴ Δευτέρα, ποὺ ἦταν πάλι ἡ σειρά μου νὰ πάρω τ' ἀεροπλάνο. καὶ τότε τἄβγαλα ἀπ' τὸ πηγάδι καὶ πῆγα νὰ τὸ πετάξω στὴν ἀκρογιαλιά τοῦ ἄλλου ξερόνησου. Εἶχα τρίψει ἐπίτηδες τὴν ἄκρη τοῦ σκοινιοῦ πάνω σ' ἕνα σκουριασμένο σίδερο, γιὰ νὰ πιστέψετε πὼς...

— Μὴν κουράζεσαι, τὸν διέκοψε ὁ σερίφης. Μᾶς εἶπες ὅ,τι θέλαμε νὰ μάθουμε... "Ακουσε τώρα καὶ κάτι ποὺ σ' ἐνδιαφέρει πολύ: Κανεὶς δὲ σὲ εἶδε νὰ πετᾶς τὸ πτῶμα στὸ βενζινάδικο ἀπ' ὅπου ἔρχεσαι τώρα; Σοῦ τὸ εἶπα ψέμματα, γιὰ νὰ σὲ κάνω νὰ ὁμολογήσης... "Απ' τὴν πρώτη στιγμὴ ἤμουνα σίγουρος πὼς ἡ ὑπόθεσι δὲν ἦταν τόσο ἁπλή, ὅσο φαινότανε, γιατὶ τὸ σκοινὶ ἦταν ὁλοκαίουργιο καὶ δὲ μποροῦσε νὰ κοπῆ μέσα σὲ τρεῖς μέρες. Μὰ δὲ θὰ εἴδισκα ποτὲ τὴ λύσι τοῦ αἰνίγματος, ἂν ὁ γιατρὸς ποὺ ἐξέτασε τὸ πτῶμα δὲ μοῦ τηλεφωνοῦσε πὼς βρῆκε πάνω στὰ ροῦχα τοῦ νεκροῦ χορταράκια ἀπ' αὐτὰ ποὺ ὑπάρχουν μόνο σὲ νλυκὸ στάσιμο νερό. "Αλλὰ στὸ ξερονῆσι δὲν ὑπάρχει γλυκὸ νερό! Ἐπομένως, τὸ πτῶμα εἶχε μεταφερθῆ ἀπὸ 50 μίλια μακρυὰ τὸ λιγότερο, γιατὶ τόσο ἀπέχει τὸ κοντινότερο πηγάδι. Μόνο ἕνα ἀεροπλάνο μποροῦσε λοιπὸν νὰ κάνη αὐτὴ τὴ δουλειά.

»Πληροφορήθηκα, τέλος πὼς ὁ Κάλχουν σοῦ εἶχε πάσει τὴ Λούση. Αὐτὸ μοῦ διέλυσε καὶ τὶς τελευταῖες ἀμφιβολίες μου. Ἀναπτὲ μου Τρόκ. τὴν ἔπαθες!

ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΧΑΡΝΤΟΥ·Ι·Κ

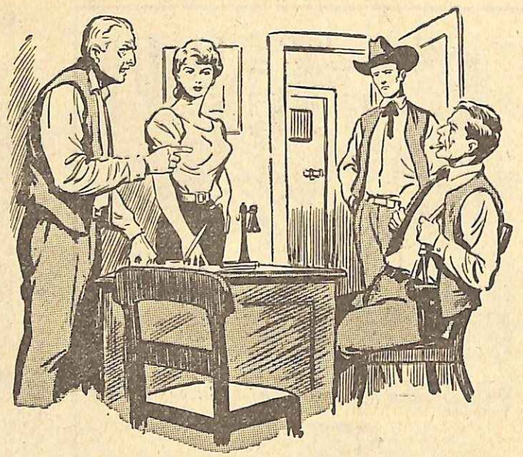
✪✪

ΨΑΡΕΜΑ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟ

Ἐπινοήθηκε στὴ Γερμανία μιὰ νέα κι' ἐπαναστατικὴ μέθοδος ψαρέματος, μὲ ἠλεκτρικὰ κύματα καὶ ἀπορροφητικοὺς σωλῆνες, κατάλληλη ἰδίως γιὰ ρέγγες καὶ σαρδέλλες.

Ἀφοῦ τὰ κοπάδια τῶν ψαριῶν ἐπισημανθοῦν μ' ἕνα εἶδος ραντὰρ, προσελκύονται σ' ἕνα σημεῖο μ' ἕνα δυνατὸ ὑποθρύχιο φῶς. Ἐκεῖ, δέχονται ἠλεκτρικὰ κύματα ποὺ τὰ μουδιάζουν, κι' ὕστερα τ' ἀπορροφᾶει ἕνας σωλήνας ποὺ ἔχει διάμετρο περίπου ὅσο ἕνα ἀνθρώπινο σῶμα. Ἡ ἀπαιτουμένη ἔνταση τῶν ἠλεκτρικῶν κυμάτων ἐξαρτᾶται ἀπ' τὸ εἶδος τοῦ ψαριοῦ. Γιὰ τὶς ρέγγες π.χ. χρειάζονται 35 βόλτ περίπου, ἐνῶ γιὰ τὸ μπακαλιάρο 1 βόλτ. "Αν τὰ κύματα εἶναι ἰσχυρότερα ἀπ' ὅσο πρέπει, τὰ ψάρια χάνουν τελέως τὶς αἰσθήσεις τους κι' ἀνεβαίνουν στὴν ἐπιφάνεια, κι' ἔτσι ὁ σωλήνας δὲ μποσεῖ πιὰ νὰ τὰ ἀπορροφήση.

Οἱ δοκιμὲς ποὺ γίναν στὴν τελευταία τοιετία. ἀπέδειξαν ὅτι μὲ τὴ μέθοδο αὐτὴ μποσεῖ νὰ πιαστοῦν 12 τόννοι ψάρια σὲ 8 λεπτὰ τῆς ὥρας.

— Ἦταν ἕνας ἀλήτης ποὺ κυνηγοῦσε τὴν κόρη μου! φώναξε ὁ Ἄμος Πάϊ, κόκκινος ἀπὸ θυμό.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

Ἄνω — Κάτω σταυρόλεξο

Ὁριζοντίως:

1) ΧΟΛΜΣ — ΑΜΩΜΑ. 2) ΚΑΤΑΓΩΓΙΑ. 3) ΑΠ — ΧΑΡΑΚΑΣ — ΚΩ. 4) ΝΑΠΗ — ΑΛΑΝ. 5) ΗΛΙ — ΛΑΣΣΟ — ΕΤΗ. 6) ΙΣΙΑ — ΣΩΜΑ. 7) ΝΑΤ — ΧΑΡΤΙ — ΠΡΟ. 8) ΛΟΞΗ — ΟΠΛΑ. 9) ΣΟΛ — ΣΚΑΡΙ — ΑΤΑ. 10) ΑΓΙΣ — ΑΝΟΪ·. 11) ΝΟ — ΦΥΛΑΚΕΣ — ΣΣ. 12) ΚΗΛΟΤΟΜΙΑ. 13) ΣΤΑΝΗ — ΑΡΣΕΝ.

Καθέτως:

1) ΧΟΑΝΗ — ΣΑΝΙΣ 2) ΠΑΛΙΑΛΟΓΟ. 3) ΛΚ — ΠΙΣΤΟΛΙ — ΚΑ. 4) ΜΑΧΗ — ΣΦΗΝ. 5) ΣΤΑ — ΛΑΧΗΣ — ΥΛΗ. 6) ΑΡΠΑ — ΚΙΛΟ. 7) ΩΓΑ — ΣΥΡΜΑ — ΑΤΙ. 8) ΩΚΥΣ — ΡΙΚΟ. 9) ΑΓΑ — ΟΣΙΟΙ — ΕΜΑ 10) ΜΙΣΑ — ΑΣΙΡ. 11) ΩΑ — ΛΕΜΠΛΑΝ — ΑΣ. 12) ΚΑΤΑΡΑΤΟΣ. 13) ΑΦΩΝΗ — ΑΙΣΩΝ.

Μικρὰ προβλήματα

1) 45 ὧρες (36 Χ 15 = 540 : 12 = 45).

2)
2 + 8 Χ 4 = 40
7 Χ 6 — 1 = 41
9 Χ 5 — 3 = 42

3) 9000 φυτὰ (38 Χ 7 = 266. 4788 Χ 500/266 = 9000).

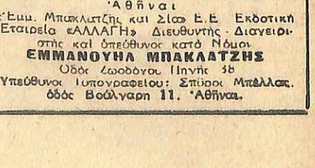
4) Εἶχαν 68 ἄβολους ὁ Ἀντώνης. 140 ὁ Βαγγέλης καὶ 122 ὁ Γιῶργος καὶ τώρα ἔχουν ἀπὸ 110 ὁ καθένας.

5) 235 Χ 53 = 12.455.

Ποιὰ ἀπὸ τὶς τρεῖς;

1) 13. 2) "Ενα (ἡ Νορβηγία, στὸ Β. ἄκρο). 3) Φιλανδὸς βιολιστὴς καὶ μουσικοσυνθέτης (1865—1957). 4) Μεταξὺ Ρώσων καὶ Ἰαπώνων (1904—1905). 5) 10.000. 6) Ὁ γορίλλας. 7) Μὲ τὴ Θέμιδα. 8) 117. 9) Τρία («Φάουστ», «Βασίλισσα τοῦ Σαβᾶ», «Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα»).

Λαβύρινθος

Ἡ εἰκόνα μας δείχνει καθαρὰ ποιὸ δρόμο πρέπει ν' ἀκολουθήση ὁ μικρὸς Ἐρυθρόδερμος.

Ἡ λύσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 806 σταυρολέξου

Ὁριζοντίως:

1) ΔΡΕΠΑΝΙ — ΦΑΡΣΑΛΑ. 2) ΔΑΝΑ·Ι·Σ — ΚΑΠΑΚΙ. 3) ΡΙΣ — ΟΚΑ. 4) ΑΡΙΑ — ΣΑΛΕΜ — ΙΡΑΚ. 5) ΗΡΩΣ — ΜΑΛΑΜΟΣ — ΙΔΕΣ. 6) ΝΙΣ — ΚΑΡΑΒΑΝΑΣ — ΩΠΑ. 7) ΙΩ — ΜΑΛΑ — ΑΛΑΝ — ΡΣ. 8) ΑΝΤΑΡΑ — ΑΛΗ — ΙΒΗΡΙΑ. 9) ΚΑΜΠΗ — ΛΙΒΑΣ. 10) ΑΙΜΑΝΙ — Σ·Α·Ι· — ΕΡΟΥΚΑ. 11) ΑΕ — ΡΟΔΑ — ΑΡΕΣ — ΙΓ. 12) ΟΡΑ — ΣΑΤΑΝΙΚΟΝ — ΑΜΙ. 13) Σ·Α·Ι·Σ — ΣΙΝΑΣΟΣ — ΑΑΡ. 14) ΞΑΝΑ — ΑΟΣΤΗ — ΑΓΑΣ. 15) ΟΣΟ — ΑΡΑ. 16) ΑΜΑΛΙΑ — ΣΑΓΗΝΗ. 17) ΑΚΑΠΝΟΣ — ΣΩΣΑΝΝΑ.

Καθέτως:

1) ΗΝΙΑ — ΑΑΟΣ. 2) ΑΡΙΩΝ — ΙΕΡΑΞ. 3) ΕΔ — ΡΩΣ — ΑΙΑ — ΑΑ. 4) ΠΑΡΙΣ — ΜΑΚΑΡ — ΣΝΟΜΠ. 5) ΑΝΙΑ — ΚΑΡΑΝΟΣ — ΑΣΑΝ. 6) ΝΑΣ — ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ — ΟΛΟ. 7) ΙΙ — ΣΑΡΑ — ΑΤΙΑ — ΙΣ. 8) ΣΚΑΛΑ — ΑΗΣ — ΑΝΟΜΑ. 9) ΛΑΒΑΛ — ΑΝΝΑΣ. 10) ΚΡΕΜΑ — ΗΛΙ — ΙΣΤΟΣ. 11) ΦΑ — ΜΟΝΑ — ΑΚΟΗ — ΑΣ. 12) ΑΠΟ — ΣΑΛΙΒΕΡΟΣ — ΑΓΩ. 13) ΡΑΚΙ — ΣΑΒΑΡΕΝ — ΑΡΗΣ. 14) ΣΚΑΡΙ — ΝΗΣΟΣ — ΑΓΑΝΑ. 15) ΑΙ — ΑΔΩ — ΑΣΑΣΑ — ΑΓΙΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησία ..... Δρχ 240 —
Ἐξάμηνος ..... » 120 —
Τριμηνος ..... » 60 —

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησία ..... Λίρες Ἀγγλίας 6 —
» ..... Δολλάρια 17 —
» ..... Φο Βελγ 840
» ..... Φο Γαλλ 8 650
» ..... Φο Ἑλβ 73 —
» ..... Μάρκο Γερμ 72 —

Εὐθυσάματα Ἐσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ Ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζιτικῆς τοιαύτης πρὸς τὸ περιοδικὸ «ΘΗΣΑΥΡΟΣ». Δρανστσιούι 4 (Πλατεῖα Κλαυθμώνος). Ἀθῆναι

Ἐκδ. Ἐμμ. Μπακλατζῆς καὶ Σία Ε.Ε. Ἐκδοτικὴ Ἑταιρεία «ΑΛΛΑΓΗ». Διευθυντὴς - Διαγειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος κατὰ Νόμον
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΑΚΛΑΤΖΗΣ
Ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς 38
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Σπύρος Μπέλλας.
ὁδὸς Βούλγαρη 11. Ἀθῆναι.

Ἡ ἀλληλογραφία μας

Ὁ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ κ. Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ἀπάντησε ταχυδρομικῶς στὶς Φούλα Κορανίκα, Μαρία Παντελίδη καὶ Τίτην. Ἡ «Ἀνεμοζάλη» παρακαλεῖται νὰ στείλη τὴ διεύθυνσί της.

Ὁ ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ — ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ κ. Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ἀπάντησε ταχυδρομικῶς στοὺς: Γεωργὰγ Γεώργιον, Θ. Κοτούλα, Ἀλέκον Παπποῦν (Βραζιλία), Νίτσαν Καραολάνη, Ἡλίαν Παπαδόπουλον καὶ Βούλαν Σουμτάκα.

ΚΥΠΡΙΕΣ

Ἡ Χριστοδούλα Γεωργιάδου, Μιτσὴ 16, Λάρνακα, Κύπρος, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέους καὶ νέες. Παρακαλεῖ ὅσους ἀπαντήσουν νὰ συνοδεύσουν τὸ γράμμα τους μὲ μιὰ φωτογραφία τους.

Ἡ ΡΕΝΑ ΓΙΑΝΝΑ, Ἱκάρου 7, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ μορφωμένους νέους ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνική, γαλλικὴ καὶ ἀγγλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε προκύψει. Φωτογραφία προαιρετική.

Ἡ Συλδάνα Διαμαντοπούλου, (19 χρόνων), Μόρφου, Κύπρος, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων καὶ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Παρακαλεῖ ὅσους ἀπαντήσουν νὰ ἐσωκλείσουν μερικὰ γραμματόσημα.

Ἡ Κούλα Κωνσταντίνου, Κυρίλλου 40, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέους ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴ δημιουργία μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ἡ Μάρω Δημητρίου, Θερμοπυλῶν Νο 9, Λάρνακα, Κύπρος, ἐπιθυμεῖ ν' ἀληλογραφήση μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, κυρίως ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Πειραιά, ἡλικίας 17—20 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Δυὸ δίδυμες ἀδελφές, ἡ ΒΕΤΗ καὶ ἡ GRACE, Ταχ. Κιὸ. 673, Λευκωσία, Κύπρος, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες καὶ νέους ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνική, ἀγγλική καὶ γαλλική γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴ σύναψι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ἡ Ἐλση Ἀλεξανδροπούλου, (16 χρόνων) Ἀχιλλέως Νο 6, Κάτω Βαρώσια, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο καὶ κατὰ προτίμησι μ' ὅσους ἀγαποῦν τὴ ζωγραφική. ἡλικίας 16—20 χρόνων.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ὁ Ἀνδρέας Πέτρου, Τελῶνος Νο 5, Ἅγιος Δομέτιος, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κύπρο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας, καθὼς καὶ τὴν ἀνταλλαγὴ σκέψεων πάνω σὲ διάφορα θέματα.

Τρεῖς φίλοι, ὁ Γεώργιος Νικολάου, (19 χρόνων), ὁ Ἀντωνάκης Κακουλλῆ, (18 χρόνων), καὶ ὁ Νεόφυτος Κλεοδούλου, (17 χρόνων), Μέσα Γειτονιά, Λεμεσός, Κύπρος, ζητοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴ Βηρυττό, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς φιλίας.

Ὁ Κύπρος Μηλίδης, Κάτω Ζάβια, Λευκωσία, Κύπρος, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων καὶ τὴ σύναψι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Παρακαλεῖ ὅσους γράψουν νὰ στείλουν μιὰ φωτογραφία τους καὶ μερικὰ γραμματόσημα.

Ὁ Ρίκος Δημητριάδης, Ταχ. Κιὸ. 45, Βαρώσια, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ μαθητὲς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, κατὰ προτίμησι ἀπὸ τὴν Δ' Γυμνασίου, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων.

Ὁ Γεώργιος Ἀντωνίου, Σταδίου Νο 36, Λάρνακα, Κύπρος, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 14—18 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων ἢ κάρτ - ποστάλ.

Ὁ Ἀνδρέας Ἑλληνας (22 χρόνων), Ἁγίου Ἰωάννου Νο 33 Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, ἡλικίας 17—22 χρόνων, στὴν ἑλληνική, ἀγγλική καὶ γαλλική γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴ σύναψι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Ἀνδρέας Χριστοφορίδης καὶ ὁ Σάββας Ἰωάννου, Κισάνεργα, Πάφος, Κύπρος, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας κάτω τῶν 20 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴ σύναψι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Γιάννης Ροδανός, (24 χρόν.), Ταχ. Κιὸ. 180, Λάρνακα, Κύπρος, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες, ἡλικίας ἄνω τῶν 28 χρόνων. Ὁ Κώστας Μιλτιάδου, (25 χρόνων), γιὰ τὸν ὁποῖο ἰσχύει ἡ ἴδια διεύθυνσι, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες. ἡλικίας ἄνω τῶν 29 χρόνων.

Ὁ Νίκος Α. Νικολαΐδης, Ἁγίου Ἀνδρέου Νο 358Α, Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, ἡλικίας 15—25 χρόνων. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ Γ. Ἀδαμίδης, Παραλίμνη, Ἀμμόχωστος, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέους ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ποὺ νὰ εἶναι φιλαθλοι καὶ ὀπαδοὶ τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Πειραιῶς.

Ὁ Ἀλκιβιάδης Ἡρακλέδης, Τρεῖς Ἐλιὲς, Μαραθάσης, Κύπρος, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, ἡλικίας ἄνω τῶν 15 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων.

Ὁ Α. ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Ταχ. Κιὸ. 821, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέους καὶ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων καὶ ἀπαραίτητη.

Ὁ Κώστας Χ. Εὐθυμίου, (19 χρόνων), Μάμμαρι, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, κατὰ προτίμησι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Γιαννάκης Δημητρίου, Co C.I.T.A. Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες, ἡλικίας 17—23 χρόν ων ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο ἰδίως ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἀμερική, Σουηδία, στὴν ἑλληνική, ἀγγλική καὶ γαλλική γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ σκέψεων καὶ τὴ σύναψι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ Ἀνδρέας Λαζαρίδης, Τράχωνα, Λευκωσία, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 15—19 χρόν. μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς γνωριμίας. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ Ἀλκιβιάδης Θεμιστοκλέους, Πυθαγόρου Νο 6, Κύπρος, Κτῆμα, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων.

Ὁ Βενιζέλος Νικηφόρου, Ἀστρομεράτης, Κύπρος, μεσῆτης, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ μαθητὲς καὶ μαθήτριες ἀπὸ τὴ Ρόδο μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων. Παρακαλεῖ ὅσους ἀπαντήσουν νὰ στείλουν μιὰ φωτογραφία τους.

Ὁ Ἀνδρέας Ἰωαννίδης, ὁ Μ. Εὐαγγέλου, ὁ Κ. Κακαδᾶς καὶ ὁ Σάββας Χ'καλόμπους, (ὅλοι 19 χρόνων), Ἄρεως 17, Λευκωσία, Κύπρος, ζητοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο κατὰ προτίμησι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Τάκης Πετρῆς, (21 χρόνων) Παραλίμνι, Ἀμμόχωστος, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέους κα

ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΤΗΣ ΦΡΟΥΤΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Έχετε άλήθεια σκεφθῆ ὅτι τό πορτοκάλι προσφέρει στόν ὀργανισμό μιά ὁλόκληρη σειρά ἀπό εὐεργεσίες; Πρῶτα - πρῶτα, τήν περίφημη βιταμίνη C πού δυσκολεύει τίς ἀσθένειες νά ἀναπτυχθοῦν καί μᾶς χαρίζει ζωτικότητα καί ἀντοχή στήν κούραση. Ὑστερα, τήν πολυτιμη ζωντανή βιταμίνη P πού σημαίνει εὐλύγιστες ἀρθρώσεις χωρίς ρευματικές ἐνοχλήσεις καί πιασίματα, καλά νεφρά καί καρδιά, ἐλαστικές φλέβες καί ἀρτηρίες, ἐπιδερμίδα χωρίς ρυτίδες. Ἀκόμα, ἀσβέστιο ἀπαραίτητο γιά γερά δόντια καί κόκκαλα καθώς καί φωσφόρο γιά τούς μῦς καί τό μυαλό. Γι' αὐτό, ξεδιψᾶτε πάντα μέ ἀναψυκτικά πού περιέχουν ἄφθονο ἀγνό πορτοκαλοχυμό. Στά κέντρα ἐπιμένετε νά σᾶς σερβίρουν Μπλέ ἤ Κόκκινη Πορτοκαλάδα Φίξ πού ξέρετε πῶς εἶναι ἀγνή, καθαρή, 100 % παστεριωμένη καί ἐγγυημένη χωρίς χημικά συντηρητικά. Στό σπίτι ἀπολαμβάνετε καθημερινά ὅλα αὐτά τά πλεονεκτήματα μέ τό ὑπέροχο Χρυσό Πορτοκάλι Φίξ, πού κοστίζει μόνον 80 λεπτά τό ποτῆρι.

ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

(ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ) "ΑΓΚΟΜΑΤΖΙΚΟ„
Διά τό σπίτι.... Τόν Βιοτέχνην....
Τό Πλεκτήριον.....
Πλεκτομηχαναί· ὑπερπαραγωγικαί· πλεκτά ἀνωτέρας ποιότητος.
Χαμηλή τιμή. Εὐκολίαι πληρωμῆς.
"ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ Ο.Ε.„
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 4 - (ΣΤΟΑ) ΑΘΗΝΑΙ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ—ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Ἀχαρνῶν 98 — Ἀμφιλοχίας 1
Δέχεται καθ' ἑκάστην 10—12 καί 5—7 μ.μ. καί ἐπί συνεντεύξει.
Τηλέφωνον 810.760.

ΑΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ Γάμων Βαπτίσεων Bambino
ΕΡΜΟΥ 21 - ΑΘΗΝΑΙ

WLEY MC CRACKEN, THOMPSON MAN. CANADA, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ Ἕλληνίδες ἀπό τήν 'Αμερική, ἡλικίας μέχρι 23 χρόνων, μέ σκοπό τήν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Τρεῖς φίλοι, ὁ THEODOROS YIANNI, ὁ COSTAS A. FRANGOUDIS καί ὁ MICHALAKIS IOANNOY, 35 STANHOPE ST. N.W.1. LONDON, ENGLAND, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο.

Ὁ JOHN STAMATIOU, (23 χρόνων) 46 BRUNSWICK ST. FITZROY, MELBOURNE, VIC. AUSTRALIA, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες, ἡλικίας 16—19 χρόνων, μέ σκοπό τό γάμο. Παρακαλεῖ ὅσες ἀπαντήσουν νά στείλουν μιά φωτογραφία τους. Τό ἴδιο ἐπιθυμεῖ καί ὁ NICK FOUSKAS, (18 χρόνων) γιά τόν ὁποῖον ἰσχύει ἡ ἴδια διεύθυνσι.

Ὁ COSTAS, (23 χρόνων), P.O. O. CI[illegible]A FARAI, CA[illegible]RE, EGYPTE, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, ἡλικίας 17—23 χρόνων στή Ἀγγλική γλῶσσα.

Ὁ JACK 3902 SCRANTON ROAD CLEVELAND, OHIO, USA, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἑλλάδα, μέ σκοπό ὅ,τι ἤθελε προκύψει.

Ὁ DIMITRIOS BASILIOU, DORVAL AVE. No 12, MONTREAL, CANADA, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ Ἕλληνίδες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, στήν ἑλληνική γλῶσσα, μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ HARRY SIATHOPOULOS, 90 NELLIE RD. NORWOOD, JOHANNESBURG, S. AFRICA, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο ἰδιαίτερα ἀπό τήν Ἑλλάδα, ἡλικίας 16—25 χρόνων.

Ὁ ELIE PANAYIOTOU καί ὁ SPIRIDON DIMITRIOU, M·U·NCHEN 68, GERBERAU HAUS 1)25, GERMANY, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες, ἡλικίας 18 — 25 χρόνων, στήν Ἑλληνική γλῶσσα. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Δυό φίλοι, ὁ JIMMY LAMBRIS καί ὁ ATHAN.TSAFARAS, H.E.C. POATINA TAS. AUSTRALIA, ζητοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μέ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, στήν ἑλληνική καί ἀγγλική γλῶσσα. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ JOHN THOMA·I·DES, 20 AVONDALE ST. SPRINGVALE, VIC. AUSTRALIA, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἑλλάδα, ἡλικίας κάτω τῶν 20 χρόνων.

Ὁ F. ALEXIOU, 38 GERTRUDE ST. FITZROY, MELBOURNE, VIC. AUSTRALIA, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες, ἡλικίας κάτω τῶν 20 χρόνων μέ σκοπό τή μετανάστευσι καί τό γάμο. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ KOSTAS KOKKALIS, (21 χρόνων) 126 G. GETRUDE ST. FITZROY, MELBOURNE, VIC. AUSTRALIA, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες, ἡλικίας 16—19 χρόνων, μέ σκοπό τό γάμο. Παρακαλεῖ ὅσες ἀπαντήσουν νά συνοδεύσουν τό γράμμα μέ μιά φωτογραφία τους.

Ὁ NICK GEORGOPOULOS, (18 χρόνων), 56 BRANSWICK ST. FITZROY MELBOURNE, VIC. AUSTRALIA, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες, μέ σκοπό ὅ,τι ἤθελε προκύψει. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ ILIAS HATZIDIMITRIOU, 26 NICHOLSON ST. ABBOTSFORD MELBOURNE, VIC. AUSTRALIA, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες, ἡλικίας μέχρι 25 χρόνων, μέ σκοπό ὅ,τι ἤθελε ἐπακολουθήσει.

Ὁ PETER DOSCAS, 8743 168 PL. JAMAICA, N.Y., USA, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες, ἡλικίας 22—26 χρόνων, μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ P. TSIPOURAS, 20 CAMPBELL ST. RICHMOND MELBOURNE, AUSTRALIA, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, ἡλικίας 17—23 χρόνων, μέ σκοπό τό γάμο. Παρακαλεῖ ὅσες ἀπαντήσουν νά στείλουν μιά φωτογραφία τους.

Ὁ NIKOLAOS RIZOS, MAVIENBEGER WEG 31 K·O·LN LONGERIG, GERMANY, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἑλλάδα, μέ σκοπό τήν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ STEVE HANGOS, 54 SEATON ST. TORONTO, ONTARIO, CANADA, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας. Παρακαλεῖ ὅσες ἀπαντήσουν νά στείλουν μιά φωτογραφία τους.

Ὁ VICTOR KAMPAS, (18 χρόνων), P.O. BOX 663, CULVER CITY CALIF., USA, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ τή «Πτέρα», «Νίνα» καί «Φεντίτσα», μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ GUS STATHIS, PIGOT CONSTRACTION, BOX 837, YELLOWKNIFE N.W.T. CANADA, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες ἀπό τήν Ἑλλάδα ἡλικίας 18—24 χρόνων, μέ σκοπό ὅ,τι ἤθελε ἐπακολουθήσει. Ὁ GEORGE TSIGOS, γιά τόν ὁποῖον ἰσχύει ἡ ἴδια διεύθυνσι, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες, ἡλικίας 17—22 χρόνων, μέ σκοπό ὅ,τι ἤθελε προκύψει.

Ὁ GUS PAPAS, ὁ PERYNIKAS καί ὁ PAUL NZOLIS, CANUS SERVICE Co BOX 873, YELLOWKNIFE, N.W.T. CANADA, ζητοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μέ Ἑλληνίδες, ἡλικίας 17 — 23 χρόνων, μέ σκοπό τή μετανάστευσι.

Ὁ ANDREAS DEMETRIOU, 84 CAMDEN HIGH ST. LONDON N.W.1, ENGLAND, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, ἡλικίας κάτω τῶν 21 χρόνων, στήν ἑλληνική, ἀγγλική καί γερμανική γλῶσσα.

Ὁ IOANNIS SIDIROPOULOS, KLENZE STR. No 101)1 FIRMA HANS MAIER M·U·NCHEN No 5, GERMANY, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες ἀπό τή Θεσσαλονίκη, Καναδά καί Λονδίνο, ἡλικίας 19—23 χρόνων μέ σκοπό τή γνωριμία καί τή μετανάστευσι.

Ὁ GUS ZORBAS, 9 POPLAR PLAINS RD TORONTO, ONTARIO, CANADA, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες, μέ σκοπό τήν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ DIMITRIOS RUBANIS, RIESSTRASSE 125, GRAZ— AUSTRIA, φοιτητής Ἰατρικῆς, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλη τήν Ἑλλάδα καί τό ἐξωτερικό.

Ὁ FOTIOS BITSOLAS, OLGA ST. 102, BEI HUFNAGEE, STUTTGART, GERMANY, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, κατά προτίμησι Ἑλληνίδες, στήν ἑλληνική, γερμανική καί ἀγγλική γλῶσσα. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ TAKIS MARKOULIDES, 115 EUSTON ST. 115, LONDON N.W.1, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες, ἡλικίας 24 — 27 χρόνων, κατά προτίμησι μοδίστες.

Ὁ KIRIAKOS DULGERIDES, (BEI WECK) LANGENFELD, IMMIGRATH, HARDT ST. 83, GERMANY, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ Ἑλληνίδες ἀπό τό ἐσωτερικό, μέ σκοπό τή γνωριμία.

Ὁ ZINON JACOB, (21 χρόνων) 133 TORRIANO AVENUE, N. S.S., LONDON, U.K. θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἀμερική καί τόν Καναδᾶ, στήν ἑλληνική ἤ ἀγγλική γλῶσσα, μέ σκοπό ὅ,τι ἤθελε ἐπακολουθήσει.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ὁ Κ. Λυμπέρης, POSTE RESTANTE, Ἀργοστόλιον, Κεφαλληνία, GRECE, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἀφρική, Αὐστραλία καί Καναδᾶ, ἡλικίας 25—30 χρόνων, μέ σκοπό τήν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς φιλίας. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ Κ. Βῆχος, (19 χρόνων), Ἀηδόνων 11α, Ἀθῆναι, GRECE, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ τήν ἀναγνώστριά μας, πού κρύβεται κάτω ἀπό τό ψευδώνυμο «Εἰρήνη».

Ὁ Παῦλος Μεϊμάρης, Κασαμπᾶ 54, Καισαριανή, Ἀθῆναι, GRECE, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἑλλάδα, ἡλικίας 16—25 χρόνων. Τό ἴδιο ζητεῖ καί ὁ Ἰωάννης Λιοτζόπουλος, Ρ. Φεραίου 13, Καισαριανή, Ἀθῆναι.

Ὁ Τάκης Κατσιάνος, Κωνσταντινουπόλεως 10, Φλώρινα, GRECE, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, κυρίως ἀπό τήν Ἑλλάδα, μέ σκοπό ὅ,τι ἤθελε προκύψει. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ Ι. Καρίζης, (23 χρόνων), Αἰτωλικοῦ 154, Πειραιεύς, GRECE, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, στήν ἑλληνική γλῶσσα, μέ σκοπό τή σύναψι μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Π. Δαλδόγιαννος, Ἐλασσῶν, GRECE, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τό ἐσωτερικό καί τό ἐξωτερικό, ἡλικίας 16—21 χρόνων, μέ σκοπό ὅ,τι ἤθελε ἐπακολουθήσει.

Ὁ Ἰω. Βαρελογιάννης, (18 χρόνων), Ἐρμοῦ 39 Πύλη Τρικάλων, Θεσσαλία, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἀθήνα καί τό Βόλο. Παρακαλεῖ ὅσες ἀπαντήσουν νά στείλουν μιά φωτογραφία τους.

Ὁ Ἡλίας Στέφανος, (25 χρόνων), POSTE RESTANTE, Καλάμαι, GRECE, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, στήν ἑλληνική ἤ ἀγγλική γλῶσσα.

Ὁ Ν. Πιερράκος, (19 χρόνων), POSTE RESTANTE, Κεντρικόν, Ἀθῆναι, GRECE, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, μέ σκοπό τή δημιουργία μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Π. Κοιλιάς, Π. Γρηγορίου Α, Ἡλιούπολις, Ἀθῆναι, GRECE, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τό ἐξωτερικό, μέ σκοπό ὅ,τι ἤθελε ἐπακολουθήσει.

Ὁ Τώνης Ἀποστολιδης, POSTE RESTANTE, Κεντρικόν, Ἀθῆναι, GRECE, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τό ἐσωτερικό καί τό ἐξωτερικό.

Ὁ Κ. Ἀλεκάκης, Κοσμᾶ Μελωδοῦ No 16, Ἀθῆναι 7, GRECE, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τό ἐξωτερικό καί τό ἐσωτερικό, στήν ἀγγλική γλῶσσα.

Ὁ Γεώργιος Μπονέλλης, (17 χρόνων) Ζαΐμη 76, Πάτραι, GRECE, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ μαθήτριες ἀπό τά Γυμνάσια τῶν Ἀθηνῶν, ἡλικίας μέχρι 16 χρόνων.

Ὁ Π. Γιαννόπουλος, Μαραθώνος 26, Περιστέρι, Ἀθῆναι, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες, ἡλικίας 16—19 χρόνων, μέ σκοπό ὅ,τι ἤθελε ἐπακολουθήσει.

Ὁ Μάκης Παντουβέλης, (19 χρόνων), POSTE RESTANTE, Κεντρικόν, Ἀθῆναι, GRECE, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, κατά προτίμησι μέ μαθήτριες τοῦ Γυμνασίου, ἡλικίας 14 — 17 χρόνων, μέ σκοπό τή δημιουργία μιας καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Δημήτριος Πεστιμαλτζῆς, (22 χρόνων), Ἐφέσου No 12, Κομοτινή, GRECE, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τήν Ἑλλάδα καί τό ἐξωτερικό, ἡλικίας 16—20 χρόνων, στήν ἑλληνική ἤ ἀγγλική γλῶσσα μέ σκοπό ὅ,τι ἐπακολουθήση.

Ὁ Κ. Χάντζιος, Σατωβριάνδου 15, Ἀθῆναι, GRECE, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες, ἡλικίας 15—18 χρόνων, μέ σκοπό τή δημιουργία μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Γ. Τιτάκης, (18 χρόνων), POSTE RESTANTE, Κεντρικόν, Ἀθῆναι, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, κατά προτίμησι ἀπό τήν Ἀθήνα καί τόν Πειραιά, ἡλικίας 14—17 χρόνων, μέ σκοπό τή δημιουργία μιᾶς καλῆς φιλίας.

Ὁ Εὐστάθιος Ἀδαμίδης, Ἀϊδινίου 1, Σέρραι, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπ' ὅλη τήν Ἑλλάδα ἡλικίας 17—25 χρόνων. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ Μ. Ραφτόπουλος, Βουλιαγμένης 160, Ἀθῆναι, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ νέες ἀπό τό ἐσωτερικό καί τό ἐξωτερικό ἡλικίας 18—30 χρόνων, μέ σκοπό τήν ἀνταλλαγή σκέψεων γιά τή μουσική.

Ὁ Γ. Μαυριδάκης καί ὁ Ν. Μαυριδάκης, Κουτσομαρί Κυδωνίας, Χανιά, Κρήτη, GRECE, ζητοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μέ νέες ἀπ' ὅλο τόν κόσμο, ἡλικίας 20—25 χρόνων.

Ὁ Ἡλίας Ἀλβανίδης, (21 χρόνων), Βασιλικόν Κτῆμα, Τατόϊ, Ἀττική, GRECE, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μέ μορφωμένες νέες μετρίου ἀναστήματος κατά προτίμησι ἀπό τήν Ἀθήνα καί τόν Πειραιά, μέ σκοπό τή δημιουργία μιᾶς καλῆς καί σταθερῆς φιλίας.

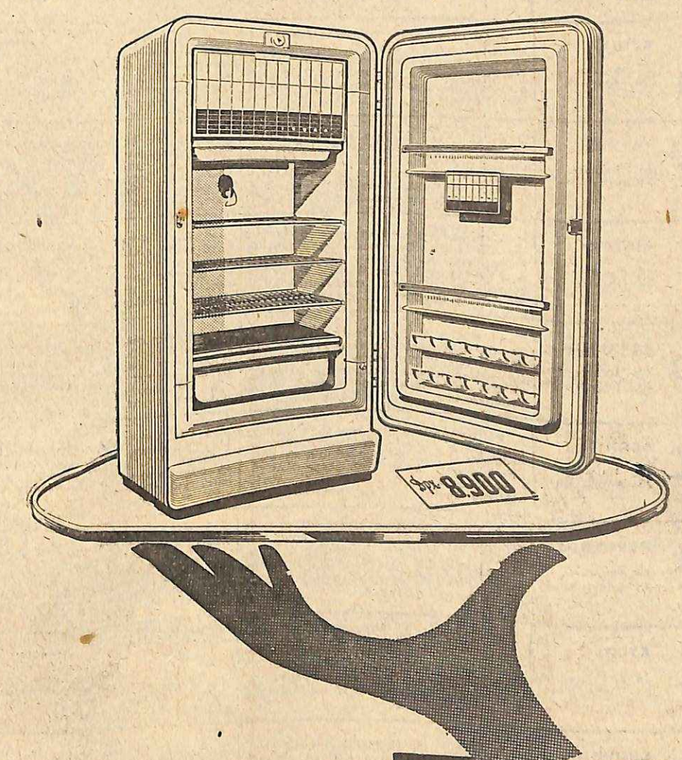
MENTIOYM
Κα ΔΑΦΝΗ
(Ἑταιρίας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν)
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑΣ διό τάς λαμπράς της ἐπιτυχίας εἰς τά πειράματα ὑπό τόν κ. ΤΑΝΑΓΡΑ μεταξύ Ἀθηνῶν Λονδίνου Τυβίγγης καί Νέας Ὑόρκης. Φαινόμενα μεθυπνωτικῆς ὑποφολῆς καί ψυχομετρίας Καταπληκτικαί ἐπιτυχίαι. Δέχεται 9 — 1 π. μ. καί 3½ — 6½ μ. μ. Ὁδός ΚΥΨΕΛΗΣ 34β. Τηλέφ. 812.278

ΣΚΛΗΡΕΣ ΠΤΕΡΝΕΣ
Σκληρές καί σκασμένες πτέρνες θεραπεύονται ὑπευθύνως μέ εἰδική κρέμα. Γ. ΠΕΓΚΛΗΣ, Χημικός, Ἀχαρνῶν 30 Τηλ. 817-545.

ΟΡΣΕΤΤΟ
Σέ μιά συνάντηση τῆς καρδιᾶς
Ἀρωματίζουν τήν ἀναπνοή

Ἀπό σήμερα

ἡ ΙΖΟΛΑ σᾶς προσφέρει τό περιζήτητο ὀριζόντιο ἠλεκτρικό ψυγεῖο τῶν 8 ποδῶν καί σέ πολυτελέστερη ἐμφάνισι.

Πλαστική ἔγχρωμη ἐσωτερική πόρτα.
Πλαστικό ἔγχρωμο ράφι συρταριοῦ.
Ἐξαρτήματα ἀπό ἔγχρωμο πλαστικό.
Ἐσοχάρες μέ πλαστική ἐπένδυσι.
Ἀθόρυβο καί ἀσφαλές κλεῖστρο.
Λαβή τῆς πόρτας σέ νέο σχέδιο.

Ἐπίσης οἱ ἄλλοι γνωστοί τύποι ψυγείων
Τύπος Κ τῶν 8 ποδῶν δρχ. 8.000
Τύπος Κ τῶν 6 ποδῶν δρχ. 7.400

Μέ μικρή προκαταβολή καί δόσεις 330 - 395 δραχμῶν μηνιαίως.

Ὁ ἴδιος τύπος, μέ τή γνωστή πολυτελῆ ἐμφάνισι, δρχ. 8.400

ΙΖΟΛΑ
Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Τά ΑΣΤΡΑ και το μέλλον σας

Για την περίοδο 21—27 Ἰουλίου 1960

ΖΩΔΙΑ	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ..
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Ἀπριλίου	★ Οἱ μέρες αὐτὲς θὰ ἀποτελέσουν μιὰ σημαντικὴ καμπὴ γιὰ τὶς ἐργασία σας. Ἀπαιτεῖται μεγάλη προσοχὴ καὶ μελέτη τῶν ἐγγράφων ποὺ θὰ ὑπογράψετε. ★ Βασιστῆτε γιὰ νὰ μὴν ἀφήσετε ἀντίπαλο νὰ σᾶς ὑποσκελίση.	★ Προσέξετε πολὺ τὴ συμπεριφορά σας, γιατὶ ἡ νέα Σελήνη σᾶς ἔθεσε σὲ ἐνέργειες ποὺ θὰ σᾶς κάνουν ἀντιπαθῆ. ★ Ἀποφύγετε τὶς πολιτικὲς συζητήσεις γιατὶ κινδυνεύουν νὰ σᾶς κάνουν νὰ γάσετε πολύτιμο φίλο.	★ Ἀπαιτοῦνται πολλὲς προφυλάξεις, ἰδίως ἐὰν ἡ ἐργασία σᾶς ὑπορρεόνη σὲ συνεχὲς μετακίνησις. Τὰ βράδυα νυρίζετε στὸ σπίτι σας ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ νωρίς. ★ Τὸ στομάχι ἀπαιτεῖ νὰ προσέξετε τὸ φαγητό καὶ ν' ἀποφύγετε τὰ ποτά.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Ἀπριλίου 21 Μαΐου	★ Ὁ "Αρης αὐξάνει τὴ δραστηριότητά σας καὶ σᾶς βοηθεῖ νὰ σημειώσετε σημαντικὲς ἐπιτυχίες στὸν ἐπαγγελματικὸ τομέα. ★ Προσέξετε πολὺ τὴν ἀλληλογραφία, γιατὶ θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπ' αὐτὴν ἡ ἐπιτυχία σοβαρῆς ἐπιδιόξεως.	★ Θὰ σᾶς δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ συνδεθῆτε στενώτερα μὲ ἑτερόφυλο πρόσωπο καὶ θὰ περάσετε κοντὰ του ἐξαιρετικὰ εὐχάριστες ὧρες. ★ Ἀποκάλυψη μυστικοῦ θὰ βάλη σὲ δύσκολη θέσι τοὺς παντρεμένους, ἰδίως δὲ τὶς γυναῖκες.	★ Χωρὶς νὰ ἔχετε καμμιὰ σοβαρὴ πάθησι, νοιώθετε μιὰ γενικὴ ἀδιαθεσία, ποὺ σᾶς γαλάει τὸ κέφι. Εἶναι πολὺ πιθανὸν αὐτὸ νὰ ὀφείλεται σὲ μιὰ παρατεταμένη ὑπερκόπωσι ἢ ὑπερέντασι. Λίγη ἀνάπαυσι στὴν ἐξοχὴ θὰ ὠφελοῦσε πολύ.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ἰουνίου	★ Ἀποφύγετε τὴ συντροφιὰ προσώπων ποὺ σᾶς ἐκνευρίζουν καὶ μὴ ζητήσετε νὰ ἐπισπεύσετε τὴν ἐκβασι μιᾶς ὑποθέσεως. ★ Τ' ἄστρα καὶ ἰδίως ἡ νέα Σελήνη δὲν εὐνοοῦν τὶς ἀλλαγὲς προσανατολισμοῦ. ★ Κάνετε ὑπομονή.	★ Οἱ αἰσθηματικὲς σνέσεις ἀπαιτοῦν κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ ὅλη σας τὴν προσοχή. Πρόσωπο, ποὺ ἀγαπᾶτε, πιθανὸν νὰ σᾶς ἀπογοητεύση μὲ τὴ στάσι του. αὐτὸ ὅμως δὲ σημαίνει πὼς ἔπαψε νὰ σᾶς ἀγαπᾶ. Προσέξετε τὰ λόγια σας.	★ Θὰ ὑποφέρετε ἀπὸ διαταραχὲς τοῦ ἀνατνευστικοῦ συστήματος ἢ ἀπὸ ἀνωμαλίες ἀλλεργικῆς φύσεως. ★ Βάλετε μιὰ τάξι στὶς ὧρες τῶν γευμάτων καὶ ἀποφύγετε τὰ μπαγαρικὰ ἁλλοιῶς τὸ στομάχι ἐπιφυλάσσει δυσάρεστες ἐκπλήξεις.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ἰουνίου 23 Ἰουλίου	★ Ἡ νέα Σελήνη εὐνοεῖ τὰ οἰκονομικά, ἀλλὰ σᾶς δημιουργεῖ συγχρόνως μιὰ αἴσθησι τῶν ὑποχρεώσεων. ★ Τὰ ἄστρα ἐπηρεάζουν εὐνοϊκὰ τὶς κοινωνικὲς σας σχέσεις καὶ αὐτὸ κάνει πιὸ ἀνθηρὰ τὰ οἰκονομικά σας.	★ Εὐχάριστες περιπέτειες γιὰ ὅσους ἔχουν τὴν καρδιά τους τελείως ἐλεύθερη. Ὅσοι ὅμως δεσμεύονται, ἂς ἀποφύγουν τὰ ὁλισθήματα, γιατὶ θὰ ἔχουν γι' αὐτοὺς πολὺ δυσάρεστα ἐπακόλουθα. ★ Τὴν Κυριακὴ εὐχάριστη ἔκπληξι.	★ Προσέξετε τὰ πόδια καὶ τὰ γέρια σας, ποὺ ἀπειλοῦνται ἀπὸ τραυματισμό ἢ ἀπὸ πάσιμο. Ἀποφύγετε, λοιπόν, κάθε περιττὴ μετακίνησι καὶ χαρίστε στὸν ὀργανισμό μας λίγη ἀνάπαυσι. ★ Τυχερὸ τὸ 8.
ΛΕΩΝ 24 Ἰουλίου 23 Αὐγούστου	★ Ἐκπληρῶστε ὅλες σας τὶς ὑποχρεώσεις γιὰ ν' ἀποφύγετε προστριβὲς μὲ πρόσωπα, ποὺ παίζουν σημαντικὸ ρόλο στὴ ζωή σας. ★ Μὴ ἐπιδιώξετε ἀλλαγή, ἡ περίοδος εἶναι ἀκατάλληλη. Ἐπιτυχία γιὰ τὴν ὁποία, θὰ ὑπερηφανεύεστε.	★ Ἡ νέα Σελήνη δικαιολογεῖ κάθε αἰσιοδοξία στὸν τομέα τῶν αἰσθηματικῶν σχέσεων. Μὴν ἀφῆστε μόνο τὶς γίλιαιρες νὰ σᾶς παρασύρουν σὲ ἀνόητες ἀποφάσεις, γιὰ τὶς ὁποῖες θὰ μετανοῆστε πικρά. ★ Εὐχάριστο γράμμα.	★ Τρῶτε περισσότερα φροῦτα καὶ λιγώτερο κρέας. Θὰ ἐξασφαλίσετε ἔτσι στὸν ὀργανισμό σας μιὰ ἀποτοξίνωσι ἀπὸ τὴν ὁποία ἔχει μεγάλη ἀνάγκη. ★ Ἂν οἱ ζάλες παρατείνωνται συμβουλευθῆτε ἕνα καλὸ γιατρό. ★ Τυχερὸ τὸ 4.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αὐγούστου 23 Σεπτεμβρίου	★ Χάνετε πολύτιμο γρόνο καὶ σπάνιες εὐκαιρίες ἀσγολούμενος μὲ τὰ ἔργα τῶν ἄλλων καὶ κάνοντας ἀνόητη κριτική. ★ Θὰ βρεθῆτε σὲ δύσκολη θέσι, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅμως θὰ σᾶς βγάλη ἡ ἐτοιμότης σας ἢ φιλικὴ συνδρομή.	★ Τὰ ἄστρα ἐπηρεάζουν δυσμενῶς τὰ αἰσθηματικὰ ζητήματα καὶ δημιουργεῖται μιὰ σήγγυσι, τὴν ὁποία κινδυνεύετε νὰ γειροτερέψετε μὲ ἄστογες ἐνέργειες. ★ Πρόσωπο πολὺ πιὸ νέο θὰ σᾶς παρηγορήση γιὰ τὶς ἀναποδιές.	★ Ἡ νέα Σελήνη ἐπηρεάζει δυσμενῶς τὸ νευρικὸ σύστημα καὶ σᾶς κάνει περισσότερο εὐέξαπτο ἀπὸ συνήθως. ★ Πρέπει ἐν τούτοις ν' ἀποφεύγετε κάθε παραγὴ κατὰ τὶς ὧρες τῶν γευμάτων, ἀλλοιῶς τὸ στομάχι θὰ ὑποφέρη.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Ὀκτωβρίου	★ Οἱ καλὲς ἰδέες δὲ θὰ λείψουν, δυστυχῶς ὅμως δὲ θὰ βρῆτε γύρω σας πρόσωπα πρόθυμα νὰ τὶς ἐγκρίνουν καὶ νὰ σᾶς βοηθήσουν. Ἀντίθετα θὰ προσπαθήσουν νὰ σᾶς βλάψουν καὶ νὰ σφετεριστοῦν δικές σας ἐπιτυγίες.	★ Ἡ νέα Σελήνη σᾶς κάνει ὑπερβολικὰ ἐνθουσιῶδη καὶ αὐτὸ σᾶς ὁδηγεῖ κατὰ τρόπον ἀλάνθαστο στὴν ἀπογοήτευσι. ★ Πρὶν κατηγορήσετε ἀγαπημένο πρόσωπο, φροντίστε ν' ἀκοῦστε τὶς δικαιολογίες του καὶ πιστέψετέ τις.	★ Κατάλληλη περίοδο γιὰ νὰ πάρετε τὴν ἀβεία σας καὶ γιὰ ξεκουράσετε τὸ νευρικό σας σύστημα. ★ Προσέξετε ἐπίσης τὶς ἀλλαγὲς κλίματος καὶ ἀποφύγετε κάθε εἴδους συγκινήσεις. ★ Τυχερὴ ἡ Τετάρτη, ἀριθμὸς τό 4.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Ὀκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	★ Χάσις στὴν ἐξυπνάδα σας θὰ φέρετε σὲ αἴσιο πέρας μιὰ δύσκολη προσπάθεια, παρὰ τὰ ἐμπόδια, ποὺ θὰ συναντήσετε. ★ Καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς. ἀπρόβλεπτο ἔσοδο θὰ βελτίωση τὴν κατάστασι. ★ Εὐνοϊκὴ ἡ Τρίτη 26.	★ Τὰ πράγματα δὲ θὰ εἶναι καθόλου ἁπλᾶ κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτές. Θὰ δοκιμάστε τὶς συνέπειες ἀπερισκεψίας τοῦ προσφάτου παρελθόντος. ★ Ἀποκάλυψη μυστικοῦ σας θὰ προκαλέση σκηνὲς ἐκ μέρους ἀγαπημένου προσώπου.	★ Ἡ νέα Σελήνη εὐνοϊκὴ γιὰ τὴν ὑγεία. Αὔξησι τοῦ δυναμισμοῦ, ποὺ δὲ δικαιολογεῖ ὅμως καμιὰ σπατάλη δυνάμεων οὔτε στὴν ἐργασία ἀλλ' οὔτε καὶ στὶς διασκεδάσεις. ★ Ἕνα ταξιδάκι θὰ σᾶς ὠφελοῦσε πολύ.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	★ Ἡ νέα Σελήνη σᾶς βοηθεῖ νὰ ξαναβρῆτε τὴν ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό σας. Αὐτὸ ὁδηγεῖ σὲ ἐπιτυχία μιὰ δύσκολη προσπάθεια, παρὰ τὶς δυσγέρειες ποὺ θὰ συναντήσετε. ★ Μὴ γάσετε τὶς εὐκαιρίες, ποὺ παρουσιάζονται.	★ Μὴ θυσιάσετε, γάρις σὲ πρόσφατη γνωριμία, ἕνα παλαιὸ φιλικὸ ἢ αἰσθηματικὸ δεσμό. ★ Γιὰ τοὺς νέους καὶ ἐλεύθερους θ' ἀργίση μὲ τοὺς καλύτερους οἰωνοὺς ἕνα νέο καὶ ἐνδιαφέρον εἰδύλλιο. ★ Συνάντησι μὲ παλαιὰ γνωριμία.	★ Ἀντέγετε στὴν κούρασι καὶ στὴν ὑπερέντασι. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παρατείνετε μιὰ τέτοια κατάστασι, γιατὶ γρήγορα θὰ νοιώσετε τὶς δυσάρεστες συνέπειές της. ★ Λύξησις τὶς ὧρες ὕπνου. ★ Χαῶμα σας τὸ λευκό.
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ἰανουαρίου	★ Τὰ ἄστρα, ἀλλὰ καὶ πρόσωπα τοῦ περιβάλλοντος σᾶς ἀθοῦν στὴ σπατάλη. Πρέπει ν' ἀντιδράσετε ἐγκαίρως καὶ ν' ἀποφύγετε κάθε περιττὸ ἔξοδο, γιατὶ ποτὲ οὐντομα θὰ σᾶς γρειαστοῦν γρήματα. ★Μιὰ προσπάθεια θ' ἀποτύγη.	★ Θ' ἀναπτύξετε κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτὲς μεγάλη δραστηριότητα στὸν αἰσθηματικό τομέα. Προσέξετε ὅμως πολὺ στὶς σγέσεις σας μὲ τὸ ἀλλὸ φῦλο, γιατὶ κάποια ἀπ' αὐτὲς θὰ σᾶς ἀπογοητεύση καὶ θὰ σᾶς λυπήση πολύ.	★ Παρουσιάζονται κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτὲς πολλοὶ καὶ σοβαροὶ γιὰ τὴν ὑγεία σας κίνδυνοι: τραυματισμοὶ τῶν ἄκρων, ἐγκαῦματα, ἠλίασι καὶ ἄλλοι. ★ Ἂν γάνετε συνεγῶς βάρος, συμβουλευθῆτε ἕνα καλὸ γιατρό. ★ Τυχερὸ τὸ 2.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ἰανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	★ Ἡ φιλία μὲ πρόσωπο μορφωμένο θὰ σᾶς ἐπιτρέψη νὰ πλουτίσετε τὶς γνώσεις σας. ★ Ἡ νέα Σελήνη εὐνοϊκὴ γιὰ τὴν ἐργασία, ὑπάργει ὅμως κίνδυνος νὰ διαπράξετε σφάλμα, ποὺ θὰ ματαιώση μιὰ σίγουρη ἐπιτυγία.	★ Ἡ ἀναποφασιστικότης θὰ βλάψη τὶς αἰσθηματικὲς σγέσεις. ★ Ἡ εὐγένεια καὶ ἡ λεπτότης τῶν τρόπων σας κρατάει κοντὰ σας ἀγαπημένο πρόσωπο. Ἀποφύγετε, λοιπόν, νὰ τὸ δυσαρεστῆστε μὲ μιὰ ἀνόητη συμπεριφορά.	★ Περίοδος κατὰ τὴν ὁποία μπορεῖτε νὰ ζήσετε γωρὶς νὰ σᾶς ἀπασγολῆ καθόλου ἡ ὑγεία σας. ★ Προσέξετε μόνο τὰ τσόψια, ποὺ ἀγοράζετε, νὰ εἶναι φρέσκα καὶ θὰ ἐλέτε μιὰ τάξι στὶς ὧρες τῶν γευμάτων.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	★ Θὰ σᾶς ἀπασγολήσουν κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτὲς προβλήματα οἰκονομικῆς φύσεως, ποὺ ὀφείλονται μάλλον σὲ ἀμέλειά. ★ Ἀποφύγετε κάθε θιαστικὴ ἐνέργεια καὶ συμβουλευθῆτε πρόσωπο μὲ πεῖρα, ἀλλοιῶς θὰ περιπλέξετε τὴν κατάστασι.	★ Ἡ νέα Σελήνη εὐνοϊκὴ τόσο γιὰ τὶς φιλικὲς ὅσο καὶ γιὰ τὶς αἰσθηματικὲς σγέσεις. Ὑπάρχει ἐν τούτοις κίνδυνος νὰ ἐκμεταλλευθοῦν μυστικό ποὺ θὰ ἐμπιστευτῆτε. ★ Εὐγάριστο ταξιδάκι ἰαπὶ μὲ ἀγαπημένο πρόσωπο.	★ Ἡ ὑγεία παραμένει καλή. Φροντίστε γιὰ τὴν διατήρησέτε ἀποφεύγοντας τὶς κάθε εἴδους ἀπεισκεψίες. ★ Προσέξετε τὶς ἀπότομες ἐναλλαγὲς θερμοκρασίας καὶ μὴ ἐκτίθεστε στὸν ἥλιο γωρὶς καπέλλο. ★ Τὰ κίτρινο σᾶς κολακεύει.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Το μοιραίο άστειο

Η ΦΛΑΪΜ ΚΑΣΤΛ ἔσκισε τὸ φάκελλο μὲ δάχτυλα ποὺ ἔτρεμαν, καὶ διάβασε βιαστικὰ τὸ γράμμα τῆς πεθερᾶς της:

«Κάντε μου τὴ χάρι νὰ ἔλθετε στὶς 6 μ. μ. στὸ σπίτι μου. Σᾶς παρακαλῶ, φέρτε μαζί σας καὶ τὴν "Αλις.

»Κυρία Διάνα Γ. Κάστλ».

Ἡ Φλαΐμ ζάρωσε τὰ βαμμένα της φρύδια. Τί νὰ τὴν ἤθελε, ἄραγε, ἡ γριά;

Ὕστερα θυμήθηκε πὼς ὁ δικηγόρος της τῆς εἶχε ὑποσχεθῆ νὰ στείλη στὴ μητέρα τοῦ Λέοναρντ μιὰ σειρὰ ἀπειλητικὲς ἐπιστολές, μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ τὴ φόβιζε καὶ θὰ τὴν ἔπειθε ἔτσι νὰ δώση στὴ χήρα τοῦ γιοῦ της ἕνα μικρὸ εἰσόδημα. Βέβαια, γι' αὐτὸ θὰ τὴν ἤθελε! Εἶχε θυμώσει, φαίνεται, καὶ σκόπευε νὰ τῆς κάνη φασαρία. Πολὺ καλά, ἡ Φλαΐμ ἦταν ἕτοιμη νὰ τὴν ἀντιμετωπίση.

Στάθηκε γιὰ λίγο στὸ κεφαλόσκαλο καὶ μετὰ ξεκλείδωσε τὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματός της καὶ μπῆκε μέσα.

Ἡ "Αλις κοιμόταν στὸν καναπέ. Τὸ κοριτσάκι ἔμοιαζε σὰν ἐγκαταλελειμμένη, πάνινη κούκλα, μὲ τὰ βρώμικα, ξανθά του μαλλιὰ καὶ τὸ ἀδύνατο προσωπάκι του. Ἀνέπνεε πάλι ἀπὸ τὸ στόμα, πρᾶγμα ποὺ ἔκανε τὴν "Αλις νὰ νευριάση. "Αρταξε τὴ μικρὴ ἀπ' τοὺς ὤμους καὶ τὴν κούνησε ἄγρια. Ἐκείνη ξύπνησε κι' ἄρχισε νὰ κλαίη, τρομαγμένη. Ἡ μητέρα της ἔκανε ἕνα μορφασμὸ δυσαρεσκείας.

— "Αν πάψης ἀμέσως, θὰ σὲ πάω κάπου... τῆς εἶπε κακόκεφα. Κάπου ποὺ δὲν ἔχεις πάει ἄλλη φορά.

— Ποῦ; ρώτησε μέσα στ' ἀναφυλητά της ἡ "Αλις.

— Σὲ μιὰ πλούσια, γριὰ κυρία, ποὺ μένει σ' ἕνα ὄμορφο σπίτι. Μπορεῖ νὰ σοῦ δώση καὶ κανένα γλυκό. Σήκω, λοιπόν, πλύνε τὸ πρόσωπό σου καὶ βάλε τὸ καλό σου φόρεμα. Μπορεῖς νὰ πάρης μαζί σου καὶ τὴ μπλὲ σου τσάντα. Ἐν τάξει;

— Ἐν τάξει, εἶπε παρηγορημένη ἡ μικρούλα.

Καθὼς ντυνόταν, ἡ Φλαΐμ ξανασκέφτηκε τὴν πεθερά της καὶ κόντεψε νὰ σκίση τὴ μπλούζα της ἀπ' τὰ νεῦρα της. Τὴν παλιόγρια! Εἶχε μισήσει τὴ Φλαΐμ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ τῆς τὴν εἶχε παρουσιάσει ὁ γυιός της. Ὁ Λέοναρντ δὲν πίστευε πὼς θὰ τὸν ἀποκλήρωνε, ἐπειδὴ θὰ παντρευόταν μιὰ τραγουδίστρια τῶν καμπαρέ. Μὰ αὐτὸ εἶχε γίνει! Οὔτε ἡ γέννησι τῆς "Αλις δὲν τοὺς εἶχε συμφιλιώσει.

«Γιατί νὰ μὴ βρίσκεται αὐτὴ ἀντὶ γιὰ τὸ Λέοναρντ, στὸ τραῖνο, ποὺ ἐκτροχιάστηκε;», μουρμούρισε μὲ κακία ἡ Φλαΐμ.

"Εδαζε τὰ σκουλαρίκια της, ὅταν τῆς ἦρθε ξαφνικὰ μιὰ ἰδέα: Τὰ σκουλαρίκια ἦταν ψεύτικα. Δὲν ἐμοιαζαν καθόλου μὲ τὰ πολιά, βαρυὰ κοσμήματα τῆς πεθερᾶς της. "Ενα καὶ μόνο ἀπὸ τὰ κοσμήματα ἐκείνα τῆς γριᾶς, θὰ ἦταν ἄρκετὸ γιὰ νὰ ζήση ἕναν ὁλόκληρο χρόνο ἐκείνη καὶ ἡ "Αλις.

"Εκλεισε τὰ μάτια της καὶ εἶδε μὲ τὴ φαντασία της τὴν τουαλέττα, ὅπου βρισκόταν ἡ κοσμηματοθήκη τῆς γριᾶς κυρίας, γεμάτη χρυσαφικά...

«"Ενα, ἕνα μόνο εἶναι ἀρκετό!...», σκέφτηκε.

— "Αλις! Ἔλα ἐδῶ μιὰ στιγμή! φώναξε.

Τὸ κοριτσάκι μπῆκε δειλὰ στὸ δωμάτιο. Πῆγαινε τὸ δάχτυλό του καὶ ἡ Φλαΐμ τοῦ χτύπησε θυμωμένη τὸ χέρι. Ἡ μικρὴ πῆγε νὰ βάλη πάλι τὰ κλάμματα, μὰ ἡ μητέρα της τὴν πρόλαβε:

— Θέλεις νὰ παίξουμε ἕνα ἀστεῖο παιχνίδι, μωρό μου; τὴ ρώτησε ὅσο πιὸ γλυκὰ μποροῦσε.

— Τί παιχνίδι; ἔκανε δύσπιστα ἡ "Αλις.

— Ξέρεις, ἀπὸ θὰ πᾶμε σ' ἕνα σπίτι. Ἐκεῖ θὰ κάνουμε ἕνα ἀστεῖο σὲ μιὰ καλὴ γριὰ κυρία. Θέλεις;

Ἡ "Αλις φαινόταν ἀβέβαιη. Ἡ Φλαΐμ τὴν τράβηξε κοντὰ της καὶ τῆς ψιθύρισε:

— Θὰ εἶναι ἀστεῖο. Πραγματικὰ ἀστεῖο. Ὅταν θὰ πᾶμε στὸ σπίτι τῆς κυρίας, ἐγὼ καὶ ἐκείνη θὰ πιάσουμε τὴν κουβέντα. Ξέρω πὼς βαρυέσαι ν' ἀκοῦς τὶς συζητήσεις τῶν μεγάλων. Θὰ κάνης, λοιπόν, ἕνα μικρὸ περίπατο, μέχρι τὸ χῶλ... Κατάλαβες;

Τὸ κοριτσάκι ἔγνεψε ναὶ μὲ τὸ κεφάλι.

— "Οταν φτάσης στὸ βάθος τοῦ χώλ, θὰ δῆς ἕνα μικρὸ δωμάτιο, ποὺ ἔχει ἕνα τραπεζάκι μ' ἕνα μεγάλο-μεγάλο καθρέφτη. Πάνω σ' αὐτὸ τὸ τραπέζι, ὑπάρχουν πολλὰ ὡραῖα πράγματα. Καὶ ξέρεις τί θὰ κάνης; Θὰ πάρης ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὡραῖα πράγματα, κάτι ποὺ νὰ γυαλίζη πολύ. Μπορεῖ νὰ εἶναι ἕνα βραχιόλι, ἢ ἕνα δαχτυλίδι, ἢ σκουλαρίκια, δ,τιδήποτε σοῦ φανῆ δμορφο. Κατάλαβες;

Ἡ "Αλις γέλασε εὐχαριστημένη.

— Αὐτὸ εἶναι τὸ παιχνιδί μας, χρυσό μου. Θὰ βάλης τὸ πραγματάκι μέσα στὴν τσαντούλα σου καὶ θὰ γυρίσης κοντά μου. Μὰ πρόσεξε, δὲ θὰ πῆς οὔτε λέξι γι' αὐτὸ ποὺ ἔκανες. Διάφορετικά, θὰ χαλάση τὸ παιχνίδι καὶ ἡ μαμά θὰ θυμώση πολύ. Θὰ πῆς τίποτα;

— Τσού! ἔκανε ἡ μικρή.

— "Αχ! Τί καλὸ κορίτσι ποὺ ἔχω! Τί σπουδαῖο κι' ἔξυπνο κορίτσι! φώναξε ἡ Φλαΐμ, σφίγγοντας στὴν ἀγκαλιά της τὴν κόρη της.

Ἐνθουσιασμένη, ἡ "Αλις κρεμάστηκε στὸ λαιμό της.

"Οταν ἡ Φλαΐμ μπῆκε στὸ διαμέρισμα τῆς πεθερᾶς της, εἶδε πὼς τίποτα δὲν εἶχε ἀλλάξει ἀπὸ τότε ποὺ τὸ εἶχε ἐπισκεφθῆ γιὰ πρώτη καὶ τελευταία φορά. Μόνο ἡ γριὰ κυρία φαινόταν πολὺ γερασμένη, τὰ χέρια της ἔτρεμαν καὶ κόντεψε νὰ πέση, καθὼς πῆγε νὰ καθήση στὸν πολυθρόνα της.

— Καθῆστε, παρακαλῶ, ἔγραμματα ἀπὸ τὸ δίφη της. Ἔλαβα μερικὰ γράμματα ἀπὸ τὸ δικηγόρο σας καὶ σᾶς βεβαιῶ, ὅτι δὲν πρόκειται κηγόρο σας καὶ σᾶς βεβαιῶ, ὅτι δὲν πρόκειται καὶ ἔγουν κανένα ἀποτέλεσμα. Μπορεῖτε, λοιπόν, νὰ ἔγουν κανένα ἀποτέλεσμα. Μπορεῖτε, λοιπόν, νὰ ἔγουν κανένα ἀποτέλεσμα. Μπορεῖτε, λοιπόν, νὰ τὰ σταματήσετε. Ὁ δικηγόρος μου μὲ πληνὰ τὰ σταματήσετε. Ὁ δικηγόρος μου μὲ πληροφόρησε πὼς δὲν ἔχετε κανένα νομικὸ δικαίωμα ροφόρησε πὼς δὲν ἔχετε κανένα νομικὸ δικαίωμα ἐπάνω στὴν περιουσία μου. Αὐτὴ εἶναι ἡ "Αλις; Γιατί στὴν περιουσία μου. Αὐτὴ εἶναι ἡ "Αλις; Γιατί φαίνεται τόσο τρομαγμένη;

— Εἶναι νευρικὸ παιδὶ καὶ δὲν τῆς ἀρέσει νὰ μένη πολλὴ ὥρα στὴν ἴδια θέσι, ἐξήγησε ἡ Φλαΐμ. Σᾶς πειράζει ἂν κατέβη ἀπὸ χώλ;

— Μπορεῖς νὰ κάνης ὅ,τι θέλεις, μικρούλα μου, δήλωσε ἡ γριὰ κυρία. Σ' αὐτὸ τὸ σπίτι δὲν ὑπάρχει πιὰ τίποτα, ποὺ νὰ μὲ ἐνδιαφέρη, κι' ἔτσι μπορεῖς νὰ τὰ σπάσης ὅλα.

Ἡ "Αλις ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὴ μητέρα της καὶ βγῆκε ἀπ' τὸ σαλόνι, σφίγγοντας μὲ τὰ δύνατα δαχτυλάκια της τὴ μπλὲ τσάντα της.

— Πόσο μοιάζει τοῦ Λέοναρντ! ἀναστέναξε ἡ κυρία Κάστλ.

— Τί περιμένατε, δηλαδή; ἀρπάχτηκε ἡ Φλαΐμ.

— Μὴ θυμώνετε, εἶπε ἡ πεθερά της. Θέλω νὰ μιλήσουμε ἤρεμα. Ἔχω νὰ σᾶς ἀνακοινώσω κάτι, ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει πολύ. Λίγο μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Λέοναρντ, ἔπαθα μιὰ καρδιακὴ προσβολή. Ἴσως αὐτὸ νὰ ἦταν, ποὺ μὲ ἔκανε νὰ σκεφτῶ πὼς δὲν εἶναι σωστὸ νὰ ἀφίσω στοὺς πέντε δρόμους τὸ παιδὶ τοῦ γυιοῦ μου. Δὲ σᾶς συμπαθῶ καὶ ξέρω πὼς μὲ μισεῖτε, ἀλλὰ αὐτὸς δὲν εἶναι ἀρκετὸς λόγος γιὰ νὰ ὑποφέρη ἡ "Αλις. "Οταν ἀποκλήρωσα τὸ Λέοναρντ, ἔγραψα ὅλη μου τὴν περιουσία σὲ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα. Τὸ βράδυ θὰ ἔλθη ὁ δικηγόρος μου. Τὸν κάλεσα γιατὶ θέλω ν' ἀλλάξω τὴ διαθήκη μου. Ἡ "Αλις καὶ σεῖς θὰ εἴσαστε οἱ μοναδικοί μου κληρονόμοι. Θὰ γίνετε πλούσια καί, μιὰ μέρα, θὰ παντρευτῆ κάποιος ὄμορφος νέος, τυχοδιάς της καὶ προικοθήρας, ποὺ θὰ κλέψη τὴν καρδιά τῆς κόρης σας. Τότε θὰ καταλάβετε τί ἔνοιωσα ὅταν σᾶς παντρεύτηκε ὁ γυιός μου!

Ἡ Φλαΐμ τὰ εἶχε χάσει τόσο ἀπὸ τὴν ἀνέλπιστη τύχη, ποὺ δὲ μπορούσε νὰ ἀρθρώση λέξι. Εἶδε τὴν "Αλις νὰ μπαίνη στὸ σαλόνι. "Ηταν ὥρα νὰ φύγουν. Ἀποχαιρέτησε τὴν πεθερά της ὅσο πιὸ θερμὰ μποροῦσε, καὶ βγῆκαν ἀπ' τὸ σπίτι.

Πῆραν ἕνα ταξί. Θὰ τοὺς στοίχιζε δυὸ δολλάρια, ἀλλὰ τί ἀξία εἶχαν μπροστὰ στὰ πλούτη, ποὺ θ' ἀποκτοῦσαν; Σ' ὅλο τὸ δρόμο, ἡ Φλαΐμ ἔσφιγγε στὴν ἀγκαλιά της τὴ μικρὴ κι' ἐκείνη, ἀσυνήθιστη σὲ τόση τρυφερότητα, δὲν ἤξερε πὼς νὰ δείξη τὴ χαρά της. "Οταν ἔφτασαν στὸ διαμέρισμα, ἡ Φλαΐμ ἄνοιξε τὸ ραδιόφωνο κι' ἔκανε πρὸς χάρι τῆς κόρης της, ἕνα θεαματικὸ στρὶπ-τήζ.

Ξαφνικά, χτύπησε τὸ τηλέφωνο.

— Εἶσαστε ἡ κυρία Κάστλ; ρώτησε μιὰ ἄγνωστη φωνή. Ἐδῶ ὁ γιατρὸς τῆς πεθερᾶς σας. Ἔχω μιὰ δυσάρεστη εἴδησι γιὰ σᾶς. Ἡ κυρία Κάστλ ἔπαθε μιὰ δεύτερη καρδιακὴ προσβολή, μόλις φύγατε. Τῆς εἶχα δώσει κάτι χαπάκια, ἀλλὰ δὲν ξέρω γιατί δὲν τὰ χρησιμοποίησε. Δυστυχῶς, εἶναι πιὰ νεκρή!

Τὸ ἀκουστικὸ ξέφυγε ἀπ' τὰ χέρια τῆς Φλαΐμ.

— "Αλις! τσίριξε. Φέρε ἀμέσως τὴν τσάντα σου.

"Αρπαξε ἀπ' τὰ χέρια τῆς τρομοκρατημένης μικρῆς τὴ μπλὲ τσαντούλα, τὴν ἄνοιξε καὶ τὴν ἀναποδογύρισε. Ἕνα κόκκινο, ἀστραφτερὸ κουτάκι κύλησε πάνω στὸ τραπέζι. Μέσα σ' αὐτὸ βρισκόντουσαν τὰ χάπια, ποὺ θὰ ἔσωζαν τὴ γριὰ κυρία καὶ θὰ τῆς ἔδιναν καιρὸ ν' ἀλλάξη τὴ διαθήκη της!

ΧΕΝΡΥ ΣΛΕΖΑΡ

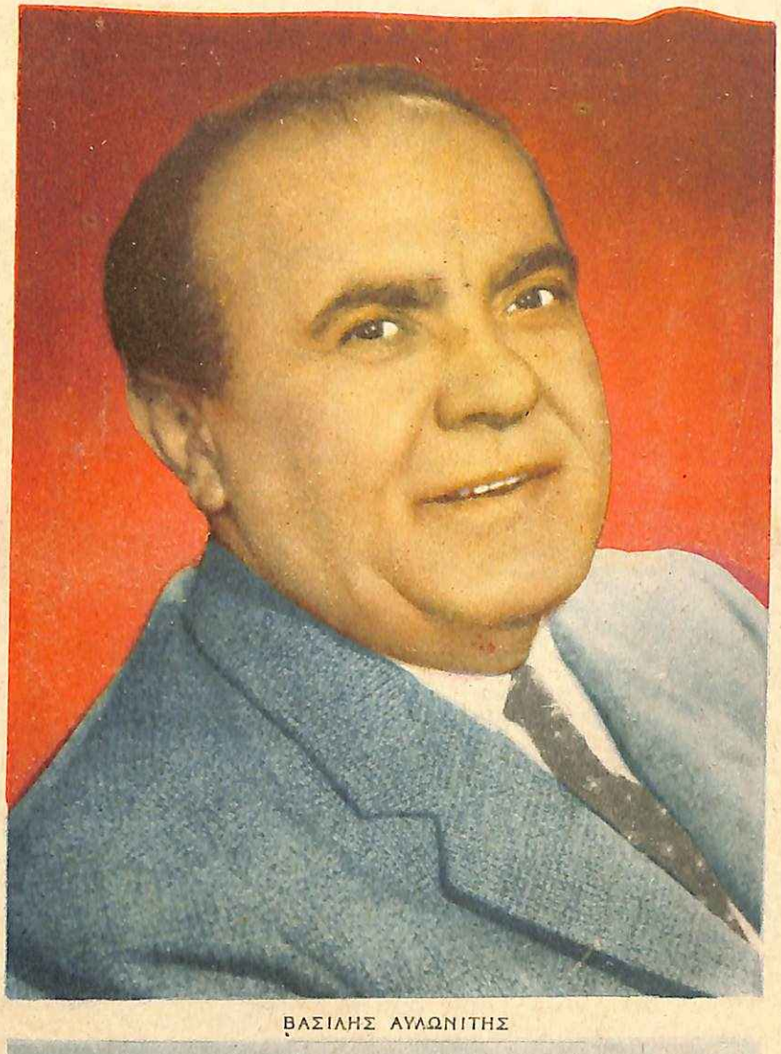
ΠΟΣΟ ΣΟΥΝΕ ΟΙ ΣΠΟΡΟΙ;

Εἶχε γραφῆ πρὸ καιροῦ, ὅτι κατορθώθηκε νὰ βλαστήσουν κανονικὰ σπειρὰ σταριοῦ, ποὺ βρέθηκαν μέσα σ' ἕνα ἀρχαῖο αἰγυπτιακὸ τάφο. Ἀλλ' οἱ ἐπιστήμονες βοτανολόγοι τὸ ἀποκλείουν, γιατὶ θεωροῦν τελείως ἀδύνατο νὰ διατηρηθῆ ἡ βλαστικὴ ἱκανότης τῶν κυττάρων τους ἐπὶ τόσες δεκάδες αἰώνων.

Ὡστόσο, ἕνας Γιαπωνέζος καλλιεργητὴς ἰσχυρίζεται, ὅτι βλάστησε καὶ μεγάλωσε φυσιολογικὰ ἕνα φυτὸ λωτοῦ. Ἕνα σπόρο ἡλικίας 2.000 ἐτῶν, ποὺ τὸν εἶχε βρῆ μέσα σὲ μιὰ παλιὰ βάρκα, θαμμένη στὴ γῆ, σὲ βάθος 3 μέτρων.

Πόσο μπορεῖ, λοιπόν, νὰ ζήση ἕνας σπόρος; Ὁ Γάλλος βοτανολόγος Μπεκερὲλ πειραματίσθηκε μὲ 500 εἴδη τῶν συλλογῶν τοῦ Μουσείου Φυσικῆς Ἱστορίας τῶν Παρισίων. Διαπίστωσε δέ, ὅτι βλάστησαν μόνο οἱ σπόροι, ποὺ εἶχαν ἡλικία μέχρι 87 ἐτῶν τὸ πολύ.

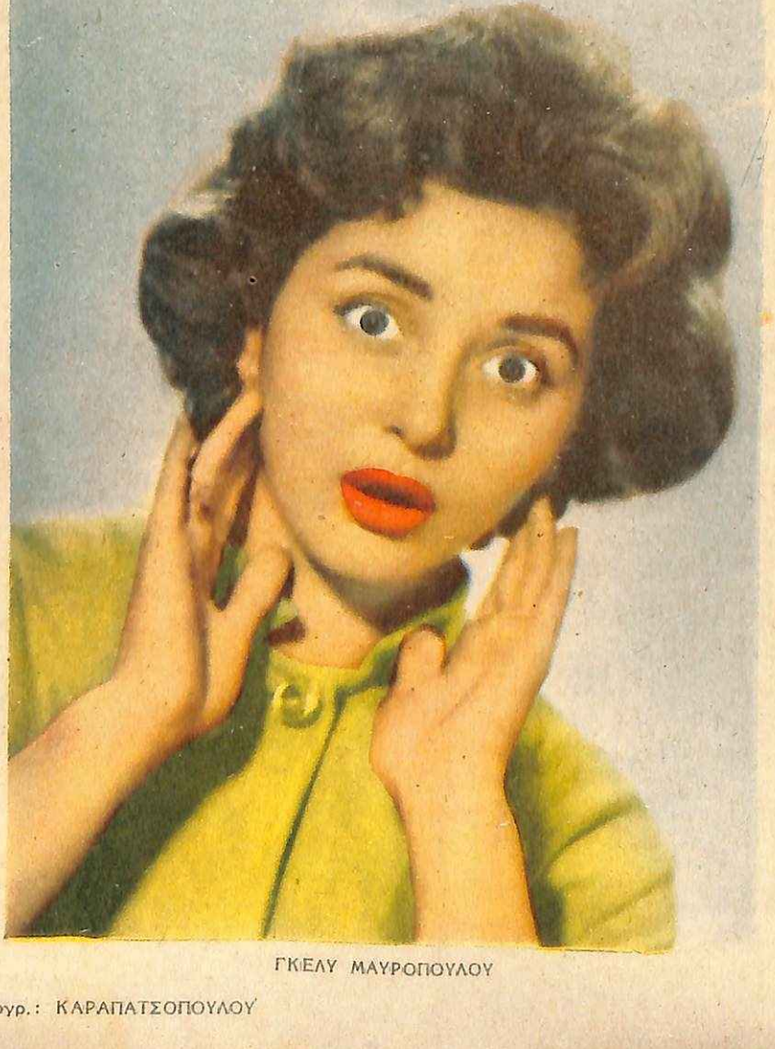
Τὰ διάφορα εἴδη σπόρων χωρίζονται σὲ τρεῖς κατηγορίες. Οἱ σπόροι τῆς πρώτης ὁμάδος σπάνια ζοῦνε πάνω ἀπὸ 3 χρόνια, τῆς δεύτερης φτάνουν τὰ 15 καὶ τῆς τρίτης διατηροῦν τὴ βλαστικὴ ἱκανότητά τους μέχρι 90—100 χρόνια τὸ πολύ. Σημειωτέον, ὅτι ὑπάρχουν σπόροι ἐξαιρετικὰ βραχυβιοι, ποὺ δὲ ζοῦνε περισσότερο ἀπὸ 8 μῆν

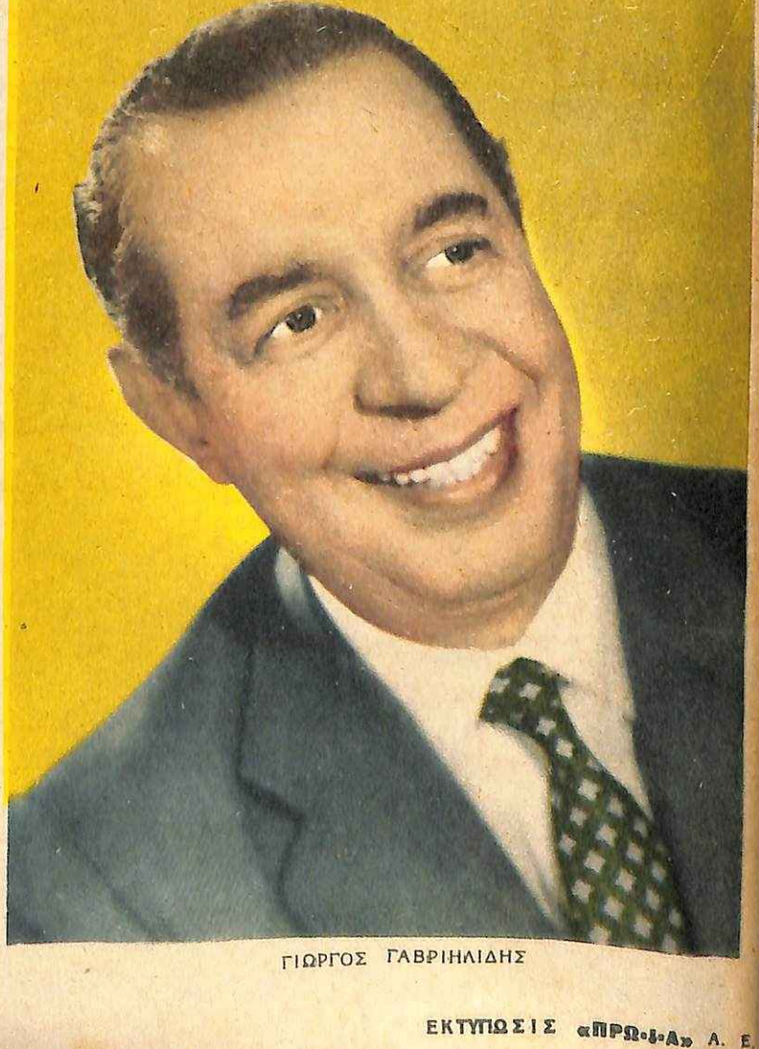
ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

ΡΕΝΑ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΚΕΛΥ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Φωτογρ.: ΚΑΡΑΠΑΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ «ΠΡΩΙΑ» Α. Ε